Digitized by Google

Bd. Nov. 1928

HARVARD LAW LIBRARY

Received May 11. 1926

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURȚII DE CASSAȚIUNE
DATE DE SECȚIUNEA I.

TOMUL XVIII.

Nr. 1. — Ianuariu 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURȚII DE CASSAȚIUNE.

PREȚUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14. TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĂ, 14.

1881.

Digitized by Google

MAY 1 1 1926

Digitized by Google

402

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURTII DE CASSATIUNE

Nr. 1.—MATERIE CIVILE.—Nr. 1.

No. 1.

CESTIUNE DE FAPTU.—**Ordonantie preparatorie.**

Interpretarea actelor este cestiune de faptă.

O instanță de fondŭ nu este legată, asupra dării hotăririi sale, prin ordonanțiele anteriorĭ preparatorie.

Nr. 1.—**Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Bălașea Gr. Ioniță contra decisiuneĭ Curțeĭ de apelŭ din Bucuresci secția I cu No. 127 din 1875, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu Maria Ioniță și alțiĭ pentru zestre.

8 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu E. B. Calligari, prețedinte-raportorŭ;

Digitized by Google

Deliberândŭ:

Asupra I-luĭ mijlocŭ de casare:

„Eróre gravă de faptŭ, căcĭ Curtea zice că nu s'a recunoscutŭ zestrea adusă de sub-scrisa, pe cât timpŭ în maĭ multe rândurĭ, prin diferite acte și chiarŭ înaintea tribunaluluĭ, intimațiĭ a recunoscutŭ că Bălașea a adusŭ zestrea reclamată.“

Considerândŭ că Curtea de fondŭ examinândŭ acele procurĭ ce aŭ fostŭ invocate de partea recurentă și interpretândŭ cuprinderea lor, constată în faptŭ că din dînsele nu reese vre o recunóscere din partea intimațilorŭ a zestreĭ pretinsă de recurenta;

Considerândŭ că o atare interpretare de acte și apreciere de fapte este lăsată suveranitățeĭ judecătorilorŭ fonduluĭ; prin urmare mijloculŭ invocatŭ se găsesce ne fondatŭ;

Asupra al II-lea mijlocŭ de casare:

„Curtea comite un escesŭ de putere violândŭ art. 5 de la dovedi Cod. Caragea și art. 1169 Cod. civ. etc.“

Considerândŭ că dupe art. 160 Cod. civ. judecătoriĭ fonduluĭ nu sunt legațĭ prin ordonanțele preparatoriĭ seŭ prin consecințele lor, prin urmare Curtea d'apelŭ a fostŭ în dreptŭ a înlătura depositiunile martorilorŭ audiațĭ, pe cât timpŭ dintr'ânsele nu 'șĭ aŭ pututŭ forma convicțiunea despre veracitatea arĕtărilorŭ;

Că astŭ-felŭ fiindŭ, și acestŭ mijlocŭ cată a se respinge ca nefondatŭ.

Pentru aceste motive.

Respinge, etc.

Dată. etc.

Secția I.

Digitized by Google

Nr. 2.

PEREMPTIUNE.

O instanţiă se perimă în douĭ anĭ de la celŭ din urmă act de procedură.

Nr. 5. — **Perimarea** instanţeĭ începută de D-nu Fotache Manolescu prin recursulŭ contra sentinţeĭ Trib. Dâmboviţa Nr. 263 din 1373, dată în procesulŭ cu Statulŭ pentru nisce puţurĭ cu păcură.

9 Ianuarie 1879

CURTEA,

Avêndŭ în vedere că acestŭ procesŭ a fostŭ sorocitŭ spre cercetare în diua de 29 Noembrie 1876, cândŭ, dupe cererea D-luĭ Orghidan, advocatulŭ recurentuluĭ, s'a amânatŭ, precum se vede din jurnalulŭ Nr. 1510 din acea di.

Avêndŭ în vedere că de la data acestui jurnalŭ nu s'a arĕtatŭ nimenĭ cu cerere séŭ să plătéscă taxele citaţiilorŭ spre a se putea da cursŭ procesuluĭ;

Avêndŭ în vedere art. 257 din procedura civilă care dice: „Judecata se perimă décă partea interesată va lăsa să trécă douĭ anĭ de la cel din urmă actŭ de procedură, fără să reîncépă judecata;"

Considerândŭ că celŭ din urmă actŭ de procedură în acest procesŭ este jurnalulŭ d'amânare cu Nr. 1510 din 29 Noembrie 1876;

Considerândŭ că de la data acestuĭ jurnalŭ şi până la 29 Decembrie 1878 suntŭ trecuţĭ douĭ anĭ, fără ca partea interesată, recurentulŭ, se plătéscă taxele cuvenite spre a se putea da cursŭ procesuluĭ, ceea ce face a se crede că procesulŭ este lăsatŭ în părăsire şi prin urmare se dă locŭ la perimare;

Digitized by Google

CURTEA,

In virtutea susŭ citatului articolŭ de lege (257 din proced. civilă) declară că instanţa începută etc. . . . este perimată.

Dată etc. Secţia I.

Digitized by Google

Nr. 3.

PARAFERNA. — OMISSIUNE.

Femeea care cere scóterea de sub urmărirea creditorilorŭ soţuluĭ seŭ a unorŭ imobile ca proprie ale sale, nu póte fi respinsă în cererea sa cu cuvêntulŭ că soţul seŭ ar fi esercitatŭ dreptulŭ de alegătorŭ, servindu-se de censulŭ acelorŭ imobile.

Bărbatulŭ póte administra exoprica soţieĭ sale cu a eĭ invoinţă tacită şi fără a avea un mandatŭ specialŭ de la dânsa.

Nu se comite omissiune essenţiale, cândŭ instantia de fondŭ tace asupra unorŭ acte produse, care suntŭ străine de obiectele procesuluĭ.

Nr. 9. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de I. Panaitescu contra decisiuneĭ Curţeĭ d'apelŭ din Craiova secţia II. Nr. 172 din 1872, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu D-eĭ Elena Stavrescu şi N. Stavrescu pentru contestaţie la urmărirea unuĭ imobilŭ.

12 Ianuarie 1879

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu T. Roseti, membru-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de casare: „Curtea s'a întemeiatŭ p'un argumentŭ streinŭ de firea pricineĭ, declarândŭ că N. Stavrescu a figuratŭ ca titularŭ de dote pentru a putea vota cu averea dotală a soţieĭ sélle, cândŭ Curtea recunósce că acea avere nu era dotă."

Avêndŭ în vedere că dupĕ cumŭ resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimata Elena Stavrescu a cerutŭ scóterea din urmărire a proprieĭ sale averĭ de exoprică şi care se ur-

Digitized by Google

mărea de către recurentu Panaitescu în cualitate de creditorŭ al sociuluĭ N. Stavrescu;

Considerândŭ că înaintea instanţelorŭ de fondŭ, cestiunea a fostŭ a se sçi décă averea ce se urmărea de către recurentŭ este a debitoruluĭ sĕŭ N. Stavrescu séŭ a socieĭ acestuia, intimata Elena Stavrescu;

Considerâudŭ că Curtea de fondŭ constată din actulŭ presentatŭ de intimata cu anulŭ 1836, că aceĭ 69 stânjinĭ moşie din Băscaeştĭ şi via cea mare şi cea mică suntŭ proprietăţĭ ale intimateĭ date de către părinţiĭ sĕĭ Ghiţă Danael şi soçia sa Totima; prin urmare, faptulŭ că sociulŭ a votatŭ ca alegătorŭ, conformŭ art. 15 din legea electorală, nu 'i dă şi dreptulŭ de proprietarŭ asupra aceluĭ imobilŭ adusŭ de socia sa, şi Curtea respingândŭ argumentulŭ invocatŭ de recurentŭ, nu se póte dice că s'a întemeiatŭ pe motive streine de firea pricineĭ;

Că astŭ-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsesce nefondatŭ;

Asupra mijloculuĭ al II-lea şi al III-lea de casare: „Curtea violédă principiulŭ că bărbatulŭ nu este procuratorŭ al femei séle, cândŭ acéstă avere e o exoprică de cătŭ cândŭ are adhoc mandatŭ întru acésta, etc.

„Curtea a violatŭ art. 45 Cap. XVI, Partea III din Codu Caragea şi a comisŭ şi o omisiune esenţială nepronunciându-se asupra argumentuluĭ trasŭ de noĭ la Curte din acestŭ articol.“

Considerândŭ că acele imobile ce voia recurentele a urmări fiindŭ constatatŭ de Curte, că suntŭ proprie avere a intimateĭ din actele ce a examinatŭ ca exoprică, şi acéstă exoprică fiindŭ încredinţată bărbatuluĭ, dupe principiulŭ prevĕdutŭ în legea Caragea, sub imperiulŭ căria s'a urmatŭ căsătoria, sociulŭ, ca administratorŭ al aceĭ averĭ, nu avea trebuinţă de o procură specială şi nicĭ nu putea deveni proprietarŭ al aceĭ exopricĭ, de óre ce acéstă avere a fostŭ adusă de către intimata în momentulŭ căsătorieĭ séle, dupe cum se prevede în mencionatulŭ actŭ cu anulŭ 1836, şi de óre ce sorgintea acesteĭ e-

Digitized by Google

xoprice era cunoscută bărbatuluĭ incă de la începutulŭ căsătorieĭ;

Că astŭ-felŭ fiindŭ, și aceste douĕ mijlóce se găsescŭ nefondate;

Asupra mijloculuĭ al III-lea de casare: „Curtea comite o omisiune esențială nepronunciăndu-se asupra actuluĭ din 8 Iuliu 1868, prin care se constată că D-na Stavrescu 'și a alienatŭ ce a avutŭ ca exoprică;

Considerând că décă Curtea de fondŭ nu discută și nu se pronunciă asupra actuluĭ din 8 Iuliŭ 1868, acésta nu póte constitui o omisiune esențială, de óre ce în acelŭ actŭ era vorba de un altŭ imobilŭ care, in timpulŭ căsătoriei intimateĭ, îĭ devenise ca exoprică prin moscenire de la sora sa și pe care 'l a instreinatŭ prin acelŭ actŭ, iar nu de imobilele ce se urmăresce de către recurentŭ și cu care intimata a venitŭ la căsătoria sa dupe N. Stavrescu, imobile ce instanțele de fond a constatatŭ că suntŭ proprie avere a intimateĭ;

Prin urmare și acestŭ mijlocŭ cată a se respinge ca ne intemeiat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

Nr. 4.

CONTRACT. — INTERPRETARE. — **Mijlocŭ neesactŭ în faptŭ.**

Acţiunea intentată contra arendaşuluĭ în urma respunderiĭ de către acesta a tutorŭ cestiunilorŭ, nu se póte susţine pe motivŭ de violarea contractuluĭ de către arendaşiŭ.

Natura unuĭ contractŭ determinată de instanţia de fondŭ este supusă cercetăriĭ Curţiĭ de casaţiune, în casŭ de recursŭ întemeiatŭ pe atare mijlocŭ; dar o interpretare care nu 'i schimbă natura, nu cade sub controlulŭ Curţiĭ de casaţiune.

Nr. 10. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Primăria Brăila contra decisiuneĭ Curţeĭ d'apelŭ din Focşanĭ Secţia II cu Nr. 59 din 1878, pronunciată in procesulŭ cu D-nu I. Caludi pentru resilierea de contractŭ.

12 Ianuarie 1879

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu Al. Petrescu, membru-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra I-luĭ mijlocŭ de casare: „Curtea comite o gravă eróre de faptŭ cândŭ susţine că reclamantele, prin petiţia sea de la prima instanţă, ar fi cerutŭ resilierea contractuluĭ.“

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ, astŭ-felŭ cum e formulatŭ se găsesce neesactŭ în faptŭ, de óre ce din sentinţa tribunaluluĭ resultă că intimatulŭ, prin advocatulŭ sĕŭ la prima instanţă, a cerutŭ a fi scăḑutŭ cu jumĕtate din preciulŭ arenduireĭ saŭ să se resilieḑe contractulŭ, ceea ce nicĭ una nicĭ alta neaprobându-se de tribunalŭ, dînsulŭ, intimatulŭ, a făcut apelŭ şi înaintea Curţi, procesulŭ fiindŭ în aceésĭ stare ca şi

Digitized by Google

la prima instanţă, Curtea a fostŭ în dreptŭ a admite cererea reclamantuluĭ Calude pentru resilierea contractuluĭ;

Că astĕ-felŭ fiindŭ, acestŭ mijlocŭ ca atare, cată a se respinge.

Asupra mijloculuĭ al II-lea de casare: „Curtea violédă legea cândŭ susţine că consemnarea câstiuluĭ de Octombrie 1877 ar echivala cu plata luĭ, etc.“

Considerândŭ că Curtea de fondŭ constată că intimatulŭ Caludi avea deja respunse Primărieĭ cele treĭ câştiurĭ din anulŭ 1877, precumŭ şi câştiulŭ al IV-lea al luĭ Octombrie, acelaşĭ an, consemnatŭ în regulă, astŭ-felŭ că la 14 Iuniu 1877, când a intentatŭ aşţiunea contra Primărieĭ, dânsulŭ avea respunse câştiurile, conformŭ cu dispositţiunile art. 12 din contractŭ;

Prin urmare, mijloculŭ invocatŭ se găseşce nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ al III-lea de casare: Omisiunea esenţială din partea Curţeĭ d'a discuta şi a se pronuncia asupra mijloculuĭ d'apărare, că fiindŭ vorba d'un contractŭ aleatoriŭ, Primăria nu póte fi responsabilă de daunele pretinse de intimatŭ.

Considerândŭ că Curtea, în privinţa resilierei contractuluĭ de antreprisă, adoptă motivele din decisiunea sea precedentă cu Nr. 154 din 1877, atacată în revisiune şi prin care se declară că intimatulŭ Caludi luândŭ în anteprisă cântăritulŭ mărfurilorŭ importate şi exportate, în portulŭ Brăila pe anu 1877 şi următorĭ şi din causa resbeluluĭ poprindu-se navigaţia Dunăreĭ, dînsulŭ n'a pututŭ a se folosi de acestŭ contractŭ şi Primăria nu 'ĭ a pututŭ procura folosinţa percepereĭ acelorŭ taxe, prin urmare nu era în cestiune un contractŭ aleatoriŭ, şi astŭ-felŭ fiindŭ, şi acestŭ mijlocŭ se găsesce nefondatŭ;

Asupra al IV-lea mijlocŭ de casare: „Violarea principiuluĭ că între părţile contractante, convenţiunile aŭ putere de lege, etc.“

Considerândŭ că în specie fiindŭ vorba de interpretarea unuĭ contractŭ de antreprisă, judecătoriĭ fonduluĭ suntŭ suveranĭ în atarĭ interpretărĭ, pe cândŭ natura contractuluĭ nu se preschimbă şi prin urmare, ca cestiune de interpretare, scapă controluluĭ acesteĭ Curţĭ, aparţinândŭ numaĭ instanţelorŭ de

Digitized by Google

fondŭ, şi astŭ-felŭ flindŭ, şi acestŭ din urmă mijlocŭ se găsesce nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Nr. 5.

PROBE. -- MOSTENIRE.

Este greșită otărârea instanțeĭ de fondŭ care, basându-se pe acte relative la sumă determinată, condamnă la o sumă maĭ mică pe celŭ căruĭ acele acte sunt oposabile.

Minoriĭ neputêndŭ accepta succesiunea unuia din părinții lorŭ de câtŭ sub beneficiŭ de inventariŭ, nu potŭ fi obligațĭ a plăti ultra vires successionis cu din averea remasă lor maĭ în urmă de la celŭ-altŭ părinte.

Nr. 13. – **Cassarea** decisiuneĭ Curțeĭ d'apelŭ din Bucurescĭ secția I, Nr. 96 din 1878, dată în procesulŭ dintre recurentulŭ I. Tănăsescu, tutorele caseĭ minorilorŭ Zinca Borcănescu, cu Ghiță Cleescu pentru plata unorŭ banĭ.

15 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu T. Rosseti, membru-raportorŭ;

Pe D-nu G. Filiti, procuror generalŭ, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ:

Asupra I-luĭ mijlocŭ de casare: „Rea aplicare a principiuluĭ că nu póte fi nicĭ o prohibiţiune ca un creditorŭ să nu pótă reclama în minusŭ de câtŭ are să ia prin creanța sea, de óre ce în casulŭ de faciă fiindŭ o tutelă, tutorulŭ, la finele tuteleĭ, depunêndŭ socotelile, s'a constatatŭ că a remasŭ o sumă de leĭ 2037 par. 18, cari banĭ se aflaŭ în tribunalŭ și pe cari tutorulŭ 'i a cerutŭ a 'i se da cu dobândă, care s'a admisŭ de tribunalŭ, scriindŭ și vătafuluĭ de aprodĭ a 'i libera, care nu putea libera o sumă maĭ mare; Curtea dér nu póte afirma primirea uneĭ alte sume de leĭ 3809 în locul celeĭ de 2037, etc.“

Digitized by Google

Avêndŭ în vedere că dupe cumŭ resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimatulŭ Cleescu a acționatŭ pe recurentu tutore al minorilorŭ decedatuluĭ T. Borcănescu și Zinca Borcănescu, cerândŭ a fi obligatŭ la plata uneĭ sume de leĭ vechĭ 2037 par. 18, ce ar datora defunctulŭ T. Borcănescu dupe timpulŭ cândŭ se afla tutore al intimatuluĭ din averea vêndută acestuia;

Că intimatulŭ, în sprijinirea acesteĭ pretenţiĭ, s'a basatŭ pe jurnalulŭ Tribunaluluĭ Ilfovu Secţia I din anulŭ 1857, pe raportulŭ desfiinţatuluĭ vătafŭ de aprodi și pe condica de banĭ a aceluĭ Tribunalŭ pe anulŭ 1856, din carĭ ar resulta că defunctulŭ Th. Borcănescu, în pualitate de tutore al intimatuluĭ, a primitŭ suma de leĭ vechĭ 3809, sumă ce cheltuise cu întreţinerea minoruluĭ, intimata de adi, dupe cumŭ resultă din legalisarea compturilorŭ depuse de Borcănescu la anulŭ 1856; prin urmare, actele invocate de intimata fiindŭ relative la suma de leĭ 3809 ce Borcănescu a fostŭ în dreptŭ a o priimi și Curtea băsându-se pe aceste acte spre a ajunge a condamna pe minorĭ la plata sumeĭ de leĭ vechĭ 2037 par. 18, a violatŭ principiulŭ în privinţa administrăreĭ probelorŭ;

Că astŭ-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsesce fondatŭ;

Asupra mijloculuĭ al II-lea de casare: „Omisiune a principiuluĭ cândŭ Curtea dice că pe defunctulŭ T. Borcănescu 'l a moscenitŭ defuncta sea socie Zinca Borcănescu și că minoriĭ numaĭ dupĕ mórtea mumeĭ aŭ moscenitŭ pe amêndouĭ și astfelŭ să plătéscă cu baniĭ ce aŭ moștenitŭ de la mumă datoriele remase de la tatălŭ lor;

Considerândŭ că Zinca Borcănésca supraveţuindŭ sociuluĭ sĕŭ T. Borcănescu, de la care remăsese minoriĭ de astă-di, dânși n'aŭ pututŭ moșceni pe tatălŭ lor ca minorĭ de câtŭ sub beneficiu de inventarŭ, ceia ce resultă și din adresa Tribunaluluĭ Ilfovu secţia I Nr. 2070 din 1869, prin urmare dânșiĭ nu putéŭ fi obligaţĭ a plăti din averea remasă de la reposata lor mumă pe motivŭ că aŭ moscenitŭ pe părinţiĭ

Digitized by Google

lor, de óre-ce în timpulŭ minorităţi nu se putea accepta moscenirea de câtŭ sub beneficiu de inventariu;

Că astŭ-felŭ fiindŭ, şi acestŭ mijlocŭ se găsesce fondatŭ;

Pentru aceste motive,

Caséţă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Nr. 6.

CESTIUNI DE DREPT INTERNATIONAL.

Basarabia nu póte fi considerată ca deslipită de teritoriulŭ Românieĭ de câtŭ în faptŭ, pre câtŭ timpŭ nu s'aŭ îndeplinit cerinţiele constituţiuniĭ române pentru acéstă micşorare a teritoriuluĭ sĕŭ.

In lipsă de a se fi îndeplinitŭ acele cerinţie, tractatulŭ de Berlin nu e, în acestŭ punctŭ, obligatoriŭ pentru România.

Nici executarea voluntară din partea guvernuluĭ a cessiuneĭ Basarabieĭ, nicĭ óre-care moţiunĭ votate de cameră şi de senat nu potŭ constitui o lege în privinţia acésta.

Decisiunea uneĭ Curţi de apelŭ, a căriĭ competinţă era neconstantă, sub raportulŭ teritorialŭ, în momentulŭ cândŭ a judecatŭ, nu póte fi supusă de câtŭ Curţiĭ de casaţiune române, chiarŭ în casŭ de o modificare teritoriale regulată, de óre ce nu póte fi vorba dinaintea sa de câtŭ de buna saŭ réua aplicare a legilorŭ române.

Nr. 17. — **Respingerea** escepţiuneĭ de declinare de competinţă rădicată de D-nu Mărzescu, advocatulŭ Principeseĭ Ecaterina Moruzi, în recursulu ce a făcutŭ contra decisiuneĭ Curţi de apelŭ din Focşanĭ secţia I Nr. 58 din anulŭ 1878, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu Costache Gheorghiu Bacalbaşa, încetatŭ din viaţă şi representatŭ prin moşcenitórea sea D-na Sofia Fopoli, pentru împărţire de moşiă.

16 Ianuariŭ 1879.

CURTEA,

Deliberândŭ:

Avêndŭ în vedere că partea recurentă, prin procuratorulŭ sĕŭ, cere şi susţine că Curtea de casaţie nu e competintă a

Digitized by Google

judeca recursulŭ făcutŭ, fiindŭ-că causa e relativă la un imobilŭ situatŭ într'unŭ districtŭ ce nu ar maĭ fi făcândŭ parte din teritoriulŭ Românieĭ în urma tratatuluĭ din Berlin;

Avêndŭ în vedere că se constată că D-na Moruzi, prin procuratorulŭ Ulea, a recursŭ contra decisiuneĭ Curţeĭ d'apelŭ din Focşanĭ din 7 Martie 1877, din care resultă că objectulŭ procesuluĭ urmatŭ e în privinţa împărţireĭ moşieĭ Manta saŭ Vadu luĭ Isac din districtul Cahulŭ şi prin care se decide ca sĕ respingă apelulŭ făcutŭ de recurenta şi să confirmă sentinţa Tribunaluluĭ Cahul, dată între recurenta şi intimatulŭ C. G. Bacalbaşa; că în asemenea împrejurărĭ este a se scĭ décă Curtea de Casaţie are a declina d'a judeca recursulŭ D-neĭ Moruzi;

Considerândŭ că tratatele internaţionale nu potŭ obliga chiar pe statele a cărorŭ representanţĭ le aŭ încheiatŭ şi nu potŭ avea putere de lege pentru cetăţeniĭ lor de câtŭ din momentul intervenireĭ voinţeĭ naţionale exprimată dupe formele prescrise de dreptulŭ publicŭ séŭ de constituţia acelorŭ staturĭ;

Considerândŭ că art. 45 a tratatuluĭ din Berlin nu póte obliga pe statulŭ Român şi nu póte avea putere de lege, nu numaĭ pentru motivulŭ fiindŭ că statulŭ Român n'a figuratŭ ca parte contractantă, ci fiindŭ că art. 45, ca şi art. 44 din acelaşĭ tratatŭ, privindŭ la materiĭ regulate prin constituţia Românieĭ, art. 7, 1 şi 2, legislaţia în privinţa acestorŭ materiĭ nu s'ar putea considera schimbată numaĭ prin faptulŭ esecutăreĭ guvernuluĭ Român a acelorŭ dispositiĭ a tratatului de Berlin;

Considerândŭ că dupe art. 2 a constituţieĭ, teritoriulŭ Românieĭ este nealienabilŭ; că prin aliniatulŭ al doilea a aceluia'şĭ articolŭ din constituţie se declară că limitele statului nu potŭ fi schimbate séŭ rectificate de câtŭ în virtutea uneĭ legi; că din acésta resultă că retrocedarea Basarabieĭ, ca să fie legală şi obligatorie pentru toţĭ, se cere o lege; că pentru existenţa uneĭ legi, art. 32 al constituţieĭ prescrie concursulŭ celorŭ treĭ factorĭ aĭ puteriĭ legiuitóre; că neexistândŭ o lege cel puţinŭ conformŭ art. 32 al constituţieĭ, prin care să se în-

Digitized by Google

cuviinţede retrocedarea Basarabieĭ, acésta neputându-se considera legalmente ca deslipită, continuă a fi încă parte integrantă din teritorulŭ Român;

Considerândŭ că a admite imediata obligativitate a dispositiunilorŭ tratatuluĭ de Berlin, privitóre pe România şi, între altele, a dispositieĭ art. 45, fără îndeplinirea prescripţiilorŭ constituţiei Românieĭ, ar fi a lovi personalitatea morală şi juridică a Românieĭ ca statŭ, ceia ce e contrariu dreptului internaţionalŭ, ar fi a viola dispositiile citate ale constituţieĭ Românieĭ;

Considerândŭ că nu s'ar putea dice că cerinţele constituţieĭ ar avea a se considera ca împlinite prin votarea unorŭ moţiunĭ în senatŭ séŭ în camera deputaţilorŭ, căcĭ acestea potŭ avea un caracterŭ politicŭ în raporturile guvernuluĭ facià cu senatulŭ şi camera deputaţilorŭ, dér ele neavêndŭ caracterulŭ uneĭ legĭ, nu potŭ fi obligatoriĭ;

Considerândŭ că décă Basarabia s'a deslipitŭ fără indeplinirea prealabilă a formelorŭ prescrise de constituţie, acésta nu e şi nu póte fi de câtŭ o stare de faptŭ şi, pentru acésta, neesistentă în dreptŭ;

Considerândŭ că astŭ-felŭ, retrocedarea Basarabieĭ nefindŭ încuviinţată prin o lege, conformŭ prescripţiilorŭ constituţieĭ, imobilulŭ ce formédă objectulŭ procesuluĭ are a se considera situatŭ în lăuntrulŭ teritoriuluĭ Românieĭ; că dér, pentru motivele arătate, Curtea de Casaţie are juridicţia şi e competintă a judeca recursulŭ făcutŭ;

Considerândŭ că şi din altŭ punctŭ de vedere, Curtea de Casaţie e competintă, că decisia supusă recursuluĭ e pronunciată de Curtea d'apelŭ din Focşani care e în România; că dupe art. 2 a legiĭ Curţeĭ de Casaţie, tóte curţile d'apelŭ ale Statuluĭ Principatelorŭ-Unite suntŭ supuse juridicţieĭ Curţeĭ de Casaţie; că astŭ-felŭ recursulŭ îndreptatŭ la Curtea de casaţie contra uneĭ decisiĭ a Curţeĭ d'apelŭ supusă juridicţieĭ Curţiĭ de Casaţie, conformŭ art. 2 a legeĭ Curţiĭ de Casaţie, Curtea de Casaţie are juridicţie şi e competintă a judeca recursulŭ;

Digitized by Google

ca fiindŭ aşa, e indiferentu a cerceta décă imobilulu arŭ fi în circumscripţia unuĭ districtŭ ce s'ar fi deslipitŭ în urma pronunciăreĭ decisiuneĭ supusă recursuluĭ, intru câtŭ Curtea de Casaţie, ca juridicţie extraordinară, se mărginesce a cerceta décă hotărîrile supuse recursuluĭ suntŭ pronunciate cu observarea legilorŭ, conformu legeĭ constitutive a Curţiĭ de Casaţiune; că şi pentru acestea, propunerea de necompetinţă a Curţeĭ de Casaţie are a fi respinsă;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Data, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Nr. 7.

OMISSIUNE.

Este omisiune essenţiale cându Curtea de apelu nu discută motivele tribunaluluĭ, ci raţionéza pe un terimŭ streinu de cel pe care era pusu procesulŭ la tribunalu.

Nr. 18. — **Cassarea** decisiuneĭ Curţĭ d'apelŭ din Focşanĭ secţia II cu Nr. 101 din 1878, dată în procesulu dintre recurentul Dim. Fulga cu Primăria urbeĭ Brăila şi Colonel C. Petrescu pentru închirierea unorŭ locurĭ.

17 Ianuarie 1879

CURTEA,

Ascultându pe D-nu T. Roseti, membru raportoru;

Deliberândŭ :

Asupra mijlocului de casare: „Violarea art. 123 aliniatulŭ 2, 3 şi 6 pr. civ. care constitue o omisiune substanţiala şi nemotivată.“

Avêndŭ în vedere că dupe cumŭ resulta din decisiunea supusă recursului, atâtu Primăria urbeĭ Brăila a acţionatu pe D-nu Fulga cerêndŭ a fi obligatŭ la plata sumeĭ de leĭ 7775, chiria unorŭ locurĭ sub Nr. 11 şi 14 luate de la licitaţie, cât şi D-lŭ Fulga a acţionatŭ pe Primărie spre a se condamna la daunele suferite prin faptulŭ nepredăreĭ acelorŭ locurĭ în stare d'a le întrebuinţa ;

Considerândŭ că Trib. Brăila, în urma anchetelorŭ sĕvîrşite şi actelorŭ ce a avutŭ în vedere, prin sentinţa sea cu Nr. 176 din anulŭ 1876 găsindŭ în culpă pe Primărie, care închiriase acele locurĭ, căcĭ n'a trădatŭ locataruluĭ Fulga lucru închiriat în stare d'a putea servi la trebuinţa pentru care a fostŭ în-

Digitized by Google

chiriatŭ, care este una din condiţiile principale ale locataruluĭ, dupe art. 1420 cod. civ. precumŭ şi că loculŭ sub Nr. 11 a fostŭ din noŭ închiriatŭ de Primărie către D-nu Vida Stoianovicĭ în comptulŭ D-luĭ Fulga şi că la noua licitaţie a eşitŭ un preciu maĭ mare, pentru aceste motive tribunalulŭ a respinsŭ atâtŭ cererea Primărieĭ contra D-luĭ Fulga câtŭ şi pretenţia D-luĭ Fulga în privinţa daunelorŭ;

Considerândŭ că Curtea de fondŭ, în urma apeluluĭ Primarieĭ, urma a discuta şi a combate motivele din sentinţa tribunaluluĭ spre a ajunge a o reforma şi a condamna pe D-nu Fulga, ceia ce n'a făcutŭ şi astŭ-felu face o omisiune esenţială, nediscutândŭ motivele din sentinţa tribunaluluĭ ce era venită în critica sa şi raţionândŭ p'un tèrîmŭ streinu de celŭ ce era pusŭ procesu înaintea tribunaluluĭ;

Prin urmare, mijloculŭ invocatŭ se găsesce fondatu;

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Nr. 8.

PROCESE VERBALI ADMINISTRATIVE.

Procesele verbali făcute de autoritățile administrative nu pot servi de basă spre condemnarea unui locuitorŭ la despăgubirĭ, cândŭ nicĭ numele seŭ nu figurédă intr'ânsele, nicĭ a luatŭ parte la constatările acolo consemnate, nicĭ atarĭ cercetărĭ aŭ fostŭ ordonate de judecată.

Nr. 24. -- **Casarea** cărțeĭ de judecată a judeluĭ de pace din Plasa Motruluĭ de josŭ Districtulŭ Mehedinți cu Nr. 92 din 1868, pronunciată în procesulŭ dintre Barbu Călin cu Dimitrie Ghenescu pentru datoria din lucrărĭ agricole;

22 Ianuariŭ 1879.

CURTEA.

Ascultândŭ pe D-nu Al. Cantacuzin, membru-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de casare: „Escesŭ de putere căcĭ judele de pace s'a basatŭ pe nisce acte de ispașă formate de Primar și Sub-Prefectŭ, ce aŭ fostŭ contestate și din care nu se constată că aș fi remasŭ datorŭ ceva eŭ personalŭ.

Considerândŭ că judele de plasă, spre a ajunge a condamna pe recurentŭ la suma de leĭ vechĭ 269 par. 25, se basédă pe nisce procese verbale încheiate de Primarŭ și Sub-Prefectŭ, prin care se arată că locuitorii aŭ muncitŭ și pășunatŭ proprietatea arendată D-luĭ Ghenescu fără să se constate décă între aceĭ locuitorĭ se găsea trecutŭ și recurentulŭ și fără ca acele procese verbale sĕ fi fostŭ recunoscute de recurentŭ și nicĭ ordonate de vre-o instanță judecătorésca;

Considerândŭ că nicĭ învoiala depusă de arendașulŭ Ghenescu

Digitized by Google

în Primarie nu putea obliga în ceva pe recurentu, care n'a a deratŭ la dînsa.

Că astŭ-felŭ fiindŭ, judele de pace obligându pe recurentŭ la plata aceĭ sumĭ în basa unorŭ acte administrative și la care recurentulŭ n'a participatŭ, a comisu un excesŭ de putere.

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc

Secția I.

Digitized by Google

Nr. 9.

LUCRU JUDECAT. -- OMISIUNE.

Este lucru judecatŭ cândŭ o opositiune la o urmărire silită are acelaşĭ obiectŭ, aceiaşĭ causă şi se judecă între acelésĭ persóne ca şi o alta anterioră, judecată definitivŭ.

Curtea de apelŭ nu e datóre a se pronunţa asupra motivelor, în materie de opositiune la o urmărire silită, de câtŭ cele coprinse în opositiunea făcută la tribunalŭ.

Nu se potŭ invoca la Curtea de Casaţiune, după o divergintiă de opiniunĭ, alte mijlóce de câtŭ cele asupra cărora s'a declaratŭ divergintia.

Nr. 25. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de D-na Efrusina Peretz contra decisiunei Curţi d'apelŭ din Iaşĭ Secţia I cu Nr. 130 din 1874, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu David Horenstein, procuratorulŭ luĭ Leizer Pacher şi alţiĭ, pentru contestaţie la urmărirea uneĭ moşiĭ.

23 Ianuarie 1879

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu C. E. Schina, preşedinte-raportorŭ:

Deliberândŭ :

Asupra I-luĭ mijlocŭ de casare: „Curtea d'apelŭ a interpretatŭ rĕŭ şi prin urmare a făcutŭ o greşită aplicaţiune a art. 1201 cod. civ. violândŭ tóte principiile de dreptŭ, relative la acéstă materie, căcĭ nicĭ causa, nicĭ objectulŭ judecăţiĭ de astă-di nu eraŭ identice judecăţiĭ din 14 Ianuariu 1867, coprinse în sentinţa tribunaluluĭ de Băcăŭ Nr. 5, pe care Curtea d'apel 'mĭ a opusŭ ca lucru judecatŭ, etc.“

Avêndŭ în vedere că spre a declara décă motivulŭ este séŭ

Digitized by Google

nu este întemeiatŭ, trebue să vedemŭ ce s'a judecatŭ prin sentința tribunaluluĭ Bacău Nr. 5 din 14 Ianuarie 1867;

Considerândŭ că se constată din sentința tribunaluluĭ Bacău din 14 Ianuarie 1867, remasă definitivă, că urmărindu-se imobilulŭ Botoșeni pentru plata sumeĭ datorite de Panait Docan, recurenta Efrusina Peretz, atunci Docan, a făcutŭ opositie la urmărire cerêndŭ anularea urmăriresĭ pe motivŭ că întréga moșie este a sa proprietate dobândită prin moscenire, că cercetândŭ dacă afirmarea oponenteĭ d'atunci era întemeiată, tribunalulŭ declară în considerantele coprinse în acea sentință că imobilulŭ este proprietate indivisă și a oponenteĭ și a luĭ P. Docan, și în dispositivŭ, tribunalulŭ ordonă suspendarea urmăriresĭ pînă ce se va îndeplini prescripția art. 494 pr. civ.

Considerândŭ că tribunalulŭ de Băcău, prin sentința menționată Nr. 5, spre a admite séŭ a respinge opositia făcută, a trebuitŭ a judeca decă recurenta, atuncĭ oponentă, e esclusivă proprietară a imobiluluĭ, precumŭ ea susținea prin opositie, séŭ décă nu e; că décă tribunalulŭ se convingea că oponenta era esclusivă proprietară și avea totŭ odată posesiunea imobiluluĭ, conformŭ art. 1847 cod. civ. tribunalulŭ trebuia să admită opositia și să anulede urmărirea; că décă din contra, tribunalulŭ se convingea că oponenta nu e de felu proprietară a nicĭ uneĭ părțĭ din imobilulŭ urmăritŭ, opositia trebuia să fie respinsă pur și simplu; că décă în fine, tribunalulŭ se convingea că imobilulŭ urmăritŭ e în indivisiune, elŭ avea a suspenda urmărirea până cândŭ divisiunea s'ar sevêrși, precumŭ prescrie art. 494 pr. civ.

Considerândŭ că tribunalulŭ ordona în dispositivulŭ sentinteĭ Nr. 5 suspendarea pînă cândŭ să se facă divisiunea, nu s'ar putea dice că acea sentință n'ar fi hotărâtŭ de câtŭ suspendarea urmăriresĭ până la facerea divisiuneĭ, conformŭ art. 494 pr. civ., căcĭ spre a pronuncia suspendarea până la săvârșirea divisiuneĭ, acésta presupune c'a constantŭ că imobilulŭ urmăritŭ e în indivisiune, că adecă debitorulŭ urmăritŭ și alțiĭ aŭ dreptulŭ de coproprietate asupra imobiluluĭ urmăritŭ și în specie

Digitized by Google

tocmaĭ relaţia de proprietate în indivisiune a recurentei cu P. Docan, se stabilesce prin considerantele sentinţiĭ Nr. 5, în cât prin sentinţa Nr. 5 s'a judecatŭ ca recurenta e coproprietară a imobiluluĭ urmăritŭ cu P. Docan şi pentru încetarea stăreĭ de indivisiune s'a ordonatŭ împărţirea;

Considerândŭ că d'altminterea nu s'ar putea dice că lucrulŭ judecatŭ ar resulta numaĭ din însuşĭ dispositivulŭ, căcĭ considerantele din sentinţă avêndu de scopŭ a motiva dispositivulŭ, însuşĭ dispositivulŭ se esplică prin considerante, în câtŭ nu s'ar putea separa dispositivulŭ de considerante şi de acéia ce s'a judecatŭ resultă atâtŭ din dispositivŭ câtŭ şi din considerante; că de acéia, dreptulŭ de proprietate a recurentii are a se considera ca judecatŭ prin sentinţa Nr. 5, fiindŭ că acésta se declară prin considerante, fără care dispositivulŭ n'ar avea nicĭ un sensŭ;

Considerândŭ că în urma efectuăreĭ devisiuneĭ urmărindu-se partea divisă din imobiluluĭ Botoşanĭ, recurenta a făcutŭ opositie la 9 Aprilie 1868, cerândŭ anularea urmărireĭ pentru motivŭ că întréga moşie Botoşenĭ ar fi proprietate a sea, a căriĭ ar avea posesiunea: că acéstă opositie din urmă are I. acelaşĭ objectŭ ca opositia făcută în 1867 şi judecată prin sentinţa Nr. 5 de tribunalu Băcău, căcĭ prin ambele opositiĭ s'a cerutŭ anularea urmăriri silite; 2-lea are aceiaşĭ causă căcĭ, ca şi prin opositia din 1867, asemenea şi prin opositia din 1868, recurenta invócă ca motivŭ pentru admiterea opositieĭ că ea singură ar fi avândŭ esclusivŭ dreptulŭ de proprietate asupra imobiluluĭ Botoşeni, şi 3-lea că în 1868 şi în 1867 a urmatŭ judecata între aceleaşĭ persóne, creditorulŭ Pacher şi recurenta, totŭ pe calé de contestatie la urmărire; că aşa fiindŭ, trebue să zicemŭ că sentinţa Nr. 5 din 1867 constitue lucru judecatŭ, şi conformŭ art. 1201 c. civ., Curtea d'apelŭ, prin decisia supusă recursuluĭ, respingândŭ opositia din 1868 pentru motivulŭ lucruluĭ judecatŭ, ea nu a violatŭ principiile de dreptŭ relative la acéstă materie şi de aceĭa motivulŭ e neîntemeiatŭ;

Asupra motivuluĭ al II-lea: Curtea d'apelŭ a făcutŭ încă o

Digitized by Google

omisiune esenţială, a violatŭ în modŭ flagrantŭ disposiţiile art. 327 pr. civ. considerându ca o cerere nouă motivulŭ invocatŭ de advocatulŭ meŭ spre a ajunge la anularea urmăriréi, că urmărirea imobiluluí este nulă şi de nulŭ efect. etc."

Considerândŭ că şi în materie de oposiţie la urmărire în urma unuĭ apelŭ făcutŭ dinaintea Curţiĭ d'apelu nu se potu discuta de câtŭ numaĭ motivele pe care s'a întemeiatŭ opositia făcută la tribunalu; că a admite contrariu, ar fi a viola art. 327 pr. civ., că aşa Curtea de apelŭ nevoindŭ a se pronuncia asupra unuĭ al doilea motivu propusŭ pentru prima oră dinaintea Curţii d'apelu, n'a violatŭ art. 327 pr. civilă; că aşa fiindu şi acestŭ motivŭ e neîntemeiatŭ;

Asupra mijloculuĭ al III-lea invocatŭ astădi oralŭ la audienţă că Curtea a datŭ maĭ multŭ de câtŭ s'a cerutŭ, căci adversarulŭ Horenstein 'i a recunoscutŭ dreptu de acţiune în revendicare."

Considerându că acestu mijlocŭ n'a fostŭ invocatŭ la precedenta înfăţişare d'otată cu cele alte asupra cărora s'a declaratŭ divergintă de opiniuní;

Că după jurisprudenţa acesteĭ Curţí, în urma declararei divergintei de opiniunĭ, nu maĭ este permisŭ părţiĭ recurente d'a invoca noĭ mijlóce de casare şi ca atare devine neadmisibilŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Nr. 10.

OPOSITIUNE.

Nu se admite opositiunea cândŭ nu se justifică prin vre o causă absenţa părţiĭ la înfăţişarea în care s'a pronunţatŭ hotărârea în lipsă.

Acea justificare nu pôte fi de câtŭ personale.

Nr. 32.—**Respingerea** opositiuneĭ făcută de societatea căilorŭ ferate Române contra hotărâreĭ acesteĭ Curţĭ cu Nr. 397 din 1878 prin care s'a respinsŭ în lipsă'ĭ recursulŭ făcutŭ contra decisiuneĭ Curţeĭ d'apelŭ din Bucurescĭ secţia I cu Nr. 14 din 1878, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu I. Stachly, cesionarulŭ DD. Langlet şi Zavasky, pentru banĭ.

29 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Deliberândŭ:

Asupra escepţiuneĭ de neadmisibilitatea recursuluĭ.

Avêndŭ în vedere că dupe dispositiunile art. 154 pr. civilă combinatŭ cu art. 73 din legea organică a acesteĭ Curţĭ, una din condiţiile esenţiale în admiterea uneĭ opositiunĭ, este justificarea causeĭ ce a popritŭ pe partea oponentă d'a se presenta în diua cândŭ s'a pronunciatŭ hotărârea dată în lipsă'ĭ, fără de care justificarea opositiuneĭ devine neadmisibilă;

Considerândŭ că partea oponentă urmédă a proba într'unŭ modŭ legalŭ seriositatea causeĭ ce a pus'o în imposibilitate d'a veni la înfăţişare, căcĭ într'altŭ chipŭ s'ar atinge interesele părţiĭ adverse;

Considerândŭ că D-luĭ Perieţénu-Buzèŭ, advocatulŭ societăţi căilorŭ ferate, celŭ ce a făcutŭ atâtŭ recursulŭ din partea societăţeĭ câtŭ şi opositiunea, nu a justificatŭ prin nimicu causa

Digitized by Google

ce 'lŭ a popritŭ a veni la înfățișare în diua de 25 Noembriŭ 1878, cândŭ s'a pronunciatŭ hotărârea cu Nr. 397, prin care s'a respinsŭ recursulŭ, de óre ce D-nu Medic Varlam, cel ce a liberatŭ certificatulŭ, a refusatŭ d'a încredința prin jurământŭ cele arătate prin certificatŭ, după cum Curtea 'l obligase prin jurnalulŭ precedentŭ;

Considerândŭ că nicĭ justificarea opositiunei în persóna D-luĭ Cornea nu póte fi admisă, de óre-ce Curtea prin jurnalulŭ precedentŭ a admisŭ justificarea opositiunei numaĭ în persóna D-luĭ Perieténu Buzĕŭ, cel ce a făcutŭ recursu și opositiunea și a respins-o în persóna D-luĭ Grădișcénu și de óre-ce la înfățișarea precedentă D-lŭ Cornea fiindŭ presinte, ca advocatŭ al societăți, nicĭ că a invocatŭ un asemenea motivŭ.

Că astŭ-felŭ fiindŭ, opositiunea făcută de societatea căilorŭ ferate Române prin D-lŭ Perieténu Buzĕŭ, cată a se respinge ca nejustificată.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

Nr. 11.

AMÂNARE DIN CAUSA LIPSEI UNORA DIN RECLAMANTI.

Art. 151 pr. civ. se aplică nu numaĭ cândŭ lipsescu uniĭ din maĭ mulţĭ intimaţi dar şi cândŭ lipsescu uniĭ din maĭ mulţĭ apelanţi.

Nr. 34. — **Casarea** decisiuneĭ Curţi d'apelŭ din Bucurescĭ s. I. Nr. 158 din anulŭ 1878 pronunciată în procesulŭ dintre recurenţiĭ moşneniĭ Nenciuleşti cu D-na Maria Vernescu pentru hotărnicie.

31 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu N. Mandrea, membru-raportoru;

Deliberândŭ:

Asupra motivuluĭ de casare: „Curtea d'apelŭ, pe cândŭ lipsémŭ maĭ mulţĭ apelanţĭ, n'a făcutŭ aplicaţiunea art. 151 pr. civilă, pentru că de şi legea dice cândŭ lipsescŭ maĭ mulţi pâriţi, însă motivulŭ pentru care se aplică pentru pârîţi adică ca să nu fie contrarietate de sentinţe, se póte invoca şi pentru reclamanţĭ şi în dreptulŭ civilŭ nu este ca în dreptulŭ penalŭ, unde nu se póte face deducţiunĭ."

Avêndŭ în vedere că dupe cumŭ resultă din decisiunea a căriĭ casare se cere, recurenţiĭ, în cualitate de apelanţĭ înaintea Curţiĭ de fondŭ, aŭ propusŭ aplicarea art. 151 pr. civilă, lipsindŭ parte dintr'ânşiĭ şi Curtea a refusat;

Considerândŭ că aceléşĭ motive pentru care se aplică citatulŭ articolŭ cândŭ lipsesce unulŭ din pârîţĭ esistă şi în casulŭ cândŭ suntŭ maĭ mulţĭ reclamanţĭ, de óre-ce reclamantulŭ presinte are un legitimŭ interesŭ la aplicarea art. 151 în pri-

Digitized by Google

vinţa reclamantelui absinte, pentru că cu modulŭ acesta, prin presentarea în justiţie a acelui ce lipsesce, să se servéscă cu actele lui în dobândirea dreptuluĭ seŭ şi de óre ce d'a nu se pronuncia hotărârĭ contradictoriĭ între aceiaşĭ reclamanţĭ pentru aceiaşĭ pretenţie, basată pe acelésĭ acte, este asemenea un interesŭ majorŭ în distribuirea justiţieĭ ;

Considerândŭ că curtea de fondŭ refusândŭ aplicarea art. 151 pr. civ. a violatŭ spiritulŭ acestuĭ articolŭ.

Că astŭ-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsesce fondatŭ.

Pentru aceste motive.

Casădă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Nr. 12.

ANTIPRICON.

Inlocuirea unuĭ imobilŭ dotalu, în timpulŭ căsătorieĭ, printr'un altŭ imobilŭ, de bărbatŭ a fostŭ permisă după Codul Calimachŭ.

Neîndeplinirea, de către bărbatŭ, a formalităţilorŭ antipriconuluĭ, nu póte fi invocată în favórea sa nicĭ de elŭ nicĭ de moscenitoriĭ seĭ.

Nr. 35.—**Casarea** decisiuneĭ Curţi d'apelŭ din Focşani secţia II. Nr. 279 din anulŭ 1875 pronunciată în procesulŭ dintre recurenta Catinca Lipan cu Tinca N. Lipan şi alţiĭ pentru dotă.

31 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu D. Zamfirescu, membru-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra motivelorŭ de casare: Falşa interpretarea art. 1643, 1641, combinatŭ cu art. 1403, 1429 codu Calim. din care resultă că punerea unuĭ imobilŭ în schimbulŭ imobiluluĭ dotalŭ era posibilă sub imperiulŭ aceluĭ codŭ;

„Violarea principiuluĭ că convenţiunele ce nu suntŭ ilicite séu contrarie bunelorŭ moravurĭ, forméḑă legea părţilorŭ şi totŭ ce legea nu prohibă, permite.

„Violarea principiuluĭ: quem de evictione tenet actio eundem agentem repellit exceptio“, de vreme ce Curtea nu recunósce că o dată ce moşia Scurta pusă antipricon devenise prin nouă succesiune proprietatea repos. meŭ sociu N. Lipan, orĭ ce objecţiune trata din lipsa de consimţimântŭ a proprietaruluĭ primitivŭ N. Lipan, cădea şi moşia Scurta dreptŭ antipricon în loculŭ moşieĭ Voetini, se găsea confirmată ex post facto.“

Digitized by Google

Avêndŭ în vedere că Curtea d'apelŭ din Focşanĭ, prin decisiunea supusă recursuluĭ, respinge cererea D-neĭ Lipan formată contra copiilorŭ sĕĭ d'a i se recunósce dreptulŭ de antipricon asupra imobiluluĭ dotalŭ Scurta de susu din hotarulŭ Orbeni din judeţulŭ Putna, pentru motivele 1) că codu Calimah n'ar cunósce posibilitatea puneriĭ în locŭlŭ unuĭ imobilŭ dotalŭ a altuĭ imobilŭ ca antipricon; 2) că dacă ar fi a se aplica legiuirea Caragea ca să fie imobiluluĭ Scurta antipricon ar trebui să existe inscripţie pentru acésta la tribunaluluĭ judeţuluĭ Putna, de vreme ce din registrulu tribunaluluĭ judeţuluĭ Putna ar resulta numaĭ că proprietarulŭ imobiluluĭ Scurta G. Lipan n'ar fi asiguratŭ în acelŭ imobilu de câtŭ preciulŭ vândăriĭ imobiluluĭ dotalŭ; 3) că formele esenţialĭ în privinţa antipriconuluĭ, adecă inscripţia lipsindŭ circumstanţa posterióra a dobândiriĭ imobiluluĭ Scurta de către sociulu recurentĭ, ar fi indiferentă;

Considerândŭ că décă în disposiţiile coduluĭ Calimach nu esistă espresia antipricon, esista instituţia d'antipriconu, adecă înlocuirea în timpulŭ căsatorieĭ a imobiluluĭ dotalŭ cu altŭ imobilu care să fie asemenea dotalŭ, căcĭ § 1641 admite înstreinarea zestreĭ pentru ca să se cumpere moşiĭ, însă sub condiţie ca imobiluluĭ pusu în locŭ să fie aducatorŭ de mai bunŭ venitŭ, cum se exprimă § 1641, codu Calim. să admite prefacerea zestreĭ însă cu învoirea femeĭ décă va fi vederatŭ spre folosulŭ femeĭ, precumŭ se declară în acelŭ paragraf, că aşa fiindŭ, afirmarea Curţiĭ d'apelu e neintemeiată, adecă că dupe codulŭ Calimach nu s'ar admite înlocuirea unuĭ imobilŭ dotalŭ cu altŭ imobilŭ care asemenea să aibă caracterulŭ de dotalitate, e contrarie textelorŭ citate din codulŭ Calimach şi pentru acésta, motivulŭ al doilea e intemeiatŭ;

Considerândŭ că afară de acésta e constantu că formalităţile pentru autorisarea vândăriĭ imobiluluĭ dotalŭ Voitenulŭ, situatŭ în circumscripţia trib. Râmnicu Sărătŭ, şi a puneriĭ în locŭ ca antipriconŭ a imobiluluĭ Scurta de susŭ din hotarulŭ Orbeniĭ, din judeţulŭ Putna, aŭ trebuitu să se îndeplini-

Digitized by Google

nésca și s'au îndeplinitu, conformu legiuirei Caragea, de tribunalulu Râmnicu săratu, căcĭ altŭ-felŭ nu s'ar fi pututŭ efectua vêndarea imobiluluĭ dotalŭ pin districtulu Râmnicu Săratŭ; că orĭ cumŭ încheerea trib. Rómnicu Săratŭ face menţiune că socia, recurenta, a consimţitŭ la înstreinarea imobiluluĭ dotalu, iar sociulŭ recurenteĭ N. Lipan, autorisatu de proprietarulŭ moşieĭ Scurta de susŭ, a declaratŭ că pune acéstă moşie antipricon: că astŭ-felŭ defunctulŭ sociu a recunoscutŭ în modu incontestabil și validŭ socieĭ sale dreptulŭ de antipriconŭ asupra imobiluluĭ Scurta, și acéstă declaraţie obligatorie pentru soci, e obligatorie și pentru moşcenitorii luĭ, pentru copiĭ faţă cu recurenta, întru câtu imobilulu pusŭ antipriconŭ ar fi fostu la epoca aceleĭ încheerĭ a tribunaluluĭ Râmnicu a sociuluĭ; că décă însă sociulŭ n'a avutŭ atuncĭ proprietatea imobiluluĭ, însă l'a dobânditŭ în urmă, asemenea sociulŭ n'ar fi pututŭ opune socieĭ sale lipsa óre carorŭ formalităţĭ ce ar fi fostŭ necesariĭ pentru constituirea antipriconuluĭ, și între altele, acea lipsă a înscrieriĭ, căcĭ, precumŭ un debitorŭ ipotecarŭ nu e în dreptŭ a opune creditoruluĭ ipotecarŭ lipsa înscrieriĭ ipoteci cerută și prescrisă în interesulŭ celorŭ de al treilea, asemenea n'ar putea sociulŭ, legatŭ prin declaraţia făcută ca parte contractantă, opune socii lipsa uneĭ forme și între altele, a înscrieriĭ, décă acésta ar fi cerută și prescrisă, căcĭ lipsa îndepliniri acestorŭ forme nu s'ar putea opune de câtŭ de ceĭ de al treilea;

Considerândŭ că sociulŭ devenitŭ în urmă proprietarŭ al imobiluluĭ pusŭ antipriconŭ, n'ar putea opune lipsa îndepliniri formeĭ înscrieri și în virtutea maximeĭ: quem de evictione tenet actio eundem agentem repelit exceptio; că într'adevĕrŭ, sociulŭ declarândŭ că pune un imobilŭ antipriconŭ, ce nu era atuncĭ al seŭ, a garantatŭ pentru acésta și este supusŭ acţiuneĭ de garanţă; că de aceea, décă el, în urma constituiri antipriconuluĭ, a devenitŭ proprietarŭ, sociulŭ, în virtutea aceleĭ garanţiĭ, nu se putea opune ca femeia să reclame imobilulŭ ca antipricon;

Digitized by Google

Considerândŭ că decă sociulŭ nu putea opune lipsa formelorŭ pentru constituirea antipriconuluĭ, asemenea și moscenitorii luĭ copiĭ nu potŭ opune lipsa acelorŭ forme pentru a contesta existența antipriconuluĭ sub orĭ ce modŭ; că astŭ-felŭ fiindŭ e învederatŭ că și motivele 3 și 4 suntŭ întemeiate și că decisia urmédă a fi casată și pentru acésta.

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

N^R. 1—IANUARIE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

ZECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACÎ, 14.

1880.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURȚII DE CASSAȚIUNE

Nr. 1. – SECȚIUNEA II. – No. 1.

Nr. 1.

CREDITOR. – ADJUDECATAR. – RANGUL CREANTEI.

1). Cândŭ creditorulŭ devenitŭ adjudecatarŭ, nu are o creanța în ranyŭ utilŭ și ne contestatŭ, este obligatŭ a consemna prețulŭ în numerarŭ.

Nr. 3. – **Casarea** ordonanțeĭ de adjudecare a Tribunaluluĭ Ilfov sc. III-a Nr. 946 din anulŭ 1877, dupe recursulŭ făcutŭ de Colonel Victor Crețénu.

8 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu C. E. Schina, președintele secțiuneĭ;

Deliberândŭ:

Digitized by Google

Asupra motivuluĭ al II-lea casare astŭ-felŭ formulatŭ: violarea art. 552 procedura coduluĭ civilŭ, căcĭ Tribunalulŭ a admisŭ depunerea creanţeĭ D-luĭ Butculescu în rangŭ utilŭ, pe cândŭ, dupe tocméla părţilorŭ, dota consórteĭ D-luĭ Butculescu este în al II-lea rangŭ.„

Văḑêndŭ art. 552 pr. coduluĭ civilŭ;

Considerândŭ că dupe acestŭ art. creditorulŭ devenitŭ adjudecatarŭ, este admisŭ a depune creanţa sa dreptŭ preciu numaĭ în casulŭ cândŭ creanţa s'a este în rangu utilŭ şi ne contestatŭ, de altŭ mintrelea el este obligatŭ a consemna preciulŭ în numerariŭ, zemânândŭ ca în urmă la facerea tablouluĭ să se discute rangulŭ prioritţiĭ creanţelorŭ faciă cu ceĭ alţĭ creditorĭ;

Considerândŭ în specie ca de şi în registru de inscripţiunĭ nu se găsea înscrisă uă altă creanţă înaintea acelia în virtutea căria intimaţiĭ ceruse urmărirea, însă în corpulŭ chiarŭ a actuluĭ ipotecarŭ fiindŭ prevĕḑută clauḑa ca ipotecă, i se constitue în rangulŭ al doilea dupe D-luĭ V. Creţénu, evidentŭ este că nu i se putea considera acéstă creanţă ca în rangŭ utilŭ şi ne contestatŭ, de óre ce, faciă cu clausa prevĕḑută în actŭ, era loculŭ a se discuta rangulŭ prioritţeĭ acestorŭ douĕ creanţe la facerea tablouluĭ de ordinea creditorilorŭ; că faciă cu aceste împrejurărĭ, Tribunalulŭ admiţândŭ pe D-luĭ Butculescu a espune creanţa s'a dreptŭ preciu, a violatŭ art. 552 susŭ enunciatŭ;

Asupra mijloculuĭ al V-lea de casare: Violarea legeĭ în privinţa concurenţeĭ, de óre ce Tribunalulŭ m'a respinsŭ pe mine sociulŭ, de a concura sub motivŭ că aşi fi debitore, de óre-ce în orĭ ce caḑŭ, numaĭ eŭ, socia, aşĭ fi pututŭ fi considerată ca debitóre.

Considerândŭ că dupe cumŭ resultă totŭ din actulŭ hipotecarŭ, Colonelulŭ V. Creţénu nu era proprietarulŭ moşieĭ pusă în vêndare, ci avea asiguratŭ în fondulŭ acesteĭ moşiĭ un venitŭ anualŭ de 1000 galbenĭ dota socieĭ sale, aşea că nu se putea priimi ca debitore faciă cu D-lŭ Butculescu, creditorŭ urmări

Digitized by Google

torŭ, și décă putea fi admisŭ a concura la licitație, dacă Tribunalulŭ găsea că este solvabilŭ, prin urmare și acestŭ mijlocŭ se găsesce fondatŭ.

Pentru aceste motive,

Caséță, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

Nr. 2.

ACT DE PAUPERTATE. — BILETUL DE PLATA CONTRIBUTIUNEI. — RECURS NEREGULAT.

1). Este neregulată recursulŭ făcută în casaţiune fără plata de taxă şi timbru cândŭ nu este însoţitŭ de o dovadă de paupertate a Primărieĭ în termenulŭ recursuluĭ şi de biletulŭ de plata contribuţiuneĭ.

Nr. 4. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Ión Pencovici contra ordonanţeĭ de adjudecare a Tribunaluluĭ Doljiŭ cu Nr. 247 din anulŭ 1877.

9 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultêndŭ raportulŭ făcutŭ în causă.

Deliberândŭ :

Considerândŭ că, conformŭ articoluluĭ 46 din legea organică a acesteĭ Curţĭ, ceĭ lipsiţĭ de mijlóce pentru a plăti taxa de recursŭ şi timbre, suntŭ datorĭ a justifica acésta, conformŭ şi cu art. 21 din legea timbruluĭ, prin un actŭ de paupertate emanatŭ de la autoritatea locală unde domiciliasă recurentulŭ; că în specie, recurentulŭ a alăturatŭ la recursulŭ seŭ un actŭ din partea a treĭ cetăţenĭ din Craiova, legalisatŭ de Comisia culoreĭ de galbenŭ în privinţa identităţiĭ semnăturilorŭ; că de şi astădĭ a presentatŭ Curţeĭ un certificatŭ liberatŭ de Primăria urbeĭ Craiova, totuşĭ recursulŭ este în neregulă făcutŭ, de óre ce acestŭ actŭ urma să fie produsŭ în termenulŭ de recursŭ şi însoţitŭ de biletulŭ de contribuţie.

Pentru aceste motive,

In numele legeĭ,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Nr. 3.

TERMEN DE RECURS. — VANDARE.

1) Este neadmisibilŭ recursulŭ în materie de vêndare silită cândŭ este făcutŭ dupe trecerea termenuluĭ leginitŭ de 40 dile libere de la data ordonanţeĭ de adjudecare.

Nr. 8. — **Respingerea** ca ne admisibil a recursuluĭ făcutŭ de D-nu Marin Drincénu contra ordonanţeĭ de adjudecare a Tribunaluluĭ Doljiŭ secţia Comercială şi de notariatŭ Nr. 311 din 1878, prin care s'a adjudecatŭ averea imobilă a recurentuluĭ asupra D-luĭ Ión Geblescu, creditorŭ urmăritorŭ.

12 Ianuariŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu D. Zamfirescu, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Avêndŭ în vedere că dupe art. 559 pr. civ. termenulŭ de recursŭ contra ordonanţelorŭ de adjudecare este de patrudecĭ de dile libere calculatŭ de la data pronunciăreĭ eĭ;

Că în specie, ordonanţa fiindŭ pronunciată în diua de 27 Maiŭ 1878, iarŭ recursulŭ se vede făcutŭ la 17 Iuliŭ acelaşĭ anŭ, adică peste termenulŭ prevĕdutŭ de art. 559 citatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc, Secţia II.

Digitized by Google

Nr. 4.

REMISE. — CASIER GENERAL. — SUB-CASIER.

1) Aŭ dreptŭ a beneficia de remise numaĭ sub-casieriĭ numiţĭ de ministru de finanţe, nu şi alte persóne cari aŭ avutŭ numaĭ delegaţiunea casieruluĭ generalŭ.

Nicĭ o sumă nu póte fi reţinută de Casierulŭ generalŭ saŭ sub-casier, sub titlu de remise, daca nu aŭ fostŭ prealabilŭ în cuviinţată printr'o ordonanţă în regulă a ministruluĭ de finanţe.

Nr. 13. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Teodor Petrini contra decisiuneĭ Curţiĭ de compturĭ sc. I. Nr. 4 din anulŭ 1876.

22 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu N. Mandrea, membru-raportor;

Pe D-nu Sc. Ferechidi, procuror general, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de casare aflatŭ din divergintă, astŭ-felŭ formulatŭ:

Curtea violédă legea de percepţie din anulŭ 1868, refusândŭ de a ţine în compturĭ remisele cuvenite perceptorilorŭ dupe acea lege, sub motivulŭ că în timpulŭ gestiuneĭ luĭ Petrini, acesta ne putândŭ găsi perceptorĭ care să primésca postulŭ definitivŭ, numise uniĭ provisoriŭ şi acestia nu fuseseră numiţĭ conformŭ art. 9 din lege. In adevĕrŭ, spiritulŭ legiĭ din 1868 era principiulŭ remiselorŭ; uă dată constatatŭ că veniturile

Digitized by Google

pentru care se pusese in compturĭ remisele, aŭ fostŭ încasate pentru tesaurŭ, urma neapărătŭ ca și remisele să fie aprobate, fie acele venitur̆ĭ încasate de nisce perceptorĭ provisorĭĭ, saŭ de unĭĭ definitivĭ, căcĭ acea ce importă statuluĭ era perceperea lorŭ, și dupe lege, casierulŭ era responsabilŭ de neîncasare; In specie dar, art. 9 nu era aplicabilŭ, căcĭ nu era vorba de vre un faptŭ al acelor perceptorĭ prejudiciabil Statuluĭ, și care perceptorĭ eraŭ sub respunderea Casieruluĭ; Curtea refusândŭ dar a ține în socoteală acele remise, a făcut o greșită aplicație a legiĭ de percepție, art. 9, și a violatŭ acea lege care acordă remise pentru veniturile incasate. Acésta este cu atât maĭ inexplicabil cu cât aceste remise fusese aprobate de Minister, și prin aceasta chiar ratificat faptul numireĭ acelor perceptorĭ pentru a nu face un neajuns interesełor fisculuĭ;

Considerândŭ că dupe legea de percepție din 1868, art. 9, aŭ dreptulŭ a beneficia de remise cuvenite dupe acea lege din sumele percepute numaĭ sub-Casieriĭ numițĭ în funcțiune de Ministerul de finance, nu însă orĭ ce altă persónă care ar fi avutŭ delegațiunĭ speciale din partea casieruluĭ general, fără insă să li se fi recunoscutŭ cualitatea de sub casierĭ de către Ministerŭ; că în specie, Curtea de Compturĭ constată în fapt că sub Casieriĭ n'aŭ fostŭ recunoscuțĭ de Ministerŭ, decĭ nu se putea ține seamă recurentuluĭ de sumele de banĭ ce arată că ar fi plătitŭ ca remise persónelor care aŭ îndeplinitŭ funcțiunea de sub Casier, în cât din aceste puncte de vedere, mijloculŭ este ne fondatŭ;

Considerândŭ că afară de acésta, pentru ca să se țină sémă unuĭ casierŭ de óre-care sume ca remise, trebue ca aceste sume să se fi încuviințatŭ printr'o ordonanțare, conform legiĭ de comptabilitate, căcĭ altmintrelea nicĭ casierulŭ, nicĭ sub-casierulŭ nu potŭ a reține remisele din sumele incasate fără autorisație, care consistă tocmaĭ într'o ordonanțare în regulă; că ne-existândŭ în specie asemenea ordonanțare, recurentulŭ nu are dreptŭ a pretinde sume ca remise, în cât dar și sub acestŭ raportŭ, motivulŭ e neîntemeiatŭ.

Digitized by Google

Pentru aceste motive;

Respinge ca nefondatŭ acestŭ mijlocŭ de casare, iar în privinţa mijlocului III-a relativŭ la plata pensiunilorŭ, Curtea încuviinţeadă a se aduce dosarulŭ de fondŭ dela Curtea de compturĭ, spre a se verifica faptele.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 5.

CASSAREA DECISIUNEI. — **Effectele eĭ.**

Cassarea decisiuneĭ are de effectŭ anularea în totalŭ a hotărâreĭ și punerea părțilorŭ, d'inaintea instanțeĭ de trămitere, în starea în care s'aŭ aflatŭ înainte de pronunțarea decisiuneĭ cassată.

No. 16. **Cassarea** decisiuneĭ Curțiĭ de Compturĭ secțiĭ unite No. 2, an. 1877, dupe recursulŭ făcutŭ de D-luĭ Marcaru Marcarof, pronunciată asupra gestiuneĭ fostuluĭ Casierŭ G.-l de Roman, Cristache Petrovicĭ.

24 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Al. Petrescu, consilierŭ raportorŭ;

Pe d-nu Sc. Ferechidi, procurorŭ general, representantulŭ legalŭ alŭ Ministerului de finance, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ I de casare ast-felŭ formulatŭ:

Violarea principiuluĭ, că atuncĭ când un petiționar se desistă de la judecată, instanța este ținută a încuviința cererea sa; eŭ care formasemŭ cererea de revisuire, am propusŭ prin memoriŭ, iar Curtea nu statuează nimicŭ asupra acestuĭ punctŭ, și dă o nouă hotărâre contrariă declarațiuniĭ de desistare.

Considerând că casarea uneĭ hotărârĭ are de efectŭ anu-

Digitized by Google

larea in totalŭ a hotărâreĭ; că în urma casăreĭ, părțile înaintea instanțeĭ de trimitere sunt puse în starea care se afla maĭ 'nainte de a se fi pronuciatŭ hotărârea casată; că acest principiŭ fiind aplicabilŭ la tóte materiile în generalŭ, trebue observatŭ și chiar în materiile de compturĭ, care sunt regulate print'o lege specială;

Considerândŭ că în specie, Curtea de compturĭ când a pronunciatŭ decisiunea sa cu No. . . . care s'a casatŭ de către această Curte, a fostŭ sesisată numaĭ de cererea de revisuire făcută de recurentŭ;

Că în urma casăriĭ decisiunni sale, trimițêndu-se causa din noŭ în cercetarea Curțiĭ de Compturĭ, avea a lua în cercetare și a se pronuncia din noŭ asupra cereriĭ de revisuire, dacă acea cerere, partea care a făcut'o o mânținea;

Considerândŭ că în urma trimiteriĭ causeĭ înaintea Curțiĭ de Compturĭ, recurentulŭ, prin memoriŭ datŭ, între altele declară că se desistă dela cererea sa de revisuire;

Că ast-felŭ, facă cu uă asemenea declarațiune de desistare priimită din partea recurentuluĭ, cererea de revisuire ne maĭ esistândŭ, Curtea era ținută purŭ și simplu să ea actŭ de această declarațiune, rămâindŭ ca hotărârea sa, a căreĭ revisuire să ceruse, să aibă efectele eĭ; că însă Curtea neținândŭ comptŭ de declarațiunea recurentuluĭ și pronunciindŭ acéstă a doua hotărâre în revisuire, fără a esista o asemenea cerere, de ore-ce era retrasă, a comisŭ escesŭ de putere violândŭ principiulŭ susŭ enunciatŭ;

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Trămite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 6.

REMISE. — **Publicitatea ședințelorŭ. — Complectul Curțeĭ de Compturĭ în adunare generală.**

1). *Cu dreptŭ cuvêntŭ să refusă comptabililorŭ remisele plătite de eĭ când nu justifică că plata a făcut'o în terminulŭ ordonanțeĭ ministruluĭ de finanțe, insoțită de chitanța celuĭ în dreptŭ a priimi baniĭ și de actele justificative recunoscute trebuincióse pentru aquitarea aceĭ ordonanțe.*

2). *In materie de compturĭ nu este trebuință a se observa regulile privitóre la publicitatea ședințelorŭ și la pronunțarea hotărârilorŭ.*

3). *Ședința Curțiĭ de Compturĭ în adunare generală, se póte ține cu cincĭ membriĭ presențĭ.*

No. 17. **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-nu Alecsandru Teodoru, contra decisiuneĭ Curțiĭ de Compturĭ în secțiunĭ unite No. 22, an. 1877, pronunciată asupra gestiuneĭ sale ca fostŭ casierŭ al Distr. Fălciŭ.

24 Ianuarie 1879.

RTEA,

Ascultândŭ pe d-nu N. Mandrea, membru raportor;

Pe d-nu procurorŭ general, Sc. Ferechidi, în conclusiunĭ;

Deliberând :

Digitized by Google

Asupra primuluĭ mijlocŭ de casare ast-felŭ formulatŭ :

Violarea art. 26 din legea Curţiĭ de Compturĭ, căcĭ Curtea prin interpretarea ce dă acestuĭ articulŭ 'l denatureasă cu desăvârşire,

Vĕdĕndŭ art. 26 legea Curţiĭ de Compturĭ.

Considerândŭ că dupe acestŭ art. Curtea de Compturĭ nu póte refusa comptabililorŭ sumele de banĭ plătite de eĭ numaĭ în casulŭ când se justifică că plata s'a făcutŭ pe temeiulŭ uneĭ ordonanţe în regulă însoţită de chitanţa persónelorŭ in dreptŭ şi de actele justificative recunoscute ca trebuincióse pentru achitarea aceĭ ordonanţe; că în specie, dupe cumŭ în faptŭ se constată prin hotărârea atacată, recurentulŭ n'a justificatŭ cu ordonanţă în regulă plata sumeĭ de 7431 leĭ, 67 banĭ, luate ca remisă;

Că ast-felŭ Curtea cu dreptŭ cuvântŭ 'l-a condamnatŭ a restitui către tesaurŭ acéstă sumă de banĭ; decĭ mijloculŭ este nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ al II de casare.

Acéstă hotărâre este nemotivată, fiindŭ în contradicţie flagrantă motivele dupe care a făcutŭ aplicarea art. 26.

Considerândŭ că chiar dacă s'ar recunósce că există vre-o contradicţie în considerantele decisiuni asupra faptelor constatate, totuşĭ decisiunea se menţine pe motivulŭ de dreptŭ care se găseşte fondatŭ, şi dar acesta al 2-lea mijlocŭ rămâne fără interesŭ;

Asupra mijloculuĭ III de casare ast-felŭ formulatŭ :

Violarea art. 46 din legea Curţiĭ de Compturĭ, căcĭ Curtea n'a datŭ o hotărâre dupe cumŭ prevede acelŭ articol. hotărârea sa ne avêndŭ nicĭ un dispositivŭ.

Considerândŭ că în casurĭ de trimitere, Curtea de compiurĭ póte, dupe art. 25 din legea sa organică, prin dispositivul decisiuneĭ ce va pronuncia, să se refere la dispositivulŭ decisiuneĭ sale de maĭ 'nainte, în care se arată cu deslușire sumele la care comptabilulŭ, este condamnatŭ, prin urmare şi acest mijlocŭ este nefondatŭ,

Digitized by Google

Asupra mijlocului IV de casare:

Curtea de Compturi, prin hotărârea sa, nu arată că a pronunţat'o în şedinţă publică, şi orĭ-ce hotărâre pronunţată de o instanţă judecătorească trebue să fie pronunţată în şedinţă publică;

Considerând că principiulŭ publicităţiĭ şedinţelorŭ şi alŭ pronunciăreĭ hotărârilorŭ, consacratŭ în procedura civilă, de şi trebue observată în tóte materiile, chiar şi acelea care suntŭ regulate prin legĭ speciale, însă acest principiŭ are a fi observatŭ numaĭ în acele cause unde părţile trebuescŭ chemate a fi faţă la cercetare;

Că în materie de compturĭ, dupe legea sa specială, Curtea fiindŭ chemată a cerceta socotelile şi a se pronuncia fără ca comptabiliĭ să fie citaţĭ, de aci resultă că decisiunile luate de ea nu trebuescŭ pronunciate în publicŭ;

Asupra mijlocului V de casare, ast-felŭ formulatŭ:

Violarea art. 24 legea Curţiĭ, căcĭ Curtea n'a fostŭ în totŭ complectŭ, cândŭ a judecatulŭ acéstă afacere, lipsindŭ tocmaĭ membrul raportorŭ, care la ântêia judecată a afaceriĭ a fostulŭ cu osebită socotinţă de a majorităţiĭ;

Considerândŭ că dupe art. 7, legea organică a Curţiĭ de Compturĭ, se póte ţine şedinţă în adunare generală, fiind presenţĭ cincĭ membriĭ, că la pronunţarea decisiuniĭ atacată luândŭ parte şease membriĭ, nu s'a violatŭ nici un articolŭ de lege.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 7.

VINDARE. — **Comandamentŭ. — Minorĭ. — Ordine publică.**

1). *Cândŭ este vorba de a se pune în vîndare, avere de minorĭ, comandamentulŭ prealabilŭ trebue comunicatŭ procuroruluĭ sub pedeapsă de nulitate. — Omisiunea acesteĭ formalităţĭ, în asemenea casurĭ, fiind de ordine publică, ea póte fi invocată d'a-dreptulŭ în casaţiune.*

No. — 18. **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Tribunaluluĭ Vâlcea No. 25, an. 1878, după recursul făcutŭ de Marghióla, soţia protopopuluĭ Dim. Hartofilaxe.

29 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Gr. Filiti, consilierŭ-raportorŭ;

Pe d-nu G. Filiti, procurorŭ generalŭ, în conclusiunĭ; şi:

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ II de casare, întemeiatŭ pe violarea art. 499 pr. c. civilŭ, căcĭ fiindŭ vorba de interese de minorĭ, nu s'a comunicatŭ comandamentulŭ procuroreluĭ;

Vĕdândŭ art. 499 pr. civilă;

Considerândŭ că după acestŭ art. de câte orĭ este vorba de urmărirea avereĭ imobilă a unorŭ minorĭ saŭ interdişĭ, afară de copie după comandamentul ce trebue a se lăsa la tutore

Digitized by Google

saŭ curatore, are a se încunosciinţa şi procurorele Trib. care va subscrie originalulŭ comandamentuluĭ; că acéstă formalitate este fórte esenţială, căcĭ are de scopŭ a garanta interesele unorŭ asemenea persóne incapabile de a se administra singure prin ele însile, şi de aceia, legiuitorulŭ a voitŭ a pune interesele lorŭ sub apărarea directă şi imediată a ministeruluĭ publicŭ, tocmaĭ în scopŭ de a evita prejudiciulŭ ce s'ar putea causa prin negligenţa saŭ reaoa voinţă a tutorilorŭ saŭ administratorilorŭ lorŭ;

Că orĭ ce formalitate care se raportă la interese de minorĭ, fiindŭ considerată ca de ordine publică, omisiunea nu se póte invoca şi d'a dreptulŭ în Casaţie, cu tóte că n'a fostŭ propusă şi discutată la prima instanţă;

Că în specie, dupe cum resultă din corpulŭ ordonanţeĭ de adjudecare, vânḑarea efectuăndu-se fără ca comandamentulŭ sĕ fie comunicatŭ procuroreluĭ, Tribunalulŭ a violatŭ sus citatul art. de lege.

Pentru aceste motive,

Caseaḑă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 8.

MIJLOACE NEPROPUSE LA TRIBUNALU. – **Creanțe. – Rangulŭ lorŭ.**

1). *Mijlócele întemeiate pe motive care n'aŭ fostŭ propuse și discutate de tribunalŭ, nu potŭ fi invocate d'a dreptulŭ în cassațiune.*

2). *Este bine primită creanța ipotecară dreptŭ bani, faciă cu actulŭ dotalŭ alŭ femeeĭ, cândŭ inscripțiunea acestŭ din urmă a fostă făcută posteriorŭ actuluĭ de ipotecă.*

No. – 19. **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-na Paulina, socia def. I. Panaitescu, contra ordonanțeĭ de adjudecare a Trib. Teleorman No. 131, an. 1878.

31 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ raportulŭ făcutŭ în causă;

Deliberândŭ:

Asupra mijlócelorŭ I și II de casare ast-felŭ formulate.

Tribunalulŭ a violatŭ art. 511 combinatŭ cu art. 562 al. 1 și 3 cu art. 512, căcĭ nu constată în ordonanță a se fi depusŭ la procurorulŭ Trib. și impiegatulŭ însărcinatŭ cu ținerea registrelorŭ ipotecare o copie dupe publicațiune.

Art. 551 combinatŭ cu art. 558 și art. 562 al. 5, comițândŭ un escesŭ de putere prin liberarea ordonanțeĭ, depu-

Digitized by Google

nându-se preţulŭ după espirarea termenuluĭ de patru septĕmânĭ.

Considerândŭ că aceste mijlóce nefiindŭ propuse la Trib. nu se potŭ invoca pentru prima óră în casaţie.

Asupra mijloculuĭ al III-lea de casare care are următórea coprindere:

Violarea art. 552, combinat cu art. 562 al. 5, comiţând un altŭ esces de putere prin priimirea creanţeĭ ipotecare, dreptŭ preţŭ în rangŭ utilŭ, ḑicêndŭ că numaĭ suntŭ alţĭ creditorĭ, pe câtă vreme eŭ eram creditorŭ ipotecarŭ cu actulŭ dotalŭ, pentru suma de peste 11 miĭ leĭ nuoĭ.

Avândŭ în vedere că dupe cum se constată din ordonanţa de adjudecare, ipoteca creditóreĭ adjudecatare, fiindŭ anterióră inscripţiuneĭ luată de recurenta în averea debitoreluĭ, Trib. cu drept cuvênt a admis depunerea creanţeĭ dreptŭ preţŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secţia II.

Digitized by Google

No. 9.

CONTESTAŢIUNE. — **Suspensiunea urmăriреĭ.**

1). *In materie de vândărĭ, pentru ca o contestaţiune să pótă suspenda urmărirea, ea trebue să fie întemeiată pe revandicarea imobiluluĭ urmăritŭ în totalŭ saŭ in parte, iar nu pe dreptulŭ de preferinţă la despăgubire.*

No. 20. — **Respingerea** mijloculuĭ I şi al II-lea din recursulŭ D-neĭ Dumitrana Batuleasa, contra ordonanţeĭ Trib. Gorjiŭ No. 3241 an. 1877, pentru vândarea unuĭ imobilŭ.

31 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Gr. Lahovari, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra I-iului mijlocŭ de casare ast-felŭ formulatŭ:

Că contestândŭ averea vândută prin acea ordonanţă, Trib. respingând'o, nu putea să facă vândarea până ce hotărârea de respingere nu era definitivă, hotărîre care am supus'o apeluluĭ, şi acolo sperŭ şi suntŭ sigurŭ de admitere, pe câtŭ averea vândută este garantată mie cu sentinţa din legea Caragea, pentru zestrea mea, în care casŭ de admitere, vêndarea nu'şĭ maĭ are fiinţă;

Considerândŭ că în materie de urmărire silită, casurile de

Digitized by Google

suspendare saŭ de amânare, suntŭ anume determinate prin legea de procedură art. 530 şi urmatoriĭ; că între contestaţiunile ce se facŭ la o urmărire imobiliară, numaĭ acelea potŭ da locŭ la suspendarea urmărireĭ care aŭ de obiectŭ revendicarea imobiluluĭ urmăritŭ, in totalŭ saŭ în parte, că în specie, contestaţiunea recurenteĭ neflinnŭ fondată pe un dreptŭ de revendicare, ci pe un dreptŭ de precădere în despăgubire din averea urmărită; că prin urmare, contestaţiunea ne avândŭ ea insăşĭ un efectŭ suspensivŭ, Trib. a pututŭ urma înainte cu vândarea, fără a aştepta ca sentinţa sa, dată asupra acesteĭ contestaţiunĭ, să devie definitivă.

Asupra mijloculuĭ II de casare:

Violarea art. 530 şi 531 pr. c. civil;

Am reclamatŭ revendicarea saŭ chiarŭ nepunerea în vândare a 20 stânjenĭ din imobilulŭ urmăritŭ, în care, aceĭ 20 stânjenĭ suntŭ dota mea, şi Trib. contra dispositiunilorŭ citatelorŭ art. a adjudecatŭ imobilulŭ fără a adĕsta terminarea definitivă asupra revendicaţiuneĭ stânjenilorŭ ceruţĭ de mine.

Considerândŭ că din ordonanţa de adjudecare nu resultă câţ abjectulŭ contestaţiuneĭ recurenteĭ la Trib. a fostŭ pentru revindicare a parte din imobilulŭ urmăritŭ, singurulŭ casŭ unde Trib. putea admite suspendarea urmărireĭ sub dare de cauţiune; mijloculŭ dar este nefondatŭ în faptŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 1.—MATERIE PENALE.—No. 1.

No. 1.

RECURS IN CASSAŢIUNE. — **Legea gardeĭ.**

1). *Recursulŭ în cassaţiune contra sentinţelorŭ consilieloru de disciplină trebuescŭ însoţite de o tacsă de cincĭ galbenĭ şi îmânată oficieruluĭ procurorŭ.*

No. 1.—**Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Gheorghe Piţigoiu contra sentinţeĭ consiliuluĭ de disciplină al gardeĭ civice din Caracal No. 16, an. 1878.

8 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu C. E. Schina, preşedinte-raportorŭ;

Pe d-nu procurorŭ generalŭ în conclusiunĭ.

Deliberândŭ :

Avândŭ în vedere că după art. 64 legea gardeĭ, recursurile

Digitized by Google

contra sentinţeĭ consiliuluĭ de disciplină trebuescŭ făcute prin simpla declaraţiune depusă în mânele oficeruluĭ-procuror şi care va fi însoţită şi de cincĭ galbenĭ; că recurentulŭ neîndeplinindŭ formalităţile cerute de acestŭ art., recursulŭ sĕŭ cată a se respinge ca neadmisibilŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 2.

APLICAȚIUNEA LEGEI. — **Prejudiciŭ.—Suveranitatea instanțelorŭ de fondŭ. — Acțiunea publică.—Procesŭ-verbalŭ.—Proba testimonială.**

1). *Aplicațiunea uneĭ pedepse maĭ uşióră de câtŭ se cuvenea după lege, nu constitue un motivŭ de cassare, întru cât prin acésta uu'i n'a adusŭ nicĭ un prejudiciŭ.*

2). *Instanțele de fondŭ, de şi n'aŭ putere discreționară să respingă într'un modŭ absolutŭ şi arbitrarŭ pe marturiĭ apărăriĭ, cu tóte acestea ele totŭ aŭ dreptulŭ să aprecieḑe dacă trebue să încuviinţeḑe saŭ nu asemenea cerere.*

3). *Acțiunea publică fiindŭ lăsată procurorilorŭ, ea póte fi urmărită de dânşiĭ chiarŭ cândŭ nu suntŭ sesisațĭ de o denunciare scrisă.*

4). *In contra proceselorŭ verbale încheiate de procurorŭ, nu se póte admite proba testimonială.*

No. 2. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Nae Niculescu contra decis. Curțiĭ de Apel din Bucurescĭ secția I. No. 978 anul 1878.

8 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu D. Zamfirescu, consilierŭ-raportor;

Digitized by Google

Pe d-nu procurorŭ general în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ I de casare, ast-felŭ formulatŭ:

„Curtea de apelŭ a făcutŭ o greşită aplicaţiune legeĭ, basându-'şĭ decisiunea sa pe articole cu totulŭ streine de firea pricineĭ, de óre ce fiindŭ cestiunea de o bătae, din care se dice că a causat mórtea, art. 249 codŭ penal era aplicabilŭ, iar nu art. 238, pe care 'l-a aplicatŭ, confirmândŭ sentinţa Tribunaluluĭ".

Considerândŭ că împrejurarea, că Curtea a făcutŭ o greşită aplicaţiune a legeĭ, supuindŭ pe recurentŭ la o pedépsă maĭ uşóră de câtŭ aceia ce i s'arŭ fi cuvenitŭ, nu póte constitui un motivŭ de casare, de óre ce prin acéstă eróre nu i s'a adusŭ nicĭ un prejudiciŭ.

Asupra mijloculuĭ II de casare:

„Violarea dreptuluĭ de apărare şi în specie violarea art. 186 pr. cod. penalŭ, de óre ce în materie penală, ca şi în materie corecţională, singurulŭ mijlocŭ de probaţiune este proba cu marturĭ care mi s'a respinsŭ".

Considerândŭ că de şi instanţele de fondŭ nu aŭ putere discreţionară a respinge într'unŭ modŭ absolutŭ şi arbitrarŭ pe martoriĭ invocaţĭ de apărare, totuşĭ aŭ dreptŭ a aprecia, în suveranitatea lorŭ, utilitatea şi oportunitatea ascultăreĭ unorŭ asemenea marturĭ ce s'ar invoca, şi în consecinţă a decide dacă trebue să se încuvinţede o asemenea cerere saŭ nu; că în specie, Curtea găsindŭ că marturiĭ invocaţĭ de apărare n'ar putea înlătura faptulŭ penalŭ ce să impută recurentuluĭ, de óre ce cu aceştĭ martorĭ el nu propune a dovedi că n'a comis faptulŭ de bătae în timpulŭ cândŭ se susţine de acusaţiune, cu dreptŭ cuvântŭ 'ĭ-a respinsŭ cererea;

Asupra mijloculuĭ III de casare:

„Violarea art. 43 ultimulŭ alin. din pr. c. penal, că Curtea pentru a înlĕtura proba nóstră cu marturĭ, 'şĭ baséḑă decisiunea atacată pe procesulŭ verbalŭ dresatŭ de d-nu Dr. Alexianu în presenţa d-luĭ procurorŭ Vlădoianu şi acestŭ procesŭ

Digitized by Google

verbalŭ este nulŭ, căcĭ d-nu Dr. Alexianu, cel ce a făcut autopsie cadavruluĭ, nu a prestatŭ jurămêntulŭ cerutŭ în modŭ imperiosŭ in asemenea operaţiunĭ prin art. 43, proced. codulu penalŭ.

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ nu a fostŭ propusŭ înaintea Curţiĭ de Apelŭ, aşa că nu se póte invoca d'a dreptulŭ în casaţie; că chiarŭ de s'arŭ fi propusŭ, totuşĭ nu putea deschide un mijlocŭ de casare, pe câtŭ Curtea nu 'şĭ baséḑă decisiunea sa pe procesulŭ verbalŭ încheiatŭ de D-r. Alexianu.

Asupra mijloculuĭ IV de casare:

„Violarea art. 30 al. I şi II din pr. coduluĭ penalŭ, căcĭ denuncietórea, sócra mea Smaranda văduva, neştiindŭ carte a sub-scri, d-nu procurorŭ urma a face menţiune chiarŭ pe actul de denunciare despre acésta, căcĭ astădĭ sócra mea care nu a figuratŭ la nicĭ o instanţă, dice că nu a sub-scrisŭ nicĭ o denunciere.

Considerândŭ că, prin lege, acţiunea publică fiindŭ lăsată procurorilorŭ, ea póte fi urmărită de către acestĭ oficerĭ şi chiarŭ să fie sesisaţĭ de o denunciare seriósă, după cum prevede art. 43; că afară de această formalitate, prescrisă de acestŭ articolŭ, nicĭ este prescrisă sub pedépsă de nulitate; decĭ mijloculŭ este nefundatŭ.

Asupra mijloculuĭ V de casare:

„Violarea art. 152 al. final pr. c. penal, combinatŭ prin analogie şi cu art. 185 aceiaşĭ lege, căcĭ fiindŭ vorba de un procesŭ verbalŭ, dresatŭ de un oficerŭ de poliţie judiciară, proba cu martorĭ este admisibilă.

Considerândŭ că Curtea, pentru a condamna pe recurentŭ, să baséḑă numaĭ pe procesulŭ verbalŭ încheiatŭ de procurorŭ, contra căruia nu se putea admite proba testimonială; aşa dar şi acestŭ ultimŭ mijlocŭ este nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 12.

BILET DE PLATA CONTRIBUŢIUNEI.

1). *Neînsoţirea recursului, făcută cu dovadă de paupertate, de biletulŭ de plata contribuţiuneĭ, face recursulŭ neadmisibilŭ.*

No. 4. **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Radu Tănase contra sentinţeĭ Trib. Ilfov secţia I corecţională No. 3853. an. 1878.

9 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu C. E. Schina, preşedintele secţiuneĭ;

Pe d-nu G. Filiti. în conclusiunĭ.

Deliberândŭ:

Avândŭ în vedere că recurentulŭ, în lipsa taxeĭ prevăţută de art. 19 legea timbruluĭ, a alăturatŭ un certificatŭ de paupertate, fără însă a se conforma dispositiunilor art. 46 din legea organică a acesteĭ Curţĭ de a anexa şi biletulŭ de contribuţiune ce plăteşte.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 14.

PROBA TESTIMONIALA.—**Quasi-contractŭ.**

1). *Este admisă proba testimonială, cândŭ este vorba a se dovedi un quasi-contractŭ.*

No. 6.—**Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Iosif Vainstain contra decisiuneĭ Curţiĭ de Apelŭ din Iaşĭ secţia II No. 406 anulŭ 1878.

9 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Gr. Filiti, consilarŭ-raportor;

Pe d-nu P. Borş, advocatulŭ recurentuluĭ, în desvoltarea motivuluĭ de casare;

Pe d-nu procurorŭ generalŭ în conclusiunĭ.

Deliberândŭ :

Asupra motivuluĭ de casare întemeiatŭ pe violarea art. 1191, codŭ civilŭ, căcĭ Curtea a admisŭ proba testimonială fără a exista un începutŭ de dovadă scrisă, pentru o sumă care trece peste 150 leĭ vechi;

Considerândŭ că dispositiunile art. 1191 c. civ. aŭ a fi observate atuncĭ numaĭ cândŭ este a se dovedi existenţa unuĭ contractŭ óre-care, de câte orĭ însă are a se dovedi un quasi-contractŭ, aceste regulĭ facă cu art. 1198, nu maĭ potŭ fi ob-

Digitized by Google

servate, şi dar în asemenea casŭ, proba testimonială este admisibilă; că în specie, fiindŭ vorba de a se dovedi existenţa unuĭ quasi-contractŭ, Curtea cu dreptŭ cuvântŭ a admisŭ proba prin martorĭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 5.

HOTARIRE NEMOTIVATA. — **Abusŭ de încredere.**

1). *Se pronunţă o hotărîe nemotivată cândŭ Curtea declară pe acusatŭ culpabilŭ în faptulŭ* de *abusŭ de încredere, fără să constate existenţa elementelorŭ constitutive ale acestuĭ delictŭ.*

No. 7. **Casarea** decisiuneĭ Curţiĭ Apelative din Bucurescĭ secţia II cu No. 1028, an. 1878, după recursulŭ făcutŭ de Costea Pascalide.

10 Ianuarie 1879

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu St. Silion, consiliarŭ-raportorŭ;

Pe d-nu Gr. E. Păucescu, adv. asistentŭ al recurentuluĭ, în desvoltarea mijlócelorŭ de casare;

Pe d-nu procurorŭ general în conclusiunĭ.

Deliberândŭ asupra mijloculuĭ II de casare astŭ-felŭ formulatŭ:

„**Nemotivare.** Intr'adevĕrŭ, Curtea Apelativă nu motivéḑă care suntŭ elementele delictuluĭ de abusŭ de încredere în specie, şi nu a constatatŭ că abusulŭ de încredere s'a comisŭ de inculpatŭ.“

Avĕndŭ în vedere că recurentulŭ a fostŭ datŭ judecăţiĭ pen-

Digitized by Google

tru faptulŭ de abusŭ de încredere, că curtea Apelativă, care era sesisată de apelulŭ recurentuluĭ, recunoscĕndŭ pe recurentŭ de culpabilŭ de acestŭ faptŭ, trebuia să arate în hotărârea sa şi motivele carĭ aŭ determinat'o a pronunţa aceste condamnaţiunĭ, pronunţându-se anume asupra fie-căruĭ elementŭ constitutivŭ acestuĭ delictŭ;

Considerândŭ însă în specie că Curtea declarândŭ pe recurentŭ culpabilŭ de delictulŭ de abusŭ de încredere, nu arată prin hotărîrea sa nicĭ un motivŭ din care să reiasă esistenţa elementelorŭ constitutive acestuĭ delictŭ, ast-felŭ că a pronunţatŭ o hotărîre nemotivată.

Pentru aceste motive,

Caséḑă, etc.

Trimite, etc. Secţia II.

Dată etc.

Digitized by Google

No. 15.

MARTURI. — **Jurămêntŭ.**

1. *Tăcerea acusatuluĭ de a se asculta mărturiĭ sub prestarea jurămêntuluĭ, equivalĕdă cu o renunciare din parte'ĭ. Preşedintele Curţeĭ cu juraţĭ are puterea să asculte pe marturiĭ carĭ n'aŭ juratŭ ca simple informaţiunĭ.*

No. 9. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Spiru Columbi şi Sevasta Columbi contra decisiuneĭ Curţiĭ cu juraţĭ din Ilfov No. 46, anulŭ 1878.

10 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu P. Orbescu, consiliarŭ-raportorŭ;

Pe d-nu Meitani, adv. asistentŭ al recurenţilorŭ, în desvoltarea motivuluĭ de casare, rămasŭ în divergenţă.

Pe d-nu procurorŭ generalŭ în conclusiunĭ.

Deliberândŭ:

Asupra motivulul de casare rămasŭ în divergenţă astŭ-felŭ formulatŭ:

„Omisiune esenţială, de óre ce martoriĭ Preotulŭ G. Stănescu şi Preotul Dimitrie Munteanu, propuşĭ de acusatŭ, aŭ fostŭ dispensaţĭ de jurămêntŭ de către preşedinte, iar nu de Curte, pronuntându-se o decisiune în acéstă privinţă, în care

Digitized by Google

să se arate motivele legale în virtutea cărora eĭ suntŭ dispensaţĭ de a jura. Cu modulŭ acesta s'a violatŭ principiulŭ, că marturiĭ la carĭ n'aŭ renunţatŭ părţile, după cumŭ este în specie, fiindŭ câştigaţĭ desbaterilorŭ, nu potŭ, sub pedépsă de nulitate, fi ascultaţĭ pentru a da simple informaţiunĭ, violându-se cu modulŭ acesta şi art. 342 din pr. penală.

Considerândŭ că dreptulŭ de a cere să se asculte, după tóte formele solemne ce prevede legea de procedură penală, pe martoriĭ chemaţĭ, fiindŭ de un interesŭ personalŭ a acusatuluĭ, luĭ însuşĭ incumbă sarcina a stărui să se îndeplinéscă formalităţile ce exige legea relativă la jurămêntulŭ martorilorŭ;

Considerândŭ că recurenţiĭ înaintea Curţeĭ cu juraţĭ n'aŭ stăruitŭ a se asculta, sub prestarea jurămêntuluĭ, martoriĭ preoţĭ G. Stănescu şi Dim. Munténu, că preşedintele a ascultatŭ pe aceştĭ martorĭ în virtutea puteriĭ sale discreţionare, luândŭ ca simple înformaiţunĭ arătările lorŭ; că tăcerea acusaţilorŭ echivalândŭ cu o renunţare tacită, orĭ-ce nulitate resultândŭ din neobservarea acesteĭ formalităţĭ, a remasŭ acoperită.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secţia II.

Digitized by Google

No. 7.

LEGITIMA APARARE. — **Scusă.**

1). *Preşedintele Curţiĭ cu juraţĭ este datorŭ a pune juraţilorŭ o cestiune separată de câte orĭ se invócă de acusatŭ ca scusă* **legitima apărare** *sub pedépsă de nulitate.*

No. 11. — **Cassarea** decisiuneĭ Curţiĭ cu Juraţi din Ilfov No. 63 anul 1878, după recursulŭ făcutŭ de Coman Blezu.

12 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu St. Silion, consiliarŭ-raportorŭ;

Pe d-nu procurorŭ generalŭ în conclusiunĭ.

Deliberândŭ

Asupra motivuluĭ de casare, aflatŭ în divergenţă, ast-felŭ formulat:

„S'a violatŭ dispositiile art. 363 pr. coduluĭ penalŭ, fiindŭ că s'a refusatŭ de a se pune cestiunea dacă acusatulŭ, la comiterea faptuluĭ, a respinsŭ un atacŭ actualŭ, materialŭ şi injustŭ.

Vĕdêndŭ art. 58 codu penalŭ şi 366 pr. penală;

Considerând că legitima apărare nefiindŭ o scusă, ci un actŭ justificativŭ, n'ar trebui sĕ facă objectulŭ uneĭ cestiunĭ separate, dacă legea definindŭ legitima apărare şi arătândŭ în mod limitativŭ elementele eĭ constitutive, n'arŭ fi făcutŭ ast-felŭ din ea o cestiune de dreptŭ; că ast-felŭ făcândŭ însă legiui-

Digitized by Google

torulŭ nostru, urmédă neapăratŭ, când se invócă legitima apărare, a se pune juraţilorŭ o cestiune distinctă în privinţa eĭ, căcĭ într'altŭ-felŭ juraţiĭ, cărora legea definde d'a se raporta în indeplinirea misiuneĭ lorŭ la dispotiţiunile legeĭ penale, ar putea recunósce că există legitimă apărare acolo chiarŭ unde, după termeniĭ precişi aĭ legeĭ, nu e casŭ d'a se aplica beneficiile acestuĭ faptŭ justificativŭ.

Pentru aceste motive;

Caşédă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 18.

DREPTUL APERARII,

1). *Se violeadă dreptulŭ apărării când se constată că Curtea a respinsŭ cererea inculpatuluĭ de a vorbi după procurorŭ.*

No. – 21. **Casarea** sentinţeĭ Trib. Ilfov secţia I. corecţională, No. 4123, după recursulŭ luĭ Nicolae Mandea.

19 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu D. Zamfirescu, consiliarŭ-raportor;

Pe d-nu Kirculescu, adv. asistentŭ al recurentuluĭ, in desvoltarea mijlócelorŭ de casare;

Pe d-nu Popescu, adv. Regieĭ, în combaterĭ;

Pe d-nu procurorŭ general în conclusiunĭ.

Deliberândŭ

Asupra mijloculuĭ III de casare, astŭ-felŭ formulatŭ:

„Tribunalulŭ a violatŭ principiulŭ apărăriĭ consacratŭ prin art. 186 şi 359 pr. coduluĭ penalŭ, refusându-'mĭ cuvĕntulŭ după d-nu procurorŭ, cândŭ maĭ alesŭ acesta luase conclusiunĭ pentru condamnare.“

Vĕdĕndŭ art. 186 pr. coduluĭ penalŭ;

Considerândŭ că dupe acestŭ art. în materiĕ corecţională şi poliţienéscă, Tribunalulŭ nu este ţinutŭ a da în totŭ-d'a-una

Digitized by Google

cuvĕntulŭ prevenituluĭ, ci să lase la facultatea aceluĭ prevenitŭ de a'l cere, de va voi, însă în atare casŭ, Tribunalulŭ nu'ĭ póte refusa cererea;

Că în specie, din sentinţa atacată cu recursŭ resultă că inculpatulŭ a cerutŭ cuvĕntulŭ după conclusiunile procurorulnĭ şi Tribunalulŭ i-'l-a refusatŭ, şi ast-felŭ acest refusŭ a provocat nulitatea lucrărilorŭ prin violarea dreptuluĭ de apărare.

Pentru aceste motive şi fără a maĭ discuta cele alte mijlóce de casare.

Caséţă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 19

QUESTIUNI COMPLEXE.

1). *Se violeadă legea penală, când preşedintele Curţiĭ cu juraţĭ cuprinde într'o singură questiune atâtŭ faptulŭ principalŭ al tâlhărieĭ, cât şi circumstanţele agravante.*

No. 22. — **Casarea** decisiuneĭ Curţiĭ cu juraţĭ din Vasluiu, No. 27, an. 1878, după recursulŭ făcutŭ de Vasile Herghelegiu.

19 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu C. E. Schina, preşedinte-raportorŭ;

Pe d-nu procuror generalŭ în conclusiunĭ:

Deliberândŭ :

Asupra mijloculuĭ de casare invocatŭ din oficiŭ, basatŭ pe violarea art. 361 pr. c. p., căcĭ cestiunea este complexă, de óre-ce Preşedintele Curţiĭ cu juraţĭ, într'o singură cestiune a pusŭ atâtŭ faptulŭ principalŭ al tâlhărieĭ, cât şi circumstanţele îngreunătóre.

Considerândŭ că, după art. 361 pr. p., juraţiĭ trebue să fie întrebaţĭ separatŭ atât asupra faptuluĭ principalŭ cât şi asupra fie-căria din circumstanţele îngreunătóre, pentru ca ast-felŭ să fie puşĭ în posiţiune de a pronunţa verdictulŭ lorŭ în deplină libertate şi cunoscinţă, de óre-ce juratulŭ nu póte respunde

Digitized by Google

la cestiunile puse de cât prin *da* saŭ *nu*;

Considerândŭ că recurentulŭfiindŭ trămisŭ în judecata Curţeĭ cu juraţĭ, că în nóptea de 3—4 Octombrie a comisŭ faptulŭ de tâlhărie, ce i se impută, prin bătae, rele tratamente şi însoţitŭ de un altŭ individŭ, Preşedintele Curţiĭ cu juraţĭ trebuia să întrebe pe juraţĭ maĭ întâiŭ asupra faptuluĭ principal al tâlhărieĭ, şi al doilea, asupra circumstanţelorŭ îngreunătóre carĭ suntŭ prevădute la al. 2 şi 4 de sub art. 318 c. p., şi anume dacă tâlhăria s'a urmatŭ prin bătae şi rele tratamente, dacă s'a comisŭ în asociaţiune cu alţiĭ;

Că în specie, Preşedintele Curţi cu juraţĭ coprindândŭ într'o singură cestiune atât faptulŭ principalŭ, tâlhăria, cât şi circumstanţele agravante, tâlhăria şi rele tratamente, a violatŭ citatulŭ art. 361.

Pentru aceste motive,

Caseadă, etc.

Data, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 19.

PROBA TESTIMONIALA. — **Procesŭ verbalŭ. — Agenţiĭ Regieĭ.**

1). *In materie de contravenţiune, proba testimonială nu este admisă în contra proceselorŭ verbale încheiate de procurorĭ, poliţaĭ şi primarĭ.*

2). *Este indiferentŭ a se maĭ cerceta, dacă procesele verbale încheiate de agenţiĭ regieĭ pot saŭ nu fi considerate ca sentinţe judecătorescĭ, din momentulŭ ce asemenea acte suntŭ susceptibile de reformare pe calea apeluluĭ.*

No. 87. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de primulŭ procurorŭ al Trib. Mehedinţĭ contra sentinţeĭ aceluĭ Trib. secţia II No. 1694, an. 1878.

29 Ianuarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu I. Calinderu, consiliar-raportorŭ ;

Pe d-nu procurorŭ general în conclusiunĭ.

Deliberândŭ :

Asupra primuluĭ mijlocŭ de casare, ast-felŭ formulatŭ :

„Faptulŭ fiindŭ constatatŭ contra deliquentuluĭ prin procesulŭ verbalŭ, dresatŭ de către agenţiĭ competinţĭ respectivĭ,

Digitized by Google

tribunalulŭ, prin chemarea martorilorŭ în nulitatea acestuĭ procesŭ verbalŭ, a violatŭ atâtŭ principiul stabilit prin codicele instrucţiuneĭ criminală, cât şi jurisprudenţa onor. Inalteĭ Curţĭ, stabilindŭ că procesele verbale de contraventiunĭ şi în specie cele de contrabandă de tutun, nu potŭ fi infirmate prin proba testimonială.

Considerândŭ că, în materie de contravenţie, proba testimonială nu este admisă numaĭ contra proceselor verbale încheiate de procurorĭ, poliţaĭ şi primarĭ; că în specie, procesul verbalŭ de constatare fiind subscrisŭ de un sub-comisarŭ, Trib. n'a violatŭ nicĭ un textŭ de lege, cândŭ a admisŭ proba prin martorĭ pentru a combate cele constatate, cele conţinute în procesulŭ verbalŭ.

Asupra mijlocului II de casare:

„Trib. nu a ţinutŭ comptŭ de principiulŭ, de asemenea stabilitŭ, că procesele verbale de contrabandă de tutun aŭ putere do sentinţe pronunciate în prima instanţă."

Considerândŭ că, fără a cerceta dacă procesele verbale încheiate de agenţiĭ Regieĭ, potŭ fi saŭ nu considerate ca hotărîrĭ judecătorescĭ, totuşĭ asemenea acte fiindŭ susceptibile de reformare pe calea apeluluĭ, principiul enunciatŭ aci nu póte avea nicĭ o influenţă în cestiunea de faţă.

Asupra mijloculuĭ III de casare:

„Depositiunile martorilorŭ, a căror apreciere este în adevĕr lăsată suveraneĭ părerĭ a Trib., nu puteaŭ servi la achitare, fiindu în flagrantă contradicţie cu arătările inculpatuluĭ asupra principaluluĭ punctŭ, dacă era saŭ nu singurŭ în trăsură."

Considerândŭ că Trib. corecţionale, ca instanţe de fondŭ, suntŭ suverane a aprecia depunerile martorilorŭ ascultaţĭ înaintea lorŭ.

Asupra mijloculuĭ IV de casare:

„Tribunalulŭ nu a ţinutŭ sensulŭ logicŭ alŭ art. 24 din legea Monop., neconstatânduse a nu fi fostŭ intenţiunea dolósă din partea deliquentuluĭ, etc."

Considerândŭ că pe cât Trib. constată în faptŭ, că pretinsu

Digitized by Google

deliquentŭ nu este autorulŭ faptuluĭ ce i se impută, nu era necesarŭ a maĭ cerceta dacă a esistatŭ saŭ nu intenţiunea dolósă din parte'ĭ, decĭ şi acestŭ ultimŭ mijlocŭ este nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECȚIUNEA I.

TOMUL XVIII.

NR. 2. -- FEBRUARIE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURȚII DE CASSAȚIUNE.

PREȚUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14. TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĂ, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 2.—MATERIE CIVILE.—No. 2

No. 13.

VINDARE.—**Resiliare pentru motivŭ de contenanţiă.**

1). *O vîndare se resiliază pentru lipsă de contenanţiă, cândŭ unul din contractanţĭ o cere şi altul nu învócă spre apărarea sa de câtŭ o erróre.*

2). *Mijlocŭ întemeiatŭ pe o allegaţiune neexactă, în privinţa nejudecării de curtea de fondŭ a obiectuluĭ principal al acţiuniĭ.*

No. 37. Respingerea recursuluĭ făcut de stat contra decisiuni Curţi d'apel din Craiova Secţia I, cu No. 48, an. 1876, pronunciată în procesul ce a avut cu Gr. Brătăşianu, pentru revandicarea uneĭ moşiĭ.

5 Februare 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu G. Platon, membru-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra motivelor de cassare rĕmase în divergintă: 1) Esces

Digitized by Google

de putere. Curtea d'apel din Craiova Secţia I, prin decisiunea sa cu No. 48. an. 1876, în loc d'a judeca acţiunea în revandicarea moşieĭ Roşieni, intentată de stat contra d-luĭ Gr. Brătăşanu, se pronunciă asupra uneĭ cestiunĭ de resiliere de contractŭ, aruncată în mod incidentalŭ de advocaţiĭ d-luĭ Brătăşanu, şi care cestiune n'a fostŭ, nicĭ n'a pututŭ fi pusă în discuţiunea părţilor litigante.

II. Réua aplicaţiune a art. 1328 Cod. Civ. de óre-ce dispositiunile menţionatuluĭ articol nu puteaŭ fi aplicabile în specia acestuĭ procesŭ, pentru că vîndarea nu numaĭ că nu era făcută cu arĕtare de coprinsulŭ sĕŭ şi pe atâta măsură, dérŭ nicĭ că se putea face în asemenea condiţiunĭ în facia art. 8 din legea vêndări bunurilorŭ statuluĭ de la 29 Martie 1868; că Curtea nu putea face aplicaţiunea menţionatuluĭ articolŭ, de óre ce d-nu Brătăşianu, representândŭ pe Marin Dobrescu, n'avea alte drepturĭ de cât ale acestuia, care n'a susţinutŭ nicĭ o dată că i s'a vêndutŭ altŭ ceva de cât Curéua din Dobrun, în care a şi fostŭ pusŭ în possesiune, înainte ca d-nu Brătăşianu să devie arendaşŭ al moşieĭ Roşieni; că Curtea nu putea uza de dispositiunile menţionatuluĭ articolŭ, de câtŭ numaĭ cândŭ statulŭ ar fi cerutŭ vr'unŭ suplimentŭ de preciŭ séŭ cererea de resiliere s'ar fi făcutŭ pe cale regulată şi pusă în discuţiune de la prima instanţă."

3) Violarea art. 327, Pr. Civ., Curtea nu putea judeca o cerere nefăcută la prima instanţă, cererea de resilierea contractuluĭ vêndări."

Avêndŭ în vedere că după cum resultă din decisiunea a căriĭ casare se cere, statulŭ a acţionatŭ pe intimatulŭ Brătăşianu, cerêndŭ a fi obligatŭ ca să lase în posesiunea statuluĭ moşia Roşieni, ce o deţine pe nedreptŭ şi a rĕspunde maĭ multe sume ca venitŭ alŭ aceştiĭ moşiĭ şi daune interese.

Considerândŭ că Curtea de fondŭ constată în faptŭ din examinarea actelorŭ, că moşia Roşieni ce se pretinde de statŭ, este avere proprie a intimatuluĭ Gr. Brătăşianu, după cum resultă din actulŭ de cumpărătórea eĭ cu No. 9 din anulŭ 1869,

Digitized by Google

din publicațiile făcute prin Monitorulŭ Officialŭ, No. 209, an. 1868 și din recepisele de plata preciuluĭ acestiĭ moșiĭ în rate, ast-felŭ ca statulŭ urméză a cădea în pretenția ce face pentru revandicarea aceleĭ moșiĭ;

Considerândŭ însă că, décă Curtea, după ce judecă pretenția de revandicare a statuluĭ pe care o înlătură ca nefondată, se pronunciă asupra resilieri vêndări, acésta a făcut'o avênd în vedere atât propunerea advocatuluĭ statuluĭ, cum că din eróre s'a trecutŭ prin acele acte, că s'a vêndutŭ moșia Roșieni, de óre ce intențiunea statuluĭ a fostŭ a vinde curéua de moșie Dobrunu, care este multŭ maĭ mică, cât și declarațiunea intimatuluĭ Brătășianu, că preferă resilierea vêndări, décă se susține că a esistatŭ eróre asupra objectuluĭ vêndutŭ;

Considerândŭ că în facia unorŭ atarĭ propunerĭ, Curtea d'apel a făcutŭ o justă aplicațiune a art. 1328 c. c. pronunciândŭ resilierea vêndări, pe cât nicĭ nu se constată că advocatulŭ statuluĭ s'a opusŭ la acésta și pe cât deja discutase și se pronunciase asupra cereri be revandicare pe care o respinsese.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 14.

ARBITRI.

1). *Hotărîrile arbitrale intervenite in urmarea unor compromise voluntare, nu sunt supuse recursuluĭ în casaţiune, maĭ alesŭ cândŭ pârţile au exprimatŭ în actul lor de compromisŭ, renunţare anticipată la acéstă cale de a ataca hotărîrea.*

No. 38. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de D-l G. Jean Marie contra sentinţeĭ tribunaluluĭ de arbitri cu No. 24 an. 1878, pronunciată în procesul ce a avut cu societatea Căilorŭ ferate Române pentru contestaţiune.

5 Februare 1879

CURTEA,

Deliberândŭ

Asupra cuvêntuluĭ de neprimire (fin de non necevoir) a recursuluĭ în Cassaţie, ridicat de partea defendóre, pentru că în actul de compromis, încheiat între părţĭ, s'a stipuilat că ambele părţĭ renuncia la dreptul d'apel şi de recurs în Cassaţie contra hotărîreĭ arbitriior, numiţĭ prin acel actŭ;

Considerând că în faptŭ, recursul în Cassaţie este îndreptat contra uneĭ hotărîrĭ a unor arbitriĭ numiţĭ în urma unuĭ act de compromis, intervenit între părţĭ spre a regula diferendul ce esista între dênşiĭ pentru nişce lucrărĭ;

Considerând că chiar de n'ar esista dispositiunile art. 36

Digitized by Google

din legea Curţii de Cassaţie, după care acéstă Curte judecă recursurile pornite atît contra otărîrilor tribunalelor de prima instanţă, nesupuse la apelaţie, şi a Curţilor de Apel, cât şi contra desevârşitelor hotărîrĭ, de arbitri, anume când judecata acestora este pe basa Art 50 Cod. Comerc., forţată pentru prigonirile dintre tovărăşiĭ comerciale, fără să se menţioneze nimica despre otărîrile arbitrilor, date în alte materiĭ în urma unuĭ compromis voluntariŭ, dispositiunĭ din care se deduce în mod evident că hotărîrile acestor din urmă arbitri nu sunt supuse, dupe legea Curţiĭ de Cassaţiune, controluluĭ eĭ, şi care dispositiunĭ nu sunt în urmă modificate prin cod. de proced., de óre ce la titlul 4, Cart. IV, intre mijlócele d'a ataca hotărîrea arbitrilor nu se numeră şi recursul în Cassaţie, totuşĭ recursul în specie nu este admisibil şi de vreme ce părţile aŭ stipulat, că renunciă la dreptul d'a face apel séŭ recurs în cassaţie contra hotărîrĭ arbitrilor numiţĭ de dânsele prin actul de compromis; — că o asemnnea stipulaţiune cată sĕ'şĭ producă efectele séle (969 Cod. Civ.), maĭ cu sémă că însă'şĭ legea permite a se renuncia la apel chiar înainte d'a se da otărîrea arbitrilor (art. 344 şi 363 pr. civ.) şi nu esistă nicĭ un cuvênt pentru care o stipulaţiune de renunciare anticipată la recurs să nu fie valabilă; că precum ordinea publică nu este intru nimic vătămată prin o renunciare la recurs, făcută posterior de darea otărîri, asemenea ea nu este câtuşĭ de puţin atinsă prin o renunciare anticipată; căcĭ parţilor numaĭ în interesul lor privat s'a acordat de lege facultatea d'a recurge în casaţie, în vreme ce e în interesul general şi publicŭ, numaĭ Ministrulŭ Justiţieĭ şi Procurorul general după lîngă acéstă Curte aŭ misiunea d'a denuncia aceştiĭ Curţĭ otărîrile judecătorescĭ, contrarie cu legea;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţ. I

Digitized by Google

No. 5.

MOSTENIRE.

Collateralul care face acte de moscenitor se consideră ca acceptant şi devine obligatŭ la plata datorielorŭ defunctuluĭ.

Sesina nu aparţine de câtŭ rudelorŭ din linia dréptă; celelalte rude nu potŭ de câtŭ a se pune în possesiunea bunurilorŭ mosceniriĭ cu permisiunea justiţieĭ.

No. 43. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Iorgu Alexandrescu contra decisiuniĭ Curţi d'apel din Bucureşcĭ, secţia I, No. 274, an. 1877, dată în procesulŭ ce a avutŭ cu Dumitrana Alexandrescu, pentru dotă.

12 Februare 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu C. Schina, preşedinte-raportorŭ;

Deliberândŭ

Asupra mijlócelorŭ de cassare rămase în divergínţă: Curtea d'apelŭ a violatŭ art. 653 cod. civ., care n'acordă sesina legală de câtŭ descendenţilorŭ şi ascendenţilorŭ, iar pentru colateralĭ şi ceĭ-alţĭ moşcenitorĭ, cere permisia justiţieĭ, pentru punerea în posesie, Curtea hotărândŭ că unŭ moşcenitorŭ colateralŭ vis-a-vis de creditoriĭ def., chiarŭ décă n'a acceptatŭ moşcenirea, n'a făcut nicĭ unŭ actŭ de moşcenitorŭ, chiar

Digitized by Google

décă n'a priimitŭ şi n'a dispusŭ de nimicŭ din averea def., care în specie n'a avutŭ nicĭ o avere, a violatŭ principiile de dreptŭ în materie de moscenire, căcĭ unŭ moşcenitorŭ colateralŭ nu respunde către creditoriĭ defunctuluĭ de câtŭ din momentulŭ puneri în posesiune, etc."

Ca colateralŭ, nu putémŭ plăti détoriile def., de câtŭ décă partea adversă arŭ fi constatatŭ că amŭ acceptatŭ moşcenirea, Curtea d'apelŭ, neţinêndŭ comptŭ de acésta, a violatŭ şi reŭ a aplicatŭ art. 696 şi 700 cod. civ.

Avêndŭ în vedere că dupe cumŭ resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimata Dumitrana Alexandrescu a acţionatŭ pe recurentŭ în cualitate de frate şi moşcenitor alŭ def., spre a fi obligatŭ la plata doteĭ sélle, constatată prin actŭ legalisatŭ de tribunalulŭ Ilfovŭ secţ. III, No. 328, din an. 1866;

Considerândŭ că recurentulŭ înaintea Curţiĭ de fondŭ, n'a contestatŭ cualitatea de socie a intimateĭ, nicĭ dreptul séŭ dotalŭ ce are a priimi din averea defunctuluĭ, ci numaĭ a susţinutŭ că n'arŭ fi moşcenitŭ nimicŭ de la fratele séŭ;

Considerândŭ că intimata înaintea Curţiĭ de fondŭ, spre a dovedi că recurentulŭ a făcutŭ fapte de moşcenitorŭ, a presentatŭ unŭ inventarŭ de averea rep. Sandu, din care resultă că unŭ imobilŭ ce a fostŭ lăsatŭ defunctuluĭ astă-dĭ, se află în posesiunea recurentuluĭ, fără ca acesta să fi constatatŭ înaintea Curţiĭ de fondŭ că a renunciatŭ formalŭ la moşcenirea fratelui séŭ, séŭ că a cerutŭ termenulŭ prevĕdutŭ de lege spre a se gândi de priimesce séŭ nu moşceniera;

Considerândŭ că decisiunea Curţiĭ se menţine pe singurulŭ acestŭ motivŭ şi nu póte atrage casarea eĭ greşitulŭ considerantŭ alŭ Curţiĭ relativŭ la dreptulŭ de sesină alŭ recurentuluĭ în averea defunctuluĭ;

Ca ast-felŭ fiindŭ, mijlócele invocate se găsescŭ nefondate;

Pentru aceste motive,

Respinge etc.

Dată etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 6.

ACT ORIGINAL. — **Actŭ autenticŭ. — Copiă. — Oficiŭ domnescŭ.**

Celŭ ce presintă o copiă şi nu e în stare să presinta şi originalul dacă i se cere, nu se póte prevala de copie ce a presintat, după regulam. Moldoveĭ.

Officiele domnescĭ aŭ fostŭ considerate în Moldova ca acte legislative.

Publicarea unuĭ actŭ într'un jurnal official nu póte să-ĭ dea autenticitatea.

No. 45. — **Respingerea** a treĭ mijlóce de casare din recursul făcut de Epitropia Spitaluluĭ Drăghicĭ din Vasluiŭ, contra decisiuni Curţi d'apel din Iaşĭ S. I. No. 19, din anul 1878, pronunciată în procesul ce a avut cu Catinca Gheorghescu şi Smaranda Romaşcu, moşcenitórele repos. Iordache Romaşcu, pentru averea acestuia, iar în privinţa celer alte mijlóce ivinduse divergin̦ţa de opiniunĭ, s'a încuviin̦ţat a se trimite în cercetarea secţiunilor unite.

13 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultând po d-nu T. Roseti, membru-raportor;

Deliberând:

Asupra celor dintăĭ treĭ mijlóce de casare cu suplimentul lor rămase în divergin̦ţă: 1. Rea aplicare a art. 307 din Regu-

Digitized by Google

lament, care nu se ocupă cât de puţin de obligaţiunea celuĭ ce înfăţişéză copie d'a presenta şi originalul eĭ, care se ocupă numaĭ de lipsa necesităţi de a lăsa actele în judecătorie peste timpul încheieri otărîri prin jurnal; art. 307 din Regulam. nu e la sediul materieĭ şi nu se ocupă de puterea probantă ce aŭ copiile, nicĭ de necesitatea d'a înfăţişa originalele. 2. Omisiune esencială, căcĭ Curtea nu s'a pronunciat asupra argumentuluĭ nostru, că oficiele circulare n'aŭ putere de lege şi de acéstă natură sunt circularele din 18 August 1834 şi din 5 Noembrie, 1837, şi Ofisul Domnesc din 4 Iulie 1846, pe care s'a întemeiat Curtea din Iaşĭ.

3. Omisiune esenţială în privinţa argumentuluĭ nostru, că Curtea de întărituri, declară comformă cu originalul, copia dupe instrumentul în cestiune, pe care o trimite Buletinuluĭ Oficial spre publicare.

4. Ca supliment la mijlocul al II-lea.

Curtea din Iaşĭ a violat principiul de drept că ofisile şi circularele n'avéŭ putere de legĭ în Moldova, căcĭ nu emană de la puterea legiuitóre, ca regulamentul organic şi ca Codul Calimach, ele sunt numaĭ nişce consiliĭ cari puteaŭ să aibă forţa de argument juridic, dér nicĭ odată forţa de lege."

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decis. a cărĭĭ casare se cere, recurenta Epitropie a Spitaluluĭ Drăghicĭ a acţionat pe intimatele, cerênd a fi obligate a preda averea repos. Iordache Romaşcu, prevĕdută în actul acestuia din anul 1852.

Considerând că intimatele înaintea instanţiĭ de fond n'aŭ recunoscut acest act şi a cerut a li se presenta originalulŭ, ceiace nu s'a destoinicit a face recurenta Epitropie, înfăţişând numaĭ o copie trasă dupe o altă copie adeverită numaĭ d'un şefŭ de masă din Curtea de Confirmaţiĭ;

Considerând că în art. 307 din regulamentul organic al Moldoviĭ este textual prescris, că cel ce presintă un act în tribunal, nu e obligat a lăsa acolo originalul, dér este obligat a presenta acel original orĭ de câte orĭ 'ĭ se va cere până la darea otărîri;

Digitized by Google

Că în specie, recurenta parte n'a presentat nicĭ o dată acel original testament, de și 'ĭ s'a cerut, iar copia de care a voit a se servi n'a fost nicĭ acea făcută dupe original, ci dupe o altă copie legalisată, nu de vre-o instanță judecătorescă ci de un simplu amploiat de cancelarie;

Că ast-fel, art. 307 din Regulamentul Moldovii n'a fost violat de Curtea d'apel.

Asupra mijlócelor al 2-lea și al 4-lea ca supliment la al doilea

Considerând că din Ofisul Domnesc de la Iuniŭ 1844 cu No. 327 și comform jurisprudinții urmată în Moldova și recunoscută de acéstă Curte în maĭ multe decisiunĭ oficiale domnescĭ, aŭ fost tot d'auna considerate ca acte legislative, de óre-ce nu exista încă în țară un regim constituțional bine caracterisat;

Că ast-fel fiind, omisiunea invocată în mijloculŭ al 2-lea n'are nicĭ o importanță, de óre-ce cestiunea pretinsă nu putea modifica întru nimic soluțiunea la care s'a oprit Curtea;

Considerând în privința celuĭ dal treilea mijloc, că publicarea unuĭ act într'un ziar oficial nu dă autenticitatea actuluĭ, cu atît maĭ mult că în specie, publicarea se vede făcută mult în urma morți defunctuluĭ Iordache Romașcn;

Că ast-fel fiind, Curtea de fond a fost în drept a înlătura nișce atarĭ copiĭ cu care a voit a se servi recurenta Epitropie, ca neavênd forța probantă și prin urmare câte trele mijlóce invocate sunt nefondate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. S. I.

Digitized by Google

No. 7.

LEGATE INTRE SOCI.

Legatulŭ făcutŭ de unulŭ din socĭ, celuĭ altŭ nu suntŭ supuse la vre o taxă de timbru, după ultima lege asupra timbruluĭ din 1876.

No. 46. — **Cassarea** decisiuni Curţi d'apel din Bucurescĭ, secţia III No. 19 an. 1879, pronunciată în procesul dintre recurenta Zoe Costaforu cu Ministerul de Finance.

13 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultăndŭ pe d-nu E. B Calligari, preşedinte-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijlócelorŭ de cassare:

1). Am arĕtatŭ că legile fiscale, ca şi legea criminală, fiind legĭ de dreptŭ strictŭ şi escepţionale, nu potŭ avea o aplicaţiune generală, şi urméză a fi mărginite la objectele şi persónele anume arĕtate şi nu se póte argumenta în asemenea materie precumŭ se argumentéză în materie ordinară.

2). Legea timbruluĭ supunăndŭ la o taxă de înregistrare actele de donaţiune, de legatŭ şi succesiunile în raportŭ cu persónele care beneficiază din acoste acte, nu supune la plata de tacsă de câtŭ două clase de persóne: a) pe colateralĭ, b) pe streinĭ de orĭ ce rudenie cu dăruitorul.“

Digitized by Google

3). Curtea d'Apelŭ, ca și Tribunalulŭ, stabilindŭ principiulŭ că sociĭ nu sunt între dânșiĭ nicĭ rude de alăturĭ nici în linie directă, pentru cuvêntulŭ că nu se pogóră dintr'unŭ autorŭ comunŭ, 'ĭ consideră ca streinĭ unulŭ de altulŭ, contra principiuluĭ fondamentalŭ alŭ legiĭ civile, care stabilesce între socĭ legăturĭ juridice ce nu există între streinĭ, legăturĭ, drepturĭ și détoriĭ consacrate prin art 194 și urm. 679 și 684 c. civ. și care probéză că legiuitorulŭ nu'ĭ consideră ca streinĭ, prin urmare suntŭ în dreptŭ a pretinde că Curtea d'Apelŭ ca și Tribunalulŭ facŭ o rea aplicațiune a art. 32 din legea timbruluĭ, cândŭ trecŭ peste dispositiile cod. civ. întru determinarea legăturilor juridice dintre socĭ.

Considerândŭ că atâtŭ Tribunalulŭ câtŭ și Curtea care, în decisiunea sa, se baséză pe motivele sentinții Tribunalului, sunt corecte, cândŭ admitŭ că sociĭ nu suntŭ rude între dânșiĭ, nicĭ în linie dréptă nicĭ în linie colaterală, căcĭ nu se coborŭ dintr'unŭ autorŭ comunŭ, dérŭ se află în eróre când 'ĭ consideră streinĭ între dânșiĭ și aplică în privința lorŭ art. 32 din legea timbruluĭ, pentru legaturile lăsate de sociulŭ decedatŭ, sociuluĭ supra-vieţuitorŭ, de óre-ce asociațiunea conjugală forméză basa familieĭ și primulŭ gradŭ de înrudire în linie descendentă, comunŭ amênduorora;

Că de și sociĭ nu suntŭ rude între dânșiĭ, dintr'acésta nu resultă ca o consecință necesarie că eĭ, aflațĭ între dânșiĭ în legăturile juridice, prevĕdute și regulate de atâtea capitole din legea civilă privitóre la starea civilă a persónelor, la contractul de căsătorie și de dotă, la moșceniri, la privilegiĭ și ipotecĭ și altele suntŭ între dânșiĭ nisce streinĭ în sensul art. 32 din legea timbruluĭ;

Că décă în cea din urmă lege privitóre la timbru și înregistrare nu s'a prevĕdutŭ de câtŭ rude și streinĭ, în art. 29—32, și nu s'a regulatŭ nimicŭ în privința socilorŭ, celĭ-ce nu suntŭ între dânșiĭ nicĭ rude nicĭ streinĭ, acésta nu probéză de câtŭ o lacună în lege, lacună ce nu esistă în legea din 1872, precumŭ se probéză din art. 29 alin. 4 din acea lege;

Digitized by Google

Că acéstă lacună se învederéză și din discuțiunile urmate în Cameră la 14 Maiŭ 1874, (Monitorul No. 113 din 26 Maiŭ 1874), cândŭ s'a votatŭ art. 29 din legea timbruluĭ, cu condițiune d'a se intercala deosebitŭ în lege aliniatul al 4-lea alŭ art. corespunzĕtorŭ din legea de la 1871, privitorŭ tocmaĭ la actele de donațiune între socĭ dupe mórtea unuia din eĭ, intercalare care s'a scăpat din vedere a se face și din împrejurarea că în legea din 1876, care este reproducțiunea aceleĭ din 1874, cu óreși care modificărĭ, s'a omis asemenea acea intercalare;

Că dér este evident că legea timbruluĭ din 1877 a omis d'a legiui asupra taxeĭ privitóre la donațiunile între socĭ, și că acésta este o adevĕrată lacună în lege;

Că pe câtă vreme acésta este invederatŭ, precumŭ asemenea că în materie fiscală ca și în materie criminală, dispoziționile legiĭ nu se potŭ aplica prin analogie, rĕŭ Curtea d'Apel a respinsŭ apelulŭ d-neĭ Costaforu în contra sentințiĭ tribunaluluĭ și printr'acésta a făcutŭ o rea aplicațiune art. 32 din legea timbruluĭ.

Pentru aceste motive,

Casézĕ, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 18

CREANȚE CHIROGRAFARE ȘI IPOTECARE.

După codulŭ Caragea nu era cunoscută separaţiunea patrimoniuluĭ unuĭ defunctŭ de acela alŭ moscenitoruluĭ sĕŭ.

Creanţele chirografare nu potŭ fi opuse creditoruluĭ ipotecar.

Condiţiunile uneĭ novaţiunĭ admise de instanţa de fondŭ se controlédă de curtea de cassaţiune.

No. 48. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-nu Preda Pandele, contra decisiuneĭ Curţiĭ de Apelŭ, secţia II din Bucurescĭ, No. 131 din an. 1878, pronunţată în procesulŭ ce a avutŭ cu d-lor Teodor şi Menelas Negroponte şi alţiĭ, pentru privilegiulŭ uneĭ creanţe.

14 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Al. Petrescu, membru-raportor;

Deliberândŭ

Asupra I-iuluĭ mijlocŭ de casare :

„Violarea principiuluĭ de dreptŭ naturalŭ şi de echitate în virtutea căruia patrimoniulŭ defunctuluĭ servesce de gagiŭ esclusivŭ al creditorilorŭ sĕĭ şi este cu totulŭ separatŭ de acela al eredeluĭ, asupra căruia numaĭ creditoriĭ acestuia potŭ avea o acţiune. Ca consecinţă a eroriĭ de dreptŭ în care a căḑutŭ Curtea, ea maĭ comite o altă eróre de dreptŭ când susţine că

Digitized by Google

fóia dotale nefiind legalisată, nu póte fi opusă terţilorŭ persóne. Nimenĭ nu négă acésta, cestiunea este d'a se sci décă d-lŭ Negroponte maĭ putea fi consideratŭ ca a treia persónă, dupe ce a recunoscutŭ la 1869 creanţa d-luĭ Ritoridi, décă prin faptul sĕŭ şi în conclusiune cu d-na Ritoridi putea sĕ'mĭ răpéscă maĭ în urmă un drept căştigat de cedanta mea, printr'o recunóscere catigorică din parte'ĭ, şi trecut asupra mea printr'un act autenticŭ de d-na Ritoridi, etc.

Avênd în vedere că după cum resultă din decisiunea a căreĭ casare se cere, recurentul Preda Pandele a acţionat pe intimaţiĭ cerândŭ a fi plătit cu preferinţă cu suma de 9749 galbenĭ, creanţa cedată de d-na Zoe Ritoridi din preţulŭ eşit la licitaţie al moşiei Lehliu, fostă proprietate a d-luĭ Ión A. Ritoridi, creditoruluĭ ipotecar Teodor Negripondi;

Considerând că afirmarea făcută de Curtea de Apel, cum că sub legea Caragea nu era cunoscută separaţiunea patrimoniuluĭ unuĭ defunct de acela al eredeluĭ, este esact, de óre ce nicĭ o dispositiune a aceĭ legĭ nu prevede o asemenea separaţiune de patrimoniŭ, prin urmare sub imperiul aceĭ legĭ nicĭ că se putea invoca vre un privilegiŭ basat pe o atare separaţiune de patrimoniŭ;

Considerând că creanţele d-eĭ Zoe Ritoridi, după acele sentinţe definitive ce aŭ fost cedate recurentuluĭ, sunt simple creanţe chirografare întru cât nu esistă pentru ele o inscripţiune ipotecară asupra imobiluluĭ d-luĭ Retoridi, şi prin urmare ele nu potŭ fi opuse luĭ Negroponte, care e creditorŭ ipotecarŭ în regulă;

Că ast-felŭ fiindŭ, mijlocul invocatŭ se găsesce nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ II şi III de casare:

„Violarea principiilor relative la novaţiune cuprinse în art. 1128 c. civ., pentru ca să facă o novaţiune a creanţeĭ prin schimbarea objectuluĭ datorit de debitorŭ, trebue ca debitorul să pótă dispune de acelŭ objectŭ din prima creanţă. In casul nostru, d-na Zoe Retoridi nu maĭ avea capacitatea d'a dispune de creanţa sea ca să facă o novaţiune, de óre ce ea dispusese

Digitized by Google

de dreptul sĕŭ de ereditóre prin cesiune în favórea mea, pre cum resultă din actul ipotecar din 1869. Novaţiunea se putea face între Ión Ritoridi şi Negroponti în privinţa objectuluĭ creanţeĭ, dér convenţiunea dintre eĭ nu putea atinge drepturile căştigate de mine. Apoĭ Curtea comite o gravă eróre de fapt când afirmă că în actul din 1872 părţile aŭ manifestatŭ espres voinţa lor d'a nova, căcĭ nicĭ o asemenea declaraţiune nu se afla în actul din 1872, precum cere art. 1130 din c. civ.

Considerândŭ că curtea de fondŭ constată in faptŭ că prin actulŭ de ipotecă din anul 1872 s'a operatŭ o novaţiune, de oare-ce în anul 1869 împrumutarea era numaĭ pentru 16,000 galbinĭ şi cu ipotecă, tótă moşia Lehliu, în vreme ce prin actul din anul 1872 împrumutarea s'a făcutŭ pentru suma de 15,000 napoleonĭ prin ipotecarea numaĭ a jumĕtate din acea moşie de către Ión Ritoridi, şi când acel imobil nu s'a găsitŭ supusŭ la nicĭ o imprejurare popritoare, de óre ce împrumutătorul Negroponti a manifestatŭ prin acestŭ din urmă actŭ voinţa expresă d'a nu ţine în seamă nicĭ unŭ dreptŭ de privilegiŭ asupra imobiluluĭ ce i se ipoteca, şi de óre-ce orĭ-ce obligaţie 'şĭ ar fi luat prin actul din 1869, a încetat de odată cu desfinţarea luĭ şi prin transcrierea noeĭ ipotecĭ din anulŭ 1272, când chiar d-na Zoe Ritoridi a declaratŭ că renunţă la ori ce privilegiŭ.

Că astfelŭ fiindŭ şi aceste mijloace se găsesc nefondate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 19.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDICATU.

1). Cândŭ într'unŭ procesŭ de hotărnicià, nu se ţine sémă de unŭ punctŭ de hotarŭ consfinţitŭ prin definitive hotărîrĭ anteriorĭ, se violéză autoritatea lucruluĭ judecatŭ.

Proprietatea se dovedesce prin faptulŭ posessiuniĭ în lipsă de altă probă contrariă.

No. 50. — **Cassarea** decisiuneĭ Curţiĭ d'apel din Bucurescĭ s. II No. 87 an. 1878, pronunciată în procesulŭ dintre Statulŭ recurentu cu d-nul G. San Marin pentru călcare de moşie.

16 Februare 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu T. Roseti, membru-raportor;

Deliberândŭ :

Asupra millócelor de cassare :

1). Curtea a nesocotitŭ autoritatea lucruluĭ judecatŭ, nevoind să primésca punctulŭ Marcu, ca punctŭ despărţitorŭ între moşiile Lata şi Chiobăşeşti, atuncĭ cândŭ recunósce că acestŭ

Digitized by Google

punctŭ a fost determinatŭ cu ocasia otărnicieĭ moșieĭ Chichinețu.

2). Curtea a comisŭ o eróre gravă de faptŭ afirmândŭ că nu se putea constata într'unŭ modŭ precisŭ, décă punctulŭ Marcu este punctŭ despărțitorŭ între moșia statuluĭ Lata și Sărata și moșiile Chiobășești și Chichinețu și dispunêndŭ ca să se tragă linie dréptă din piatra Taciu până în movila Zaman, pe câtŭ timpŭ din actulŭ de hotărnicie alŭ moșieĭ Chichinești din sentințele Curțiĭ d'Apelŭ din Focșanĭ No. 130, 132 și 221 din 1875, relative la acéstă hotărnicie, acte carĭ s'aŭ invocatŭ și s'aŭ pusŭ în vederea Curțiĭ, se constată în mod evidentŭ că movila Marcu era punctŭ despărțitorŭ între aceste proprietățĭ.

3). Curtea neținêndŭ sémă de faptulŭ recunoscutŭ de părțĭ și stabilitŭ înaintea Curți atâtŭ prin hotărîrea din anulŭ 1874 câtŭ și prin hotărârea din 1878, că statulŭ avea posesiunea de faptŭ prin punctulŭ Topala și Marcu, a violatŭ principiulŭ de dreptŭ că posesiunea presumă proprietatea și că in pari causa potior est causa posidentis".

Considerândŭ că proprietarulŭ moșieĭ Chichineștĭ făcêndu'șĭ hotărnicie moșieĭ sélle și depunênd'o spre formăluire, a chematŭ în judecată pe veciniĭ rezașĭ, între cari statulŭ cu moșia Lata și Sărata și Niculescu, vecinŭ cu moșia Chiobășești, și prin hotărîrile definitive ce s'aŭ pronunciatŭ între proprietarulŭ Chichinețuluĭ, ca reclamante, cu statulŭ și Nicolescu, ca pârâțĭ s'a stabilitŭ că rezorulŭ despărțitorŭ între Chichinețu și Lata și Sărata statuluĭ, începe din movila Zaman și merge până în movila luĭ Marcu, de unde reîncepe învecinarea Chichinețuluĭ cu Chiobășeșci luĭ Nicolescu și merge din acea movilă a Marculuĭ înainte, hotărârĭ carĭ s'aŭ și esecutatŭ pe facia pământuluĭ de către proprietarulŭ moșieĭ Chichinețu (astă-dĭ recurentul G. San Marin), facă cu veciniĭ răzașĭ, statul și Niculescu, stabilindu-se rezorulŭ despărțitorŭ prin necontestatulŭ semnŭ movila Marculuĭ;

Digitized by Google

Considerândŭ că astŭ-felŭ fiindŭ, acele hotărârĭ constitue autoritatea lucruluĭ judecatŭ de óre ce Nicolescu și statulŭ aŭ figuratŭ ca intimațĭ la judecarea hotărnicieĭ moșieĭ Chichinețu și de óre ce prin acele hotărîrĭ vis-a-vis de statŭ și de Nicolescu s'a statornicitŭ movila Marculuĭ ca semnŭ despărțitorŭ între Chichinețu, Lata séŭ Sărata a statuluĭ și Chiobăseșci luĭ Nicolescu (astă-dĭ tot recurentul San Marin);

Considerândŭ că Curtea de fondŭ dispunêndŭ a se trage liniă dréptă din piatra Taciu pênă în movila Zaman fără a ține comptŭ de semnulŭ intermediarŭ movila Marculuĭ, a violatŭ autoritatea lucruluĭ judecatŭ, de óre ce acestŭ semnŭ era recunoscutŭ de Niculescu și de statŭ la essecutarea hotărnicieĭ Chichinețu și de óre-ce recurentulŭ San Marin, proprietarulŭ Chichinețuluĭ, care acumŭ a devenitŭ și propietarŭ alŭ moșieĭ Chiobăseșci luĭ Niculescu, nu póte avea maĭ multe drepturĭ de câtŭ autorulŭ séŭ Nicolescu;

Considerândŭ că hotărnicia moșiĭ statuluĭ Lata și Sărata, fiindŭ lucrată pe vechea posesiune prin punctele Taciu, Topola, Marcu și Zaman și prin hotărârea din anulŭ 1847 prevêdêndu-se d'a se stabili acea veche posesiune, pretinsă și atuncĭ și acumŭ de statŭ prin acele puncte, Curtea d'Apelŭ afirmândŭ că punctulŭ movila Marculuĭ, constatatŭ prin hotărârĭ definitive, n'arŭ fi doveditŭ ca punctŭ despărțitorŭ între Lata și Chiobaseșci și dispunândŭ a se trage linie dréptă de la punctulŭ Taciu la punctulŭ Zaman, nu numaĭ că violéză autoritatea lucruluĭ judecatŭ în privința semnuluĭ movila Marculuĭ, déră face ca moșia statuluĭ Lata și Sărata nicĭ să se maĭ învecineze cu moșia Chichinețu pe linia Zaman la movila Marculuĭ, contra dispositiunilorŭ acelorŭ hotărârĭ definitive aduse la îndeplinire, dar comite și o eróre de faptŭ ne ținêndŭ comptŭ de posesiunea ce esercită statulŭ cu moșia Lata la acelŭ punct movila Marculuĭ, posesiune ce, dupe principiulŭ de dreptŭ, presumă proprietatea;

Digitized by Google

Că prin urmare, mijlócele invocate se găsesc fondate.
Pentru aceste motive,
Cassédă, etc.
Trămite, etc.
Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 20.

PRIMARIELE IN RAPORT CU PROPRIETARII.

1) Primăriele suntŭ datóre a despăgubi pe proprietarĭ, cândŭ prin înălțiarea stradelorŭ causéză vĕtămare proprietățilorŭ lorŭ.

No. 51. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Primăria urbeĭ Galațĭ contra decisiuneĭ Curțiĭ d'Apelŭ din Focșanĭ secția II-a No. 39 anulŭ 1878, prouunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu Ripsina Agem pentru daune.

16 Februarie 1879.

CURTEA,

Acultândŭ pe d-nu N. Mandrea, membru-raportorŭ.

Deliberândŭ :

Asupra mijloculuĭ de cassare :

„Curtea a făcutŭ o greșită interpretațiune și aplicațiune a art. 998 și 999 cod. civ. Nimenĭ nu este ținutŭ d'unŭ delictŭ séŭ quasi delictŭ civilŭ, când chiarŭ causândŭ o daună altuia, nu face de câtŭ să exercite unŭ dreptŭ alŭ sĕŭ.

Primăria în specie, conformânduse legilorŭ și regulamentelorŭ pentru înfrumusețarea orașuluĭ, n'a pututŭ comite unŭ quasi delictŭ fiindŭ pusă în alternativă séŭ să nu se supue acelor prescripțiunĭ de interesŭ generalŭ spre a nu fi responsabilă, séŭ să se supue și atuncĭ să fie pasibilă de daune, o atare

Digitized by Google

situaţiune n'a putut fi ridicată în delictŭ séŭ quasi-delictŭ de legiuitorŭ",

Avândŭ în vedere art. 998 şi 999 cod. civ;

Considerândŭ că după disposiţiunile acestorŭ articole, orĭ ce faptă a omuluĭ care causéză altuia prejudiciŭ, obligă pe acela din a căruia greşélă s'ă ocasionatŭ a'lŭ repara;

Considerândŭ că este constantŭ că prin înălţarea stradiĭ Fotti în facia caselorŭ intimateĭ s'a causatŭ unŭ prejudiciŭ, de óre ce zidulŭ din faciă prinzândŭ umezélă, ameninţă construcţia în genere;

Considerândŭ că décă Primăria, în interesŭ generalŭ alŭ oraşuluĭ, a fost în dreptŭ d'a face o asemenea lucrare, nu este maĭ puţin adevĕratŭ că şi intimata suferindŭ unŭ prejudiciŭ la propietatea sea din faptulŭ înălţăreĭ stradei, este asemenea în dreptŭ a cere daunele causate de la recurenta Primărie, de óre ce nimenĭ nu póte fi vătămatŭ în proprietatea sea fără vre o desdaunare, ceia ce s'a prevĕdutŭ şi chiarŭ prin legea de expropriere cândŭ este pentru utilitatea publică;

Că astŭ-felŭ fiindŭ, Curtea de fondŭ a făcutŭ o justă aplicaţiune a art. 998 cod. civ. şi prin urmare mijloculŭ invocatŭ cată a se respinge ca nefondatŭ;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 21.

OBLIGAȚIUNI CONTRACTUALE.

I) Proprietarulŭ este obligatŭ prin angajamentele luate de autorulŭ seŭ inaintea transmissiunii proprietăți.

Resiliarea unui contractŭ se face din diua cereriĭ in judecată in lipsă de o deosebită dată, motivată prin alte imprejurări.

No. 59. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Primăria Craiova contra decisiuni Curțiĭ d'Apel din Craiova secția II-a No. 208 anulŭ 1877, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu d-lorŭ Florea și Marin, frațĭ Dobreștĭ, pentru resiliere de contract.

23 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu I. Calinderu, membru-raportor.

Deliberândŭ :

Asupra I-luĭ mijlocŭ de cassare : Curtea a violatŭ principiulŭ cel maĭ elementarŭ de dreptŭ, că lucrurile petrecute între douĕ persóne nu potŭ privi pe cel d'alŭ treilea. Așa fiindŭ, Curtea nu putea imputa Primărieĭ Craiova că a împedecatŭ pe Dobrescu spre a se folosi de drepturile concedate prin contracte, prin învoielile făcute de d-nu Gogu cu locuitoriĭ".

Avêndŭ în vedere că după cum resultă din decisiunea a căreĭ cassare se cere, intimațiĭ frațĭ Dobreșcĭ a acționată pe

Digitized by Google

Primăria Craiova, cerêndŭ resilierea contractuluĭ de arenduirea moșiilor Stareoviţa, Valea Anilorŭ și Cearîngulŭ, precumŭ și daunele suferite, că recurenta Primărie asemenea a acţionat pe intimaţĭ, cerêndŭ plata arendeĭ acelorŭ moșiĭ și deficitul eșitŭ la rearendare; prin urmare, acţiunile saŭ intentatŭ reciproc;

Considerândŭ însă că înaintea Curţiĭ de fondŭ intimaţiĭ aŭ constatatŭ că numitulŭ Goga, care încheiase învoelĭ cu locuitoriĭ acelorŭ moșiĭ, era omulŭ luĭ Preda, proprietarulŭ de la care proprietatea a trecutŭ către Primărie și că Preda a și executat acele învoelĭ cu locuitoriĭ, căcĭ a profitatŭ după dânsele, iarŭ că Primăria, care a arendatŭ în urmă acele moșiĭ intimaţilorŭ, nu le-aŭ pusŭ în vedere că esistă nisce asemenea învoelĭ, ci din contră a prevĕdutŭ prin contractŭ că eĭ suntŭ liberĭ a se învoi cu locuitoriĭ pentru muncĭ pe cândŭ locuitoriĭ se găséŭ deja învoiţĭ și pe maĭ mulţĭ anĭ cu autorulŭ Primărieĭ Preda prin numitulŭ maĭ susŭ Goga, omulŭ sĕŭ; că dér Curtea a fostŭ în dreptŭ a imputa Primărieĭ faptul luĭ Preda îndeplinit prin Goga, ca una ce nu representa de câtŭ pe autorulŭ sĕŭ Preda și nu póte Primăria să se plîngă cu cuvêntŭ, alegêndŭ că obligaţiunile contractate de Goga pentru Preda nu o privescŭ, ca una ce arŭ fi persóna a treia;

Că astŭ-feliŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsesce nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ al II: Curtea declarândŭ că arendașulŭ Dobrescu n'avea necesitate d'a se adresa la justiţie pentru dijma ce avea să pretindă de la locuitoriĭ moșiilorŭ arendate, a violatŭ art. 1426, care declară că proprietarulŭ nu este respunzĕtorŭ de faptulŭ uniĭ terţie persóne și locatarulŭ are acţiune în numele sĕŭ personal";

Considerândŭ că pe cât locuitori acelorŭ moșiĭ refusaŭ plata dijmeĭ în basa unorŭ învoelĭ urmate cu fostulŭ proprietarŭ Preda, turburarea adusă intimaţilorŭ Dobrescĭ ca arendașĭ nu era o turburare de faptŭ, de óre ce aceĭ locuitorĭ se basaŭ

Digitized by Google

pe unŭ dreptŭ recunoscutŭ lorŭ de către Preda, autorulŭ Primărieĭ; că astŭ-felŭ acesta, ca proprietarŭ, urma să fie chematŭ la respundere, căcĭ prin faptulŭ autoruluĭ sĕŭ, intimaţiĭ Dobreştĭ nu se putéŭ folosi de lucru arendatŭ, conformŭ contractuluĭ ce aŭ încheiatŭ cu dînsa şi dar şi acestŭ mijlocŭ se găsesce nefondatŭ;

Asupra mijloculuĭ al III-lea: „Curtea violéză art. 420 al. 3 şi 1439 Cod. civ. de óre ce primăria, îndeplinindu'şĭ tóte obligaţiunile principale luate, nu se putea declara că este în culpă. Numaĭ când ar fi constatatŭ în faptŭ neîndeplinirea obligaţiunilorŭ către arendaşĭ se putea declara contractulŭ resiliatŭ;

Considerândŭ că Curtea de fondŭ constată din maĭ multe imprejurărĭ de faptŭ că intimaţiĭ Dobrescĭ nu saŭ pututŭ folosi de moşiile arendate, conformŭ contractuluĭ ce avéŭ cu Primăria, şi că astŭ-felŭ ea a devenit responsabilă prin neîndeplinirea îndatoriei séle principale ca locatarŭ ce garanta neîmpedecată folosinţă a locataruluĭ;

Că astŭ-felŭ fiindŭ şi acestŭ mijlocŭ cată a se respinge ca neîntemeiată.

Asupra mijloculuĭ al IV: „Dobresci declarândŭ înaintea Curţiĭ că nu maĭ aŭ nicĭ o pretenţie contra Primărieĭ, prin acésta a recunoscutŭ ca fondată cererea nóstră d'a ne plăti arenda şi deficitulŭ şi cândŭ curtea declară că se resiliédă contractulŭ în favórea luĭ Dobrescu, violéză art. 969, cod. civ.

Considerândŭ că intimaţiĭ Dobrescĭ, prin intentarea acţiuniĭ, ceréŭ pe d'oparte resilierea contractuluĭ de arenduire, iarŭ pe d'alta, daune suferite din neexecutarea luĭ de către Primărie şi înaintea Curţiĭ de fondŭ aŭ declaratŭ că în ceea ce privesce daunele, renunciă, susţinândŭ pretenţiunea lorŭ numaĭ în privinţa resilieriĭ, că eĭ eraŭ în dreptŭ a face arésta precumŭ prea bine admite Curtea d'Apelŭ, căcĭ eĭ probând neexecutarea luĭ de către primărie, eraŭ liberĭ a'şĭ mărgini pretenţiunea numaĭ în resilierea contractuluĭ;

Asupra mijloculuĭ al V: Esces de putere din partea Curţiĭ. Dobrescu n'a cerut resilierea contractuluĭ de la 25 Iunie, a-

Digitized by Google

césta este o înserare gratuită a Curţiĭ; din decisiune se dovedesce că Dobreşci aŭ voit a se apăra de deficit iar nu de arendă pe cât timp aŭ posedat. Cel mult Curtea putea să considere contractulŭ ca resiliatŭ de când eĭ aŭ făcut cererea în judecată şi să ne acorde arenda, iar nu să ia de la sine unŭ termen";

Considerândŭ că Curtea declarândŭ contractulŭ d'arenduire resiliatŭ de la 23 Iunie 1870, din culpa Primărieĭ, n'a făcutŭ acésta de câtŭ luândŭ de basă data petiţiunei intimaţilor Dobreşcĭ, de intentarea acţiuni în resiliere, ceea ce s'a şi susţinutŭ de advocatulŭ lorŭ înaintea aceleĭ Curţĭ, pe motivŭ că dânşiĭ aŭ fostŭ impedicaţĭ în esploatarea acelor moşiĭ.

Considerând că acţiunea intimaţilorŭ fraţĭ Dobrescĭ a fostŭ intentată la 23 Iuniŭ 1870, resultă din chiarŭ sentinţa primeĭ instanţe ce a fost rădicată în apelŭ de către numiţiĭ.

Că prin urmare, acestŭ mijlocŭ se găsesce neesactŭ în faptele pe carĭ se baséză şi în consecinţă nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 22

CASATORIA INTRE CUMNAȚI.

1) Căsătoria între cumnați nu este permisă după lege, de óre-ce canónele bisericeĭ nóstre o oprescŭ și canónele bisericeĭ domnitóre a statuluĭ românŭ, nu aŭ pututŭ ca lege speciale, să fie abrogate prin legea generală civile, ci numaĭ prin autoritatea sinodale; și de óre-ce căsătoria religiósă, dupe constituțiune, este obligatoriă spre a exista, de unde resultă că oficiarul stăriĭ civile nu póte face abstracțiune de impedicările edictate prin legile bisericescĭ.

No. 61. — **Cassarea** decisiuni Curțiĭ d'Apelŭ din Iașĭ secția II, No. 170 anulŭ 1878, dupe recursulŭ făcutŭ de d-nu Procurorŭ Generalŭ dupe lângă acea Curte, pronunciată asupra cereri de permisiune a d-luĭ Profesorŭ G. Nădejde d'a lua în căsătorie pe cumnata sa, sora socieĭ frateluĭ sĕŭ.

24 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu N. L. Gerassi, membru-raportorŭ;

Pe D-nu Procurore C. Filiti în susținerea recursuluĭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de cassare: Violarea art. 144, cod. civ. Cestiunea fiind d'a se sci décă între proectațiĭ viitorĭ socĭ esistă sĕŭ nu legătură de cuscrie, gradulŭ prohibitŭ nefiindŭ de nimenĭ contestat, decisiunea atacată constatândŭ că nu esistă nicĭ o legătură d'asemenea natură între dênșiĭ, ordonă prin

Digitized by Google

dispositivulŭ eĭ celebrarea căsătorieĭ și noĭ credem că din spiritulŭ art. 144, 145 și 149 cod. civ. și 22 din constituție coroborate de legile nóstre vechĭ (art. 61 și 93 cod. Calimachi și art. 5 și 6 cod. Caragea) neabrogate de cât în ceia ce nu suntŭ conforme cu codulŭ civilŭ în vigóre [art. 1912 codulŭ civ.] coroborate dicŭ de tóte aceste dispositiunĭ de legĭ și de moravurile și obiceiurile nóstre românestĭ reese în evidență, că maĭ largŭ de câtŭ a fostŭ recunoscutŭ de majoritatea on. Curțĭ d'apelŭ este sensulŭ cuvêntuluĭ cuscrie, de care se servește legiuitorulŭ în art. 144, precitat, pe următórele considerațiunĭ.

Legea nu definește cuscria. Ca unŭ termenŭ menitŭ a indica legătura născută în familie dintr'unŭ ordinŭ de ideĭ purŭ morale, acceptațiuneĭ luĭ se află în strînsă legătură cu ideile religióse particulare fie-căriĭ țerĭ și acésta esplică pentru ce toțĭ comentatoriĭ, cândŭ voescŭ a da definițiunea acestiĭ legăturĭ, se ocupă de dreptulŭ canonicŭ. Deosebirea este numaĭ că comentatoriĭ francesi aŭ avutŭ în vedere dreptulŭ canonicŭ alŭ bisericiĭ apusene, în timpŭ ce la noĭ a fostŭ totŭ-d'auna și este și adĭ în vigóre acelea alŭ bisericiĭ răsăritene; că legiuitorulŭ nostru s'a indepărtatŭ în astă materie de la celŭ francesŭ și a voitŭ să țină sémă de obiceiurile pământuluĭ și de convenințele comandate de moralitatea publică, îndoială nu póte fi față cu inovațiunea coprinsă maĭ cu sémă în art. 145 cod. civ. și chiarŭ cu aceia a art. 144 (Fr. 162) prin adăogirea cuvintelor: fără osebirea înrudiriĭ de legiuită saŭ nelegiuită insocire, cuvinte copiate adliteram din cod. Calimachi; că este generalimente cunoscutŭ că la noĭ in țară, în toțĭ timpiĭ și astădĭ chiarŭ, prin cuscrie se înțelege legătura ce esistă nu numaĭ între unŭ sociŭ și rudele celuĭ altŭ sociŭ ci și aceia dintre rudele ambilorŭ socĭ între ele, că morala publică la noĭ pentru demnitatea purității moravurilor nóstre, totŭ-d'auna s'a consideratŭ lovită, cândŭ nisce asemenea persóne legate astfel prin cuscrie se căsătoréŭ și că astŭ-felŭ nicĭ o consideraţiune n'a pututŭ determina pe legiuitorŭ lovindŭ în moralita-

Digitized by Google

tea publică, prin o dispositiune espresă de lege, să se pună în luptă cu asentimentulŭ generalŭ. In fine, că acésta se confirmă și de Constituție, care prin art. 22 face obligatorie benedicțiunea religióșă și este d'asemenea în deobște cunoscutŭ, precum se constată și din desbaterile constituanteĭ, că pentru a introduce în ordina civilă, în limitele legiĭ civile se înțelege, autoritatea bisericiĭ ce părea necunoscută de generalitatea dispositiunilor cod. civ. de curêndŭ promulgatŭ, legiuitorulŭ a formatŭ acéstă dispositiune cu caracterŭ, totŭ de odată dispunătorŭ și interpretativŭ.

Avêndŭ în vedere că recursulŭ interjetatŭ de D-lŭ Procurorŭ Generalŭ de pe lângă Curtea d'apelŭ din Iașĭ, are de obiectŭ casarea decisiuniĭ aceleĭ Curțĭ secția II cu No. 170 din anulŭ 1871, prin care s'a acordatŭ voe D-luĭ profesorŭ G. Nădejde de a lua în căsătorie pe cumnata sa Ecaterina Gheorghiu, sora socieĭ frateluĭ seŭ;

Avêndŭ în vedere că căsătoria proiectată de D-lŭ Nădejde este espres prohibită de vechile canóne și anume de partea II cap. I care dispune: „Doĭ fraţĭ nu potŭ lua douĕ surori pentru că este spița IV despre amêndouă părțile, și numirile rudenii se amestecă, pentru că arŭ fi fostŭ, de s'arŭ fi luatŭ surorile cumnate și fraţii între dênșiĭ, cumnaţĭ;

Avêndŭ în vedere că motivulŭ acesteĭ prohibiţiunĭ este că vechiĭ canoniștĭ restălmăcindŭ raţiunea leg. 42 de rit. nuptiarum și atribuind'o la o afinitate, care nu putea să esiste, 'șĭ a imaginatŭ că aliaţiĭ unuĭ sociŭ devenéŭ atitŭ în linie directă cătŭ și în linie colaterală întocmaĭ ca rudele sale, aliaţiĭ celuĭ altŭ sociŭ;

Avêndŭ în vedere că unŭ decretŭ alŭ celuĭ de alŭ patrulea conciliŭ de Lateran din 1215 a abrogat impedicarea, resultândă din aceia ce se numea a doua și a treia categorie de afinitate, adecă pe d'o parte afinitatea imaginată între bărbatŭ și aliaţiĭ femeiĭ sale și întru femeie și aliaţiĭ bărbatuluĭ eĭ, pe d'altă parte afinitatea imaginată între bărbatŭ și aliaţiĭ aliaţilor femeei sale și între femeie și aliaţiĭ aliaţilor bărbatuluĭ eĭ;

Digitized by Google

Avêndŭ în vedere că acéstă schimbare introdusă în canónele bisericiĭ latine a rămasŭ streină bisericeĭ Grece, care menţine şi astă-dĭ încă aşa disă a doua şi a treia categorie de afinitate.

Avêndŭ în vedere că religiunea ortodoxă a răsărituluĭ este religiunea dominantă a statuluĭ Românŭ (art. 21 Const.);

Avêndŭ în vedere că după art. 21 constit. numaĭ autoritatea sinodală centrală póte să reguleze afacerile canonice ale bisericeĭ ortodoxe Române ;

Avêndŭ în vedere că legile speciale, precumŭ suntŭ legiuirile canonice, nu potŭ să fie în generalŭ tacitŭ abrogate de câtŭ prin legĭ noĭ speciale;

Considerândŭ că intenţiunea contrarie a legiuitoruluĭ nu resultă nicĭ cumŭ cu claritate din art. 144 cod. civ., căcĭ generalitatea termenuluĭ „afini“ de care se slujeşte acestŭ articolŭ, nu este de natură a fixa acéstă disposiţiune în sensulŭ uneĭ abrogaţiunĭ a legiĭ speciale de mai susŭ;

Avêndŭ în vedere că după art. 22 din Const. întocmirea actelorŭ de statŭ civilŭ trebue să precédă tot-d'auna benedicţiunea religiósă, care pentru căsătoriĭ va fi obligatorie, afară de casurile ce se vorŭ prevedea prin anume lege;

Avêndŭ în vedere că n'arŭ fi nicĭ logicŭ nicĭ juridicŭ d'a se dice că obligativitatea benedicţiuniĭ religióse remâne până la confecţionarea legilorŭ escepţionale prevĕdute în art. 22. Constituţie, o literă mórtă un *nudum praeceptum*, de óre ce nicĭ chiar jurămîntulŭ magistratuluĭ pe constituţiune n'ar maĭ avea nicĭ o însemnare, dacă disposiţiunile constituţiuniĭ n'arŭ avea afară de excepţiunĭ exprese, o utilitate practică prin sine însele şi independentŭ de legea ordinară ulterióră totŭ atîtea;

Avêndŭ în vedere că ideia contrarie, în contracă reia strigă atîtŭ textulŭ câtŭ şi spiritulŭ disposiţiuniĭ art. 22 Const. nu resultă nicĭ cumŭ din deliberările constituanteĭ asupra redacţiuniĭ acestuĭ articol, deliberărĭ contradicătóre din care nu se póte deduce nici o idee precisă;

Avêndŭ în vedere că nu se póte dice că oficerulŭ de statŭ

Digitized by Google

civilŭ n'are a se preocupa, cândŭ e vorba de impedicărĭ la căsătorie de câtŭ numaĭ de principiile și dispositiunile cod. civ. fiind admis de exemplu ca angajamentulŭ în ordinile sacre constitue o impedicare proibitivă de căsătorie.

Pentru aceste motive,

Caséță, etc.

Trimite, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

Nr. 23.

COMPETINTIA JUDECATORILOR DE PACE.

Judecătorulŭ de pace nu e datorŭ a'şĭ declina competinţa pentru o simplă alegaţiune, prin nimicŭ susţinută, că ar fi în cestiune însăşĭ proprietatea, iar nu numaĭ posesiunea.

Daunele suferite prin turburarea posesiuneĭ întră în competinţa judecătoruluĭ de pace a le judeca în prima instanţă.

Ordonarea de cercetărĭ locale este facultativă pentru instanţele de fondŭ.

Nr. 64. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Statŭ contra sentinţeĭ Trib. Bacăŭ Nr. 59, an. 1874, pronunţată în procesulŭ ce a avutŭ cu Petre Mihaĭ pentru posesiunea uneĭ viĭ.

27 Februariŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu Gr. Lahovari, membru-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijlócelorŭ de cassare: Rea aplicaţiune a art. 5 pr. civ. de óre ce quantumulŭ la care Statulŭ este condamnatŭ trece peste suma la care judecătorulŭ de pace póte să condamne.

2). Violarea aceluia'şĭ art. 5 pr. civ. ultim alin. de óre ce judecătorulŭ de pace, în facia contestaţiuniĭ propietăţi părţi

Digitized by Google

adverse, urma a se declara incompetinte şi a trimite pe părţĭ pe cale de revandicare.

3). Escese de putere şi violarea dreptuluĭ d'apărare de óre ce Statul a cerut înaintea tribunaluluĭ să se constate faptul deposedări şi epoca eĭ, iar judele de pace n'a voit să ţină în sémă acéstă cerere.

Avĕnd în vedere că după cum resultă din sentinţa supusă recursuluĭ, intimatul Petru Mihaĭ a intentat acţiune posesorie la judele de pace de Trotuşŭ contra Statuluĭ pentru turburarea ce'ĭ face la posesiunea uneĭ viĭ prin construirea unuĭ tunel de către administraţiunea salinelor;

Avĕnd în vedere art. 5 pr. civ.

Considerând că nu este destul ca partea intimată înaintea judelui de pace să conteste simplu proprietatea părţiĭ reclamante pentru ca judele de pace să 'şĭ decline competinţa d'a judeca o acţiune posesorie; că de s'ar admite acésta în mod absolut, n'ar maĭ fi posibil nicĭ o acţiune posesorie şi art. 5 menţionat ar deveni o literă mórtă;

Că spre a'şĭ declina competinţa, Judele de pace, pe lîngă afirmarea unuĭ drept de proprietate, contestatorul trebue sĕ facă cel puţin óre care probabilităţĭ în spiritul Judeluĭ de pace, despre existenţa dreptului sĕŭ de proprietate; că Judele de pace censtată că a judecat o acţiune posesorie pe cât 'ĭ s'a dovedit faptul turburări posesiuni, suferit de către intimatul Petru Mihaĭ prin lucrarea administraţiuni salinelor cu care a fost deposedat, fără ca acésta să fi avansat ceva în sprijinirea unuĭ drept de proprietate;

Considerând că daunele suferite de intimaţii prin turburarea suferită fiind accesorie la acţiunea principală, Judele de pace şi tribunalul aŭ fost in drept a le judeca şi a le aloca intimatuluĭ în urma expertiseĭ făcută în facia locului;

Considerând că din combinaţiunea art. 159 şi 332 pr. civ. resultă că este faculcativ pentru judecătorii fonduluĭ d'a ordona noĭ anchete în facia loculuĭ pe cât 'şĭ ar fi format convincţiunea din actele şi faptele pe care le-a examinat şi dis-

Digitized by Google

cutat; prin urmare tribunalul în apel neordonând o nouă cercetare în facia loculuĭ, n'a violat vre un text de lege nicĭ a comis vre un esces de putere;

Că ast-fel fiind, căte trele mijlócele de cassare invocate de advocatul Statuluĭ, se găsesc nefondate și ca atare cată a fi respinse.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 24

PETIȚIUNE DE EREDITATE.

Art. 292—303 Cod. civ. nu se aplică la petiționea de eredi-tate, ci la dovedirea filiațiuniĭ legitime.

Contra unei constatărĭ polițienescĭ despre existența sau ne-existența de moscenitori, se póte dovedi contrariulŭ înaintea judecățiĭ.

No. 66.— **Cassarea** decisiuni Curți d'apel din Iașĭ Secția I. No. 272 anul 177, pronunciată în procesul dintre recurentul Al. Gheorghiu, procuratorul DD. Leizer Marchitainer, Alter Haim Leibu, Leibu Grimberg și Peissa luĭ Fraim Pepiner cu Statul pentru punerea în posesiunea averi def. Gr. Botez.

27 Februare 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu I. Calinderu, membru-raportor.

Deliberând :

Asúpra mijloculuĭ de cassare remas în divergință: „Curtea de Iașĭ a interpretat rĕŭ legea, când a decis că art. 292—303 Cod. civil și în specie art. 302 Cod. Civil se aplică la procesul de facĭă, de vreme ce aceste articole se aplică numai la re-clamarea cualității de fiŭ legitim, iar nu si la reclamarea uneĭ moșeniri în cualitate de rudă colaterală“;

Digitized by Google

Considerând că în specie nu e vorba de o acţiune de stat civil din partea persoanei séŭ a moşcenitorilor vre unui copil legitim al defunctuluĭ Gr. Botez, pornită în contra rudelor acestuia, ci o simplă petiţiune de hereditate şi de trimiterea în posesiune a moşceniriĭ, pornită din partea rudelor decedatuluĭ, veniţĭ din ţérră străină, de unde şi decedatul, venit în România, a primit legea creşcină, botezîndu-se sub nume de Gr. Botez;

Că dânşiĭ cerênd trimiterea lor în posesiunea moşceniri şi recunoaşterea lor ca herezĭ aĭ decedatuluĭ, n'aveaŭ altă indatōrire de cât aceia d'a proba prin tóte probele permise de lege, cualitatea lor de rude a decedatuluĭ în grad succesibil;

Că dér Curtea d'apel din Iaşĭ aplicându-le dispositiunile art. 292 pînă la 303 al Coduluĭ civil, privitóre la dovedirea filiaţiuneĭ legitime, pe când era vorba de petiţiune de hereditate şi de trimiterea în posesiunea moscenirilĭ, a făcut greşită aplicaţiune a mencionatelor articole;

Considerând că recurenţilorŭ, în urma probelor ce aŭ presentat fiind trimişĭ în posesiunea moşceniriĭ Statuluĭ, care contestă ca nelegală acéstă trimitere în posesiune, incumbă sarcina d'a dovedi contrariul, adică că recurenţiĭ nefiind rude aĭ decedatului, n'avéŭ cualitate de moşcenitori;

Considerând că imprejurarea că Gr. Betez a purtat in Moldova numele de Vinderman, nu putea impedeca pe recurenţĭ să dea probe despre preschimbarea şi înlocuirea numeluĭ de Nusembaum prin numele de Vinderman, casurile sub influinţa cărora 'i'a făcut această preschimbare, precum şi starea lor de înrudire în grad succesibil, dér nicĭ imprejurarea că există un proces verbal al poliţieĭ care declară că decedatul ar fi murit fără moşcenitorĭ, nu 'ĭ putea impedica d'a da aceste probe;

Că pe câtă vreme le ar fi dat aceste probe, rĕŭ Curtea a admis apelul Statului, aplicând, precum s'a zis, în mod greşit, art. 292 – 303 Cod. Civil.

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 2—FEBRUARIE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĬ, 14.

1880.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURŢII DE CASSAŢIUNE

Nr. 2. – SECŢIUNEA II. (civile) – No. 2.

Nr. 10.

CONSTITUIREA TRIBUNALULUI. – **Procurorŭ.** – **Vênzare.** – **Minorĭ.**

1). In materie de vêndare silită a averiĭ imobiliară a minorilorŭ, asistenţa procuroruluĭ este neapărată pentru ca tribunalul să fie regulatŭ constituitŭ şi actele sale valabile, formalitate care trebue să resulte din chiarŭ corpulŭ ordonanţeĭ de adjudecare.

Nr. 21. – **Cassarea** ordonanţiĭ de adjudecare a Trib. de Roman No. 129 din 1878 în urmarea recursului făcutŭ de Casandra N. Popa pentru vêndare de avere imobiliară.

5 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu Gr. Filiti, consilier-raportor.

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ I de cassare astŭ-fel formulatŭ: Intre de-

Digitized by Google

bitorii, a căror avere se vindea, fiind și minorĭ, nu se constată din ordonanță că Procurorulŭ a luat parte la ședință, ceea ce se cere neapăratŭ și după noua lege a Procurorilorŭ;

Considerànd că prin legea publicată în Monitorulŭ officialŭ No. 243 anul 1877, care dispensă pe procurorŭ de a lua conclusiunĭ în unele procese, s'a reservat obligațiunea pusă procurorilorŭ prin Art. 80 al. 6 pr. c. civ., când afacerea ce se judecă, privește pe minorĭ;

Considerànd că regula privitóre la compunerea unuĭ Trib. fiind de ordine publică, ea urmédă a fi observată sub pedépsă de nulitate, și îndeplinirea acestorŭ formalităţĭ trebue să resulte din însușĭ actulŭ atacatŭ cu recursŭ;

Că în specie fiind urmărită averea unor minorĭ, era necesariŭ ca ministerulŭ publicŭ să fie representatŭ cu ocasia vênzăriĭ, ceea ce nu resultă din ordonanța de adjudecare, așa că mijlocul se găsește pe deplinŭ fondatŭ.

Pentru aceste motive,

Caséda, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

Nr. 11.

VENZARE. — **Nedepunerea preţuluĭ. — Suspensiunea vênzăriĭ. — Mijlóce nouĭ.**

1). *Odată constatatŭ că adjudicatarulŭ nu a depus în termen preţul resultatŭ la licitaţiunea imobilului, singura împrejurare că dînsul a încetatŭ posteriorŭ din viaţă, nu împedică pe trib. de a pune din nuoŭ în vînzare imobilulŭ.*

2). *Se poate reveni de tribunalŭ asupra măsurei de a se suspenda vînzarea şi a face nouĭ acte de urmărire, cândŭ curtea de apel, la care se face apelulŭ, ordonă aceasta.*

3). *Mijlóce noui în casaţiune nu potŭ fi invocate întru câtŭ n'au fostŭ propuse şi discutate de instanţa de fondŭ.*

No. 22 — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Niţă Murgeanu, contra ordonanţei de adjudecare a trib. Ialomiţa cu No. 2375]78 pentru vînzarea unui imobil al sĕŭ.

5 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultînd pe d-nu Gr. Filiti, consilier-raportor.

Deliberândŭ:

Asupra primuluĭ mijlocŭ de casare astfelŭ formulat:

Violarea art. 254 combinat cu art. 557.

Nu s'a suspendat vînzarea după cererea presumpţioşilorŭ herezi aĭ decedatei Manda Fré, cari au depus încă de la prima oposiţiune la licitaţiune suma de 83,800 lei în scrisuri fonciare,

Digitized by Google

Tribun. numaĭ putea scóte moșia din noŭ în licitațiune, de oare ce însușĭ constatase că preciul era cu prisos depus etc.

Avînd în vedere că din ordonanța de adjudecare se constată că adjudecatara, Manda Fré, n'a depus în termen de uă lună la casa de consemnațiunĭ preciul cu câtŭ se adjudecase asupra'ĭ imobilulŭ urmăritŭ; că asfelŭ, odată constatatŭ faptul ne depunerii preciuluĭ, împrejurarea că adjudecatara posterior a încetat din viață, nu putea da locŭ la suspendarea urmăririĭ.

Asupra mijloculuĭ II-a de casare astfelŭ formulatŭ:

Violarea art. 500,554 și 555 proc. civilà, Tribunalulŭ a anulat procesul verbalŭ, deci nu se mai putea continua cu urmărirea pe basa acelui procesu verbalu; în cunoștințarea debitoruluĭ nu s'a făcutŭ licitațiunea, nu s'a ținut conformu legĭi;

Avĕnd în vedere că de și Trib. la 13 Decembrie 1875, prin sentința cu No 328 a suspéndatŭ vĕnzarea și a dispus a se face nuoĭ acte de urmărire, însă această sentință în urmă a fost reformată de curtea apelativă, care, găsind că actele de urmărire sunt în regulă, a încuviințatŭ a 'i se da cursŭ; așa dar mijlocul acesta este ne fondatŭ în faptŭ.

Asupra mijloculuĭ III-a de casare:

Violarea art. 378 proced. combinat cu art. 1128 și 1134 din cod. civil.

Insușĭ creditorele declară prin cererea sa adresată Trib. de Ialomița la 2 Iuniu 1873, că s'a împăcatŭ cu mine; făcĕndŭ la I-iŭ Iuniu 1873 uă somațiune prin care se stipula modul plățiĭ creanțeĭ de 1405 galbeni derivați din actul de creanță hipotecară și prin care 'șĭ lua obligațiunea a 'mĭ da autentica renunciare a surorilorŭ sale asupra moșieĭ Bova, cumpărată de la elŭ, ca să poată lua baniĭ necesarĭ dela creditulŭ fonciarŭ, ceea ce n'a făcutŭ, decĭ trebuea maĭ ânteiŭ să obțină uă sentință esecutorie asupra actuluĭ de donațiune, căcĭ actul de hipotecă era desființatŭ și în virtutea luĭ, după data de 2 Iuniŭ 1873, numaĭ putea face urmărire, de óre ce nu maĭ esista creanța de galbenĭ 2500;

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ ne fiind propusŭ la Trib. în

Digitized by Google

cursulŭ urmăriреі, nu se poate invoca pentru prima oară în casaţie;

Asupra mijlocului al IV-lea de casare ast-felŭ formulatŭ:

Violarea art. 537 din proc. civ. Nu se constată din ordonanţă, că licitaţiunea s'a începutu cu prealabila citire a actelor de urmărire după cum cere legea;

Considerîndŭ că din însăşi ordonanţa de adjudecare resultă că tòte formele de procedură relative la vînzările publice au fost observate, aşia că mijlocul este înesactu în faptŭ;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Nr. 12.

HOTARÎRE NEMOTIVATA.

1). Se dă o hotărîre nemotivată de către curtea de compturi cândŭ refusă de a cerceta respunderile de banĭ presintate de unŭ comptabilŭ asupra gestiunei sale.

No. 25. — **Cassarea** hotărîriĭ Curţiĭ de compturĭ Secţia. II-a No. 206]78, dupe recursul făcutŭ de I. Paleologu, relativu la gestiunea sa ca fostu sub-prefectu şi comptabilu la plasa Câmpu, judeţul Prahova.

12 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu Gr. Filiti, consilierŭ-raportorŭ;

Pe D-nulŭ G. Filiti, procurorŭ generalŭ.

Deliberândŭ:

Asupra motivuluĭ din recursŭ formulatŭ în următoriĭ ter menĭ:

Curtea de Compturĭ respingêndŭ sub cuvântŭ că nu este comformŭ cu regulele de comptabilitate, comptul presentatŭ de mine, pe care însă statulŭ l'a priimit de la înlocuitorulŭ meŭ, a făcut uă eróre grosieră de faptŭ şi un escesŭ de putere, de óre-ce eŭ, la 21 Martie 1866 nu putém să facŭ alt-felŭ de cât să mĕ supunŭ ordinuluĭ prefectuluĭ, şeful meŭ ; să 'ĭ predaŭ

Digitized by Google

tóte socotelile, registrele și banii. — Acel actŭ fiind decisiv în descărcarea mea, Curtea respingĕndu-l, a contravenit art. 1169 și 1170, c. civ.

Avênd în vedere că Curtea de compturĭ a condamnatŭ pe D-nu Tase Paleologu la plata sumeĭ de 36,631 leĭ vechĭ 19 par., sumă rĕmasă asupra'ĭ în calitate de sub-prefect și comptabilŭ la plasa Câmpuluĭ, jud. Prahova, pe timpulŭ de la 8 Octombre 1865 până la 21 Martie 1866;

Avênd în vedere că D-nulŭ Tase Paleologu înfățișă Curțiĭ în justificarea sa uă recepisă a sub-prefectuluĭ care l'a înlocuitŭ la primirea unor sume de banĭ și a unor acte justificative;

Avênd în vedere că D-nu Tase Paleologu a predatŭ succesoruluĭ sĕŭ acele acte și sume de banĭ, în urma ordinuluĭ cu No. 2116 din 21 Martie 1866 a prefectureĭ de Prahova;

Avênd în vedere că Curtea de Compturĭ refusândŭ a 'ĭ cerceta acele respunderĭ, pe cuvĕntŭ că dênsulŭ nu a presentatŭ unŭ comptŭ în regulă de gestiunea sa și necercetândŭ și ne discutândŭ fie-care respundere din acea recipisă, a datŭ o hotărâre nemotivată, ast-felŭ că motivul de casare este întemeiatŭ;

Pentru aceste motive,

Casĕdă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc.

Secția II.

Digitized by Google

No. 13.

RECURS. — **Ordonanță de adjudecare.**

1). *Calea recursuluĭ în casațiune în materiĭ de vînděrĭ silite este deschisă numaĭ în contra ordonanțelorŭ de adjudecare, érĕ nu și în contra acteloră preparatoriĭ încheiate asupra diferitelorŭ incidente ivite în cursulŭ urmăririĭ.*

No. 30. — **Respingerea** ca neadmisibile a recursuluĭ făcutŭ de D-na Elisabeta Diljénu contra jurnaluluĭ Trib. Doljiŭ sec. comercială cu No. 600 din 1879.

19 Februare 1879

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Sc. Ferechidi, consilierŭ-raportor;

Deliberândŭ:

Considerândŭ că în materie de urmărire silită, calea recursuluĭ în casațiune este deschisă numaĭ în contra ordonanțiĭ de adjudecare, conform art. 559 pr. c. civil, iar nu și în contra orĭ-căriĭ încheerĭ preparatóre pronunțată de Tribunalŭ asupra diferitelor incidente ivite în cursulŭ urmăririĭ;

Că în specie, recursulŭ fiindŭ făcutŭ contra unuĭ jurnalŭ alŭ Trib. prin care s'a dispusŭ punerea din noŭ în věndare a imobiluluĭ pe socoteala recurenteĭ, nu se putea ataca cu recursŭ

Digitized by Google

de cătŭ o dată cu eliberarea ordonanţiĭ de adjudecare şi de aceea cată a fi respinsŭ ca prematur;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Sect. II

Digitized by Google

Nr. 14.

MATERIE ELECTORALA. — **Censŭ.**

1). *Alegĕtorulŭ care are censŭ pentru ca să figureze în colegiulŭ întêiŭ de deputaţĭ şi senatorĭ, nu póte, după a sa voinţă, să se înscrie într'unŭ colegiŭ inferiorŭ.*

No. 32. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de D-lŭ A. Grâjdănescu contra sentinţeĭ electorale a Trib. Vlaşca No. 1 din 1879 prin care se înscrie recurentulŭ în colegiulŭ I-iŭ de deputaţĭ şi senatorĭ.

27 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu D. Zamfirescu, consilier-raportor;

Deliberând:

Asupra uniculuĭ mijlocŭ de casare ast-felŭ formulatŭ:

Violându'mĭ voinţa mea de a vota în unŭ colegiŭ electoralŭ unde amŭ votatŭ şi până în acest anŭ, fără să 'mĭ pierd vre una din calităţile cerute de art. 41 din legea electorală, şi pe care 'l am innoratŭ şi nu 'mĭ s'a ţinutŭ în sémă de onor. Tribunalŭ.

Considerândŭ că Trib. constată în faptŭ că recurentulŭ are censulŭ cerutŭ pentru a fi alegĕtorŭ în colegiulŭ I-iŭ unde l'a şi înscrisŭ; că dispositiile legiĭ ne putând fi subordonate vo-

Digitized by Google

inţeĭ părţilorŭ, Trib. cu dreptŭ cuvĕnt l'a înscris în acest colegiŭ, iar nu în colegiul al 2-lea.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secţia II.

Digitized by Google

No. 15.

MIJLOACE NOUI.

1). *Mijlóce carĭ n'aŭ fostŭ propuse la instanța de fondŭ, nu potŭ fi invocate d'adreptulŭ în casațiune.*

No. 33. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de D-nu Cristache Ión contra ordonanțiĭ de adjudecare a Trib. Ilfov sec. III-a cu No. 7690 din 1878, pentru vĕnzarea unuĭ imobilŭ.

28 Februare 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu St. Silion, consilier-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra mijlócelorŭ de casare ast-felŭ formulate:

S'a violatŭ dispositiunile art. 502 pr. civ. vânzându-se imobilulŭ mieŭ pentru uă creanță de 50 galbenĭ, când chiria pe un anŭ a imobiluluĭ e de 60 galbenĭ, și II-a onor. Trib. vĕdênd că prețulŭ eșitŭ la licitație e de 3500, prețŭ fórte mic, n'a amânat vânzarea spre a fi pusŭ din noŭ la licitație, și când putea eși unŭ prețŭ maĭ mare;

Considerândŭ că aceste mijlóce neflindŭ propuse la Trib. ele nu potŭ fi invocate pentru prima óră în casație.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 2.—MATERIE PENALE.—No. 2

No. 11.

SUSTRACŢIUNE DE ACTE.

1). *Din momentulŭ ce faptulŭ materialŭ alŭ sustracţiuniĭ unuĭ actŭ publicŭ este constatatŭ, precum şi autorulŭ faptuluĭ, nu maĭ este necesarŭ a se stabili vre-unŭ raportŭ juridicŭ faţă cu depositarulŭ actuluĭ sustrasŭ.*

Imprejurarea că depositarulŭ actuluĭ nu a fostŭ datŭ judecăţiĭ o dată cu autorulŭ, nu împedică cursulŭ justiţieĭ criminale.

No. 45.—**Respingerea** recursului făcut de Laios Iacob contra decis. Curţiĭ de Apel din Craiova s. I No. 800 din 1878

9 Februarie 1879.

CURTEA,
Ascultând pe D. D. Zamfirescu, consilier-raportor.

Digitized by Google

Pe D-nul P. Piso, adv. recurentuluĭ, în desvoltarea mijlócelor de casare;

Pe D. Sc. Ferichidi, procuror-general.

Deliberândŭ

Asupra mijloculuĭ I de cassare: „Omisiune esenţială, căcĭ Curtea nu se pronunţă asupra unuĭ punct principal al apĕrăriĭ şi care se funda pe lipsa de constatare a faptuluĭ, adică a aceleĭ petiţiuni, daca ea a existat în adevĕr şi apoĭ daca s'ar constata sustragerea, urméză a se stabili şi raportul intre acest fapt şi depositarul legal al dosaruluĭ saŭ actelor, spre a se constata culpabilitatea luĭ Laios în acéstă afacere. Din acésta maĭ resultă şi lipsa de elementul principal al delictuluĭ, adică esistenţa corpuluĭ delictuluĭ.“

Avĕnd în vedere că din actele instrucţiuniĭ aflate în dosarul causeĭ şi chiar din decisiunea atacată se constată existenţa petiţieĭ care s'a sustras de recurent;

Că odată constatat acest, fapt nu era necesar a se stabili vre-un raport juridic faţă cu depositarulŭ dosaruluĭ din care s'a sustras petiţia, căcĭ recurentul fiind dat judecăţi ca autor al sustragereĭ, imprejurarea că archivarul, conservatorul aceluĭ act, nu a fost şi el dat judecăţiĭ odată cu recurentul, nu impiedică cursul justiţieĭ criminale şi nicĭ avé vre-o influenţă asupra aplicăriĭ pedepseĭ, de órĭ-ce art. 203 c. p. prevede un delict separat imputabil numai funcţionarilor neglijenţĭ; decĭ acest mijloc este nefondat atât în fapt cât şi în drept.

Asupra mijloculuĭ III de cassare care are următórea coprindere: „Rea aplicare a art. 204 în specie, de óre-ce nu se constată lipsa acésta maĭ ântêiu în raport cu persóna depositaruluĭ ca să se pótă apoĭ constata şi imputabilitatea adevĕratuluĭ autor.“

Vĕdĕnd art. 204 c. p. după care se pedepsescŭ toţĭ aceia, carĭ vor fi sustras, ascuns saŭ desfiinţat acte, de care se menţionéză în art. 203, acelaşĭ codice, fără să fie trebuinţă a se cerceta şi constata lipsa acelor acte sustrase maĭ ântêiŭ faţă cu depositarul lor;

Digitized by Google

Că Curtea, constatând în fapt că recurentul este autorul sustracţiunii aceleĭ petiţiunĭ, a făcut o justă aplicaţiune art. 204 sus enunciat;

Asupra mijloculuĭ IV de cassare ast-fel formulat:

„Omisiune esenţială şi asupra punctuluĭ de a se şti daca chitanţa pe care Curtea o ia ca o probă a culpabilităţiĭ, daca acéstă chitanţă emană in adevĕr de la Loioş Iacob, căcĭ el a contestat-o, şi Curtea nu se rosteşte asupra acestuĭ punct;“

Considerând că odată ce se constată în fapt sustracţiunea petiţiuniĭ dată de recurent Tribunaluluĭ, nu era necesar ca Curtea să se maĭ pronunţe şi asupra mijloculuĭ de apĕrare ce se invócă şi anume daca chitanţa emană în adevĕr de la recurent; aşa dar omisiunea neflind esenţială, nu póte atrage nulitatea decisiuniĭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Nr. 12.

COMPETINȚA SECȚIUNILOR CURTEI DE CASSAȚIUNE.

1). *Competința Secțiunilorŭ Curțeĭ de Cassațiune în materiĭ de contravențiune la legea vamală, se regulêză după natura causeĭ êrŭ nu după juridicțiunea care a judecat'o.*

No. 55 — **Resolvarea** escepțiuneĭ de competință ridicată din oficiŭ, cu ocasiunea judecăriĭ recursuluĭ făcutŭ de S. Gutman contra sentințeĭ Trib. Prahova, secț. II, Nr. 327, an. 1778, asupra cestiuni de a se ști dacă procesele vamale sunt civile saŭ penale.

13 Februarie 1879.

CURTEA.

Ascultândŭ pe D-nu Th. Rosetti, consilier-raportorŭ;

Pe D. Brătianu, adv. Statuluĭ;

Pe D. Sărățeanu, avd. asistentŭ alŭ recurentuluĭ;

Pe D. G. Filiti, procuror-generalŭ.

Deliberândŭ :

Avêndŭ în vedere că prin legea generală a vămilorŭ, art. 166, se declară că ori ce importațiune saŭ exportațiune săvârșită saŭ tentată în contra dispositiilorŭ aceleĭ legĭ, fie în scopŭ de a nu se plăti drepturile cuvenite fisculuĭ, saŭ de a se eluda o proibițiune, fie numaĭ pentru a se evita îndeplinirea unor formalitățĭ, constitue o contrabandă;

Digitized by Google

Că în cazŭ de contrabandă, articolele 167—171, 173 şi 174, pronunţă contra contravenientuluĭ confiscaţiunea, amenda, închisórea şi lipsirea de dreptul de intrepositu şi transitŭ în cazurile şi în modulŭ arătatŭ prin citatele articole; că pe lângă perderea dreptuluĭ regulatŭ prin art. 174, orĭ ce infracţiune la legea vămilorŭ supune pe contravenientŭ la confiscaţiune, dacă este marfă, la amendă şi la închisóre;

Avèndŭ în vedere că în privinţa autorităţilorŭ competinte de a constata faptele de contrabandă şi de a pronunţa confiscaţiunea, amenda şi închisórea, din art. 172, 179, 187—191 resultă că agenţiĭ vamalĭ constată infracţiunile la legea vămilorŭ, incheindŭ despre acésta procese-verbale, prin care are a se arăta între altele mărfurile confiscate şi cifra amendeĭ aplicabilă, că procesulŭ verbalŭ să trimite administraţiuneĭ superióre, care, intru câtu suntŭ observate formele prescrise pentru procesŭ verbalŭ, întru câtŭ nu există escesŭ de putere din partea funcţionarilorŭ, cari aŭ procedatŭ la constatarea infracţiuneĭ, dândŭ urmare, are a pronunţa numaĭ condiţiunile civile, confiscaţiunea şi amenda ce infracţiunea trage după dênsa [a. 187]; că procesulŭ verbalŭ întăritŭ prin decisia aprobativă a administraţiuneĭ superióre, se comunică părţeĭ condamnate, care are dreptulŭ de apelŭ la Trib. de prima instanţă în termenŭ de cincĭ dile şi de a face recursŭ contra sentinţeĭ Tribunaluluĭ în termenŭ de treĭdecĭ dile de la pronunţarea eĭ, avândŭ pentru admiterea apelului, câtŭ şi a recursuluĭ — prescrise de legea vămilorŭ — că cererile respective să fie însoţite de justificarea plăţeĭ taxelorŭ pentru citaţiunĭ; că în urma unuĭ apelŭ făcutŭ contra decisiĭ administraţieĭ superióre, după art. 192, Trib. aŭ a se pronunţa asupra confiscaţiuneĭ şi amendeĭ;

Considerândŭ că dacă insă e vorba de a supune pe contravenientŭ la închisóre, art. 198 declară că, îndată după incheerea procesuluĭ verbalŭ, făptuitorulŭ arestându-se, se conduce înaintea procuroruluĭ de pe lângă Tribunalŭ, iar art. 199 adaogă că acţiunea publică se esercită şi de Ministeriulŭ pu-

Digitized by Google

blicŭ, cândŭ frauda să pedepseşte cu închisóre, şi ea să judecă de instanţele corecţionale saŭ criminale, conform regulelorŭ de procedură penală, cari nu pot sub cuvêntŭ de conexitate să intrunéscă acţiunea represivă cu acţiunea civilă;

Considerândŭ dar că legea vămilorŭ distinge între acţiunea civilă şi acţiunea publică, că objectulŭ acţiuneĭ publice e numaĭ închisórea în cazŭ cândŭ ea are a se aplica; că objectul acţiuneĭ civile sunt condamnaţiile civile, sub care expresiĭ a înţelesŭ legiuitorulŭ dreptulŭ de despăgubire ce să cuvine fisculuĭ, consiste acestŭ dreptŭ în drepturĭ de plată în confiscaţie, in amendă; că acésta se dovedeşte prin definiţiile expresiilorŭ condamnaţiĭ civile ce ne dă art. 187, prin imprejurarea că art. 199 în modŭ explicitŭ declară că objectulŭ acţiuneĭ publice nu sunt condamnatiunile civile, a cărorŭ urmărire e independentă de acţiunea publică, că în câtŭ priveşte acţiunea publică, legea vamală nu a organisatŭ cum are a se judeca, fiindŭ-că ne trimite la disposiţiile procedureĭ penale; că însă legea vamală a organisatŭ judecarea acţiuneĭ civile, avêndŭ de objectŭ condamnaţiile civile în modulŭ arătatŭ maĭ susŭ;

Considerândŭ că în specie nefiindŭ vorba de câtŭ de confiscare şi de amendă, iar nu de închisóre, este învederatŭ că afacerea prin natura sa civilă, întru câtŭ acţiunea pentru urmărirea confiscaţiuneĭ a amendeĭ, cu unŭ cuvêntŭ a drepturilorŭ datorite fisculuĭ, e civilă; că aşa fiindŭ, judecarea uneĭ aseminea acţiunĭ nu póte fi de câtŭ de competinţa secţieĭ, care judecă causele civile, adică a secţiuneĭ I; că competinţa uneia saŭ a celeĭ alte secţiĭ a Curţeĭ de Casaţie se determină prin natura causeĭ, iar nu prin juridicţia care a judecatŭ; că aşa dar, dacă în specie apelulŭ făcutŭ de recurentŭ contra decisieĭ aprobative a administraţieĭ superióre s'a judecatŭ de Tribunalulŭ de instanţa I ca Trib. corecţionalŭ, întru câtŭ acesta nu a judecatŭ de câtŭ o causă care, după disposiţiile legeĭ vămilorŭ, e civilă, acea imprejurare nu póte determina competinţa secţ. II a Curţeĭ de Casaţie, a căreĭ competinţă

Digitized by Google

în generalŭ e d'a judeca recursurile contra sentinţelorŭ saŭ decisiilorŭ pronunţate în materie penală: că aşa fiindŭ, de şi s'a judecatŭ causa de Tribunalŭ, ca Tribunalŭ corecţionalŭ, şi de şi s'a îndreptatŭ recursulŭ contra aceleĭ sentinţe a Trib. la secţ. II, causa fiindŭ civilă, causa este a se judeca de secţ. I a Curţeĭ de Casaţie.

Pentru aceste motive,

Declară acţiunea civilă şi în consecinţă recunóşte competinţa secţ. I, unde are a se trimite spre a se judeca conform legeĭ.

Dată, etc Secţia II.

Digitized by Google

No. 3.

CASSARE IN INTERESULU LEGII. — **Trămitere.**

1). *Curtea de cassaţiune caséză unŭ actŭ judecătorescŭ în interesulŭ legiĭ, numaĭ după cererea ministeruluĭ justiţieĭ prin procurorele generale alŭ Curţiĭ.*

Ea are dreptulŭ să caseze fără trămitere de cîte orĭ găsesce că este fără interesŭ.

Nr. 58. — **Casarea** sentinţeĭ Trib. Prahova Secţ. I. No. 1860 din 1878 după recursulŭ făcutŭ de Regia Monop. tutunurilorŭ.

14 Februariŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu. C. E. Schina, preşedinte-raportorŭ;

Pe D-nu D. Popescu, advoc. Regieĭ, in desvoltarea mijlócelorŭ de casare ;

Pe D-nu G. Filiti, procurorŭ-generalŭ ;

Deliberândŭ:

Asupra mijlócelorŭ I şi II de casare ast-fel formulate:

„De şi Onor. înalta Curte de casaţie, prin hotărârea sa cu No. 329 din 6 Octombrie 1878, casândŭ sentinţa Trib. Prahova Secţ. I cu No. 1037 din 78, pentru motivulŭ că apelulŭ făcutŭ de contravenient a fostŭ peste termenŭ, n'a trimisŭ pricina în judecata altuĭ Tribunalŭ, totuşi credemŭ că onor. înalta

Digitized by Google

Curte de casaţie n'a casatŭ zisa sentinţă a Trib. în interesul legeĭ şi prin urmare Tribunalulŭ prin expusa decisie cu No. 1860 din 21 Decemrie curentŭ, respingêndŭ cererea de inlocuire a amendeĭ în închisóre, pe motivulŭ că casarea primeĭ sale decisiĭ a fostŭ făcută numaĭ în interesulŭ legeĭ, a violatŭ art. 431, 432 şi 435 codulŭ de Pr. Penală şi art. 40, lit. b. din legea org. a Onor. Curţĭ de casaţiune.

„Onor. Inalta Curte de casaţie recunoscândŭ că apelulŭ contravenientuluĭ Eromonachulŭ Dorofteiu a fostŭ făcutŭ peste termenŭ, reiese că procesulŭ verbale de contraventiune a rămasŭ neapelatŭ şi prin urmare esecutoriu, şi dar Tribunalulŭ hotărîndŭ prin sentinţa sa că expusulŭ proces verbalŭ nu este esecutoriu, a violatŭ art. 30 din legea Monop. tutunurilorŭ şi art. 127 şi 128 din regulamentulŭ acesteĭ legĭ“;

Avênd în vedere că Trib. Prahova prin sentinţa atacată a respinsŭ cererea procuroruluĭ de a se preschimba pedépsa amendeĭ în închisóre pe motivŭ că decisiunea acesteĭ Curţĭ cu No. 329 din 78, prin care a casatŭ sentinţa aceluĭ Tribunalŭ cu No. 1037 din 78, care anula procesulŭ verbalŭ încheiatŭ de agenţii Regieĭ, ar fi pronunţată in interesulŭ legeĭ;

Considerândŭ că, după art. 41 din legea org. a acesteĭ Curţĭ, casarea în interesulŭ legeĭ are locŭ atuncĭ numaĭ când ea este cerută de Ministerulŭ justiţieĭ prin procurorulŭ Curţeĭ de casaţie;

Considerândŭ însă că în specie, acéstă curte a casatŭ sentinţa Trib. Prahova No. 1037, după recursulŭ Regieĭ, care era parte interesantă în causă, şi decĭ nu se putea susţine că ar fi in interesulŭ legeĭ;

Că daca Curtea n'a trimisŭ causa înaintea unuĭ altŭ Tribunalŭ de fondŭ spre a o esamina din noŭ, acésta a făcutŭ în puterea dreptuluĭ ce'ĭ este datŭ prin art. 40 legea sa organică, de óre-ce a găsitŭ fără nicĭ unŭ interesŭ pe câtŭ s'a recunoscutŭ că termenulŭ de apelŭ în contra procesuluĭ verbalŭ încheiatŭ de agenţiĭ regieĭ era expiratŭ, aşa că acelŭ procesŭ verbalŭ rămàindŭ în picóre, nu maĭ avea ce să exa-

Digitized by Google

mineze judecatorii la carĭ s'arŭ fi trimisŭ causa; că în faţa acestora, Tribunalulŭ respingêndŭ cererea procuroruluĭ pentru preschimbarea amendeĭ în închisóre, a comisŭ unŭ învederatŭ escesŭ de putere şi darŭ motivele găsinduse pe deplinŭ fondate, decisiunea are a fi casată.

Pentru aceste motive şi fără a maĭ discuta mijlocul III de casare.

Caseadă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 14

TERMEN DE RECURSU. – **Taxa legală.**

1) Recursulŭ in materie corecţională se face în termenŭ de treĭ ḑile libere, însoţitŭ de taxa de 100 leĭ, saŭ la casŭ de neavere, de o dovadă de paupertate, tóte acestea depuse la grefa instanţeĭ a căria hotărire se atacă.

No. 61. – **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Nicolae Mihailŭ Baciu contra decis. Curţeĭ de Apelŭ din Bucuresc S. II No. 1044 din 78.

ebruarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu I. Calenderu, membru – raportorŭ;

Pe D-nu G. Filiti, procurorŭ-generalŭ;

Deliberândŭ :

Considerândŭ că, după cumŭ resultă din cuprinderea art. 396 Pr. C. P. termenulŭ de recursŭ este de treĭ ḑile libere; că decisiunea fiindŭ pronunţată în ziua de 10 Noembrie 1878, iarŭ declaraţia de recursŭ s'a primit la acéstă Curte în ziua de cincĭ spre-zece Ianuarie, 1879, adică peste termenulŭ prevĕzutŭ de art. 396 citatŭ şi fără a se conforma dispositiunilorŭ art. 417 şi 427, Pr. C. P. de a se face declaraţia de recursŭ la grefa instanţeĭ, a căreĭ decisiune se atacă cu recursŭ; că afară de acésta n'a indeplinitŭ nicĭ prescripţiunile art. 19

Digitized by Google

din legea timbruluĭ de a plăti taxa de una sută leĭ, saŭ în lipsă, a alătura pe lângă recursŭ unŭ certificatŭ de paupertate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. **Secţia II.**

Digitized by Google

No. 15.

PROCUROR.

1) *In materie penală, procurorulŭ nu póte fi înlocuitŭ printr'unŭ judecătorŭ de cîtŭ în casulŭ cândŭ împedicarea legală a sa saŭ a sub-stitutuluĭ sĕŭ este constatată anume prin procesulŭ verbalŭ de audienţă.*

Acéstă formulitate fiindŭ de ordine publică, neobservarea eĭ este prescrisă sub pedépsa de nulitate.

No. 59. — **Casarea** decisiuneĭ Curţeĭ de Apelŭ din Focşanĭ S. I cu No. 685 din 78, după recursulŭ făcutŭ de A. M. Sallatas.

14 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D. St. Silion, consiliarŭ-raportorŭ;

Pe D. Tacian, adv. asistentŭ alŭ recurentuluĭ în desvoltarea motivelorŭ de casare;

Pe D. G. Filiti, procurorŭ general;

Deliberândŭ:

Asupra motivuluĭ I de casare: „Violarea art. 25 din Pr. Penala comb. cu art. 82 din Pr. C. Civ. fiind-că s'a înlocuitŭ procurorulŭ cu unŭ judecătorŭ la audienţă fără nicĭ unŭ mo-

Digitized by Google

tivŭ, adică curtea s'a pronunţatŭ fiindŭ constituită conformŭ legeĭ."

Considerând că în materia penală, procuroriĭ fiindŭ însărcinaţĭ directŭ cu urmărirea crimelorŭ şi delictelorŭ, de aceia legiuitorulŭ prin art. 25 Pr. C. P. a prescrisŭ ca în tot-d'auna, când are a se cerceta înaintea Tribunalelorŭ o afacere corecţională, Ministeriulŭ publicŭ să fie representatŭ prin procurorŭ saŭ substitutulŭ sĕŭ, şi numaĭ în cazŭ de împiedicare legală să fie înlocuitŭ prin vre unulŭ din judecătorĭ, care însă va fi delegatŭ specialŭ de preşedinte, făcânduse menţiune în procesulŭ verbalŭ alŭ şedinţeĭ despre tóte aceste împrejurărĭ, că acéstă formalitate, care este relativă la regulata constituire a tribunaluluĭ în materie penală fiindŭ de ordine publică, ea trebue observată sub pedépsă de nulitate a hotărâreĭ şi să póte invoca în mljlocŭ cu casaţiune, de şi nu s'a propusŭ înaintea instanţeĭ de fondŭ;

Considerândŭ că în specie, după cumŭ resultă din hotărîrea atacată, la cercetarea procesuluĭ corecţionalŭ, în care este inculpatŭ recurentulŭ, fotoliulŭ ministeriuluĭ publicŭ a fostŭ ocupatŭ de unŭ judecătorŭ, fără însă să constate împedicarea legală a procuroruluĭ şi nicĭ că acelŭ judecătorŭ a fostŭ desemnatŭ de preşedinte, aşa că curtea nu să póte privi regulatŭ constituită, şi de aceia decisiunea pronunţată are a fi casată:

Pentru aceste motive şi fără a maĭ discuta şi cele alte mijlóce;

Caşédă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 16.

INTENȚIUNE DOLOASĂ. — **Cultivarea tutunuluĭ. — Autorisațiune.**

1) In materie de contravențiune la legea monopoluluĭ tutunuluĭ, nu este necessarŭ a se constata intențiunea dolósă ca elementŭ constitutivŭ alŭ delictuluĭ.

2) Cu dreptŭ cuvîntŭ tribunalulŭ a declaratŭ de contrabandă tutunulŭ cultivatŭ fără autorisațiunea inscrisă a Regieĭ.

3) In localitățile unde nu este reședința de tribunalŭ perchisițiunile domiciliare se potŭ face valabilŭ, numaĭ după autorisațiunea judecătoruluĭ de pace.

No. 67. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Maria N. G. Bădulescu contra sentințeĭ Trib. Dâmboviță No. 1478 din 78.

20 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu I. Calenderu, consilierŭ-raportorŭ;

Pe D-nu Aurelŭ C. Comănescu, adv. recurenteĭ, autorisatŭ cu procură în regulă, în desvoltarea mijlócelorŭ de casare;

Pe D-nu Popescu adv. Regieĭ;

Pe D-nu Filiti, procurorŭ, în concluziunĭ,

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ I de casare formulatŭ în următorĭĭ termenĭ:

Digitized by Google

„Reaua aplicare a art. 24 și 26 din legea Monop. Tutunurilorŭ, Trib. nu constată intenţiunea dolósă, de și eŭ amŭ propusŭ, că avémŭ permisiunea Primaruluĭ, pe care'l invocam împreună cu consiliulŭ comunalŭ ca martorĭ, iar Trib. 'mĭ respinge acestŭ mijlocŭ de apărare.“

Considerândŭ că Trib. constată în faptŭ că recurenta n'a avutŭ permisiunea Regieĭ de a cultiva tutunŭ, după cumŭ cere legea Monop. tutunurilorŭ; că afară de acésta, în materie de contravenţiune nu este necesarŭ a se cerceta și constata intenţiunea dolósă, ca elementŭ constitutivŭ, de óre-ce în asemenea materie, legiuitorulŭ pedepsește faptulŭ, chiarŭ dacă acelŭ faptŭ a fostŭ comisŭ fără intenţiune;

Asupra motivuluĭ II de casare astfelŭ formulatŭ: „Réua aplicare a art. 5 și 9 din regul. Monop. căcĭ persóna cultivatóre nu e ţinută a cere chitanţa de declaraţiune, acésta e lăsată la facultatea sa.“

Considerândŭ că chiarŭ din coprinderea art. 5, Regulamentulŭ legeĭ Monop. resultă în mod clarŭ și neîndoios, că nimenĭ nu póte să cultiveze tutun, fără autorisaţiunea în scris a regiei, ceia ce recurentu nu a avutŭ, decĭ Tribunalulŭ cu dreptŭ cuvêntŭ a declaratŭ tutunulŭ găsitŭ, de contrabandă;

Asupra mijloculuĭ III de casare; "Violarea art. 30 din legea Monop., de óre-ce autorisaţiunea de permisiune e dată de judele de plasă, iar nu de președintele Tribunaluluĭ.“

Considerândŭ că autorisaţia de care se ocupă art. 30 din legea Monop. se dă de președintele tribunaluluĭ în casŭ când perchisiţia are a se face în localitatea unde este reședinţa de tribunal; că în specie, în localitatea unde s'a făcutŭ perchisiţia, nefiind reședinţă de tribunalŭ, judele de pace era competinte a da autorisaţie; așa dar și acestŭ ultimŭ mijloc este nefundatŭ

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 17.

MARTURI. — **Suveranitatea instanţelorŭ de fondŭ.**

I). Dreptulŭ apărăriĭ nu este subordonatŭ apreţieriĭ discreţionare a instanţelorŭ de fondŭ ca să pótă refusa ascultare de marturĭ intr'unŭ modŭ arbitrarŭ, chiar cândŭ proba testimonială este admisă de lege.

No. 71. — **Casarea** decis. Curţeĭ de apelŭ din Iaşĭ S. I No. 546 din 1878, după recursulŭ făcutŭ de Iosifŭ Fior.

21 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu. D. Zamfirescu, consiliarŭ-raportorŭ;

Pe D-nu G. Filiti, procurorŭ generalŭ;

Deliberândŭ,

Asupra uniculuĭ mijlocŭ de casare ast-felŭ formulatŭ;

„Nicĭ în prima instanţă Trib. jud. Doroheĭ nu mĭ-a admisŭ martoriĭ ce amŭ invocatŭ spre a dovedi neculpabilitatea mea, şi casurile scusabile legalmente şi nicĭ onor. Curte de apelŭ din Iaşĭ S. I nu mi-a admisŭ martoriĭ. Acéstă procedare a Trib. şi a Curţeĭ constitue evidentŭ o violare a dreptuluĭ de apărare, în care cazŭ lipseşte siguranţa dată de lege pentru nejustificarea neculpabilităţi şi în unele împrejurărĭ, cazurĭ scusabile legalmente.“

Văzendŭ art. 186 Pr. C. Penalŭ;

Considerândŭ că prin cuvintele: „daca va cere trebuinţa,“ întrebuinţate în acestŭ textŭ, legiuitorulŭ n'a voitŭ să subordone dreptulŭ de apĕrare aprecieri discreţionare a Tribuna-

Digitized by Google

lelorŭ, dândŭ acestora puterea d'a refusa într'unŭ modŭ arbitrarŭ ascultarea martorilorŭ ceruţĭ de părţĭ, ci a voitŭ a zice că Tribunalele suntŭ ţinute să asculte pre martorĭ, orĭ de câte orĭ eĭ suntŭ trebuincioşĭ, orĭ de câte orĭ proba testimonială e admisă de lege şi numaĭ în cazulŭ când astă probă ar părea Tribunaluluĭ surabondentă, pentru că faptulŭ ce se propune a se stabili arŭ fi neadmisibilŭ în dreptŭ, numaĭ în aceste cazurĭ e permisŭ Tribunalilorŭ să nu asculte martoriĭ ceruţĭ;

Că în specie, curtea de apelŭ respingêndŭ cererea recurentuluĭ de a se chiema martoriĭ invocaţi de dênsulŭ în descărcare, e fără interesŭ, fără să arate anume din care parte resultă lipsa de interesŭ, a violatŭ în adevĕrŭ dreptulŭ apărăreĭ consacratŭ în art. 186, Pr. P.

Pentru aceste motive,

Caséză etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 18.

COMPETINȚA. —

1). Fără competință judecă curtea de apelŭ în primă și ultimă instanță cândŭ faptulŭ imputatŭ inculpatuluĭ nu se contată a fi fostŭ comis în cualitate de oficierŭ auxiliarŭ.

No. 74. — **Casarea** decisiuneĭ curțeĭ de apelŭ din Craiova S. I No. 733 din 1878, după recursulŭ făcutŭ de C. Jianu;

23 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu C. E. Schina, președinte-raportorŭ;

Pe D-nu G. Teodoru, advocatŭ asistentŭ alŭ recurentuluĭ, în desvoltarea motivelorŭ de casare;

Pe D-nu C. Filiti, procurorŭ-generalŭ.

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ I de casare astfelŭ formulatŭ:

»Incompetința Curțeĭ de apelŭ. Din specia coprinsă în decisiunea Curțeĭ se vede că eŭ am fostŭ datŭ judecățiĭ, că în esercițiulŭ funcțiuneĭ de ajutorŭ alŭ suprefectureĭ Blahuița aș fi comisŭ faptulŭ de mituire. Prin urmare, ca simplu agentŭ administrativŭ, nu putémŭ fi judecatŭ de câtŭ după dreptulŭ comunŭ. Curtea nŭ motivéză în faptŭ că eŭ, ca membru alŭ justițieĭ judecĭare, am comisŭ faptulŭ.“

Văzêndŭ art. 493. Pr. C. P.

Digitized by Google

Considerândŭ că, după acestŭ textŭ de lege, Curțile de apelŭ aŭ competința d'a judeca în prima și ultima instanță numaĭ cândŭ faptulŭ imputatŭ inculpatuluĭ se constată că s'a comisŭ în calitate de oficerŭ alŭ poliției auxiliare, decĭ Curtea de Apelŭ neconstatândŭ maĭ ântâiŭ acestŭ faptŭ, cu dreptŭ cuvêntŭ să póte zice că a judecatŭ fără competință.

Pentru aceste motive și fără a maĭ discuta cele alte mijlóce de casare.

Caséză, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 19

REGULAMENTU DE COMPETINȚĂ.

1]. Curtea de Cassațiune póte să pronunțe unŭ regulamentŭ de competință numaĭ în fața uneĭ hotărîrĭ a comandantuluĭ de divizie asupra declinătoriuluĭ de competință remasă definitivă, și o alta asemenea emânândŭ de la o instanță civilă ordinară.

No. 75. — **Respingerea** cerereĭ d-luĭ procuror general de pe lângă acéstă curte de a se pronunța unŭ regulamentŭ de competință în causa luĭ Ion Iliescu, administratorŭ militarŭ cl. III, acusat pentru bătae.

23 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu D. Zamfirescu, consiliarŭ-raportorŭ,

Pe D-nu G. Filiti, procurorŭ-generalŭ;

Deliberândŭ:

Avêndŭ în vedere că Ionŭ Iliescu, administratorŭ de cl. III a fostŭ datŭ în judecată pentru că în ziua de 28 Iuniŭ 1878, a bătutŭ pe Ionŭ Iancovescu;

Avêndŭ în vedere că căpitanulŭ raportorŭ militarŭ, sezisatŭ de acéstă afacere la 11 Noembriu 1878, și-a declinatŭ competința, că nu are a judeca de câtŭ faptulŭ administratoruluĭ Cl. III Iliescu, în care nu este imputatŭ vre-unŭ civil;

Digitized by Google

Asupra cestiuneĭ de a se şti daca în faţa acestora este locŭ a se pronunţa unŭ regulamentŭ de competinţă conformŭ art. 525 Pr. C. P.

Văzêndŭ art. 94 şi 103 Cod. Justiţieĭ militare;

Considerândŭ că din coprinderea acestorŭ texte de lege resultă în modŭ clarŭ şi neîndoiosŭ că în materie penală militară numaĭ comandanţiĭ de divizie aŭ dreptulŭ să se pronunţe asupra declinatoriuluĭ de competinţă şi hotărîrea luată de eĭ în acestŭ sensŭ póte avea caracterulŭ uneĭ hotăririĭ judecătoreştĭ definitivă [daca nu s'a atacatŭ pe căile de apelŭ prescrise de legea penală militară[; că numaĭ faţă cu o aseminea hotărîre şi o alta emânândŭ de la instanţele civile ordinare, Curtea de casaţie póte, conformŭ art. 525 Pr. C. P. să pronunţe unŭ regulamentŭ de competinţă;

Că în specie, Căpitanulŭ, raportorŭ ne avêndŭ după lege competinţa a se pronunţa asupra acestuĭ cazŭ, hotărîrea luată de elŭ nu póte pronunţa unŭ regulamentŭ de competinţă, pe câtŭ nu vede douĕ hotărîrĭ definitive şi irevocabile emanândŭ de la autorităţile competinţĭ.

Pentru aceste motive,

Neflindŭ locŭ a se pronunţa unŭ regulamentŭ de competinţă, respinge etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 20

BILET DE PLATA CONTRIBUȚIUNEI.

Este neadmisibilŭ recursul în cassațiune care este făcutŭ cu dovadă de paupertate și fără biletulŭ de plata contribuțiuneĭ.

No. 77.—**Respingerea** recursuluĭ făcut de Florea Stefan contra sentințeĭ Trib. Ilfov S. II corect.

26 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu I. Calenderu, consilier-raportor;

Pe D. G. Filiti, procuror-general;

Deliberândŭ:

Avênd in vedere că recurentul, în lipsa taxeĭ prevăzută de art. 19 legea timbruluĭ, a alăturat pe lângă recursul sĕŭ un certificatŭ de paupertate, fără insă a se conforma dispositiunilor art. 46 din legea org. a acesteĭ curțĭ, de a anecsa și biletul de contribuțiunea ce plătește.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc

Dată, etc Secția II

Digitized by Google

No. 21.

MINORITATE. – CESTIUNI SEPARATA.

Preşedintele Curţeĭ cu juraţĭ care întrébă pe juraţĭ printr'o singură questiune atîtă asupra faptuluĭ principalŭ cît şi asupra minorităţiĭ, acusatuluĭ, pune o questiune complexă cu care se violeză art. 363 pr. pen.

No. 82. – **Casarea** in parte a decis. Curţeĭ cu juraţĭ din Neamţu No. 3879, după recursulŭ luĭ George Hârja şi respingerea recursuluĭ a celor alţĭ corecurenţĭ.

27 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D.nu Al. Cantacuzin, consilierŭ-raportor;

Pe D. G. Filiti, procurorŭ-general.

Deliberândŭ:

Asupra mijlócelor de casare I, II, şi IV.

„Am fost judecaţĭ fără apărătorĭ, pentru că dd. advocaţĭ D. Vicol şi I. Ivanovicĭ eraŭ angajaţĭ particolar de treĭ dintre noĭ, prin rudele nostre, în cât maĭ înnainte de a se forma Curtea, D. adv. Vicol a şi ridicat incidentul că atât d-luĭ cât şi colegulŭ d-sale Ivanovicĭ nu vor apăra decât pe aceĭ carĭ i-aŭ angajat, cu tóte acestea D. preşedinte al Curţeĭ a refusat de a ne numi alt apărător, pentru aceĭ ce nu aveaŭ

Digitized by Google

și a zis să ne apere tot acești dd. advocați cari aŭ persistat in cererea d-lor de refuz."

„Dreptul de recusațiune al juraților ce trebuia să'l esercităm, după art. 292, 293, 294 și 295 Pr. P. ne a a fost de aseminea interzis de D. Președinte al Curțeĭ prin faptul că nu ne a numit apărător și nicĭ măcar n'am fost intrebați dacă recusăm în bloc saŭ in parte."

„D. Președinte al Curțeĭ n'a pus in vederea d-lor juraților a se pronunța dacă vor crede pentru circumstanțe ușurătóre in favoarea unora dintre noi imperios art. 365 Pr. C. P."

Avênd in vedere că din procesul verbal al ședințeĭ se constată că recurenții aŭ fost asistați de apărătorĭ, că dreptul recusațiuneĭ a fost esercitat in tótă plenitudinea și că s'a pus în vederea juraților dispositiunile articoluluĭ 365 Pr. p. Așa dar aceste mijlóce sunt neecsate in fapt.

Asupra mijloculuĭ III de casare:

„Că după declarațiunea unuia din juraților că ar fi luminați în causă, s'a luat cuvêntul apăratoruluĭ Ivanovicĭ, și D. Președinte a violat art, 360 Pr. P."

Considerând că nu se constată din nicĭ un act cele alegate de recurenți prin acest mijloc.

Asupra mijloculuĭ IV de casare ast-fel formulat:

„Pentru unul din noĭ, G. Petrescu, de asemenea s'a călcat legea, art. 364 Pr. Penală, nețiinênduse în sémă că este minor, ci l-a trecut în tóte actele ca major, neluând in consideracie extractul de botez presentat cu data din 1859 Octombrie, și pe care 'l presentăm in origînal."

Considerând că din procesul verbal al ședințeĭ nu resultă că recurentul a făcut vre-o propunere relativă la vârsta sa, iar din actele de instrucție se constată a fi major, mijlocul dar este nefondat.

Asupra mijloculuĭ V de casare ast fel formulat:

„Curtea de aseminea a refusat de a se asculta martoriĭ Ministeruluĭ pulic, carĭ aveaŭ cunoștință de buna purtarea a unora dintre noĭ, violând astfel art. 346 pr. pen."

Digitized by Google

Avĕnd în vedere că toţĭ martoriĭ acusaţiuneĭ aŭ fost ascultaţi după tóte formele ce exige legea, afară de doi cari fiind constituiţĭ parte cîvilă, nu putea fi ascultaţĭ in acéstă calitate; deci mijlocul este nefondat.

Asupra mijlocului invocat din oficiŭ, privitor pe acusatul G. Hârja, că nu s'a pus juraţilor o chestiune separată asupra vârsteĭ acestuia, daca este minor sau major."

Avĕnd în vedere eă din chestiunile puse, prin cari juraţiĭ au fost intrebaţĭ in modul următor: „Acusatul G. Hârja minorŭ etc," resultă in destul de clar că inaintea Curţeĭ, intre alte mijlóce de apărare, acusatul a invocat şi minoritatea, că minoritatea fiind o circumstanţa de fapt care, dacă s'ar fi constatat, avea de efect micşorarea pedeseĭ, urma a se pune juraţilor o chestiune separată, la care eraŭ datori a se pronunţa; că preşedintele intrebând pe juraţĭ printr'o singură chestiune aatăt asupra faptuluĭ principal, precum şi în privinţa minorităţeĭ, fără să puie o cestiune separată pentru minoritate, a violat art. 363 din Pr. C. P.

Pentru aceste motîve,

Caséază etc.

Respinge

Dată etc. S. II.

Digitized by Google

No. 22.

JUDECATOR.

1). Este interdisŭ formalŭ, şi sub pedépsă de nulitate, judecătorulŭi care a subscrisŭ ordonanţa de urmărire, de a face parte din Curtea juraţilorŭ.

No. 83. — **Casarea** decisiuneĭ Curţeĭ cu juraţĭ din Dâmboviţa No. 2 din 1878, după recursul făcut de Nicolae Radu, Pavel Radu Anghel, Ion Golăneţu Dorobanţu şi Ion Ion Savu.

27 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Gr. Filiti, consilier-raportorŭ; Filiti;

Pe D. Varlam, advocatulŭ recurenţilorŭ, în desvoltarea mijloculuĭ de casare;

Pe D. G. Filiti, procuror general;

Deliberând:

Asupra mijloculuĭ de casare intemeiat pe violarea art. 248 Pr. P. că a luat parte la judecarea causeĭ D-luĭ. I. A. Dimitriu membru Tribunaluluĭ, care a pronunţatŭ ordonanţa de urmărire.

Văzândŭ art. 248. Pr. C. Panal.

Considerândŭ că prin acest articolŭ sĕ interzice într'unŭ modŭ absolutŭ membrilorŭ tribunaluluĭ carĭ aŭ făcutŭ instrucţiunea, de a face parte din Curtea juraţilorŭ sub pedépsă de nu-

Digitized by Google

litate; că prin cuvêntulŭ „judecătorul care a făcutŭ instrucțiunea“ să înțelege și aceia carĭ aŭ dat mandatŭ de depunere, de arestare, saŭ acela care a subscrisŭ ordonanța de urmărire;

Că în specie, D-l. I. A. Dimitriu, care a luatŭ parte la cercetarea causeĭ ca magistratŭ la curtea cu jurațĭ, a subscrisŭ și ordonanța de urmărirea recurenților de astă-zĭ;

Că astfelŭ fiind, s'a violatŭ într'unŭ modŭ evidentŭ art. 248 citatŭ.

Pentru aceste motive,

Caseadă, etc.

Data, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 23.

COMPETINȚA SECȚIUNILORU CURȚEI DE CASSAȚIUNE.

1) *Competinţa a Secţiunilorŭ Curteĭ de Cassaţiune are a se regula după natura jurisdicţiuneĭ care a pronunţatŭ sentinţa atacată cu recursŭ.*

No. 86. – **Declinarea** competinţeĭ sect. II pentru a judeca recursulŭ făcutŭ de statŭ contra sentinţeĭ Trib. Iaşĭ s. I No. 314 anul 1878, dată în materie de delictŭ vamalŭ.

27 Februarie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu G. Creţénu, consiliarŭ-raportor;

Pe D-l. B. Brătianu, adv. statuluĭ;

Pe D-l G. Filiti, procuror-general;

Deliberândŭ:

Asupra escepţiuneĭ dacă este saŭ nu competinte Sect. II a judeca acestŭ recursŭ.

Avêndŭ în vedere că in ce priveşte competinţa secţiunilorŭ la acéstă Curte, are a se regula după natura jurisdicţiuneĭ care a pronunţatŭ sentinţa atacată cu recursŭ; că în specie, sentinţa atacată fiind pronunţată de Trib. Iaşĭ sect. I, constituitŭ în tribunalŭ civilŭ, şi afacerea fiind judecată ca o afacere civilă, chiar dacă din desbateri ar resulta că acéstă afacere este de o altă natură, totuşĭ sect. I are competinţa a

Digitized by Google

o judeca, de óre ce atàt instrucţiunea cât şi judecata înaintea instanţelorŭ de fondŭ s'a urmatŭ ca pentru o materie civilă de casare.

Pentru aceste motive,

Declină, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 3.—SECŢIUNEA I.—MATERIE CIVILA.—No. 3.

No. 25.

APELU.

Apelulŭ este bine făcutŭ cândŭ, în lipsa primuluĭ preşedinte, chiarŭ nejustificatŭ, elŭ este priimitŭ de unŭ preşedinte de secţiune alŭ aceleiaşĭ curţĭ.

No. 69.— **Respingerea** recursuluĭ făcut de Vasile Lazu, Olga Filipescu şi alţiĭ contra decisiunĭ Curţi d'apelŭ din Iaşĭ secţia I No. 1909 anul 1869, pronunciată în procesulŭ cu Nicu Roset Bălănescu, pentru sine şi ca tutore al fiilor sĕĭ, pentru plata unor banĭ din succesiune;

2 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu E. B. Caligari, preşedinte-raportor;

Digitized by Google

Pe D. G. Filiti, procuror general, în conclusiunĭ;

Deliberând:

Asupra mijlocului de casare tras din violarea art. 326 pr. civ. și art. 57 din legea organisări judecătorescĭ în privința nulității apelului.

Considerând că Curtea de fond constată că Petre Roset Bălănescu a apelatŭ în termen sentința Trib. Neamțu cu No. 10 din 16 Ianuarie 1869 și apelul sĕŭ a fost primit de către președintele de secțiune al Curțiĭ în ziua de 6 Martie, acel an și înregistrat la No. 575, conform cu dispositiile art. 326. pr. civ;

Considerând că nulitatea apeluluĭ învocată de partea recurentă din causă că n'a fost primit apelulŭ de către Primul Președinte al Curțiĭ, conform art. 57 din legea organisațiuneĭ judecătorescĭ, ci de către președintele de secțiune, nu'și póte avea locul, de óre-ce, dupe art. 62 din zissa lege, Primul Președinte póte fi înlocuitŭ de către președintele de secțiune în casŭ de lipsă și de óre-ce legea nu prescrie că de câte orĭ președintele de secțiune funcționéză ca prim Președinte să se constate prin încheerĭ lipsa sĕŭ împedicarèa ce a poprit de a funcționa pe Primul Președinte;

Considerând pe lîngă acésta că nu se póte cere de la partea care dă un apel în regulă și în termen d'a stărui a se face o atare constatare despre lipsa séŭ impedicarea Primuluĭ Președinte, este destul ca apelulŭ eĭ să fie primit de un magistrat care are o asemenea qualitate și să fie înregistrat spre dobândirea uneĭ date certe;

Considerândŭ că dispositiunile art. 57 nu sunt nicĭ prescrise sub pedépsă de nulitate;

Că ast-felŭ fiind, mijlocul învocatŭ se găsesce nefondatŭ;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 26.

COMPETINȚA JUDELUI DE PACE.

Dreptul de proprietate și dreptul de emfiteose nu pot fi discutate, în sine și pentru sine insele, de judecătorul de pace, fără a depăși competinția sa.

No. 75. — **Cassarea** sentinți trib. Mușcelu No. 52, anul 1876, pronunciată în procesul dintre recurenții Simon Postócă, N. Simeon Postócă și alții cu Ghiță Paul pentru venitul unor locurĭ.

5 Martie 1879

CURTEA,

Ascultând pe d-nu St. Silion, membru-raportor;

Deliberând:

Asupra mijlócelor de casare:

Sentința atacată cu recurs a jndecat cestiunea de proprietate deja desbătută de cartea de judecată pe care o infirmă, ceia ce nu era în competința sa;

Textulŭ de lege aplicatŭ de sentință contra nóstră este un esces de putere, fiind că acestŭ tecst nu'și are loc în casulŭ de faciă;

Având în vedere că se constată din sentința supusă recursuluĭ că G. Paul a tras în judecată pe maĭ mulțĭ individĭ și anume pe recurențĭ ca să'i plătéscă preciul de arendă, ca a-

Digitized by Google

tât judele de plasă cât și tribunalul la care a apelat recurenții, 'ĭ a condamnatŭ;

Considerând că recurenții dinaintea tribunaluluĭ saŭ apărat că nu potŭ fi obligațĭ la ceia ce se cere, uniĭ fiind că ar fi embaticarĭ, alțiĭ pentru că sunt chiar proprietarĭ și tribunalul discută esistența emfiteuseĭ precum și a dreptuluĭ de proprietate invocate ca apărare;

Considerândŭ că tribunalulŭ putea declara, ca instanță d'apelŭ, că ceia ce să reclamă e preciulŭ de arendă și in limetele competinții, conformŭ art. 4 alin. 3 Cod. de proc. civ. să'ĭ condamne; că însă judele de plasă și tribunalulŭ, ca instanță d'apelŭ, nu potŭ discuta esistența dreptuluĭ de proprietate séŭ a dreptuluĭ de emfiteusă, căcĭ acestea sunt numaĭ de competința tribunaluluĭ și a Curțiĭ de apelŭ;

Că în specie, judecândŭ tribunalulŭ, ca instanță d'apelŭ și în definitivŭ, esistența dreptuluiŭ de proprit etate și a dreptuluĭ de emfiteusă, a violat regulele competinții, precum resultă din art. 1 până la 5 pr. civ. și decĭ motivulŭ fiind întemeiat, sentința urméză a fi cassată;

Pentru aceste motive,

Casséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția I

Digitized by Google

No. 27.

COMPETINȚIA JUDELUI DE PACE.

Cândŭ, asupra uneĭ acțiunĭ de possessiune, se producŭ la judele de pace acte de proprietate, ca mijlóce de dovedirea possessiuniĭ, este o omissiune essențială când judele de pace nu ia în considerare aceste acte.

No. 78 – *Cassarea* sentinți tribunaluluĭ Buzĕŭ No. 524 anul 1874, pronunciată în procesul dintre recurențiĭ Catinca Balcea și sociul sĕŭ Cristea Balcea cu D-lŭ Anastase Joițescu pentru turburare de posesiune.

6 Martiu 1879.

CURTEA;

Ascultândŭ pe d-nu P. Orbescu, membru-raportor;

Deliberând:

Asupra motivuluĭ al II: „Omisiune essențială și esces de putere prin violarea art. 123 al. 2 și 3 pr. civ. Dupe cum dovedim cu actele ce le presentămŭ, amŭ cerut să ni se recunóscă dreptatea pe două acte vechĭ; aceste acte cu data din 1856 și 1858 carĭ stabilescŭ și dreptulŭ de proprietate și cel de posesiune fără nicĭ o impotrivire, Tribunalulŭ însă nu face nicĭ o mențiune despre aceste două acte învocate și presentate.

Digitized by Google

Având în vedere că Catinca Balcea a presentatŭ la trib. a căreĭ sentinţă e supusă recursuluĭ, douĕ acte doveditóre a titluluĭ de proprietate, precumŭ acésta se constată prin viza grefieruluĭ pusă pe acele acte, că aceste acte saŭ produs de sigurŭ spre a fi luate în vedere în cât privesce stabilirea posesiuneĭ ce forma objectulŭ acţiuniĭ;

Considerăndŭ că judele, spre a se convinge asupra întinderi, asupra imprejurărilor posesiuneĭ, are a consulta şi actele doveditóre a titluluĭ de proprietate produse cu ocasia cercetări acţiuneĭ, posesorie, căcĭ aceste acte nu suntŭ de câtŭ un elementŭ şi de multe orĭ cel maĭ eficace elementŭ spre a forma convingerea asupra posesiuneĭ; că a nu lua în considerare titlulŭ de proprietate şi a nu se pronuncia asupra luĭ este a înlătura mijloculŭ cel maĭ bunŭ d'a judeca acţiunea posesorie, ceia ce constitue o omisiune esenţială; că din acestŭ punctŭ de vedere motivulŭ fiind întemeiat, sentinţa are a fi cassată;

Pentru aceste motive:

Casséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 28.

APELU.

Contra cărților de judecată ale judecătoriloriu de pace, apelul nu este admissibil de cât în termenu de o lună de la comunicare, fără a distinge dacă acele cărți de judecată sunt pronunciate contradictoriu saŭ în lipsă.

No. 81.—**Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Enache Petrovicĭ contra sentinți Trib. Ilfov secția I civ. No. 66 anulŭ 1878 pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu I. N. Brătiauu pentru datorie;

7 Martie 1879.

CURTEA

Ascultând pe d-nu E. B. Calligari, președinte-raportor.

Dliberând:

Asupra mijlocului de cassare:

Violarea art. 21 comb. cu art. 29 și 318 din pr. civ. Dupe art. 318 pr. civ. ca și dupe art. 21 și 29, o parte litigantă are și dreptul de opositiune și dreptul de apel și când nu vine la înfățișare, termenul d'apelŭ curge din ziua espirări termenuluĭ de opositie al ultim. art. 318 și cuvêntul este că partea judecătă în lipsă e liberă a usa de dreptul de oposi-

Digitized by Google

ţiune, de voeşce séŭ nu a face numaĭ apel. Nu se póte răpi acest drept de oposiţiune de cât décă ar fi o disposiţiune contrarie cu art. 21 pentru cărţile de judecată;

Avênd în vedere citatele articole;

Considerând că legiuitorul, preocupat de repedea resolvare a proceselor de mică importanţă ce întră în competinţa Judecătorilor de pace, a determinat o procedură specială, prevĕdută de cartea I, legea de procedură civilă, care prin art. 21 prevede termenul d'apel de o lună contra cărţilor de judecată de la comunicare, fără a face vre o distincţiune în privinţa cărţilor de judecată pronunciate în lipsă, contra cărora părţile n'aŭ usat de dreptul oposiţiuneĭ în termenul de cincĭ zile prescris de art. 29;

Considerând ca a admite teoria susţinută de recurent d'a nu se calcula in lăuntrul termenuluĭ d'apel d'o lună şi'acele cincĭ zille ale oposiţiuni, ar fi a se prelungi termenul apelului contra disposiţiunilor esprese ale art. 21;

Considerând că nu se póte susţine cu succes că s'ar putea aplica prin analogie alineatul ultim de la art. 318 pr. Civ, de óre ce acest articol se găseşce in cartea III-a despre Curţile d'apel, care n'are nicĭ o legătură cu procedura specială ce se urméză la judecătoriĭ de pace;

Considerând că ast-fel fiind, tribunalul n'a violat întru nimic citatele articole declarând ca tardiv apelul făcut de recurent contra cărţi de judecată pronunciată în lipsă'ĭ, pe cât constată că a fost interjetat peste termenul d'o lună de la comunicare, prevĕdut de mencionatul articol 21.

Că ast-fel fiind, mijlocul invocat se găseşce nefondat;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I

Digitized by Google

No. 29.

SEPARATIUNE DE PATRIMONIE.

Femeia măritată care a contractatŭ datorii in timpul căsătoriei, nu póte fi obligată a plăti, după separaţiunea patrimonielor, acele datorii cu din venitul zestrei sale, cândŭ instanţiele de fondŭ, apreciândŭ, recunoscŭ, că acelŭ venitŭ nu coţirşesce trebuinţele casnice.

No. 84. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Matilda Raab contra decisiuni Curţi d'apel din Bucureşcĭ s. II N. 242 din 1878 pronunţată în procesul ce a avut cu D-eĭ Alexandrina Odobescu pentru plata unor détoriĭ, prin urmărirea imboluluĭ dotal;

10 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu N. Gerasi, membru-raportorŭ.

Deliberândŭ:

Asupra mijlócelor de cassare: Greşită interpretare a art. 1248 C. Civ., de óre ce legea declară inalienabil numaĭ imobilul, iar nu şi venitul sĕŭ, precum face decisiunea atacată cu recurs."

„Nemotivare, Curtea nu spune din ce fapte resultă pentru dênsa convicţiunea că veniturile D-eĭ Odobescu sunt necesare tóte la întreţinerea casseĭ."

Avênd în vedere că prin decisiunea supusă recursuluĭ a Curţi d'apel din Bucureşcĭ se constată că în urma separaţieĭ averi

Digitized by Google

zestrale dobîndită de D-na Odobescu, conform Art 1256 urm. C. Civ., creditorii aceștia avênd creanțe contractate de D-na Odobescu din timpul anterior separări averi zestrale, aŭ cerut a fi plătiți din veniturile averii dotale avênd a se afecta la plata acelor creanțe, décă nu totalitatea veniturilor avereĭ dotale, cel puțin partea ce s'ar aprecia de justiție;

Că Curtea d'apel declară că totalitatea veniturilor averĭ dotale în urma separări nu pot fi afectate la plata creanțelor contractate maĭ nainte de separare; că chiar de s'ar putea afecta în fapt, Curtea d'apel constată că veniturile dotale nu covîrșesc sumele necesare pentru cheltuielile casnice;

Considerând că Cod. Civ. prin Art. 1248 și 1265, declară că imobilul dotal este inalienabil, fie inainte, fie după separarea patrimoniilor; că reduși a aplica numaĭ aceste articole, ar trebui să dicem că veniturile averii dotale nefiind asemenea declarate inalienabile, acestea ar putea fi afectate la plata datoriilor personale contractate de bărbat in timpul căsătorieĭ și inaintea separări patrimoniilor; iar în urma separări averi zestrale, la plata și a datoriilor contractate de femeie chiar și inaintea separări zestreĭ; că admițênd acésta, veniturile doteĭ s'ar instreina de la destinația lor, care e d'a ajuta și a susține sarcinile căsătorieĭ, precum declară Art. 1233 C. Civ. că ast-fel, când e vorba de veniturile dotalĭ, inalienabilitatea acestora, décă nu este declarată literal, dér ea resultă virtualimente din Art. 1233 Cod. Civ.;

Considerând că în urma separări patrimoniilor, veniturile dotale nu pot fi afectate la plata détoriilor contractate de femeia măritată înaintea separări: specie care a format objectul judecățiĭ la Curtea d'apel, căcĭ femeia nu póte înaintea separări dispune de veniturile zestreĭ séle prin orĭ ce fel de act, precum resultă acésta din Art. 1243 C. Civ.;

Că ar fi a eluda voința legiuitoruluĭ, precum resultă din Art. 1243 și 1233 C. Civ. décă s'ar admite că obligațiile contractate de femeie inaintea separări ar putea fi achitate din veniturile pe cari le-ar percepe femeia în urma separări; că acésta se con-

Digitized by Google

firmă prin Art. 1265 Cod. Civ. după care art. femeia măritată n'ar dobîndi libera administrație a avutului séŭ când veniturile ar putea fi afectate la plata détoriilor contractate de ea înaintea separări;

Considerând că chiar de am admite că o parte din venituri care ar covîrși cheltuelele casnice ar putea fi afectate la plata détoriilor contractate de femee înaintea separări, instanța de fond e în drept a aprecia și a'și forma convingerea din imprejurările causei, décă o parte de venituri covârșesce cheltuelele casnice și décă prin nrmare póte fi afectată la plata datoriilor fără să fie trébuință să se enuncie anume acele imprejurări;

Că așa fiind, ambele motive nefiind întemeiate, ele aŭ a fi respinse;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. S. I.

Digitized by Google

Nr. 30.

EXPROPRIATIUNE.

O hotărîre declarativă de expropriare nu poate fi atacată de cât în cassaţiune; iar cestiunea asupra proprietăţii fondului e de natură a fi regulată prin deosebită instanţia ordinariă.

Juriul de expropriare nu este competentă de câtă a defige quantul indemnităţii, dar nu şi a decide cui se cuvine acea indemnitate.

O alcătuire nelegatisată póte fi o convenţiune valabile.

Nemenţionarea şi nediscutarea actelor presentate este un motivă de cassare.

N. 86. — **Cassarea** decisiunî Curţii d'apel din Craiova, secţiunea II cu No. 69 anul 1878 dupe recursul făcut de Ana Cacaleţénu, pronunciată in procesul dintre numita recurentă cu Societatea acţionarilor căilor ferate Române.

12 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu St. Silion, membru-raportor;

Deliberândŭ :

Asupra mijlocului I şi II de cassare :

„Curtea comite un esces de putere, nu discută ceia ce noĭ am susţinut că lucrul judecat adică drepturile şi posiţiunea judiciară pe cari le-am câştigat prin sentinţa No. 7 şi prin

Digitized by Google

verdictul juriului, ci combate intr'un mod imaginar autoritatea lucrului judecat, ast-fel cum a înțeles tribunalul, teorie și terîm pe cari noi cei dintăi am înlăturat'o cu desăvîrșire.

„Greșită interpretațiune a art. 25 și 59 din legea de expropriațiune, care pentru companie prevede numai casul când dinaintea judelui director ar fi contestat dreptului la indemnitate, ceia ce in specie n'a avut loc, și numai pentru terțele persóne se acordă dreptul de revendicațiune asupra indemnității acordate.“

Avênd în vedere că se constată că A. și G. Cacaliţianu obţinênd de la trib. Romanaţi hotărîrea No. 7 din 1875, declaratoare de expropiere pentru pămênt luat la construcția căi ferate, societatea căilor ferate a făcut atît apel cât și recurs contra acestii sentințe; că din decisiunea curții d'apel din Crajova pronunciată asupra apelului resultă că societatea a contestat DD. Cacaleţeanu dreptul de propietate asupra pămêntului luat, și curtea 'i a respins apelul, pentru motiv că dupe art. 27 al legii de expropiare, o hotărâre declaratóre de expropriare nu póte fi supusă de cât numai recursului, făcênd reservă în dispositiv că „dreptul de proprietate asupra fondului să se reguleze prin deosebită acțiune; că în urmă juriul, chemat a fixa o sumă de indemnitate pentru terenul expropriat, și decisiunea juriului remânênd definitivă, dupe respingerea recursului făcut, societatea căilor ferate a intentat acțiune principală contra D-lor Cacaleţeanu spre a se plăti indemnitatea fixată de juriu societăți, a căreia e și pămêntul espropriat în virtutea unei convenții de vêndare cu Cacaliţeni, iar Cacaliţeni aŭ opus lucru judecat resultând din diferite sentințe;

Considerând că recurentul nu póte zice că Curtea d'apel ar fi discutat cestiunea lucrului judecat într'un mod imaginar, fără să fi avut în vedere sentința No. 7 și decisia juriului, căci în întâiul considerant, Curtea d'apel face mențiune de diferitele sentințe invocate de parte în privința lucrului judecat, de sentința No. 7, de decisiunea Curți d'apel No. 25 din 1877 și de decisiunile Curții de Cassație No. 18 și 133 și in ve-

Digitized by Google

derea acestor hotărîrĭ, ea discută décă este séŭ nu lucrul judecat, în căt ast-fel mărginindu-ne intru acésta, e evident că nu există esces de putere și că motivul nu e întemeiat;

Considerênd că afară de acestea, motivul e neintemeiat fiind că nicĭ nu există lucru judecat și nu resultă din nicĭ una din hotărîrile invocate de recurent, căcĭ hotărîrea tribunaluluĭ No. 7 declară numaĭ că e loc de expropriație, conform art. 27 legea de escpr. și acésta nu póte fi invocată ca lucru judecat de căt numaĭ în privința cestiuni, că e loc d'a se convoca juriul fără ânsă să se pótă prin acésta prejudeca sub nicĭ un fel dreptul celluĭ al treilea, fie de proprietate saŭ de orĭ ce alt drept real asupra tĕrâmuluĭ pentru care se declară că e loc de expropriare, cu tóte că printr'un esces de precauțiune și într'un mod inutil Curtea d'apel, în urma apeluluĭ făcut tocmaĭ contra hotărîri No. 7, a reservat tocmaĭ cestiunea dreptuluĭ de proprietate;

Că assemenea nu póte fi opus lucrul judecat pe temeiul decisieĭ jiuriuluĭ, că juriul de espropriare n'are altă cădere de cót d'a fixa indemnitatea pentru terenul luat la construcția căi ferate, fără însă să pótă judeca cuĭ s'ar cuveni în cas de contestatie, dreptul la indemnitatea fixată, precum acésta resultă în mod incontestabil din art. 25, 59, legea de expropriare;

Considerând că art. 25 și 59 a legiĭ de expropriare nu declară, precum susține recurentul prin al doilea motiv, că compania trebue să conteste dreptul la indemnitate dinaintea judeluĭ director și că numaĭ ceĭ d'al treilea ar putea urmări, de altmintrelea, dreptul la indemnitate la instanțele competinte, căcĭ acéstă distingere nicĭ nu o facŭ acele articole nicĭ nu e intemeiată pe o rațiune oare-care, căcĭ o dată ce e constant că juriul se mărginesce a fixa indemnitatea, atît acel care a efectuat esproprierea, precum e societatea, căt și ceĭ d'al treilea pot urmări dreptul la indemnitate și în urma decisiuni juriuluĭ, de și n'ar fi contestat din'aintea Judeluĭ Director cu ocasia pronunciărĭ juriuluĭ; că de alt-mintrelea, ce trebuință

Digitized by Google

ar fi fost ca societatea să conteste dinaintea judeluĭ director dreptul la indemnitate, când era constant la epoca pronunciări juriuluĭ că tocmaĭ dreptul de proprietate era contestat; că ast-fel fiind ambele motive aŭ a fi respinse ca neintemeiate;

Asupra motivuluĭ al IV: Curtea face o omisiune și maĭ gravă, tot temeiul decisiuniĭ este actul nostru de vĕndare, noĭ l'am atacat ca fiind, nul și neobligatorŭ pentru noĭ, ca un simplu project. Ne intemeiam pe lipsa de legalisare cerută prin act chiar și prin legea de expropriațiunea, Curtea tace intr'un mod absolut.

Considerând că art. 15 nu prescrie legalisarea ca o condiție esențială pentru existența juridică a alcătuiri, — că nu e de înțeles pentru ce in acest cas și derogând regulelor codului civil ar fi voit legiuitorul a cere legalisarea în sensul recurentuluĭ; că de a cere legalisarea prescrisă de art. 15, nu e de cât o precauție consiliată, dară nefiind observată, nu se póte zice că o alcătuire nelegalisată nu ar fi convenție validă; că așa fiind și acest motiv e neintemeiat;

Asupra motivuluĭ al treilea: „Omisiune esențială, nemotivare și esces de putere. Curtea nu se pronunciă asupra nicĭ unuĭ act presentat de noĭ și prin care stabilăm că ânsu'șĭ societatea a recunoscut că aceia ce este astăzĭ în litigiŭ, trece peste actul de vĕndare și că se stăpînește prin ursurpațiune.

Trecând peste aceste cu tăcerea. Curtea nu maĭ motivédă, căcĭ a afirma séŭ a enuncia principiile legiuitoruluĭ în materiĭ de interpretațiunie de convențiunĭ nu va să zică a motiva și când revine la acte și desbaterĭ neanalisate, se intemeiază pe ele spre a stabili un lucru care nu ia făcut și nicĭ póte face objectul vre unuĭ litigiŭ între noĭ, adecă faptul că balastiera cade în pămêntul ocupat de societate"

Considerând că Curtea d'apel discută convenția de vĕndare ce a urmat cu fraţiĭ Cacaliţenĭ și ea declară că ei aŭ vĕndut pogonul cu câte 822 leĭ și 50 banĭ, fără nici o distingere; că cariera de balast e în tărîmul ocupat de societate pentru construirea căi ferate, care este a societăți în virtutea actuluĭ de vĕndare-cumpĕrare.

Digitized by Google

Considerĕnd că de şi actul de vĕnḑare-cumpĕrare este cel maĭ decisiv în causă, de şi Curtea d'apel enunciă că din acte resultă, in cât se vede ca Curtea d'apel a avut în vedere tóte actele, însă întru cât Curtea d'apel nu menţionéză anume şi discută actele acestea — esistă în decisie o omisiune pentru care e a se-casa decisiunea Curţiĭ d'apel;

Pentru aceste motive

Respinge mijloacele I, II, şi IV, şi găsind întemeiatŭ mijlocul al III-lea.

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă. etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Nr. 31.

MIJLOACE NEEXACTE. — **Cestiunĭ de faptŭ.**

1). *Mijlócele neexacte în faptŭ suntŭ neîntemeiate.*

2). *Cestiunile de faptŭ suntŭ de competinţa esclusivă a instanţelorŭ de fondŭ.*

No. 87. — **Respîngerea** recursuluĭ făcutŭ de d-na Ana Ţuiculeasca contra decisiuneĭ Curţiĭ d'Apelŭ din Bucurescĭ secţia I No. 302 an. 1878, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu dd. I. Chimbaum, Paulina Capelieanu şi Grigorie Capelianu, pentru pagubĭ din vânḍarea unorŭ producte.

13 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu P. Orbescu, membru-raportorŭ;

Deliberând:

Asupra mijloculuĭ I de casare: „Escesŭ de putere şi violarea autorităţeĭ lucruluĭ judecatŭ, pre cătŭ timpŭ Curtea, pentru faptele de pură administraţiune, prejudecă cestiunea relativŭ la drepturile mele de proprietate asupra moşieĭ mele Popeni Ciupagea, şi nu ţine nicĭ o socotélă de sentinţele definitive, cari aŭ ordonatŭ punerea mea în posesiunea acesteĭ proprietăţĭ, Curtea recunósce însă'şĭ printr'unulŭ din considerantele séle (al. 11). escesulŭ de putere pe care 'l-a sevârşitŭ“;

Avândŭ în vedere că dupe cumŭ resultă din decisiunea su-

Digitized by Google

pusă recursuluĭ, intimatulŭ I. Chimbaum, acționândŭ în judecată pe recurenta Ana Țuiculésca, spre a fi obligată a'lŭ despăgubi de prețulŭ fânuluĭ și orzuluĭ cumpăratŭ și nepredatŭ, câtŭ și de daunele suferite din neesecutarea contractuluĭ, recurenta Ana Țuiculésca a chematŭ în garanție pe d-eĭ Paulina Capeleanu, spre a fi dênsa îndatorată la respundere către cumpĕrătorulŭ Chimbaum, de óre-ce prin faptulŭ sigilăriĭ productelorŭ a fostŭ impedicată rădicarea lorŭ.

Considerândŭ că Curtea de fondŭ examinândŭ actele și propunerile părțilorŭ, departe de a prejudeca asupra validităţiĭ legatuluĭ moșieĭ Popescĭ Ciupagea în persóna luĭ Ión Țuiculescu, fiiulŭ recurenteĭ, încetatŭ din viață, și al căruĭ moșcenitorŭ se pretinde sora sa, intimata Paulina Capeleanu, Curtea se mărginesce a statua numaĭ asupra cestiuneĭ, décă d-eĭ recurenta Ana Țuiculésca, în cualitate de vêndătóre a acelorŭ 38 clăĭ fânŭ și 90 chile orzŭ, prețulŭ cărora 'lŭ primise, 'și-a îndeplinitŭ obligațiunea de a preda productele către cumpărătorulŭ Chimbaum, conformu cu dispositiunile contractuluĭ, și décă din nepredarea acelorŭ producte d-eĭ a devenitŭ responsabilă de daunele causate, prin urmare nicĭ că a pututŭ fi vorba de violarea autorităţiĭ lucruluĭ judecatŭ, de óre-ce nu se prejudecă întru nimicŭ dreptulŭ părțilorŭ de succesiune a avereĭ defunctuluĭ Ión Țuiculescu, ce s'a reservatŭ de Curte;

Că astŭ-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsesce nefondatŭ;

Asupra mijloculuĭ al II-lea de casare:

„Violarea principiuluĭ de la moscenire, mandatŭ saŭ gestiune de afacerĭ, și 998 și art. 999 c. civ., omisiune esențială; am invocatŭ înaintea Curțiĭ pentru a susține validitatea vândăreĭ fânuluĭ și orzuluĭ, regulele elementare de la moșcenirĭ, mandatŭ saŭ gestiune de afacerĭ, Curtea nu dice nimicŭ asupra acestorŭ mijlôce și mĕ face astŭ-felŭ responsabilă pentru faptulŭ altora, etc.

Considérândŭ că Curtea de fondŭ discută și se pronunță asupra vândăriĭ făcută de către recurenta, a acelorŭ producte după moșie, în cualitate de mandatară a fiiuluĭ sĕŭ I. Țuicu-

Digitized by Google

lescu, încetatŭ din viață la 14 Octombrie 1877, și care producte, cu ocasiunea trimiterei în posesiune a d-ei Paulina Capeleanu, sora defunctului, la 22 Decembrie 1877 aŭ fostŭ sigilate, astŭ-felŭ că în privința fânului ce fusese vândutŭ înainte de încetarea din viață a lui I. Țuiculescu, Curtea obligă pe d-na Paulina Capeleanu la aceleași desdaunări către d-na Ana Țuiculescu, la care este obligată și acésta către cumpărătorulŭ Chimbaum; prin urmare și acestŭ mi'locŭ se găsesce nefondatŭ ;

Asupra mijlocului III de casare :

„Mai multe omisiuni esenițale și nemotivări, am invocatŭ că în cea mai rea ipotesă trebue să fiŭ considerată ca coproprietară cu d-na Capeleanu în moșia Popésca-Ciupagea (art. 843 c. civ.)

Curtea nu dice nimicŭ asupra acestui mijlocŭ, ci mĕ condamnă să restituĭ totŭ luĭ Chimbaum, și să iaŭ pentru partea mea fânulŭ putredŭ și orzulŭ stricatŭ.

Am invocatŭ, pentru a dovedi punerea în posesiune a luĭ Chimbaum, pentru fânŭ, dreptulŭ meŭ de a'lŭ vinde, fie chiarŭ ca mandatară, și recunóscerea luĭ Chimbaum că și vânduse dintr'ânsulŭ, Curtea recunósce aceste fapte și cu tóte acestea afirmă că n'am pusŭ 'n posesiune pe Chimbaum, uitândŭ să spună pentru ce nu consideră aceste fapte ca constituindŭ acte de tradițiune.

Pentru orzŭ am invocatŭ culpa luĭ Chimbaum că nu s'a presentatŭ la moșie pentru a'ĭ face tradițiunea la termenulŭ stipulatŭ în contractŭ, Curtea recunósce că după contractŭ, orzulŭ trebuia rădicatŭ până la 10 Decembrie 1877, și că sigilarea s'a făcutŭ de d-na Capeleanu la 22 Decembrie 1877, și cu tóte acestea nu dice nimicŭ asupra culpei luĭ Chimbaum.

In fine, am invocatŭ atâtŭ pentru fânŭ cât și pentru orzŭ, somațiunea custodeluĭ adresată luĭ Chimbaum la 29 Ianuarie 1878, precumŭ și încheerea Trib. Ilfov No. 625 anulŭ 1877, pentru a stabili culpa luĭ Chimbaum, și prin urmare descărcarea mea de orĭ-ce altă respundere, Curtea omite d'a

Digitized by Google

statua și asupra acestorŭ mijlóce ca și asupra tutorŭ celorŭ-l'alte."

Considerândŭ că înaintea Curțeĭ nu era în cestiune a se sci décă recurenta Ana Țuiculescu are dreptulŭ de coproprietară cu fiica sa Paulina Capeleanu, asupra proprietățeĭ pe care se găsea productele vândute, ci numaĭ acțiunea intimatuluĭ Chimbaum, cumpĕrătorulŭ al acelorŭ producte în privința daunelorŭ suferite din neesecutarea contracleleru încheiate cu recurenta, căria 'ĭ respunsese și totalulŭ prețŭ;

Considerândŭ că după art. 1300 c. civ., mărfurile vêndute cu numărŭ séŭ cu măsură, remânândŭ în risicŭ-pericululuĭ vândătoruluĭ până ce vorŭ fi numărate, măsurate cumpărătoruluĭ, și recurenta nepredândŭ acele producte cumpĕrătoruluĭ prin numărătórea clăilorŭ și măsurătórea orzuluĭ, dânsa a devenitŭ responsabilă de daunnle causate, de óre-ce nu putea fi liberată de câtŭ prin faptulŭ tradițiuneĭ reale a lucrurilorŭ vândute;

Considerândŭ că în privința orzuluĭ, Curtea constată din examinarea contractuluĭ cu data 25 Neembrie 1874, că primirea era a se face după 15 dile de la încheerea luĭ și rădicarea până la 15 Februarie, însă recurenta Ana Țuiculésca a primitŭ și restulŭ prețuluĭ aceluĭ orzŭ de la Chimbaum la 24 Decembrie, adecă dupe ce orzulŭ era sigilatŭ de către d-na Capeleanu;

Considerêndŭ că décă Curtea nu discută asupra somațiuneĭ din 29 Ianuarie 1878, a custodeluĭ precumŭ și asupra încheereĭ Trib. Ilfov cu No. 625 din 1878, acésta nu póte constitui vre o omisiune esențială, de óre ce acea somatiune a custodeluĭ era multŭ posterióră sigilăreĭ productelorŭ, pentru a căror predare se găsea deja somată vêndătórea, și de óre-ce prin încheerea Tribunaluluĭ Ilfov nu se face altŭ de câtŭ a se înlătura cererea de intervențiune a luĭ Chimbaum în procesulŭ dintre recurenta cu fiica sa D-na Paulina Capeleanu.

Digitized by Google

Că estŭ-felŭ fiindŭ, și acestŭ mijlocŭ basatŭ pe maĭ multe omisiunĭ, cată a se respinge ca nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

Nr. 32.

OMISIUNE.

1) *Nu este omisiune esenţiale cândŭ, asupra uneĭ cereri de raportŭ, instanţa de fondŭ nu se pronunţă asupra natureĭ liberalităţiĭ, dacă adică aceea constitue o donaţiune séŭ un legatŭ, cândŭ este constantŭ că pretinsulŭ moscenitorŭ n'a primitŭ moscenirea: 'combinarea cod. Caragea cu cod. civ. din 1864.*

No. 88. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-na Elena Filiti contra decisĭuneĭ Curţiĭ d'Apelŭ din Bucurescĭ secţia III cu No. 347 anulŭ 1875, pronunţată în procesulŭ ce a avutŭ cu Dim. Morait, pentru a fi îndatoratŭ a raporta averea remasă de succesiune de la reposatulŭ lorŭ părinte Morait.

14 Mar'ie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu P. Orbescu, membru-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra primuluĭ mijlocŭ de casare:

„Curtea a făcutŭ o omisiune esenţială, fiindŭ că nu s'a pronunciatŭ dacă actele din 1860 conţinea o dispositiune testamentară, cum pretindem noĭ, saŭ o donaţiune cum pretinde partea adversă. Acestŭ punctŭ era un punctŭ importantŭ în resolvarea procesuluĭ. Totŭ-d'o-dată decisiunea este nemotivată

Digitized by Google

asupra acestuĭ punctŭ ;"

Considerândŭ că din decisiunea atacată cu recursŭ, precum și din conclusiunile date înscrisŭ de recurenta la Curtea de Apel, se constată în modulŭ celŭ maĭ neîndoiosŭ, că cererea făcută de Elena Filiti, recurenta, contra fratelui sĕŭ Dimitrie Morait, intimatulŭ, este de a se obliga acestŭ din urmă, ca moscenitorŭ ce este, d'a raporta la masa succesiuneĭ luĭ Constantin Morait, părintele lorŭ comunŭ, tóte bunurile imobile și mobile, ce fratele sĕŭ a primitŭ și deține de la tatălŭ sĕŭ, ca ast-felŭ în urmă să se procédă la un partagiŭ în regulă;

Considerândŭ că intimatulŭ, spre a se apăra în contra acesteĭ acțiunĭ în raportŭ, a susținutŭ că dânsulŭ a renunciatŭ la moșcenirea părinteluĭ sĕŭ, și că n'a primitŭ acea moșcenire nicĭ chiar într'un modŭ tacitŭ;

Considerândŭ că acțiunea în raportŭ neputândŭ fi intentată de cătŭ de un erede în contra unuĭ altŭ moșcenitorŭ, acésta a făcutŭ pe instanța de fondŭ d'a se esamina déca esistă o renunciare, și décă nu din contra intimatulŭ Moraitŭ n'a făcutŭ actŭ de moșcenitorŭ ;

Considerândŭ că Curtea constată prin decisiunea atacată cu recursŭ, că Moraitŭ n'a făcutŭ nicĭ un actŭ de moșcenitorŭ și că dânsulŭ a renunciatŭ chiarŭ la succesiunea părinteluĭ sĕŭ ;

Considerândŭ că o dată acestea constatate, Curtea d'Apelŭ n'avea necesitate pentru resolvarea cereriĭ Eleneĭ Filiti, a examina care era caracterulŭ actuluĭ din 1860, décă cu alte cuvinte dênsulŭ conținea o donațiune séŭ un legatŭ, căcĭ fie donațiune, fie legatŭ, nu póte fi supusŭ la raportŭ, că incontestabilŭ, décă Elena Filiti ar fi intentatŭ o acțiune în reducțiune, lipsa din partea Curțiĭ d'a se pronuncia asupra caracteruluĭ actuluĭ din 1860, ar fi constituitŭ o omisiune esențială; în adevĕrŭ, décă acestŭ actŭ conține o donațiune, dênsa fiindŭ sevîrșită sub legea Caragea, nu póte fi redusă; décă din contră actulŭ din 1860 ar fi un testamentŭ, atuncĭ Const. Morait încetândŭ din viață sub codul civ., acelŭ legatŭ póte

Digitized by Google

fi redusŭ în casŭ cândŭ dânsulŭ ar trece preste cotitatea disponibilă;

Considerândŭ că din tóte cele de maĭ susŭ resultândŭ că cererea Eleneĭ Filiti, nu este de câtŭ o acțiune în raportŭ și Curtea d'Apelŭ nejudecândŭ de câtŭ o asemenea acțiune și neprejudecândŭ câtușĭ de puținŭ, fie o cerere în reducțiune, fie ori ce altă acțiune, n'a comisŭ nicĭ o omisiune esențială, și n'a datŭ o decisiune nemotivată;

In privința mijloculuĭ al II-lea, Curtea a făcutŭ o altă omisiune esențială, fiindŭ că nu s'a pronunciatŭ asupra admitereĭ martorilorŭ ce am invocatŭ, și nu s'a pronunciatŭ nicĭ asupra dónațiuneĭ de 25000 galbenĭ făcută în 1875."

Considerândŭ că din procesulŭ verbalŭ al decisiuneĭ atacată cu recursŭ se constată că recurenta a cerutŭ ca fratele sĕŭ să maĭ raporte la masa succesiuneĭ 1,267,539 leĭ vechĭ, ce susținea că a primitŭ în diferite rânduri de la părintele sĕŭ, plus 165,350 ce a primitŭ de la 1 Ianuarie 1866 încóce; că pentru a constata primirea acestorŭ sumi, recurenta a deferitŭ jurămêntulŭ decisoriŭ, că Curtea negăsindŭ acestŭ jurămêntŭ concluant, 'l-a respinsŭ; că atucĭ Elena Filiti a cerutŭ a produce martorĭ pentru a constata că în adevărŭ aceste sumĭ aŭ fostŭ primite de conmoșcenitorulŭ sĕŭ; că în adevĕrŭ, Curtea nu se pronunță asupra acestuĭ mijlocŭ de apărare, nicĭ asupra pretinseĭ donațiunĭ de 25,000 galbenĭ, primită în anulŭ 1871 de Dim. Morait de la părintele sĕŭ;

Considerândŭ însă că aceste omisiunĭ nu suntŭ esențiale, totŭ pentru cuvântulŭ maĭ susŭ arătatŭ, adecă că cererea originală fiindŭ o acțiune în raportŭ, iarŭ nu o acțiune în reducțiune, și Curtea constatândŭ că Dim. Morait n'a acceptatŭ nicĭ expresŭ nicĭ tacitŭ moșcenirea, ci din contra că dânsulŭ chiarŭ a renunțatŭ la dênsa, bine a făcutŭ instanța de fondŭ că n'a statuatŭ asupra aducereĭ marturilorŭ și asupra donațiuneĭ de 25,000 galbenĭ;

Asupra al treilea mijlocŭ de casare astŭ-felŭ: „Curtea a făcutŭ o a treia omisiune esențială, fiindŭ că nu s'a pronun-

Digitized by Google

ciatŭ asupra următoruluĭ faptŭ și principiŭ de dreptŭ: „Nu mportă dacă acéstă moșiă ar fi aparținutŭ d-luĭ Morait cu un altŭ titlu, este suficientŭ d'a vedea în modŭ expresŭ că d-sa dăruesce acéstă moșie în cualitate de moșcenitorŭ, cualitate ce o invócă și pe care o insușește fără a fi avutŭ altă necesitate de câtŭ aceia d'a se declara moștenitorŭ, după cum se vede în realitate;"

Considerândŭ că Curtea d'Apelŭ, prin considerantele sale, se pronunță și stabilește că Dim. Morait, posedândŭ moșia Crăștienĭ în virtutea actuluĭ din 1860, a pututŭ dărui jumătate din acéstă moșie d-eĭ Predescu, fără a fi presupusă că a făcutŭ un actŭ de moștenitorŭ; că ast-felŭ, în acéstă privință nu esistă vre o omisiune;

In piivința al IV-lea mijlocŭ conceputŭ ast-felŭ: „Curtea a denaturatŭ actulŭ din 1860, fiindŭ că în locŭ de un actŭ ce conține o dispositiune de ultimă voință a decisŭ că este un actŭ de donațiune."

Considerândŭ că după cumŭ s'a constatatŭ prin precedentele motive, Curtea nepronunciându-se asupra cestiuneĭ d'a se ști dacă actulŭ din 1860 este o donațiune saŭ un legatŭ, n'a pututŭ face nicĭ o denaturare;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I

Digitized by Google

No. 33.

MINORITATE.

1). *Cestiunile de faptŭ şi apreciarea puteriĭ probante a acteloru cadŭ în suverana decisiune a Curţiĭ de fondŭ.*

Minorulŭ emancipatŭ este asimilatŭ cu minorulŭ neemancipatŭ în privinţa acteloru de dispositiune, dar nu e tot aşa în privinţa actelor de administraţiune.

No. 89. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de dd. Hermeţiu, Alter Şapira şi Cristea Marinovicĭ, contra decisiuneĭ Curţiĭ de Apel din Iaşĭ secţia II No. 260, anul 1877, pronunţată în procesulŭ ce aŭ avutŭ cu Sevastian Amilcar Gherghel, pentru anulare unor creanţe.

16 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu T. Roseti, membru-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ al II-lea: „Escesŭ de putere prin schimbarea şi desnaturarea faptelor, resultândŭ din actele ce s'aŭ presentatŭ şi prin o rea aplicare şi interpretare a art. 57, 58 şi 1162 din c. civ.;

Avêndŭ în vedere că, din decisiunea supusă recursuluĭ resultă că Curtea d'Apel enumeră diferite acte şi împrejurărĭ invocate de recurenţĭ spre a dovedi inducerea în eróre în modŭ

Digitized by Google

fraudulosŭ a recurenţilorŭ la contractarea împrumuturilorŭ ipotecare de către Amilcar Gherghel, că discutându-le, Curtea declară că Amilcar Gherghel n'a făcutŭ acelea nicĭ nu le-a produsŭ cu ocasia şi pentru posibilitatea contractăreĭ împrumuturilorŭ, pentru ca să pótă fi vorba de inducere în eróre, şi că din tóte actele şi împrejurările nu resultă comiterea uneĭ fraude séŭ a uneĭ fapte ilicite în sensulŭ art. 1162; că orĭ cum constatările şi declaraţiile făcute de Curtea d'Apel sunt apreciărĭ de faptŭ, cari, pentru acestea, suntŭ sustrase censureĭ Curţiĭ de Casaţie, şi de aceia nu póte fi vorba de escesŭ de putere ;

Avêndŭ în vedere că între actele produse de recurenţĭ, este şi actulŭ de dovedire a naşcereĭ făcutŭ conformŭ art. 57 şi 58 c. civ., că în privinţa acestia Curtea d'Apel declară că el nu póte servi ca o dovadă pentru nascere, de cât numaĭ pentru imprejurarea contractăriĭ căsătorieĭ; că într'adevĕrŭ, actulŭ de dovedire făcutŭ conform art. 57 şi 58 c. civ., nu póte servi de dovedirea nascereĭ, de cât numaĭ în vederea căsătorieĭ, iar nicĭ de cum pentru orĭ ce altă împrejurare, cu alte cuvinte n'are puterea probantă a unuĭ actŭ de naşcere, că aceasta se dovedesce prin însuşĭ terminiĭ art. 57 c. civ., care va coprinde pe cătŭ se va putea maĭ nemeritŭ epoca nascereĭ", termenĭ care arată că legiuitorulŭ nu consideră naşcerea şi vârsta dovedită de cătŭ cu aproximaţie, ear nu într'unŭ mod certŭ pentru tóte împrejurările şi pentru toţĭ; că înlăturândŭ Curtea d'apelŭ actulŭ de dovedire, ea a trebuitŭ să recurgă la alte dovedĭ spre a constata naşcerea şi vârsta luĭ Amilcar, a pututŭ recurge la scrisorĭ de familie spre a constata că Amilcar Gherghel nu era majorŭ când el a consimţitŭ la contractarea împrumuturilorŭ ipotecare, acésta conform şi art. 33 c. civ.,

Că aşa fiindŭ şi art. 57 şi 58 fiindŭ bine aplicatŭ, întregulŭ motivŭ are a se respinge.

Asupra mijloculuĭ al III-lea: „Omisiune esenţială, căci Curtea nu s'a pronunţatŭ asupra art. 961 c. civ., ce noĭ amŭ invocatŭ ca aplicabilŭ în causă";

Digitized by Google

Avândŭ in vedere că Amilcare Gherghel a constituitŭ ipotecĭ pentru garantarea împrumuturilorŭ încheiate ca și cândŭ el ar fi majorŭ; că constatându-se că Amilcar Gherghel nu era la epoca constituireĭ acelorŭ ipotece de câtŭ minorŭ emancipatŭ, Curtea d'Apel discută capacitatea unuĭ minorŭ emancipatŭ în tóte privințele, avĕndŭ în vedere art. 428 seq. și art. 1157 seq. c. civ., între altele ea discută décă un minorŭ emancipatŭ póte consimți la constituire de ipotece, și fiindŭ că minorulŭ emancipatŭ nu póte constitui ipotecĭ conformŭ art. 430 c. civ., de câtŭ cu îndeplinirea formelorŭ prescrise pentru minoriĭ neemancipațĭ, și fiindŭ că aceste forme nu suntŭ îndeplinite în specie, pentru acéstă lipsă de forme ea declară nule ipotecele constituite;

Că recurentulŭ prin motivulŭ ast-felŭ precumŭ 'l-a formatŭ, lasă a înțelege că minorulŭ emancipatŭ nu ar putea cere nulitatea ipotecilorŭ constituite de elŭ fără împlinirea óre căreĭ forme, numaĭ pentru că nu s'a îndeplinitŭ formele prescrise întru acésta, décă nu esistă și lesiune; că este a se și déca acésta e întemeiatŭ.

Considerândŭ că dupe art. 1157, minorulŭ emancipatŭ póte esercita acțiunea în rescisiune pentru lesiune în contra orĭ căreĭ convențiunĭ ar trece peste capacitatea sa determinată la titlu minoritățeĭ, tuteleĭ și emancipațiuneĭ; că de aci resultă că décă minorulŭ emancipatŭ nu póte exercita acea acțiune cândŭ el a făcutŭ acte pe cari avea capacitatea de a le încheia; că în privința acésta, art. 427, la care ne trimite art. 1157, declară că minorulŭ emancipatŭ are capacitatea a face tóte actele relative la pură administrațiune ca și un majorŭ, fără a le putea ataca; că precumŭ déră un majorŭ, dupe art. 1165 c. civ. nu póte exercita acțiunea de rescindere pentru lesiune, asemenea nicĭ minorulŭ emancipatŭ nu póte cere rescinderea actelorŭ de administrație făcute de el chiar décă ar resulta lesiunĭ pentru el; că acèsta se confirmă și prin aliniatulŭ al II-lea a art. 430, dupe care minorulŭ emancipatŭ nu póte cere rescinderea obligațiilorŭ contractate prin cumpă-

Digitized by Google

rare séŭ prin altŭ modŭ, décă ele suntŭ peste măsură încărcate, ci el póte cere numaĭ reducerea lor, vrea să ḑică obligaţiile se menţinŭ, însă legea autorisă pe judecătorĭ de a le reduce;

Considerândŭ că minorulŭ emancipatŭ nu póte face unele acte de câtŭ fiindŭ asistatŭ de curatorulŭ seŭ, conformŭ art. 426 şi 428 c. civ., că asistenţa e cerută pentru oare-care acte pentru complectarea capacităţiĭ, în câtŭ minorulŭ emancipatŭ pentru încheierea actelorŭ indicate de art. 426 şi 428, este capabilŭ séŭ necapabilŭ, după cumŭ a fostŭ séŭ nu a fostu asistatŭ; — că décă minorele emancipatŭ a fostŭ asistatŭ la încheierea unuia din acele acte, el a fostŭ capabilŭ, şi decĭ el nu va putea cere rescinderea chiar décă actulŭ ar fi fostŭ prejudiciabilŭ, iar dacă el n'a fotsŭ asistatŭ , legea 'ĭ-a acordatŭ prin art. 1157 dreptulŭ de a fi restituitŭ cerândŭ anularea actuluĭ, însă numaĭ décă esistă lesiunĭ pe care minorulŭ emancipatŭ trebuia să probeze;

Considerândŭ că suntŭ acte pe carĭ minorulŭ emancipatŭ nu le póte încheia de câtŭ cu îndeplinirea óre cărorŭ forme în privinţa cărorŭ acte art. 430 c. civ. pune pe minorul emancipatŭ pe aceiaşĭ linie cu minorulŭ neemancipatŭ; că décă minorulŭ emancipatŭ face unulŭ din actele prevăḑute de art. 430 c. civ., fără îndeplinirea formelor cerute a autorisăreĭ consiliuluĭ de familie şi a omologăreĭ tribunaluluĭ, minorulŭ emancipatŭ nu póte cere rescinderea aceluĭ actŭ tot conform art. 1157, adecă dovedindŭ existenţa uneĭ lesiunĭ, căcĭ art. 1157 e mărginitŭ prin art, 1163 şi art. 430; că art. 1163 distinge că minorulŭ póte ataca actele séle pentru douĕ cause pe care articolulŭ le opune una alteia, séŭ fiindŭ că sunt nule în formă séŭ fiindŭ că produce numaĭ lesiune, în câtŭ din combinarea art. 1157, 1163 şi 430 resultă că décă e vorba de un actŭ pentru care nu s'a îndeplinitŭ formele prescrise, actulŭ e nulŭ în formă numaĭ pentru că nu s'a observatŭ formele cerute, în acestŭ casŭ n'are a fi probată esistenţa uneĭ lesiunĭ, căcĭ lesiunea se presumă întru câtŭ voinţa legiuitoruluĭ nu s'a îndeplinitŭ; că din contra, décă formele prescrise

Digitized by Google

s'aŭ îndeplinitŭ, actulŭ e valabilŭ și rescinderea luĭ nu se póte cere nicĭ chlar décă a resultatŭ lesiune;

Considerândŭ ci art. 951 c. civ. nu declară altă regulă ce n'ar resulta din art. 1157, 1163 și altele; că acestŭ art. stabilesce principiulŭ că minorulŭ póte fi restituitŭ cândŭ i s'a causatŭ lesiune prin angajamentul sĕŭ, însă prin acésta nu putem să dicem că legiuitorulŭ a voitŭ să înoveze séŭ să introducă o dispositie nouă adică căminorulŭ fie emancipatŭ séŭ neemancipatŭ, ar putea cere anularea tuturorŭ actelorŭ fără nicĭ o distingere de câte orĭ este lesiune și numaĭ pentru lesiune, căcĭ atuncĭ ar fi contradicere cu dispositiile din art. 401 și următoriĭ și art. 1157 și următoriĭ, resultatŭ imposibilŭ pe care, a'l primi, nu e nicĭ o consideratie; că dér chiar décă Curtea de Apelŭ n'a făcutŭ mentiune de art. 951 c. civ., însă acésta nu constitue o omisiue esentială, căcĭ și décă ar fi mentionatŭ séŭ ar fi avutŭ anume în vedere și acelŭ articolŭ, totuși Curtea ar fi trebuitŭ să declare nule ipotecele consimtite de Amilcar Gherghel ca minorŭ emancipatŭ, fără că să se fi îndeplinitŭ formele prescrise, precum le-a declaratŭ în specie; că așa fiindŭ, și pentru aceste, și motivulŭ acesta e neîntemeiatŭ;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 34.

LOCAȚIUNE DE LUCRARI.

Incheierea unuĭ comitetŭ permanentŭ asupra facereĭ unuĭ contractŭ remâne definitivă, dacă prefectulŭ nu face recursŭ la Ministerŭ în contra sa în termenŭ de ḑece ḑile.

Termenulŭ efectuăreĭ unorŭ lucrărĭ contractate nu se póte imputa antreprenoruluĭ ca trecutŭ, cândŭ el nu a fostŭ pusŭ în intârḑiere, ci din contra el însuș a somatŭ pe locatorulŭ acelorŭ lucrărĭ a le primi.

Interpretarea limitelorŭ unuĭ mandatŭ cade în suverana apreț̦iare a instanț̦elorŭ de fondŭ.

No. 90. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Comitetulŭ Permanentŭ al Distr. Mehedinț̦ĭ, contra decisiuneĭ Curț̦iĭ d'Apelŭ din Craiova secț̦ia II, No. 85 anulŭ 1878, pronunț̦ată în procesulŭ ce a avutŭ cu Anton Cruse, gravorulŭ, pentru violarea unuĭ contractŭ.

17 Marte 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu P. Orbescu, membru-raportorŭ.

Deliberândŭ;

Asupra I mijlocŭ de casare: „Violarea art. 1082 în fine c. civ. și art. 107 din legea Consilielorŭ Județ̦ene, căcĭ se apără de daune interese pe debitorulŭ ce va justifica că neexe

Digitized by Google

rea obligaţiuneĭ provine din cause streine ce nu'ĭ potŭ fi imputate";

Avândŭ în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimatulŭ Anton Cruse a acţionatŭ pe Comitetulŭ Permanentŭ din Mehedinţĭ, spre a fi obligatŭ să primescă stampilele biurourilorŭ postale şi ale comunelorŭ rurale, contractate cu dînsulŭ, şi de a'ĭ respunde suma de leĭ 7520 ce maĭ are să primescă dupe contractŭ;

Considerândŭ că Curtea de fondŭ examinândŭ actele şi propunerile părţilorŭ, constată în faptŭ că încheierea Comitetuluĭ Permanentŭ, prin care a fostŭ dată în antreprisă facerea acelorŭ stampile, a fostŭ atacată cu recursŭ de către Prefectŭ tocmaĭ peste 22 dile, adecă peste termenul prevĕdut de art. 107 din legea Consilielorŭ Judeţene din anulŭ 1864, care mărginesce acest termen de 10 dile din diua încheiereĭ Comitetuluĭ;

Considerândŭ că o dată constatatŭ că acea încheiere n'a fostŭ atacată în recursŭ în termenulŭ legalŭ de către Prefect, antreprenorulŭ Cruse a fostŭ în dreptŭ a executa lucrarea contractată conformŭ aceĭ încheerĭ ce devenise definitivă;

Că ast-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsesce nefondatŭ,

Asupra al II-lea mijlocŭ de casare:

D-nu Cruse nu 'şĭ-a esecutatŭ la timpŭ obligaţiunea sa, căcĭ a vroitŭ a preda stampilele cu 20 dile peste termenulŭ stipulatŭ prin contractŭ, şi prin urmare Comitetulŭ era în dreptŭ a le refusa";

Considerândŭ că intimatulŭ Cruse nu numaĭ că a somatŭ pe Comitetŭ pentru primirea acelorŭ stampile, dér dânsulŭ nicĭ că a fostŭ pusŭ în întârdiere de către comitetŭ, ast-felŭ că Curtea de fondŭ a fostŭ în dreptŭ a considera ca şi îndeplinită obligaţiunea ce'şĭ luase prin contractŭ, şi Comitetulŭ nu putea a'ĭ refusa primirea acelorŭ stampile;

Că ast-felŭ fiindŭ, şi acestŭ mijlocŭ se găsesce nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ al III de casare „Curtea a violat regulele legale relative la mandat, căcĭ séŭ este adevĕrat, precum zice Cruse în apărarea sa, că Dresler nu avea alt mandat din par

Digitized by Google

te'ĭ de cât d'a lua parte la licitaţie şi atuncĭ contractul încheiat între Comitet şi Druse nu priveşce pe Cruse, séŭ Dresler era mandatar cu deplină putere şi atuncĭ notificarea făcută de Comitet în persóna D-luĭ Dresler de a înceta ori ce lucrărĭ pentru că Pref. de Mehedinţĭ a făcut recurs la Ministerul de Interne contra încheeri Comitetuluĭ, este valabilă şi obligă pe Cruse; prin urmare a fost înşciinţat la timp şi nu'i s'a putut causa nicĭ un prejudiciŭ."

Considerând că Dresler fiind mandatarul intimatuluĭ Cruse, numaĭ în ceia ce concerne d'a lua parte în numele séŭ la licitaţia ţinută pentra confecţionarea acelor stampile, notificarea făcută în persóna luĭ Dresler pentru anularea încheeriĭ Comitetuluĭ nu póte privi pe intimatul Cruse, de óre ce Dresler n'avea un mandat general şi de óre ce acea notificare despre anularea încheereĭ era făcută peste termenul prescris de art. 107 din legea Consiliilor judeţene, atuncĭ când încheerea devenise definitivă între părţile contractante.

Prin urmare şi acest mijloc cată a se respinge ca neîntemeiat;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

rea obligaţiuneĭ provine din cause streine ce nu'ĭ potŭ fi imputate";

Avândŭ în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimatulŭ Anton Cruse a acţionatŭ pe Comitetulŭ Permanentŭ din Mehedinţĭ, spre a fi obligatŭ să primésca stampilele biurourilorŭ postale şi ale comunelorŭ rurale, contractate cu dînsulŭ, şi de a'ĭ respunde suma de leĭ 7520 ce maĭ are să primésca dupe contractŭ;

Considerândŭ că Curtea de fondŭ examinândŭ actele şi propunerile părţilorŭ, constată în faptŭ că încheierea Comitetuluĭ Permanentŭ, prin care a fostŭ dată în antreprisă facerea acelorŭ stampile, a fostŭ atacată cu recursŭ de către Prefectŭ tocmaĭ peste 22 ḑile, adecă peste termenul prevĕḑut de art. 107 din legea Consilielorŭ Judeţene din anulŭ 1864, care mărginesce acest termen de 10 ḑile din ḑiua încheiereĭ Comitetuluĭ;

Considerândŭ că o dată constatatŭ că acea încheiere n'a fostŭ atacată în recursŭ în termenulŭ legalŭ de către Prefect, antreprenorulŭ Cruse a fostŭ în dreptŭ a executa lucrarea contractată conformŭ aceĭ încheerĭ ce devenise definitivă;

Că ast-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsesce nefondatŭ,

Asupra al II-lea mijlocŭ de casare:

D-nu Cruse nu 'şĭ-a esecutatŭ la timpŭ obligaţiunea sa, căcĭ a vroitŭ a preda stampilele cu 20 ḑile peste termenulŭ stipulatŭ prin contractŭ, şi prin urmare Comitetulŭ era în dreptŭ a le refusa";

Considerândŭ că intimatulŭ Cruse nu numaĭ că a somatŭ pe Comitetŭ pentru primirea acelorŭ stampile, dér dânsulŭ nicĭ că a fostŭ pusŭ în întârḑiere de către comitetŭ, ast-felŭ că Curtea de fondŭ a fostŭ în dreptŭ a considera ca şi îndeplinită obligaţiunea ce'şĭ luase prin contractŭ, şi Comitetulŭ nu putea a'ĭ refusa primirea acelorŭ stampile;

Că ast-felŭ fiindŭ, şi acestŭ mijlocŭ se găsesce nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ al III de casare „Curtea a violat regulele legale relative la mandat, căcĭ séŭ este adevĕrat, precum zice Cruse în apărarea sa, că Dresler nu avea alt mandat din par

Digitized by Google

te'ĭ de cât d'a lua parte la licitaţie şi atuncĭ contractul încheiat între Comitet şi Druse nu priveşce pe Cruse, séŭ Dresler era mandatar cu deplină putere şi atuncĭ notificarea făcută de Comitet în persóna D-luĭ Dresler de a înceta ori ce lucrărĭ pentru că Pref. de Mehedinţĭ a făcut recurs la Ministerul de Interne contra încheeri Comitetuluĭ, este valabilă şi obligă pe Cruse; prin urmare a fost înşciinţat la timp şi nu'i s'a putut causa nicĭ un prejudiciŭ."

Considerând că Dresler fiind mandatarul intimatuluĭ Cruse, numaĭ în ceia ce concerne d'a lua parte în numele séŭ la licitaţia ţinută pentra confecţionarea acelor stampile, notificarea făcută în persóna luĭ Dresler pentru anularea încheeriĭ Comitetuluĭ nu póte privi pe intimatul Cruse, de óre ce Dresler n'avea un mandat general şi de óre ce acea notificare despre anularea încheereĭ era făcută peste termenul prescris de art. 107 din legea Consiliilor judeţene, atuncĭ când încheerea devenise definitivă între părţile contractante.

Prin urmare şi acest mijloc cată a se respinge ca neîntemeiat;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Nr. 35.

PROCEDURA JUDICIARIĂ LA CURȚILE DE APELU.

1) Cândŭ primul președinte al uneĭ Curțĭ de apel lipsesce Secțiunea sa se presidă de celŭ maĭ vechiŭ judecător al seŭ numaĭ pentru lucrările de administrațiune, primul președinte este înlocuitŭ de unul din președințiĭ de secțiune.

Cândŭ unul din membri uneĭ secțiunĭ a Curțiĭ de apel lipsesce, suplinintele ilŭ înlocuesce cu votŭ deliberativŭ, iar nu numaĭ consultativŭ.

Funcțiunea ministeriuluĭ publicŭ este legalŭ îndeplinită în lipsa procuroruluĭ titularŭ, de advocatulŭ celŭ maĭ vechiŭ înscrisŭ din sala audienței.

Se potŭ asculta martori chiar și pentru o sumă maĭ mare de 150 leĭ, cândŭ n'a fostŭ posibilitate de a se procura o dovadă în scrisŭ.

Nu póte constitui unŭ mijlocŭ fundatŭ de cassare netrecerea în hotărîre a tutorŭ propunerilorŭ uneĭ părțĭ, precâtŭ timpŭ acea parte nu a presentatŭ la acea instanță o prescurtare scrisă a conclusiunilorŭ sale.

Nr. 92. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de D-na Aristița Hamotidi contra decisiuni Curți d'apel din Bucurescĭ secția I. Nr. 124, an. 1877, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu Elisa Musicu, epitrópa minorilorŭ D-luĭ Musicu, pentru détorie.

17 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-lŭ N. Mandrea, membru-raportor;

Digitized by Google

Pe D. G. Filiti, procuror-general, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ:

Asupra I mijlocŭ de cassare: „Curtea a violatŭ art. 62 leg. org. judecătorescĭ, căcĭ la acéstă secţiune, în anulŭ cândŭ neam judecatŭ, era Prim-Preşedinte, care lipsindŭ, a fostŭ înlocuitŭ cu unulŭ din judecătorĭ.“

Avêndŭ în vedere că din decisiunea a căreĭ casare se cere resultă că recurenta a acţionatŭ pe intimata cerândŭ a fi obligată la plata a treĭ miĭ lire după unŭ înscrisŭ alŭ decedatuluĭ Dim. Musicu, înscrisŭ care a fostŭ contestatŭ de intimata atâtŭ asupra scrieri, câtŭ şi a subscrieri, declarându'lŭ de falşŭ, fără a cunósce pe autori;

Considerândŭ că Primulŭ-Preşedinte alŭ Curţiĭ d'apel, după art. 56 din legea org. judecătoreşcĭ, fiindŭ şi preşedinte alŭ uneĭ secţiunĭ, în casŭ de lipsă se înlocuesce în judecarea afacerilorŭ aceĭ secţiunĭ de către celŭ maĭ vechiŭ dintre membriĭ secţiuniĭ (art. 62];

Că în specie lipsindŭ Primul Preşedinte la judecarea procesuluĭ, a fostŭ înlocuitŭ de către unulŭ din membriĭ celŭ maĭ vechiŭ numitŭ;

Considerândŭ că décă art. 62 din legea org. judecătoreşcĭ prevede că în casŭ de lipsă a Primuluĭ Preşedinte să fie înlocuitŭ de către unulŭ din Preşedinţiĭ de secţiune cel maĭ vechiŭ, acésta este relativ la dirigerea afacerilorŭ de Prim-Preşedinte, în privinţa apelurilorŭ, iar nu pentru judecarea proceselorŭ secţiuni la care este ataşatŭ Primulŭ Preşedinte;

Că ast-felŭ fiindŭ, mijlocu invocatŭ se găsesce nefondatŭ.

Asupra al II mijlocŭ; „Violarea art. 58 comb. cu art. 59 din legea organisări judecătorescĭ, luândŭ parte cu votŭ deliberativ şi D-lŭ Supleante.“

Considerândŭ că după art. 56 legea org. judecătoreşcĭ, fiecare secţiune a Curţiĭ de apel fiindŭ compusă de unŭ preşedinte, patru membriĭ şi unŭ supleante, de câte orĭ lipsesce unulŭ din membriĭ, suplinintele îlŭ înlocuesce [art. 23] cu votŭ deliberativ, ceia ce s'a întîmplatŭ în casulŭ de faci à unde-

Digitized by Google

Nr. 35.

PROCEDURA JUDICIARIĂ LA CURȚILE DE APELU.

1) Cândŭ primul președinte al uneĭ Curțĭ de apel lipsesce Secțiunea sa se presidă de celŭ maĭ vechiŭ judecător al seŭ numaĭ pentru lucrările de administrațiune, primul președinte este înlocuitŭ de unul din președințiĭ de secțiune.

Cândŭ unul din membri uneĭ secțiunĭ a Curțiĭ de apel lipsesce, suplinintele ilŭ înlocuesce cu votŭ deliberativŭ, iar nu numaĭ consultativŭ.

Funcțiunea ministeriuluĭ publicŭ este legalŭ îndeplinită în lipsa procuroruluĭ titularŭ, de advocatulŭ celŭ maĭ vechiŭ înscrisŭ din sala audienței.

Se potŭ asculta martori chiar și pentru o sumă maĭ mare de 150 leĭ, cândŭ n'a fostŭ posibilitate de a se procura o dovadă în scrisŭ.

Nu póte constitui unŭ mijlocŭ fundatŭ de cassare netrecerea în hotărîre a tutorŭ propunerilorŭ uneĭ părțĭ, precâtŭ timpŭ acea parte nu a presentatŭ la acea instanță o prescurtare scrisă a conclusiunilorŭ sale.

Nr. 92. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de D-na Aristița Hamotidi contra decisiuni Curți d'apel din Bucurescĭ secția I. Nr. 124, an. 1877, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu Elisa Musicu, epitrópa minorilorŭ D-luĭ Musicu, pentru détorie.

17 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-lŭ N. Mandrea, membru-raportor;

Digitized by Google

Pe D. G. Filiti, procuror-general, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ:

Asupra I mijlocŭ de cassare: „Curtea a violatŭ art. 62 leg. org. judecătorescĭ, căcĭ la acéstă secţiune, în anulŭ cândŭ neam judecatŭ, era Prim-Preşedinte, care lipsindŭ, a fostŭ înlocuitŭ cu unulŭ din judecătorĭ.“

Avêndŭ în vedere că din decisiunea a căreĭ casare se cere resultă că recurenta a acţionatŭ pe intimata cerândŭ a fi obligată la plata a treĭ miĭ lire după unŭ înscrisŭ alŭ decedatuluĭ Dim. Musicu, înscrisŭ care a fostŭ contestatŭ de intimata atâtŭ asupra scrieri, câtŭ şi a subscrieri, declarându'lŭ de falşŭ, fără a cunósce pe autori;

Considerândŭ că Primulŭ-Preşedinte alŭ Curţiĭ d'apel, după art. 56 din legea org. judecătoreşcĭ, fiindŭ şi preşedinte alŭ uneĭ secţiunĭ, în casŭ de lipsă se înlocuesce în judecarea afacerilorŭ aceĭ secţiunĭ de către celŭ maĭ vechiŭ dintre membriĭ secţiuniĭ (art. 62];

Că în specie lipsindŭ Primul Preşedinte la judecarea procesuluĭ, a fostŭ înlocuitŭ de către unulŭ din membriĭ celŭ maĭ vechiŭ numitŭ;

Considerândŭ că décă art. 62 din legea org. judecătoreşcĭ prevede că în casŭ de lipsă a Primuluĭ Preşedinte să fie înlocuitŭ de către unulŭ din Preşedinţiĭ de secţiune cel maĭ vechiŭ, acésta este relativ la dirigerea afacerilorŭ de Prim-Preşedinte, în privinţa apelurilorŭ, iar nu pentru judecarea proceselorŭ secţiuni la care este ataşatŭ Primulŭ Preşedinte;

Că ast-felŭ fiindŭ, mijlocu invocatŭ se găsesce nefondatŭ.

Asupra al II mijlocŭ; „Violarea art. 58 comb. cu art. 59 din legea organisări judecătorescĭ, luândŭ parte cu votŭ deliberativ şi D-lŭ Supleante.“

Considerândŭ că după art. 56 legea org. judecătoreşcĭ, fiecare secţiune a Curţiĭ de apel fiindŭ compusă de unŭ preşedinte, patru membriĭ şi unŭ supleante, de câte orĭ lipsesce unulŭ din membriĭ, suplinintele îlŭ înlocuesce [art. 23] cu votŭ deliberativ, ceia ce s'a întîmplatŭ în casulŭ de faci a unde-

Digitized by Google

secţiunea era compusă numaĭ de treĭ membri şi de supleante;

Considerândŭ că în specie, mijlocul de cassare se găseşce chiarŭ fără interesŭ, de óre ce decisiunea Curţi este pronunţată cu majoritate de treĭ membri, prevĕdută de art. 58, neesistândŭ vre-o opiniune;

Prin urmare şi acestŭ mijlocŭ cată a se respinge ca nefondatŭ.

Asupra al. III mijloc: art. 82 pr. civ. făcêndŭ să participe la compunerea Curţi un elementŭ streinŭ, fără să fie necesitate, ocupândŭ fotoliulŭ Ministeruluĭ publicŭ unŭ Domnŭ advocatŭ."

Considerândŭ că decisiunea supusă recursuluĭ fiindŭ pronunţată la 5 Aprilie 1877, cândŭ urma ca Ministerulŭ publicŭ, conformŭ art. 82 din pr. civ. să ia conclusiunĭ, cu atâtŭ maĭ multŭ, căcĭ era vorba de apărarea intereselorŭ minorilorŭ Musicu, Curtea d'apel a fostŭ legalŭ constituită prin ocuparea fotoliuluĭ Ministeruluĭ publicŭ de către advocatulŭ celŭ maĭ vechiŭ aflatŭ în sala şedinţi în lipsa procuroruluĭ titular;

Asupra alŭ IV mijlocŭ: art. 1191 cod. civ. şi 1203 acelaşĭ codŭ, nu putea admite depunerea martorilorŭ într'o cestiune care întrece 150 leĭ, nicĭ ca presumpţiunĭ măcar".

Considerândŭ că intimata contestândŭ actulŭ ca falşŭ, se găsea tocmaĭ sub previsiunile art. 1198 cod. civ., neflindu'ĭ cu putinţă a'şĭ procura o dovadă scrisă în acéstă privinţă, aşt-fel că Curtea coroborândŭ arĕtarea martorilorŭ cu alte imprejurărĭ de faptŭ şi făcêndŭ verificarea semnăturĭĭ conformŭ cu dispositiile legeĭ, 'şĭ a pututŭ forma convincţiunea despre falsitatea actuluĭ şi netemeinicia pretenţiuni recurenteĭ Haniotidi;

Prin urmare şi acestŭ mijlocŭ cată a se respinge ca nefondatŭ.

Asupra alŭ V mijlocŭ de cassare: art. 123 al. 2 şi 3 de óre ce în procesulŭ verbalŭ alŭ decisiuni nu se vede zisele mele în contra actuluĭ de espertisă şi nicĭ se arată în resumatŭ titluluĭ meŭ de creanţă ce 'i 'lŭ amŭ înfăţişat".

Digitized by Google

Considerândŭ că pe câtŭ advocatulŭ părţii recurente înaintea Curţiĭ de apel nu s'a conformatŭ cu dispositiunile art. 101 din pr. civ. de a depune la grefă o prescurtare de conclusiunile séle motivate, nu póte imputa Curţiĭ că arŭ fi violatŭ art. 123 al. 2 şi 3 pr. civ. ale căruĭ dispositiunĭ nu sunt prescrise sub pedépsă de nulitate, cu atâtŭ maĭ multŭ că în specie se găsesce chiar reproduse propunerile séle;

Decĭ, şi acestŭ din urmă mijlocŭ se găsesce nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Nr. 36.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDECAT.

O otărâre prin care una din părți a fostŭ autorisată a-și a lege prin hotarnicŭ moșia sa de a vecinuluĭ, urmézŭ a fi ținută în sémă de instanțele de fondŭ, de óre ce în altŭ modŭ se violéză autoritatea lucruluĭ judecatŭ.

Nr. 94. — **Cassarea** decisiuni Curți d'apel din Bucurescĭ secț. III, Nr. 221, an. 1878, pronunciată în procesulŭ dintre re-recurenta Tița Dălgeanu cu Trică Iliescu și alțiĭ pentru moșiă;

19 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pn D-lŭ P. Orbescu, membru-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de cassare:

„Violarea autorității lucruluĭ judecatŭ prin decisiunea divanuluĭ apelativ din Bucurescĭ, secția II, No. 52, anulŭ 1842, Ianuarie 26, care hotărașce să'mĭ iaŭ hotarnic și să aleg partea mea de moșie pe cândŭ Curtea d'apel decide să mĕ judecŭ întâi în principiŭ pentru a determina quantumulŭ stânjenilorŭ întocmaĭ cumŭ se obicĭnuia în Moldova în vechime, cândŭ se judeca causa întâiŭ în drit și apoĭ în fond.“

Avêndŭ în vedere că după cumŭ resultă din sentința tribunaluluĭ pe care o confirmă Curtea d'apel, recurenta în urma

Digitized by Google

hotărîri definitive cu No. 52 din anulŭ 1842, luândŭ hotarnicŭ, 'şĭ-a alesŭ partea sa de moşie din hotarulŭ Dălja, pe care a depus-o în tribunalŭ spre confirmare;

Considerândŭ că Curtea d'apel, ca şi tribunalulŭ, refusândŭ examinarea aceĭ depuse hotărnicii, a violatŭ autoritatea lucruluĭ judecatŭ, resultândŭ din menţionata hotărire cu No. 52 din anulŭ 1842 a Divanuluĭ apelativŭ, secţia II, de óre ce printr'ênsa se prevede dreptulŭ recurenteĭ de a 'şĭ alege partea sea de moşie prin hotarnicŭ, precumŭ şi décă moşneniĭ n'ar fi mulţumiţĭ pe alegerea hotarniculuĭ luatŭ de recurenta d'a se judeca, neflind vorba acumŭ de vr'o eşire din indivisiune, ci de alegerea unor stânjenĭ de moşie pentru care a mijlocitŭ procesulŭ din anulŭ 1842 între aceleaşĭ persóne, în aceleaşĭ cualităţĭ, avêndŭ acelaşŭ obiectŭ şi aceeaşĭ causă.

Că ast-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsesce fondatŭ.

Pentru aceste motive,

Caséḍă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Nr. 37.

INTERPRETAREA CONVENTIUNILOR.

1) Nu se póte constitui unŭ mijlocŭ de cassare fundatŭ din propunerĭ nesupuse la instanţa de fondŭ.

Escesulŭ de putere invocatŭ ca mijlocŭ de cassare urméză a fi doveditŭ, fără care acestŭ mijlocŭ nu este intemeiatŭ.

Interpretarea convenţiunilorŭ făcută de instanţele de fondŭ, scapă de sub controlulŭ Curţiĭ de cassaţiune, întru câtŭ nu se schimbă natura lorŭ.

No. 96. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Maria C. Filipescu contra decisiuni Curţi d'apel din Bucureşcĭ secţ. III cu No. 274, an. 1877, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu D-na Elisabeta H. Bojin pentru plata unor dobândĭ şi clausa penală.

23 Martie 1879

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-lŭ T. Roseti, membru-raportor;

Pe D. G. Filiti, procuror-general, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de cassare formulatŭ astă-dĭ la audienţă: „Curtea de fond a violatŭ art. 123 al. I proc. civ. nearătândŭ cualitatea în care figura apelanta D-na Bojin, de óre ce la prima instanţă D-eĭ a recunoscutŭ că este tutrice a minorilor

Digitized by Google

sĕĭ fiĭ, după cumŭ se dice în actulŭ de împrumutŭ. Orĭ acéstă cualitate stabilită la prima instanţă nu maĭ avémŭ a mĕ ocupa de acéstă cestiune, de óre ce nimenĭ n'a pus'o în discuţiune şi prin urmare rĕmâne ambele părţĭ în cualitatea în care figuram la prima instanţă, etc."

Avêndŭ în vedere că după cumŭ resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimata Elisabeta Haji Bojin a acţionatŭ perecurenta Maria C. Filipescu, cerândŭ a fi obligată: 1) la plata a leĭ 14333, banĭ 33, dobânda de 5 % la capitalulŭ de leĭ 240000, peste dobânda de 10 %, ce 'ĭ a plătit la 11 Decembre 1875, calculată de la 1 Octombre 1873 pînă la 11 Decembre 1874 şi alŭ II) la plata a leĭ 11750 clausa penală, conformŭ cu dispositiile actuluĭ de ipotecă, petrecutŭ între părţĭ;

Considerândŭ că părţile înaintea Curţiĭ de apel aŭ figuratŭ într'acelaş modŭ cum figurase şi în prima instanţă, fără ca partea recurentă, în urma opositieĭ ce a făcutŭ, să fi rădicatŭ vre-o contestaţiune asupra cualităţeĭ intimateĭ Elisabeta Hagi Bojin; prin urmare, cela ce nu s'a invocatŭ şi discutatŭ de părţĭ înaintea Curţiĭ d'apel nu póte constitui unŭ mijloc de cassare, cu atâtŭ maĭ multŭ că dispositiunile art. 123 pr. civ. nu sunt prescrise de legiuitor sub pedépsă de nulitate;

Că ast-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsesce nefondatŭ.

Asupra I-luĭ mijlocŭ de cassare:

„Esces de putere şi violarea art. 334 pr. civ. Curtea prin decisiunea atacată cu recursŭ, menţinêndŭ decisiunea No. 75, an. 1877, nu face de câtŭ confirmă o sentinţă a tribunaluluĭ Nr. 369, an. 1875 ce nu fusese apelată şi care nicĭ nu esistă, căcĭ sentinţa No. 199, an. 1877 a tribunaluluĭ este cea apelată, prin urmare prin acésta chiar că Curtea a confirmatŭ o sentinţă neapelată, a comisŭ unŭ escesŭ de putere, violândŭ art. 334".

Considerândŭ că în prima instanţă, intimata Elisabeta Hagi Bojin, în lipsa recurenteĭ, acolo intimată, dobândindŭ sentinţa No. 360 din anulŭ 1875 în favórea sa, prin care 'ĭ se recunósce dreptulŭ de reclamă, şi recurenta făcêndŭ opositiune,

Digitized by Google

tribunalulŭ, prin a doua sentinţă cu Nr. 199, an. 1877, a reformatŭ pe cea dintâiŭ şi a respinsŭ pretenţiunea intimateĭ, care a apelatŭ la Curte, unde judecându-se procesulŭ, Curtea d'apel admiţându pretenţiunea intimateĭ şi reformându sentinţa tribunaluluĭ apelată cu No. 199, an. 1877, n'a comis vre unŭ escesŭ de putere, nicĭ a violatŭ art. 334 pr. civ. apropiindu-şĭ dispositivulŭ sentinţeĭ Nr. 360, an. 1875, care fusese pronunciată de tribunalŭ în acelaşĭ procesŭ.

Prin urmare şi acest mijlocŭ se găsesce nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ alŭ II: Eróre gravă de faptŭ şi rea interpretare a convenţiuni dintre noĭ. Curtea în considerantulŭ sĕŭ dicêndŭ că neplătindu-se dobinţile la 1 Octombre 1874, s'a pusŭ imobilulŭ în vêndare, comite o eróre de faptŭ din cele maĭ grave, căcĭ după acéstă dată imobilulŭ n'a fostŭ pus în vêndare, de aceea Curtea, luândŭ de basă acestŭ faptŭ eronatŭ, conchide că imobilulŭ a fostŭ pusŭ în vêndare şi prin urmare că noĭ trebue să plătimŭ şi clausa penală. Curtea a violatŭ convenţiunea dintre noĭ, căcĭ intenţiunea nóstră a fostŭ că adaosulŭ de dobânţĭ şi clausa penală se vor datora, décă imobilulŭ se va vinde, iar nu cândŭ se va pune în vêndare, fiindŭ că nimicŭ n'ar fi opritŭ pe creditorŭ a cere punerea în vêndare a imobiluluĭ şi prin urmare a câştiga clausa penală. Curtea prin interpretarea ce dă convenţiuni, a schimbatŭ însuşĭ natura eĭ, căcĭ din obligaţiune condiţională a făcutŭ o obligaţiune cu termenŭ lăsată la bunulŭ placŭ alŭ creditoruluĭ, etc.

Considerândŭ că Curtea de fond constată nu numaĭ că imobilulŭ ipotecatŭ de D-eĭ recurenta Maria C. Filipescu a fostŭ pusŭ în vêndare de către intimata pentru neplata dobînzilorŭ la 1 Octombre 1873 la capitalulŭ înprumutatŭ, dér că chiar s'a judecatŭ în contestaţiunea rădicată de recurenta la secţia III-a, de unde s'a pronunciatŭ hotărîrea No. 6671, an. 1874, prin urmare, conform cu dispositiunile convenţiunĭ petrecute între părţĭ, recurenta cată a fi obligată la plata dobîndĭ de 5 % peste acea de 10 %, respunsă în urmă, precum şi la clausa

Digitized by Google

penală de óre ce nu'şĭ a îndeplinitŭ datoria ce'şĭ luase d'a plăti la termenile stipulate dobânda la acelŭ capitalŭ şi o atare interpretare a convenţiuni, făcută de instanţa de fondŭ, scapă controluluĭ acesteĭ Curţĭ;

Prin urmare mijloculŭ invocatŭ se găsesce neîntemeiatŭ;

Asupra mijloculuĭ alŭ III-lea de cassare:

„Decisiunea atacată nu coprinde temeiurile (art. 37 al. 3 legea cass.] pe cari se basédă cândŭ mĕ condamnă a plăti adaosulŭ de dobîndă de 5 % nu la dobînda neplătită, ci la capitalŭ şi omite a refusa argumentulŭ meŭ asupra acestuĭ punctŭ care forma alŭ IV-lea mijlocŭ de apĕrare alŭ mĕŭ la instanţa de fondŭ".

Considerândŭ că decisiunea supusă recursuluĭ se găsesce suficientŭ motivată, de óre-ce Curtea de fond, ca suverană în interpretarea convenţiunilorŭ, examinândŭ actulŭ de ipotecă petrecutŭ între părţĭ, constată că într'ênsulŭ recurenta s'a obligatŭ ca la casŭ d'a contraveni condiţiunilorŭ, să plătéscă, pe lângă dobînda de 10 %, încă 5 %, dobînda la capitalulŭ împrumutatŭ, iar nu la dobînda neplătită, precumŭ şi clausa penală de 1000 galbenĭ, casŭ care s'a îndeplinitŭ prin punerea în vĕndare a imobiluluĭ ipotecatŭ pentru neplata la timpŭ a dobînzeĭ.

Prin urmare şi acestŭ mijlocŭ cată a se respinge ca nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ al IV-lea de cassare: „Violarea art. 1088 combinatŭ cu art. 968 şi 966 cod. civ. Curtea nu putea acorda în acelaşĭ timpŭ şi dobînda de 5 % şi clausa penală de 1000 galbenĭ.

La obligaţiunĭ cari aŭ de objectŭ sume de banĭ, daune-interese pentru neesecutare sunt deja cunoscute; ele nu potŭ coprinde de cât dobânda ce póte trage cineva de la acéstă sumă, dobânda legală fixată de părţĭ séŭ lege, când e recunoscută libertatea dobândilorŭ.

Iu specia nóstră, clausa penală de 1,000 galbenĭ, avândŭ de object totŭ daunele interese, este proibită de lege (art. 10,188 etc.)

Considerândŭ că părţile capabile d'a contracta, stipulândŭ

Digitized by Google

prin actul de ipotecă o dobândă maĭ mare de 10% și o clausă penală, în cas de neîndeplinirea obligațiunilorŭ, și o asemenea stipulațiune neflindŭ prohibită de legiuitorŭ, Curtea de fondŭ obligând pe recurenta atâtŭ la plata dobândeĭ de 5% peste aceia de 10%, în urmă și la plata clauseĭ penale, n'a violat întru nimic citatele articole, de óre ce nu era vorba de nisce daune interese neprevĕdute și nefixate, ci de e dobândă stipulată și de o causă penală convenită espresŭ prin conventiune, care face legea părțilorŭ.

Deci și acest mijlocŭ cată a se respinge ca nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECȚIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 3 — MARTIE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURȚII DE CASSAȚIUNE.

PREȚUL ABONAMENTULUI PE UN AN

ȘECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĬ, 14.

1880.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 3. – MATERIE CIVILE. – No. 3.

No. 17.

PROCUROR. – **Constituirea tribunaluluĭ. – Ordine publică. Sarcinĭ. – Amânare.**

1). *Este viciată constituirea tribunaluluĭ cu procurorŭ, în materiĭ de vêndărĭ silite, când nu sunt în joçŭ interese de minorĭ saŭ de interdişĭ şi asemenea dispositiunĭ care privescŭ la constituirea trib. fiindŭ de ordină publică, neobservarea lorŭ póte fi invocată d'a dreptulŭ în casaţiune.*

2). *O dată çe asupra unuĭ imobilŭ se găsescŭ sarcinĭ înscrise în registrulŭ tribunaluluĭ, ele trebuescŭ prevĕdute în afiptele şi publicaţiunile ce se facŭ pentru vêndarea aceluĭ imobil.*

3). *Amêndările prescrise de art. 534 din pr. civ. fiindŭ enunciative, iar nu limitative, în tóte celĕ-l'alte casurĭ se póte face amândărĭ în termenulŭ celŭ maĭ scurtŭ, de patru sĕptămânĭ.*

No. 34. – **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Dâmboviţa No. 294 din annlŭ 1878, după recursulŭ făcutŭ de d-nu Alecsandru Stănescu, pentru vêndarea unuĭ imobilŭ.

Digitized by Google

2 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu G. Filiti, consiliar-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra primuluĭ mijlocŭ de casare astŭ-felŭ formulat: S'a violatŭ în modŭ flagrantŭ art. 2 al legeĭ de la 25 Octombrie 1867; procurorulŭ a luatŭ conclusiĭ în aéstă vêndare chiarŭ în diua efectuăreĭ vândăriĭ; acéstă intervenire în ședință a procurorului a pututŭ să influențede pe judecătorĭ în defavórea nóstră, conclusiunile sale fiindŭ pentru neadmiterea conclusiunilorŭ nóstre. Aci nu este cestiune dacă este saŭ nu bine pentru noĭ, că procurorulŭ a figuratŭ în acéstă instanță, faptulŭ este că Trib. a fostŭ constituitŭ afară din lege, și prin urmare tóte actele emanate de la elŭ, în specie vêndarea nóstră, suntŭ nule și neavenite.

Vĕdândŭ art. 2 din legea din Octombrie 1877, publicată în „Monitorul Official“ No. . . .

Considerândŭ că prin acéstă lege desființându-se conclusiunile procurorilorŭ în procesele civile, afară de acele procese în care ar figura interese de minorĭ saŭ interdișĭ, constituirea unuĭ Trib. este viciată cândŭ se constată că la cercetarea unuĭ procesŭ civilŭ, procurorulŭ a luat parte, puindŭ conclusiunĭ, de óre-ce este definsŭ acestuĭ magistratŭ într'unŭ modŭ absolutŭ, de a participa la lucrările Trib. în materie civilă, afară de excepțiunile susŭ indicate; că dispositiunile uneĭ legĭ care reguléḑă modulŭ cumŭ are a se constituĭ un Trib. saŭ Curte, cumŭ este legea de fată, fiindŭ de ordine publică, ele aŭ a fi observate sub pedépsă de nulitate a lucrărilorŭ sevârșite, si neobservarea lorŭ se póte invoca cu succesŭ d'a dreptulŭ în Casație, de și n'a fostŭ propusă la instanța de fondŭ; Că în specie fiindŭ o urmărire silită în care nu eraŭ interesațĭ minorĭ saŭ interdișĭ, se vede că la cercetarea contestațiunilorŭ ridicate do către recurentŭ a luatŭ parte și procurorulŭ Trib. care a pusŭ conclusiunĭ, așa că presența sa la

Digitized by Google

acéstă lucrare a făcutŭ a fi viciată constituirea Trib., şi decĭ pentru acestŭ motivŭ, lucrările sale aŭ a fi anulate.

Asupra mijlocului al II-lea de casare care are următórea coprindere:

„S'a violatŭ art. 506 al 2, căcĭ nu s'a publicatŭ esactŭ condiţiunile ce va fi având vândarea, nefăcându-se menţiune în publicaţiunĭ de decisia Curţiĭ de Apelŭ din Bucurescĭ No. 166 din anulŭ 1878, ce decisiune modifică hrisisulŭ de care se face menţiune la No. 3 din publicaţiunĭ, împrejurare care ar fi contribuitŭ a ridica valórea imobiluluĭ vândutŭ.

Avândŭ în vedere că este constatatŭ din tóte lucrările preurmate, că asupra acestuĭ imobilŭ a fostŭ luată subscripţiune ipotecară pentru plata hrisisuluĭ către d-na Ecaterina Georgiŭ, decĭ cu dreptŭ cuvântŭ s'a trecutŭ acéstă sarcină în afipte şi publicaţiunĭ, de óre-ce esistă înscrisă în registrele Trib.

Asupra mijloculuĭ al III-lea de casare ast-felŭ formulatŭ:

S'a violatŭ art. 503—510 din pr. civ., cândŭ amânându-se vândarea la 18 Noembrie 1878, pentru motivulŭ că Trib. era incomplectŭ, s'a fixatŭ termenulŭ de vândare conformŭ saŭ în previsiunile art. 555 pr. civ., căcĭ acestŭ termenŭ nu se póte acorda de câtŭ în casurile enumerate şi specificate în art. 530—535.

Vĕdândŭ art. 534 şi 535 pr. civilă.

Considerândfi că casurile de amânare coprinse în art. 534 nefiindŭ limitative, ci numaĭ enunciative, nu se póte susţine că în tóte cele-l'alte casurĭ care arŭ da locŭ la amânarea vândăreĭ, nu s'arŭ putea aplica disposiţiunile art. 535, care prevede termenulŭ celŭ maĭ scurtŭ de patru sĕptămânĭ;

Că acésta reese chiar din termeniĭ formalĭ aĭ art. 535, în care se dice că în orĭ-ce casŭ amânarea adjudecaţiuneĭ nu póte fi maĭ scurtă de patru sĕptămânĭ, aşa darŭ cu dreptŭ cuvântŭ Trib. a amânatŭ adjudecaţiunea din causa recusaţiuneĭ propusă de recurentŭ pentru un termenŭ de patru săptămânĭ, a făcutŭ o justă aplicaţie legeĭ;

Digitized by Google

Pentru aceste motive, se respinge mijlócele II-a şi III-a şi admiţându-se primulŭ mijlocŭ de casare.

Caséţă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc. Secţia II.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 18.

RECURSU NEADMISIBILU. —

1). Este neadmisibilŭ recursulŭ făcutŭ în cassaţiune cu actu de paupertate cândŭ, în termenulŭ de recursŭ, nu alăturŭ pe lângă dînsulŭ şi biletulŭ de plata contribuţiuneĭ.

No. 36. — **Respingerea** ca neadmisibil a recursuluĭ făcutŭ de Iosif Brener contra ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Iaşĭ sc. III-a No. 283 din 178 pentru vînzarea unuĭ imobil.

5 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ raportulŭ făcut în causă;

Deliberând:

Considerândŭ că conform Art. 46 din legea Org. a acesteĭ Curţĭ, este neadmisibil un recursŭ când recurentul nu alătură la actulŭ de paupertate şi biletul de plata contribuţiuneĭ;

Că în specie recurentulŭ făcând recursulŭ pe basa unuĭ actŭ de paupertate, ne alăturând şi biletulŭ de contribuţie în lăuntrulŭ termenuluĭ de 40 de zile de la data ordonanţeĭ atacată cu recursŭ;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 19.

RECURSU FARA INTERES. — **Nulitate acoperită.** —

1). Este fără interesŭ recursulŭ în casaţiune, cândŭ prin ordonanţa de adjudicare pe care o atacă, nu se aduce recurentuluĭ nicĭ unŭ prejudiţiŭ. —

2). Orĭ-ce nulitate se acopere prin nevenirea părţiĭ care a fostŭ citată în regulă.

No. 37. — **Respingerea** recursului făcut de Dumitrana văduva contra ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Ilfovŭ sc. III. din anul 1878, prin care i saŭ vêndut un imobilŭ.

5 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu I. Calinderu, membru-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra motivulŭ I. de casare:

Violarea Art. 562 al 5. combinat cu Art. 504 şi 512 pr. Civ. în ce privesce formarea procesuluĭ verbalŭ de situaţia imobiluluĭ şi al afiptelorŭ, căci imobilul ipotecatŭ şi care trebuea a se vinde, purta No. 12, iar din afiptele Tribunaluluĭ şi procesul verbalŭ se vede pusŭ în vîndare şi imobilul No. 14 ce 'mĭ aparţine, fără însă a se specifica din ce anume clădirĭ se compune fie care dintr'însele, astfelŭ că Trib. de şi

Digitized by Google

prin ordonanța sa dice, că vinde imobilul No. 12, dar în realitate 'mĭ ea și imobilul meŭ No. 14, etc.

Avînd în vedere că din ordonanța de adjudecare se constată că s'a vîndut imobilul cu No. 12, iar nu cel cu No. 14, așa că nu are nicĭ un interesŭ a invoca acest mijlocŭ, pe cât prin ordonanța, ce se atacă nu 'i se aduce nicĭ prejudiciŭ, căcĭ intimatulŭ creditorŭ adjudecător nu póte căștiga maĭ mult dreptŭ de cât acela ce se prevede în ordonanță, și în ordonanță nu se prenede alt dreptŭ de proprietate de câtŭ asupra imobiluluĭ cu No. 12.

Asupra motivuluĭ al II, Escesŭ de putere, căcĭ eŭ prin maĭ multe petițiĭ am reclamat Trib. și la cea dela August 19 din 178 dispune a se avea în vedere la dioa vînzărilĭ, fără ca Trib. în acea di prin jurnalulŭ No. 7962 din 178 ce a închiat să se fi ocupatŭ de cererea mea și să'ĭ fi datŭ vre o soluțiune, astfelŭ că pe ne dreptŭ mă găsește expropriată și de imobilulŭ micŭ;

Considerând că recurenta fiind citată în regulă pentru dioa fixată pentru adjudecare nu s'a presentatŭ la Trib. a cere să se pronuncie asupra reclamațiilorŭ sale, așea că orĭ ce nulitate à rĕmasŭ acoperită prin tăcerea sa;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 20.

PETIŢIUNE DE RECURSU NESUB-SCRISA.--**Sub-scriere, după expirarea termenuluĭ de recursŭ.**—

1). Este nulă şi neavenită petiţiunea de recursŭ nesub-scrisă daca în termenulŭ de recursŭ nu-o subscrie saŭ nu'şĭ o însuşiasce.

No. 39.—**Declararea** de nul şi ne avenit a recursuluĭ făcut de D-lŭ N. P. Poenaru contra ordonanţeĭ Trib. Doljŭ secţia Comercială No. 583 din 1878.

6 Martiu 1879.

CURTEA,

Deliberând:

Asupra esecpţiuniĭ de nulitate a recursuluĭ.

Considerând că în ce privesce formele relative la modul cum are a se face recursulŭ în casaţiune, are a se observa principiile relative la petiţiunĭ, dupe care principiĭ arătate anume în Art. 69 pr. Civ., petiţia trebue să coprind, între alte enunciaţiunĭ şi acea a numeluĭ şi pronumeluĭ reclamantuluĭ, formalitatè prescrisă sub pedépsă de nulitate a petiţiuniĭ; Că chiar din coprinderea Art. 41 legea Org. a acesteĭ Curţĭ, care cere ca declaraţia de recursŭ să fie făcută înscrisŭ, reese că in ce priveşte recursurile în casaţie, trebuescŭ scrise şi subscrise de recurentŭ, singurulŭ mijlocŭ din care se póte cons-

Digitized by Google

tata persóna care a făcutŭ acelŭ recursŭ; că iscălitura petiţiuniĭ de recursŭ fiind uă formalitate substanţială, căcĭ prin ea se arată persóna care a făcutŭ recursŭ spre a i se putea da cursŭ, omisiunea eĭ atrage nulitatea recursuluĭ, afară de casul când recurentulŭ înlăuntrul termenuluĭ de recursŭ ar veni să iscăléscă sau ar face uă declaraţiune că acel recursŭ care a omis a'l iscăli este al sĕŭ şi că 'şi 'l insuseşte; că în specie, recursulŭ fiind ne subscrisŭ de către D-lŭ Poenaru în lăuntrulŭ termenuluĭ de 40 de dile acordat de lege, declaraţia sa şi subscrierea recursuluĭ pusă dupe expirarea acestui termenŭ nu póte înlătura nulitatea.

Pentru aceste motive,

Declară recursulŭ nul şi neavenit.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 21.

VINDARE SILITA. — **Creanţă dreptŭ preţŭ. — Contestaţiunĭ. Competinţa trib. de notariatŭ. — Mijlocŭ fără interesŭ. — Mijlóce nepropuse la tribunalŭ. —**

1). Cu dreptŭ cuvîntŭ tribunalulŭ încuviinţéză adjudecatarulŭĭ să consemne creanţa sa ipothecară dreptŭ preţulŭ imobiluluĭ, cândŭ constată că pentru creanţa datală ce i se opunea nu se luase inscripţiunea tribunaluluĭ. —

2). Contestaţiunile privitóre la rangulŭ creanţelorŭ, este de competinţa tribunalelorŭ de notariatŭ de a le regula.

3). Este fără interesŭ mijloculŭ de cassare cândŭ este intemeiatŭ pe motive carĭ nu causéză vre-unu prejudiţiŭ recurentuluĭ. —

4). Este neadmisibilŭ recursulŭ intemeiatŭ pe motive cari n'aŭ fostŭ propuse şi discutate de instanţa de fondŭ. —

No. 41. — **Respingerea** recursurilor făcute de D-niĭ N. Greceanu şi D. R. Plopsoreanu contra ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Doljŭ secţia Comercială No. 583 din 178 pentru vînzarea unuĭ imobilŭ.

7 Marte 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu C. E. Schina, preşedinte-raportorŭ;

Digitized by Google

Deliberândŭ;

In ce privește recursulŭ D-luĭ Greceanu. Asupra mijloculuĭ I de casare astfelŭ formulatŭ:

D-lŭ Alecu Aman, cumpărătorulŭ moșieĭ, ne depuindu'și de astă dată creanța sea întreagă în numerarŭ, nu s'a supusŭ Art. 552 din pr. civ. care deslușaște cumpărătorilor și judecătorilor că creanțe contestate nu le admite ale consemna dreptŭ banĭ in prețu imobililorŭ cumpărate, etc.

Considerând că Trib. în urma contestațiuneĭ recurentuluĭ, prin hotărîrea pronunciată contradictoriŭ, constatândŭ în faptŭ că în privința creanțeĭ dotale a socieĭ sale nu s'a luatŭ inscripțiune în regulă înaintea creanțeĭ hipotecare a luĭ I. H. Valdapfel, cedată D-luĭ Amanŭ, cu dreptŭ cuvênt a încuviințat ca adjudecatariulŭ să consemne dreptŭ preciŭ creanța sa hipotecară.

Asupra motivelorŭ II și III de casare în următórea coprindere:

Onor. Tr. cu ocasia discuțieĭ contestațieĭ mele asupra depuneriĭ preciuluĭ nu s'a mărginit a se pronuncia specialŭ pentru consignarea preciuluĭ, ci a prejudecatŭ și cestiunea de prioritate a creanțelorŭ, a datŭ numire înainte de timpŭ creanțeĭ mele de chirografă prin sentința sa cu No. 4163 din 878, prevĕzută în ordonanța sa pronunciată pentru acea ce nu era în dreptŭ să facă de câtŭ la formarea tablouluĭ dupe comfirmarea ordonanțeĭ de vênzare, a violat Art. 578 din pr. Civilă;

Onor. Tribunalŭ de notoriatŭ prin sentința No. 4163 din 1878, coprinsă in ordonanța prin care 'mĭ a respinsŭ contestația, s'a pronunciatŭ fără competință și în fondŭ a datŭ o interpretare greșită angajamentuluĭ luatŭ de Valdpfel, a însușitŭ atribuțiile Trib. Civil, nu négă și dreptul de despăgubire; în fond mă înlătură și de la judecătoriĭ meĭ pe calea principală, și în fine mă și condamna prin rea interpretare a actuluĭ, și astfel violând Art. 58 din pr. Civilă.

Considerînd că în materiĭ de urmărire silită, când se ridică contestațiunĭ asupra ranguluĭ creanțelor cu care se pre-

Digitized by Google

sintă diferiţĭ creditorĭ, Trib. de notariatŭ este competinte a se pronuncia; că acéstă cumpetinţă a Tribun. de notariatŭ de a se pronuncia asupra contestaţiunilorŭ de asemenea natură este recunoscută prin Art. 576 şi următoriĭ pr. Cod. Civ. că astfelŭ Trib. judecăndŭ pe calea contestaţiuniĭ rangul creanţeĭ adjudecatarului Aman, şi încuviinţînd depunerea eĭ dreptŭ preciŭ, n'a violatŭ nicĭ un tecst de lege.

Asupra motivuluĭ al IV de casare: Onor. Trib. în urma pronunciăriĭ sentinţeĭ cu No. 4163 din 1878 pentru respingerea contestaţieĭ, a adoptatŭ o procedură somară, închee un jurnalŭ sub No. 4223 din 19 Octombre şi ordonă depunerea creanţeĭ mele în suma întrègă de leĭ noĭ 94,417 şi apoĭ adoadi la 20 Oct. négă acel jurnalŭ hotărîtor, şi prin alt jurnalŭ cu No. 4224 al complectuluĭ admite altă cifră pentru depunere şi regulează a se consigna din preciul creanţeĭ mele numaĭ leĭ 61,100, diminuând cifra procentelorŭ cu leĭ 33,347 şi ordonă a se depune numaĭ leĭ 61,100, etc.

Avînd în vedere că Trib. prin hotărîrea cu No. 4163 din 1878, pronunciată asupra contestaţiuniĭ D-luĭ Greceanu, a recunoscutŭ că creanţa D-luĭ Aman este în rang util, şi prin urmare în dreptŭ a o depune dreptŭ preciu;

Considerînd că de şi în urmă, prin osebita încheere după cererea chiar a creditoruluĭ adjudecatar, a incuviinţat ca să se depue la casa de consemnaţiunĭ suma de 4,000 galb., creanţa dotală a d-luĭ Greceanu cu procentele pe trei anĭ căt, s'a recunoscutŭ că ar avea drept să primească prin această dispositiune luată de Trib., departe de a prejudicia pe recurentŭ, a voit a garanta pretenţiunile sale faciă cu adjudecatarulŭ când s'ar discuta cestiunea priorităţiĭ pe calea principală; decĭ acestŭ mijlocŭ se respinge ca fără interesŭ.

In ce priveşte recursul D-lui Plopşoreanu.

Asupra mijloacelor I şi II de casare astfel formulate:

Tribunalul, în urma decisiuniĭ inalteĭ Curţĭ de Casaţiune şi Justiţie No. 209 din 1877, care anulează ordonanţa de adjudecare No. 145 din 1877 dată în persoana D-luĭ Aman, pune imobilul ur-

Digitized by Google

măritŭ în licitaţie cu deficitŭ în comptul meŭ, ca prim adjudecatariŭ, căcĭ n'am depus preciul, lucru neadmisibil, căcĭ prin efectul casăreĭ ḑiseĭ ordonanţe, urmărirea trebuind a începe de a capo, a făcutŭ uă eronată aplicaţie art. 563 pr. Civ.

In publicaţiunile făcute nu s'a făcutŭ menţiune că pădurea aflată pe imobilulŭ urmăritŭ era reservată debitoreluĭ Poenaru; că acéstă împrejurare a imobiluluĭ ne fiind afişiată, şi Trib. ne ţinînd comptŭ de dĕnsa, a comisŭ uă contraventţiune disposiţiunilor Art. 506 pr. Civ.

Considerănd că aceste mijlóce ne fiind propuse la Trib. de către recurentŭ care, dupe cumŭ se constată din ordonanţa de adjudecare, a fost presinte în ḑioa când a avutŭ locŭ vînzarea, nu póte să le învóce d'a dreptulŭ în casaţie.

Asupra mijlócelorŭ III, IV şi V de casare în următórea coprindere:

Pădurea in cestiune fiind revendicată de debitore, Trib. adjudecăndŭ imobilul fără restricţiune, a violat Art. 534 pr. Civ. şi 1812 Cod. Civil.

Tribunalulŭ permiţĕnd D-lui Aman devenitŭ iarăşi adjudecatarŭ ca parte din banĭ să'ĭ depue în creanţa ce avea ca cesionarŭ şi magistratŭ, a violat Art. 1309 C. Civ.

Că acea creanţă constatată, Trib. a călcat'o în picioare, Art. 552 pr. Civ.

Considerând că prin aceste mijloace invocându-se cestiunĭ care suntŭ de esclusivŭ interes al debitoruluĭ espropriatŭ, nu se pot invoca de recurentŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II

Digitized by Google

No. 22.

MIJLOACE NOI. — **Contestaţiunĭ.** — **Citaţiunĭ.** —

1) *Nu se póte invoca pentru prima óră în cassaţiune mijlóce care n'au fostŭ propuse la tribunalŭ.*

2). *În materie de contestaţiunĭ la urmărire, cândŭ se defige termenulŭ judecărĭĭ lor chiar in zioa vênzărĭĭ. nu este necesitate de nouĭ citaţiunĭ pentru acésta.*

3). *După ce Curtea a cercetatŭ tóte mijlócele de casare şi a căḑut în divergintă de opiniunĭ asupra lorŭ, nu se maĭ potŭ primi uouĭ mijloace de cassare.*

No. 42. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Maria Zavaschi contra ordonanţiĭ de adjudecare a Trib. Covurluiŭ No. 4178, pentru vênzarea unuĭ imobile.

7 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu E. B. Caligari, preşedinte-raportor;

Dliberând :

Asupra mijloculuĭ I de cassare aflat în divergintă, că urmârirea s'a inceputŭ înainte de expirarea termenului de 30 ḑile dela data comandamentuluĭ.

Considerând că mijloculŭ acesta neflind propus la Tribunalŭ, nu se póte invoca pentru prima óră în casaţie;

Digitized by Google

Asupra mijlocului II de casare că Trib. a procedatŭ la vînzare mai nainte d'a resolva contestaţia făcută la urmărire.

Considerând că de câte ori e vorba de o contestaţie ce se face de către urmărit şi care se decide a se judeca chiar în zioa ficsată pentru vînzare, nu este necesariu a se mai face osebite citaţiĭ contestatorului, care a fost citatŭ pentru aceiaşi zi; că în specie contestaţia făcută de recurenta fiind sorocită a se judeca chiar în zioa vênzării, pentru care termenŭ era citată, urma să vină la Trib. a o susţine, deci mijlocul este ne fondatŭ.

În ce priveşte cererea advocatuluĭ recurentului, de a i se permite astădi să invóce nouĭ motive de casare.

Considerîndŭ că partea care a făcutŭ un recursŭ póte, până la zioa ficsată pontru judecarea recursului sĕŭ, să invóce orĭ câte mijlóce de casare va voi, însă o dată produse si judecate acele mijlóce de curte, recurentulŭ nu maĭ póte produce nouĭ mijlóce în urma unei divergin̦te ivite asupra mijlócelorŭ propuse, precum nu poate produce nouĭ mijloace când recunoscându-se ca ne fondate mijlócele propuse, 'i s'a respinsŭ o dată recursulŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. S. II.

Digitized by Google

No. 23.

COMPETINȚA TRIB. ÎN MATERIE CIVILA ȘI COMERCIALA.
Recurs omiso-medio. —

1) Tribunalele, în materie civilă și comercială, neputênd judeca în ultimă instanță de cât până la o valoare de 1500 leĭ hotărîrele lorŭ, de câte ori este vorba de o sumă maĭ mare, sunt supuse apelului, neputêndŭ fi admisibil recursul d'adreptul in casațiune contra unor asemenea sentințe.

No. 44. — Respingerea recursului făcutŭ de D-nu Ioniță Pandele contra sentințiĭ Trib. Argeșŭ No. 6178.

9 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultând raportul făcut în causă;

Deliberândŭ:

Asupra escepțiunii ridicată de partea intimată pentru inadmisibilitatea recursuluĭ ca făcutŭ omiso medio.

Văzênd Art. 56 pr. Civ. combinat cu Art. 3 pr. cod. com.

Considerînd că, precum in materia civilă, asemenea și in materia comercială, Trib. de județe aŭ competința a judeca în ultima instanță, numai afacerile cari au uă valòre de 1500 leĭ capital și interese; in toate cele alte cause care trecŭ peste această cifră, ele judecă în prima instanță și hotărîrea lorŭ

Digitized by Google

este supusă apeluluĭ către Curtea Apelativă în circumscripţiunea câria se află aşezat;

Că în specie, cifra care s'a judecatŭ de tribunalul Argeşiu prin sentinţa atacată, fiind mai mare de 1500 leĭ capitalŭ şi interese, nu putea judeca în ultima instanţă, ci cu dreptŭ de apelŭ; că recurentulŭ, maĭ 'nainte de a usa de calea ordinară a apeluluĭ, făcĕndŭ d'a dreptulŭ recursŭ în casaţie, este neadmisibilŭ fiind făcutŭ *omisso medio*.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. S. II.

Digitized by Google

No. 24.

LEGEA MORATORIE. — **Starea de asediŭ.** — **Urmărire silită.** — **Termene.** — **Comandamentŭ.** — **Probă.**

1) Legea moratorie nu maĭ poate fi invocată cândŭ se constată că în timpulŭ cândŭ a inceputŭ urmărirea incetase starea de asediŭ. Împrejurarea că comandamentulŭ s'a făcutŭ sub acea lege privesce numai pe militari.

Termenile privitoare la inceperea urmărirei silite se calculă din dioa când s'a datŭ comandamentulŭ in primirea debitoruluĭ urmăritŭ, éră nu de la data eșireĭ luĭ.

3). Debitoruluĭ urmăritŭ incumbă sarcina de a proba că a plătitŭ dobânda la capitalulŭ împrumutatŭ, precum și aceia că venitulŭ imobiluluĭ pe unŭ an póte acoperi dobînda capitaluluĭ.

No. 46. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de D-nu D. Simonidi contra ordonanțeĭ de adjudecare a Trib. Ilfov. secția III No. 1397 din 1878.

12 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu Al. Cantacusin, consilier-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra motivului I de casare întemeiat pe violarea Art. I și următoriĭ din legea moratorie, că la Noembre 1877, orașul

Digitized by Google

ca și localitățile de prin pregiurŭ eraŭ declarate în stare de asediŭ, și ast-felŭ toțĭ locuitoriĭ de acolo erau scutițĭ și apărați de orĭ ce răspundere pe timpul căt va ținea starea de resbel, etc.

Avînd in vedere că după cum se constată din ordonanța de adjudecare, urmărirea s'a începutŭ dupe ce incetase starea de asediu, așa că nu póte fi invocată violarea legii moratorie; că de și comandamentulŭ s'a făcut subt imperiulŭ acesteĭ legĭ, pe când localitatea unde recurentul 'și avea domiciliul era în stare de asediŭ, însă, după Art. 5 din zisa lege, în ce privește pe persoanele care nu suntŭ militarĭ sau asimilațĭ, prevede suspensiunĭ numai pentru judecata acțiunilorŭ intentate, sau acelor cari s'ar intenta în timpul stăreĭ de asediŭ, iar nu și pentru asemenea acte de procedură, precum este comandamentul; decĭ mijlocul este nefondatŭ. Asupra mijloculuĭ al II de casare astfelŭ formulatŭ: Violarea Art. 387, 388 și 500, pr. Civ. căcĭ nu 'mĭ a comunicatŭ maĭ 'nainte actul autenticŭ și titlulŭ esecutoriŭ și nicĭ somațiune nu'mĭ a făcutŭ, conform cu Art. 388, apoĭ comandamentulŭ era espiratŭ și nu maĭ putea face urmărirea, căcĭ de la 29 Noembre până la una Aprilie 1877, sunt mai mult de treĭ luni de zĭle și procesul verbal de la una Martie nu póte fi consideratŭ între actele de urmărire, ci numai cele prevĕzute la art. 503 și 506 și următoriĭ;

Vĕzĕnd Art. 500 pr. Civ.

Considerênd că prin cuvintele: *urmărirea nu va începe maĭ 'nainte de o lună de zile nicĭ maĭ multŭ de treĭ lunĭ de la data comandamentuluĭ,* nu se înțelege că punctul de plecare alŭ termenelorŭ coprinse in acest art. are a se calcula de la data eșireĭ comandamentuluĭ, ci de la acea când comandamentulŭ s'a datŭ în primirea debitoruluĭ; că dară dela data comunicăreĭ comandamentuluĭ și până în zioa căndŭ s'a cerutŭ urmărirea, ne fiind espirate de căt treĭ lunĭ, mijlocul este nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ III de casare: Nu se vede din ordonanță că s'a trecutŭ în marginea registruluĭ ipotecarŭ vînzarea și

Digitized by Google

nicĭ nu se constată că s'a comunicatŭ procuroruluĭ, ceea ce e sub pedépsă de nulitate, conformŭ Art. 512.—

Considerând că acest mijlocŭ de casare ne fiind învocatŭ la Tribun, nu se póte propune d'a dreptulŭ în casaţie.

Asupra mijloculuĭ al IV de casare: Nu se constată cu nimic că dobînda nu s'a plătitŭ şi că trebuea să se pună formula esecutorie pe actŭ, şi apoĭ chiar dacă nu 'ĭ s'a plătitŭ, causa a fost forţa majoră, căcĭ fiind ocupaţiune, casele nu s'a putut închiria şi nu s'a putut plăti, şi eŭ propuind că cedezŭ chiria pentru plata dobîndilorŭ, căcĭ termenulŭ actuluĭ nu expirase, Trib. comite un excesŭ de putere cândŭ 'mĭ respinge cererea;

Considerândŭ că sarcina de a dobîndi plata dobândilorŭ la capitalul împrumutatŭ, pentru care se făcea urmărirea, incumbă recurentuluĭ, ca debitorŭ, iar nu creditoruluĭ, că uă asemenea probă ne făcĕndŭ înaintea instanţelorŭ de fondŭ, nu se putea suspenda urmărirea începută în contră'ĭ, maĭ ales că nicĭ a probatŭ cu acte autentice, că venitulŭ pe unŭ anŭ alŭ imobiluluĭ urmăritŭ póte acoperi dobînda la capitalŭ; aşa dară mijloculŭ este nefondatŭ;

Pentru aceste motive, etc.

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 25

IMPAMANTENIREA MICA.—**Regulamentul organicŭ.**

1). Streiniĭ care dobândea impămêntenirea mică după regulamentulŭ organic, nu se potŭ bucura de drepturile politice în ţeară.

No. 47.—**Respingerea** recursuluĭ făcut de Iosif Ghering contra sentinţii trib. Neamţu de la 13 Februarie 1879.

12 Martiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. Gr. Filiti, consilier-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra uniculuĭ mijlocŭ de casare întemeiatŭ pe violarea art. 17 şi 22 legea electorală, că posedândŭ mica înpămêntenire, are dreptulŭ a fi alegĕtorŭ în colegiulŭ alŭ II-lea electoralŭ, avândŭ censulŭ cerutŭ.

Vĕdendŭ art. 17 şi 22 legea electorală;

Considerândŭ că din combinaţiunea acestor doĕ texte de lege resultă învederat că nimenĭ nu poate figura în listele electorale ale verĭ-unuĭ colegiu, fie ca alegĕtorŭ saŭ eligibilŭ, dacă nu este românŭ prin naştere saŭ a dobênditŭ împămêntenirea mare; că art. 17 vorbindŭ de împămêntenire fără să facă verĭ o distincţiune, de aci nu resultă ca şi aceĭ carĭ aŭ dobênditŭ sub regulamentulŭ organicŭ mica împămênte-

Digitized by Google

nire, suntŭ admişĭ la eserciţiulŭ drepturilorŭ politice, de óre-ce, după acea lege, impămêntenirea mică acordă streinilorŭ numaĭ drepturĭ civile iar nu şi politice, décă, faciă cu actuala lege, nu putem admite la eserciţiulŭ drepturilorŭ politice de câtŭ pe aceĭ streinĭ care aŭ dobêndit marea împămêntenire dupe toate formele ce exige acestŭ regulamentŭ; că recurentulŭ neavêndŭ dobêndită acéstă înpămêntenire, după cum singurĭ recunóşte, tribunalulŭ cu dreptŭ cuvêntŭ a încuviinţatŭ escluderea sa dintre alegĕtorĭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 26.

VINZARE. – COMANDAMENT. – **Somaţiune.**

1) In materie de vênzare silită nu se cere ca pe lêngă comandamentulŭ în regulă, să se facă debitoruluĭ şi somaţiune.

No. 48. – **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-lŭ Teodor I. Gabrilescu contra ordonanţeĭ de adjucare a trib. Romanaţĭ No. 178 din 1878, relativŭ la vênzarea unuĭ imobilŭ.

13 Martiŭ 1879.

CUTREA,

Ascultândŭ pe d. G. Filiti, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ :

Asupra mijloculuĭ I-ŭ şi II-a de casare ast-felŭ formulate :

S'a violatŭ art. 535 Pr. Civ. şi prin urmare Trib. a comis esces de putere cândŭ după inchiderea urmăririĭ făcută prin jurnalŭ, dresatŭ de trib. în ţioa de 26 Sept. 1877, cacĭ trib. trebuea să ordone o nouă urmărire începêndŭ dela comandament şi făcându-se tóte cele alte acte de procedură, pe cândŭ în specie. Trib. de Romanaţĭ n'a făcutŭ de câtŭ să ordone noĭ publicaţiunĭ cu termene scurte de douĕ săptămênĭ, şi ast-felŭ 'mĭ-a răpîtŭ drepturile mele, căcĭ în timpulŭ acestorŭ formalităţĭ care suntŭ prescrise sub pedépsă de nulitate, se puteaŭ găsi

Digitized by Google

concurenţĭ, séŭ putémŭ găsi eŭ singurŭ banĭ şi plătémŭ creditoruluĭ; s'a violatŭ art. 504 Pr. Civ. căcĭ în publicaţiune nu se vede trecută profesiunea creditoruluĭ;

Considerândŭ că aceste mijlóce ne fiindŭ propuse la trib. nu se potŭ învoca pentru prima óră în casaţie.

Asupra mijloculuĭ al II-a de casare care are următórea coprindere :

S'a violotŭ art. 378 şi 388 Pr. Civ. căcĭ nu s'a făcutŭ somaţiunea cerută de aceste art. înaintea orĭ-căreĭ alte urmăririĭ.

Considerêndŭ că în materie de urmărire silită, prin nicĭ un text de lege nu se cere ca afară de comandament să se facă debitoreluĭ osebită somaţiune, căcĭ comandamentulŭ ţine loculŭ uneĭ somaţiunĭ, căcĭ cândŭ se constată, precum este în specie, că s'a făcutŭ comandamentulŭ dupe toate formele ce exige Pr. C. urmărirea este în regulă; prin urmare mijloculŭ acesta este ne fondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. *Secţia II.*

Digitized by Google

No. 26.

PROTEST. — GIRANT. — **Martorĭ.** — **Servitorĭ.**

1). Acțiulŭ de protestŭ făcutŭ în persóna girantelui este valabile și produce tóte efectele sale, de și portorul nu este subt scris într'insulŭ. Este destulŭ ca portărelulŭ care a dresatŭ actulŭ, să constate presența portaruluĭ.

2). Nu este necesar a se arăta êu actul în protestŭ, numele, pronumele, profesiunea și domiciliul martorilor care aŭ figura precum și numele servitoruluĭ, în mâna căruia s'a lasat în absența stapânuluĭ sĕŭ.

No. 52. — **Casarea,** decisiuniĭ curțiĭ de apelŭ secț. III-a din Bucureștĭ No. 22678, după recursulŭ făcutŭ de sindiciĭ lichidatorĭ aĭ societățiĭ financiare.

19 Martiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. G. Crețeanu, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra tutulorŭ motivelorŭ de casare ast-felŭ formulate:

Rea interpretare a art. 168 C. Comerc. și violarea principiuluĭ că nulitățile există numai în casurile anume prevĕdute de lege, saŭ cândŭ este vorba de lipsa uneĭ formalităţĭ constitutive a însușĭ actuluĭ.

Intr'adevĕrŭ, se anuleadă protestulŭ făcutŭ și se libereadă-

Digitized by Google

garantuluĭ d. L. Vasilescu pentru considerațiunea că portorele, nu a semnatŭ actulŭ de protestŭ; presența portoreluĭ însă nu este de substanța actuluĭ de protestŭ, dênsa se constată afară de acestea prin afirmarea portărelului făcută în actulŭ de protestŭ, și nicăerĭ nu se vede în lege a se cere semnătura portoreluĭ în actulŭ de protestŭ, saŭ să stabilésca nulitatea protestuluĭ pentru lipsa semnăturiĭ portoreluĭ; violarea art. 168 cod. comerc., și a principiuluĭ că în materie comercială, înainte de aplicarea dispositiunilorŭ coduluĭ civilŭ, trebue luate în considerațiune usurile comerciale generalmente admise, se anulează într'adevĕrŭ protestulŭ pentru că martoriĭ semnațĭ într'însulŭ nu aŭ fostŭ individualisațĭ conform art. 416 Pr. Civ. fără să se considere că art. 168 codŭ comercialŭ, nu cere individualisarea lorŭ prin arătarea profesiuniĭ și domiciliuluĭ lorŭ, și pierzându-se din vedere că usulŭ constantŭ alŭ piețiĭ Bucureștilorŭ și alŭ țĕriĭ întregĭ, de cândŭ se aplică codicele comerciale, este stabilitŭ în sensulŭ că protestulŭ se semneadă de martorĭ neindividualisațĭ.

Violarea art. 168 cod. comerc. în sensulŭ că nu se putea pronuncia nulitatea protestuluĭ pe considerațiunea că nu s'a arătatŭ numele servitoruluĭ debitorelui căruia s'a adresatŭ portărelulŭ, de óre-ce nicĭ un textŭ de lege nu există care să ordone acestŭ lucru și apoĭ usulŭ comercialŭ din țéră și streinătate este stabilit în sensul că nu este nevoe a se desemna cu numele persóna la care se adreséadă la domiciliulŭ debitoreluĭ;

Avêndŭ în vedere că după cum resultă din decisiunea atacată, intimatulŭ Lambru Vasilescu, a fostŭ apucatŭ de plata sumeĭ de 51,750 leĭ în calitate de girantŭ;

Avêndŭ în vedere că curtea de apelŭ, pentru a apăra pe girantŭ de plata arătateĭ sume, a declaratŭ nul procesulŭ verbalŭ încheiatŭ de către agentulŭ judecăterescŭ prin care se constată facerea protestuluĭ și comunicarea luĭ, care nefindŭ dresatŭ în condițiunile cerute de art. 168 cod. comercialŭ pentru considerațiunĭ și anume: I-a că portorul n'a subscris ac-

Digitized by Google

tulŭ de protest, II-lea că nu se arată printr'ênsul, numele, pronumele, profesiunea și domiciliulŭ martorilorŭ care trebue să asiste pe agentulŭ judecătorescŭ și al III-lea că nu se arată numele servitoruluĭ căruia s'a lăsatŭ actulŭ de protest în lipsa stăpânuluĭ sĕŭ de acasă, declarândŭ că aceste formalităţĭ sunt substanţiale și prescrise sub pedépsa de nulitate;

Vĕdênd art. 168 cod. comerc.

Considerând că în ce privește formalităţile relative la facerea de protest, legiuitorulŭ prevede că acest act să se facă de către funcţionarul însărcinat de preşedinte după cererea și stăruinţa creditoreluĭ la locuinţa alésă, luĭ, saŭ acea a persónelorŭ arătate în poliţă, însărcinate ca la trebuinţă să o plătéscă și în presenţa a doĭ martorĭ găsiţĭ de creditorŭ;

Că facă cu acest text de lege, pentru ca un act de protest să fie considerat valabil făcutŭ, se cer treĭ condiţiunĭ a-ca agentul judecătoresc să fie asistat de portăreĭ, după a căruia cerere este a se face protestul, b] presenţa a doĭ martor produșĭ de acesta și c) protestul să se facă la domiciliulŭ debitoreluĭ, fără însă să se prevadă modul cum are a se constata îndeplinirea acestor formalităţĭ;

Că în lipsă de un test de lege formalŭ care se prescrie modul cum are a se procede de către agentul judecătoresc în constatarea îndeplinirĭĭ acestor formalităţĭ maĭ înainte de regulele de procedură statornicite prin legea posterióră codiceluĭ de comerciŭ, urmeadă a se observa practica constantă în asemenea materie, întru cât legea de procedură n'a introdus espres nicĭ o modificare a codiceluĭ de comerciŭ relativă la facerea protestuluĭ;

In ce privește nulitatea trasă de curte din lipsa semnàturi portoreluĭ.

Considerând că în procesul verbalŭ încheiat de către sgentul judecătoresc însărcinatŭ cu facerea protestuluĭ se constată că portorul a fost presinte, din formalitatea ce exige art. 168 în acest punct se găsește îndeplinită, car sub semnăĭ

Digitized by Google

tura acestuia în josul procesuluĭ verbal nefiind cerută anume de lege, lipsa sa nu este o causă de nulitate a actuluĭ de protest.

In ce privește nulitatea trasă din nearătarea numeluĭ, pronumeluĭ, profesiuniĭ și domiciliuluĭ martorilor.

Avênd în vedere că prin procesul verbal se constată că la facerea protestuluĭ a fost facià doĭ martorĭ aduș de creditorŭ, care se vĕd iscăliți în josul procesuluĭ verbal, că altă formalitate nu se cere de loc prin art. 168 cod. Comerc. în privința profesiuniĭ și domiciliuluĭ martorilor; că art. 416 și 672 pr. Civ. pe care le aplică Curtea de apel suntŭ relative la urmărirea bunurilorŭ mobile, ridicarea peceților și inventariŭ și nu se póte aplica la proteste în materie comercială, precum se vede din chiar natura diferită a enunciațiunilorŭ ce trebue să coprindă procesele verbale de care ele tratează;

In ce privește punctulŭ al 3 relativŭ la calitatea resultăndŭ din nearătarea numelui servitoruluĭ căruia, în lipsa debitorului dela domiciliu, s'a lăsatŭ protestul.

Considerăndŭ că chiar după art. 74. pr civ. este destulŭ să se constate de către agentulŭ judecătorescŭ absența adresatuluĭ dela domiciliu și că actulŭ de procedură . care urma a i se remite, s'a lăsatŭ în primirea unui servitorŭ alŭ sĕŭ pe care la găsitŭ, fără să fie trebuință a se arăta numele acelui servitor; că în specie, portârelulŭ constatăndŭ în procesul verbal că în lipsa debitoreluĭ dela domiciliŭ, actul de protestŭ la lăsatŭ în primirea unuĭ servitorŭ alŭ sĕŭ, essigențele legeĭ suntŭ îndeplinite.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Dată, etc. Secția II

Digitized by Google

No. 28.

REVIZUIREA LISTELOR ELECTORALI.

1) Primăriile, cu ocasiunea revisuiri anuale ce face listelor electorale, nu putea de la sine să ştérgă din liste decâtŭ în casŭ cândŭ ar constata că posteriorŭ inscrieri în listă, acea persónă a perdut vreuna din cualităţile cerute de lege.

No. 57.—**Casarea** sentinţeĭ Trib. Brăila No. 54 an. 1879 in urmarea recursuluĭ făcutŭ de d-nu L. P. Lazarovici in cestiune electorală.

20 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu St. Silon, consilier-raportor.

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de casare ast-fel formulatŭ. Violarea art. 41 din legea electorală; consiliulŭ comunalŭ nu are dreptulŭ să şteargă din liste de câtŭ pe aceia ce aŭ perdutŭ vre-una din cualităţile cerute de lege; elŭ nu are dreptŭ după acestŭ art. să ştérgă din liste pe aceia ce n'aŭ avutŭ vre-una din acele cualităţĭ atuncĭ când nu esistă nicĭ o contestaţie in această privinţă.

Vĕdândŭ art. 32 şi 41 din legea electorală;

Considerĕndŭ că art. 32 declară că listele electorale suntŭ permanente.

Digitized by Google

Că de și art. 41 a prevĕdutŭ dreptulŭ de revizuire anuală a listelorŭ de alegătorĭ, revisuire alŭ căreĭ efectŭ legalŭ constă în adăogirĭ saŭ scoterĭ de alegătorĭ, însă în ce privește scóterile, acestŭ dreptŭ acordatŭ de legiuitorŭ consiliilorŭ comunale se mărginește numaĭ la acele persóne care, posterior înscrierilorŭ în listele electorale, a pierdutŭ vre-una din cualitățile cerute pentru a fi alegătorĭ;

Că decĭ, casurile de excludere prevĕdute în art. 41 fiind limitative, consiliile comunale nu potŭ ex-oficio să scótă din liste pe o persoană care a fost inscrisă și a exercitatŭ dreptulŭ de alegători în anii trecuțĭ chiarŭ când s'ar constata că n'a avutŭ nici o dată dreptulŭ de alegătorŭ;

Că în specie, consiliulŭ comunalŭ din Brăila escluzăndŭ dintre alegătorĭ pe recurentulŭ L. P. Lazarovici, nu pentru cuvĕntulŭ că posteriorŭ înscrierĭ din anulŭ trecutŭ arŭ fi pierdutŭ vre-una din cualitățile cerute de lege, ci pentru că nu ar fi avutŭ nicĭ o dată un asemenea dreptŭ a figura înscrisŭ între alegătorĭ, iar Tribunalulŭ admițăndŭ de bună acêstă procedură a consiliului comunal, a violatŭ susŭ citatul textŭ de lege.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 29.

CENS ELECTORAL.

1) Bărbatulŭ putăndŭ exercita dreptulŭ de alegătorŭ cu venitul femeiĭ sale, tribunalulŭ comite un excesŭ de putere cândŭ refusă înscrierea sa pe singurulŭ cuvĕntŭ că nu a posedatŭ acestŭ dreptŭ şi în anulŭ trecutŭ.

No. 59. — **Casarea** Sentinţiĭ trib. Neamţu din 22 Februarie anul 1879 după recursulŭ d-luĭ M. L. Adamescu în cestiune electorală.

20 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultăndŭ pe D-nu Gr. Filiti, consilier-raportor;

Deliberândŭ.

Asupra motivuluĭ de casare invocatŭ, că încă dela 15 Ianuarie 1879 socia luĭ Hogoşŭ intrăndŭ în posesiunea imobilelorŭ dotale, venitulŭ acesteĭ averĭ se cuvine de atuncĭ de dreptŭ bărbatuluĭ sĕu, şi că acestŭ venitŭ fiindŭ îndestulătorŭ spre a'ĭ da dreptulŭ de alegătorŭ în colegiulŭ al II-lea, fără cuvĕntŭ consiliulŭ comunalŭ şi tribunalul a respinsŭ cererea mea de a înscri pe d-nu Calistratŭ Hogoşiu în listele electorale.

Avĕndŭ în vedere că chiar din sentinţa trib. se constată că soţia d-luĭ Hogoşiu, încă dela 15 Ianuarie anulŭ curentŭ, a

Digitized by Google

intratŭ în posesiunea bunurilorŭ imobile ce i s'a constituitŭ dotă, cu alŭ cărorŭ venitŭ, recurentulŭ are dreptulŭ a cere inscrierea între alegători; că trib. respingăndŭ cererea recurentuluĭ de a se admite înscrierea d-luĭ Hogoşiŭ în colegiul al II pentru motivŭ că nu s'a bucuratŭ de venitulŭ acestorŭ imobile şi în anulŭ expiratŭ, cea ce este contrariu spirituluĭ şi literiĭ art. 4 şi 10 legea electorală, care nu face uă asemenea distincţiune, a comis escesŭ de putere şi a violatŭ susŭ citatulŭ tecst de lege.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 30.

NATURALISATIUNEA MICA. — **Dreptŭ de alegător.**

1) Nimenĭ nu póte exercita drepturĭ politice în ţară dacă nu este Românŭ sau naturalisatŭ românŭ.

Naturalisaţia mică, dupô regulamentŭ, nu dă de côtŭ drepturĭ civile, érô nu politice.

NB. In acestŭ sensŭ suntŭ hotărîrile No. 65—67—68—70—72—73 74—75—76—77—78—79—81—83—84—86—87—88—89—90—91—97—120—125. din 1879. Asemenea şi 220—222—223—224 din 1879 în materie electorală comunală.

No. 61. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de G. N. Filiadis contra sentinţeĭ trib. Gorjiu No. 1 anu 1879 în cestiune electorală.

20 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu D. Zamfirescu, consilier-raportor;

Deliberândŭ.

Asupra I-lui mijlocŭ de casare: d-l Filiadis este născutŭ din părinţĭ românĭ, şi conformŭ art. 10 din codul civil, nu póte fi consideratŭ ca străinŭ prin singurul faptŭ al naşterii sale în Macedonia.

Considerândŭ că recurentulŭ nu dovedeşte cu nimicŭ cele alegate prin acestŭ mijlocŭ.

Digitized by Google

Asupra mijloculuĭ alŭ II-lea de casare: chiar d'ar fi pierdutŭ cualitatea de romănŭ, conformŭ art. 71 din reg. Org. și în urmă micĭ împăměnteniri ce a obținutŭ la 1862 Iuliu 16, după cumŭ se constată din alăturata copie a Ministerului de finanțe și conformŭ jurisprudențiĭ Curțiĭ de Casație, ceremŭ casarea sentințeĭ trib. Gorjiŭ, și înscrierea în coleg. III electoral de Gorjiŭ.

Vĕdĕndŭ art. 17 și 22 legea electorală;

Considerândŭ că din combinația acestorŭ două texte de lege resultă invederatŭ că nimeni nu póte figura în listele electorale ale vre unuĭ colegiŭ, fie ca alegătorŭ saŭ eligibilŭ, dacă nu este român prin naștere, sau a dobănditŭ împăměntenirea mare; ca art. 17 vorbindŭ de împământenire fără să facă vre-o distincțiune, de aci nu resultă ca și aceĭ care au dobănditŭ sub reg. Org. marea împăměntenire, suntŭ admiși la exercițiulŭ drepturilor politice, de oare ce, dupe aceea lege, impĕměntenirea mică acordă streinuluĭ numaĭ drepturile civile, iar nu și politice decĭ, față cu actuala lege, nu putem admite la esercițiulŭ drepturilor politice de cătŭ pe aceĭ streini care au dobănditŭ marea împăměntenire dupe toate formele ce exige legea; că recurentulŭ ne avĕndŭ dobăndita marea impăměntenire, dupe cumŭ singurŭ recunóste, trib. cu dreptŭ cuvĕntŭ a încuvințat excluderea sa dintre alegători.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Data, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 31.

CENS ELECTORAL

1) *Cândŭ imobilul cu care se înscrie cine-va se dovedeşte a fi alŭ maĭ multora, ast-fel că venitulŭ luĭ împârţit între dân şii, nedând censul cerut de lege pentru fie care, nu póte figura in listă nici unulŭ dintr'ânşiĭ.*

No. 62. — **Casarea** sentinţiĭ trib. Fălciu No. 2 an. 1879 după recursulŭ d-luĭ Ştefan Georgiu, în cestiune electorală.

20 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu Gr. Fîliti, consilier-raportor;

Deliberând,

Asupra motivuluĭ de casare intemeiatŭ pe violarea art. 3 — 9 legea electorală, căci d-niĭ Vasile şi Nicolae Donici nu au un venitŭ de 300 galbini, de oare ce proprietatea cu al cărui venit s'a înscrisŭ nu aparţine numaĭ acestora ci la 10 moştenitori, astfelŭ că acel venitŭ împărţindu-se la 10 persóne, nu rămĕne pentru fie care de cătŭ câte 787 leĭ şi 25 bani.

Avĕndŭ în vedere că trib. Fălciu a înscris in listele electorale ale colegiuluĭ I pe d-nu Nicolae şi Vasile A. Donici cu venitulŭ anualŭ alŭ moşiei Bălţile, considerĕndŭ ca aparţi nândŭ acéstă proprietate numaĭ acestor două persóne;

Considerândŭ insă că din certificatulŭ grefei trib. Fălciu No. 817 din 9 Februarie, anulŭ corentŭ, se constată că moşia Bălţile din districtulŭ Neamţu, remasă de la defunctul Alecu

Digitized by Google

Donici, aparţine la 10 moştenitori; iar din adresa primăriei Bogia din 29 Ianuarie an. 1878 cu No. 110 către Primăria de Huşĭ, dupe care s'a presentatŭ copie legalisată, se constată asemenea că venitulŭ funciar al întregei moşii este de 7872 leĭ banĭ 50, care împărţindu-se pe 10, dă ţifra de 787 leĭ, bani 50 pentru fie care din moştenitorĭ; că dar venitul fonciar cuvenit d-lor N. şi V. Donici nefiind cel cerutŭ de art. 3 şi 9 din legea electorală, cată a fi exclusŭ dintre alegători coleg. I in care a fostŭ inscrisŭ de tribunal.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc.

Secţia II.

Digitized by Google

Nr. 32.

STERGERE DIN LISTE.

1). *Numai cândŭ cineva a figuratŭ în listele electoralĭ ale anuluĭ trecutŭ, nu póte fi sters de ex-oficio de consiliulŭ comunal.*

No. 69. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-nul V. I. Petrovicĭ contra sentinţeĭ Trib. Brăila No. 61 din 1878 în cestiune electorală.

21 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu Zamfirescu, consilier-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra motivuluĭ de casare trasŭ din violarea art. 41 legea electorală, căcĭ elŭ fiind înscrisŭ în listele electorale ale anuluĭ trecutŭ, consiliulŭ comunalŭ nu putea ex-oficio să'l scótă din liste fără sa fie sesisatŭ de vre-o contestaţie.

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ este neexsactŭ în faptŭ, căcĭ Trib. constată că recurentŭ n'a fostŭ înscrisŭ în listele electorale ale anuluĭ expiratŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 33.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDECAT IN MATERIE ELECTORALA. — **Calitate de Român.**

1). *Se violează autoritatea lucrului judecatŭ, când tribunalulŭ, fără să aibă vre-o dovadă că cineva a pierdutŭ cualitatea de cetăţénŭ românŭ, nu ţine comptŭ de maĭ multe hotărîrĭ definitive prin care i se recunóşte acestŭ dreptŭ.*

Nr. 71. — **Cassarea** sentinţeĭ Trib. Brăila cu No. 48 din 1879 după recursul d-luĭ G. Zelescovicĭ în cestiune electorală.

21 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu Al. Cantacuzin, consilier-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ alŭ 4-lea de casare.

Violarea lucruluĭ judecatŭ, căci posedăm în favórea nóstră maĭ multe sentinţe judecătoreştĭ pe care le presentăm onor. înalteĭ Curţĭ.

Avêndŭ în vedere că recurentulŭ a fostŭ ştersŭ din listele electorale ale anuluĭ curentŭ, pe motiv că este strein de naţionalitate bulgarŭ;

Avêndŭ însă în vedere că recurentulŭ înaintea Trib. pentru a dovedi în faptŭ că are cualitatea de românŭ, a înfăţişatŭ, sentinţele definitive ale aceluiaşĭ Trib. cu No. 29 din 1869

Digitized by Google

10 din 1873 şi 10 din 1879, prin care i s'a recunoscutŭ acéstă cualitate; că contestaţia adusă recurentuluĭ în anulŭ acesta, prin care i se tăgăduia naţionalitatea, fiindŭ identică cu acele contestaţiunĭ asupra cărora a intervenitŭ sentinţele definitive invocate de dênsulŭ, de óre-ce avea acelaşĭ obiectŭ, era întemeiată pe aceiaşi causă şi aceiaşĭ persónă, avea loc aplicarea principiuluĭ autorităţiĭ lucruluĭ judecatŭ coprinsă în art. 1201 c. civ. afară de casulŭ cândŭ s'arŭ fi doveditŭ ca posteriorŭ, a pierdutŭ calitatea de românŭ; că în specie, Trib ne ţinêndŭ comptŭ de hotărîrile definitive prin care se recunoştea recurentuluĭ calitatea de românŭ, fără să se constate cu nimic că arŭ fi pierdutŭ în urmă acéstă calitate, a violatŭ principiulŭ autorităţiĭ lucruluĭ judecatŭ.

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Nr. 24

MATERIA ELECTORALA. — **Străinŭ.** — **Contribuţiune.** — **Martorĭ.**

1). Se conformă cu legea tribunalul care refuză inscrierea unei persóne in listele electorale, când constată din ênsuşi actele presentate de dînsa că părintele seŭ a fostŭ străînŭ.

2). Contribuţiunea la statŭ a unuĭ străinŭ nu-ĭ dă dreptŭ de cetăţénŭ Românŭ.

3). Când din acte şi din chiarŭ mărturisirea recurentuluĭ resultă că tatălŭ săŭ este străinŭ, numai este necesitate de ascultare de martorĭ.

No. 85 — **Respingerea** rccursuluĭ făcutŭ de D-lŭ C. Georgescu contra sentinţiĭ Trib. Brăila No, 55—78 în cestiune electorală.

22 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu St. Silionŭ, consilier-raportor;

Deliberândŭ.

Asupra motivului: Trib. n'a constatatŭ că părintele lui Georgescu ar fi fostŭ străinŭ; certificatulŭ datŭ de oficierul civilŭ este datŭ fără competinţă, fiindcă dânsulŭ nu póte constata naţionalitatea ci numaĭ faptulŭ nasteriĭ, şi Trib. nu se póte baza pe dînsulŭ. Din estractŭ nu resultă că părintele sĕŭ

Digitized by Google

era străin, estractulŭ nu póte fi oposabilŭ, nefiind subscrisŭ de părintele luĭ Georgescu;

Avĕnd în vedere că din sentința atacată cu recursŭ resultă câ Trib. pentru a constata câ părintele recurentuluĭ este străinŭ ne împâmêntenit, se fondează pe certificatulŭ de nașterea recurentuluĭ, unde se arată că părintele seŭ este venit în țară de la Carnabat, și că cu acest certificatŭ recurentulŭ s'a servitŭ și înaintea Consiliuluĭ Comunalŭ când s'a cercetatŭ cererea sa de a fi înscrisŭ în listele comunale;

Că pe lângă acésta Trib. maĭ motiveadă constatarea sa că părintele recurentuluĭ este strein și de acea că numitul, prin uă petiție adresată magistratuluĭ orașuluĭ Brăila cu ocasia cumpărăriĭ unui imobilŭ, se declară că este supusŭ Elinŭ, și în privința numaĭ acesteĭ proprietățĭ se supune pravililor țeriĭ;

Considerândŭ că estractulŭ de naștere póte face probă câ părintele recurentuluĭ era strein, acel certificatŭ fiind produsŭ în judecată de însușĭ recurentulŭ;

Că prin urmare, tóte acestea făcând probă îndestulătóre că recurentulŭ e strein, n'a violatŭ nicĭ un text saŭ principiu de lege;

Asupra mijloculuĭ âl II-le: cu actŭ public constatăm câ părintele luĭ Georgescu era birnicŭ, și prin urmare cetățeanŭ Românŭ.

Considerândŭ câ plata contribuțiuneĭ de către un strein nu'i dă și calitatea de Românŭ, fiind câ cere cu totulŭ alte formalităţĭ de îndeplinitŭ pentru a fi consideratŭ înpământenit un strein venitŭ în țară;

Asupra mijloculuĭ al III-lea: Violarea Art. 71 Reg. Org. cu martoriĭ, ce rugăm pe Inalta Curte a'i asculta singură, saŭ prin comisiune rogatoriă, prin care se probă că părintele luĭ Georgescu se afia în ţară în 1829.

Considerândŭ câ pe câtŭ timpŭ din petiția recurentuluĭ, dată la Magistratŭ în anul 1850, și de care și vorbește mai susŭ, resultă câ părintele recurentuluĭ este supusŭ Elinŭ, cum însu-

Digitized by Google

şi a declaratŭ prin acea petiţiune, şi întru cătŭ recurentulŭ insuşĭ a declaratŭ la Trib. la intrebarea ce 'i s'a făcut de preşedinte că nu ştie unde este născutŭ părintele sĕŭ, Curtea găseşte de prisosŭ a se mai asculta martorii asupra punctuluĭ deja doveditŭ din actele enunciate;

Asupra mijlocului al IV-lea: petiţia dată la Magistratŭ nu póte fi oposabilă de óre ce nu o recunoaştem; tătăl luĭ Georgescu a ştiut să scrie, cum se probează din actulŭ ce exhibămŭ Înalţei Curţĭ;

Tribunalul face încă o omisiune esenţială, fiind că nu s'a pronunciat asupra acestuĭ punctŭ.

Considerăndŭ că nu este destulŭ ca recurentulŭ să declare că nu recunoaşte un actŭ ce 'i ar fi în defavóre. Că pe lângă acésta, actulŭ ce sa presentat spre a proba că părintele seŭ ştie carte, iarăşĭ nu póte face să cadă petiţia dată magistratuluĭ unde este subscris prin punere de degetŭ, de óre ce petiţia dela Magistratŭ este din anul 1850 şi actul de vănzare ce s'a presentatŭ Curţi, unde se vede subscrisŭ fără punere de degetŭ, este din anul 1859, şi scris şi subscris în greceşte, iar nu Româneşte; că dacă Trib. nu s'a pronunciatŭ asupra acestuĭ punctŭ, acéstă omisiune nu împedică pe acéstă Curte, care, dupe legea electorală, judecă in apelŭ, că evocăndŭ fondulŭ şi apreciând elementele cauzeĭ, să dică că bine a judecatŭ Tribunalulŭ;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Nr. 35.

EVREI. — CREȘTINI.

1). Evreulŭ nu devine cetăţén romănŭ pvin simplulŭ faptŭ că s'a facutŭ creştinŭ.

No. 95. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-nu G. Voicu lescu contra sentinţeĭ Trib. Neamţu dela 22 Februarie 1879, în cestiune electorală.

24 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu C. E. Schina; preşed-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra mijlócelorŭ de casare ast-felŭ formulate: Am probatŭ onor. Trib. că amŭ fost deja pământeanŭ, fiindŭ născutŭ şi crescutŭ în România, şi că n'am fostŭ nicĭ odată de verĭ o protecţiune streină susţinândŭ, că numaĭ aceĭ care se bucură de o protecţie streină s'ar putea atribui să aibă împământenirea şi nicĭ cum pămêntenilorŭ de protecţiune română.

Amŭ figuratŭ totŭ d'auna prin listele electorale, şi că consiliulŭ comunalŭ a fostŭ la înăltimea culmeĭ sale şi n'a scăpatŭ din vedere controlulŭ asupra cualităţilorŭ ce trebue să întrunéscă un alegătorŭ, şi a recunoscutŭ cererea d-luĭ Vălcenu numaĭ o simplă pretenţie, provenită din capriciŭ, prin urmare eŭ fiindŭ născutŭ şi crescutŭ în România, ne fiindŭ

Digitized by Google

nicĭ odată de vre-o protecţiune streină, şi fiindŭ deja pămênténŭ de protecţie română, primindŭ şi sf. botedŭ alŭ bisericiĭ ortodoxe, am devenit românŭ creştin ortodox şi pămêntén.

Considerând că recurentulŭ, după cum se constată din sentinţa Trib. atacată cu recursŭ, de şi este născutŭ în România, însă din parinţĭ evreĭ, şi că însuşĭ chiar până la un timpŭ a profesatŭ religiunea Mosaică; că în România, evrei fiind consideraţĭ în tot-d'auna ca streinĭ prin simplul faptŭ alŭ schimbăriĭ religiuniĭ, nu putea dobândi de drept cualitatea de românŭ, ci acéstă cualitate trebue a i se recunóşte de Corpurile Legiuitóre, conform codului civilŭ, art. 16; că în specie, numitulŭ ne îndeplinind aceste formalităţi, Trib. cu drept cuvêntŭ a refusatŭ înscrierea sa între alegătorĭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 36

MATERIE ELECTORALA. — **Recursŭ fără interesŭ.**

1). Este fără interesŭ recursulŭ în materie electorală cândŭ prin sentinţa care se atacă, Trib. îşĭ declină competinţa de a maĭ atinge dreptulŭ recurentuluĭ de alegătorŭ, dreptŭ recunoscutŭ prin hotărîre definitivă.

No. 98. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de d-nu Anastase Danalache contra sentinţeĭ Trib. Putna No. 66 din 1879 în cestiune electorală.

24 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu Al. Cantacuzin, Consilier-raportor;

Deliberînd:

Avênd în vedere că Tribunalul, prin sentinţa atacată, declinându'şi competinţa de a judeca apelul recurentuluĭ făcutŭ în contra încheeri consiliuluĭ comunal, prin care respinge cererea numituluĭ de a fi înscris între alegători col. II de deputaţi şi senatorĭ, recunóşte că numitul este în dreptŭ a figura înscris în acel colegiŭ, conform sentinţei definitive No. 101 din 1878, care a dobândit puterea lucruluĭ judecatŭ şi decĭ, în virtutea acesteĭ sentinţe, primarul trebue a ordona înscrierea sa în listele electorale, iar în cas de refus, póte cere esecutarea

Digitized by Google

hotărîrei prin ministerul publicŭ de pe lângă Tribunalul local; că ast-felŭ fiind recursul este fără interes.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţ. II

Digitized by Google

Nr. 37.

CENS ELECTORAL.

1). Se violédă legea cândŭ Tribunalul ordonă în listele electorale a uneĭ persóne pe temeiulŭ adausuluĭ făcutŭ la venitulŭ funciarŭ, adausŭ care a fostŭ anulatŭ prin hotărîrea Comitetuluĭ permanentŭ.

No. 96. — **Casarea** sentinţeĭ Tribunaluluĭ Némţu din 24 Februarie 1879 în cestiune electorală.

24 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d nu D. Zamfirescu, consilier-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra motivuluĭ de casare întemeiatŭ pe esces de putere şi violarea art. legea electorală, căcĭ Tribunalul, pentru a înscrie pe d-nu Vălénu în col. II, se întemeiadă pe adausul fonciar făcutŭ în anul 1878, adaosu care a fostŭ anulatŭ în urmă de Comitetul permanent.

Avênd în vedere că după cumŭ resultă din sentinţa atacată, Tribunalul încuviinţând înscrierea d-luĭ V. Văleanu între alegătoriĭ col. II cu censulŭ cerut de art. 4 şi 10 legea electorală, se basédă pe adaosul făcut venituluĭ fonciar în anul 1878.

Avênd în vedere însă că atât prin hotărîrea Consiliului co-

Digitized by Google

munal al urbeĭ Piatra din 22 Octombre 1878 cât și prin hotărîrea comitetuluĭ permanentŭ al jud. Némțu din 17 Februarie anul curent, acel adaos a fost anulat, constatându-se că 'imobilele recurentului n'a luat vre-o înbunătățire spre a se spori venitul lor;

Că în urma anulăriĭ adausuluĭ, venitul anualŭ a imobililor d-luĭ Veleanu nefiind conrespundĕtorŭ cu censul cerut de art. 4 și 10 legea electorală, Tribunalul cu esces de putere violând art. sus citate, a încuvințatŭ înscrierea sa între alegătoriĭ col. II.

Pentru aceste motive,

Caséḑă, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURȚII DE CASSAȚIUND

No. 3—Secțiunea II-a (penale).—No. 3

Nr. 24

APLICAȚIUNEA PEDEPSEI. — **Omorŭ.** — **Provocațiune.** — **Circumstanțe ușurătóre.**

1) Curtea face o bună aplicațiune a legii penale cândŭ condamnă la maximum închisorii corecționale pe celŭ declaratŭ culpabilu în douĕ crime de omorŭ de aceiași natura, în privire că pentru una din ele a fostŭ admisă scusa provocațiunei și circumstanție ușurálóre.

Nr. 92 — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Dumitru Miază-Nópte contra decisiuneĭ Curței cu jurați din Iași No. 37 din 1878.

Digitized by Google

5 Martie 1979

CURTEA.

Ascultând pe d-nu Al. Cantacuzin, consiliar-raportor;

Memoriul recurentuluĭ;

Pe d-nu G. Filiti, procuror general, în conclusiunĭ;

Deliberând:

Văzând motivul de casare astfel formulat:

„Asupra verdictuluĭ juraţilor: că sunt culpabil că, cu premeditaţiune şi pândire, am ucis pe Primarul din Mironésa, lovind din nebăgare de seamă şi pe un altul, care a murit din acea causă, dar in favórea mea esistă scuza provocaţiunei şi circumstanţele atenuante, Curtea, avĕnd în vedere art. 226, 227 228, 232 comb. cu art. 40,250 şi 60 C. P. m'a condamnat la 5 ani inchisoare, pe când nu mĕ puté condamna nicĭ la douĭ, după interpretarea acestor articole, căcĭ pedeapsa cea mai grea ce mi se puté aplica, este munca silnică pe tótă viaţa, care în privirea scuzeĭ se reduce de la şase ani la doĭ anĭ, pedeapsa care iar se reduce în virtutea circumstanţelor atenuante."

Avĕnd în vedere că juriulŭ a recunoscut culpabil pe Dumitru Miază-Nópte, că a comis două crime de omor de aceiaşi natură; că de şi pentru crima de omor cu pândire a admis scuza propusă de recurent şi anume că el a comis această crimă, fiind provocat de mortulŭ Mihalache Dumitrache, insă după art. 40 C. P. trebuia a 'i să aplică pedépsa cea maĭ grea; că pedépsa cea mai grea fiind aceia a omoruluĭ săvârşit asupra luĭ Costache G. a Smarandei fără precugetare şi pândire, Curtea, faţă cu circumstanţele atenuante admise, condamnându'l la maximul pedepsei corecţionale, a făcut o bună aplicaţie articolelor de lege invocate prin acest mijloc.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc

Dată, etc Secţia II

Digitized by Google

No. 25.

APELUL PROCURORULUI CURŢII.

1). Neobservarea formalităţiĭ impusă de lege procurorilor Curţilorŭ Apelative de a notifica apeluluĭ lorŭ inculpaţilorŭ în termenŭ de douĕ lunĭ, atrage nulitatea apeluluĭ.

No. 101. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de d nu Procurorŭ General de pe lângă Curtea de apel din Craiova contra decis. aceleĭ Curţĭ s. II No. 37 din 1879.

7 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu St. Silion, consilier-raportor;

Recursul d-luĭ Procuror General No. 328 din 23 Ianuarie anul 1879;

Pe d-nu G. Filiti, procuror-general.

Deliberândŭ:

Asupra mijlócelor de casare invocate de d-nu Procuror Generalŭ alŭ Curţiĭ de Apelŭ din Craiova, întemeiatŭ pe violarea art. 200 pr. c. p. care nu cere decăt ca notificarea apeluluĭ să se facă în termen de douĕ lunĭ, iar nu ca să fie şi primită de inculpaţi înlăuntrul acestuĭ termenŭ.

Vĕḑĕndŭ art. 200 pr. c. p.

Considerândŭ că formalitatea prescrisă în acest articol, după care Procurorii Curţilor apelative sunt obligaţĭ a notifica a-

Digitized by Google

pelulŭ inculpaţilor, este substanţială, căcĭ are de scop a pune în cunoştinţă pe aceştia de motivele ce se invocă în greu. tatea lorŭ, spre a'şĭ putea să'şĭ facă apărarea şi decĭ are a fi observate sub pedépsă de nulitate; că prin cuvêntulŭ „notificare", cuprins în acest art., se înţelege că apelul procurorului are a fi comunicat inculpatuluĭ in lăuntrul termenuluĭ de doĕ lunĭ;

Că în specie, Curtea constatând în faptŭ că apelul procurorului general nu s'a notificatŭ inculpaţilorŭ în lăuntrul acestuĭ termen de douĕ lunĭ, cu dreptŭ cuvĕntŭ l'a respins ca neadmisibil.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Nr. 26

REGULAMENTU DE COMPETINȚA — **Soldatŭ in congediŭ.**

1) În fața a douĕ hotărîrĭ, una a consiliuluĭ de Resbelu și alta a tribunalului de Ilfovŭ corecționalŭ, amândouĕ remase definitive și prin care 'ș declin competința de a judeca, Curtea de casatiune este în drept a pronuncia un regulament de competință.

2) Delictele comise de un soldatŭ în timpulŭ congediului suntŭ de competința trib. ordonare de a le judeca.

Nr. 103. — **Regulamentul** de competință in procesul soldatuluĭ Andrei Nițescu, după cererea d-luĭ procuror general de pe lângă acéstă curte.

9 Martie 1879

CURTEA,

Ascultănd pe d-nu Sc. Ferechide, consiliar-raportor;

Pe D. G. Filiti, procuror-general, in conclusiuni.

Delîberănd:

Avĕnd in vedere că soldatul Andrei Nițescu fiind dat judecăți pentru faptul de furt, Trib. Ilfov S. II corecț. prin sentința No. 2054 din 1878 'și declină competința de a 'l judeca

Digitized by Google

pe motiv că prevenitul ar fi comis faptul in calitate de militar.

Considerênd că Consiliul de Resbel permanent din divizia II teritorială, inaintea căruia s'a trimis afacerea, la 7 Februarie a. c, 'şi declină aseminea competinţa, pentru motiv că in momentul comiterii faptului, soldatul Niţescu Andrei lipsea de la compania sa cu voe legală;

Considerând că ambe aceste hotăriri remăind definitive, cursul justiţiei este intrerupt şi Curtea de Casaţie este in drept a pronunţa un regulament de competinţă, conform art. 525 Pr. C. P.

Considerând că după art. 54 Cod. just. militare, militarii in concediŭ sunt justiţiabili de Consiliulŭ de Resbel numai pentru delictele şi crimele prevĕzute in titlul II, Cartea IV, acelaşi co dice şi cari sunt toate de natură pur militară;

Că soldatul Andrei Niţescu fiind urmărit pentru un fapcomis in timpul concediului şi care nu este prevĕzut in Cart tea IV, titl. II Cod. just. milit. Tribunalele ordinare civile sunţ competinte a'l judeca.

Pentru aceste motive

Regulând competinţa, trimite afacerea inaintea trib. Ilfov S. II corecţ. spre a se judeca.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 27.

MARTURI.

1). Judecătorii fondului nu aŭ puterea de a respinge într'unŭ modŭ arbitrarŭ şi absolutŭ pe marturii propuşi de apărare pentru a dovedi unŭ alibi.

No. 104. — **Cassarea** decisiuneĭ Curţiĭ d'apel din Bucurescĭ s. II No. 78/79, după recursul făcut de Alecu Lucovicĭ.

18 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu C. E. Schina, preşedinte-raportorŭ;

Pe d. G. Teodoru, advocatul asistent al recurentuluĭ, în desvoltarea mijloculuĭ de casare.

Pe d. G. Filiti, procuror-general;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de cassare ast-felŭ formulatŭ:

„Violarea dreptuluĭ de apărare. Amŭ propus martorĭ pentru stabilirea unuĭ alibi, ceia-ce resultă chiar din procesul verbal, unica bază a condamnaţiuneĭ, iar onor. Curte 'mĭ respinge acest singur mijloc de apărare, afirmândŭ prin denaturarea faptelor şi eróre gravă că din desbaterĭ resultă elemente de culpabilitate, pe cândŭ din acele desbaterĭ resultă contrariul.“

Considerândŭ că de şi judecătoriĭ fondului sunt suveranĭ a

Digitized by Google

aprecia utilitatea și oportunitatea audițiunei martorilor invocați de apărare și a decide respingerea lorŭ, totuși în asemenea cazŭ trebue să arate prin hotărâre cuvintele pentru carĭ se găsește inutilă chemarea și ascultarea acelorŭ martorĭ, neflindŭ suficientŭ sĕ arate numaĭ că din desbaterĭ și-aŭ formatŭ convicțiunea că inculpatulŭ ar fi autorulŭ faptuluĭ imputatŭ; că în specie, Curtea Apelativă respingêndŭ cererea recurentuluĭ de a se chiema martoriĭ propușĭ, cu carĭ voia să dovedéscă unŭ alibi și anume, că în ziua cândŭ pacienta pretindea că a suferitŭ bătaia, elŭ lipsea de la moșie, fapt care, dacă se constata, avea de efectŭ inlăturarea criminalității fără se arate anume cuvintele din carĭ resultă lipsa de interesŭ pentru chemarea acelorŭ martorĭ, ci numaĭ esprimându-se intr'unŭ modŭ vag, că din desbaterĭ și-a formatŭ convincțiunea, a pronunțatŭ hotărâre nemotivată și a violatŭ dreptulŭ apărăreĭ.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 28.

RECURS NEADMISIBIL

Este neadmisibilŭ recursulŭ făcutŭ d'adreptulŭ la Curtea de Cassaţiune, éră nu la grefa instanţieĭ a căria hotărîre se atacă.

Nr. 107. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de George Puscoiu şi alţiĭ contra decis. Curţeĭ de Apel din Focşanĭ s. I Nr. 791/78.

14 Martie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Sc. Ferechide, consilier-raportor;

Pe d. G. Filiti, procuror-general:

Deliberândŭ:

Avênd în vedere că, după cum resultă din coprinderea art. 417 comb. cu 427 Pr. C. P. atât partea civilă cât şi condamnaţiĭ in materie penală urméză a face recursurile la grefa instanţeĭ, a căreĭ hotărâre voeşte a ataca.

Că în specie, recurenţiĭ adresând recursul lor d'a dreptul la acéstă Curte, nu s'aŭ conformat dispositiunilor sus citatelor texte de lege şi ast-fel trebue a fi respins ca neadmisibil.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 4. — SECŢIUNEEA I-a CIVILA. — No. 4

LEGEA RURALE.

No. 38.

Constatările comisiunilor intocmite după legea rurale sunt irevocabile dacă n'aŭ fost atacate la timp inaintea autorităţilor şi în terminile acolo prevêdute

No. 106. — **Respingerea** recursului făcut de Epitropia Sf. Spiridon din Iaşĭ contra decisiuni Curţi de Apel din Iaşĭ s. I. Nr. 78/78 pronunciată în procesul ce a avut cu locuitorii Vulpăneşcĭ pentru pămênt.

14 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând, pe d-nu E. Caligari, preşedinte-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra I-luĭ mijloc de cassare:

„Curtea neţinênd séma că moşia Vulpănescĭ este clasată

Digitized by Google

între moșiile înguste și că dupe art. 3 din legea rurală, locuitorii nu pot lua de cât mult două treimi, n'a voit să modifice constatarea făcută la fața locului de către comisiunile constituite dupe art. 24 din legea rurală, comisiune care din eroare și peste competința ei designată prin art. citat nu numai că a constatat că este dintre moșiile strimte, dar a și făcut distribuțiunea pământului pe un număr de fălci care nu esistă și ast-fel a dat locuitorilor mai mult de cât legea rurală le dă".

Avênd in vedere că după cum resultă din decisiunea supusă recursului, intimații locuitori au acționat pe epitropia Sf. Spiridon cerênd a li se recunoasce dreptul d'a stăpîni 530 fălci, 40 prăjini și trei stânjeni ce li sa acordat prin lucrările comisiuni instituită dupe legea rurală, precum, și d'a fi despăgubiți pentru venit la suma de 51 fălci ce fără drept s'a posedat de Epitropie în curs de 11 ani, iar Epitropia a făcut cerere reconvențională d'a revendica acestea 51 fălci, căci moșia fiind din cele inguste, nu s'a respectat două treimi proprietăți ;

Considerându că Curtea de fond esaminându actele și propunerile părților, departe d'a modifica constatarea făcută de comisiunea orînduită după legea rurală, constată că întimații locuitori, conformu închieri comisiuni care i-a clasificatu dupe categorii 'și a ales numărulu fălciloru ce li se cuvine fie-căruia, sunt in drept a poseda acele 530 fălci 40 prăjini, căci astfelu prevede acea lucrare a comisiuni asupra căria nu s'a rădicatu vre o contestațiune de către Epitropie către autoritățile instituite atunci in acéstă privință și în termenile prescrise de legea rurală ;

Că ast-felu fiindu, mijlocul învocatu se găsesce nefondatu.

Asupra mijlocului al II. Titlulu în basa căruia locuitorii sunt improprietăriți este legea rurală, că de câte ori în urma aplicațiuni legii rurale s'ar descoperi că locuitorii posed mai multu de câtu le conferă titlulu lor, partea nedreptățită are dreptulu de revendicare a părților cari trecu peste titlulu u-

Digitized by Google

neĭ posesiunĭ legitime și acéstă revendicațiune, pe câtŭ timpŭ nu maĭ esistă comisiunĭ ad-hoc., sunt de competința tribunalelor ordinare, ca orĭ ce alte materiĭ de revendicare; că astfelŭ fiindŭ, art. 30 din legea rurală nu este un obstacol juridicŭ care ar închide orĭ ce acțiune din partea Epitropii, fiindŭ că nu judecămŭ legea rurală și efectele eĭ ci voimŭ să demonstrămŭ că peste cele prescrise de legea rurală, locuitoriĭ cer un lucru ce nu li se cuvine.

Considerândŭ că lucrarea comisiuni instituită dupe legea rurală servesce de titlu atât locuitorilor în privința clasificări lor și alegerea pământuluĭ ce li se cuvine, câtŭ și recurenteĭ Epitropiĭ în privința dreptuluĭ de despăgubire, care s'a și plătitŭ de către locuitori dupe numĕrulŭ fălcilorŭ determinate în lucrarea comisiuni și carĭ s'a și primitŭ de recurenta Epitropie pe analogia sumi acelor fălcĭ, titlu care, dupe art. 30 din legea rurală, nu maĭ póte fi atacatŭ de nicĭ una din părțĭ pe cât n'a fost contestat dupe formele și în termenile prevédute de acea lege;

Prin urmare și acestŭ mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 39

JUDECATORI DE PACE.

Cărțile de judecată pronunțate în ultima instanță, nu pot fi atacate de cât pentru necompetință saŭ esces de putere.

No. 110. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de dd. Dim. Tudor, Gheorghe Nedelcu și Marin Mariuța contra cărți de judecată a judeluĭ plășeĭ Sabaru No. 213/70 pronunțată în procesul ce aŭ avut cu Vasile Sterie pentru plata unor banĭ;

17 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu N. Gerassi, membru-raportor.

Deliberândŭ:

Asupra mijlócelor de cassare:

„Cartea de judecată n'a luat în considerație arĕtarea că noĭ am muncit fie care arând de douĕ orĭ pămĕntul, punênd porumbul și că maĭ datorăm munca aceluĭ pămĕnt.

Că n'a considerat arĕtarea că adversarul a rădicat porumbul dupe loc sub cuvênt că nu 'i am plătit banii la timp, pentru carĭ ne-a condamnat la plată de dobêndă.

N'a considerat că adversarul, când a făcut socoteala de desfacere, a făcut'o la domiciliulŭ sĕŭ trecêndu-ne în condică ca disfăcuțĭ, judecătoria nu l'a îndatorat, precum am cerut, a aduce condica".

Considerând că judele de plasă constată că recurenții n'aŭ

Digitized by Google

probat că aŭ achitat creancia ce debitează către recurent nicĭ că ș'aŭ îndeplinit obligațiunea d'a lucra pogónele conform cu dispositiunile actuluĭ de creaniciă;

Considerênd că recurenții nu invócă vre un mijloc de cassare basat pe esces de putere séŭ necompetință, dupe care numaĭ pot fi atacate cu recurs cărțile de judecată, pronunciate în ultima instanță, conform art. 27 pr. civ :

Prin urmare, mijloacele de cassare cată a se respinge ca neadmisibile.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

TESTAMENTU. — DESISTARE.

No. 40.

Celŭ ce s'a desistatŭ de orĭ-ce cerere inaintea tribunaluluĭ, nu póte forma un apelŭ admissibilŭ la Curte.

Averea necoprinsă în testamentul luĭ **de-cujus** *care a făcutŭ legate, revine rudelor care o reelamă şi dovedescŭ calitatea lorŭ.*

No. 114. — **Cassarea** decisiŭni Curţi d'Apel din Craiova s. II cu No. 24/874 pronunciată în procesul dintre recurenţiĭ moşcenitorĭ def. I. Mazilu şi Constantina Diaconescu cu primăria Craiova pentru moşcenire.

20 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu E. B. Calligari, preşedinte-raportor.

Pe d. G. Filiti, procuror general în conclusiunĭ.

Deliberândŭ :

Asupra I-luĭ mijloc de cassare : „Curtea a aplicatŭ rĕŭ art. 260 din pr. civ. şi a violat art. 261 pr. civ. admiţêndŭ de bună pretinsa desistare a luĭ Petre Mazilu. Din constatările de faptŭ a le Curţiĭ resultă că P. Mazilu nu sa desistatŭ din proces ci numaĭ că a intentat procesul şi de aceia nicĭ are vre o pretenţiune în acestŭ procesŭ. Desistarea presupune neapăratŭ o acţiune intentată şi în specie nu se intentase nicĭ o acţiune;

Digitized by Google

décă s'ar pretinde că a făcută o desistare, că n'a fostă primită cumă cere art. 261 şi a fostă retrasă prin chiar stăruinţa luĭ P. Mazilu în procesă."

Avêndă în vedere că dupe cum resultă din desiunea a căriĭ casare se cere, recurenţiĭ aă acţionată pe primăria Craiova d'a le lăsa în stăpânire moşia Valea-Anilor din distr. Mehedinţĭ rămasă lor moşcenire ca rude de la reposatul Tudor Preda şi care nu s'a coprinsă de acesta în testamentulă lăsată Primărieĭ;

Considerândă că tribunalulă constată că Petre Mazilu, la interogatoriul ce 'i s'a făcută, a declarată că n'are cunoşcinţă de acestă procesă, că nu a dată vre-o procură şi că n'are nicĭ o pretenţiune de óre-ce 'şĭ a primită legatulă de 1500 leĭ dupe testamentulă repos. Tudor. Preda, declaraţiune de care tribunalulă luândă actă, l'a şi esclusă din procesă pe Petre Mazilu dupë cererea adv. intimateĭ primăriĭ;

Considerândă că Curtea d'apel, departe de a viola art- 260 şi 261 pr. civ. n'a făcută altă de câtă a constata acestă faptă urmată înaintea primeĭ instanţe, considerându'lă ca o mărturisire în justiţie din partea luĭ Petre Mazilu şi respingându'ĭ apelulă ca neputêndă a'şĭ avea locă pe câtă nicĭ că a fostă judecată de tribunal;

Că ast-felă fiindă, mijloculă invocată cată a se respinge ca nefondată,

Asupra al II mijlocă de cassare:

„Nemotivare, greşită aplicaţiune a art. 666 şi 675 c. civ. şi violarea principiuluĭ că nimenĭ nu póte invoca în justiţie de câtă drepturile séle propriĭ."

„Curtea respinge cererea de moşcenire a luĭ Ión Mazilu subă cuvêntă că elă nu póte veni în concurenţă cu Constantina Diaconu, ruda maĭ apropiată, pe cândă tot ea constată prin considerantele ce urméză, că dênsa nu e de locă rudă cu **decujus** şi tocmaĭ de aceia 'ĭ respinge şi cererea eĭ de moşcenire, Curtea nu póte esclude de la moşcenire pe rudele celle maĭ depărtate dupe cererea legataruluĭ, căcĭ acéstă cerere nu se

Digitized by Google

póte forma de câtŭ de rudele cele maĭ apropiate, legatarulŭ n'are dreptŭ nicĭ interesŭ d'a forma asemenea cerere."

Cónsiderândŭ că înaintea Curţiĭ de fondŭ nu era vorba d'a se discuta dreptulŭ de moşcenire al recurenţilorŭ între dînşiĭ dupe gradul rudenieĭ ca să fi pututŭ avea locŭ aplicaţiunea art. 666 şi 675 c. c. ci recurenţiĭ, in cualitate de rude ale defunctuluĭ Tudor Preda, cerea ca primăria să le libereze aceia moşiă Valea-Anilor, remasă netestată de către defunct şi care fără nicĭ un titlu se stăpănesce de primărie;

Considerândŭ că pe câtŭ I. Mazilu 'şĭ constată cualitatea sa de rudă a defunctuluĭ Tudor Preda, fie în gradulŭ celŭ maĭ depărtatŭ, Curtea nu'ĭ respinge pretenţiunea pe motivŭ că ar esista o altă rudă, Constantina Diaconésa, în gradŭ mai apropiatŭ, de óre-ce nu gradulŭ rudenii se judecă ci dreptul de moşcenire al recurenţilorŭ la averea netestată de Tudor Preda şi care se deţine fără titlu de primărie.

Că ast-felŭ fiindŭ, mijlocul invocatŭ se găsesce fondatŭ şi în acéstă privinţă.

Caséză etc; — iar în ceia ce privesce mijloculŭ al III şi IV, Curtea deliberândŭ şi ivindu-se divergintă de opiniunĭ, se amînă procesulŭ spre a fi judecatŭ conformŭ art. 22 din legea org.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Nr. 41.

DOTALITATE. -- NOVAȚIUNE.

Femeia dotată înaintea codului civile nu poate fi preferită creditorilor bărbatului pentru zestrea sa alienabilă, intru cât nu a dobândit o inscripțiune ipotecară, conform art. 1815 c. civ.

Creditorul bărbatului, avênd un privilegiŭ special asupra averiĭ sale mobiliare, primézĕ pe femeiă, chiar în cas când ea ar fi luat o inscripțiune ipotecară, conform art. 1815 l. civ.

Simpla prelungire a termenului de plată nu operézĕ o nevațiune.

Nr. 119. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de d-na Ecaterina Anastasescu contra decisiuni Curți d'apel din Focșanĭ s. I cu Nr. 198/78 pronunciată in procesul ce a avut cu d-l G. San Marin pentru banĭ.

28 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu prețedinte-raportor; E. B. Caligari.

Deliberând:

Asupra motivelor 1, 2 și 3 de cassare:

„Rea ieterpretare a art, 1815 din cod. civ. fiind că femeile

Digitized by Google

nu perd dreptul lor de preferință neluând inscripțiunea.

Greșită aplicare a art. 1730 din c. civ. și nerespectarea principiului de neretroactivitatea legii, de oare ce Curtea și tribunalul întinde previlegiul proprietarului și asupra averii propriu a bărbatului meŭ, precnm ustensile, vite și altele, avere care, în virtutea art. 23 și 24 de la part. 3 Cap. VII cod. Caragia, era afectată dreptului de preferință ce am cu mult înainte de promulgarea cod. civ. actual"

„Greșita interpretare a art. 23 C. Caragea, care nu distinge între privilegiul femei asupra imobililor séŭ mobililor."

Avênd în vedere că din dicisunea Curții d'apel din Focșani, supusă recursului, resultă că San Marin avênd a lua de la Anastasescu suma de 55704 lei, representând preciul arendei neplătită pe anii 1875 și 1876 precum și suma imprumutată pentru strângerea productelor dupe moșie, pentru îndestularea sa, a vêndut averea mobilă aflată pe moșiă a arendașului Anastasescu; că făcêndu-se tabloul de ordine, s'a inscris în tabloŭ d-na Anastasescu cu 35250 lei, drepturile zestrale înaintea lui San Marin, privilegiu pentru plata sumei de 25000 arenda anului 1877, conform art. 1730 C. Civ. și a sumei de 2400, procurați pentru strângerea fructelor, conformŭ art. 1734 c. civ. că este a se și déca femeia măritată și dotată sub cod. Caragea 'póte pretinde a fi preferită acelor creditori ai bărbatului carĭ, în urma puneri în aplicare a cod. civ. aŭ un privilegiŭ specialŭ, conformŭ art. 1730 și 1734 cod. civ. pentru creanțe ce aŭ;

Considerândŭ că femeia are, pentru asigurarea zestrei séle mobile și a pretențiunilor zestrale, o ipotecă legală și privilegiată asupra întregii averĭ a bărbatului, conformŭ dispositiilorŭ cod. Caragea § 23, 24 part. III cap. VIII; că asigurarea femei este de natura arătată, acésta resultă din insu'și textulŭ § 23 citat cod. Caragea, dupe care, décă zestrea se protimisește celor cu zălog dupe nuntă împrumutătorĭ, acésta indică că femeia are nu numaĭ o preferință pentru creanța sa, fără efecte reale, numaĭ un așa numit privilegiŭ exigendi, căcĭ ast-

Digitized by Google

felŭ interpretata disposiţia, nu s'ar inţelege cumŭ s'ar protimisi zestrea tutulor creditorilor ipotecarĭ dupĕ nuntă; că această interpretaţie este conformă cu dreptulŭ Roman Justinianeŭ (v. între altele *C.* 12 *Codicis qui potiores in pign.* 8, *18*) cu dreptul Bizantinŭ precum resultă între altele şi din *Basilicarum lib. XXV* t. 5, § 39 şi din *Πρόχειρον νόμων Κωνσταντίνου Ἁρμενοπούλου lib. III, titlu* 5, §§ *41*, *58* din care resultă că femeia are o ipotecă privilegiată şi generală pentru asigurarea zestreĭ;

Considerândŭ că în urma puneri în aplicare a cod. civ. femeia măritată şi dotată sub cod. Caragea nu póte invoca, faţă cu creditoriĭ barbatuluĭ, ipoteca privilegiată ce avea dupe cod. Caragea décă noul cod. civ. a introdusŭ noue forme în privinţa conservări dreptuluĭ de ipotecă séŭ a privilegiuluĭ; că intr'adevĕrŭ, dupe art. 1754 seqq. c. civ. femeia măritată nu are pentru asigurarea zestreĭ alienabile o ipotecă legală de câtŭ numaĭ décă a obţinutŭ o inscripţie specială asupra acelor imobile ce'ĭ sunt afectate anume, iar câtŭ pentru femeile măritate înaintea cod. civ. ele sunt obligate, dupe art. 1815, a cere în cursŭ d'un an de la promulgarea cod. civ. inscripţiunea asupra imobilelor barbatuluĭ pentru asigurarea doteĭ lor, conformŭ regulelor prescrise prin art. 1754 şi următori; că din acéstă disposiţie transitorie resultă că femeia măritată înaintea cod. civ. sub cod. Caragea séŭ Calimach nu póte pretinde pentru zestrea sa alienabilă séŭ pentru pretenţiĭ zestrale a fi preferită celor alţĭ creditorĭ aĭ bărbatuluĭ (precumŭ s'ar fi pututŭ dupe disposiţiile codicilor Caragea şi Calimach) de cât numaĭ décă a obţinut o inscripţie spécială asupra unuĭ imobil a bărbatuluĭ în timpulŭ arătatŭ prin art. 1815;

Considerând că nu s'ar putea zice că printr'aceasta s'ar atinge drepturĭ câştigate şi s'ar da legiĭ efect retroactiv contrariŭ art. 1 c. civ. căcĭ décă femeia avea pentru asigurarea zestreĭ séle o ipotecă legală şi privilegiată în cas când ar fi venit în concurs cu creditorĭ bărbatuluĭ, acesta este nu un drept câştigat ci un simplu drept conferit d'o lege şi care poate

Digitized by Google

fi luat printr'o lege posterióră, fără ca această lege să aibă efect retroactiv; că în special, în cat privesce ipotecile și privilegiele, legiuitorul printr'o lege posterióră regulând din noŭ materia, el poate introduce douĕ forme pentru esercițiul dreptuluĭ de ipotecă saŭ a dreptuluĭ de privelegiŭ în interesul celor de al treilea cerênd de esemplu o inscripție ipotecara specială, căcĭ printr'aceasta nu se ating drepturile câștigate ceia ce e cu totul diferit; că așa fiind, femeia măritată și dotată sub codicele Caragea séŭ Calimach nu póte fi preferită creditorilor bărbatulnĭ pentru zestrea sa alienabilă séŭ pentru pretențiile séle mobiliare zestrale întru cât ea nu a obținut o inscripție specială, conform art. 1815 c. civ. și numaĭ întru cât e vorba de distribuirea prețuluĭ imobiluluĭ afectat pentru asigurarea zestreĭ femeiĭ;

Considerând că femeia măritată și dotată sub codul Caragea, dacă a obținut o înscripție specială, conform art. 1815 C. Civ. prin această inscriere însă ea nu dobîndesce dreptul de a fi preferită creditorilor bărbatuluĭ de orĭ ce felŭ, carĭ ar eser cita drepturile lor asupra alteĭ averi a bărbatuluĭ;

Considerând dar că în specie, in urma vêndări averi mobile a bărbatuluĭ după moșia luată de el cu arendă fiind concurs în privința distribuiri prețuluĭ aceleĭ averĭ intre femeia măritată și intre creditoriĭ bărbatuluĭ care are privilegiurĭ speciale asupra mobilelor, conform art. 1730 și 1734 C. Civ. acest creditor trebue a fi preferit nu pentru motivul că femeia măritată nu 'și a conservat ipotecă legală conform art. 1815 C. Civ. ci chiar dacă și ar fi conservat, ea trebue să fie primată de creditorul barbatuluĭ, fiind ca acesta exercita privilegiul special asupra averi mișcătoare a bărbatuluĭ, conform art. citate și care avere nu e afectată in mod special pentru asigurarea zestreĭ; că din acest punct de vedere Curtea d'apel hotărînd că San Marin are să fie preferit, decisia eĭ e intemeiată și fără a maĭ atinge diferitele argumente ale recurentuluĭ, neconcluente în privința cestiuni de resolvit, motivele de cassare aŭ a fi respinse;

Digitized by Google

Asupra motivului al IV: „Greșită interpretare a art 1128 c. civ. de óre ce noĭ am susținut că novațiunea se operă prin schimbarea de object a obligațiuni, iar nu prin prelungire de termen.

In specie adversarul a urmat buna credință a debitoruluĭ renunciănd la privilegiul sĕŭ, dacă chiar *a* esistat, a transformat datoria din chirie a făcut *mutuum*".

Avĕnd în vedere că Curtea de apel constată că Anastasescu, prin actul din 29 Ianuarie 1877, a recunoscut că suma ce datoréză provine din câșciurĭ neplătite și ea susține că recunóșcerea unuĭ datoriĭ printr'unŭ actŭ și acordarea unuĭ noŭ termenŭ pentru plata uneĭ sume, acestea nu sunt cause pentru care se poate zice că s'ar opera novațiune, conform art. 1128 cod. civ. că e invederatŭ că nu s'a operatŭ novațiune prin schimbarea objectuluĭ, căcĭ intru cătŭ proveninţa sumeĭ datorite e constantă, recunóșcerea eĭ anume și prelungirea termenului nu sunt cause de operare a novațiuniĭ, conformŭ art. 1128 și pentru aceste și fără a maĭ cerceta décă creanța n'ar fi privilegiată chiar cândŭ s'ar fi operat novație în sensul recurentuluĭ, și motivul acesta are a fi respins ca neintemeiat.

Pentru aceste motive

Respinge, etc.

Dată, etc. Sec. I

Digitized by Google

No. 42.

CONTRACTŬ. — JURAMINTŬ. — OMISIUNE

Neexecutare de contractŭ; cestiune de faptŭ.

Arvuna dată este un **à compte** *din preţiŭ şi prin urmare un început de executare.*

Celŭ ce someză pe contractantulŭ seŭ a executa obligaţiunea sa, nu e respundĕtorŭ, la cas de refusŭ saŭ tăcere, dacă nicĭ elŭ nu execută pe a sa.

Propunerea a căriĭ dovedire este incredinţată unuĭ jurămêntŭ decisoriŭ care nu se prestéză de celŭ ce a făcut'o, remâne nedovedită.

Omisiunea, asupra possibilităţiĭ legale pentru unŭ judecator de pace de a lua cu chirią unŭ immobil, nu este o omisiune essenţială, precătŭ legea nu opresce assemenea închirierĭ.

No. 120. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Nicolae I. Gherasi contra decisuni Curţiĭ d'apel din Bucureşcĭ S. II. N. 137/878 pronunciată în procesul ce a avut cu Nicu Georgescu pentru daune din neexecutarea unuĭ contractŭ.

28 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu G. Platon, membru-raportor;

Deliberând:

Digitized by Google

Asupra I mijloc de casare: Eróre gravă de faptŭ, Curtea afirmă că n'am probat cu nimic că părţile s'aŭ învoit a redacta un act înscris pe când acésta resultă chiar din somaţiunea făcută noue de d. Georgescu şi care am presintat'o Curţiĭ."

Avênd în vedere că după cum resultă din decisiunea a căriĭ casare se cere, între recurentul N. I. Gherasi şi intimatul N. Georgescu, la 27 Iuliŭ 1875 a intervenit unŭ contractŭ verbal prin care cel dintâiŭ a arendatŭ celuĭ d'alŭ doilea moşia sa Gherasani şi pădurea după dânsa, primindŭ şi unŭ acontŭ de 200 lire Otomane, cu obligaţiune ca la 1 Augustŭ să predea intimatuluĭ actul înscris, ceia ce nu s'a conformatŭ;

Considerând că înaintea instanţelor de fond nu s'a negat acéstă convenţiune care devenise perfectă îndată ce părţile se învoise asupra preciuluĭ şi a objectuluĭ şi redactarea înscrisŭ a contractuluĭ servia numaĭ pentru probarea convenţiuniĭ iar nu spre validarea eĭ;

Considerênd că recurentul refusândŭ predarea contractuluĭ şi arêndând moşia la altul, a contravenitŭ convenţiuni şi Curtea de fond a fostŭ în drept, confor. art. 1073 C. Civ. a'lŭ obliga la daune interese către intimat din nepredarea objectuluĭ arendat, asemĕnatŭ art 1420 C. Civ.

Că ast-fel, mijlocul invocat se găsesce nefundat.

Asupra al II-lea mijloc: Rea interpretare a art. 1416 C. Civ. Curtea consideră ca început de esecuţiune plata uneĭ arvune".

Considerând că suma de douĕ sute lire respunse de intimat la contractare a fostŭ considerată de Curtea de fondŭ ca unŭ acontŭ din preciul arendeĭ care, primitŭ de recurentŭ, constitue un inceput de executarea convenţiuni, prin urmare nu s'a violat întru nimic citatulŭ articolŭ;

Asupra mijloculuĭ alŭ III-lea: „Violarea art 1081 C. Civ. Curtea admite că una din părţĭ poate să fie obligată a plăti daune interese pentru neexecutarea obligaţiuni când nicĭ cea laltă n'a exetutat pe a sa".

Considerênd că pe cât Curtea constată că intimatul Georgescu, prin somaţiunea făcută, a pusŭ în întârziere pe recu-

Digitized by Google

rent d'a 'şĭ îndeplini obligaţiunea ce 'şĭ luase şi acesta nu'şĭ-a îndeplinit'o, devine responsabil de daunele causate, şi intimatulŭ nu maĭ era ţinutŭ d'a respunde preţulŭ arendeĭ cândŭ 'ĭ se refusa predarea objectuluĭ;

Prin urmare şi acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Asupra alŭ IV mijloc: „Violarea séŭ a art. 1206 C. Civ. séŭ a principiuluĭ jurămintelor decisoriĭ".

Considerând că recurentulŭ susţinênd că contractulŭ a fostŭ făcutŭ cu óre care condiţiunĭ pentru care deferinduise jurămêntulŭ decisoriŭ de către intimat şi refusândŭ d'alŭ presta. acea condiţiune a rĕmasŭ neprobată înaintea justiţieĭ şi prin urmare Curtea de fondŭ n'a violatŭ într'u nimic dispositiunile art. 1206 C. Civil nicĭ principiulŭ jurămêntuluĭ decisoriŭ, pe cât recurentulŭ n'a dovedit̆ŭ esistenţa condiţiuni ce invócă.

Asupra alŭ V mijloc de casare: „Omisiune esenţială şi esces de putere întru cât Curtea parênd de altmintrelea a admite că un contractŭ de arĕnduire luatŭ de unŭ judecătorŭ de pace în circumscripţiunea sea este nul, 'mĭ respinge acest mijlocŭ d'apĕrare pe motivul că este neprobatŭ pe cândŭ funcţionarea unuĭ judecător este unŭ faptŭ de o ordine publică, a cărĭĭ probă este cuprinsă in publicitatea oficială a statului şi nu se póte nicĭ o dată respinge ca neadusă ci numaĭ ca neexactă, décă este neesactă, şi Curtea era ţinută a se pronuncia anume asupra acestuĭ fapt".

Considerând că neexistând vre un textŭ de lege care să proibe judecătorilorŭ de pace de a lua cu chirie séŭ arenda vre unŭ imobilŭ, omisiunea ce se invócă nu este esenţială, cu atât maĭ multŭ că Curtea de fondŭ constată că recurentul nicĭ că a probat că intimatulŭ se găsea în atare cualitate.

Prin urmare şi acest din urmă mijloc se găseşte nefundatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Sec. I

Digitized by Google

No. 43.

PEREMPŢIUNE.

Nu se póte pronunţia perempţiunea cândŭ întârziarea de a se judeca unŭ procesŭ nu este imputabilă părţiĭ, ci provine din aglomerarea lucrărilorŭ.

No. 121. — Respingerea cererei de perimare făcută de d-lŭ I. Dimitriu, advocatulŭ d-lorŭ Maria Holban şi Elena Calmusky, şi ordonarea d'a se da cursŭ procesuluĭ.

28 Aprilie 1879.

CURTEA,

Avĕnd în vedere suplica reg. la No. 2348 din anul curentŭ prin care d-nu I. Dimitriu, advocatŭ Dd. Maria Holban şi Elena Calmusky, fiicele şi moşcenitórele reposateĭ Zoiţa Voinescu, cere a se declara perimatŭ recursul făcutŭ de d-nu Buium grecu contra sentinţi trib. Dorohoiŭ cu No. 83 an 1871 dată în procesul cu susŭ zisa reposată Zoiţa Voinescu pentru o sumă de banĭ;

Avĕnd în vedere că d-lu Dimitriŭ face o asemenea cerere in virtutea procuriĭ ce are de le la Dd. Maria Holban şi Elena Calmusky, legalisată de primăria urbeĭ Mihaileni la No. 26 din 28 Februariŭ 1879;

Avĕndŭ în vedere că la 29 Maiŭ 1872 numitul Buium Grecu

Digitized by Google

a făcutŭ unŭ asemenea recursŭ cu act de paupertate care s'a înregistratŭ la No. 2717;

Considerăndŭ că unŭ recurs făcutŭ cu act de paupertate precum este cel arĕtat de maĭ susŭ, urméză a'ĭ se da cursŭ fără altă intervenţiune a recurentului;

Considerănd că décă pânâ in presentŭ nu s'a datŭ cursŭ acestuĭ proces, acésta nu provine din causa recurentuluĭ, precum se cere prin art. 257 din pr. civ. ci din causa aglomeraţiuni recursurilor în casaţiune;

Pentru aceste-motive,
Respinge, etc.
Dată, etc.

Secţiunea. I

Digitized by Google

No. 44.

STATUL ŞI AŞEDĂMINTELE RELIGIOASE NU DE RIT ORTODOXŬ ORIENTAL

Dreptulŭ de supraveghiare şi de controlŭ alŭ stalului asupra administraţiunii averii uneĭ monastirĭ nu de ritul ortodoxŭ orientalŭ, nu se intinde până la a putea exercita elŭ însuşĭ acţiunile aceleĭ monastirĭ.

No. 122 — **Respingerea** recursuluĭ făcut de stat contra decisiuni Curţi de apel din Bucureşcĭ s. III No. 152/877 pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu DD. Tudor Dimache, Petre Ionescu şi alţiĭ pentru revendicarea unor imobile.

30 Aprilie 1879

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu C. Schina, preşedinte-raportor;

Deliberăudŭ:

Asupra mijloculuĭ de cassare „Violarea dreptuluĭ de control ce are statul Român asupra administraţieĭ bisericeĭ Catolice din Câmpu Lung.

Avênd în vedere că se constată că statulŭ a acţionatŭ pe diferite persóne din Câmpu-Lungŭ care cumperase imobile de la Superiorulŭ monastireĭ Catolice din Câmpu-Lungu spre a de-

Digitized by Google

lăsa acele imobile monastiriĭ acelia, care acțiune s'a respins atîtŭ de tribunalul Muscelŭ, cătŭ și în urma apeluluĭ făcutŭ de Curtea de apelŭ.

Considerăndŭ că orĭ cum am considera monastirea Catolică din Câmpu-Lungŭ, fie că am considera'o ca o persónă juridică, fie-că amŭ considera'o ca un aședămêntŭ religiosŭ de pendinte de comună, în orĭ care casŭ averea monastireĭ e a eĭ proprie, nu însă a congregațiuni catolice *de propaganda fide* din Roma, precum se susține în sentința trib. Muscelŭ, căcĭ funcționarea aceleĭ congregațiunĭ în Romania nu e recunoscută, și chiar décă acea congregațiune e o persónă juridică, ea nu póte esercita drepturĭ și avea avere în România întru cătŭ statulŭ Românŭ nu a autorisatŭ funcționarea eĭ și în România, condiție cerută de altmintrelea pentru funcționarea în România a orĭ căreĭ persóne juridice streine;

Considerênd că décă averea ce are monastirea catolică din Câmpu-Lungŭ e a eĭ, și dacă considerăm monastirea ca persónă juridică în condițiile orĭ căreĭ persóne juridice, statulŭ avêndŭ și asupra monastirei dreptulŭ de supraveghere ca asupra orĭ căreĭ persóne morale din România, în virtutea aceluĭ drept de supraveghere, statulŭ are dreptulŭ a cerceta décă averea și veniturile aceleĭ monastirĭ se administrează bine și se afectă la realisarea scopuluĭ pe care 'lŭ urmăresce monastirea și în cas când ar constata o rea administrare, statulŭ póte interveni și lua mĕsurĭ pentru a impedeca pe viitor o rea administrare, dérŭ acelŭ dreptŭ de supraveghere nu implică în sine dreptulŭ pentru stat a intenta acțiunĭ pentru persóna morală, în specie ptntru monastire séŭ a cere anularea vêndĕrilorŭ făcute de monastirĭ, căcĭ acésta arŭ însemna că statulŭ ar avea dreptulŭ d'a representa pe persóne morale séŭ a esercita drepturĭ pentru monastire, drepturĭ pe care nu le are;

Considerênd că dacă pe de altă parte amŭ considera monastirea catolică din Câmpu-Lungŭ ca un aședămênt bisericesc din Câmpn-Lung, conformŭ dispositiunilorŭ legiĭ comunale, Co-

Digitized by Google

muna Câmpu-lungŭ are drepturile aceleaşĭ şi facià cu acéstă monastire pe care le are în privinţa orĭ cărĭĭ bisericĭ dependinte de comună;

Că insă acele drepturĭ nu potŭ fi esercitate de cât numaĭ de comună iar nu de stat.

Considerândŭ că décă recunóştemŭ că multe considerante cuprinse în sentinţa trib. Muscelŭ, a cărĭĭ considerante sunt adoptate de Curtea de apel, sunt eronate, — totuşĭ prin respingerea acţiuni intentată de stat nu s'a violat dreptulŭ de supraveghere a statuluĭ întru cătŭ fiindŭ vorba de o acţiune intentată de statŭ pentru monastire, statulŭ nu era în dreptŭ de a esercita acea acţiune; că aşa fiind, motivulŭ are a fi respins.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc,

Dată, etc. Sec. I

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURTII DE CASSATIUNE
DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 4 — APRILIU 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĬ, 14.

1880.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 4. — MATERIE CIVILE. — No. 4.

No. 38.

CENSU ELECTORAL

1). Nu e suficientŭ să aibă cine-va proprietate, pentru ca se figureze într'o listă de alegĕtorĭ; trebue să aibă şi folosinţa venituluĭ aceluĭ imobilŭ.

No. 103. — Casarea sentinţeĭ Trib. Iaşĭ cu No. 84/79 după recursul făcut de D-lŭ Radu Botezŭ in cestiunĭ Electorale.

9 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultăndŭ pe d-nu St. Silionŭ, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberăndŭ :

Asupra mijloculuĭ de casare.

Că Tribunalulŭ calcêndŭ Art. 60 şi 64 din Constituţie a decis ca noul proprietar sĕ aibă dreptul electoral.

Digitized by Google

Avĕndŭ in vedere că Trib. prin sentinţa atacată a admis înscrierea D-luĭ Şuţu in colegiul al II de deputaţĭ şi senatorĭ pe motiv că ar avea dreptu de nouă proprietate a 12 părţĭ din moşia Rogogeniĭ cedate prin testamentŭ de mătuşa sa fără însă ca venitŭ acestuĭ imobilŭ să aparţie numituluĭ, fiind cedat acestŭ venit la uă altă persoană.

Considerîndŭ că din coprinderea art. 4. şi 10 legea electorală resultă că in colegiul al II-lea de deputaţĭ şi senatorĭ nu fac parte de cât persŏnele care aŭ venitŭ fonciar de la trei sute galbenĭ in josŭ;

Că prin cuvĕntul *a avea venit*, se inţelege nu numaĭ a fi proprietarŭ al unuĭ imobilŭ fonciar óre care; al căruĭ venitŭ ar fi de 300; gl. dar că trebue a avea şi folosinţă venituluĭ; că in specie, D-lŭ Şuţu neavîndŭ folosinţa venituluĭ imobiluluĭ; a căruĭ nudă propietate este cedată prin testamentŭ, nu póte a se bucura de drepturile de alegătorŭ în colegiul al II-lea.

Pentru aceste motive,

Casseadă, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 89

DOMICILIU POLITIC.

1). Singurulŭ faptŭ alŭ alegerii domiciliului politicŭ într'unŭ districtŭ cu venitulŭ unui imobilŭ situatŭ în alt districtŭ nu dă drept alegĕtorului să fie înscris între alegĕtorii acelui district; trebue să aibă şi o proprietate acolo.

No. 104. — **Respingerea** recursului făcutŭ de D-lŭ Gr. Argintoianu contra sentinţei Trib: Mehedinţi No. 2/79, în cestiune electorală.

9 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu D. Zamfirescu, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra motivului de casare ast-felŭ formulat:

„Avĕnd in vedere că prin certificatulŭ acestei Inalte Curţi sĕ constată că ordonanţa de adjudecare este atacată cu recurs şi dar până cîndŭ se va resolva acestŭ recurs, eŭ continuu a fi propietar şi prin urmare dreptul meŭ de alegătorŭ remâne intactŭ.

„Avĕndŭ in vedere că prin certificatul Primăriei Dolj sĕ constată că posedŭ un venitŭ anual de peste 300 galbeni şi că în rolŭ suntŭ trecut ca propietarŭ asupra căruia incumbă dările

Că declarațiunea prescrisă de legea electorală am făcut'o în termen, atăt pentru schimbarea domiciliuluĭ cîtŭ și pentru înscrierea mea în Mehedinți.

Considerândŭ că după art. 30 legea electorală, domiciliul politic al uneĭ persóne este în acel districtŭ, unde are propietatea, remăindŭ bine înțeles că pentru a completa censul cerutŭ pentru colegiul din care voesce a face parte, se póte ajuta cu venitul de la alte proprietățĭ ale séle ce ar avea situate in deosebite districte; că după cum resultă din sentința atăcată, recurentul in districtu Mehedinți, neposedând nicĭ uă propietate imobilă, nu póte pretinde a fi inscrisŭ între alegĕtoriĭ aceluĭ districtŭ cu venitul propietățiĭ séle care este situată in districtul Doljiŭ, de óre ce singurul faptŭ al alegeriĭ de domiciliŭ în Mehedinți nu'ĭ constitue acestŭ dreptŭ.

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 40.

ARMÉNU.

I]. Armenii nu potŭ fi consideraţi străini numai pe singurul faptŭ că profesează o altă religiune de cătŭ cea ortodoxă, afară numai dacă nu se dovedeşce că sunt supuşi unui statŭ streinŭ.

No. 106. — **Respingerea** recursului făcutŭ de d. R. D. Botez contra sentinţiĭ Trib. Iaşĭ secţia II-a No. 79/79 dată in cestiune electorală.

9 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Gr. Filiti, consilier-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ I. de Cassare „Că Tribunalul nu era incă in termen de a judeca afacerea, căcĭ listele definitive ale judeţuluĭ Iaşĭ aŭ eşitŭ la 28 Februarie şi în consecinţă, de la 9 curentŭ trebuia să judece, cândŭ chiar hotărîrea acésta la acea epochă nu era redactată şi făcută.

Considerândŭ că din sentinţa atacată se constată că Trib. a judecatŭ apelulŭ in termenulŭ prescris de legea electorală; decĭ mijlocul este neesactŭ in faptŭ.

Asupra mijlócelorŭ II. şi III. de cassare ast-fel formulate. „Că D-lŭ Mazlam fiind necontestat de origină armean, este,

Digitized by Google

după legile, maĭ ales vechĭ, consideratŭ strein.

„Că Art. 46 din Convenţiunea de la Paris delcara pe asemenea strĕinĭ susceptibilĭ de înpămîntenire; că ast-fel fiind, trebue a ne dovedi saŭ indeplinirea art. 8, saŭ votul Camerilor saŭ anexiunea unuĭ teritoriŭ armenesc; că chiar dacă dispărînd distincţia miceĭ şi mareĭ inpămînteniri, ar urma că aceĭ care aŭ avut mica inpămîntenire, trebue să aibă acum plenitudinea drepturilor, urmează că trebue să dovedească că tatăl seŭ saŭ el a avut mica inpămîntenire, şi actul ce presintă chiar de s'ar referi la tatăl seŭ, nu este de căt un act de patentă şi esercitarea unuĭ comerciŭ de către indigenĭ saŭ streinĭ dă dreptŭ statuluĭ ca să impue la patentă, pe când Art. VI din anexa X a regulamentuluĭ organicŭ declară espres că acela capată mica inpămîntenire, care s'a înscris în breslele loculuĭ şi a plătitŭ nu numaĭ dările de patentă dar şi tóte dările comunale. Să se arate dar o dovadă, de când sa inscris în bresle şi dacă a satisfăcutŭ sarcinilorŭ acestor stărĭ şi dacă a plătit dările comuneĭ şi cât timpŭ.

Considerândŭ că Armeni, ca şi or-ce alţĭ creştinĭ, nu potŭ fi consideraţĭ ca strĕinĭ, pe simplul faptŭ că profesează altă religiune de cătŭ cea Ortodoxă răsăriteană, căcĭ religiunea esceptîndŭ pe cea Mosaică, nu constitue, după legile noastre, uă incapacitate d'a fi Românŭ; că prin urmare, uă persónă de naţionalitate română putîndŭ profesa uă altă religiune de cătŭ cea Ortodoxă, nu póte fi contestată in naţionalitatea sa de cătŭ dovedindu-se că e supusă unui statŭ strĕin.

Că in specie, recurentul nedovedindŭ asemenea că intimatul ar fi născutŭ din părinţĭ care ar fi aparţinândŭ unei protecţiĭ strĕine, Trib. cu dreptŭ cuvĕntŭ l'a admis la esercitiul drepturilor politice, considerândul Român.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Nr. 41.

CUALITATEA DE ALEGATOR.

1). Se perde cualitatea de alegĕtorŭ prin faptulŭ instrăindreĭ imobiluluĭ cu care figura inscrisŭ în liste.

N. 107 **Casarea** sentinţeĭ Trib. Fălciŭ No. 7 din 1879 după recursul D-luĭ Ştefan Georgiŭ în cestiune electorală.

9 Aprilie 1879.

Ascultăndŭ po d-nu Gr. Filiti, consilierŭ-raportorŭ ;

Deliberândŭ :

Asupra motivuluĭ de casare.

„Că nu are censul cerutŭ de lege pentru a putea figura în acestŭ colegiu, pentru că una din casele sale şi uă vie a dato ficeĭ sale la căsătorie cu d-lŭ Hermegic cu act transcris de Trib. încâtŭ a trecutŭ in proprietatea altuia, care acesta are dreptul a se bucura de acele imobile; că ast-fel tragĕnduse foncierile acelorŭ imobile, d-luĭ Stălinescu nu'ĭ maĭ remîne venitul legalŭ ca să maĭ pótă figura.

Avĕndŭ in vedere că se constată din chiar sentinţa atacată că parte din imobilele D-luĭ C. Stălinescu, cu al căror venitŭ se complecta cifra censuluĭ cerutŭ de lege, a trecutŭ in proprietatea ficeĭ sale, căreĭ 'ĭ-a constituit dota la maritagiŭ.

Că ast-fel din momentulinstrăinăreĭ acelorŭ imobile, venitul

Digitized by Google

lor ne maĭ aparţinĕndu-ĭ, Trib. a violatŭ art. 4 şi 10 legea e-electorală, cănd̆ŭ a incuviinţatŭ inscrierea sa între alegătorii Coleg II electoral.

Pentru aceste motive,

Respinge etc.

Dată etc. Secţia . . . II.

Digitized by Google

No. 42.

ARMÉNU.

1). Singurul faptŭ ca arménulŭ are o altă religiune de cîtŭ cea creştină răsăritană, nu este suficientŭ pentra ca să fie considerat̆ŭ ca streinŭ.

No. 109. — **Casarea** sentinţeĭ Trib. Iaşĭ Secţia I. No. 657 din 1879 după recursulŭ D-luĭ Cristea Zeno, în cestiune electorală.

9 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Gr. Filiti, consilier-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de cassare, intemeiat pe violarea Art. 46 din Convenţia de la Paris, după care toţĭ Românilĭ creştinĭ de or şi ce rîtŭ urmează de dreptŭ a se bucura de drepturile civile şi politice.

Considerândŭ că armeni, ca orĭ şi ce alţĭ creştinĭ, nu potŭ fi consideraţĭ ca streinĭ pe simplulŭ faptŭ că profeséză altă religiune de cătŭ cea ortodoxă rĕsăriténă, căcĭ religiunea esceptândŭ pe cea mozaică, nu constitue, după legile nóstre incapacitate d'a fi Român; că prin urmare uă persónă de naţionalitate Român putîndŭ profesa uă altă religiune de câtŭ ortodoxă, nu póte fi contestată în naţionalitatea sa de câtŭ devedindu-se ca e supusŭ unuĭ statŭ streinŭ.

Digitized by Google

Că in specie, Tribunalulŭ escluzĕndŭ pe recurentŭ de la esercițiulŭ drepturilorŭ politice pe motivŭ că na doveditŭ cualitatea de cetățeanŭ Românŭ prin vre unulŭ din modurile arĕtate de codulŭ civilŭ, i-a impusŭ uă probă pe care nu era datorŭ să o dea de cătŭ dacă sar fi adusŭ altă probă că arŭ fi streinŭ.

Pentru aceste motive.

Casează, etc.

Data, etc. Secția II.

Digitized by Google

Nr. 43.

BOERU.

1). Titlul de boerŭ, după legile vechĭ, neputĕnad a fi dat de câtŭ la pământenĭ, presumpţiunea este că cel care avea rangul de boerŭ era românŭ.

No. 111. — **Casarea** sentinţeĭ Trib. Iaşĭ No. 81 din 1879 dupe recursulŭ făcutŭ de d-nu Anton Petrăchescŭ în cestiune electorală.

10 Aprilie 1879.

CURTEA.

Ascultândŭ pe d-nu G. Creţeanu, consilierŭ-raportor;

Deliberândŭ :

Asupra mijlocoluĭ de casare :

D. Petrăchescu are diploma veche de boerŭ şi probează prin acésta în destulŭ că era românŭ dupe dreptulŭ din naintea Constituţiĭ din 1866.

Avêndŭ în vedere că recurentulŭ, pentru a constata cualitatea e românŭ, care i se contestă, a înfăţişatŭ diplomă a Principeluĭ Nicolae Conache Vogoridi, Caimacanul Principatuluĭ Moldoveĭ din anulŭ 1848, Sep. 30, prin care 'lŭ inalţă la rangulŭ de Stolnicŭ.

Considerândŭ că titlulŭ de boerie ne putêndu-se oferi per soanelor de naţionalitate streină, ci numaĭ românilorŭ pămêntenĭ, Anton Petrăchescu are uă puternică presumpţiune în fa-

Digitized by Google

vórea sa, care nu se póte doborî de câtŭ prin o probă contrarie că ar fi strein, probă ce nu s'a produsŭ.

Pentru aceste motive.

Casează, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 44

DREPTU DE ALEGATORU.

1) Instreinarea imobiluluĭ cu venitulŭ căruia a fost cine-va inscrisŭ între alegătorĭ, îĭ rĕdică acestŭ dreptŭ.

No. 116. — **Cassarea** sentinţeĭ Trib. Fălciŭ cu No. 8 din 79 dupe recursulŭ d-luĭ Stefan Georgiu în cestie electorală.

10 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu St. Silionŭ, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de casare că d-nu Stefan Vasiliu a înstrăinatŭ o dugheană către fiulŭ sĕŭ Mihaiŭ cu actŭ transmisŭ de Tribunalŭ cu care întrecea venitulŭ ca să pótă figura în acestŭ colegiŭ; că Trib. n'a ţinut seamă că acelŭ imobilŭ nu maĭ este proprietate a sa, că a trecutŭ şi de faptŭ şi de dreptŭ în altă posesiune, care acela are a se bucura de venitulŭ şi drepturile sale.

Considerândŭ că din corpulŭ sentinţiĭ atacate resultă că unulŭ din imobilele intimatuluĭ Stefan Vasiliu, cu al căruĭ venitŭ se completa censulŭ cerutŭ de legea electorală pentru colegiulŭ II, a trecutŭ în proprietatea fiuluĭ sĕŭ cu actŭ de donaţiune transcrisŭ în registrulŭ Trib. Fălciu la No. 16 din

Digitized by Google

anulŭ curentŭ, şi ca atare, numitulŭ nu maĭ poate fi inscris în colegiulŭ al II de deputaţĭ şi senatorĭ, de óre-ce nu maĭ posedă censulŭ cerutŭ pentru acestŭ colegiŭ.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 45.

STRĂMUTAREA DOMICILIULUI POLITICU.

1) Strămutarea domiciliului politică de la un districtŭ la altulŭ nu se face decâtŭ prin declarațiune scrisă, treĭ lunĭ înaintea termenuluĭ încheeriĭ listelor, atât la comuna unde a fost cât și la acea unde voește a se strămuta.

No. 118 — **Casarea** sentințeĭ Trib. Vasluiŭ No. 6 dela 9 Martie 1879 dupe recursulŭ d-luĭ Neron Lupașcu în cestiune electorală.

10 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Al. Cantacuzin, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberând:

Asupra mijloculuĭ de casare aflat în divergință ast-fel formulatŭ.

Că d-nul Holban n'are domiciliul politic în Vaslui ci la Focșanĭ, unde a fostŭ alegătorŭ aniĭ precedențĭ, și pentru strămutare n'a făcutŭ declarațiune la comuna Vasluiŭ și nicĭ la cea din Focșanĭ;

Vĕzêndŭ art. 30 legea electorală,

Considerândŭ că dupe acest art. în casŭ cândŭ un alegĕtorŭ voește a strămuta domiciliulŭ sĕŭ politicŭ într'un altŭ

Digitized by Google

district, este datorŭ să facă declarațiune înscrisŭ de alegerea domiciliuluĭ cu treĭ lunĭ înaintea termenuluĭ încheeriĭ listelor atâtŭ la autoritatea comnuală a loculuĭ unde până atuncĭ 'șĭ avea domiciliulŭ politicŭ, cât și la acea a loculuĭ unde voește a'lŭ transfera ;

Că în specie, dupe cum se constată din sentința Trib. și certificatul Primaruluĭ Comuneĭ Vasluiŭ, presentatŭ de recurent, d-nu Holban părăsind primul sĕŭ domiciliŭ politicŭ, a venitŭ în Vasluiŭ abia de un anŭ și nu s'a conformatŭ disposițiilor art. 30 citat de a face declarațiunea pentru transferarea domiciliuluĭ sĕŭ politicŭ, decĭ nu putea figura înscrisŭ între alegĕtoriĭ acestuĭ districtŭ.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

Nr. 46.

CAPACITATE ELECTORALA.

1) Dupŭ art. 20 din legea electorală, ceĭ condamnaţĭ pentru delapidare de banĭ publicĭ nu sunt escluşĭ de la dreptul de alegătorĭ.

No. 124. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de d-luĭ I. C. Cumpănăşescu contra sentinţeĭ Trib. Oltŭ No. 6 din 79 in cestiune electorală.

11 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Zamfirescu, consilier-raportor;

Deliberând:

Asupra motivuluĭ de casare.

Violarea Art. 20 din legea electorală de óre ce deturnarea de banl publicĭ este un abusŭ de incredere şĭ chiar furtŭ prevĕdut de ḑisulŭ Art. cu atît maĭ mult că legea electorală fiind uă lege specială, esclude ca nedemnĭ pe toţĭ aceia căţĭ aŭ fostŭ maĭ 'nainte condamnaţĭ pentru asemenea fapte;

Vĕḑĕnd art. 20 din legea electorală;

Considerând in dreptŭ că legile ce prescriŭ penalităţĭ şi incapacităţĭ nu potŭ fi interpretate şi aplicate prin analogie, ci intr'un mod restrictivŭ, luânduse dreptŭ basă in interpretarea şi aplicarea lorŭ, textul legiĭ in litera sa; că acesta fiind prin-

Digitized by Google

cipiulŭ, delictulŭ de delapidare saŭ deturnare de banĭ publicĭ comis de un funcţionarŭ publicŭ, ca şi alte delicte totŭ atît de imorale. precum mărturia mincinoasă, bancruta frauduloasă şi altele, ne fiind prevĕdute anume in legea electorală, ca un casŭ de nedemnitate de a fi alegătorŭ, persóna osîndită pentru un asemenea delictŭ urmeadă a esercita dreptulŭ de alegătorŭ până cândŭ uă nouă lege recunoscândŭ gradul de imoralitate al agentuluĭ unuĭ asemenea delict şi punîndu'lŭ cel puţinŭ pe aceiaşĭ linie cu furulŭ şi abusulŭ de incredere, va ridica intr'un modŭ espres celor condamnaţĭ pentru un asemenea faptŭ, dreptulŭ suveranŭ d'a părticipa la formarea corpurilorŭ legiuitoare;

Că in specie, Tache Polihronie fiind osîndităŭ prin decisiune judecătoriscă, nu pentru unulŭ din faptele indicate in Art. 20 din legea electorală, ci pentru acela de delapidare de banĭ publicĭ, delict osebitŭ in legea nóstră penală, ci ne prevĕdutŭ anume in citatulŭ articol alŭ legiĭ electorale, numitul nu póte fi esclusŭ pentru acest cuvîntŭ din lista alegĕtorilor.

Pentru aceste motive.

Respinge etc.

Dată etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 47.

ATENTAT LA BUNELE MORAVURI. – **Adulteriŭ.** – **Capacitate electorală.**

1.) Nu póte face parte intre alegătorĭ celŭ care se constată că a atentatŭ la bunile moravurĭ prin faptulŭ de adulteriŭ.

No. 130. – **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Mihaĭl Ursianu contra sentinţiĭ Trib. Vâlcea No. 4 din 1879 in cestiune electorală.

12 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Gr. Filiti, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberând:

Asupra motivilor de casare. I. Esces de putere pentru că Trib. Vîlcea a pronunciatŭ pierderea dreptuluĭ nostru de alegĕtorŭ, pe cândŭ sentinţa condamnătoare de adulteriu nu pronuncia nicĭ o altă pedică de câtŭ inchisoarea.

II-a Rea interpretare a Art. 20 legea electorală, de óre ce Trib. aplică la adulteriŭ denumirea de atentatŭ la bunele moravurĭ, care este prevĕdutŭ anume ca delictŭ specialŭ în codul penalŭ şi care intr'adevăr se servă de denumirea de atentate şi de acea de delict de adulteriŭ, făcĕnd astfelŭ o diferinţă esenţială intre aceste delicte;

III-a Estensiunea pedepseĭ până la mórtea deliquentuluĭ este

Digitized by Google

inadmisibilă in faţa lipsiĭ reabilitaţiuniĭ în legistaţiunea nóstră penală;

Avênd in vedere Art. 20 legea Electorală, şi 263 următoriĭ C. Crim;

Considerăndŭ că după Art. 20 legea Electorală, nu potŭ face parte intre alegătorĭ ceĭ condamnaţĭ pentru atentate la bunele moravurĭ; că delictul de adulteriŭ pentru care a fost condamnatŭ recurentulŭ, fiind prevĕdutŭ în rubrica *atentate la bunele moravurĭ*, Art. 262 urm. c. penal, de aci resultă că adulteriulŭ nu este un delictŭ separatŭ care n'ar fi prevĕdut in Art. 20 legea electorală, şi decĭ Trib. cu drept cuvînt a respins cercrea d-luĭ Urseanu de a fi inscris intre alegătorĭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 48.

MATERIE ELECTORALA. – **Calitate de român.**

1) Singurulŭ fapt alŭ nascerii pe pămînt streinŭ nu schimbă calitatea de românŭ a unuĭ individ născut din părinţĭ romănĭ, afară numaĭ de casul când s'ar dovedi că părinţiĭ săĭ eraŭ supuşĭ uneĭ protecţiunĭ streine.

No 131. – **Casarea** sentinţeĭ Trib. Ialomiţa No 3/79 după recursul d-luĭ Aureliŭ Popescu in cestie electorală.

13 Aprilie 1879.

Ascultănd pe d-nu Al. Cantacusin, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberănd.

Asupra motivuluĭ de casare: Eróre de faptŭ când Trib. afirmă că în actu de botez s'ar constata că părinţiĭ recurentuluĭ ar fi fost supuşĭ Austriacĭ.

Avĕndŭ în vedere că Trib: pentru a esclude pe recurent de la eserciţiul drepturilor politice pe motivulŭ că ar fi streinŭ, se basează pe un act de naştere din care zice că resultă faptulŭ, nu numaĭ că este născutŭ pe teritoriŭ strein, dar că părinţiĭ seĭ ar fi streinĭ;

Considerănd insă că din actulŭ de naştere care s'a presentat şi astăzĭ Curţiĭ, resultă numaĭ faptul că recurentulŭ este născut pe un teritoriŭ strein în comuna Turchesŭ, ţinutul Austrieĭ, nu insă că părinţiĭ sĕĭ ar fi fost locuitorĭ din acel ţinutŭ;

Digitized by Google

că simplulŭ fapt al nașterii unuĭ copilŭ pe un teritoriŭ strein însă din părinți romănĭ, comformŭ art. 10 c. civ. nu schimbă intru nimic naționalitatea; că dar Tribun. afirmândŭ că din actulŭ de naștere s'ar constata că și părinții recurentuluĭ aŭ fostŭ streinĭ, în adevĕrŭ a făcut o eróre grașióră de faptŭ.

Pentru aceste motive,

Cașédă, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 49.

CENS ELECTORAL.

1) *Se violează legea cândŭ tribunalulŭ refuză înscrierea unuĭ individŭ în colegiul III, măcarŭ că a doveditŭ că plăteşte o dare de 80 leĭ.*

No. 132. — **Casarea** sentinţi Trib. Vasluiu No. 8 din 1879 după recursul făcutŭ de D-nul Gheorghe Casu în cestiune electorală.

13 Apriliu 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Al. Cantacuzinu, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberând:

Asupra motivuluĭ de casare întemeiat pe volarea art. 5 din legea electorală, căci plăteşte către Statŭ uă dare anuală de 80 leĭ vechĭ;

Considerând că din certificatulŭ Primărieĭ comuneĭ Vasluiu cu No. 600 din 16 Martie expirat se constată că recurentul plăteşte uă dare anuală de 80 leĭ vechi, aşea cum cere Art. 5 legea electorală, prin urmare refusândŭ Tribunalul cererea

Digitized by Google

recurentului de a 'lŭ înscri în colegiul al III-a, a violatŭ susŭ-citatul articolŭ de lege.

Pentru aceste motive

Casează, etc.

Ordonă, etc.

Data, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 50.

ARMENŬ.

1) Armenii nu pot fi considerați ca streini pentru singurulŭ motiv că nu suntŭ de religiunea creștină resăriteană.

No. 146. — **Casarea** sentinții Trib. Iași sc. I. No. 100 din 1879, după recursulŭ D-luĭ Cristea Stefaniu, în cestiune electorală. —

16 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu I. Calinderu, consilier-raportor;

Deliberândŭ :

Asupra motivuluĭ de casare că Trib. la respinsŭ pe rĕŭ motiv că ar fi strein, luând de temeiŭ, pentru a stabili naționalitatea, religiunea ce profeséză.

Avĕnd în vedere că Trib. a esclus pe recurentŭ dela eserciția drepturilorŭ politice, considerĕndu'lŭ ca strein pe motiv că profeseadă religiunea armeană ;

Considerândŭ că armeniĭ, ca ori și ce alții creștinĭ, nu poate fi considerați ca străinĭ pe simplulŭ faptŭ că profesează altă religiune de câtŭ cea ortodoxă răsăriteană, căci religiunea esceptând pe cele necrestine, nu constitue după legile noastre o incapacitate d'a fi românŭ; că prin urmare, uă persoană

Digitized by Google

de naţionalitate română putând profesa uă altă religiune de cătŭ cea ortodoxă, nu póte fi contestată în naţionalitatea sa de cătŭ dovedinduse că e supusă ea unuĭ Statŭ streinŭ;

Că în specie, recurentulŭ profesîndŭ religiunea Armeană, însă nedovedinduse că e supusŭ veri unuĭ statŭ strein, motivul de casare este întemeiatu;

Pentru aceste motive,

Caseadă, etc.

Ordonă, etc·

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 51

CALITATEA DE ROMANŬ.

1) Se perde cualitatea de român prin singurul faptŭ că a intratŭ şi servitŭ in armată streină. —

No.147.—**Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de D-lŭ Em. E. Vinoler, contra sentinţiĭ Trib. Vasluĭ din 9 Martie 1879 în cestiune electorală.

16 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu D. Zamfĭrescu, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ :

Asupra motivuluĭ I de casare: că contestatorulŭ n'a avutŭ calitatea neflind inscrisŭ în colegiulŭ al III. —

Avênd în vedere că contestatoruluĭ G. Casu 'ĭ s'a recunoscut dreptul de a fi alegĕtorŭ în colegiul al III, chiar de această Curte, prin decisiunea cu No. prin urmare a avutŭ calitatea de a contesta pe recurentŭ;

Vĕdĕnd motivul II de casare, că este născutŭ din părinţĭ românĭ în România şi că din înprejurarea că a servitŭ în armata Austriacă, acésta nu'ĭ schimbă calitatea de Românŭ;

Digitized by Google

Considerăndŭ că recurentulŭ însuşi recunóşte că a servitŭ in armata Austriacă, aşea că el, dacă ar fi născut din părinţĭ Romănĭ, totuşi nu mai póte dobândi calitatea de Romănŭ de câtŭ îndeplinind condiţiunile cerute de Art. 16 din codul civil

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Data, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 52.

CENS ELECTORAL.

1). *Nu póte fi inscrisŭ in listele electorale celŭ care nu probeadă prin mijloacele anume arătate că posedă censulŭ cerutŭ de lege.*

No. 149. — **Casarea** sentinţeĭ Trib. Dâmboviţa cu No. 14 din 1879, după recursul D-luĭ I. Văcărescu, în cestiune electorală.

16 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu St. Silion, consilier-raportor;

Deliberând:

Asupra motivuluĭ de casare basatŭ pe violarea art. 3 şi .. legea electorală, căcĭ s'a admisŭ d-nu Negoescu în colegiul I. fără să aibă censul cerutŭ de lege.

Considerândŭ că dupe art. 18 legea electorală, censulŭ se dovedeşte prin rolurile de contribuţie, chitanţele saŭ avertismentele împlinitorilorŭ pe anulŭ trecutŭ şi pe anulŭ presentŭ.

Că d-nu Negoescu, pentru ca să justifice censulŭ cerutŭ pentru colegiulŭ I, presintă o chitanţă a perceptoruluĭ pe trimestrul I al anuluĭ curentŭ, fără să dovedească că în decursulŭ acestuĭ anŭ a dobânditŭ vre o nouă proprietate care să justi-

Digitized by Google

fice înfiinţarea unuĭ rolŭ suplimentarŭ pentru sporirea venituluĭ până la 300 galbenĭ cerutŭ pentru colegiulŭ I, în care voeşte a fi înscrisŭ.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Ordonă etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 53.

ALEGATOR.—**Dreptulŭ lorŭ exclusivŭ de a contesta.**

1). *Numaĭ alegătorii inscrişĭ în listele electorale, potŭ reclama ştergerea celorŭ inscrişĭ pe nedreptŭ în colegiulŭ din care elŭ însuşĭ face parte.*

No. 165.— (a) **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-nu T. Nicolae contra sentinţeĭ Trib. Iaşĭ secţia I, cu No. 107 din 1879, în cestiune electorală.

19 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu I. Calinderu, consiliarŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra admisibilităţeĭ recursuluĭ:

Vĕdândŭ art. 38 legea electorală;

Considerândŭ că dupe acestŭ articolŭ, numaĭ persónele admise în listele electorale potŭ reclama ştergerea unuĭ individŭ nedreptŭ înscrisŭ în listele colegiuluĭ din care el însuşĭ face parte.

Că recurentutŭ nedovedindŭ cu nimicŭ că este alegătorŭ în colegiulŭ III-lea unde s'a înscrisŭ de Tribunalŭ, d-niĭ Calust Bogdan, Bogdan Lasarovicĭ şi alţĭ 2; că ast-felŭ neavândŭ cua-

(a) Decisiunĭ în sensulŭ acesta maĭ suntŭ No. 133, 134, 135, 165, 166, şi 167.

Digitized by Google

litatea a reclama ștergerea acelora din listele electorale, nu póte face recursŭ în casație.

Pentru aceste motive,

Respinge, ect.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 54.

CUALITATEA DE ROMAN.

1). *Din certificatulŭ archiveĭ Statuluĭ doveditorŭ că un in dividŭ cu numele Moise Drăgoescu, arŭ fi fostŭ în anulŭ 1853 patentarŭ străinŭ, nu se póte susţine că P. Drăgoescu arŭ fi născutŭ din părinţĭ străinĭ.*

No. 175. – **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-nu G. C. Barozzi, contra sentinţeĭ Trib. Oltu de la 14 Martie 1879 în cestiune electorală.

20 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu I. Calinderu, consiliarŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra motivuluĭ de casare întemeiatŭ pe escesŭ de putere, căcĭ Trib. a admisŭ la eserciţiulŭ drepturilorŭ politice pe d-nu P. Drăgoescu, înscriindu'lŭ în colegiulŭ III-lea fără să aibă cualitatea de românŭ, fiindŭ născutŭ din părinţĭ străinĭ.

Considerândŭ că chiarŭ de s'arŭ admite ca constantă genealogia P. Dragoescu, aşa cum s'a expusŭ astădĭ de recurentŭ şi anume că intimatulŭ Petre, este fiiul luĭ M. Drăgoescu, care era născutŭ din Tudor Drăgoescu, totuşĭ certificatulŭ Direcţiuneĭ generale a archiveĭ Statuluĭ cu No. 39 din 1879, care arată că un Moise Drăgoescu, s'a găsitŭ la anulŭ

Digitized by Google

1853 trecutŭ între patentariĭ străinĭ, nu justifică în destulŭ cualitatea de străinŭ a acestuia că P. Drăgulescu ar fi născutŭ din părinţĭ străinĭ, decĭ mijloculŭ este nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 55.

CENS. — **Venitulŭ proprietăţilorŭ urbane.**

1). A *patra parte din venitulŭ brutŭ alŭ proprietăţilorŭ urbane de care este scutitŭ proprietarulŭ de impositŭ, nu i se póte ţine în sémă spre complectarea censuluĭ.*

No. 179. — **Casarea** sentinţeĭ Trib. Ilfov secţia II. No. 166 din 1879, dupe recursulŭ făcutŭ de d-nu Alexandru C. Catargiu, în cestiune electorală.

20 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu I. Calinderu, consiliarŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ :

Asupra mijloculuĭ de casare ast-felŭ formulatŭ:

Violarea şi reaua interpretare a art. 9,11, şi 18 din legea electorală din 30 Iunie 1866, combinatŭ cu art. 1 din legea din 11/19 Octombrie 1860, şi 19/21 Martie 1871, asupra contribuţiunilorŭ fonciare; Consiliulŭ Municipalŭ precumŭ şî Trib. s'aŭ basatŭ, pentru a menţine aceste 57 persóne în listele electorale ale colegiuluĭ I, pe legea care la proprietariĭ de imobile urbane acordă un scădământŭ de imposite pentru un sfertŭ al venituluĭ brutŭ ce se socoteşte, ca proprietarulŭ îlŭ va întrebuinţa în reparaţiunĭ şi întreţinerea imobiluluĭ, ţi-

Digitized by Google

1853 trecutŭ în̦tre patentariĭ străinĭ, nu justifică în destulŭ cualitatea de străinŭ a acestuia că P. Drăgulescu ar fi născutŭ din părinţĭ străinĭ, decĭ mijloculŭ este nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 55.

CENS. — **Venitulŭ proprietăţilorŭ urbane.**

1). A *patra parte din venitulŭ brutŭ alŭ proprietăţilorŭ urbane de care este scutitŭ proprietarulŭ de impositŭ, nu i se póte ţine în sémă spre complectarea censuluĭ.*

No. 179. — **Casarea** sentinţeĭ Trib. Ilfov secţia II. No. 166 din 1879, dupe recursulŭ făcutŭ de d-nu Alexandru C. Catargiu, în cestiune electorală.

20 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu I. Calinderu, consiliarŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ :

Asupra mijloculuĭ de casare ast-felŭ formulatŭ:

Violarea şi reaua interpretare a art. 9,11, şi 18 din legea electorală din 30 Iunie 1866, combinatŭ cu art. 1 din legea din 11/19 Octombrie 1860, şi 19/21 Martie 1871, asupra contribuţiunilorŭ fonciare; Consiliulŭ Municipalŭ precumŭ şî Trib. s'aŭ basatŭ, pentru a menţine aceste 57 persóne în listele electorale ale colegiuluĭ I, pe legea care la proprietariĭ de imobile urbane acordă un scădământŭ de imposite pentru un sfertŭ al venituluĭ brutŭ ce se socoteşte, ca proprietarulŭ îlŭ va întrebuinţa în reparaţiunĭ şi întreţinerea imobiluluĭ, ţi-

Digitized by Google

nându-le comptŭ de acestŭ sfertŭ care nu este impusŭ, consiliulŭ și Trib. le atribue acestorŭ 57 persóne ca avândŭ 300 galbenĭ venitŭ.

Vĕdêndŭ art. 68 din Constituție, 9, 11 și 18, legea electorală;

Considerândŭ că dupe acestŭ art. facŭ parte din colegiulŭ II-lea de deputațĭ aceĭ care aŭ un venitŭ de la 300 galbenĭ în susŭ;

Considerândŭ că dupe art. 18 legea electorală, censulŭ nu se póte dovedi de câtŭ prin cifra impositului fonciarŭ, de unde resultă că există unŭ raportŭ numericŭ necesarŭ și constantŭ între acéstă cifră și censulŭ legeĭ electorale, și acestu raportŭ este exprimatŭ prin legile de fixațiunea și percepțiunea impositului fonciarŭ, legea 11/19 Oct. 1860 art. 1 și legea 19/21 Martie 1871 art. 1; că ast-felŭ, sub cea d'întâiŭ din aceste legĭ, impositulŭ fonciarŭ fiindŭ de 4%, una de impositŭ, represintă 25 de venitŭ, și ca să se multiplice țifra impositului cu No. 25, sub cea de a doua, care este legea actuală, una de impositŭ represintă 16 $^2/_3$ de venitŭ, și venitulŭ cerutŭ de legea electorală este productulŭ cifreĭ impositului înmulțitŭ cu 16$^2/_3$;

Că nimicŭ în textulŭ legeĭ electorale nu autorisă a suprima saŭ a modifica în materie de alegerĭ, acestŭ raportŭ dintre impositŭ și venitŭ;

Că cu totul din contra semnificațiunea legală a vorbeĭ, dupe cum explicitŭ se arată la 1 și douĕ din legea de la 11/19 Oct. 1860 și la art. 1 din legea de la 19/21 Martie 1871, este de venitŭ curatŭ, iarŭ nu de venitŭ brutŭ;

Că acea parte a venituluĭ brutŭ la proprietățile urbane nu este scutitŭ de impositŭ ca o favóre a legeĭ;

Că dupe cum se exprimă art. 2 lit. b din legea susŭ citată de la 1860, ea represintă cheltuelile ce trebue să facă proprietarulŭ pentru întreținerea și reparațiunĭ și pierderea ce încércă pe nesimțite prin deteriorarea necesarie a imobiluluĭ, și ast-felŭ fiindŭ aceia parte nu e venitulŭ de care benefici-

Digitized by Google

adă proprietarulŭ, ci o simplă condiţiune de a'şĭ conserva venitulŭ de care beneficiadă;

Că în sistema contrarie s'arŭ face proprietarilorŭ de imobile urbane o favóre asupra proprietăţilorŭ de imobile rurale, pe care nimicŭ n'o póte explica nicĭ justiţia, de óre ce ceĭ d'ăntâiŭ ar fi admişĭ la bucurarea de aceleaşĭ drepturĭ în aceleaşĭ colegie în condiţiunĭ de censŭ, cu a treia parte maĭ uşóre de câtŭ proprietariĭ de imobile rurale, dupe cumŭ acésta resultă din compararea dispositiunilorŭ de la lit. a şi b, de sub art. 2 legea de la 11/19 Oct. 1860.

Că în specie, Consiliulŭ Comunalŭ şi Trib. admiţândŭ pe 57 locuitorĭ din capitala în colegiulŭ I. de deputaţĭ, primindŭ venitulŭ brutŭ alŭ imobilelor urbane pentru complectarea censuluĭ fără a scădea a patra parte din acestŭ venitŭ şi cu care scadere nu se complecteadă cifra censuluĭ cerutŭ pentru acestŭ colegiŭ, a violatŭ articolele de lege citate.

Pentru aceste motive,

Caseadă, etc.

Ordonă ştergerea, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 56.

CREDITORU. - **Adjudecatar. – Creanţă drept banĭ.**

1). Cândŭ creditorele devine adjudicatarŭ nu póte depune titlulŭ creanţeĭ sale dreptŭ banĭ de câtŭ daca este în rangŭ utilŭ şi necontestatŭ.

No. 182. – **Casarea** ordonanţiĭ de adjudecare a Trib. Doljŭ sec. comercială No. 502/76, după recursulŭ D-neĭ Iulia Iancovicĭ, pentru vînzare de imobile. –

20 Apriliu 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Calenderu, consilier-raportor;

Deliberândŭ :

Asupra mijloculuĭ al IV-lea de Casare ast-felŭ formulatŭ :

Escesŭ de putere violindu-se art. 552 : Onor. Trib. trecând peste arătările mele, primeşte dreptŭ preciŭ creanţa adjudecataruluĭ, neflind în rang utilŭ, frustrându'mĭ cu modulŭ acesta dreptăţile mele contra bărbatuluĭ meŭ ;

Văţând art. 552 pr. Cod. Civ.

Considerând că dupô acestŭ art., creditorele devenindŭ adjudecatarŭ, este admis a depune creanţa drept preciŭ numaĭ în casŭ când justifică că creanţa sa este în rangŭ utilŭ şi

Digitized by Google

ne contestatŭ, de alt mintrelea, când asupra priorităţiĭ creanţeĭ se iveşte contestatiunĭ, adjudecatarul trebue să depună preciul în numerariŭ, rămâindŭ ca în urmă, la formarea tabloului de ordinea creditorilorŭ, să se discute rangul priorităţiĭ faciă cu ceĭ alţĭ creditorĭ care o contestă;

Considerândŭ în specie că după cum se constată din copiele după petiţiile recurenteĭ date Trib., registrate la No. 10151 din 9 Noembre şi 11266 din 10 Decembre 1876, numita a contestatŭ rangulŭ priorităţiĭ creanţeĭ adjudecataruluĭ, susţinênd că ar avea dreptŭ de hipotecă în imobilulŭ ce se vinde, şi cá trebue a fi despăgubită cu preferenţă;

Că Tribunaluŭ, faciă cu aceste contestaţiunĭ asupra cărora nu a discutatŭ în modŭ contradictoriu, admiţindŭ depunerea creanţeĭ adjudicataruluĭ dreptŭ preciŭ, a violatŭ Articoluluŭ de lege citatŭ;

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 57.

HOTARIRE NEMOTIVATA.

1). Este nemotivată hotărîrea tribunaluluĭ când respinge o contestaţiune la urmărire, fără să arate cuvintele pe care se întemeiază.

No. 187. — **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Vlaşca No. 105/76 dupô recursul făcut de Ióna, soţia luĭ A. Stoenescu, pentru vînzarea unuĭ imobilŭ.

25 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu C. E. Schina. preşedinte-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra motivuluĭ I de casare :

In şedinţa de la 18 Noembre 1874, ḑioa pentru supra-licitare, ridicândŭ contestaţia asupra urmărireĭ basată pe motiv între altele că sunt puse în vînḑare două perechĭ case, pe când în realitate se găseşte ipotecată numaĭ o pereche, Trib : a respins acéstă contestaţiune fără să arate motivele pe care să baseaḑă ; aşa dar a pronunciatŭ o hotărîre ne motivată conţinênd şi escesŭ de putere ;

Avênd în vedere că după cum resultă din ordonanţa de adjudecare recurenta prin advocatulŭ sêŭ în ḑioa de 18 Noem-

Digitized by Google

bre 1874 a ridicatŭ contestaţiune pe motiv că rĕu i se urmăreşte două perechĭ de case, pe când în realitate este constituită hipotecă numaĭ uă pereche case ;

Avênd în vedere că acea contestaţiune s'a respins de Tribunalŭ ca nefondată, fără însă să arate motivele pentru care o respinge ; Că ast-fel Trib : a pronunciatŭ în adeverŭ uă sentinţă nemotivată în acest punctŭ şi prin urmare mijloculŭ este fondatŭ :

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Trimite etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţ. II

Digitized by Google

Nr. 58.

CURTEA DE COMPTURI. – **Revisuire. – Eróre de calculŭ.**

1). Revisuirea uneĭ hotărîri a Curţei de Compturĭ se póte cere nu numaĭ în casŭ cândŭ se produce acte nouĭ, darŭ şi când se invócă erorĭ de calculŭ.

No. 189. – **Casarea** hotărîriĭ Curţiĭ de Compturĭ sec. I-a No. 8 an. 1879 după recursul D-luĭ C. Canela Ciorogêrlénu, fost casier general al Distr. Buzĕŭ.

27 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. G. Creţeanu, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra primuluĭ mijlocŭ de casare ast-fel formulat: Inalta Curte respingêndu'mĭ cererea de revisuire a hotărîriĭ No. 2 an. 868, pe motivul că nu am sprijinitŭ acea cerere cu acte Justificative, violează dispositiunile relative la revisuire, căcĭ în specie nu era vorba de acte noĭ (de óre ce acestea le avea Curtea la dispositiunea sa) ci de a se face uă rectificare asupra cifrelorŭ scăţêndu-mă cu nişte sume care, figurând la priimirĭ ca sume fictive, mi se pretinde să le plătesc ca sume

Digitized by Google

reale, maĭ cu sémă că chiar prima condamnaţiune este resultatul ne aşedăriĭ cu esactitate a situaţiuneĭ casierilorŭ ce s'a succedat, cea ce constitue uă eróre materială de redacţiune;

Vĕdênd art. 19 legea Org. a Curţiĭ de Compturĭ; Considerând că după acestŭ articulŭ în materie de compturĭ, revisuirea uneĭ hotărîrĭ póte fi cerută nu numaĭ când se produce acte noĭ în sprijinirea cereriĭ, dar şi în casul când se invócă eróre de calculŭ; Că în specie, recurentulŭ cerând revisuirea hotărîriĭ cu No. $^{28}/_{68}$ pe motivŭ de a se face uă rectificare asupra cifrelorŭ, iar Curtea respingêndŭ acéstă cerere pe motiv că nu ar fi sprijinită cu acte justificative, fără să esamineḑe dacă în realitate esistă saŭ nu uă eróre de calculŭ în aşeḑarea cifrelorŭ, a violatŭ susŭ citatul art. de lege;

Pentru aceste motive şi fără a maĭ discuta şi cel alt mijlocŭ de casare,

Caseadă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Nr. 59.

ERORI. — **Suspensiunea urmăriреі.** —

1) *Erorile parţiale în descrierea objectelorŭ urmărite, nu suntŭ prescrise sub pedépsă de nulitate.*

2) *O urmărire făcută în virtutea unuĭ actŭ autenticŭ învestitŭ cu formula executorie nu póte fi suspensă numaĭ pe simpla alegaţiune că actulŭ este falsŭ.*

No. 191. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de D-na Elena Păltineanu contra ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Muşcelŭ. No. 293, an. 1878, pentru vînzarea unuĭ imobilŭ.

30 Aprilie 1879.

CURTEA.

Ascultând pe D-nu Gr. Filiti, consilier-raportor;

Deliberândŭ :

Asupra motivuluĭ I de cassare: Trib. a violatŭ art. 547 — 550 pr. c. c., creândŭ o nouă dispositiune a sa proprie şi obligândŭ pe supra-licitatoru să depue la Casieria judeţuluĭ Muscelŭ preţu de a ḑecea parte peste suma de 14,300 leĭ;

Considerândŭ că din ordonanţa de adjudecare nu resultă că în ḑiua a 8-a fixată pentru supralicitare, s'a presentatŭ vre-o persónă care să céră a fi admisă a supra-licita şi pe care Trib. a respins'o pe cuvêntŭ că n'a depusŭ adaosu de a

Digitized by Google

10-a parte la casieru judeţuluĭ; mijlocu dar este ne-esactŭ în faptŭ;

Asupra mijlocului alŭ II-lea Trib. a violatŭ art. 507 al. IV-a din pr. cod. civ., fiindŭ că de şi moşia Pacioiu, ce s'a vêndutu, se află situată în douĕ comune, Costeşti şi Luceşti, afipte nu s'a lipitu de catŭ la primăria comuneĭ Luceşti.

Considerândŭ că e constant că moşia Pecioiu care s'a vêndutŭ, este situata între două comune, că partea principală a proprietăţiĭ urmărite pe care se află tóte îmbunătăţirile şi clădirile fiindŭ în comuna Luceşti, la Primăria aceleĭ comune trebuia a se lipi afiptele prescrise de art. 517 pr. cod. civ. astfelŭ cumŭ s'a şi urmatu în specie;

Asupra mijloculuĭ alŭ III-lea: Trib. a violatŭ art. 505 pr. cod. civ., fiindu că afiptele ce s'aŭ redactatŭ de portăreĭ eraŭ în contradicţie cu cele coprinse in procesul-verbalŭ; nu se vorbea în acele afipte nicĭ de pădure, nicĭ de casă, nicĭ de fabrică de spirtŭ, câte se găsescŭ în moşia Pacioiu, care s'a vêndutŭ numaĭ cu leĭ 14300;

Considerândŭ că dupe art. 512 pr. civ., greşelele parţiale în descrierea objectelorŭ urmărite nu sunt prescrise sub pedépsă de nulitate; că dupe cumŭ constată Trib., erorile ce s'a vĕdutŭ esistândŭ în afipte şi publicaţiunĭ relativŭ la descrierea imobiluluĭ urmăritŭ fiindŭ de puţină importanţă, nu putea atrage nulitatea urmăriri.

Asupra mijlócelor alŭ IV-lea şi alŭ V-lea, Trib. a violatŭ art. 1781 cod. civ., fiindŭ că a consideratŭ pe D-nu Cernovodeanu, care nu avea de câtu o procură legalisată de Poliţia Piteşti, ca bine împuternicitŭ şi a procedatŭ la vêndarea imobiluluĭ.

Tribunalulu a comisŭ unŭ escesŭ de putere, căcĭ în orĭ ce cazŭ D-nulŭ Cernavodeanu nu avea puterea de a ipoteca moşia Păcioiu de câtŭ pe termenŭ de treĭ anĭ, şi elŭ a ipotecat-o pentru unu anŭ numaĭ, împuţinêndŭ ast-felŭ şansele de a plăti la termenŭ şi a mĕ libera de urmărire.

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ ne fiindŭ propusŭ la Trib.

Digitized by Google

nu se póte invoca pentru prima óră în casaţie;

Asupra mijloculuĭ alŭ VI-lea, Trib. a violatŭ art. 170 pr. cod. civ. art. 463 pr. cod. p. şi a făcutŭ o greşită aplicare a art. 1173 din cod. civ. Noĭ am atacatŭ în falşiŭ actulŭ de hipotecă; am denunciatŭ chiar pe autoru falşuluĭ şi cu tóte acestea judecătoria n'a voitŭ să suspende vêndarea conformŭ adagiuluĭ, „le Criminel tient le civil en état."

Vĕdêndŭ art. 1173 cod. civ.

Considerândŭ că de căte orĭ este vorba de uă urmărire, care se face în virtutea unuĭ actŭ autenticŭ, învestitŭ cu formula esecutorie, ea nu póte fi suspensă printr'o simplă alegaţiune făcută de partea urmărită că actulŭ este falşŭ, ci numaĭ în casulŭ cândŭ pe calea criminală s'a încuviinţatŭ punerea în acusaţiune a pretinsuluĭ autorŭ alŭ falşuluĭ, ceea ce nu era în specie; aşa dar şi acestŭ ultimŭ mijlocŭ este nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţ. II-a.

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 4. — MATERIE PENALE. — No. 4.

No. 29.

LEGEA MONOPOLULUI. — **Autorisaţiune. — Proba testimonială.**

1) Autorisaţiunea presiedintelui saŭ a judicătoruluĭ de pace se cere numaĭ atuncĭ căndagenţiĭ regieĭ aŭ să facă perchisiţiĭ domiciliare, éră nu şi căndtutunulŭ se găsesce afară.

2) Proba testimonială este admisă numaĭ în contra proceselorŭ verbale care n'arŭ fi dressate de unulŭ din officieriĭ poliţieĭ auxiliare.

No. 113. — **Casarea** sentinţeĭ Trib. Romanaţi cu No. 227 din 1879, după recursul făcut de Regia Monop. Tutunurilor.

Digitized by Google

9 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. Al. Cantacuzin, consilier raportor;

Pe Dl. T. Veisa in desvoltarea mijlócelor de casare;

Pe Dl. G. Filiti, procuror-general.

Deliberând:

Asupra mijlocului I de casare in coprinderea următóre:

„Că onor. Tribunal a făcut rea interpretare art. 121 din regulamentul pentru aplicarea legeĭ Monop. Tutunurilor, de óre ce autorisaţiunea Preşedinteluĭ Tribunăluluĭ sau a judecătoruluĭ de pace nu este necesarie agenţilor şi tuturor celor alţi impiegaţi de cât in cazul când vor urma a face perchisiţie domiciliare;

„Că in specie agenţiĭ constatăreĭ contravenţiuneĭ n'a făcut aseminea perchisiţiune în intru domiciliuluĭ contravenientuluĭ, căcĭ tutunul s'a găsit afară din casa sa, şi astfel autorisaţiunea de perchisiţiune nu i-a fost necesarie.

Considerând că autorisaţia cerută de art. 121 Regul. leg. Monop. are loc atuncĭ când agenţiĭ regieĭ au a face perchisiţie in domiciliu persóneĭ bănuite; că in specie tutunul fiind găsit afară din domiciliu contravenientuluĭ, nu era trebuinţă de o aseminea autorisaţie; mijlocul dar este fondat.

Asupra mijloculuĭ II: „Daca s'a considerat de onor. Tribunal de Romanaţĭ ca domiciliu al cultivatoruluĭ, la care s'a găsit tutunul, apoĭ atuncĭ el urma să fie penat, pe principiul ca accesoriul aparţine principaluluĭ; proprietarul caseĭ este şi proprietarul lucrurilor mobile aflate in casă, prin urmare şi a tutunuluĭ ce se afla în casă, până la dovada contrarie, pe care în cazul de faţă trebuia să o producă proprietarul caseĭ, ceea ce n'a făcut; căcĭ Tribunalul achită pe contravenient pe cuvêntul că agentul regiei nu a dovedit că tutunul găsit in arie este al proprietaruluĭ arieĭ.“

Digitized by Google

Considerând că în materie de contravenţiune, după art. 152 Pr. C. P. proba testimonială este admisă numaĭ în contra proceselor verbale, carĭ n'ar fi dresate de Primarĭ, sub Prefecţĭ, Procurorĭ şi Poliţaĭ, că în specie procesul verbal de constatare fiind încheiat de unulŭ din aceştĭ oficierĭ aĭ poliţieĭ auxiliare, constatarea făcută de eĭ prin acel proces verbal rămâne vrednică de credinţă până la înscrierea în fals; că însă tribunalul faţă cu acest text de lege nevoind a ţine sémă de cele constatate în procesul verbal, pe motiv că nu s'a dovedit de regie că tutunul găsit la delicuent ar fi al seŭ, a nesocotit principiul sus enunţat şi a comis esces de putere.

Pentru aceste motive,

Casézĕ, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 30.

RECURS. — **Effectele luĭ. — Advocatŭ ex-officio.**

1) *Recursulŭ contra sentinţelorŭ de judecatŭ, nu potŭ atinge actele primeĭ instrucţiunĭ, în contra cărora trebue făcutŭ osebitŭ recursŭ în casurĭ anume determinate de lege.*

2). *In questiunĭ coreţionale, legea nu obligă pe Curte să dea unŭ advocatŭ ex-officio acusaţilorŭ.*

No. 116. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Barbu Tufiş şi alţiĭ contra decis. Curţeĭ de Apel din Craiova secţie I cu No. 113 din 1879.

14 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu Sc. Ferechide, consilierŭ-raportorŭ;

Pe D-nu G. Filiti, procurorŭ-general;

Deliberând:

Asupra motivelor I, II şi IV de casare:

1). „Că la depunerea nóstră în arestul preventiv de Mehedinţĭ de D-nu Jude Instructor, nu ni s'a comunicat copiĭ de pe mandate, să ne vedem culpa.“

2). „Că instrucţiunea nu ne-a comunicat copie de pe ordonanţa de complectarea instrucţiuneĭ, spre a fi puşĭ in cunoştinţă de greutatea acusaţiuneĭ.“

Considerând că aceste motive sunt privitóre la instrucţiu-

Digitized by Google

nea causeĭ înaintea poliţieĭ judecătorescĭ, iar nu la instrucţiunea eĭ înaintea instanţelor însărcinate cu judecata; că recursul contra sentinţelor de judecată nu pot atinge actele primeĭ instrucţiunĭ, contra cărora trebue făcut osebit recurs în cazele anume determinate de lege.

Asupra mijloculuĭ III: „Ca martoriĭ propuşĭ de noĭ în uşurarea acusaţiuneĭ nu aŭ fostŭ citaţĭ şi ascultaţĭ atâtŭ de Trib. Mehedinţĭ, prima instanţă, cât şi de onor. Curte de Apel din Craiova.“

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ este neesactŭ în faptŭ, de óre-ce procesulŭ verbalŭ alŭ audienţeĭ constată că martoriĭ lorŭ aŭ fostŭ citaţĭ şi ascultaţĭ şi că la uniĭ, carĭ aŭ lipsitŭ, aŭ renunţatŭ recurenţiĭ.

Asupra mijloculuĭ V: „Că in ziua de 31 Ianuarie 1879, cândŭ am avutŭ ultima înfăţişare la onor. Curte de Apelŭ din Craiova, ne aŭ părăsitŭ advocatu şi amŭ fostŭ judecaţĭ à monte, fără nicĭ o apărare.“

Considerândŭ că afacerea fiindŭ de natură corecţională, legea nu obligă pe Curte a da acusaţilorŭ unŭ advocatŭ din oficiŭ; că pe lângă acésta, dănşiĭ n'aŭ cerutŭ de la Curte a li se da unŭ apărător;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Data, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 31.

PERCHISIȚIUNE DOMICILIARA.

1). Agenții regieĭ aŭ dreptulŭ să se introducă în domiciliulŭ uneĭ persóne, cândŭ ea singură să recunósce de cultivatóră de tutunŭ, fără să maĭ fie trebuință de autorisațiuneă justițieĭ.

No. 121 — **Respingerea** recursuluĭ facut de Ion Buga contra sentinței corecționale a Trib. Ilfovŭ secția I. No. 33 din 1879.

16 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu Al. Cantacuzino, consilierŭ-raportorŭ;

Pe D-nu advocat Buga în desvoltarea motivelorŭ de casare;

Pe D-nu advocatŭ P. Grădișténu în combaterĭ.

Deliberândŭ:

Asupra motivelorŭ de casare:

1). Rea aplicare a art. 19 din reg. legeĭ Monopoluluĭ. In adevărŭ de și nu potŭ cunóște motivele pe carĭ s'a întemeiatŭ Tribunalulŭ de a nu respinge apelulŭ, de óre-ce hotărârea încă nu este redactată, dară regia întemeinduse în cererea sa de respingerea apeluluĭ, pe art. 19 susŭ zisu, și Trib. a-

Digitized by Google

plicàndŭ acelu articolŭ, a făcutŭ o rea aplicare a aceluĭ articolŭ."

2). „Violarea art. 121 din regulamentulŭ legeĭ Monop. de óre-ce nicĭ o perchisiţiune domiciliară nu o îngădue legea şi constituţia, de cătŭ cu autorisaţia justiţieĭ, ceia-ce a lipsitŭ în cazulŭ nostru."

Considerândŭ că recurentulŭ singurŭ recunoscêndŭ că este cultivatorŭ de tutunŭ, agenţiĭ Regieĭ, după art. 19 din regul. avea dreptulŭ a se introduce în domiciliŭ sĕŭ, fără să fie trebuinţă de autorisaţia prescrisă de art. 121, zisulŭ regul. prin urmare ambele mijlóce suntŭ nefundate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 31.

PERCHISIȚIUNE DOMICILIARĂ.

1). Agenții regiei au dreptulŭ să se introducă în domiciliulŭ unei persóne, cándă ea singură să recunósce de cultivatóră de tutunŭ, fără să mai fie trebuință de autorisațiunea justiției.

No. 121 — **Respingerea** recursului facut de Ion Buga contra sentinței corecționale a Trib. Ilfovŭ secția I. No. 33 din 1879.

16 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu Al. Cantacuzino, consilierŭ-raportorŭ;

Pe D-nu advocat Buga în desvoltarea motivelorŭ de casare;

Pe D-nu advocatŭ P. Grădiștenu în combateri.

Deliberândŭ:

Asupra motivelorŭ de casare:

1). Rea aplicare a art. 19 din reg. legei Monopoluluĭ. In adevărŭ de și nu potŭ cunóște motivele pe carĭ s'a intemeiatŭ Tribunalulŭ de a nu respinge apelulŭ, de óre-ce hotărârea incă nu este redactata, dará regia intemeinduse în cererea sa de respingerea apeluluĭ, pe art. 19 susŭ zisŭ, și Trib. a-

Digitized by Google

plicàndŭ acelu articolŭ, a făcutŭ o rea aplicare a aceluĭ articolŭ."

2). „Violarea art. 121 din regulamentulŭ legeĭ Monop. de óre-ce nicĭ o perchisiţiune domiciliară nu o îngădue legea şi constituţia, de câtŭ cu autorisaţia justiţieĭ, ceia-ce a lipsitŭ în cazulŭ nostru."

Considerândŭ că recurentulŭ singurŭ recunoscêndŭ că este cultivatorŭ de tutunŭ, agenţiĭ Regieĭ, după art. 19 din regul. avea dreptulŭ a se introduce în domiciliŭ sĕŭ, fără să fie trebuinţă de autorisaţia prescrisă de art. 121, zisulŭ regul. prin urmare ambele mijlóce suntŭ nefundate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 32.

RECHISITIUNILE MINISTERULUI PUBLICU. – **Depositiunea marturilorŭ. — Note.**

1). Trecerea rechisitiunilorŭ ministeruluĭ publicŭ în procesulŭ verbalŭ de audienţă nu se cere în desbaterile care se urmézŭ înaintea Curţiĭ cu juraţĭ şi nicĭ suntŭ prescrise sub-pedépsă de nulitate.

2). Numaĭ cándŭ marturiĭ facŭ preschimbărĭ în arĕtările lorŭ d'inaintea Curţiĭ, se cere a se constata acésta de Grefierŭ.

3). Formalitatea lŭdriĭ de note prescrisă de art. 353 din pr. pen. nu este prescrisă sub pedépsă de nulitate.

No. 124. **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Scarlat Uricaru contra decis. Curţeĭ cu Juraţĭ din Tecuciŭ No. 36 din 1878.

17 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu St. Silion, consilierŭ-raportorŭ;

Pe D. G. Filiti, procurorŭ-general;

Deliberândŭ :

Asupra primuluĭ motivŭ de casare :

Digitized by Google

„Violarea art. 310 Pr. P. de óre-ce rechisiţiunile făcute de Ministerulŭ Publicŭ în cursulŭ desbatereĭ procesuluĭ, în procesulŭ verbalŭ alŭ şedinţeĭ, care este subscrisŭ numaĭ de preşedinte, nu suntŭ semnate şi de Ministerulŭ Publicŭ, cum şi nicĭ în decisiune.“

Considerândŭ că dispositiunile art. 310 Pr. P. care prescrie că rechisiţiunile Ministeruluĭ Publicŭ să fie trecute în procesulŭ verbalŭ alŭ şedinţeĭ şi subscrise de procurorŭ, nu suntŭ aplicabile la desbaterile ce urméză înaintea Curţeĭ cu Juraţĭ şi nicĭ suntŭ prescrise sub pedépsă de nulitate;

Asupra mijloculuĭ II: „Violarea art. 343 Pr. P. căcĭ prin lucrările procesuluĭ şi nicĭ chiarŭ prin procesulŭ verbalŭ citatŭ, nu suntŭ însemnate adaosele, schimbările, saŭ variaţiunile ce aŭ existatŭ între depositiunile martorilorŭ, ceia-ce adesea se întâmplă de suntŭ constatate, şi acestea suntŭ importante a se avea în vedere, scrise maĭ 'nainte de decisiunea causeĭ de juraţĭ în interesulŭ justiţieĭ, pronunţări verdictuluĭ.“

Considerândŭ că nu se constată cu nimicŭ că martoriĭ ascultaţĭ înaintea Curţeĭ a făcutŭ óre-carĭ schimbărĭ saŭ variaţiunĭ în arătările lorŭ, singurulŭ cazŭ în care legiuitorulŭ cere a se constata acestea de greflerŭ, prin urmare mijloculŭ este nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ III: „Violarea art. 353 Pr. P. de óre-ce prin procesulŭ verbalŭ alŭ şedinţeĭ nicĭ să constată şi nicĭ să prevede măcarŭ că aŭ fostŭ încunoştiinţaţĭ juraţiĭ a îndeplini formalitatea prevĕzută de acestŭ textŭ de lege, care iarăşĭ e prevăzută de legiuitorŭ, în scopŭ că juraţiĭ avêndŭ informaţiunile exacte, prin acestŭ mijlocŭ auxiliarŭ sigurŭ, să pótă pronunţa sigurŭ causa.“

Considerăndŭ că formalitatea coprinsă în art. 353 nu este prescrisă sub pedépsă de nulitate;

Asupra motivuluĭ IV: „Neindeplinirea în totulŭ a art. 367

Digitized by Google

Pr. P., căci de și prin procesulŭ verbalŭ sa constată ordinea data capuluĭ jandarmilorŭ de serviciŭ, dar nu se prevede prin lucrărĭ, după formele de procedură, incunoștiințarea scrisă că s'a îndeplinitŭ o atare formalitate."

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ este neesactŭ în faptŭ, căcĭ din procesulŭ verbalŭ alŭ ședinței se constată că dispositiunile art. 367 Pr. P. aŭ fostŭ observate în totulŭ;

Asupra mijloculuĭ V: „Nu s'a ascultatŭ martorulŭ Alecu Talianu, care singurŭ cunóște adevăratele circumstanțe ale cestiuneĭ, după cum se vede din depositia sa înaintea judeluĭ de instrucțiune."

Considerândŭ că din procesulŭ-verbalŭ alŭ ședinteĭ să constată că toțĭ martoriĭ carĭ aŭ fostŭ presenți, s'aŭ ascultatŭ în ordinea prescrisă de lege, iarŭ la ceĭ carĭ aŭ lipsitŭ, a renunțatŭ atâtŭ acusațiunea câtŭ și apărarea. Așa darŭ mijloculŭ este nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 33.

FALSIFICARE DE MONEDA. — **Circumstanţe uşurătóre. Facultatea judecătorului. — Denunţătorŭ.**

1). *Este facultativŭ pentru judecătoriĭ fondului de a aplica reclusiunea saŭ maximum inchisoriĭ individeloriĭ care se recunoscŭ culpabile in faptă de falsificare de monedă de argintŭ, cândŭ se declară circumstanţe uşurătóre.*

2). *Formalitatea avertisăriĭ juraţiloriĭ că unŭ martorŭ a fostŭ şi denunţătoriulŭ faptului, nu este prescrisă sub pedépsă de nulitate.*

No. 127. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Avram Bedet contra decisiuneĭ Curţeĭ cu juraţĭ din Iaşĭ No. 11 din 1879.

18 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. St. Silion, consilier-raportor;

Memoriul primit de la recurenţi.

Deliberând:

Asupra primuluĭ motiv de casare:

„Că Curtea condamnându'l la opt anĭ reclusiune, a comis o enormă violare a art. 60 din c. penală pentru că comisiunea juraţilor declarând circumstanţe uşurătóre, curtea nu putea aplica reclusiunea, ci in caz extrem maximum inchisori corecţionale.“

Digitized by Google

Considerând că falsificatoriĭ de monedă de argint, după art. 112 c. p. să pedepsesc cu muncă silnică pe timp mărginit, și când se declară circumstanțe ușurătóre, conform art. 60, să face reducere pedepseĭ la reclusiune sau maximum închisoreĭ, și în așa caz este la facultatea judecătoruluĭ de fond a aplica reclusiunea sau maximum închisori.

Că in specie, recurentul fiind declarat de juriu culpabil pentru faptul prevĕzut de art. 112 c. p. și in considerațiunea circumstanțelor atenuante, magistraţiĭ Curțeĭ cu juraţĭ, conform art. 60 reducênd pedépsa la opt anĭ de reclusiune, nu a comis vre-o violațiune a art. 60 sus-citat;

Asupra mijloculuĭ II basat pe violarea art. 377 din pr. p. făcênd abstracțiune de martoriĭ invocațĭ și care, conform art. 340, urma să fiă ascultațĭ in ședința publică, a comis o flagrantă violațiune, scăpând din vedere ascultarea lor.

Considerând că acest mijloc este neesact in fapt, de óre-ce din procesul verbal al audienţeĭ Curţeĭ cu juraţĭ resultă, că martoriĭ invocaţĭ, aŭ fost ascultaţĭ și la ceĭ ce aŭ lipsit aŭ renunţat atât d. procuror cât și recurentul;

Asupra mijloculuĭ III: „Că nu s'a avertisat de curtea cu juraţĭ comisiunea juraţilor, că martorul Meer Adelstein era saŭ avea și calitatea de denunţător și prin urmare interesat de a se declara culpabilitatea sa, violându-se ast-fel art. 348 pr. c. p.

Considerând că din procesul verbal dresat ast-fel la localitate de d. procuror, când se urmărea faptul, resultă că denunţarea s'a făcut de poliţie iar nu de Adelstein;

Că pe lângă acésta, in drept, lipsa formalităţi propusă de recurent nu este sub pedépsă de nulitate și prin urmare, conform art. 406 cod. de pr. p. nu póte fi invocată in Casaţie, nefiind relevată inaintea Curţeĭ cu juraţĭ, unde nu s'a făcut nicĭ o alegaţiune de recurenţĭ, că zisul martor ar fi fost și denunţător;

Pentru că procedura este îndeplinită și legea bine aplicată.

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 34.

CHESTIUNILE JURAŢILOR. — **Monedă falşă.**

1). *De câte ori este vorba de delictulŭ ce se impută cui-va că a pus în circulaţiune monedă falsă, preşedintele Curţii cu juraţi trebue să pună juraţilorŭ între altele şi questiunea daca moneda pusă în circulaţiune avea cursŭ legalŭ în România.*

No. 143. — Casarea decis. Curţeĭ cu juraţĭ din Dolj No. 17 din 1879, după recursul făcut de Stancu Gogóşă.

25 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultăndŭ pe d-nu Al. Cantacuzin, consilierŭ-raportorŭ ;

Pe d. G. Filiti, procuror-general ;

Deliberândŭ :

Asupra motivuluĭ de casare invocat din oficiu, intemeiat pe rea aplicaţiune a art. 112 şi 113 c. p., căcĭ nu se constată că moneda falsă, ce s'a pus in circulaţiune, avea curs în România.

Cansiderând că pentru ca cine-va să fie pedepsit conform art. 113 comb. cu art. 112 c. p. pentru că a pus in circulaţiune monedă falsă, trebue să fie constatat că acea monedă falsă pusă în circulaţiune, avea curs în România, şi dar acest fapt care constitue unul din elementele crimeĭ urmărite, trebuia să figureze în chestiunea pusă de preşedinte ;

Digitized by Google

Considerând în specie că recurentul fiind dat in judecată, că a pus in circulațiune moneda falsă, presedintele a omis in chestiunea ce a pus juraților a-i întreba, dacă acea monedă falsă avea curs legal in România, singurul caz in care avea loc aplicația art. 112 și 113 C. P. deci mijlocul este fondat și decisiunea juriului are a fi casată.

Pentru aceste motive,

Casează etc,

Dată, etc. Sec. II

Digitized by Google

No. 35.

PREJUDITIU. — **Motivarea decisiunei.**

1) *De câte ori este vorba de unu falsu in acte publice, urmatu de câtre unu funcţionaru in eserciţiulu funcţiunei sale, nu este necesaru a se pune juraţilorŭ o questiune separatŭ, relativa la prejudiciŭ, intru câtŭ din combinaţiunea tutuloru faptelorŭ declarate constante de juriu, resultŭ cŭ falsificarea urmatŭ era de natura a aduce prejudiţiŭ.*

2) *Cândŭ Curtea admite faptele constatate de juriu şi declarŭ cŭ ele constitue crima prevedutŭ de art. 124 cod. pen. prin acesta se recunósce cŭ actele declarate false erau acte publice.*

No. 148. — **Respingerea** recursuluĭ facutu de Marin Pârvulescu, Stancu Paşoi şi Spiridon Dumitru, contra decis. Curţeĭ cu juraţĭ din Doljiŭ, No. 12, an. 1879.

27 Aprilie 1879

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Cantacuzin, consiliar-raportor;

Pe D. Petre Grădişténu, adv. recurentuluĭ. in desvoltarea motivelorŭ de cassare,

Pe D-nu G. Filiti, procuror-general;

Deliberând;

Asupra motivuluĭ I de cassare; „Violarea art. 124 c. p.

Digitized by Google

comb. cu art. 360 Pr. P. juraţiĭ nu constată şi nu declară prejudiciulŭ saŭ posibilitatea prejudiciuluĭ."

Considerândŭ că atâtŭ din caracterulŭ actelorŭ falsificate, câtŭ şi din combinaţiunea faptelorŭ declarate constante de juriŭ, resultă că falsificarea urmată de recurenţĭ era de natură a aduce prejudiciŭ; că pe lângă acestea, de câte orĭ este vorba de falş în acte publice, comis de către unŭ funcţionarŭ publicŭ în eserciţiulŭ funcţiuneĭ sale, precumŭ este în specie, în asemenea cazŭ, respunsulŭ afirmativŭ alŭ juriuluĭ coprinde în totŭ-d'auna într'unŭ chipŭ neîndoiosŭ şi declaraţiunea că falşul, de care acusaţiĭ se găsescŭ culpabilĭ, aŭ causatŭ saŭ a pututŭ causa prejudiciŭ şi astfelŭ nu este necesariŭ a se pune o cestiune separată, relativă la prejudiciu; prin urmare mijloculŭ este nefondatŭ.

Asupra motivuluĭ II de casare: „Violarea art. 124 cod. pen. şi nemotivare. Nu se cercetéză şi nu se motivéză de Curte dacă actele, de a cărorŭ falsitate e vorba, suntŭ acte publice."

Avêndŭ în vedere că Curtea admiţêndŭ faptele constatate de juriŭ şi declarândŭ că ele constitue crima prevĕzută şi de art. 124 cod. pen, prin acésta chiar a recunoscutŭ că actele declarate false eraŭ acte publice, decĭ hotărîrea se găseşte în destulŭ de motivată;

Asupra motivelorŭ III şi IV: Contradicţiune în decisiunea Curţeĭ, în câtŭ priveşte prescripţiunea, dacă acţiunea publică era prescrisă pentru Radu Dumitrescu şi Tudorache Constandin, notaru şi scriitoru, ea trebue să fie prescrisă pentru acelea-şĭ motive şi în favórea primarilorŭ Marin Pârvulescu şi Stancu Paşoiu."

„Violarea art. 594 C. Pr. P. combinat cu art. 127 C. P. Se constată prin decisiunea Curţeĭ de apel din Craiova din 10 Decembre 1873, că Spiridon s'a servit atuncĭ de actele propuse false; să maĭ constată că cel d'ântêiŭ act de urmărire este cererea procuroruluĭ din 14 Maiŭ 1877, prin urmare după vechiul articol 594 C. Pr. P. acţiunea publică era prescrisă prin trecere de trei anĭ. In orĭ-ce caz, violarea art. 127 C. P.

Digitized by Google

comb. cu art. 594 C. Pr. P., căcĭ curtea declară că prescripţia începe din momentul când partea civilă ar fi recunoscut şi declarat actul de fals, pe când in realitate prescripţia incepe din momentul comiteri faptuluĭ."

In ce priveşte pe acusatul Modora.

Avènd in vedere că el s'a servit cu actul declarat in fals la anul 1873 Decembrie 10, după cum acésta resultă din actele instrucţiuneĭ, iar acţiunea a avut loc la anul 1874:

Că de şi prin legea nouă faptul s'a corecţionalisat, insă după art. 594 Pr. C. P., modificat, prescripţiunea fiind de cinci anĭ, ea nu expirase in momentul când acţiunea publică a inceput in contră-ĭ. — In ce priveşte pe ceĭ-alţĭ doui coacusaţĭ Marin Pârvulescu şi Stanciu Paşoiu:

Considerând că faptul de fals in acte publice, ce li se impută in calitate de funcţionarĭ publicĭ, fiind calificat crimă prin lege, el nu se putea prescrie de cât prin trecere de zece anĭ, coform art. 593 Pr. C. P., că de la comiterea faptuluĭ şi până când a inceput urmărirea in contra lor nefiind expirat acest termen, nu putea avea loc prescripţiunea invocată de eĭ, decĭ ambele mijlóce sunt nefundate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 36.

ETATEA. -- **Questiuni la jurați.—Dreptulŭ de apărare.**

1). Questiunile de faptŭ care modifica criminalitatea și pedépsa, nu potŭ fi tranșate de cât de comisiunea juraților și președintele este datorŭ a pune aceste questiuni juraților indată ce suntŭ ridicate saŭ reesu din desbateri.

2). Dreptulŭ acusaților de a face observațiuni asupra puneriĭ questiunilorŭ este necontestabilŭ, ca făcènd parte din dreptul de apărare.—

No. 149.—**Casarea decisiuneĭ** Curțeĭ cu jurați din Gorj No. 3179 după recursul făcut de Vasile Dumitru Turnoiu și alți patru.

27 Aprilie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Zamfirescu. consilier-raportor;

Pe d. G. Filiti, procuror-general;

Deliberînd:

Asupra primului mijloc de casare privitor pe Vasile D. Turnoiu ast-fel formulat: La cercetarea locală inaintea d-luĭ jude Instructor, cât și înaintea Onor. Curți, cu Vasile Turnoiu am declarat că sunt minor, Onor. Curte prin decisiunea ce a pronunțat m'a considerat ca major, fără a observa ca actul de

Digitized by Google

etate stat la pag. No. 79 este lipsit de tóte formalitățile prevĕdute de lege, de óre-ce actul urma să existe sau un extract dupa actele stării civile, sau un act format în condițiunile art. 57 C. Civ. și ast-fel acésta constatare neflind în limitele legei, este violata dispos. art. 335 din pr. P., de óre-ce neluându-se act despre minoritatea mea prin decisiunea pronunțată ca major."

Având în vedere ca chestiunea de a se ști daca acusatulu este sau nu mai mare de 20 de ani, constitue o cestiune de fapt, care modifica în modul cel mai important atât criminalitatea cât și pedépsa ce o póte pronunța judecătorul (v. art. 63 pr. P.)

Considerând ca cestiunile de fapt care modifica criminalitatea și pedépsa nu pot fi tranșate de cât de Comisiunea juraților și Președintele este dator a pune aceste cestiuni juraților îndata ce sunt ridicate în causa, sau reies din desbateri.

Considerând ca în specie, acusatul Vasile Dumitru Turnoiu ridicase cestiunea relativă la vârsta sa, atât la interegatoriul ce'i se luase inainte de infățișarea procesului, când a declarat ca este de 18 ani, cat și inaintea Curței cu jurați cu ocasiunea punerei cestiunilor, când a cerut ca jurații să fie intrebați și despre vârsta sa.

Considerând că curtea, respingènd acésta cerere ca tardiva, a comis un adevèrat esces de putere, căci nici un articol din legea criminală nu impune acusaților de a face observațiunile lor asupra punerei cestiunilor, inaintea chiar de a se ridica aceste chestiuni;

Considerând ca dreptul acusaților de a face observațiuni asupra punerei chestiunilor este incontestabil, ca făcènd parte din dreptul de aparare și nu póte curtea să refuze de a'i se asculta, pe motiv ca desbaterile sunt declarate inchise;

Asupra mijlocului II de casare astfel formulat:

„Resumatul făcut de D. Președinte flind a doua acusare pentru noi și in acest mod flind de asemenea violata disposi-

Digitized by Google

ţiunea art. 360 Pr. P. resultă asupra condamnaţiuneĭ pronunţată in contra nóstră, fiind prea aspră, s'a inlăturat probele ce am făcut inaintea onor. curţi despre inocenţa nóstră.

Considerând că din procesul verbal al şedinţeĭ se constată că preşedintele a resumat causa conform art. 360 Pr. C. P.; iar juraţii, ca judecătorĭ aĭ faptuluĭ, aŭ fost suveranĭ a aprecia probele aduse atăt de apărare, căt şi de acusaţiune.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Respinge, etc.

Dată, etc. S. II

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

Nr. 5. — Maiu 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĬ, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURTII DE CASSATIUNE

No. 5 SECŢIUNEA 1-a CIVILA — No. 5

No. 45.

JURAMENT DECISORIU.

Delaţiunea unuĭ jurămêntŭ decisoriŭ nu este obligatoriŭ pentru judecătorŭ; depinde de a sa apreţiare a decide dacâ atare jurămêntŭ este saŭ nu util in causă.

Jurămêntul prestatŭ obligă pe cel ce l'a deferitŭ. O eróre de nume constatată de instanţa de fond scapă de sub controlul Curţiĭ de Casaţiune.

Mijlóce neinvocate la instanţa de fondŭ nu pot fi propuse in casaţiune.

No. 124. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de d-na Lucia Harisiadi contra decisiuneĭ Curţiĭ d'Apel din Iaşĭ s. II No. 4 din 1879, pronunciată in procesul ce a avut cu d-l Panait Văleanu şi Eusevia Văleanu pentru plata unuĭ legat.

Digitized by Google

7 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. G. Platon, membru raportor;

Deliberând:

Asupra I mijloc de casare: „Curtea a violat art. 1208 cod. civ. neadmiţênd ca inutil jurămêntul decisoriŭ deferit d-luĭ Panait Văleanu spre a proba că titlu de cesiune, în puterea căruia reclamă d-sa legatul ce aparţine d-neĭ Zamfira Calomir, fiind simulat, n'a esistat nicĭ odată etc.“

Avênd în vedere că după cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimatul Panait Văleanu, in cualitate de cesionar al dreptăţilor d-neĭ Zamfira Calomir, a acţionat pe d-eĭ recurenta Lucia Harisiadi şi pe muma aceştia Maria Dimitriadi, ca moştenitóre ale defunctuluĭ Arghir Negroponte, spre a fi obligate a plăti un legat de una mie galbenĭ;

Considerând că partea recurentă d-na Harisiadi, înaintea Curţiĭ de fond, contestând cesiunea, în virtutea căreia reclamă intimatul Panait Văleanu, ca simulată şi deferindu'ĭ acestuia jurămêntul decisoriŭ în acéstă privinţă, Curtea de Apel admite că Panait Văleanu, chiar de s'ar considera ca mandatar al legatareĭ Calomir, după actul ce ţine dela acésta, totuşĭ este în drept a cere plata legatuluĭ şi recurenta Harisiadi n'a invocat înaintea Curţii vre-o probă despre achitarea legatuluĭ; că astfel din acest punct de vedere jurămêntul deferit intimatuluĭ Panait Văleanu nu'şĭ maĭ putea avea locul, ne maĭ avândŭ interes, de óre ce nu s'a invocat nicĭ o probă de plata legatuluĭ către mandanta Zamfira Calomir, ale căriĭ drepturĭ le represintă Panait Văleanu;

Că prin urmare, mijlocul invocat se găseşte nefondat;

Asupra al II mijloc de casare,

Curtea a violat principiul după care jurămêntul decisoriŭ nu póte avea vre un efect, de cât numaĭ la punctul asupra căruĭ a fost diferit, prin acea că pe basa jurămêntuluĭ prestat

Digitized by Google

de d-na Văleanu la prima instanță, cum că nu s'a obligat față cu d-na Dimitriadi d'a plăti legatul în cestiune, a refuzat proba presentată de noĭ despre un fapt cu totul altu și anume, că s'a obligat la plata acestiĭ datoriĭ, facià cu d-nu Harisiadi, de și însăși Curtea recunóște că jurământul precum s'a prestat póte să transede punctul asupra căruia purta contestațiune de a se ști dacă nu s'a obligat, facià cu d-na Harisiadi, d'a plăti între alte datoriĭ a def. Arghir Negroponte, și acest legat.

Considerând că recurenta Harisiadi chemând în garanție la prima instanță pe intimata Evsevia Văleanu și deferindu'ĭ jurămêntul decisoriŭ in lipsă de o altă probă, dacă la cumpărătórea caselor def. Arghir Negroponte nu s'a obligat a plăti datoriile acestuia între cari și legatul ce se reclamă, și acest jurámênt prestându-se de d-na Evsevia Văleanu, Curtea d'apel ca instanță de fond apreciind faptele, constată că acest jurămênt obligà pe recurenta Harisiadi care l'a deferit, și imprejurarea că s'a trecut numele d-neĭ Dimitriadi nu e de cât efectul uneĭ erorĭ, apreciare în care judecătoriĭ fonduluĭ sunt suveranĭ și care scapă de sub controlul acesteĭ Curțĭ;

Că astfel fiind, și acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Asupra alŭ III și IV mijloc de casare: „Curtea obligândŭ pe herede, legatar universal Arghir Negroponti, d'a plăti legatul singular cu care el a fost însărcinat de către reposata Anastasia Negroponti *ultra vires bonorum*, a violat dispozițiile art. 902 cod. civ. etc.

Curtea a aplicat reŭ art. 685 și 711 c. civ. și a violat art. 897 c. civ., susținênd că trecerea caselor reposatuluĭ Arghir Negroponte către cohereda Efrosina Văleanu ar fi de natură a crea pentru Lucia Harisiadi obligațiunea d'a plăti *ultra vires bonorum*, nu datoriile autoruluĭ eĭ, ci legatul cu care a fost însărcinat el către Anast. Negroponte și care legat nu datora a'lŭ plăti însuși autorul d-neĭ Harisiadi de cât până la concurența averiĭ succesiuniĭ reposat. Anastase Negroponte, pe care a primit'o cu inventariŭ“.

Digitized by Google

Considerând că aceste mijlóce de casare, astfel cum se găsesc formulate astăḑi, nu se constată că aŭ fost invocate și discutate de pârțĭ înaintea Curțiĭ de fond, de óre ce din decisiunea supusă recursuluĭ resultă că d-na Harisiadi a propus că nu póte respunde de cât ca moștenitóre cu beneficiul de inventar al averiĭ defunctuluĭ Arghir Negroponti și în concurența bunurilor ce a moștenit, ceia ce Curtea de fond constată în fapt contrariŭ din examinarea actelor și recurenta Harisiadi a făcut fapte de moștenitóre prin vêndarea averiĭ defunctuluĭ, inainte de a cere beneficiul de inventar și prin urmare tacitamente a acceptat moștenirea pur și simplu și astfel cată a fi obligată la plata legatuluĭ datorit de def. Arghir Negroponti în proporțiune cu dreptul seŭ de succesiune, conform art. 673 c. civ.

Că ceia ce nu s'a invocat și discutat înaintea Curțiĭ de fond. nu póte constitui un mijloc de casare, ast-fel că și a aceste mijlóce cată a se respinge ca nefondate;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. S. I.

Digitized by Google

No. 46

CESTIUNI DE FAPTU.

Cestiunile de faptŭ şi interpretarea actelor nu cadu sub controlul Curţiĭ de casaţiune

No. 125. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de D-na Coralia Cantacuzin contra decisiuni Curţi d'apel din Bucureşci S cu No. 160 an. 1877, pronunciată în procesul ce a avut cu Bănică Cărbunescu pentru contestaţie la executare.

8 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu membru raportor St. Silion;

Deliberând:

Asupra mijlócelor de cassare: „Rea interpretare a decisiuni cu No. 156, an. 1879; Curtea zice că acea decisiune acordă D-luĭ Cărbunescu, în ceia ce priveşce hotarele carĭ desparte moşia sea de acea a D-luĭ Cantacuzino, pur şi simplu vechia posesiune, ceia ce nu este de loc esact, de óre ce acéstă posesiune se admitea numaĭ întru cât ea era conformă cu hotărnicia No. 7249 şi Curtea ispravnicilor din 1820, iar nu în ceia ce priveşce posesiunea ce pretinde a avea adĭ D-l. Cărbunescu, care calcă proprietatea D-luĭ Cantacuzino cu un numĕr însemnat de pogóne.“

2) „Interpretând ast-fel zisa decisiune, Curtea comite şi o

Digitized by Google

gravă eróre de fapt intervertind natura și caracterul actelor autentice ce saŭ produs de către noĭ, precum asemenea și un esces de putere, violând dispositiunile cuprinse în decisiunea sa anterióră cu No. 156 an. 1869."

3) „Curtea a violat și puterea lucruluĭ judecat, căcĭ revine și contrazice nișce dispositiunĭ trecute într'uă decisiune definitivă No. 156 an. 1869, pronunciată de dênsa la formăluirea hotărnicieĭ D-luĭ Cărbunescu, adversarul nostru."

Avênd în vedere că după cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, objectul procesuluĭ înaintea Curțiĭ de fond a fost contestațiunea făcută de intimatul Bănică Cărbunescu actuluĭ de executare a hotărîri cu No. 156 din an. 1869, format de membru trib. Prahova, Davidoglu, pe motiv că prin acea executare s'a contravenit dispositiunilor hotărîreĭ și s'a dat pe nedrept o parte din pământ D-neĭ recurenteĭ;

Considerând că Curtea de fond examinând actele și propunerile părților, constată în fapt că membru Davidoglu, prin executarea făcută, s'a abătut din dispositiile esprese ale hotărîri cu No. 156 din an. 1869, confirmătóre sentințeĭ trib. Prahova cu No 16 din an. 1864, care da dreptate în causa intimatuluĭ Cărbunescu ce 'șĭ făcuse hotărniciĭ moșieĭ séle prin inginerul Cochinescu și prin care sentință se dispune că Cărbunescu să 'șĭ urmeze stăpînirea proprietăți cuprinsă în mentionata hotărnicie întocmaĭ și prin semnele descrise în cartea DD. Ispravnicĭ din anul 1820, întăritóre vechiĭ hotărniciĭ cu anul 249 fiind fondată pe dênsele și pe vechia posesiune ce a avut și are Cărbunescu, de óre ce hotărnicia cu anul 7148 presintată în acele judecăți de autoriĭ D-neĭ recurente și pe care o menționează membrul în actul de executare, a fost anulată prin hotărîrea din anul 1820 a DD. Ispravnicĭ;

Considerând că judecătoriĭ fondulu' sunt suveranĭ în interpretarea actelor și Curtea de apel, a cărĭĭ hotărîre se execută a fost în drept a examina actele și a se pronuncia asupra lucrăriĭ de executare a hotărîreĭ séle pe care o anulează ca abătută din dispositiunile hotărîriĭ;

Digitized by Google

Că atarĭ aprecierĭ de fapt şi interpretări de acte scapă controlului aceştiĭ Curţĭ, pe cât prin interpretarea dată nu s'a pronunciat o hotărire contrarie ce se execută, dupe cum prevede alin. 5 de sub Art. 37 din legea organică a acesteĭ Curţĭ.

Că ast-fel fiind, mijlócele invocate se găsesc nefondate;

Pentru aceste motive.

Respinge, etc,

Dată, etc. S. I.

Digitized by Google

No. 47.

DENATURARE ŞI INTERPRETARE DE CONTRACT. – DOVEDI.

Nu se póte invoca ca mijlocŭ de cassaţiune denaturarea uneĭ convenţiunĭ cândŭ, d'inaintea instanţieĭ de fondŭ, amândouă părţile aŭ fostŭ unite asupra calificaţiuniĭ legale a aceleĭ convenţiunĭ.

Interpretarea clauselorŭ unuĭ contractŭ cade în suverana competinţă a instanţielorŭ de fondŭ.

Nu se póte derâma o probă scrisă prin marturĭ saŭ presumpţiunĭ.

No. 126. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Dimitrie Anghel contra decisiuniĭ Curţiĭ d'apel din Iaşĭ secţia II cu No. 246 din 1877 pronunciată în procesul ce a avut cu d. Al. Şumleanu pentru plată de onorariŭ.

9 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. G. Cretzianu, membru-raportor;

Deliberând:

Asupra I şi al II mijloc de cassare.

„Curtea de apel din Iaşĭ a interpretatŭ rĕŭ tocmiala denaturând'o cu totulŭ, căcĭ dintr'unŭ contractŭ de asociaţiune face unŭ contractŭ de mandatŭ şi încă cu titlu oneros, contrariŭ art. 1532 şi 1534 c. civ. Curtea a violatŭ principiulŭ

Digitized by Google

că convenţiunile legalŭ făcute ţinŭ locŭ de lege între părţile contractante, adecă art. 969 c. civ. căcĭ substitue voinţiĭ clare şi manifestă a acestora, în specie teoriele séle hasardate şi arbitrariĭ asupra drepturilorŭ şi detoriile profesionale ale advocatuluĭ;"

Avêndŭ în vedere că resultă din decisiunea Curţiĭ din Iaşĭ că intimatulŭ Sumleanu a acţionatŭ pe recurentulŭ, cerêndŭ a fi obligatŭ la plata onorariuluĭ de advocatŭ pentru serviciile aduse pe maĭ mulţĭ anĭ dupe un contractŭ de mandatŭ petrecutŭ între părţĭ;

Considerândŭ că părţile inaintea Curţiĭ de fondŭ n'aŭ pusŭ în contestaţie natura contractuluĭ nicĭ aŭ invocatŭ că arŭ fi existatŭ vre o asociaţiune, şi Curtea considerândŭ contractulŭ de mandatŭ cu titlu onerosŭ, printr'acésta n'a denaturatŭ convenţiunea petrecută între părţĭ, de óre ce prin acea convenţiune, intimatul Şumleanu, în cualitatea sea de advocatŭ, se angaja a depune stăruiuţa şi cunoştinţele séle în căutarea şi resolvarea proceselorŭ ce'ĭ se vorŭ încredinţa, iar recurentulŭ ca să'ĭ plătéscă 20 la sută pentru procesele câştigate;

Considerândŭ că Curtea de fond, departe de a viola principiulŭ că convenţiunile ţinŭ locŭ de lege între părţĭ, constată că tocmaĭ în virtutea convenţiuniĭ, intimatulŭ îndeplinindu'şĭ resolvarea proceselorŭ ce 'ĭ se încredinţase de recurentŭ, acesta a refusatŭ a îndeplini pe a sea de a'ĭ plăti onorariulŭ de 20 la sută, dupe cum se stipulase prin convenţiune;

Că ast-fel mijloacele invocate se găsescŭ nefondate;

Asupra mijloculuĭ al III: „Curtea a făcutŭ o petiţiune de principiŭ căcĭ cândŭ dice că d. Anghel n'a doveditŭ că a urmăritŭ execuţiunea diselorŭ hotărirĭ spre a excipa de neincasarea banilorŭ, tranşédă cestiunea prin cestiune, căcĭ tocmaĭ punctulŭ de resolvatŭ era acela d'a se şti cuĭ incumbă în realitate sarcina aceĭ execuţiunĭ.

Considerândŭ că din examinarea convenţieĭ petrecută între părţĭ şi din procura generală cu aceiaşĭ dată, ca şi convenţiu-

Digitized by Google

nea, Curtea constată că părţile aŭ înţelesŭ că intimatulŭ să fie obligatŭ numaĭ cu căutarea şi câscigarea proceselorŭ ce'i s'a incredinţatŭ de recurentŭ, iar nu şi cu executarea lorŭ, şi acésta resultă din coprinderea expresă a mandatuluĭ ce a avutŭ, remânêndu recurentulŭ în drept a se regula cu debitoriĭ din acele hotăriri câştigate; prin urmare şi acestŭ mij. locŭ se găseşce nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ al IV de casare ; Curtea a violatŭ art. 1203 şi 1191 c. civ., căcĭ décă principiulŭ că proba prin presumpţiunĭ séŭ martorĭ nu este admisibilă pentru o sumă maĭ mare de câtŭ 150 fr. este adevĕratŭ, apoĭ ambele părţĭ avéŭ dreptulŭ a beneficia de dênsulŭ, dérŭ maĭ alesŭ noĭ carĭ eramŭ intimaţĭ în virtutea celuĭ altŭ principiŭ de dreptŭ care voeşce ca îndoiala să se interprete totŭ d'auna în favórea aceluĭ ce să obligă."

Considerândŭ că înaintea instanţelorŭ de fondŭ, intimatulŭ în susţinerea pretenţiuneĭ séle, invócă o convenţiune scrisă, un mandatŭ în virtutea căruia constată prin maĭ multe hotărirĭ că 'şĭ a îndeplinitŭ obligaţiunea, prin urmare recurentuluĭ incumbă sarcina d'a dovedi prin asemenea probă scrisă că 'şĭ a îndeplinitŭ obligaţiunea sa d'a plăti onorariulŭ, neputându-se a se servi de presumpţiunĭ în privinţa achităreĭ aceĭ obligaţiunĭ în facia probelorŭ scrise ce intimatulŭ avea ;

Că prin urmare şi acestŭ mijlocŭ cată a se respinge ca neintemeiatŭ;

Asupra mijloculuĭ al IIde casare:

„Curtea face în dispositivul sĕŭ o confusiune între sumele ce se pretindŭ că d. Anghel datoréḑă în puterea convenţiuniĭ şi acele ce se ḑice că datoréḑă în puterea legiĭ şi le adjudecă în bloc ceia ce face ca dispositivulŭ hotărâriĭ séle să nu maĭ pótă fi scindatŭ şi acesta cu scopulŭ invederatŭ d'a scăpa de censura Curţiĭ de Casaţie."

Considerândŭ că Curtea d'apel discută şi se pronunciă asupra fie-căreĭ categoriĭ din sumele pretinse de intimatŭ ca onorarŭ şi contestate de recurent, ast-felŭ pentru sumele câş-

Digitized by Google

tigate prin hotărârĭ definitive constată că 'ĭ se cuvine intimatuluĭ Şumleanu onorariŭ leĭ vechĭ 28485, conform convenţiuneĭ, iar pentru osebitele serviciĭ făcute apreciindu-le în suveranitatea sa, le fixéză la 330 galbenĭ, din care scăzând una sută galbenĭ primită prin dispositivul decisiuniĭ, obligă pe recurentu în totalŭ la plata sumeĭ de una mie galbenĭ;

Considerândŭ că nu póte exista nicĭ o confusiune în dispositivulŭ decisiuneĭ, de óre-ce acel dispositivŭ este basatŭ pe motivele ce'lŭ precedŭ şi în care se discută fie-care sumă în parte;

Decĭ şi acestŭ din urmă mijlocŭ cată a se respinge ca nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, ect. Secţia I.

Digitized by Google

No. 48.

PARAFERNA. — **Dotă.**

O hotărîre judecătorescă prin care se dovedesce paraferna uneĭ femeĭ măritate este oposabile creditorilorŭ bărbatuluĭ.

O fóie de zestre nelegalisată nu dă femeeĭ privilegiŭ asupra creditorilorŭ bărbatuluĭ, pre câtŭ nu se constată că căsătoriţii aŭ fostŭ locuitorĭ de sate, muncitorĭ de pămêntŭ.

No. 127. — **Cassarea**, în parte a decisiuni Curţiĭ de Apel din Craiova secţia I No. 208 anu 1876, pronunciată în procesul dintre recurenţiĭ Primări, urbeĭ Râmnicu-Vâlcea, Anica, socia şi tutórea casseĭ repos. Nicolae Cernâtescu, şi Toma Cernătescu cu Elena I. Cernătescu pentru preferinţa doteĭ.

12 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Al. Cantacuzin, membru-raportor.

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ alŭ IV de cassare relativŭ la daraferná: „Averea parafernală n'a fostŭ şi nu este legal probată în facia nóstră a creditorilor, cari nu represintămŭ pe Ilie Cernătescu ci pe propriile nóstre drepturĭ, violându-se ast-fel art. 975 şi 1201 cod. civ.

Avândŭ în vedere că din decisiunea a căriĭ cassare se cere, resultă că recurenţiĭ, în cualitate de creditorĭ aĭ repos. Ilie Cer-

Digitized by Google

nătescu, aŭ cerut anularea hotărêreĭ cu No. 172 anul 1874, dătă în procesul dintre intimata Elena Cernătescu, socia reposatuluĭ, și curatorul Ghiță Lăzărescu, prin care 'I se recunoscea dreptul d'a se despăgubi cu leĭ 27,664 par. 30 dota sa, și galbenĭ 3500 paraferně din averea decedatuluĭ;

Considerândŭ că în privința paraferneĭ de 3500 galb. Curtea constată din sentința Trib. Argeș No. 60 anul 1871 că rep. Ilie Cernătescu soțulŭ intimateĭ, urmărindŭ unŭ procesŭ de moșcenire ce avea cu cumnații seĭ pentru averea decedatuluĭ Panait Popescu, părintele intimateĭ, s'a și împăcatŭ primindŭ de la frații acești 3000 galb. în numerariŭ și 500 galb. în înscrise de dătorii, care sumă era paraferna intimateĭ și pe care, în cualitate de sociŭ, a administrat'o, prin urmare intimata, dupe încetarea din viață a sociuluĭ, a devenit creditóre a casseĭ decedatuluĭ cu acéstă sumă, pe căt nu s'a probat că 'I s'a respuns în timpul căsătorieĭ;

Că ast-fel fiind, acest mijloc, în ceia ce privesce paraferna, cată a se respinge ca nefondat;

Asupra mijlocului I și al III de cassare relative la dotă: „Curtea recunoscândŭ actulŭ dotalŭ alŭ adversariĭ nóstre ca legal a violat art. 335 din regul. org. și 65 din legea comerc. carĭ declară sub pedépsă d'a nu se ține în sémă foile dotale ale comercianților și locuitorilor din orașe, carĭ nu vor fi legalisate."

„Curtea acordând privilegiŭ D-neĭ Elena Cernătescu pentru dotă, a comisŭ unŭ escesŭ de putere, căcĭ acésta n'a fostŭ nicĭ o dată în discuțiune, precumŭ vom dovedi."

Considerând că dupe art. 335 din reg. org. regula generală era ca foile de zestre să fie legalisate sub pedépsă d'a nu se ținea în sémă și numaĭ o escepțiune se făcea prin art. 341 în privința locuitorilorŭ sătenĭ lucrătorĭ de pămêntŭ de a fi scutiți de acéstă formalitate în vederea puțineĭ importanțe a dotelor și a sustragereĭ lorŭ din muncă și acésta de o camŭ dată, de óre ce atuncĭ, pentru prima óră se aplică asemenea formalitățĭ în țéră în privința dotelor pe carĭ legiuitorul voia

Digitized by Google

să le înconjóre de tóte garanţiele pe cât privesce pe cei d'al treilea.

Considerând că Curtea recunoscênd privilegiul doteĭ intimateĭ dupe o foie nelegalisată, a violat art. 335 din regulament şi rĕŭ interpretat art. 341, de óre ce nu constată că sociĭ căsătoriţĭ aŭ fostŭ locuitorĭ sătenĭ în adevĕratulŭ sensŭ alŭ citatuluĭ articolŭ, pe care prin escepţiune legiuitorulŭ a voitŭ a'ĭ scuti de atare formalităţĭ;

Că astŭ-felŭ fiindŭ, mijlócele invocate în privinţa lipseĭ de legalisare a foĭ de zestre se găsesc fondate.

Pentru aceste motive,

Casséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţ. I.

Digitized by Google

No. 49.

MINISTERIU PUBLIC. — **Cestiuni de faptă.**

Lipsa ministeruluĭ publicŭ de la audiență nu se póte invoca ca mijlocŭ de cassare de câtre minorĭ în a càrora favóre presența sa era cerută.

Mijlocŭ fără interesŭ.

Cestiunile de faptă suntŭ de suverana apreciere a judecătoruluĭ fonduluĭ.

No. 128. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Gheorghe Giurcăneanu contra decisiuni Curțĭ de Apel din Iașĭ secț. I. No. 69 anul 1878, pronunțată în procesul ce a avutŭ cu D-na Lucia Cantacuzin, în numele sĕŭ și ca tutóre a minorilor sĕĭ fii, și cu alțiĭ pentru anularea unuĭ act.

14 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Gr. Lahovari, membru-raportorŭ.

Deliberândŭ:

Asupra I-luĭ mijlocŭ de cassare: „Lipsa ministeruluĭ publicŭ in contra art. 80 și acésta sub poena de nulitate, căcĭ importă și părțeĭ care se judecă cu minorulŭ de a fi observate aceste forme, pentru a evita orĭ-ce contestațiune ulterióră.“

Avândŭ în vedere că din decisiunea Curțiĭ de Iașĭ resultă că intimațiĭ, în cualitate de moscenitorĭ aĭ reposatuluĭ Lascăr

Digitized by Google

Cantacuzin, aŭ acţionat pe recurentŭ, cerândŭ anularea unuĭ actŭ legalizat de trib. Iaşĭ secţ. III la 30 Iunie 1875 sub No. 6623 prin care 'ĭ s'a închiriatŭ de defunctulŭ nisce case pe termen de 19 anĭ cu preţŭ de 100 galb. pe an, plătiţĭ înainte pe toţĭ aniĭ închirieriĭ şi subsidiar reducerea anilorŭ de folosinţă numaĭ la 11 asupra acelor case;

Considerândŭ că neobservarea art. 80 din pr. civ. in privinţa Ministeruluĭ public nu se póte invoca cu succes ca mijloc de casare de câtŭ din partea minorilor intimateĭ Lucia Cantacuzin, éră nu din partea recurertuluĭ, de óre-ce Ministerul public după citatul art. era chemat a susţine interesele minorilor, astŭ-felŭ că din lipsa luĭ, posiţiunea recurentuluĭ nu s'a agravat întru nimicŭ, ci din contră a avutŭ maĭ puţinŭ un adversar.

Că prin urmare, mijloculŭ invocatŭ se găseşce nefondat.

Asupra mijloculuĭ alŭ II-lea de cassare: „Escesŭ de putere prin violarea regulilorŭ de probaţiune prescrise în art. 1191, 1197, 1198 şi 1203 cod. civ., de óre-ce Curtea, pe simple presupunerĭ ale eĭ şi fapte ce nu aŭ nicĭ măcarŭ caracterulŭ de presumpţiunĭ, de óre-ce nu sunt concordante, schimbă natura contractuluĭ petrecut între părţĭ în contra celorŭ precise şi constatate printr'însulŭ, făcêndŭ dintr'unŭ actŭ de locaţiune unŭ actŭ de donaţiune şi reducêndŭ în mod arbitrarŭ termenulŭ de la 19 la 11 anĭ.“

Considerândŭ că Curtea de fond examinând actele şi propunerile părţilor, constată în faptŭ apreciind posiţiunea socială a defunctuluĭ Lascăr Cantacuzin, că acesta a voit a face recurentuluĭ unŭ act gratuit, cedêndu'ĭ folosinţa acelor case şi ca atare 'lŭ menţine recunoscându'ĭ validitatea luĭ, astŭ-felŭ că pentru recurent nu presintă nicĭ un interes, décă actul petrecutŭ cu defunctulŭ Lascăr Cantacuzin a fostŭ unŭ actŭ de închiriere séŭ unŭ actŭ de donaţiune, destulŭ că acelŭ actŭ a fost validat de instanţa de fond şi'ĭ s'a recunoscutŭ recurentuluĭ dreptul de folosinţă asupra imobiluluĭ coprinsŭ în actŭ; prin urmare şi acestŭ mijloc cată a se respinge ca neîntemeiat.

Asupra alŭ III-lea mijloc de casare: „In privinţa reduceri

Digitized by Google

termenuluĭ, Curtea face o eróre gravă de faptŭ luândŭ de basă declaraţiunĭ ce nu se constată a fi fostŭ făcute de Giurcănénu şi nu motivèză hotărîrea sa în acestŭ punctŭ, de óre-ce nu există nicĭ o legătură logică între premisele şi conclusiile séle în acéstă privinţă, pentru că o pretinsă răsătură în care se zice a fi fostŭ ceva, nu maĭ micŭ de câtŭ unulŭ şi maĭ mare de câtŭ 6, nu duce la conclusiă că termenul trebue să fie de 11 anĭ;

Considerândŭ că judecătoriĭ fonduluĭ observândŭ că numĕrulŭ anilorŭ din actul petrecutŭ între recurentul Giurcăneanu şi defunctulŭ Lascăr Cantacuzin să găsesce ras şi îndreptatŭ în *nouĕ-spre-zece* şi apreţiândŭ şi contradicţiunile ce resultă din esplicarea dată de Giurcăneanu cu cele trecute în interogatorul ce 'ĭ s'a luatŭ, constată în faptŭ în suveranitatea lor că nu a pututŭ esista în acel actŭ numĕrulŭ de opt-spre-zece anĭ, după cum a susţinutŭ recurentulŭ, de óre-ce n'a pututŭ esista litera *p* în locul dresătureĭ în *nouĕ-spre-zece* şi de óre ce prin interogatoriŭ, Giurcănescu a susţinutŭ că suma de 1800 galb. 'ĭ a numeratŭ d'o dată defunctuluĭ, iar în urma esplicăreĭ dată a arĕtatŭ că făcêndu-se contŭ de baniĭ ce avea a lua de la defunctulŭ, a maĭ adăogatŭ unŭ anŭ în act.

Considerând că decisiunea Curţiĭ se găsesce suficientŭ motivată pe aprecierile de faptŭ, pe care le face judecătoriĭ fonduluĭ ca suveranĭ, şi atare aprecierĭ de faptŭ scapă controluluĭ acesteĭ Curţĭ.

Decĭ şi acest din urmă mijloc se găsesce nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţ. I.

Digitized by Google

No. 50.

PROBE.—**Interpretare de contractŭ.**

Proba testimonială nu se admite contra unuĭ contractŭ scrisŭ al căruĭ obiectŭ este maĭ mare de 150 leĭ.

Interpretarea unuĭ contractŭ, care nu schimbă natura conveniuniĭ este de exclusiva competință a instanțelorŭ de fondŭ.

No. 130.—**Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Valentin Cohu, contra decisiuneĭ Curțiĭ de Apel din Craiova secția II, cu No. 120 din 1878, pronunțată în procesulŭ ce a avutŭ cu Stefan Vidacĭ, pentru călcarea unuĭ contractŭ.

16 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu T. Roseti, membru-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra I-luĭ mijlocŭ de casare:

„Violarea art. 1191 c. civ. séŭ rea interpretare a luĭ întru câtŭ Curtea de Apelŭ 'mĭ refusă constatarea prin martorĭ a unuĭ faptŭ pe cândŭ art. citatŭ se referă numaĭ la constatarea unuĭ dreptŭ séŭ uneĭ obligațiunĭ.“

Avândŭ în vedere că, dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimatulŭ Stefan Vidaci a acționatŭ pe recurentulŭ Cohn, cerêndŭ a fi obligatŭ la plata chiriĭ uneĭ morĭ pe întregulŭ anŭ, în sumă de leĭ noĭ 6000, de óre ce a pă-

Digitized by Google

răsitŭ acea móră fără a'ĭ încunoștința cu 15 ḑile inainte de espirarea celor d'ântêiŭ treĭ lunĭ, conformŭ cu dispositiunile esprese din contractulŭ de închiriere ;

Considerândŭ că pe cât obligațiunea recurentuluĭ Cohn d'a încunoștiința pe proprietarŭ cu 15 ḑile înainte de espirarea celor d'ântêiŭ treĭ lunĭ, resultă din art. 2 din contractŭ, luĭ incumbă sarcina a dovedi prin un actŭ că 'șĭ-a îndeplinitŭ o atare obligațiune în termenulŭ stipulatŭ, iar nu prin proba testimonială, în fața unuĭ contractŭ înscrisŭ a căruĭ valóre trece peste 150 leĭ, de óre ce nu'ĭ era imposibil de a'șĭ procura o asemenea probă prin o somațiune în regulă séŭ o declarațiune înscrisă din partea intimatuluĭ ;

Că ast-felŭ fiindŭ, mijlocul invocatŭ se găsește nefondatŭ.

Asupra al II-lea mijlocŭ : „Violare și rea interpretare a art. 1020 și 1021 c. civ. întru câtŭ Curtea, chiarŭ atuncĭ cândŭ din faptele amêndouă părțilorŭ contractante, resultă voința lorŭ de a resilia contractul, și chiarŭ resilierea luĭ în faptŭ cere incă resilierea prin sentința judecătorescă.“

Considerândŭ că odată constatatŭ de instanța de fondŭ că recurentulŭ Cohn, n'a pututŭ proba îndeplinirea obligațiuneĭ ce 'șĭ luase prin contractŭ d'a încunoștința pe proprietarulŭ moreĭ cu 15 ḑile, faptul că în urma espirăreĭ aceluĭ termenŭ, dênsulŭ ar fi închiriatŭ móra la altulŭ, nu constitue o manifestare a voinței proprietaruluĭ la resilierea contractuluĭ în sensulŭ art. 2 citatŭ, cu atâtŭ mai multŭ că Curtea de fondŭ a scăḑutŭ suma de 48 Napoleonĭ ce a pututŭ primi proprietarulŭ de la noulŭ chiriaș al aceĭ morĭ, de și declară de călcătorŭ al contractuluĭ pe recurentulŭ care nu'șĭ-a îndeplinitŭ obligațiunea de a'lŭ încunosciința în termenŭ.

Prin urmare, și acestŭ din urmă mijlocŭ cată a se respinge ca nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 51

CESTIUNI DE FAPT. — **Transcripţiune.**

Cestiunile de faptŭ suntŭ de suverana apreţiare a instanţelorŭ de fondŭ.

Transcripţiunea nu este obligatoriă pentru eşirea din indivisiune, nicĭ pentru împărţéla între comoştenitorĭ.

Mijlócele nepropuse la instanţa de fondŭ sunt neadmisibile în casaţiune.

No. 133. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Cristea Tătaru contra decisiuneĭ Curţi de Apelŭ din Iaşĭ secţia II, No. 38 din 1879, pronunţată în procesulŭ ce a avutŭ cu d-nu Garabet Bogdan, pentru eşirea din indivisiune.

16 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultêndŭ pe d-nu G. Platon, membru-raportorŭ ;

Deliberândŭ :

Asupra mijlócelorŭ de casare I şi II. :

„Curtea admite fără probe ca probatŭ că imobilulŭ care face objectulŭ procesuluĭ face parte din societatea ce a existatŭ între intimatŭ şi autorulŭ meŭ, şi conchide că s'a pututŭ împărţi ca bunŭ socialŭ la desfiinţarea societăţeĭ.

Curtea nu motivéḑă cumŭ acestŭ imobilŭ cumpăratŭ în comunŭ de partea adversă şi autorulŭ meŭ a pututŭ deveni

Digitized by Google

un bunŭ socialŭ ; apoĭ face o eróre gravă de faptŭ, căcĭ actulŭ autenticŭ de cumpărătóre arată espresŭ că imobilulŭ este cumpăratŭ numaĭ în comunŭ, dérŭ nu ca asociaţĭ ca intrândŭ în societatea de comerciulŭ de mărfurĭ."

Avândŭ în vedere că din decisiunea Curţeĭ d'Apelŭ din Iaşĭ resultă că recurentulŭ Cristea Tătaru, cumpărândŭ la anulŭ 1878, de la Ovanes Bogdan, o parte indivisă din un imobilŭ, cu actŭ transcrisŭ, a acţionatŭ pe intimatŭ cerândŭ eşirea din indivisiune, la care cerere intimatulŭ a opusŭ un actŭ subscrisŭ de acel'aşĭ vândătorŭ Ovanes Bogdan cu anulŭ 1868 August, prin care, la desfacerea societăţeĭ ce s'a urmatŭ între intimatulŭ Garabet Bogdan cu fratele seŭ Ovanes, imobilulŭ în cestiune fiindŭ cumpăratŭ în timpulŭ societăţeĭ, se declară că remâne în partea intimatuluĭ Garabet Bogdan;

Considerândŭ că Curtea de fondŭ essaminândŭ actele şi faptele, constată că imobilulŭ în cestiune, a căruĭ eşire din indivisiune se cere de recurentŭ, a fostŭ cumpăratŭ de recurentŭ, a fostŭ cumpăratŭ în comunŭ de către fraţiĭ Garabet şi Ovanes Bogdan, pe cândŭ eraŭ asociaţĭ, şi la împărţéla făcută între eĭ la desfacerea societăţeĭ, cel din urmă, prin actulŭ din anulŭ 1868 August, declară că acelŭ imobilŭ remâne în partea fraţeluĭ seŭ Garabet, ast-felŭ că decisiunea Curţeĭ este suficientŭ motivată în privinţa constatăreĭ că imobilulŭ a făcutŭ parte din bunurile asociaţieĭ;

Prin urmare, mijlócele invocate se găsescŭ nefondate.

Asupra mijloculuĭ al III-lea şi al IV-lea:

„Curtea face o greşită Interpretare a art. 721 şi 722 pr. civ. şi art. 1801 din c. civ. de óre ce un actŭ, fie sub orĭ-ce formă chiar de partagiŭ, cândŭ el are de objectŭ o strămutare de proprietate, trebue să fie transcrisŭ, Curtea admiţândŭ contrariulŭ, a violat aceste texte.

Curtea violédă aceste texte chiarŭ în casulŭ cândŭ ar fi fostŭ vorba de societate şi imobilulŭ fiindŭ al societăţeĭ, pentru că în asemenea casŭ atâtŭ actulŭ prin care se aduce la societate un imobilŭ ca mişă socială seŭ ca cumpărătóre, câtŭ

Digitized by Google

și partagiulŭ care ar fi datŭ imobilulŭ unuia din asociaţĭ, era un actŭ translativŭ de proprietate supusŭ transcripţiuneĭ; Curtea n'a examinatŭ nicĭ natura societăţeĭ spre a vedea décă e vorba de un partagiŭ care să fie un actŭ atributivŭ séŭ declarativŭ de proprietate, orĭ din contra era vorba de un actŭ care desfiinţândŭ societatea, atribuia unuia parte din proprietatea unuĭ imobilŭ pentru liquidarea socotelilor, etc.

Considerândŭ că înaintea Curţeĭ de fondŭ era a se sci décă un simplu actŭ de împărţélă petrecutŭ între douĭ frăţĭ asociaţĭ póte fi opusŭ unuĭ actŭ posteriorŭ de vîndare transcrisŭ;

Considerândŭ că din combinaţiunea art. 786 și 1530 codul civ. cu crt. 722 pr. civ. resultă că legiuitorul n'a supusŭ la formalităţile transcripţiuneĭ actele de împărţélă între coeredĭ saŭ asociaţĭ, de óre ce prin citatulŭ art. 722 pr. civ. se specifică care anume acte sunt transcriptibile, fără a fi vorba și de actele de eșire din indivisiune séŭ împărţélă între coeredĭ;

Considerândŭ că o dată admisŭ de Curtea de fond, că în privinţa unorŭ atarĭ acte de eșire din indivisiune nu se cere transcripţiunea saŭ publicitatea, consequenţa naturală o făcea d'a recunósce că actulŭ din anulŭ 1868, pentru împărţéla urmată între fraţĭ este oposabilŭ recurentuluĭ, care cumpărase un dreptŭ pê care vîndătorulŭ nu'l maĭ avea aprópe de dece anĭ, de óre ce imobilulŭ căduse în partea intimatuluĭ, de și actulŭ de cumpărătóre al recurentuluĭ se afla transcrisŭ;

Că ast-felŭ fiindŭ, și aceste mijlóce se găsescŭ nefondate și ca atare cată a fi respinse.

Asupra mijloculuĭ al V-lea: „ Curtea comite un escesŭ de putere séŭ o omisiune esenţială, căcĭ n'a disŭ nimicŭ asupra motivuluĭ, ci partea adversă a recunoscutŭ posteriorŭ pretinsulŭ actŭ de partagiŭ, că posedă imobilulŭ în indivisiune cu autorulŭ meŭ, acestŭ motivŭ e în considerantele hotărâreĭ tribunaluluĭ, și Curtea anulând'o, nu dice nimicŭ în astă privinţă."

Considerândŭ că din decisiunea supusă recursuluĭ nu se constată că recurentulŭ ar fi invocatŭ și susţinutŭ înaintea Curţeĭ de fondŭ acestŭ mijlocŭ; că ceia-ce nu s'a invocatŭ de

Digitized by Google

parte înaintea instanţelorŭ de fondŭ, nu póte constitui un mijlocŭ de casare, cu atâtŭ maĭ multŭ că chiarŭ de s'arŭ fi ipotecatŭ de intimatŭ o parte numaĭ din imobilŭ, acésta nu probă că cea-l'altă parte ar fi încă neeşită din indivisiune, pe cât o asemenea eşire din indivisiune o constată actulŭ din 1868 August a luĭ Ovanes Bogdan, autorulŭ recurentuluĭ; prin urmare şi acestŭ din urmă mijlocŭ e nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 52.

MINISTERIU PUBLICU. — **Cestiunĭ de faptŭ.**

In lipsa procurorului titularŭ, locul seu este bine indeplinitŭ printr'unŭ avocatŭ inscrisŭ in tabloŭ.

Cestiunile de faptŭ nu potŭ servi de mijloace de casaţiune.

No. 134. — Respingerea recursului făcut de Elena Necolau tutriceia minorilor fiĭ ai repos. T. Nicolau, contra sentinţeĭ tribunaluluĭ Prohova S. II, N. 229/74 pronunciată in procesul cu Haralambie Stănescu pentru astuparea unei uşĭ.

18 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultănd pe D. G. Platon, membru-raportor;

Pe D. Membru P. Orbescu, locoţiitor de procuror in conclusiuni.

Deliberănd :

Asupra I-lui míjloc de cassare: „Violarea art. 82 din pr civ.“

Avĕnd in vedere că dupe cum resultă din sentinţa trib. Prahova, intimatul a acţionat pe partea recurentă, cerănd a fi obligată a inchide uşea unor private care 'i aduce vătămare proprietăţiĭ séle ca vecin;

Considerănd că pe căt in sentinţa tribunalului se constată că fotoliulŭ ministeruluĭ public, in lipsa procuroruluĭ titular, ocu-

Digitized by Google

pat în alte afacerĭ, a fost ocupat de către un advocat, conform cu dispositiunea art. 82 proc. civ., apoi instanța a fost regulat constituită de óre ce ministerul public a fost representat dupe cerințele legiĭ; prin urmare, mijlocul invocat se găsește nefondat;

Asupra mijloacelor de cassare II, III, IV și V: „Violarea art. 610 c. civ. căcĭ el nu transédă diferendul dintre mine și adversa, căcĭ aci nu e vorba de distanță ci de felul sĕu sistemul uniĭ clădirĭ, așa că hotărirea tribunalului cade sub sancțiunea prevĕdută de alin. 3 art. 37 a legiĭ Curțiĭ de cassație.“

„Esces de putere căcĭ tribunalul de la sine creadă regulĭ arbitrariĭ de salubritate publică, neprevĕdute în nicĭ unul din regulamentele in vigoare; „Violațiunea principiuluĭ de drept că apărarea intereselor de imfrumusețare este încredințată numai autorităților constituite, iar nu celui d'ĕntăiŭ venit; tribunalul dar a recunoscut arbitrar adversarului o cualitate ce egea 'i 'o refusă; — „Mai multe omisiuni esențiale, căcĭ în acea hotărire nu se discută maĭ nicĭ unul din mijlócele noastre de apărare“.

Considerănd că tribunalul constată in fapt că partea recurentă construind acele latrine, le aŭ deschis ușile in stradă în facia prăvăliilor și caselor intimatuluĭ fără vre o permisiune din partea primăriei intru acésta, ast-fel că atît aspectul cât și mirosul aduce vătămare proprietățĭ intimatuluĭ, dupe cum resultă și din raportul comisiuniĭ de persoane technice, rănduită din partea primărieĭ;

Considerănd că intimatul găsindu-se vătămăt prin faptul recurentuluĭ cu deschiderea acelor uși ale privatelor în facia *proprietăți* séle în apropriere, a fost in drept a reclama în justiție și tribunalul a fost competinted'a judeca acest diferend, de oare ce ori ce faptă a omului care aduce prejudiciŭ altuia, 'lŭ obligă a 'lŭ repara și de ore ce judecătoriĭ fondului sunt suveranĭ în apreciarea și constatarea unor atarĭ fapte;

Digitized by Google

Considerând că art. 610 c. civ. a fost bine aplicat în specie de tribunal de óre ce chiar primăria a găsit că ușele acelor latrine au fost construite și deschise fără consimțimântul sĕu în lipsă d'un argument special și in contra obiceiurilor particulare, ast-fel că prin acest fapt se aduce vătămare proprietăți vecine a intimatului.

Că ast-fel fiind, mijloacele invocate se găsesc nefondate și ca atare cată a fi respinse,

Pentru aceste motive,

Respinge, etc,

Dată, etc. S. I

Digitized by Google

No. 53.

CESTIUNI DE INTERPRETARE.—PRESCRIPȚIUNE.

Cestiunea de a se sci daca o persónă s'a conformat sau nu legii spre a conserva unŭ dreptŭ, este cestiune de faptŭ.

Cândŭ elementele de faptŭ care constituescŭ o prescripțiune cu bună credință sunt exactŭ constatate de instanța de fondŭ, prescripțiunea este bine aplicată.

No. 135 — **Respingerea** recursuluĭ făcutu de d-na Chiriaca Ilie Guță contra decisiuniĭ curți de apel din Focșanĭ secț. II No. 18 anul 1874, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu Catinca Cristea Bacal și Primăria Galați pentru revendicarea unuĭ locŭ.

19 Maiĭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Al. Cretzescu, primŭ-președinte, în citirea raportuluĭ;

Deliberândŭ :

Asupra I și II mijlocŭ casare. Esces de putere și denaturarea flagrantă a faptelorŭ. Curtea apelativă dicând prin decisiunea sa că autorulŭ meŭ Florea Ungureanu n'ar fi avutŭ dreptulŭ de proprietate asupra acestuĭ imobilŭ, comite un excesŭ de putere și denaturédă faptele, căcĭ chiar primăria prin actulŭ din anul 1856, prin care vinde acest loc sociuluĭ intimatĭ, recunóște că acel loc e proprietatea luĭ Florea Ungureanu.

Digitized by Google

"Indoitŭ escesŭ de putere. Curtea, pentru a recunóște un dreptŭ de proprietate asupra acestuĭ imobilŭ d-eĭ Catinca Cristea și pentru a valida actulŭ de vĕndare, se bazează pe un crisev domnesc din 1836, fără să arate în virtutea căruia text de lege d-l avea putere să dea asemenea crisov și chiar de s'ar admite acésta, Curtea nu constată că noĭ pe vremea aceia nu îndeplinisem condițiunile cerute în acel crisov, singura condițiune de a se putea declara exproprierea".

Avĕndŭ în vedere că după cumŭ resultă din decisiunea a căreĭ casare se cere, recurenta Chiriaca Ilie Guță, în calitate de moștenitóre testamentară a Ecaterineĭ, socia rep. Florea Ungureanu, a acționat pe intimata Catinca Hristea și pe Primăria Galațĭ pentru revendicarea unuĭ loc;

Considerĕndŭ că Curtea de fondŭ examinănd actele și propunerile părților, constatată în faptŭ că loculŭ în cestiune fiind dat luĭ Florea Ungureanu de comisiunea instituită prin crisovul domnesc din anul 1836 pentru înfrumusețarea orașuluĭ Galați, sub condițiunile stipulate în acelŭ crisov de a ridi 'ntr'un timp mărginit și a pava strada, iar la cas contrariu să se exproprieze și să se dea altuia, numitul Florea Ungureanu contravenind acelor stipulațiunĭ, comisiunea instituită a fost în dreptŭ al expropria și a da acelŭ locŭ intimateĭ Catinca Cristea Bacal prin actul din anul 1856, care s'a și conformat aceler stipulate prin crisov;

Considerăndŭ că pe cătŭ autorulŭ recurenteĭ Florea Ungureanu perduse dreptul asupra aceluĭ locŭ, de óre ce nu s'a conformatŭ cu dispositiile exprese din menționatul crisov, nicĭ recurenta nu póte avea vre un dreptŭ maĭ mare de cătŭ autorul eĭ și de oare ce acel crisov domnescŭ făcea legea părțilorŭ, căcĭ numaĭ în condițiunile luĭ se cedase luĭ Florea Ungureanu zisulŭ locŭ și din neexecutarea cărora a fost espropriatŭ de către comisiunea instituită;

Ca ast-felŭ fiindŭ, mijlócele invocate se găsesc nefondate.

Asupra alŭ III mijloc, greșită aplicație a art. 1924 cod. Calimah, de oare ce nu mi se putea opune prescripțiunea de zece

Digitized by Google

ani, căci acestŭ art. prevede prescripţiunea cu bună credinţă şi în specie nu se poate zice că d-na Catinca Cristu, chiar dacă a posedatŭ acestŭ imobilŭ în cursŭ de zece ani, totuşi şciindŭ că este proprietate streină după § 425 cod. Calimach, această stăpănire era cu rea credinţă.

Considerêndŭ că intimata Catinca Cristeă a avutŭ şi are o stăpănire cu bună credinţă asupra aceluĭ locŭ, de oarece 'lŭ posedă în virtutea actuluĭ de cumpărătóre cu anul 1854, prin urmare şi prescripţiunea de zece anĭ, prevĕdută de art. 1924 a C. Calimah, a fost bine aplicată şi deoare ce acelŭ locŭ fiindŭ proprietatea comună, comisiunea instituită a fostŭ în dreptŭ 'l vinde intimateĭ, pe câtŭ Florea Ungureanu perduse dreptulŭ asupra aceluĭ loc prin neexecutarea condiţiuniler sub care i se concedase.

Prin urmare şi acestŭ mijlocŭ se găseşte nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secţia I.

Digitized by Google

No. 54.

URMARIRI.

Legea de urmăriri din 1862 nu se aplică in favoarea Statului de cât la creantiele provenite din contribuţiuni.

No. 136. — **Respingerea** recursuluĭ făcută de statŭ contra decisiuneĭ Curţi d'apelŭ din Focşanĭ secţ. I No. 136 anul **1876**, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu d-na **Marghióla Petrov** pentru contestaţiune la înscrierea in tablou de ordinea creditorilor.

19 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultăndŭ pe d. T. Roseti, membru raportor.

Deliberănd.

Asupra mijlócelor de casare. „Violarea art. 7 şi 15 din legea de urmărire, care constată privilegiulŭ statuluĭ pentru creanţele sale, căci Curtea de fond nu a ţinut în seamă de aceste articole şi ne a consideratŭ ca simplicreditorĭ.

Avĕndŭ în vedere că dupe cumŭ resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, statulŭ prin advocatulŭ publicŭ a făcutŭ contestaţiune la tabloulŭ de ordinea creditorilor defunctuluĭ Dacu Petrov pe motiv că şi statulŭ are a primi óre care sume pentru nişte arendĭ neplătite;

Digitized by Google

Considerândŭ că Curtea de fond constată în faptŭ că averea defunctuluĭ s'a vĕndutŭ după cererea creditorilorŭ sĕĭ și a intimateĭ în cualitate de soție pentru plata creanțeĭ dotale, iar statulŭ n'a avutŭ vre-o inscripțiune ipotecară asupra aceĭ averĭ pentru sumele datorite, prin urmare nu se póte aplica legea de urmărire din 1862, nefiindŭ vorba de sume datorite din contribuțiuni;

Considerândŭ că atâtŭ creanța dotală a intimateĭ câtŭ și acea a statuluĭ fiindŭ în acelașĭ rangŭ, Curtea de fondŭ a dispusŭ ca din prețulŭ imobiluluĭ vîndutŭ să se despăgubească maĭ întâĭ amândoĭ si din aceia ce va rĕmâne să se despăgubească și ceĭ lalțĭ creditorĭ și acésta conform art. 1753 și 1778 din codul civil.

Că astfelŭ fiindŭ, mijloacele invocate se găsesc nefondate și cată a se respinge.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secția I

Digitized by Google

No. 55.

DOTA.—**Preferinţa.**

Restituirea *unei dote constituită sub cod. Caragea şi netranscrisă nu se poate cere cu preferinţă înaintea creditorilorŭ ipotecarĭ aĭ bărbatuluĭ.*

No. 137. — Casarea decisiuniĭ Curţiĭ de apelŭ din Craiova s. II No. 130 din 1877 pronunciată în procesulŭ dintre recurentulŭ N. Constantinescu cu Teodora Puţureanu şi sociulŭ sĕŭ C. Puţureanu pentru separaţiune de dotă.

22 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. Dim. Zamfirescu, membru raportor.

Deliberândŭ

Asupra I-luĭ mijloc de casare. Rea aplicare a art. 23 part. III despre datoriĭ din cod. Caragea şi violarea art. 335 reg. org. şi 1815 c. Civ. Curtea recunóşte că o dotă constituită sub C. Caragea, are preferinţă contra creditoruluĭ ipotecar fără a fi fost transcrisă.

„Violarea autorităţi lucruluĭ judecat.

Curtea, pentru a respinge cererea mea şi a admite dreptul de preferinţă invocat de Teodora Puţureanu, se bazédă pe motivulŭ că eŭ n'amŭ apelat sentinţa tribunaluluĭ; sentinţa tri-

Digitized by Google

bunalului m'a dat câștigatŭ în judecată, așa că dacă ea a dobênditŭ autoritatea lucrului judecat și adversara o invócă mie, Curtea trebuia să'mĭ dea dreptate".

Avênd în vedere că se constată că d-eĭ Teodora Puțureanu cerêndŭ separarea patrimoniului sĕŭ dotalŭ și despăgubirea sa din averea bărbatuluĭ, tribunalulŭ de Dolj a admis cererea de separație, însă nu 'i-a recunoscutŭ pentru zestre preferința facià cu creditorulŭ ipotecarŭ Constantinescu; că asupra apeluluĭ făcutŭ numaĭ de d-na Puțurénu, Curtea de Apelŭ admite apelul și declară că dênsa să se despăgubească pentru zestrea, sa cu preferință;

Avêndŭ în vedere că motivele pe cari se întemeiază decisiunea Curți de apelŭ sunt că Constantinescu ne făcêndŭ apelŭ contra sentințiĭ tribunaluluĭ, elŭ nu arŭ putea pune în discuțiune validitatea actuluĭ dotalŭ și prin consecință zestrea și de aceea d-na T. Puțurénu arŭ avea drept a se despăgubi cu preferință înaintea aceluia, conform p. 23 part. 3 cap. 8 cod. Caragea;

Considerândŭ că sentința Trib. Dolju era în favorea luĭ Constantinescu, căcĭ nu recunoștea dreptulŭ de preferință d-eĭ Puțurénu și în acéstă privință sentința tribunaluluĭ constitue lucru judecatŭ; că așa fiindŭ, Constantinescu n'avea trebuință a face apelŭ contra sentinței tribunaluluĭ spre a fi admis la Curtea de apelŭ déca nu existența zestreĭ, dér dreptulŭ de preferință pe care'lŭ admite Curtea de apelŭ ca constantŭ și că resultândŭ din p. 23 citatŭ din Cod. Caragea; că așa fiindŭ și fără a discuta motivulŭ întêiŭ, alŭ doilea motiv fiindŭ întemeiatŭ și prin sine suficientŭ, este locŭ de a se casa decisia;

Pentru aceste motive,

Casézâ, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc.

Sec. I.

Digitized by Google

No. 56.

OMISIUNE.

Nu este omisiune esenţiale din partea uneĭ Curţĭ de trămitere, cândŭ nu se pronunţă asupra unuĭ mijlocŭ judecatŭ şi respinsŭ de Curtea de Casaţiune.

No. 139. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de d-na Efrosina Dobroneanu Repezeanu contra decisiuni Curţi de apelŭ din Craiova-secţia I, No. 196 — 78, pronunciată asupra revisuireĭ in procesul ce a avut cu d-eĭ Alexandrina Xeno pentru moştenire.

23 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. N. Gerasi, membru raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de casare tras din violarea art. 288 şi 289 pr. Civ. căcĭ Curtea nu s'a pronunciatŭ asupra filiaţiuneĭ d-neĭ Xeno ce a fostŭ contestată.

Avêndŭ în vedere că după cum resultă din decisiunea a căriĭ casare se cere, d-na recurenta Eufrosina Dobroneanu Repezeanu a cerut înaintea Curţi din Craiova revizuirea decisiuneĭ aceĭ Curţĭ cu No. 117 din anulŭ 1878, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu intimata Alexandrina Xeno pentru dotă;

Considerândŭ că Curtea din Craiova constată că recurenta,

Digitized by Google

cu ocasiunea cercetări procesuluĭ, cândŭ s'a pronunciatŭ decisiunea cu No. 117—78, n'a invocatŭ nicĭ a discutatŭ filiaţiunea d-neĭ Xeno, fiindŭ atuncĭ vorba numaĭ în privinţa doteĭ, prin urmare nu se póte zice că Curtea a uitatŭ a se pronucia asupra unuĭ punctŭ cerutŭ;

Considerândŭ că chiarŭ de s'arŭ admite că recurenta ar fi invocatŭ atuncĭ şi filiaţiunea, totuşĭ nu ar constitui o omisiune esenţială, de óre ce judecata urmată atâtŭ la tribunalulŭ Teleorman câtŭ şi la Curtea din Bucureştĭ, fiindŭ atâtŭ asupra filiaţiuneĭ câtŭ şi asupra doteĭ şi decisiunea Curţi din Bucureştĭ cu No. 362—76, în urma recursuluĭ făcut de d-eĭ Eufrosina Dobroneanu Repezeanu, fiindŭ casată în parte numaĭ în ceea ce privea dota după art. 17 lit. c. Cap. III part. IV Cod. Caragea iarŭ nu în ceea ce priveşte filiaţiunea, respingăndu-se mijlocele de casare, Curtea de trimitere din Craiova, care a pronunciatŭ decisiunea cu No. 117—78, a cărĭĭ revisuire s'a cerutŭ, nu maĭ putea pune în discuţie filiaţiunea de óre ce în acéstă privinţă există autoritatea lucruluĭ judecatŭ.

Că ast-felŭ fiindŭ, mijlocŭlŭ invocatŭ se găseşte nefondatŭ,

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Seţia I.

Digitized by Google

No. 57.

RAPORT LA SUCCESSIUNE.

Fata indestrată cu din averea tatăseu nu este obligată a raporta nimică la masa succesiunii mameĭ séle; cându fratele seu, singurŭ moştenitor după cod. Garagea, a renunţiatŭ în favórea suroreĭ sale la partea din succesiunea paternă care i s'a dată zestre.

No. 140.— **Respingerea** recursurilor făcute de DD. Elena Bălăceann, Alexandrina Ghica şi Apostol Mănescu contra decisiuni Curţi d'apel din Bucuresci S. II No. 42 din 78 pronunciată în procesul ce aŭ avutŭ cu D-na Maria Văcărescu pentru împărţirea avereĭ deced. mumeĭ DD. Elena Cantacuzino.

25 Maiŭ 1879.

CŬRTEA,

Ascultândŭ pe d-nu N. Gerasi, membru-raportorŭ.

Deliberând:

Asupra mijlócelor de casare invocate de advocaţiĭ d-neĭ Elena Bălăceanu şi Alexandrina Ghica: „Curtea comite un esces de putere nesocotind principiulŭ, că nimenĭ nu póte dispune de-

Digitized by Google

cătŭ de alŭ sĕŭ și principiulŭ *nemo liberalis nisi liberatus*. Nesocotindŭ drepturile fiicei Elena Bălăceanu la moștenirea părintelui sĕŭ unŭ *jus ad rem* sub forma unui dreptŭ de creanță zestrală contra fratelui sĕŭ (art. 17 de la mosceniri și art. 13 de la zestre cod. Caragea) și neținěndŭ sĕmă că în plata aceleĭ creanțe zestrale, muma, ca epitrópă a minorelui Apostol Mănescu, cu încuviințarea tribunaluluĭ și prin urmare cu deplină capacitate destinase equivalentul în baní o a treia parte în moșia Mănești și în faptŭ ca plătită fără împotrivire din partea d-luĭ Mănescu la căsătoria d-neĭ Elena Bălăceanu și înlăturândŭ astŭ-felŭ actele tutriceĭ acoperite prin declarațiunea de mulțumire dată de pupil ajunsŭ la maturitate și prin prescripțiunea acțiuneĭ, tutela directă invocată de noĭ asupra căria Curtea nicĭ se pronunciă;

Curtea ordonândŭ ca d-na Elena Bălăceanu să raporteze la succesiunea mumeĭ întréga dotă, de și ea se compune în parte din o sumă bani provenită din averea tatăluĭ, violează art. 751 C. Civ. și alterândŭ declarațiunile părțilorŭ clare și precise, comite și unŭ escesŭ de putere."

Avĕndŭ în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, objectulŭ acțiuni înaintea instanțelorŭ de fondŭ a fostŭ împărțirea averei decedateĭ Elena Cantacuzin între succesoriĭ acĕștia și raporturile ce urméză a face la masa moșceniriĭ ce reclamă dupe art. 751 C. civ.

Considerândŭ că Curtea de fondŭ examinândŭ actele și propunerile părțilorŭ, constată în faptŭ că nu póte fi vorba de moșcenirea averiĭ repos. Mănescŭ, părintele recurenților, care a urmatŭ a se regula dupe dispoziţiunile vechiuluĭ cod. Caragia, sub imperiulŭ căruia s'a deschisŭ moșcenirea, și de recompunerea averiĭ decedateĭ Elena Cantacuzino și de raporturile ce fiĭ sĕĭ cată a face la masa succesiuni ce reclamă, conform citatuluĭ art. 751 Cod. civ;

Considerândŭ că instanțele de fondŭ constată că averea defuncteĭ Elena Cantacuzino n'a suferitŭ nicĭ o împuținare prin înzestrarea fiicei sĕle Maria Văcărescu cu moșia Mănești, de

Digitized by Google

No. 57.

RAPORT LA SUCCESSIUNE.

Fata indestrată cu din averea tatăseu nu este obligată a raporta nimică la masa succesiuniĭ mameĭ séle; cândă fratele seu, singurŭ moştenitor după cod. Garagea, a renunţiatŭ în favórea suroreĭ sale la partea din succesiunea paternă care i s'a dată zestre.

No. 140. — **Respingerea** recursurilor făcute de DD. Elena Bălăceann, Alexandrina Ghica şi Apostol Mănescu contra decisiuni Curţi d'apel din Bucuresci S. II No. 42 din 78 pronunciată în procesul ce aŭ avutŭ cu D-na Maria Văcărescu pentru împărţirea avereĭ deced. mumeĭ DD. Elena Cantacuzino.

25 Maiŭ 1879.

CŬRTEA,

Ascultândŭ pe d-nu N. Gerasi, membru-raportorŭ.

Deliberând:

Asupra mijlócelor de casare invocate de advocaţiĭ d-neĭ Elena Bălăceanu şi Alexandrina Ghica: „Curtea comite un esces de putere nesocotind principiulŭ, că nimenĭ nu póte dispune de-

Digitized by Google

cătŭ de alŭ sĕŭ și principiulŭ *nemo liberalis nisi liberatus*. Nesocotindŭ drepturile fiicei Elena Bălăceanu la moștenirea părintelui sĕŭ unŭ *jus ad rem* sub forma unui dreptŭ de creanță zestrală contra fratelui sĕŭ (art. 17 de la mosceniri și art. 13 de la zestre cod. Caragea) și neținěndu sémă că în plata aceleĭ creanțe zestrale, muma, ca epitropă a minoreluĭ Apostol Mănescu, cu încuviințarea tribunaluluĭ și prin urmare cu deplină capacitate destinase equivalentul în banĭ o a treia parte în moșia Mănești și în faptŭ ca plătită fără împotrivire din partea d-luĭ Mănescu la căsătoria d-neĭ Elena Bălăceanu și înlăturândŭ astŭ-felŭ actele tutriceĭ acoperite prin declarațiunea de mulțumire dată de pupil ajunsŭ la maturitate și prin prescripțiunea acțiuneĭ, tutela directă invocată de noĭ asupra căria Curtea nicĭ se pronunciă;

Curtea ordonândŭ ca d-na Elena Bălăceanu să raporteze la succesiunea mumeĭ întréga dotă, de și ea se compune în parte din o sumă bani provenită din averea tatăluĭ, violează art. 751 C. Civ. și alterândŭ declarațiunile părțilorŭ clare și precise, comite și unŭ escesŭ de putere."

Avĕndŭ în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, objectulŭ acțiuni înaintea instanțelorŭ de fondŭ a fostŭ împărțirea averei decedateĭ Elena Cantacuzin între succesoriĭ acéstia și raporturile ce urméză a face la masa moșceniriĭ ce reclamă dupe art. 751 C. civ.

Considerândŭ că Curtea de fondŭ examinândŭ actele și propunerile părțilorŭ, constată în faptŭ că nu póte fi vorba de moșcenirea averiĭ repos. Mănescŭ, părintele recurenților, care a urmatŭ a se regula dupe dispozițiunile vechiuluĭ cod. Caragia, sub imperiulŭ căruia s'a deschisŭ moșcenirea, și de recompunerea averiĭ decedateĭ Elena Cantacuzino și de raporturile ce fiĭ sĕĭ cată a face la masa succesiuni ce reclamă, conform citatuluĭ art. 751 Cod. civ;

Considerândŭ că instanțele de fondŭ constată că averea defuncteĭ Elena Cantacuzino n'a suferitŭ nicĭ o împuținare prin înzestrarea fiicei sĕle Maria Văcărescu cu moșia Mănești, de

Digitized by Google

óre-ce acéstă moșie era averea a decedatuluĭ lorŭ tată D. Mănescu, iarŭ nu a mumeĭ și asupra căreia, dupe codulŭ Caragia, numaĭ d-luĭ Apostol Mănescu, fiu, avea dreptulŭ de moșcenire cu obligațiune de a mărita pe surorĭ și de óre ce acesta a renunciatŭ în favórea surorii sale Maria Văcărescu; că tóte formalitățile făcute de tribunalŭ cu ocasiunea înzestrăreĭ d-neĭ Maria Văcărescu aŭ fostŭ numaĭ spre a asigura părțĭ egale minorilorŭ rămașĭ în averea tutóreĭ, iarŭ nu d'a face vre unŭ partagiŭ, asigurărĭ, carĭ aŭ și încetatŭ de o dată cu venirea în majoratŭ a moșenitoruluĭ fiŭ Apostol Mănescu, remănândŭ descărcată averea d-neĭ Elena Cantacuzin de orĭ ce sarcină, care a și dispusŭ de dênsa, înzestrândŭ pe fica sa Elena Bălăceanu cu a treia parte din moșia Chiriaca, distr. Vlașca, dupe cum resultă din fóia de zestre cu anulŭ 1874 Maiŭ 30.

Că ast-felŭ fiindŭ, instanțele de fondŭ aŭ fostŭ in dreptŭ a dispensa pe d-na Văcărescu d'a raporta averea sa dotală la masa succesiuni mumeĭ séle, decedata Elena Cantacuzin, de óre ce acéstă avere nu o deținea de la acésta ci de la fratele sĕŭ Apostol Mănescu, singurulŭ moșcenitorŭ alŭ părinteluĭ lorŭ care a pututŭ dispune de dênsa;

Considerândŭ ênsă că nu e totŭ ast-felŭ în privința doteĭ d-neĭ Elena Bălăceanu, de óre-ce acésta fiindŭ înzestrată de către muma sa, defuncta Elena Cantacuzin, cu o a treia parte din moșia Chiriaca, avere proprie a sa și voindŭ a veni la succesiunea defuncteĭ, cată a raporta la masa succesiuneĭ acestia averea ce a priimitŭ, conform art. 751 C. civ, de óre ce prin acea înzestrare averea defuncteĭ a suferitŭ o diminuare și de óre-ce d-nu Apostol Mănescu, care la acea epócă era majorŭ, nu a participat;

Că ast-felŭ fiindŭ, mijlócele invocate de d-na Elena Bălăceanu și Alexandrina Ghica se găsesce nefondate și ca atare cată a se respinge.

In ceia ce privesce recursulŭ d-luĭ Apostol Mănescu.

Considerândŭ că d-nu Triandafil, advocat asistentŭ alŭ d-lu Mănescu, a declaratŭ că pe câtŭ nu se invócă de către adver-

Digitized by Google

sarĭ nicĭ unŭ mijlocŭ de casare în contra sa, relative la liberalităţi, nu maĭ susţine nicĭ d-sa recursulŭ făcutŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 58.

CONFESIUNE FACUTA IN JUSTIȚIE.

Mărturisirea făcută de o parte în justiție nu se póte scinda spre a i se opune o parte numai dintr'insa.

No. 141.— **Casarea** sentinței tribunalului Iași secția II No. 1681 din 1878 pronunciată în procesulŭ dintre recurenta Sofia Costea cu V. Ledvinca pentru preciulŭ unuĭ piano.

25 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu E. B. Calligari, președinte-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de casare tras din violarea art. 1206 Cod. civ. relativŭ la nedivisibilitatea mărturisirilĭ.

Avêndŭ în vedere că dupe cum resultă din sentința tribunaluluĭ Iașĭ supusă recursuluĭ, intimatulŭ V. Ledvinca a acționatŭ pe recurenta cerêndŭ a fi obligată la plata preciuluĭ unuĭ piano ce 'i a vêndutŭ.

Considerându că intimatulŭ înaintea tribunaluluĭ, în lipsă de orĭ-ce probă s'a referitŭ la interogatorulŭ ce se va face de prim-președinte recurenteĭ și prin care acésta a declaratŭ că a cumpĕratŭ de la intimatŭ unŭ piano cu preciŭ de 45 galb.

Digitized by Google

cu condiţie a da câte 4 galb. pe lună, şi că anulŭ trecutŭ a plătitŭ toţĭ banii pentru piano, ceia ce resultă din procesu-verbalŭ sub No. 1679 încheiatŭ pentru facerea acestuĭ interogatoriŭ;

Considerândŭ că tribunalulŭ devidândŭ acéstă mărturisire din interogatoriŭ a recurenteĭ şi obligând'o a plăti către intimat 25 galbenĭ, restŭ din preciulŭ pianuluĭ, a violatŭ dispositiunile art. 1206 C. civ. de óre ce o asemenea mărturisire nu se póte devisa;

Ca ast-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găseşce fondatŭ.

Pentru aceste motive

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 59.

DELAPIDARE DE BANI PUBLICI.

1). Prefecţii potŭ delega directorilor sarcina de a percepe taxele pentru passapórte, şi acestia potŭ să-şi alăture, pentru îndeplinirea acesteĭ funcţiunĭ, pe ómeniĭ lorŭ de încredere, sub a lor propriă respundere.

No. 143. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de A. Dristorianu, tutorele caseĭ Dristorianu, contra decisiuni Curţi de apel din Bucurescĭ sec. II cu No. 171 din 1870 pronunţată în procesul ce a avut cu M. Toran şi statul pentru plata unor banĭ.

28 Maiŭ 1879.

CURTEA,
Ascultând pe d. St. Silion; membru-raportor,
Pe d. G. Filiti, procuror-general, în conclusiunĭ.
Deliberând,
Asupra mijlócelor de casare I, II şi IV:
„Violarea art. 1169 cod. civ. neflind probat că Toran a fost

delegat de Dristorian, că Dristorian s'a immiscat în gestiunea biuroului pasepórtelor, că s'a vĕrsat baniĭ luĭ Dristorian de Toran; ca prefect, avea putere de a delega, că delegaţia a esistat cel puţin în formă.

„Violarea art. 1533 c. civ. nefiind probat că s'a acceptat mandatul dat de prefect luĭ Dristorian séŭ violarea art. 2 cap. XIX cod. Caragea, partea III.

„Violarea legeĭ constitutive a poliţieĭ capitaleĭ, care face respunzător pe prefect de ori-ce sume care ar lipsi de la biurou şi care nu acordă dreptul de a delega pe un altul cu îndeplinirea sarcineĭ ce 'i incumbă.“

Avĕnd în vedere că după cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, statul, prin advocatul public, înaintea Curţiĭ de fond a cerut a fi obligaţĭ la plata sumeĭ de leĭ vechĭ 3283½ ce s'a dovedit lipsă din baniĭ percepuţĭ de la paspórte séŭ Toran, care a ţinut loc de şef al biuroluluĭ paspórtelor din poliţie, séŭ casa Dristorian, de óre-ce Toran a fost omul de încredere al repos. Dristorian, directorele poliţieĭ;

Considerând că curtea de fond examinând actele şi propunerile părţilor, constată că pe cât Toran a fost achitat prin ordonanţa judeluĭ instructor, prin care s'a declarat că nu există cas de urmărire în contra sa şi pe cât la prima instanţă, în basa aceleĭ ordonanţe a fost esclus din proces, nu maĭ póte fi respunḑător către stat, de óre-ce în urma refusuluĭ Ministeruluĭ de a'l confirma ca şef la biuroul paspórtelor, prefectul, prin resoluţiunea pusă asupra adreseĭ Ministeruluĭ, a însărcinat pe directorul poliţieĭ Dristorian, care subscria acele paspórte, şi cu perceperea taxelor şi înaintarea banilor la casieria centrală;

Considerând că prefectul a fost în drept a însărcina ca şi în trecut pe directorul poliţiei cu perceperea şi înaintarea la destinaţiune a acelor taxe, şi acceptarea acesteĭ însărcinărĭ resultă din faptul că era obligat directorele a executa ordinile şefuluĭ séŭ şi décă a luat în ajutor pe Toran la serviciul paspórtelor, dênsul, directorele, devenia responsabil vis-à-vis de

Digitized by Google

stat pentru orĭ-ce lipsă, de óre-ce Toran era omul de încredere al luĭ Dristorian;

Considerând că nu se invócă nicĭ un text de lege prin care ar fi prohibit prefecţilor d'a face asemenea delegaţiunĭ directorilor, ci din contra, acésta resultă din atribuţiunile ce aŭ a' vut şi aŭ;

Că ast-fel fiind, mijlócele invocate se găsesc nefondate;

Asupra mijloculuĭ III, IV şi V de casare:

„Violarea lucruluĭ judecat, de óre-ce Toran a perdut definitiv faţă cu casa Dristorian şi stat, creditorele luĭ Toran, nu putea obţine maĭ mult de cât nu avea Toran.

„Lipsa de calitate a statuluĭ, care nu póte a acţiona de cât pe prefect, singurul responsabil dupe lege, şi până acum n'a esercitat dreptul de creditore faţă cu prefectu şi nicĭ a putut proba acéstă din urmă calitate de creditore al prefectuluĭ.

„Schimbarea rolurilor atribuind negligenţă luĭ Dristorian, ceia ce nicĭ statul n'a afirmat reclamând numaĭ pentru că Toran a fost achitat.“

Considerând că autoritatea lucruluĭ judecat nu póte fi invocată pe cât statul, care, la prima instanţă perduse atât faţă cu Toran, casa Dristorian a făcut apel contra sentinţeĭ tribunaluluĭ spre a putea dobândi despăgubirea de baniĭ găsiţĭ lipsă, saŭ de la Toran saŭ de la casa Dristorian, de óre ce calitatea statuluĭ de creditore pentru acea lipsă nu era pusă în contestaţiune şi de óre-ce statul a fost în drept a acţiona pe acestia din a cărora causă a devenit lipsă, iar nu pe prefect, care prin ordinul dat însărcinase pe Dristorian, directorele, cu perceperea şi înaintarea banilor perceputĭ din taxa paspórtelor;

Considerând că curtea, în urma unor atarĭ constatărĭ de fapt, condamnând pe casa Dristorian la plata acelor banĭ către stat, n'a preschimbat întru nimic rolurile părţilor, de óre-ce statul avea rolul de reclamante pentru plata sumeĭ ce a lipsit, în care urma a se înainta la destinaţie de către directorele Dristorian.

Digitized by Google

Prin urmare și aceste din urmă mijlóce se găsesc neintemeiate și ca atare cată a fi respinse.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Sec. I.

Digitized by Google

No. 60.

OPOSIȚIUNE.

1) Amânarea unei cause prin aplicarea art. 151 din procedura civilă este greșită făcută, cându tóte persónele care figurésă, fie ca intimați fie ca recurenți, lipsescu.

Respingerea opositiunii la hotărârea posteriore dată, în lipsa acelora-și. constitue unu escesu de putere.

No. 144. — **Casarea** decisiuni Curți de apel din Focșani sec. II No. 137 din 1877 pronunțată în procesul dintre Vasile Ioanid cu Elena I. Gălățianu pentru revandicarea unuĭ imobii.

28 Maiu 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Al. Petrescu, membru-raportor;

Deliberând:

Asupra mijlócelor de casare : „Curtea de Focșanĭ a făcut o greșită aplicațiune a art. 151, de óre-ce ambiĭ intimațĭ lipsind, trebuia ca procesul să se judece, iar nu să se amâne în puterea art. 151.

„Comite un esces de putere și violéza art. 119 pr. civ. cácĭ dupe ce judecă procesul în fond în lipsa ambilor intimați, le acordă dreptul de opositie, admite pe de o parte opositia, iar

Digitized by Google

pe de alta intrând în cercetarea fondului, le-o respinge în consecinţa art. 151.

„Maĭ comite şi un alt esces de putere, căcĭ nu desceptă pe părţĭ asupra consecinţelor aplicaţiuneĭ art. 151 spre a le discuta şi la cari părţile nicĭ se maĭ puteaŭ gândi când curtea intrase în fondul causeĭ, ci în camera de deliberaţiune şi prin urmare în nefiinţa şi neascultarea părţilor o rejudecă şi respinge opositiunea.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimata Elena Irimia Gălăţianu a acţionat pe Gheorghe şi Vasile. fraţiĭ Iónid, pentru revendicarea unuĭ imobil dotal al decedateĭ sale mume Anastasia, soţia luĭ Stan Rachieru ;

Că acest proces, în urma uneĭ casărĭ a decisiuni, curţi din Bucurescĭ, a fost trimis în cercetarea Curţiĭ din Focşanĭ.

Considerând că în ziua de 15 Septembre 1866, când era sorocit procesul înaintea Curţiĭ din Focşani, lipsind ambiĭ fraţĭ Iónid şi presentându-se numaĭ Elena I. Gălăţianu prin advocatul seŭ R. Pătărlăgeanu, Curtea interpretând greşit Art. 151 pr. civ. a amânat procesul, când din contră nu era cas de aplicarea acestuĭ articol.

Că la viitórea înfăţişare de la 17 Noembre 1866 presintându-se părţile şi discutându-se procesul în fond, prin jurnaiulŭ încheiat, s'a recunoscut de Curte, pe de o parte dreptul de revendicare pretins de Elena I. Gălăţianu asupra aceluĭ imobil din Ploeştĭ ce se stăpânesce de fraţiĭ Iónid, iar pe de alta s'a dispus ca prin o comisie rogatorie să se estimeze imbunătăţirile fărute de fraţiĭ Iónid pe acel loc, pentru costul cărora sunt în drept a fi despăgubiţĭ de către Elena I. Gălăţianu, revendicatórea imobiluluĭ ;

Că în urma priimireĭ resultatuluĭ comisiuneĭ rogatorie, la 22 Aprilie 1868 înfăţişându-se numaĭ intimata Elena I. Gălăţianu în lipsa fraţilor Iónid, Curtea prin decisia No. 48 le-aŭ acordat drept despăgubirea imbunătăţirilor făcute leĭ vechĭ 16,380, costul clădirilor aflate pe locul revandicat de Elena I. Gălă-

Digitized by Google

ţianu, prin decisia din 17 Septembre 1866, obligându'ĭ a plăti D-neĭ Gălăţianu una sută galbenĭ cheltuelĭ de judecată şi a cordându-le dreptul de opositiune prevĕdut de art. 154 pr. civ. drept de care usând V. Iónid, şi sorocindu-se din noŭ procesul la 26 August 1877, când presentându-se părţile, dupe ce maĭ ântêiŭ s'a admis opositiunea D-luĭ V. Iónid ca dată în termen şi justificată, dupe cum se constată din corpul decisiuni cu No. 137, atacată cu recurs, şi dupe ce părţile aŭ pledat contradictoriŭ în fond, Curtea prin menţionata decisiune respinge opositiunea pe motiv că o dată aplicat art. 151 pr. civ. nu se maĭ póte face opositiune ;

Considerând că pe cât se constată că art. 151 pr. civ. a fost greşit aplicat prin jurnalul No. 888 din 15 Septembre 1866, de óre-ce lipsiaŭ ambiĭ fraţĭ Iónid, pe cât acésta s'a recunoscut de Curtea de Apel şi prin decis. No. 48 din 1868 li s'a acordat dreptul de opositie, pe cât reinfăţişându-se părţile în urma opositiuni recurentuluĭ V. Iónid, acéstă opositiune s'a admis de Curte şi a intrat în cercetarea procesuluĭ fără a se ridica escepţia aplicări art. 151 pr. civ. nicĭ de părţĭ nicĭ de Curte spre a se fi putut discuta de părţĭ, curtea, fără vre-o discuţie, respingând din camera de consilĭu opositiunea făcută de V. Iónid, prin acésta face un esces de putere şi violéză art. 119 pr. civ. de óre-ce, odată admisă de aceiaşĭ Curte opositiunea, nu se maĭ putea respinge, fără măcar a fi discutată acéstă cestiune de părţĭ.

Că ast-fel fiind, mijlócele invocate se găsesc fondate.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. **Sec. I.**

Digitized by Google

No. 61

CESTIUNI DE FAPTU.

Apretiarile și constatările de faptŭ ale instanțielor de fond nu cad sub controlul Curții de cassațiune.

No. 145. — **Respingerea** recursului făcut de D-neĭ Zoe Popescu contra decisiuni Curțiĭ de Apel din Bucuresci s. II N. 162 an. 1176, pronunciată în procesul ce a avut cu Tache Teianu și alțiĭ pentru hotărnicie.

29 Maiŭ 1879

CURTEA,

Ascultând pe D. St. Silion, membru-raportor.

Deliberând

Asupra mijlócelor de casare;

„Curtea denatureadă învoiala dela 1792, care dispune că ingineriĭ vor face semne nouĭ pe acolo pe unde va trece linia dréptă între ele, douĕ puncte extreme, códa lui Volta și lacul cu plopĭ, iar nu că vor face linie tocmai prin semnele intermediare repudiate prin această învoială; Curtea admite d'a se pronuncia, décă linia care trece prin semnele intermediare consfințite de dânsa mai este orĭ nu o linie dréptă și décă numirile acestor semne sunt aceleașĭ ca și în trecut.

Curtea comite și o eróre grosieră de fapt afirmând că a-

Digitized by Google

ceste semne intermediare sunt recunoscute séu de mine la tribunal séu prin invoiala de la 1792.

Curtea violédă principiul dela probe, regulele lucrului judecat, și nesocotesce încă o dată invoiala dela 1792 pe cât timp lacul cu plopi confirmat de dênsa nu maĭ desparte adĭ treĭ proprietățĭ ca la 1792, și pe cât timp motivele invocate de Curte prejudecă procesul pendinte dintre mine și proprietarul moșieĭ Vartopol, dând credământ uneĭ simple afirmațiunĭ a părțiĭ adverse."

III. „Violează art. din pr. Civ. și art. din C. Civ. fiind că nu ordonă verificarea unuĭ act pe care 'l am declarat apocrifŭ și fiindcă atribue caracterul autenticității unui act subscris de particulari și tăgăduitŭ de mine.

Esces de putere si nouă violare a învoeli dela 1792, pe cât timp declară Curtea că în 1792 părțile s'au referit la suverana apreciere a inginerilor și 'mĭ impută că n'am atacat la Divan un act fals și necomunicat mie.

IV „Alte erorĭ grosiere de fapt face Curtea, când afirmă că după martorii mei, lacul cu Plopĭ n'are și alt nume și când 'mĭ atribue asupra posesiuniĭ, lucruri pe care nu le-am afirmat, înlăturând aceia ce am susținut."

Avênd în vedere că după cum rezultă din decisiunea supusă recursului, atât recurenta Zoe Popescu făcênduși hotărnicia moșiei sale Gubancea prin d-nul inginer hotarnicŭ Iosif Carmenski, cât și intimații, făcânduși hotărnicie moșiei lor Teiul prin D-l. inginer hotarnic V. Strainescu, ambele hotărniciĭ au fost depuse spre confirmare în tribunal, care prin sentința No. 321 an. 1873 a confirmat pe aceia a intimaților, contra căriĭ sentințe recurenta a apelat la curte;

Considerând că Curtea de fond examinând actele și propunerile părților, constată în fapt că spre a se putea fixa rezorul despărțitor intre aceste douĕ proprietățĭ, singurul punct în contestație, este lacul cu plopĭ coprins în actul de învoială cu anul 1792 Decemvre 18, și în hotărnicia din 20 Decembre acel an, ca semn estrem și necontestat atunci al linii

Digitized by Google

despărțitoare acestor două vecinătăți de către autorii părților, recunoscînd prin acea învoială punctul lacul cu plopi și lacului Volta, învoială ce a fost executată îndată de hotarnicii Forfara și Oteteșanu, însărcinați de Divanul Crajovei, după cererea părților, determinând rezorul despărțitor între aceste proprietăți drept prin semnele intermediare arătate în hotărnicia lor din 20 Decembre 1792, corespunzătoare în linia celor două puncte extreme, lacul cu plopi și lacul lui Volta pe care părțile le recunoasce prin învoială;

Considerând că spre a ajunge Curtea de fond a stabili că adevăratul semn lacul cu plopi este acela arătat de intimați Teeni, iar nu cel pretins de recurenta, se basează pe mai multe considerațiuni de fapt. I, Că el cade în linie dréptă corespunzătoare cu cele alte semne intermediare, recunoscute de către vecinii și chiar de recurenta prin advocatul său Bălcescu: II, că din depositiunea martorilor se constată că numai acel semn se numeste lacul cu plopi în vreme, ca cel pretins de recurenta se numeste lacul cu Metoci; III, Că chiar hotarnicul recurentei Carminski arata că lacul cu plopi, a găsit plopi tineri resărind din vechile tulpine, când la cel pretins de recurenta nu s'a găsit urme cu plopi; IV că intimații Teeni tot d'auna au avut și posesiunea prin lacul cu plopi, iar nu prin lacul cu Motoci, pretins de recurenta, și V, că de s'ar trage, cum susține recurenta, linie despărțitoare de la semnul intermediar, lacul cu Osieci, de unde începe numai învecinarea Teenilor cu recurenta la lacul cu Motoci, ar fi contrariu învoeli cu anul 1792, de óre ce linia care merge din códa laculuĭ Volta prin lacul luĭ Motocĭ ar fi o linie frîntă, iar nu o linie dréptă, cum dispune învoiala și cu care corespunde adevĕratul lac cu plopĭ, unde, de și nu ajunge astăzĭ moșia Vartopolŭ, însă aceasta nu autorizā pe recurenta d'a depărta și pe intmiațiĭ Teenĭ din acest semn, pe cât dĕnsa se găsesce chiar în proces cu proprietarul Vartopoluĭ în privința acestuĭ punct;

Considerând că odată constatat de instanțele de fond că adevăratul semn lacul cu plopĭ este cel arĕtat de intimați prin

Digitized by Google

hotărnicia și planul moșieĭ Teiul, lucrate de inginerul Strainescu în conformitate cu actul de învoială cu vechia hotărnicie din anul 1792 și pe cât acea hotărnicie nu s'a atacat în fals, susținêndu-se numai c'ar fi apocrifă, când Curtea d'apel discută și se pronunciă din contra, că acea hotărnicie formează un act autentic dupe acea epocă, fiind făcută de hotarnicii însărcinați de către Divanul Crajoveĭ după cererea părților carĭ a esecutat învoiala în facia locului în presența părților, determinând rezorul despărțitor între aceste proprietățĭ, dupè care s'a și urmat stăpînirea, prin urmare nu era loc d'a se ordona vre-o verificare, ceia ce nici că se constată că s'ar fi cerut;

Considerând că toate acestea reducêndu-se la niște aprecierĭ și constatări de fapt lăsate la suveranitatea judecătorilor fondului, scap controluluĭ acesteĭ Curțĭ;

Că astfel fiind, mijloacele invocate se găsesc nefondate și ca atari, cată a se respinge.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 62

INCOMPETINȚIA. — **Cercetare în fația loculuĭ.**

Incompetința fundată pe motive de faptŭ neexacte nu póte servi ca mijlocŭ de cassare, maĭ alesŭ nefiindŭ fostŭ invocată la instanția de fondŭ.

Judecătorul însărcinatŭ cu o descindere locală nu are trebuințiă a fi insocitŭ de grefierŭ cândŭ nu are a lua deposițiunĭ de marturĭ sau de experți.

No. 146. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de D. Leon Abele contra sentințeĭ trib. Ilfov secția a II No. 261 anul 1879, pronunciată în procesul ce a avut cu C. Aristia pentru resilierea unuĭ contract.

29 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu E. B. Calligari, președinte-raportor.

Deliberând:

Asupra I-iuluĭ mijlocŭ de cassare trasŭ din violarea art. 1 și 4 din pr. civ. căcĭ cererea de resilierea contractuluĭ, unita cu cererea de despăgubirea stricăciunilor, trecea peste competința judeluĭ de pace.

Având în vedere că după cum resultă din sentința tribunaluluĭ, intimatul C. Aristia a acționat pe recurentul Leon A-

Digitized by Google

bele înaintea judeluĭ de pace, cerênd resilierea contractuluĭ de închiriere și pagubele suferite pe motivŭ că chiriașulŭ a schimbat destinațiunea imobiluluĭ închiriat și nu s'a conformat cu obligațiunile din contractŭ;

Considerândŭ că dupê art. 4 din proced. civ. judecătorul de pace era competinte de a judeca acestŭ procesŭ de óre-ce stricăciunile reclamate nu escedŭ competința sa, și de óre ce resilierea se cerea numaĭ pentru celŭ din urmă an al contractuluĭ, a căruĭ chirie cădea în competința judecătoruluĭ de pace, neputênd fi vorba de totalul chirieĭ și pentru aniĭ expirațĭ;

Considerândŭ că ceia ce este maĭ mult, nicĭ se constată că recurentulŭ înaintea instanțelorŭ de fondŭ ar fi invocatŭ o asemenea incopetință.

Că ast-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsesce nefondat.

Asupra mijloculul al II de casare că supleantulŭ care a fost delegat cu cercetarea în facia loculuĭ n'a fost însocit de Grefier.

Considerândŭ că membru supleantŭ a fost însărcinatŭ cu descinderea în facia loculuĭ spre a se încredința *de visu* dacă recurentulŭ a preschimbatŭ destinațiunea objectuluĭ închiriatŭ și a contravenitŭ obligațiunilorŭ din contractŭ fără a fi autorisat de a lua depositiunea a niscai martorĭ séŭ experțĭ, cas în care numaĭ se cere a fi însocitŭ și de Grefier;

Prin urmare și acest din urmă mijlocŭ se găsesce nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge. etc.

Dată, etc.

Secțiunea I.

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECȚIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 5. — MAIŬ 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURȚII DE CASSAȚIUNE.

PREȚUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14. TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĬ, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 5.—SECŢIUNEA II CIVILE. No. 5

NO. 60

MATERIA DE VINDARI SILITE. - **Publicitatea şedinţiei.**

1) Regulile privitóre la publicitatea şedinţelorŭ şi la pronunciarea hotăririlorŭ, trebuesc observate, sub pedépsă de nulitate, şi in materiĭ de urmarire silită.

No. 195. – Casarea ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Mehedinţi sec. I-a No. 262 anul 1877. dupe recursulĭ făcutŭ de D-na Salomia I. Vlaicu pentru vînzarea unuĭ imobilŭ.

9 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu N. Mandrea, consilier-raportor;
Deliberândŭ:

Digitized by Google

Asupra mijlocului al III-a de casare ast-felŭ formulatŭ :

Lipsa de publicitate a ședinței de la 9 Septembrie 1877 art. 118 ai 119 pr. civ.

Considerândŭ că din coprinderea art. 118 și 119 combinat cu art. 538 și urm. din pr. civ., resultă în modŭ clarŭ și neîndoios, că regulele privitóre la publicitatea ședinţeloru și pronunciarea hotărîriloru trebue să fie observate și în materie de urmărire silită; că principiul publicității fiind esențiale în sistema nóstră de procedură și de ordine publică, neobservarea luĭ atrage nulitatea; că de și prin nicĭ un text de lege nu este prescrisu cum trebue să se constate observarea principiuluĭ publicității, din natura lucrurilorŭ îndeplinirea acesteĭ formalitățĭ trebuia să resulte din corpulŭ actului pentru a căria validitate ea este neapăratŭ cerută;

Că în specie atît în ordonanța de adjudecare cât și din procesul verbalŭ cu No. 3900 de la 9 Sept. 1877, aflat în dosarulŭ causeĭ, nu resultă că în dioa fixată pentru supralicitare ședința a fostŭ publică, și că resultatul vîndăriĭ definitive s'a pronunciatŭ în publicŭ.

Pentru aceste motive ,

Casédă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată. etc. S. II

Digitized by Google

No. 61

AGENȚII PORTAREILORU. — **Actele de procedură.**

1) *Agenții insărcinați de portărei aŭ dreptulŭ se comunice actele de procedură chérŭ in materie de urmărire silită.* —
Art. 46 din reg. port.

No. 205. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de D-luĭ Anton Buchlea contra ordonanțeĭ Trib. Teleorman No. 35 anul 1879 prin care s'a adjudecat un imobilŭ al recurentuluĭ asupra D-luĭ Simion Dimcea, creditorŭ urmăritor.

25 Maiŭ 1879.

CURTEA,
Ascultând pe d-nu Gr. Filiti, consilier-raportor;
Deliberând:

Asupra mijloculuĭ I de cassare ast-felŭ formulatŭ: „Comandamentul ce trebuia să precédă urmărirea nefiind făcut în forma prescrisă de art. 497 pr. cod. civil. de óre ce nu coprinde copie, nu i se putea delega alte atribuțiunĭ de căt cea indicată prin art. 20 din regulamentulŭ promulgat la 1866 de a transmite adică numaĭ citațiunĭ părților.

Afișarea unor asemenea publicațiunĭ la localitățĭ anume indicate presentând un interes public, legea o inconjóră de garanție împuind acéstă sarcină unor anume agențĭ judecătorescĭ investițĭ cu puterea legală d'a instrumenta și a încre-

Digitized by Google

dinţa sub responsabilitatea lor proprie indeplinirea acesteĭ formalităţĭ, că procedându-se contra disposiţiunilor Art. 20 din regulamentulŭ portăreilor şi art. 93 din legea org. judecătoresci, cerinţele art, 507 aŭ remas ne îndeplinite şi prin urmare s'a violatŭ aceste texte formale de lege.

Văděnd art. 46 din Regulamentulŭ Portăreilor;

Considerând că prin acest articol se dă drept portăreilor. chiar şi în materie de urmărire silită a comunic actele de procedură precum afipte şi publicaţiunĭ prin agenţĭ însărcinaţĭ de dênşiĭ;

Că în specie, afiptele şi publieaţiunile fiind notificate recurentuluĭ de către un agent recunoscutŭ de corpulŭ portăreilor aşia cum prevede articolul de lege citat, mijlocul este nefondat.

Asupra mijloculuĭ II-a astfelŭ formulat:

„Omissiune essenţială. S'a propus Tribunaluluĭ că notificarea şi alipirea afiptelorŭ şi publicaţiunilorŭ făcêndu-se de agenţii portăreilor, iar nu de aceştia, ele sunt nule, totuşĭ Tribunalulŭ nu se pronunţă de loc asupra acestuĭ punct importantŭ de drept. care ar fi adus de sigur pronunciarea dupe titlul executoriu în virtutea căruia se făcea acéstă urmărire, ci numaĭ uă simplă menţiune despre dênsul, s'a violatŭ astŭ felŭ în chip manifest disposiţiunile formale şi precise ale acestui articol.

Considerând că acest mijlocŭ este neexact în fapt, căci din ordonanţa de adjudecare se constată că comandamentulŭ s'a făcut conform cu art. 497 proc. cod. civil.

Asupra mijloculuĭ II-a de cassare:

Comandamentulŭ nu'mĭ a fostŭ nicĭ chiar notificat în persónă sau la domiciliu, conform regulelor stabilite de aceaşĭ procedură, de óre ce Tribunalul s'a mulţumitŭ cu simpla afirmaţiune a agentuluĭ împărţitor, că ar fi lăsat acest comandamentu la (uşa) domiciliu, conf. art. 74, fără să arate cui anume l'a încredinţat şi'n ce anume cas s'a aflat din cele coprinse în acest articol, întru cât el le coprinde pe tóte; că astŭ felŭ s'a violat art. 496 şi 498 din proc. civilă;

Considerând că acest mijloc neflind propus la Tribunalŭ.

Digitized by Google

nu póte fi invocat pentru prima óră în cassaţie.

Asupra mijlocului III-a de cassare :

Că afiptele şi publicaţiunile nu s'aŭ afişat de un agent judecătoresc dupe voinţa legiuitoruluĭ, ci de un împărţitorŭ saŭ aprodŭ delegatŭ al Portăreilor, căruia nulităţĭ cerute de noĭ. In cas de a se admite că Tribunalul a prevèzut acésta, — ceea ce credem noi că e imposibil de susţinutŭ, — apoĭ comite atuncĭ uă eróre grósă de fapt, căcĭ noĭ dovedim că aceste afipte şi publicaţiunĭ aŭ fost făcute de agenţiĭ lor, iar nu de Portăreĭ, cum trebuia să se facă.

Considerândŭ că după cum resultă din ordonanţa de adjudecare, Trib. respingènd contestaţia recurentuluĭ, rèspunde în mod categoric că afiptele s'a remis în regulă, precum şi astăţi s'a vĕzut de Curte ; deci şi acest ultim mijloc este ne fondatŭ.

Pentru aceste motive,

Curtea,

In numele legeĭ,

Respinge, etc.

Ordonă, etc.

Data, etc. Secţiunea II.

Digitized by Google

No. 62.

MATERIA DE URMARIRE. — **Publicaţiunĭ.** — **Ḑioa vînḑĕriĭ.**

1). *In materie de urmărire silită, afiptele şi publicaţiunile trebue să conţină între altele şi ḑioa în care are a se face vinḑarea, sub pedépsă de nulitate.*

No. 208. — **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Tecuciŭ cu No. 36179, pentru vînzarea unuĭ imobil al caseĭ defunctuluĭ Ion C. Dobrovicĭ.

25 Maiŭ 1879.

CURTEA.

Ascultând pe D-lŭ G. Creţeanu, consilier raportor;

Deliberând:

Asupra motivuluĭ II de casare ast-fel formulat: Violarea art. 506 pr. civ. Trib. n'a fost fixat a nume ḑiua adjudecăriĭ, nicĭ acea a reviḑuireĭ, ḑicênd că termenul se va calcula de la apariţiunea în Gazeta de Focşanĭ (vezĭ art. 512 pr. civ).

Avênd în vedere art. 506 combinat cu art. 512 proc. cod. civil;

Considerând că prin aceste articole se cere de legiuitor sub pedeapsă de nulitate ca afiptele se coprinḑă între altele ḑiua şi ora; Că nepaḑa acestor formalităţĭ, prevèḑute de art. 506, atrage nulitatea vinḑăreĭ şi după art. 562 pr. care se esprimă că ordonanţa de adjudecare se caseaḑă când s'a violat

Digitized by Google

vr'uă formă prescrisă sub pedeapsă de nulitate și prin art. 512 lipsa acesteĭ formalităţi se pedepseşte cu nulitatea; că acéstă formalitate este de mare importanţă în materie de urmărire, căcĭ numaĭ prin arătarea dileĭ de adjudecare în fóia de publicaţiunĭ se póte descepta amatori de a cumpăra imobilul ce se vinde și prin urmare prin concurenţă să se pótă căpăta un preciu maĭ priincios pentru expropriat;

Considerândŭ în specie că fóia de publicaţiunĭ Gezeta de Focșanĭ No. 1 din 5 Ianuarie 1879 nu se arată a nume diua când urma să se facă adjudecarea, și de aceia Tribunalul a făcutŭ uă violaţiune manifestă a art. 506 și prin acésta a datŭ locŭ la anularea vîndareĭ și casarea ordonanţeĭ, conform art. 512, 562 pr. civ.

Pentru aceste motive și fără a maĭ discuta cele alte mijlóce de casare;

Caseadă, etc.

Trimite, etc.

Dată, etc. Sect. II.

Digitized by Google

No. 63.

RECURS NEADMISIBIL. — **Expropriaţiune silită.**

1). *Este neadmisibilŭ recursulŭ în casaţiune, când se face contra uneĭ incheerĭ prin care se trimite questiunea la juriŭ spre a fixa îndemnizarea, éră nu contra hotăriréĭ declarativă de expropriare.*

No. 210. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de D-lŭ S. Poliacof, directorulŭ Caleĭ ferate Bender-Galatz, contra jurnaluluĭ Trib. Covurluĭ No. 2426 din 18 Septembrie 1878 pentru expropriere.

28 Maiŭ 1879.

Curtea,

Ascultând pe d-nu consilier-raportor Gr. Filiti ;

Deliberândŭ:

Asupra excepţiuneĭ de neadmisibilitate a recursuluĭ invocatŭ de advocatulŭ epitropieĭ spit. Sf. Spiridon, care are următórea coprindere: Recursul este inadmisibil pentru că după legea de expropriere şi chiar după procedura civilă contra încheerilorŭ preparatoriĭ nu se póte face oposiţiune, apel şi nicĭ recursŭ în casaţie.

In adevĕr încheerea atacată cu recursŭ este uă curată în-

Digitized by Google

cheere preparatorie, după cum însuşĭ recurentulŭ o califică prin motivele recursuluĭ;

Ea nu este hotărâre de expropriere, după cum recurentulŭ pretinde astă-zĭ, hotărîre de expropriere nu s'a datŭ în specie, fiind că în exproprierĭ pentru interese militare, terenulŭ luându-se în expropiere de urgenţă, hotărîre de expropriere şi orĭ-ce lucrărĭ pregătitóre nu se maĭ facŭ (art. 78 legea expropriereĭ).

Considerândŭ că în materie de expropriere pentru causă de utilitate publică, după art. 22 legea de expropriere, calea recursuluĭ în casaţie nu este deschisă în modŭ separatŭ în contra orĭ-căreĭ încheerĭ saŭ sentinţe a Trib. de câtŭ numaĭ în contra hotărîrilorŭ declarative de expropriere;

Considerândŭ că în specie, exproprierea nu a fostŭ cerută într'unŭ modŭ regulatŭ de la Tribunal şi acesta nu a pututŭ să constate de cât că în faptŭ ea se efectuase de către Poliacof prin înfiinţarea linieĭ de fer pe pămêntulŭ aparţinêndŭ Epitropieĭ Sf. Spiridon, de unde resultă că neflindŭ espropriaţia ordonată de Tribunalŭ, nu putea fi locŭ nicĭ la recursulŭ din art. 22 alŭ legeĭ de exproprierĭ;

Considerêndŭ că chiarŭ daca s'arŭ admite că în casulŭ de faţă încheerea Tribunaluluĭ, care constată că exproprierea există în faptŭ, trebue să fiă considerată ca uă hotărîre declarativă de expropriere şi că există în contră'ĭ dreptulŭ de recurs prevĕzutŭ de art. 22, totuşĭ nu póte fi considerată ca atare altă hotărîre de câtŭ încheerea din 26 Noembrie 1877 cu No. 2993 în care Tribunalulŭ recunósce în principiu exproprierea de faptŭ şi trimite pe părţĭ a se împăca, care hotărîre a fost comunicata în copie D-luĭ Rafailovici, imputernicitulŭ D-luĭ Poliacof în diua 1 luna Februarie 1878, contra căreĭ încheerĭ nu s'a făcutŭ recursŭ în termen de 8 dile prevede art. 22 sus ciatŭ, că cualitatea de a primi sentinţa este recunoscută D-luĭ Rafailovicĭ după procura generală legalisată de Trib. Ilfov S. III la No. 7926 din 1877, că însă numitulŭ imputernicitŭ făcêndŭ recursŭ contra încheereĭ cu No. 2426, prin care afa-

Digitized by Google

cerea se trimite înaintea unuĭ juriŭ spre a se fixa indemnisarea, iar nu contra hotărîreĭ declarative de expropriere, cată a se respinge ca neadmisibil;

In numele legeĭ,

Respinge, etc.

Condamnă, etc.

Dată, etc. Secţ. II

Digitized by Google

No. 64.

URMARIRE SILITA. — **Chemarea moscenitorilorŭ devenţĭ majorĭ.**

1). *Se comite unŭ excesŭ de putere când tribunalul cu ocasiunea vîndării unuĭ imobilŭ de minorĭ chémă numaĭ pe tutore, éră nu şi pe minoriĭ devenţi majorĭ.*

No. 214. — **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Ilfovŭ s. III No. 1878, prin care s'a adjudecatŭ unŭ imobilŭ alŭ defunc. Ioniţă Iacob.

29 Maiŭ 1879.

CURTEA

Ascultând pe d-nu membru-raportor, Al. Cantacuzin.

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ II de casare astŭ-felŭ formulatŭ: „Că noĭ ca majorĭ n'amŭ fostŭ citaţĭ în regulă ca să asistămŭ la vîndarea imobiluluĭ.“

Avêndŭ în vedere că după cererea creditoruluĭ, urmărirea s'a începutŭ. în persóna D-neĭ Vasilichiţa Iacov, în calitate de tutrice, considerândŭ pe toţĭ moscenitoriĭ reposatuluĭ Ioniţă Iacov de minorĭ pe când în realitate, după cum se constată chiar din ordonanţa de adjudecare, numaĭ unul din moştenitori

Digitized by Google

era minorĭ, ceĭ alţĭ însă eraŭ majorĭ şi ast-felŭ trebuia sá fie încunoştiinţaţĭ şi citaţĭ personalŭ fie-care în parte;

Că în specie, Tribunalulŭ procedândŭ la urmărirea şi vîndarea imobiluluĭ reposatuluĭ Ioniţă Iacob, fără ca moscenitoriĭ majorĭ aĭ acestuia să fie citaţĭ, aŭ comisŭ unŭ învederatŭ excesŭ de putere şi dar ordonanţa trebuie a fi anulată.

Pentru aceste motive şi fără a maĭ discuta cele alte mjilóce de casare.

Caseadă, etc.

Trimite, etc.

Dată, etc.

Secţ. II civ.

Digitized by Google

No. 65.

URMĂRIRE SILITĂ. — **Suspendarea vînḑării.**

1) *Desistarea unuĭ creditorŭ urmăritorŭ nu póte face pe Trib. să suspende vînzarea întru câtŭ celŭ d'al doilea creditore nu consimte la acésta.*

No. 216. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de D-na Elena Iliescu contra ordonanţeĭ Trib. Ilfov S. III, No. 239 an. 1879, prin care s'a adjudecat un imobil al D-luĭ Ion Iliescu asupra D-luĭ Niţă Florescu.

30 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu Gr. Filiti, consilier raportor;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ I de casare: „Exces de putere comis de Tribunalŭ, vândândŭ o avere a mea ca avere a debitoruluĭ dupè uă publicaţie făcută de altŭ creditorŭ Atanasiu, care la ḑiua vêndăreĭ a renunciatŭ la vêndare şi urmărirea făcută de dênsulŭ, iarŭ urmărirea creditoruluĭ Simionescu nu era în termen (art. 536 pr. violat).

Considerândŭ că în cât priveşte partea I din acestŭ recursŭ, din ordonanţa de adjudecare resultă că recurentulŭ a cerutŭ numaĭ uă simplă amânare, nu a cerutŭ însă revendicarea imobiluluĭ urmăritŭ, şi nicĭ a depusŭ cauţiune conformŭ art. 533 pr. c. civ.; iar în ceea ce priveşte partea II din acestŭ mijloc

Digitized by Google

urmărirea s'a începută după cererea a doĭ creditorĭ; că simplulŭ faptŭ că în ḑioa fixată pentru vêndare, unulŭ din creditorĭ Atanasiu s'a desistatŭ, nu putea împiedica pe Tribunalŭ d'a procede la vêndare, pe cât celŭ d'alŭ doilea creditorŭ urmăritorŭ a stăruitŭ, iar procedura relativă la publicarea vêndăreĭ era îndeplinită;

Asupra mijloculuĭ II de casare: „Eróre de faptŭ, că Tribunalulŭ se înșală cândŭ susține că din actulŭ de ipotecă resultă, că treĭ prăvăliĭ sunt ipotecate de Ión Iliescu, pe cândŭ noĭ constatămŭ că numaĭ doĭ era avere a sa, după testamentulŭ tatăluĭ sĕŭ.

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ se rapórtă la cestiunĭ de faptŭ pe care Trib. ca instanță de fondŭ este suveranŭ a le aprecia și scăpa de sub censura Casațieĭ;

Asupra mijloculuĭ III de casare: Violarea art. 510 pr. civ. căcĭ din ordonanță nu se constată că s'a îndeplinitŭ formalitățile îndeplinite de acestŭ articolŭ, și carĭ suntŭ cerute de art. 512 pr. sub pedépsă de nulitate;

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ nefiindŭ propusŭ la Trib. nu se póte invoca pentru prima óră în Casație.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secția II.

Digitized by Google

No. 66.

MOTIVE NUOĬ ÎN CASAŢIUNE.

1) *Este neadmisibilŭ recursulŭ în casaţiune, cândŭ este întemeîatŭ pe motive cari n'aŭ fostŭ propuse şi discutate de instanţa de fondŭ.*

No. 217. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de D-na Cleopatra Iliescu contra ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Ilfov S. III, No. 232, an. 1879, pentru vîndarea unuĭ imobil.

30 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu Gr. Filiti, membru-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra mijlócelorŭ de casare ast-felŭ formulate: Escesŭ de putere comisŭ de Tribunalŭ vîndêndŭ iară averea mea ca avere a debitoreluĭ, dupĕ uă publicaţiune făcută de altŭ creditorŭ Atanasiu, care la dioa vîndăriĭ a renunciatŭ la vîndare şi urmărirea făcută de dênsulŭ în urmărirea creditoreluĭ Simionescu, nu era în termenŭ (art. 536 pr. civ).

Eróre de faptŭ că Trib. se înşélă cândŭ susţine că din actulŭ de ipotecă resultă, că treĭ prăvăliĭ suntŭ ipotecate de Ión Iliescu, pe cândŭ noĭ constatămŭ că numaĭ douĕ eraŭ averea sa, dupĕ testamentulŭ tatăluĭ sĕŭ;

Digitized by Google

Violarea art. 511 pr. civ., căcĭ din ordonanță nu se constată că s'aŭ îndeplinitŭ formalitățile cerute de acestŭ articolŭ și cari suntŭ cerute de art. 512 sub pedépsă de nulitate.

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ ne fiindŭ propusŭ la Trib., nu se póte invoca pentru prima óră în casație.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc. Secția II.

Dată, etc.

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 5. – MATERIE PENALE. – No. 5.

No. 37.

VERDICTULŬ JURAŢILORŬ. – **Capacitatea juratuluĭ.**

1) *Cândŭ în rĕspunsulŭ juraţilorŭ la prima questiune asupra faptuluĭ principalŭ, se observă că în locul cuvîntuluĭ «Da» a fostŭ scrisŭ maĭ înainte «Nu», acésta nu póte fi provenită de câtŭ dintr'o eróre, întru câtŭ asupra questiuneĭ accesorie eĭ s'a pronunciatŭ afirmativŭ.*

2) *Imprejurarea că unulŭ dintre juraţĭ este falitŭ, nu constitue unŭ mijlocŭ de casare, întru câtŭ nu s'a făcutŭ contestaţie la presenta sa pe listă juraţilorŭ.*

No. 160. – **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Nicolae Băloiu, Marin Băloiu, Stefan Vasile Chiţu, Iordache Pătru şi Marin Roşianu contra decis. Curţeĭ cu Juraţĭ din Vâlcea cu No. 4. an. 1879.

2 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu C. E. Schina, preşedinte raportor ;

Pe D-nu procuror general G. Filiti, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ I de casare ast-fel formulatŭ, că în verdict în dreptulŭ cestiuneĭ s'a scrisŭ maĭ ântêiŭ cuvêntulŭ „Nu“ şi în urmă, îndreptându-se, s'a scrisŭ „Da.“

Digitized by Google

Avêndŭ în vedere că de şi rĕspunsulŭ juraţilorŭ la prima cestiune, se vede că în locul ŭ cuvêntuluĭ „Da“ se scrisese maĭ ântêiŭ „Nu,“ însă din alŭ doilea rĕspunsŭ privitorŭ la o circumstanţă agravantă, se dovedeşte că intenţiunea juraţilorŭ era de a rĕspunde „Da“, la prima cestiune, căcĭ nu se înţelege ca să răspundă afirmativŭ la cestiunea accesorie şi negativŭ la cea principală, de unde resultă că Curţea era ţinută să primescă rĕspunsulŭ îndreptatŭ ca afirmativŭ.

Asupra mijloculuĭ II de casare: „Violarea art. 262 pr. p., că D-nu Ión Nicolau, care este falitŭ, a luatŭ parte în comisiunea juraţilorŭ.“

Avêndŭ în vedere că circumstanţa, că unulŭ din juraţĭ este falitŭ, nu póte fi invocată ca unŭ mijlocŭ de incapacitate a sa, spre a se cere casarea sentinţeĭ, de vreme ce nu s'a făcutŭ în termenŭ contestaţiune la presenţa sa pe lista juraţilorŭ, conformŭ art. 268 din Codulŭ de Pr. Civ.

Asupra mijloculuĭ III de casare: „Violarea art. 11 din regulamentulŭ Curţilorŭ cu juraţĭ, că martoriĭ apărăreĭ s'aŭ citatŭ fórte târziŭ. ast-felŭ că n'aŭ avutŭ timpulŭ să se presinte.“

Avêndŭ în vedere că timpulŭ materialŭ pentru venirea martorilorŭ neflindŭ fixatŭ de lege, este lăsatŭ la aprecierea judecătoruluĭ de fondŭ, care a pututŭ fórte bine să găsescă că martoriĭ aŭ avutŭ timpulŭ de a veni, de vreme ce a fostŭ timpŭ pentru venirea dovezi de primirea citaţieĭ din partea lor.

Asupra mijloculuĭ IV şi VI de casare: „Violarea art. 340 pr. c. p. că nu s'a notificatŭ în regulă lista martorilorŭ acusaţiuneĭ.“

„Unulŭ din juraţĭ n'a semnatŭ numele întregŭ, ci numaĭ Budişteanu, juratŭ, care a şi figuratŭ în comisiune.“

Considerândŭ că aceste mijlóce nu suntŭ esacte, de vreme ce se dovedeşte prin acte din dosarŭ, că martoriĭ aŭ fostŭ comunicaţĭ şi că lista juraţilorŭ este făcută după regulă, neflindŭ nicĭ o îndoială asupra persóneĭ luĭ Budişteanu, care a figuratŭ în comisiunea juraţilorŭ.

Asupra mijloculuĭ V, întemeiatŭ pe violarea art. 395 pr. c.

Digitized by Google

p., că greficrulŭ n'a trecutŭ în procesulŭ-verbalŭ alŭ ședințeĭ că n'aŭ fostŭ observate formalitățile în privința chiemăreĭ martorilorŭ.

Avêndŭ în vedere că procesulŭ-verbalŭ alŭ ședințeĭ se vede încheiatŭ de Grefierŭ, conformŭ art. 395 pr. c. p.

Asupra mijloculuĭ VII de casare: „că nu s'a pusŭ juraților o cestiune separată asupra faptuluĭ, dacă amŭ fostŭ în legitimă apărare.“

Considerândŭ că nu resultă din nimicŭ că apărarea a invocatŭ în favórea sa legitimă apărare.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secția II.

Digitized by Google

No. 38.

REGULAMENT DE COMPETINȚA.

1) *Delictulŭ comisŭ de unŭ soldatŭ în complicitate cu unŭ civilŭ este de competinţa instanţelorŭ civile ordinare de a'lŭ judeca.*

No. 161. — Regulamentŭ de competinţă în causa caporaluluĭ Păsărică Pandele, după cererea D-luĭ Procurorŭ Generalŭ de pe lângă acéstă Curte.

2 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D. G. Filiti, consiliar-raportor;

Deliberândŭ:

Avêndŭ în vedere că caporalulŭ Păsărică Pandele fiindŭ datŭ judecăţeĭ, pentru că în complicitate cu unŭ civilŭ anume Vasile Gheorghe a comisŭ faptulŭ de furtŭ prin efracţie, Trib. Ilfov secţ. II corecţ. înaintea căruia causa a fost trimisă a se judeca, prin sentinţa No. 190 de la 29 Ianuarie 1879 'şĭ declină competinţa, pe motivŭ că faptulŭ a fostŭ comisŭ de unŭ militarŭ şi prin urmare este de competinţa instanţelorŭ militare a'lŭ judeca; că afacerea fiindŭ trimisă Consiliuluĭ de Resbelŭ din a doua divisie militară teritorială, acesta prin sentinţa No. 192 de la 18 Aprilie a. c. de asemenea 'şĭ de-

Digitized by Google

clină competinţa, pe motivŭ că faptulŭ fiindŭ comisŭ de unŭ militarŭ în complicitate cu unŭ civilŭ, este de resortulŭ instanţelorŭ ordinare a'lŭ judeca (art. 73 c. j. militare).

Avĕndŭ în vedere că ambe aceste acte remăindŭ definitive, cursulŭ justiţieĭ este întreruptŭ şi astfelŭ Curtea de Casaţie este chemată de dreptŭ a pronunţa unŭ regulamentŭ de competinţă, conformŭ art. 525 proc. pen.

Considerândŭ că, după cumŭ resultă din actele de instrucţiune, caporalulŭ Păsărică Pandele a comisŭ faptulŭ ce 'ĭ se impută în complicitate cu unŭ civilŭ şi ca atare, conformŭ art. 73 C. J. militare, instanţele ordinare sunt competinte a'lŭ judeca.

Pentru aceste motive,

Regulândŭ competinţa, trimite causa înaintea Trib. Ilfov secţ. II corecţ. spre a se judeca conformŭ legeĭ.

Dată, etc. secţ. II.

Digitized by Google

No. 39

CIRCUMSTANȚE USURATOARE. — **Contraventiune.**

1) *În materie de contraventiuni, judecătorulŭ nu are dreptulŭ să acorde circumstanțe ușurătóre.*

No. 163. — Casarea sentinței Trib. Teleorman, No. 57, an. 1879, după recursulŭ făcutŭ de D. procurorŭ al aceluĭ Trib.

8 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D. St. Silion, consilier-raportor;

Pe D. G. Filiti, procurorŭ-general, în conclusinĭ;

Deliberândŭ

Asupra motivuluĭ de casare, trasŭ din violarea art. 60 cod. pen., căcĭ în materie de contraventiunĭ care se pedepsește cu pedépsă polițienéscă nu se póte admite circumstanțe ușurătóre.

Considerândŭ că, după cumŭ resultă din coprinderea art. 60 cod. pen., circumstanțele atenuante suntŭ lăsate la facultatea juriuluĭ în materie criminală, și a judecătoruluĭ corecționalŭ în materie corecțională propriŭ zisă, și nu se póte prin analogie acorda acéstă facultate judecătoruluĭ în materie de contraventiune, în care legea pedepsindŭ faptulŭ, iar nu intentiunea, nu a credutŭ de cuviință a acorda judecătoruluĭ

Digitized by Google

dreptulŭ să scadă pedépsa prin declarare de circumstanțe atenuante;

Că în specie, Tribunalulŭ admițăndŭ circumstanțe atenuante în materie de contraventiune pentru unŭ faptŭ, care se pedepsește cu pedépsă polițienéscă și apărândŭ de pedépsa închisóreĭ pe contravenientŭ, a violatŭ citatulŭ articol de lege.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Dată, etc. Secț. II.

Digitized by Google

No. 40.

PROBA TESTIMONIALA. — **Textulŭ legeĭ.**

1) *Proba testimonială nu este admisibilă nicĭ înaintea instanţelorŭ de represiune daca sumă ce decurge dintr'unŭ contractŭ civilŭ este maĭ mare de* 150 *leĭ.*

2) *Cândŭ Curtea adoptă în totŭ sentinţa tribunaluluĭ, nu maĭ este nevoe să reproducă şi în decisiunea sa textulŭ legiĭ pe care se bazéză întru câtŭ elŭ este reprodusŭ în sentinţa Trib.*

No. 172. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Costea Pascaliadi contra decis. Curţeĭ de Apel din Craiova secţ. II, No. 258, an. 1879.

14 Maiŭ 1879.

CURTEA.

Ascultândŭ pe D-nu Sc. Ferechid, consilier-raportorŭ;

Pe D-nu Gr. E. Păucescu, advocatŭ asistentŭ alŭ recurentuluĭ, în desvoltarea motivelorŭ de casare;

Pe D-nu D. Popescu, advocatŭ asistentŭ alŭ pârţeĭ civile, în combaterĭ;

Deliberândŭ,

Asupra motivuluĭ I de casare: Nemotivare. Intr'adevĕrŭ Curtea Apelativă nu motivéză cari sunt elementele delictuluĭ de abuzŭ de încredere în specie."

Digitized by Google

Considerându că Curtea constata în faptu tóte elementele constitutive delictuluĭ de abuzŭ de încredere; mijloculŭ dar este neesactŭ în faptŭ.

Asupra mijloculuĭ II: „Violarea principiiloru de probaţiune în materie penală în descărcare.“ Intr'adeverŭ, Curtea de Apelŭ nu a voitŭ a esamina declararea martorilorŭ ascultaţĭ la Tribunalŭ, prin care inculpatulŭ susţinea că contractulŭ de împrumutare, pentru motivŭ că nu se póte asculta martori pentru dovedirea uneĭ sume maĭ mare de 150 fr. acésta este o eróre, căcĭ în materie penală în descărcarea acusatuluĭ este admisibilă orĭ ce probă.“

Considerândŭ că şi chiaru înaintea instanţelorŭ de represiune, proba testimonială este inadmisibilă, dacă suma ce decurge dintr'unŭ contractŭ civilŭ este maĭ mare de 150 leĭ; că în specie, suma pretinsă decurgêndŭ dintr'unŭ mandatŭ, împrejurarea invocată de recurentŭ, că banii împliniţĭ în virtutea acestuĭ mandatŭ s'a preschimbatŭ în împrumutŭ, acestu faptu, pe cât nu există un începutŭ de probă scrisă, nu se póte dovedi cu martorĭ, decĭ cu dreptŭ cuvêntŭ Curtea a respinsŭ cererea sa;

Că afară de acésta, Curtea chiaru admiţêndŭ proba testimonială, totuşĭ în faptŭ, ca instanţa de fondu, constată că depunerile martorilorŭ nu i-a formatŭ convicţiune;

Asupra mijloculuĭ III: „Eróre grosieră de faptŭ. Intr'adeverŭ acusatulu susţinea ca contractulŭ de depunere s'a transformatŭ în contractŭ de împrumutare şi Curtea motivéză că nu s'a doveditŭ vre-o modificare la contractulŭ de depositŭ;

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ se raporta la uă chestiune de faptŭ, pe care Curtea, ca instanţă de fondŭ, a fostŭ suverană a le aprecia;

Asupra mijloculuĭ IV: „Violarea art. 191 pr. p. Intr'adeverŭ Curtea Apelativă nu a cititŭ şi nicĭ n'a trecutŭ în sentinţa sa articolul din Codul Penal, pe care zice că l'a aplicat în specie.

Avêndŭ în vedere că Curtea adoptândŭ sentinţa Tribunaluluĭ, în care suntŭ înserate textele legeĭ, în virtutea cărora pro-

Digitized by Google

nunța pedépsa, nu numaĭ era necesariŭ a se transcrie din noŭ și în decisiunea atacată; prin urmare și acestŭ ultimŭ mijloc este nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată. etc.

Secția II.

Digitized by Google

No. 41.

ABUSU DE INCREDERE. – **Escesu de putere. – Prescripţiune.**

1) Pentru ca să existe delictulŭ de abuzŭ de incredere, trebue constatatŭ maĭ întiĭ primirea obiectului şi apoi intenţiunea dolósă.

2) Se comite un adevăratŭ excesŭ de putere când curtea, fără să ţină comptŭ de actulŭ prin care se constatŭ primirea uneĭ sume, candamnă la plata aceleeaşĭ sume de două orĭ.

3) Faptulŭ de abusŭ de incredere nu se consideră consumat de câtŭ in urma refusului saŭ imposibilitate materialŭ de plată, astu-felŭ că prescripţiunea pentru acestu delictŭ începe de la cerere saŭ punerea in întêrdiere, care este punctul seŭ de plecare.

No. 173. – **Casarea** decis. Curţei de Apol din Craiova S. II. No. 191 an. 79 după recursul făcut de Achil Zanfirolu.

14 Maiu 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. St. Silion, consilier-raportor;

Pe DD. Advocaţi Al. Lahovari şi P. Piso, în desvoltarea motivelor de casare.

Pe D. G. Filiti, procuror general, in conclusiuni.

Deliberand:

Asupra motivului I de casare tras din greşită aplicaţie a art. 323, căci Curtea nu se pronunţă asupra contra chitanţeĭ

Digitized by Google

din partea Stancuţei Filip, prin care să constată că n'am primit suma de 200 galb. cuprinsă in chitanţa mea şi in puterea căria numai, pronunţă condamnaţiunea pentru delict de abuz de incredere.

Avênd in vedere că, pentru ca cineva să fie acusat de delict de abuz de incredere, cată a se constata mai intâiu primirea banilor şi apoi intenţiunea doloasă; că recurentul, ca să dovedească Curţei tocmai faptul neprimiriĭ banilor, a exibat o contră chitanţa, tot din acea-şi dată 1870 Aprilie 20, din partea Epitropieĭ Casei Filip, prin care declară că chitanţa D-lui Zamfirol nu este seriósă, căci nu a primit banii;

Considerênd insă că Curtea, fără a discuta acest mijloc de apărare, a condamnat pe recurent pentru faptul de abuz de incedere, cu care chip a violat art. 323 C. P. şi a comis o omisiune esenţială.

Asupra mijlocului II de casare: Omisiune esenţiala şi invederatŭ escesŭ de putere neţiind sémă de desistarea parţei civile şi declaraţia sa făcută in mod oficial că s'a primit bani de la casa debitoare şi condamnéndu-mĕ la despăgubiri civile, s'a basat pe fapte fără existenţă, denaturând insăşi faptele.

Avênd in vedere că recurentul, in ce priveste apărarea sa relativŭ la acest punct, a invocat petiţiunea D-lui Botescu, mandantele sĕŭ, dată Tribunalului, prin care declara că suma de 200 galbenĭ ce'i se cuvenea a primit'o de la casa decedatului Filip şi că nu mai are nici o pretenţiune; că Curtea, fără a ţine comptŭ de acésta petiţiune condamnând pe recurent pentru a doua óra la plata eceliaşi suma, a comis in adever esces de putere.

Asupra mijlocului III tras din violarea art. 594 P. C. P. căcĭ acţiunea era prescrisă.

Considerând că abuzul de incredere resultênd din faptul unei deturnări comisă de un mandatar, acest fapt nu se socoteşte consumat de cât in urma refusului de plată sau imposibilitatea materială de a restitui banii incredinţaţi; că punctul fie plecare pentru acest delict are a se calcula de la cererea

Digitized by Google

sau punerea in intarziere a mandatarului, epoca de când are a curge și prescripțiunea de trei ani prevăzută de art. 594 Pr. C. P.

Că in specie, refusul de neplată resultând din scrisórea recurentului cu data de 26 Aprilie 1870 posterióră chitanței sale constatătoare primirei banilor de la acéstă epocă, are a se calcula și prescripțiunea; că de la 1870 Aprilie 26, data scrisóreí, și pănă la 1876 Octombrie 30, pornirea acțiunei, fiind trecuți trei ani, Curtea a violat articolul de lege citat când a respins prescripțiunea.

Pentru aceste motive

Casează, etc.

Data, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 42.

RECURSU NEADMISIBILU.

1). *Este neadmisibilă recursulă făcută d'a dreptulă in casaţiune, éră nu la grefa instanţeĭ care a pronunţatŭ sentinţa ce se atacă.*

No. 178. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Stan Vâlcea contra sentinţeĭ corecţionale a Trib. Mehedinţĭ de la 11 Aprilie 1879.

16 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu D. Zamfirescu, consiliarŭ-raportorŭ;

Pe d-nu G. Filiti, procurorŭ general, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ:

Avêndŭ în vedere că, după cum resultă din coprinderea art. 417 combinatŭ cu 427 din pr. C. P. atâtŭ partea civilă, câtŭ şi condamnaţiĭ în materie penală urméză a face recursurile la grefa instanţeĭ, a căreĭ decisiune voeşte a ataca,

Digitized by Google

Că în specie, recurentulŭ adresândŭ recursulŭ sĕŭ d'a dreptulŭ la acéstă Curte, cată a fi respinsŭ ca neadmisibilŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 43.

DREPTULU APARARII.

1). Se violéză dreptulŭ apărăriĭ, cândŭ Curtea refusa chemarea marturilorŭ cu care acusatulŭ voiea să constate ca elŭ lipsea de la loculŭ unde se pretinde că s'a comisŭ faptulŭ ce i se impută.

No. 179. — **Casarea** decis. Curţeĭ de Apelŭ din Craiova Sec. II. No. 293 din 79, după recursulŭ făcutŭ de Ión Bălcescu.

16 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu D. Zamfirescu, consiliarŭ-raportor;

Pe d-nu G. Filiti, procurorŭ în conclusiunĭ;

Deliberândŭ:

Asupra primuluĭ mijlocŭ de casare ast-felŭ formulatu:

„Onor. Curte, fără a 'mĭ admite dreptulŭ de apărare prin audierea martorilorŭ aĭ primeĭ instanţe, de óre-ce proba principală în favórea sa este chiarŭ soţulŭ pacienteĭ, care a arătatŭ că în ziua comiteri faptuluĭ nu eramŭ în comuna Bălcești-Cârlăgeĭ, ci în comuna Ciocâdia, în depărtare ca la zece chilometre, și ast-felŭ prin acéstă mĕsură suntŭ violate disposiţiunile art. 185 din pr. p. și pe lângă acésta, căcĭ curtea

Digitized by Google

mi-a respinsu audierea a nouĕ martorĭ pentru constatarea inocenţeĭ mele."

Vĕzĕndŭ art. 186 comb. cu 406 din Pr. C. P.

Considerândŭ că prin cuvintele „daca va cere trebuinţa" întrebuinţate în acestŭ textŭ, legiuitorulŭ n'a voitŭ să subordone dreptulŭ de apărare aprecieri discreţionare a judecătorilorŭ, dândŭ acestora puterea de a refusa într'unŭ modŭ arbitraru ascultarea martorilorŭ ceruţĭ de părţĭ, ci a voitŭ a zice că Tribunalele suntŭ ţinute să asculte pe martorĭ orĭ de câte orĭ eĭ potŭ fi trebuincioşĭ, orĭ de câte orĭ proba testimonială este admisă de lege, şi numaĭ în cazulŭ cândŭ astă probă arŭ părea tribunaluluĭ surabondentă, pentru că faptulŭ ce să propune a se stabili arŭ fi certŭ, saŭ cândŭ astă probă arŭ fi neadmisibilă în dreptu, numaĭ în acestĕ cazurĭ e permisŭ tribunalelorŭ să nu asculte martorĭĭ ceruţĭ;

Că în specie, recurentulŭ a propusu la Curtea de Apelu martorĭ, cu carĭ voia să dovedéscă ca în ziua cândŭ se susţine de pacientŭ şi de acusaţie că a comisŭ bătaia, elŭ lipsea din comuna unde s'a comisŭ faptulŭ în o altă comuna, departare de zece chilometre; că Curtea refusândŭ chiemarea martorilorŭ invocaţĭ de recurentŭ, a violatŭ dreptulŭ apărărĭ.

Pentru aceste motive,

Casézà, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 44

COMPETINȚA.

1). *Nu este locŭ ca Curtea de casațiune se pronunțe unŭ regulamentŭ de competință când questiunea a fostŭ sesisată numai de instanțiile judecătoresci militare, éră nu și de cele criminale ordinare.*

No. 186. — **Respingerea** cereri făcută de Procurorulŭ generalŭ alŭ acesteĭ curțĭ pentru a se pronunța unŭ regulamentŭ de competință în causa gardiștilorŭ Petre Dima și Const. Lazăr.

22 Maiŭ 1879.

CURTEA

Ascultândŭ pe d. consiliarŭ I. Calinderu, însărcinatŭ a ocupa fotoliulŭ Ministeriuluĭ publicŭ, în conclusiunĭ,

Deliberândŭ :

Considerândŭ că după art. 525 Pr. P. Curtea de casație are dreptulŭ a pronunța unŭ regulamentŭ de competință numaĭ în cazulŭ când este conflictŭ între doă saŭ maĭ multe instanțe judecătorescĭ, ale cărorŭ hotărîrĭ declinătóre de competință arŭ fi definitive.

Considerândŭ că în specie, după cum resultă din actele state în dosarŭ în acéstă afacere, a fostŭ sezisate numaĭ instanțele judecătorescĭ militare, adică Consiliulŭ de disciplină al Guardei Civice și Consiliulŭ de resbelŭ militarŭ, nu însă și instanța criminală ordinară; că afară de acésta Consiliulŭ de Resbelŭ

Digitized by Google

militarŭ nicĭ a pronunţatŭ vre-o hotărîre declinatóre de competinţă, sau o ordonanţă în regulă de către şefulŭ divisieĭ, după cum prevede art.... Codulŭ justiţieĭ militare, căcĭ resoluţia pusă de către aceştia (şefulŭ divisieĭ) pe adresa procuratoruluĭ Guardeĭ cu No. 4 din 13 Decembrie 1878, prin care declară că Consiliulŭ de Resbelŭ nu arŭ fi competinte, nu póte echivala cu o ordonanţă, după cum prevede legea; că aşa fiind nu este locŭ de a se pronunţa unŭ regulamentŭ de competinţă.

Pentru aceste motive,

Declară că nu este locŭ a se pronunţa unŭ regulamentŭ de competinţă şi respinge cererea D-luĭ Procurorŭ generalŭ.

Dată în camera de consiliu etc.

Secţ. II.

Digitized by Google

No. 45.

APLICAREA PEDEPSEI. — **Falsŭ.** — **Intenţiune dolósă.** — **Amânarea procesuluĭ.** — **Circumstanţe uşurătóre.** — **Majoritate de voturĭ.**

1). Cu dreptŭ cuvintŭ Curtea aplică pedépsa cuvenită celuĭ declaratŭ de juriŭ culpabilŭ în faptă de complice, când din rĕspunsul juriuluĭ nu resultă că faptulŭ n'a existatŭ, măcarŭ că presupusulŭ autorŭ principalŭ alŭ falsuluĭ aŭ fostŭ aquitatŭ de juraţĭ.

2) Din cuvintulŭ **culpabilŭ** *coprinsŭ în rĕspunsulŭ juraţilorŭ, resultă intenţiunea dolósă a acusatuluĭ cândŭ a comisŭ falsŭ în acte publice, astŭ-felŭ că nu este trebuinţă a se pune osebită questiune juraţilorŭ.*

3). Nu se póte amâna unŭ procesŭ pentru altă sessiune, fărŭ să fie constatatŭ că juraţiĭ s'aŭ înşelatŭ.

4). Imprejurarea că circumstanţele uşurătóre n'aŭ fostŭ admise de comisiunea juraţilorŭ cu majoritate de voturĭ nu póte servi condamnatuluĭ pentru a-şĭ forma unŭ mijlocŭ de casare, întru câtŭ Curtea ţinândŭ comptŭ de dînsele, 'ĭ a micşioratŭ osânda.

No. 188. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Stancu Stan Stanescu contra decisiuneĭ Curţiĭ cu juraţĭ din Teleorman No. 2 anul 1879.

Digitized by Google

25 Maiŭ 1879.

CURTEA.

Ascultândŭ pe d-nu C. E. Schina, preşedinte-raportor;

Pe d-nu G. Filiti, procurorŭ generalŭ, în conclusiunĭ.

Deliberândŭ:

Asupra motivuluĭ I de casare, că răŭ Curtea l'a condamnat ca complice, pe cătŭ juriulŭ declarase de nevinovat pe autorulŭ principalŭ.

Considerând ca imprejurarea, că presupusulŭ autorŭ principalŭ alŭ falsuluĭ a fostu achitat de juriu, nu póte beneficia recurentului, care s'a recunoscutŭ de complice în acest faptŭ, de óre-ce din respunsulŭ juraţilor nu resultă că faptulŭ n'a esistat şi dar Curtea bine a urmatŭ, condamnându'l la pedépsa prescrisă de lege.

Asupra mijloculuĭ II, că nefiindŭ constatat al treilea element al falsuluĭ, intenţiunea dolósă, nu putea să fie condamnat.

Considerând ca, din cuvêntulŭ *culpabil* coprinsŭ în respunsulŭ juraţilor resultă invederat că acusatulŭ a avut intenţiune dolósa când a comis falsŭ în acte publice, deci nu era locŭ a se pune osebita cestiune juraţilor.

Asupra mijloculuĭ III, că Curtea, de şi a constatat că s'aŭ înşelatŭ în fondŭ, totuşĭ n'a amânatŭ judecata pentru o alta sesiune, conform art. 375 C. P.;

Considerândŭ că nu resultă din nimicŭ că judecătoriĭ arŭ fi constatat că juraţiĭ s'aŭ înşelat în fondŭ, singurul cazŭ când arŭ fi pututŭ uza de facultatea ce le este dată prin lege;

Asupra mijloculuĭ IV, că juraţiĭ au pronunţat circumstanţe atenuante, fără să declare cu majoritate de voturĭ.

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ nu se póte invoca de recurentu, de vreme ce Curtea a ţinutu comptŭ de circonstanţe

Digitized by Google

atenuante, spre a-ĭ micșora pedépsa și décă aceste circumstanțe aŭ fostŭ declarate fără ca să fi existatŭ în privința lorŭ majoritate de voturĭ în comisiunea juraților, nu acusatulŭ să póte plânge de unŭ ce care ĭ-a venitŭ în favóre.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secția II.

Digitized by Google

No. 46.

MEDICU.

1). *Mediculŭ care a datŭ avisulŭ sĕŭ în cualitate de expertŭ nu póte face parte în comisiunea juraţilorŭ care are să judece pe acusatŭ.*

No. 193. — **Casarea** decis. Curţeĭ cu juraţĭ din Bacău No. 101 din 1879, după recursulŭ făcutŭ de Iacovache şi Gheorghe C. Sava.

29 Maiŭ 1879.

CURTEA

Ascultândŭ pe d-nu C. E. Schina, preşedinte-raportor.

Pe d. G. Filiti, procuror-generalŭ, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ de casare, că între d-niĭ juraţĭ a luatŭ parte şi d. dr. Dumbrăvénu, care a făcutŭ constatările şi a dresatŭ tóte visum repertum.

Văţândŭ art. 290 Pr. C. P.

Considerândŭ că după acestŭ art. aliniatulŭ penultimŭ, cineva nu póte fi juratŭ în o afacere în care a figuratu ca expertŭ etc. sub pedépsă de nulitate;

Considerândŭ că medicii, de câte orĭ instrumentéză în a-

Digitized by Google

cestă calitate și suntŭ chiemați a'și da avisulŭ lorŭ, conform. art. 43 Pr. C. P. suntŭ considerați ca experți, și dar în materiele unde eĭ au făcutŭ asemenea acte de constatare nu potu lua parte ca juraţĭ.

Că în specie, D-l Dr. Dumbrăvénu care, în calitate de medic. a dat avisulŭ sĕŭ, luândŭ parte în comisiunea juraţilorŭ, s'a violatŭ susu citatulŭ textŭ de lege.

Pentru aceste motive,

Caseadă, etc.

Dată, etc.

Secţiunea II.

Digitized by Google

No. 47.

JŬDECĂTORULŬ TRIBUNALULUĬ.

1) *Judecătorulŭ Trib. care a făcutŭ instrucţiunea unuĭ procesŭ criminalŭ, dândŭ mandate de depunere, de arestare, saŭ care a sub-scrisŭ ordonanţe de urmărire, nu póte face parte în curtea juraţilorŭ.*

No. 196.—Casarea decis. Curţeĭ cu juraţĭ din Ialomiţa No. 8, an. 1879, după recursulŭ făcutŭ de Costache Niţă Mandaia, saŭ Pavelŭ Niţă Mandaia şi Ion Ioniţă.

29 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu Sc. Ferechidi, consilier-raportor;

Pe D-nu G. Filiti, procurorŭ generalŭ, în conclusiuni;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ invocatŭ din oficiŭ, că unulŭ dintre magistraţiĭ Curţeĭ cu juraţĭ, D-nu N. Popescu a semnatŭ mandatulŭ de arestare, datŭ contra luĭ Costache Niţă Mandacŭ, şi ast-felŭ nu putea lua parte la judecarea procesuluĭ, conformŭ art. 248 pr. c. p.

Vĕdĕndŭ art. 248 pr. c. p.

Considerândŭ că prin acestŭ articolŭ se interzice într'unŭ modŭ absolutŭ membrilorŭ Tribunaluluĭ, cari aŭ făcutŭ instruc-

Digitized by Google

ţiunea, de a face parte din Curtea juraţilorŭ sub pedépsă de nulitate; că prin cuvîntulŭ „Judecătorulŭ care a făcutŭ instrucţiunea,“ se înţelege şi aceia cari au datŭ mandatŭ de depunere, de arestare, saŭ acela care a subscrisŭ ordonanţa de urmărire;

Că în specie, D-nu N. Popescu, care a luatŭ parte la cercetarea causeĭ în calitate de judecător de instrucţiune, a semnatŭ ordonanţa de arestare dată contra inculpatuluĭ Costache Niţă Mandac; că ast-felŭ s'a violatŭ citatulŭ articolŭ.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Dată, etc.

Secţia II.

Digitized by Google

No. 48.

RECUSAŢIUNE.

1) *In casŭ de recusaţiunea unuĭ judecătorŭ, Trib. nu este legalmente constituitŭ, dacă ministerulŭ publicŭ n'a fostŭ representatŭ şi n'a luatŭ conclusiunĭ.*

No. 198. — Casarea decis. Curţeĭ de Apelŭ din Iaşĭ Secţ. II No. 90, an. 1879, dupĕ recursulŭ făcutŭ de Enache Şandru

29 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu Al. Cantacuzen, consiliar-raportor;

Pe D-nu G. Filiti, Procurorŭ generalŭ, în conclusiunĭ.

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ I de casare, aliniatulŭ *a*, că cu ocasiunea judecări cereri de recusaţiune formulată în persóna D-luĭ Preşedinte Antoniu, Ministerulŭ publicŭ n'a fostŭ representatŭ (art. 283 pr. civ. şi 25 pr. pen.)

Vĕdêndŭ art. 283 pr. cod. civ.

Considerândŭ că dispositiunile acestuĭ articolŭ relativŭ la recusaţiune, urmândŭ a fi observate şi în materie penală, unde conclusiunile Ministeruluĭ public suntŭ obligatoriĭ, Curtea saŭ Tribunalulŭ nu se potŭ socoti regulatŭ constituite şi decisiunea lorŭ este lovită de nulitate, daca la cercetarea orĭ-căruĭ inci

Digitized by Google

dentŭ nu se constată că Ministerulŭ publicŭ a fostŭ representatŭ și că a luatŭ conclusiunĭ;

Că în specie, recusațiunea făcută de recurentŭ în persóna președinteluĭ fiindŭ judecată de Curte, fără să se constate că Ministerulŭ publicŭ a fostŭ representatŭ și ascultatŭ, s'a violatŭ sus citatulŭ articolŭ de lege, și decĭ pentru acestŭ motivŭ are a fi casată decisiunea atacată.

Pentru aceste motive și fără a maĭ discuta cele alte mijlóce de casare.

Caséză, etc.

Dată, etc.

Secția II.

Digitized by Google

No. 49.

ARESTARE NELEGALĂ.

1) *Se facŭ culpabilĭ de delictulŭ de arestare nelegală, toţĭ aceia cari deţinŭ unŭ copilŭ contra voinţeĭ persóneĭ însărcinată cu îngrijirea luĭ.*

No. 201. — **Respingerea** mijloculuĭ II de casare invocatŭ de preotul Vlasiu Vasiliŭ, în recursul ce a făcutŭ contra decis. Curţeĭ de Apelŭ din Bucurescĭ S. III No. 279, an. 1879.

30 Maiŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu G. Creţénu. consilier-raportor;

Pe D-nu G. Filiti, procurorŭ generalŭ, în conclusiunĭ.

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ II de casare: „Rea interpretare a art. 272 c. p. Acest articolŭ pedepsesce numaĭ pe aceia cari aŭ luatŭ libertatea unuĭ omŭ, care putea dispune de ea. In specie a fostŭ vorba de unŭ copilŭ de 4 ḑile, şi care a fostŭ deţinutŭ o oră.“

Considerândŭ că prin decisiunea atacată cu recursŭ se constată că recurentulŭ a deţinutŭ în biserică pe unŭ copilŭ, care era adusŭ a 'lŭ boteza, contra voinţeĭ femceĭ care 'lŭ adusese în acelŭ locŭ, şi că nu i s'a datŭ libertatea de cât în urma intervenireĭ Primaruluĭ; că faptulŭ acesta întrunindŭ

Digitized by Google

elementele unei sequestrări ilegale, Curtea bine a urmatŭ, condamnându-lŭ conformŭ art. 272 c. p.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secţia II.

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 6. — IUNIU 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĬ, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

No. 63.

CONSTITUIREA CURȚII. – **Opositiune.** – **Recurs omiso-medio.**

1) *Curtea este legalmente constituită când chémă unŭ advocat sŭ ţină locul judecătorulŭi absinte; asemenea şi când procurorele absinte se inlocueşce cu unul din judecători sei.*

2) *Celŭ judecat in lipsă de instanţa de fond, nu este admis sŭ facă recursŭ omiso-medio; elŭ trebue sŭ usese mai intăiŭ de catea opositiunei.* –

Nr. 150. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de C. Erbiceanu, tutorele caseĭ Areti Negrescu, contra decisiuni Curţi de apel din Crajova Secţiunea I No. 30 anul 1879, pronunciată in procesul cu DD. Anastasie Corenti, Elena Perdichidi şi alţii pentru moscenire.

1 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. St. Silion, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra intăiuluĭ mijloc de cassare :

„Violarea Art. 330 din pr. Civ. fiind că Curtea nu constată că advocatul Zătreanu, care a ocupat fotoliul de judecător, are titluri, nici că a fost luat dupa ordinea tabloului. Acestŭ

Digitized by Google

punct este relativ la constituirea Curţiĭ, prin urmare de ordine publică şi póte fi invocat pentru prima óră înaintea acesteĭ Curţĭ.

Avênd în vedere Art. 330 pr. Civ.

Considerând că după cum resultă din decisiunea supusă re cursuluĭ, în urma a două divergin̦ţe consecutive ce s'a urmat înaintea Curţiĭ de Apel din causă că judecătoriĭ de la cele alte secţiuni se găsiaŭ plecaţĭ, Preşedintele, în virtutea dreptuluĭ ce'ĭ acordă legea, a chemat pe D-l advocat Zătreanu de a lua parte ca judecăter la cercetarea şi resolvarea procesuluĭ; că acéstă cualitate a d-lui Zătreanu de advocat n'a fost pusă în contestaţiune; că el singur in acel moment s'a aflat în sala Curţiĭ, în cât nu se poate zice că nu s'a chemat dupe ordinea tabloului; că ast fel constituirea instanţeĭ a fost legal făcută prin participarea D-luĭ Zătreanu la cercetarea procesuluĭ; că prin urmare, acest mijloc se găsesce nefondat;

Asupra mijloculuĭ al II: Dupe Art. 82 din pr. civ. Curtea când pune pe un judecător séŭ pe un advocat să ocupe fotoliul Ministeruluĭ public, trebue să arate prin decisiunea sa motivul care a împedicat pre procurorul titular d'a lua conclusiunĭ şi de a'l inlocui prin alt cine-va, ceia ce în specie nu se arată în decisiunea Curţiĭ."

Considerând că după art. 82 din pr. Civ. in lipsa procuroruluĭ titular, fotoliul ministeruluĭ public este ocupat de un judecător sau supleant şi, in lipsa acestora, de un advocat; că în specie, fotoliul Ministeruluĭ public fiind ocupat de un judecător, iar nu d'un advocat, Curtea a fost legal constituită şi nu maĭ era nevoe a se indica causa ce a înpedicat pe procurorul titular de a lua parte; că ast-fel fiind şi acest mijloc se găsece nefondat.

Asupra mijloculuĭ al III: „Rea aplicare a art. 149 din pr. Civ. fiind că d-l. Fătu n'a lipsit de la infăţişare ci din contră a pledat în fond, a dat conclusiunĭ şi prin urmare Curtea trebuia să otărască asupra fonduluĭ dupe cum a crédut că e just, şi pe basa conclusiunilor séle carĭ sunt trecute in hotărîre, iar

Digitized by Google

nu să 'i respingă apelul pe temeiul art. 149 și să nu'i dea drept de opositie."

Considerând că Curtea de fond care a judecat causa era singură în positiune și în drept a vedea décă urma să judece in lipsă séu contradictoriu; că D-l Fătu, care la început a stat în instanță, depărtându-se la judecata fondului, era natural să fie judecat în lipsă; că în assemenea cas, ceia ce s'a întîmplat, Curtea bine a făcut de a aplicat art. 149 pr. Civ. și 'i a acordat dreptul de opositiune;

Că ast-fel fiind lucrurile, trebue să facă opositiune, iar nu omiso-medio să vină cu recurs.

Că dar și acest mijloc este nefondat.

Pentru aceste motive, etc.

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 64.

MANDATŬ.

I) Se violéză principiul de la mandatŭ cândŭ Curtea nu ţine în seamă plata arendeĭ effectuată de arendaşĭ în mâinile represintanţilorŭ legalĭ aĭ proprietăţiĭ de la care posedă quitanţă în regulă. —

Nr. 152. — **Casarea** decisiuni curţi d'apel din Bucurescĭ secţ. III Nr. 62 an. 1878, pronunciată în procesul dintre recurenţiĭ Lazăr Şabeica şi N. Nabetidis cu Epitropia Spitaluluĭ Brâncovenesc pentru plată de arendă.

2 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-lŭ E. Caligari, preşedinte-raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ al II de cassare remas in divergintă: „Curtea violează principiul elementar de la mandat pe cât timp nu voesce să ţie seamă de plata sevârşită de noĭ in mânele reprezentanţilor legalĭ aĭ proprietăţeĭ.

Considerând că recurenţiĭ înaintea Curţiĭ de fond ca mijloc de apărare voind a proba că a achitat pe deplin căşciul al II al arendeĭ pe anul 1875, a presentat între altele şi chitanţa foştilor Epitropĭ aĭ spitaluluĭ cu Nr. 169 din 19 Maiŭ 1876 şi Curtea refusând'o, a violat principiul de la mandat,

Digitized by Google

de óre-ce o atare chitanţă liberată din partea epitropilor cu care contractase, şi cari erau în drept de a primi arenda şi a libera chitanţa de primire, era descărcĕtoare pentru recurenţiĭ arendaşĭ, şi nu li se póte imputa lor că foştiĭ epitropĭ n'ar fi avut drept a libera asemenea chitanţe pe motiv că ar fi dedus din suma arendei oare-cari dărĭ fiscale şi nu puteaŭ transige în privinţa averiĭ aşezămĕntuluĭ, de oare ce foştiĭ epitropĭ pentru ori-ce fapte ale lor rămên responsabilĭ, iar nu recurenţiĭ cari posed chitanţe constătătóre de achitarea arendeĭ.

Că ast-fel fiind, mijlocul invocat se găsesce fondat.

Pentru aceste motive, etc.

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc.

Secţia I.

Digitized by Google

No. 65.

OMISIUNE ESENȚIALA.

I). Se face o omisiune esențială cândŭ Curtea respinge o contestațiune bazată între altele și pe o hotărîre definitivă fără a se pronuncia asupra aceleĭ sentințe.

No. 153. — **Cassarea** decisiuni Curțiĭ de apel din Bucureștĭ secția I, No. 234 din 76, pronunciată în procesulŭ dintre recurentulŭ Dimitrie Iónciovicĭ cu C. Crasan pentru urmărirea unorŭ lemne.

4 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. G. Filiti, membru-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijlócelorŭ de casare:

„Curtea de apelŭ face un escesŭ de putere cândŭ pretinde că actele nóstre să fie autentice; am produsŭ înaintea trib. acele acte și dânsulŭ a respinsŭ contestația, înlăturândŭ chestiunea tovărășieĭ. Actele nóstre aŭ dobânditŭ data certă din momentulŭ cândŭ s'a pronunciatŭ sentința No. 906 corecțio nală, cu ocasia căria s'a luatŭ mărturisirea luĭ Pop de esistența tovărășiei la pădurea Vrănescĭĭ. Acéstă mărturisire este oposabilă luĭ Crasan, care represintă drepturile luĭ Pop;

„Curtea a denaturatŭ actele mijlocite între noĭ, nevoindŭ a recunósce esistența tovărășieĭ și a comis uă omisiune esențială nepronunciându-se și nemotivândŭ cum nu resultă pentru curte că tovărășia a esistatŭ, sentința No, 77 este opo-

Digitized by Google

sabilă d-luĭ Crasan, căci ea se pronunciă asupra cereréĭ nóstre anterióre urmăriréĭ. Cererea pórtă data 7 Octombre 1874, pe cândŭ urmărirea pórtă data 28 Octombre 1874."

Avêndŭ în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, d. Iónciovicĭ, recurentulŭ, a facutŭ contestaţiune la urmărirea făcută de intimatŭ unorŭ lemne aflate în gara Golescĭ, ca avere a debitoruluĭ sĕŭ A. Pop în virtutea sentinţeĭ trib. Argeş cu No. 220 din 74;

Considerândŭ că recurentele contestase înaintea instanţelor de fondŭ, spre a proba că lemnele urmărite nu suntŭ avere a luĭ A. Pop, ci a sa, a presentatŭ maĭ multe acte între care şi sentinţa tribunaluluĭ cu No. 906, pronunciată în procesulŭ corecţionalŭ ce a avutŭ cu A. Pop, din care se constată esistenţa asociaţiuneĭ ce a avutŭ cu Pop la esploatarea pădureĭ Brănesci, ceea-ce a fostŭ recunoscutŭ în acea instanţă de către Pop;

Considerândŭ că curtea d'apel respingêndŭ contestaţiunea recurentuluĭ pe motiv că nu a probatŭ esistenţa asociaţiuneĭ fără a se pronuncia asupra sentinţeĭ trib. corecţionalŭ, din care resultă că A. Pop a recunoscutŭ contractulŭ de asociaţiune asupra esploatăreĭ pădureĭ, sentinţă care se constată că a fostŭ invocată şi discutată de părţĭ, prin acésta a făcutŭ o omisiune asenţială, de óre-ce zisa sentinţă, care era pronunciată anterĭorŭ urmăriréĭ, forma un mijlocŭ principalŭ alŭ recurentuluĭ de probare coroboratŭ cu cele alte acte şi fapte din care resultă că lemnele urmărite de intimatŭ eraŭ din pădurea Brănesci, a căreĭ esploatare fusese în asociaţie cu A. Pop;

Că ast-fel fiindŭ, mijlocul invocatŭ se găsesce fondatŭ.

Pentru aceste motive,

Casézĕ, etc.

Ordonă, etc.

Dată. etc.

Secţia I.

Digitized by Google

No. 65.

OMISIUNE ESENȚIALA.

1). Se face o omisiune esențială cândŭ Curtea respinge o contestațiune bazată între altele și pe o hotărire definitivă fără a se pronuncia asupra aceleĭ sentințe.

No. 153. — **Cassarea** decisiuni Curțiĭ de apel din Bucureștĭ secția I, No. 234 din 76, pronunciată în procesulŭ dintre recurentulŭ Dimitrie Iónciovicĭ cu C. Crasan pentru urmărirea unorŭ lemne.

4 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. G. Filiti, membru-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijlócelorŭ de casare:

„Curtea de apelŭ face un escesŭ de putere cândŭ pretinde că actele nóstre să fie autentice; am produsŭ înaintea trib. acele acte și dânsulŭ a respinsŭ contestația, înlăturândŭ chestiunea tovărășieĭ. Actele nóstre aŭ dobânditŭ data certă din momentulŭ cândŭ s'a pronunciatŭ sentința No. 906 corecțio nală, cu ocasia căria s'a luatŭ mărturisirea luĭ Pop de esistența tovărășiei la pădurea Vrănescii. Acéstă mărturisire este oposabilă luĭ Crasan, care represintă drepturile luĭ Pop;

„Curtea a denaturatŭ actele mijlocite între noĭ, nevoindŭ a recunósce esistența tovărășieĭ și a comis uă omisiune esențială nepronunciându-se și nemotivândŭ cum nu resultă pentru curte că tovărășia a esistatŭ, sentința No, 77 este opo-

Digitized by Google

sabilă d-luĭ Crasan, căci ea se pronunciă asupra cerereĭ nóstre anterióre urmărireĭ. Cererea pórtă data 7 Octombre 1874, pe cândŭ urmărirea pórtă data 28 Octombre 1874.“

Avêndŭ în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, d. Ióncioviciĭ, recurentulŭ, a facutŭ contestaţiune la urmărirea făcută de intimatŭ unorŭ lemne aflate în gara Golescĭ, ca avere a debitoruluĭ sĕŭ A. Pop în virtutea sentinţeĭ trib. Argeş cu No. 220 din 74;

Considerândŭ că recurentele contestase înaintea instanţelor de fondŭ, spre a proba că lemnele urmărite nu suntŭ avere a luĭ A. Pop, ci a sa, a presentatŭ maĭ multe acte între care şi sentinţa tribunaluluĭ cu No. 906, pronunciată în procesulŭ corecţionalŭ ce a avutŭ cu A. Pop, din care se constată esistenţa asociaţiuneĭ ce a avutŭ cu Pop la esploatarea pădureĭ Brănesci, ceea-ce a fostŭ recunoscutŭ în acea instanţă de către Pop;

Considerândŭ că curtea d'apel respingêndŭ contestaţiunea recurentuluĭ pe motiv că nu a probatŭ esistenţa asociaţiuneĭ fără a se pronuncia asupra sentinţeĭ trib. corecţionalŭ, din care resultă că A. Pop a recunoscutŭ contractulŭ de asociaţiune asupra esploatăreĭ pădureĭ, sentinţă care se constată că a fostŭ invocată şi discutată de părţĭ, prin acésta a făcutŭ o omisiune asenţială, de óre-ce zisa sentinţă, care era pronunciată anterĭorŭ urmărireĭ, forma un mijlocŭ principalŭ alŭ recurentuluĭ de probare coroboratŭ cu cele alte acte şi fapte din care resultă că lemnele urmărite de intimatŭ eraŭ din pădurea Brănesci, a căreĭ esploatare fusese în asociaţie cu A. Pop;

Că ast-fel fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsesce fondatŭ.

Pentru aceste motive,

Casézĕ, etc.

Ordonă, etc.

Dată. etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 66.

CUSTODE. — **Salariulŭ sĕŭ.**

1). Plata custodilorŭ cade în sarcina creditoreluĭ urmăritor chiarŭ cândŭ preţulŭ eşitŭ la vênzarea obiectelorŭ urmărite nu arŭ acoperi datoria.

No. 154. — **Casarea** decisiuniĭ curţiĭ de apel din Focşanĭ secţia II, No. 54 din 77, pronunciată în procesulŭ dintre recurentul Petre I. Solica cu M. Vidas şi M. Thâmpianu pentru plata onoraruluĭ de custode.

4 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. I. Calenderu, membru-raportor;

Pe d. procuror-general in conclusiunĭ;

Deliberând,

Asupra mijloceluĭ de casare I şi II: „Rea interpretare a art. 421 combinat cu art. 450 din pr. cîv. carĭ aŭ zisŭ că plata custozilorŭ cu pasa mobilelorŭ urmărite cade numaĭ în sarcina debitorilorŭ, interpretaţiune cu totulŭ contra art. 421, căcĭ acestŭ articolŭ dă dreptulŭ şi privilegiu custodeluĭ alesŭ a'şĭ lua plata din lucrurile vêndute, şi unde este privilegiŭ nu maĭ e vorba că numaĭ debitorele urméză a fi supusŭ plăţeĭ,

Digitized by Google

căcĭ prin acestŭ sistemŭ, custoziĭ n'arŭ maĭ putea ajunge nicĭ o dată la plata cuvenită lor pentru paza lucrurilor încredințate."

2) „Că chiarŭ décă s'arŭ admite acestŭ sistemŭ, totuşĭ vêndarea nu s'a făcutŭ şi acésta din causa d-luĭ Vidas, care s'a impăcatŭ cu d. Tâmpeanu, declarândŭ că s'a primitŭ în totul baniĭ impreună cu cheltuelile care din acéstă declarație resare că numitulŭ a primitŭ şi plata custozilor, care în drept urméză a mĕ despăgubi de dreptulŭ

Avêndŭ în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, obiectul procesuluĭ înaintea instanțelorŭ de fond a fost cererea recurentuluĭ în cualitate de cesionar al dreptăților luĭ Niculae Bărcănescu şi Stanciu Dragu de a fi obligat intimatul Vidas a 'i plăti suma de leĭ noĭ 1422, salariul ce li se cuvine ca custodi orânduiți cu păstrarea aevreĭ mobile a luĭ M. Tâmpeanu, urmărit de creditorul acestuia Vidas în virtutea uneĭ sentințe definitive;

Avênd în vedere art. 419, 421, şi 450 proced. civilă;

Considerând că după citatele articole, salariul custodilor însărcinați cu păstrarea objectelor urmărite se plătește cu preferință din preciul eşit la vêndarea acelor objecte, fie ca acel preciŭ să nu acopere creanța datorită;

Considerând că intimatul Vidas împăcându-se cu debitorul urmărit Tâmpianu şi declarând că 'şi a primit sumele ce 'i debita cu procentele lorŭ, spesele de judecată şi cele pentru întreținerea cailorŭ precum şi cheltuelile de urmărire, în basa acesteĭ declarațiunĭ a creditoruluĭ Vidas, objectele urmărite saŭ scosŭ din vênzare şi s'a liberatŭ debitoruluĭ Tâmpeanu fără a se plăti custozilorŭ desemnațĭ de dênsulŭ, Vidas, şi confirmațĭ de tribunal, salariulŭ pentu timpulŭ câtŭ aŭ avutŭ în păstrare averea urmărită;

Considerând că curtea de fond apărândŭ pe intimatulŭ Vidas de plata salariuluĭ către custozĭ ce singurŭ 'şi alesese pentru păstrarea avereĭ urmărită a debitoruluĭ sĕŭ, a făcutŭ ogreşită interpretare citatelorŭ articole, de óre-ce custoziĭ nu represintă de câtŭ interesele creditoruluĭ urmăritorŭ, şi ur-

Digitized by Google

méza a fi despăgubiţĭ de salariulŭ lorŭ cu preferinţă din preciulŭ objectelorŭ urmărite şi chiarŭ de către creditorŭ în cas d'a nu eşi un preciŭ suficientŭ, de óre ce dênsulŭ a provocat ridicarea avereĭ debitoruluĭ sĕŭ şi darea eĭ în păstrarea custozilorŭ, neputând fi obligatŭ debitorulŭ urmăritŭ în privinţa salariuluĭ de către custozĭ, de oare-ce dênsulŭ este obligatŭ numaĭ către creditorele urmăritorŭ ;

Ca ast-felŭ fiindŭ, mijlócele invocate se găsescŭ fondate.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonà, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 67.

OPOSIȚIUNE. — JUSTIFICAREA EI.

1) Justificarea opositiunei prin acte medicale, ca questiune pură de faptă, este lăsată la suverana apreciare a instanței de fondă.

No. 155. — **Respingerea** recursului făcutŭ de Panaghi S. Cloni contra decisiuni Curți de Apel din Focșani S. I No. 195 anul 1878, pronunciată în procesul ce a avut cu D-na P. Alexandrescu pentru un loc.

4 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultănd pe D-nu Al. Degrea, membru-raportorŭ;

Deliberănd .

Asupra mijloacelor de casare: „Rea interpretare a art. 154 pr. civ. cerănd a se justifica opositiunea".

„Esces de putere admițăndŭ că legea cere justificarea opositiuni, nicăeri ênsă nu cere să zică medicul care constată bóla că a fost imposibilitate d'a eși din casă."

Avênd in vedere art. 154 și 157 pr. civ ;

Considerănd că dupe citatele articole, douĕ sunt condițiunile în admiterea unei opositiuni : I) de a fi făcută in termen și II) de a fi justificată causa ce a poprit pe parte de a veni la

Digitized by Google

înfățisare când s'a pronunciat hotărirea dată in lipsă'i;

Considerând că in ceia ce privesce justificarea, recurentul, înaintea Curțeĭ de, Apel s'a servit de un certificat medical cu data din 18 Octombre 1878, pe care Curtea, ca suverană, apreciându'lŭ, constată că dintr'ânsul nu 'și a putut forma convicțiunea că recurentul în adevĕr a fost bolnav și în imposibilitate de a veni la imfățișare, de óre ce medicul nu afirmă uă asemenea imposibilitate de a eși din casă și de óre ce în certificat, ziua de 20 August, de când se arată că a fost sub cura medicală, se găsesce îndreptată, ast-fel că nu se póte și care a fost adevĕrata ți;

Considerând că nișce atarĭ aprecieri de fapte din partea judecătorilor fondului scapă controlului acestei Curțĭ; prin urmare, mijloacele invocate se găsesc nefondate și cată a fi respinse.

Pentru aceste motive.

Respinge etc.

Dată etc.

Sacția I.

Digitized by Google

No. 68.

COMUNICAREA COPIEI DE HOTARIRE. — **Interpretarea mandatului. — Perempţiune.**

1) Termenul de recurs nu incepe a curge de cât de la regulata comunicare a copiei de decisiune care se atacă.

2) Interpretarea mandatului este lăsată la suverana apreciare a instanţei de fond.

3) Nu se poate susţine că s'a violat principiul neretroactivitătii legilor prin perimarea unui proces inceput sub legea veche, intru cât prin aplicarea nuoei legi de procedură nu se vatămă nici un drept câştigat al părţilor.

No. 157. — **Respingerea** mijlócelor de casare 1, 2, şi 4 din recursul făcut de d-nu Iancu Paladi contra decisiuni Curţi d'apel din Iaşi Secţ. II-a No. 109 an. 77 pronunciată in procesul ce a avut cu Banca Romaniei şi Dimitrie Rosetti pentru perimarea unui proces.

6 Iuniu 1879.

CURTEA,

Asupra escepţiunei ridicată de d-nul Cornea, advocatul Băncei Romăniei, şi a d-lui Dim. Roseti în privinţa tardivităţii recursului, de óre ce d-nul Paladi a primit cu mult mai nainte o copie de decisiune pentru care a liberat şi chitanţă.

Digitized by Google

Avënd în vedere că prima comunicare a fost a unei copiĭ de decisiune cu ştersăturĭ şi necomplectă, pentru care d-nul Paladi, prin chitanţa liberată îşĭ face rezervele sale în privinţa neregulatei comunicări, ceea ce a şi ocazionat o nouă comunicare în regulă a copieĭ de decisiune, de la primirea căria recursul se găseşte făcut în termen.

Pentru aceste motive, respinge escepţia.

După aceasta,

S'a ascultat raportul făcut în causă de d. preşedinte E. B. Caligari.

Deliberând,

Asupra 1-lui mijloc de casare: „Curtea admiţând că acel ce are o procură pentru a administra o moşie şi a'ĭ păzi hotarele poate cere perempţiunea uneĭ judecăţĭ, a interpretat rĕŭ şi a violat art. 1536 din codul civil şi 94 proced. civilă".

Avënd în vedere că din deciziunea supusă recursuluĭ resultă că recurentul Ioan Paladi avënd pornit proces de împresurare la tribunulul Tutova încă din anul 1834 contra autorilor intimaţilor, Banca României şi Dimitrie Roseti, acestia prin d-nul Landau, au cerut şi obţinut perimarea procesuluĭ prin sentinţa cu No. 167 din 23 August 1875, contra căreia d-nul Paladi a apelat;

Considerând că Curtea de fond esaminând procura ce a avut Landau, constată că dënsul a fost in drept a cere perimarea procesuluĭ, de oare ce intra în limitele puterei ce avea după mandatul ce ţinea de la intimaţi, şi în o atare chestiune de interpretare de către judecătoriĭ fonduluĭ erau suverani pe cât mandanţiĭ au recunoscut'o şi ratificat'o;

Că astfel fiind, mijlocul invocat se găseşte nefondat.

Asupra al II mijloc de casare:

„Curtea declarând că o perempţiune se aplică la o instanţă începută sub legea veche, a violat art. 1 şi 2281 din codul civil".

Considerând că tóte procesele începute sub vechea lege urméză a se judeca după formele de procedură a noei legi, de

Digitized by Google

óre ce nimic nu era căștigat pentru parte în privința formelor de procedură, prin urmare nu se poate susține că s'a violat art. 1 din codul nou civil pe cât legea de procedură era aplicabilă și în privința proceselor vechi din momentul aplicărei eĭ;

Considerând că de și procesul era pendinte la tribunal, însă din anul 1834, chiar de s'ar calcula termenul de doi ani al peremptiunei de la aplicarea noului cod de procedură, totuși acest termen se găsește espirat până la pronunciarea peremptiunei, până când procesul a fost lăsat în părăsire, dupăcum prevede art. 257 proced. civ., prin urmare și acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Asupra al VI mijloc de casare:

„Din punctul de vedere al formei decisiunea e nulă și casabilă, pentru că pricina s'a judecat de un numér de judecători mai puțin de cât cel cerut de lege".

Considerând că acest mijloc astfel cum este formulat se găsește neesact în fapt, de óre ce din esaminarea originalului decisiunei și a preceselor verbale se constată că procesul a fost judecat cu numărul membrilor prevĕzut de lege și cari să găsesc iscăliți in decisiune, prin urmare și acest mijloc cată a se respinge ca atare.

Pentru aceste motive,

Respinge ca nefondate aceste trei mijlóce de casare, iar in ceea ce privește mijlocul al III, ivindu-se divergință de opiniuni, se amână procesul, spre a fi judecat conform art. 22 din legea organică.

Dată, etc.

Secția I.

Digitized by Google

No. 69.

DAUNE. — **Devastaţiunile armateĭ ruseştĭ. — Resiliere de contract.**

1) Statul este răspunzător de daunele causate arendaşuluĭ prin devastaţiunile urmate de armata rosiană la proprietatea arendată luĭ cu asemenea condiţiune.

2) Când prin contractul dintre părţĭ se stipulează că la caz când proprietarulŭ ar vinde o parte din moşia arendată, arendaşul se aibă drept la un scăzămĕnt de 5 % din arendă, nu poate cere resilierea contractuluĭ.

No. 163. — Casarea decisiuni Curţi de apel din Iaşi Secţia I No. 5 an. 1879, dată în procesul dintre recurentul Stat cu d-nul Emil Castano pentru resiliarea unui contract.

11 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. E. B. Calligari, preşedinte raportorŭ;

Deliberând:

Asupra al IV mijloc de casare:

„Violarea art. 1426 şi 1156 alin. ultim din codul civil, relativ la daunele cerute pentru faptele oştirei ruse, căcĭ aceste daune se puteau cere numai de la Ruşi, şi apoi, fiind un cas

Digitized by Google

de forță majoră, imposibil de preintêmpinat, a atins obligați. unea statului de a menține pe locatar în liniștita posesiune mai ales facià cu terții usurpatori de fapt».

Avênd in vedere că dupe cum resultă din decisiunea a cari casare se cere, intimatul Emil Castano a acționat pe Stat, cerênd pe de o parte resilierea contractului de arendarea moșiei Cărligu și Redea pe periodul 1876-1886 pe motiv că nu s'a putut bucura de stăpânirea trupului Redea, din causă că Statul 'l-a vêndut d-lui Filipescu, iar pe de alta a fi despăgubit de daunele suferite cu ocasia trecerei oștirei ruse pe acea moșie, precum și din imposibilitatea perceperei embaticurilor din lipsa acelui trup Redea ;

Considerând că. Curtea de fond examinând condițiunile generale pentru arendarea moșiilor statului, și interpretând art. 97 din acele condițiuni, prin care arendașul ia asupră'și toate casurile de forță majoră și fortuite, ordinare și extraordinare, prevêzute și neprevêzute, afară de cazul de devastațiuni prin resbel, constată că statul, care a luat asupră'i aceste din urmă devastațiuni causate prin resbel, devine responsabil pentru daunele suferite de Castano cu trecerea armatei ruse pe acea moșie Cărligu, conform cu dispositiunile citatului art. 97 din condițiunile contractului de arendare;

Considerând că niște asemenea pagubi suferite de arendașu din causa resbelului prin trecerea armatei ruse, dênsul a fost in drept ale pretinde de la stat care'i arendase moșia, de oare ce in această privință părțile stipulase prin contract că nu privește pe arend asù; prin urmare acest mijloc de casare invocat de d. advocat al statului relativ la pagubele suferite de intimatul Castano, din devastațiunea urmată prin trecerea armatei rusești, se găsește nefondat și cată a se respinge.

Asupra al III mijloc de casare:

„Violarea regulei de drept că convențiunile țin loc de lege intre părți, nu se putea resilia contractul nici a se cere daune interese, odată ce Castano a primit a lua moșia in arendă-

Digitized by Google

și a o ținea chiar când s'ar vinde o parte dintr'ênsa cu drept de a se bucura de scăzămêntul stipulat prin art. 5 din contract."

Considerând că pe cât timp prin art. 5 din contract se prevede: că in cas de a se vinde o parte din moșia arendată, arendașul Castano nu are alt drept de cât de un scăzămênt din arendă cu 5 % din preciul vănzărei acei părți din moșie;

Considerând că pe cât esistă in contract, o asemenea dispositiune expresă, statul nu era obligat a'l ține pe arendașu in posesiunea trupului de moșie vêndut și ori-ce corespondență s'ar fi urmat in această privință, relativă la interpretarea contractului, nu putea modifica o atare dispositiune convenită de părțile tocmitoare la facerea contractului, care este legea părților;

Considerând că Curtea de fond pronunciând resilierea contractului pe motiv că arendașul a fost lipsit de bucuria unei părți din moșia arendată prin vênzarea de veci de către stat a acei părți către Filipescu, a violat art. 5 din contractul petrecut intre stat și intimatul Castano, care prevedea și regula un asemenea cas, fără a da dreptul arendașului de a cere resilierea contractului.

Că ast-fel fiind, acest mijloc, relativ la resilierea contractului. se găsește fondat.

Pentru aceste motive.

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc.

Secția I.

Digitized by Google

No. 70.

PARITATE DE VOTURI. — **Art. 330 pr. civ. — Convenţiune. — Legea părţilor.**

1.) In casŭ de paritate de voturĭ între judecătoriĭ Curţilor de Apel, complectarea Curţiĭ se reguléză prin art. 330 din pr. civilă.

2.) Convenţiunile legalŭ făcute aŭ putere de lege între părţĭ. Clausele stipulate într'ănsele nu se potŭ nicĭ revoca nicĭ modifica decâtŭ prin consimţimêntul mutual alŭ părţilor; se anulează convenţiunea numaĭ când se dovedeşte că există eroare asupra substanţei obiectuluĭ eĭ saŭ asupra persóneĭ cu care s'a contractatŭ.

No. 164. — **Casarea** decisiuniĭ Curţiĭ d'apel din Bucurescĭ secţia I, No. 150 din 1876, pronunţată în procesul dintre recurentul Ef. Giurcovicĭ şi Statul pentru despăgubirĭ.

11 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu N. Mandrea, membru-raportor.

Pe d. P. Orbescu, membru, loco-ţiitor de procuror, în conclusiunĭ.

Deliberândŭ,

Asupra primuluĭ mijloc de casare:

„Violarea art 63 şi 66 din legea organizăriĭ judecătoreştĭ,

Digitized by Google

fiind că d. judecătorŭ Stoicescu n'a fost desemnatŭ de prim-preşedinte a complecta secţia I, cel puţin nu se face menţiune de îndeplinirea acesteĭ formalităţĭ esenţiale".

Considerândŭ că în casul când se iveşte paritate între judecătoriĭ Curţilorŭ de apel, ca în specie, procedura spre complectarea Curţiĭ la judecata din noŭ a afacereĭ, este regulată prin art. 330 pr. civ.

Asupra mijloculuĭ alŭ, II şi III de casare: „Violarea art. 969 cod. civil şi rea aplicare a art. 954 din acelaşĭ cod, pe cât timp se constată din contractŭ că ministerul s'a obligat a plăti luĭ Giurcovicĭ această sumă sub motiv de eróre.

Erôre de fapt grosieră; din contract resultă, că suma din devis era 91482 leĭ vechĭ, din care scăzêndŭ 2 la sută, remâne suma tocmaĭ 89652 leĭ vechĭ, pe carĭ s'a obligat guvernul să o plătească luĭ Giurcovicĭ; Curtea dar face o eroare grosieră când afirmă că în devis se prevedea suma de 143602 leĭ v.

Considerândŭ că după art. 969 cod. civ. convenţiunele legal făcute aŭ putere de lege între părţile contractante; ele nu se potŭ revoca, şi prin urmare clausele stipulate nu se pot modifica de cât prin consimţimântul mutual; că erórea ce s'ar pretinde şi dovedi de parte că a avut loc la contractare, produce, după art. 954 cod. civ., nu menţinerea convenţiuneĭ cu modificaţiĭ saŭ reducerĭ arbitrariĭ, ci însuşĭ nulitatea convenţiuneĭ al căriĭ anulărĭ, efectul este de a pune pe părţĭ în starea în care eraŭ maĭ nainte de a contracta, şi că nu verĭ ce fel de eróre póte să producă acéstă nulitate, ci numaĭ când ea cade asupra substanţeĭ obiectuluĭ convenţiuneĭ saŭ asupra persóneĭ cu care s'a contractat; că prin urmare orĭ-ce altă specie de eróre nu póte produce nicĭ anularea nicĭ modificarea convenţiuneĭ; că in specie, Curtea de apel, in faţa unuĭ contract de lucrări încheiatŭ între recurent cu Statul, în care s'a disŭ anume că suma din deviz este de 94482 leĭ vechĭ şi că acea lucrare s'a adjudecatŭ asupa recurentuluĭ cu 2 la sută scăzămêntŭ însumândŭ preţul de leĭ 89652, reduce acestŭ preţ pe singurul motiv că s'ar fi strecurat în devizŭ din e-

Digitized by Google

róre o sumă de 14073 lei vechi ce nu trebue să figureze; că judecând astfel, curtea a violat art 969 şi a aplicat greşit art. 954 codul civil.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţiunea I.

Digitized by Google

No. 71.

RECURS NEADMISIBIL. — **Copia de hotărire.**

1.) Este neadmisibil recursul în casațiune, dacă pe lângă dînsul nu s'a alăturat copia de decisiune ce se atacă nicĭ a depus'o în urmă în intrul termenuluĭ de recurs.

No. 165. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Lascăr Iamandi contra decisiuniĭ Curțiĭ de apel din Iașĭ secția II, No. 260 din 1877, pronunțată în procesul ce a avut cu d. Amilcar Gherghel și Anastase Botez, pentru anularea unor creanțe.

12 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu T. Reseti, membru-raportor.

Deliberând,

Asupra escepțiuniĭ ridicată de d. adv. M. Cornea.

Avênd în vedere că d. Lascăr Iamandi, prin petiția din 12 Decembre 1877, registr. la No. 5198, declară că face recurs contra uneĭ decisiunĭ a Curțiĭ de apel din Iașĭ cu No. 267 din 21 Noembre 1877, fără a alătura copia decisiuneĭ și fără a indica în care proces.

Considerând că tocmaĭ peste un an, la 8 Decembre 1878, pe lîngă petiția reg. la No. 5351, alătură copia de decisie a Curțiĭ de apel din Iași, secția II, cu No. 260 din 22 Noembre 1877,

Digitized by Google

pronunţată în procesul ce a avut cu intimaţii Amilcar Gherghel şi A. Botez, pentru anularea unor creanţe, şi care copie a decisieĭ, din atestarea corpuluĭ de portăreĭ al trib. Botoşanĭ, se constată că a fost predată d-luĭ Lascăr Iamandi în ziua de 15 Iulie 1878;

Consideränd că după art. 46 din legea organică a acesteĭ Curţĭ, una din principalele condiţiunĭ în facerea recursuluĭ este că, pe lângă petiţia de recurs, să fie alăturată copia de hotărîre pe care voeşte a o ataca, ceea ce în specie nu s'a făcut, dar nici cel puţin nu s'a depus înlăuntrul termenuluĭ de treĭ lunĭ, prevăzut de art. 44 din zisa lege, socotit de la predarea ei în primirea recurentuluĭ L. Iamandi;

Că ast-fel fiind, escepţiunea ridicată de d. M. Cornea, advocatul intimaţilor, se găseşte fondată.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.. Secţ. I.

Digitized by Google

No. 72.

RECURS NEADMISIBIL.

1) *Este neadmisibil recursul în casaţiune făcut cu dovada de paupertate, dacă pe lângă dânsa nu este ataşat şi biletul de plata contribuţiunii.*

No. 170. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Ilie Isac contra sentinţeĭ trib. Putna No. 170 din 1870, pronunţată in procesul ce a avut cu Ovanes Hagi Aburel pentru datorie.

13 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu G. Platon, membru-raportor.

Deliberând,

Având în vedere că recurentul, pe lângă recursul ce a făcut alăturând copia sentinţeĭ şi actul de paupertate, nu a însoţit şi biletul de contribuţiune, ast-fel cum prevede art. 46 din legea organică a acesteĭ Curţĭ;

Considerând că ast-fel fiind, recursul făcut devine neadmisibil din lipsa biletuluĭ de contribuţiune, conform cu dispoziţiunile citatuluĭ articol.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţ. I.

Digitized by Google

No. 73.

OBLIGAȚIUNEA FRAȚILOR DE A ȘI INDESTRA SURORILE.
Legea Caragea.

1) *Conform legiĭ Caragea, fraţiĭ, după mórtea părinţilor, sunt datorĭ să înzestreze pe surorile lor neînzestrate chiar măritate de arŭ fi, şi cu din propriul lor avutŭ.*

No. 171. — **Casarea** decisiuneĭ Curţiĭ de apel din Bucureşti secţia I, No. 29 din 1876, pronunţată în procesul dintre recurenta Chiriachiţa Merişanu cu fratele seŭ, Maior Al. Taverni, pentru înzestrare.

13 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu N. Gerasi, membru-raportor.

Deliberând,

Asupra mijlocului I şi II de casare:

„Violarea litereĭ c. §. 17, part. IV, cap. III, cod. Caragea, căcĭ Curtea şi tribunalul contopind într'un singur sens dubla obligaţiune ce acea lege pune fraţilor de a înzestra pe surorĭ şi a le căsători, a privit pe d. Maior Taverni descărcat de obligaţiunea înzestrăriĭ, pe cât fata este căsătorită, fără a ţinea compt ca fata e căsătorită de sine, fără ca d-sa să ia vre-o parte şi fără a ţine compt că înzestrarea de multe-orĭ este independentă de căsătorie; a maĭ violat şi § 13, partea III, cap. 16, cod. Caragea etc.“

Avênd în vedere că din decisiunea supusă recursuluĭ şi din sentinţa tribunaluluĭ resultă că recurenta a acţionat pe fratele

Digitized by Google

seŭ Căpitan Al. Taverni spre a fi obligat a înzestra cu o parte din averea părintéscă pe care a moştenit'o numaĭ dânsul;

Avênd în vedere art. 13 de la zestre şi art. 17 de la moşteniri, cod. Caragea.

Considerând că atît din aceste articole cât şi din tótă economia legeĭ Caragia resultă că atît părinţiĭ cât şi fraţiĭ eraŭ datorĭ să înzestreze şi să căsătoriască pe fiicele séŭ surorile lor şi acéstă îndatorire pentru fraţĭ este espresă, de óre-ce numaĭ dênşiĭ fiind chemaţĭ la moşcenire, eraŭ obligaţĭ chiar când n'ar fi moşcenit nimic să înzestreze dintr'al lor pe surorile lor;

Că acéstă obligaţie era dublă pentru fraţĭ d'a înzestra şi d'a căsători dênşiĭ pe sorori, iar nu d'a se căsători dênsele şi cu modul acesta să scape de ambele obligaţiunĭ ce le era puse de legiuitorul Caragia, tocmaĭ în vedere că le acordă întréga moşcenire a părinţilorŭ şi să lase pe surorĭ în miserie în contra protecţiuneĭ ce legiuitorul Caragea voise a le face ca fiinţe maĭ slabe şi în legătură de sânge;

Considerând că din adevĕratul înţeles al legeĭ Caragea, din principiile morale ale aceĭ epoce şi din chiar litera legeĭ reese că surorile aveaŭ un drept d'a cere a fi înzestrate de către fraţiĭ lor, de câte orĭ nu fusese căsătorite şi înzestrate de dênşiĭ, ca cu acest chip să fie şi dênsele împărtăşite din averea părintească, moşcenită numaĭ de fraţĭ sub condiţiune nedependinte d'a înzestra şi căsători pe surorĭ;

Considerând că Curtea de Apel, ca şi tribunalul Ilfov, nerecunoscênd acest drept recurenteĭ de a fi înzestrată de intimatul séŭ frate, căpitan Taverni, pe motiv că s'a căsătorit, au violat şi rĕŭ interpretat citatele articole.

Că ast-fel fiind, mijlócele invocate se găsesc fondate.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc, Secţia I.

Digitized by Google

No. 74

COMPETINȚA CURȚEI DE APEL. — **Cestiunĭ de faptŭ.**

1) Curtea de Apelŭ este în dreptŭ să reformeze sentința trib.. prin care își declină competința de a judeca un proces, când găsește că era competinte și fără a se trămite la altŭ trib. să ecóce însăși fondulŭ.

2) Interpretarea acteloră fiindŭ o cestiune de faptŭ, scapă de controlul Curțeĭ de Casație.

No. 173. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Dim. Anghelescu contra deciziuni Curți d'Apel din Craiova secț. I No. 260 an. 1877, pronunciată în procesulŭ ce a avutŭ cu Petre Oprescu pentru un contractŭ.

15 Iuniu 1879.

CURTEA,

Ascultăndŭ pe d-nu E. Caligari, Președinte-raportor;

Deliberăndŭ,

Asupra I-lui mijlocŭ de casare, curtea nu era competinte să judece contrarietatea de sentințe dintre aceași Curte și tribunalŭ, căcĭ astfel a violat art. 36 § 4 din legea curți de casație, comițând și un esces de putere.

Avêndŭ în vedere că se constată din decisiunea curțiĭ din

Digitized by Google

Craiova că obiectulŭ acţiuneĭ a fostŭ pe de o parte cererea intimatuluĭ Oprescu d'a se obliga recurentulŭ la plata a 306 napoleonĭ, restŭ din un contractŭ prin care 'i subarenda perceperea taxeĭ bĕuturilorŭ spirtóose pe timp de la 1 Ianuarie 1870 până la 1 Ianuarie 1870 din mai multe comunĭ, iar pe de alta cererea recurentului Anghelescu de a se resilia contractulŭ şi a se obliga intimatulŭ a 'i inapoia banii primiţĭ;

Considerênd că tribunalulŭ Doljiŭ, care era chematŭ a judeca acéstă acţiune, prin sentinţa din 29 Septembrie 1872 declinănduşi competinţa, Curtea din Craiova, în urma apeluluĭ înterjetatŭ de Oprescu, a reformat acea sentinţă şi a înapoiat afacerea la tribunal spre a o judeca fiind de natură civilă, iar tribunalulŭ, prin a doua sentinţă din 6 Septembre 1874 sub No. 286, stărueşte în declinarea sa de competinţă, în contra căria intimatulŭ făcândŭ apelŭ, Curtea de astădată găsindŭ că rĕŭ tribunalulŭ Doljiŭ 'şĭ a declinat competinţa, evoacă fondulŭ şi judecă dênsa, aceia ce era în dreptŭ a face de la începutŭ;

Considerêndŭ că astfel fiind, Curtea de apel a fost competintă a reforma sentinţa primeĭ instanţe în privinţa declinăreĭ de competinţă şi fără a mai trimite procesul la acelaşi tribunalŭ, să evóce fondulŭ şi să judece, de oare ce numaĭ când Curtea ar fi găsit că tribunalulŭ a fostŭ incompetinte, atuncĭ anulând sentinţa tribunaluluĭ care a judecatŭ, trămite causa in cercetarea tribunaluluĭ competinte.

Considerândŭ că nu póte exista contrarietate de hotărîri, de oare-ce încheerile tribunaluluĭ eraŭ supuse apeluluĭ, şi curtea judecând, a fostŭ competinte a statua asupra fonduluĭ fără a se viola art. 36 alin. 4. din legea organică a acesteĭ Curţi;

Că prin urmare, mijlocul ŭ invocatŭ se găseşte nefondat.

Asupra alŭ II-lea mijloc de casare :

"Curtea a făcutŭ o greşită interpretare a probelor şi actelorŭ mele, căcĭ le-a denaturat cu totulŭ, precumŭ şi cererea de la prima instanţă, unde şi eŭ eram reclamante şi unde

Digitized by Google

procesulŭ meŭ era conexat cu al luĭ Oprescu;„

Considerând că Curtea de fond examinând contractulŭ de subarendare intervenit între recurentulŭ Anghelescu și intimatulŭ Oprescu, constată în faptŭ că recurentulŭ nu a probatŭ prin nimic că a fost împedicat în perceperea taxelor ce i se subarendase de intimat de și executase în parte contractúl prin respunderea a 94 napoleonĭ din ceĭ 400, arenda prevĕdută în contractŭ;

Considerândŭ că judecătorii fonduluĭ suntŭ suveranĭ în apreciere a faptelor și interpretarea actelorŭ pre câtŭ natura lorŭ nu se preschimbă, și Curtea de Apel, ca suverană în atare aprecierĭ de fapte și interpretărĭ de acte, constată că intimatulŭ 'și a îndeplinit obligațiunea ce 'șĭ luase, comunicândŭ autorităților respective de a recunoaște pe Anghelescu de sub-antreprenor al perceperi acelor taxe, iar acesta nu 'și-a îndeplinit obligațiunea sa de a respunde prețul total al arendeĭ.

Că ast-felŭ fiind și acest mijloc se găsește nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secț. I

Digitized by Google

No. 78.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDECAT.

1) Decisiunea prin care se lasă cui-va dreptulŭ de a deschide acţiune pe calea principală, nu prejudecă întru nimicŭ acea acţiune pentru ca să se poată susţine că s'a violatŭ autoritatea lucruluĭ judecatŭ.

No. 174. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d. C. D. Vernescu contra decisiuneĭ Curţeĭ de apel din Bucureşti secţia III No. 27 an. 1879 pronunciată în procesul ce a avutŭ cu Maria Sibicianu pentru restituirea unor obiecte.

15 Iuniu 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu E. Caligari, preşedinte raportor.

Deliberând,

Asupra mijloacelorŭ de casare:

Curtea afirmândŭ că lucrurile reclamate de d-nu Sibiccanu eraŭ destinate să fie dotale, violează autoritatea lucruluĭ judecatŭ."

Că considerândŭ că donaţiunea făcută d-luĭ Vernescu este cu un altŭ titlu de cât acela de dotă, atuncĭ Curtea aplicând principiulŭ ce regula contractulŭ de dotă, în ceia ce priveşte

Digitized by Google

restituirea acestor lucruri, violéză legea.

"Dacă objectele ce se pretind de la d-nu Vernescu nu se reţin nicĭ ca dotă, nicĭ ca donaţiune, atuncĭ remâne o situaţiune de faptŭ de deţinator fără titlu a d-luĭ Vernescu a nişte objecte aparţinândŭ polcovniculuĭ Sibiceanu şi Curtea nearătândŭ în ce cualitate şi cu ce titlu demandórea pretinde acele lucruri aparţinândŭ altuia, comite o omisiune esenţială şi da o hotărîre nemotivată.

Avĕndŭ în vedere că dupe cumŭ resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimata a acţionat pe recurent cerând a fi obligatŭ a'i restitui objectele prevĕzute în chitanţa din 15 Septembre 1866, afară de o pereche cercei şi douĕ inele de diamant séŭ în cas contrariŭ să le plătească cu suma de 2959 leĭ banĭ 35 cu procente;

Considerândŭ ca instanţele de fond esaminând zisa chitanţă şi propunerile părţiloru, constata că acele objecte a fost primite de recurent de la polcovniculŭ Sebiceanu, iscălind de a lorŭ primire cu destinaţie de a fi trecute în actulŭ dotal al intimateĭ, în favoarea căruia a fost făcută liberalitatea de către Polcovniculŭ Sibiceanu, iar nu în a recurentuluĭ, căruia 'i a fostŭ încredinţate numai în cualitatea ce avea atuncĭ de sociŭ şi care cualitate încetând prin divorciu, intimata, ca beneficientă liberalităţeĭ făcută de Polcovniculu Sibiceanu, este în dreptŭ a reclama restituirea acelor objecte;

Considerând că nu se violează întru nimic autoritatea lucruluĭ judecat resultândŭ din decisiunea cu No. 114 an. 1877, de oare ce acea decisiune prin dispositivul séŭ prevede dreptulŭ intimateĭ de a reclăma dinsa acele objecte pe calea principală;

Considerândŭ că recurentulŭ ne maĭ avĕnd nicĭ o cualitate sau titlu în deţinerea acestor objecte şi Curtea obligăndu'lŭ a le restitui intimateĭ pe motiv că în favoarea sa a fost făcută liberalitatea de către Polcovnicul Sibiceanu, decisiunea se găseşte suficient motivată în privinţa cualităţeĭ intimateĭ de proprietară a acelorŭ objecte ce'i aparţine;

Digitized by Google

Că ast-felŭ fiind mijloacele invocate se găsescŭ nefondate și ca atare aŭ a se respinge.

Pentru aceste motive;

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secția I.

Digitized by Google

NO. 76

TERMENUL DE APEL. — **Legea vamală.**

1) *Se violésă legea când tribunalulŭ intemeindu-se pe un proces verbal alŭ procurorului, respinge apelulŭ in materie vamală ca tardivŭ.*

No. 175. — **Casarea** sentinţeĭ tribunalului Ilfov secţia I No. 541 an. 1878, pronunţată în procesul dintre recurentul N. I. Stancovicĭ cu ministerul de finanţe pentru confiscarea unor stafide.

16 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu N. Mandrea, membru-raportor ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare tras din violarea art. 187,189 şi 190 din legea vămilor.

Avênd în vedere că din sentinţa tribunaluluĭ resultă că Stancovicĭ, nemulţămit pe procesul verbalŭ de evaluarea acelor 3900 kilograme stafide roşiĭ de Smirna şi Sultanine, declarate de confiscate şi cari 'i se comunicase de ministerul de finanţe, a făcut apel la tribunal;

Considerând că tribunalul, spre a respinge apelul luĭ Stancovicĭ ca dat peste termen, se baseazā pe un proces verbal dre-

Digitized by Google

sat de Procurorul Sergescu, din care ar resulta că comunicarea s'a făcut in ziua de 1 Octombre an. 1878 de către Ministerul de Finanţe;

Considerând că Stancovici înaintea tribunaluluĭ a susţinutŭ că acea comunicare nu i s'a făcutŭ de cât in ziua de 5 Octombre 1878, după cum singur ministerul de finance, prin certificatulŭ liberat luĭ Stancovicĭ sub No. 17885 an. 1878, afirmă;

Considerând că astfel fiind, apelul luĭ Stancovici se găseşte făcut în termenul de 5 zile, conform cu dispositiile legeĭ vamale şi tribunalul respingăndu'lŭ ca tardiv, a violat menţionata lege, de oare ce nu procesele verbale încheiate de procuror pot proba nişce atarĭ comunicarĭ; prin urmare mijloculŭ invocatŭ se găseşte fondat.

Pentru aceste motive

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc.

Secţia I.

Digitized by Google

No. 77.

MIJLOACE NUOI IN CASSAȚIUNE. — **Casurĭ de revizuire.**

1). Este neadmissibilă recursulŭ intemeiatŭ pe motive nouĭ carĭ n'aŭ fostŭ propuse și discutate de instanța de fondŭ. —

2). Omissiunea de a se pronunția curtea asupra predărĭĭ unorŭ acte și asupra unorŭ sume respunse fiindŭ casurĭ în carĭ se póte face indreptarea decisiunĭ pe calea revisuireĭ, nu póte forma un mijlocŭ de cassare. —

No. 176. — **Respingerea** recursului făcut de D-a Eufrosina Bosianu contra decisiunĭ Curțĭ de apel din Bucureșcĭ secția II. No. 388 anul 1873 pronunciată în procesul ce a avut cu Theodora Mastichy, tutricea minorilor repos. M. Mastichy și alțiĭ pentru predare de socotelĭ.

16 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. N. Gerasi, membru-raportor;

Pe D. procuror general în conclusiunĭ;

Deliberând.

Asupra mijlocului al II și IV de casare:

„Asupra cererĭ nóstre de a ne restitui tutorele tóte obiectele remase la mórtea tatăluĭ nostru dupe inventariul tribunaluluĭ, Curtea violéză principiul responsabilitățeĭ unuĭ tutore

Digitized by Google

care e dator a administra ca un bun parinte de familie, când se mărginesce a declara că tutorele e dator să restitue numaĭ obiectele primite de la obștésca epitropie care 'l-a precedat în tutelă, și că prin urmare n'ar fi dator să îngrijască a cere restituirea celor alte obiecte de la obștésca epitropie, negligență de care e responsabil.

„Curtea n'a motivat pentru ce respinge cererea nóstră de a se obliga fostul tutore să ne restitue tóte actele nóstre de creanță și de proprietate.“

Considerând că acest mijloc, ast-fel cum este formulat, nu se constată că a fost invocat înaintea instanțelor de fond, unde nu s'a pretins alt de cât restituirea objectelor dupe inventariu primit de la obștésca epitropie, sub a căreĭ îngrijire se aflase recurenta mai nainte fără a se pune în discuțiune responsabilitatea ce ar avea noul tutor pentru faptele predecesorului seŭ; prin urmare ceea ce nu s'a invocat și discutat înaintea instanțelor de fond nu póte forma un mijloc de cassare, cu atât maĭ mult că Curtea de Apel, în privința objectelor ce s'aŭ primit de reposatul M. Mastichy de la obștésca epitropie dupe inventariu, se pronunciă că ele fiind de mică valóre, s'aŭ putut deteriora chiar prin usŭ, servind pentru întreținerea minórei pe când se afla la școlă;

Considerând că în ceea ce privesce cererea făcută de recurenta pentru predarea actelor, décă Curtea nu s'a pronunciat, acésta nu póte constitui de cât un mijloc de revisuire conform art 288 pr. civ. iar nu un mijloc de cassare; prin urmare, ambele aceste mijlóce cată a se respinge ca nefondate;

Asupra părțeĭ a II-a din mijlocul al III de cassare: „Curtea face uă omisiune esențială căcĭ nu respunde nimic asupra unuĭ din motivele nóstre de apel contra sentințeĭ tribunalului prin care ziceam că s'a acordat părțeĭ adverse maĭ mult de cât ea însă'șĭ cerea.“

Considerând că décă prin sentința tribunalului, pe care o confirmă Curtea de apel, s'a acordat casseĭ reposatuluĭ M. Mastichi prin suma de leĭ 23 246 par. 32 maĭ mult, de

Digitized by Google

cât s'a cerut, de óre ce singur Mastichi declarase că primise aconto acesteĭ sume din tribunalul Ilfovu secţia I. leĭ 4800, acésta nu póte asemenea constitui de cât un mijloc de revisiune dupe citatul articol 288 pr. civ.

Că ast-fel fiind şi acest mijloc se găseşce nefondat;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 78.

EVREI. – **Incapacitatea lorŭ de a cumpăra imobile rurali. – Modulŭ de probaţiune. –**

1). Incapacitatea evreilorŭ de a cumpăra imobile rurali în Romania fiind de unŭ interesŭ generalŭ publicŭ, nu se póte inlătura prin persóne interpuse care aŭ capacitate, acésta fiindŭ o fraudă la proibiţiunea legei, se póte proba prin ori-ce mijlocŭ, maĭ cu sémă prin jurămintulŭ decisoriŭ. --

No. 178. – **Casarea** decisiuni Curţi de apel din Iaşi Secţia II. No. 109 anul 1878 dată în procesul dintre recurentul I. Paladi cu Banca Romănieĭ şi Dimitrie Roseti pentru dreptulŭ de proprietate.

18 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. E. B. Calligari, membru raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de cassare, că sinceritatea titlurilor de proprietate a intimaţilor fiind constatate de mine şi deferindule jurământ asupra acestuĭ punct, iar Curtea respingênd acel jurământ sub cuvînt că nu scriptele secrete dintre părţi ci actele au entice sunt oposabile celor de al treilea, a violat art 1208 şi 1175 cod. civ.“

Avênd în vedere art. 1208 şi 1175 cod civil;“

Digitized by Google

Avênd în vedere că recurentul între altele facea la Curtea d'apel și următórea propunere: „In fapt atît D-lŭ Roseti cât și Banca sunt nume împrumutate și moșia este cumpărată séŭ pentru consorțium séŭ numaĭ pentru Moisi Valdberg și atît consorțiul compus din evrei cât și Valdberg ca evreŭ, nu are dreptul d'a cumpăra moșie. Cum că acésta este adevĕrat, se vede între altele și din rĕspunsurile date de Bancă la Curtea de Focșanĭ (anex. No. 9 și 8) dér décă onor. Curte ar a vea îndoială, deferim jurămêntul atît D-luĭ Roseti cât și Directorelui Băncei, *décă sunt* adevĕrați proprierarĭ în fapt."

Avênd în vedere că Curtea de Apel, dupe ce examinéză și recunóște de valabile titlurile în puterea cărora intimații se dau de proprietari ai moșieĭ Slobozia, învecinată cu a recurentuluĭ, nu admite jurămêntul decisoriŭ deferit de recurent, pentru că nu ar fi concludent, de óre ce uă dată s'a recunoscut de valabile titlurile în puterea cărora intimațiĭ se daŭ de proprietarĭ, ar fi indiferent de a se și décă eĭ aŭ cumpărat și stăpînesc pentru sine séŭ în numele altora, căcĭ proprietarul aparent este în drept de a esercita tóte drepturile proprietarului adevĕrat, fiind că actele autentice, nu scriptele secrete dintre părțĭ sunt oposabile celor de al treilea;

Considerând că décă póte fi indiferent în regulă generală cum cine-va stăpînesce pentru sine séŭ în numele altora, nu este tot ast-fel când se pretinde de cel ce se dă de proprietar, este nu un proprietar aparent, care póte în interesul celor de al treilea de bună credință să represinte pe proprietarul cel adevĕrat, care încă este necunoscut la ceĭ de al treilea, ci este o persónă interpusă, un proprietar fictiv care voesce să ascunză pe adevĕratul proprietar pentru că este o persónă necapabilă de a dobîndi dupe lege proprietatea, maĭ cu sémă când prohibițiunea legeĭ are în vedere un interes general public; căcĭ décă se admite că proprietarul aparinte represintă în folosul celor de al treilea pe adevĕratul proprietar, este pentru că se presumă că acesta are dat un mandat tacit la cel de întêiŭ, ceea ce nu se póte concepe legalmente

Digitized by Google

în casul proprietaruluĭ fictiv, acesta neputênd avea un man dat privitor la esercitarea dreptuluĭ proprietăţi de la uă persónă care, în basa legeĭ prohibitive, dată în interesul ordineĭ publice, nu póte să fie proprietar şi legalmente nicĭ că este, căcĭ altmintrelea ar fi a se permite eludarea, fraudarea şi violarea făţişă a legilor prohibitive de ordine publică; că în specie, recurentul prin jurămêntul decisoriŭ deferit intimaţilor tindea să dovedească că acestia eraŭ persóne interpuse, proprietarĭ fictivĭ aĭ moşieĭ Slobozia şi că adevĕratul proprietar ce se ascundea sunt evreĭ, persóne adică ce dupe legile existente sunt poprite de a cumpăra şi a avea moşiĭ; că uă asemenea dovadă putea să fie administrată prin tóte modurile de probă, cu atît maĭ cu sémă prin jurămêntul decisoriu chiar în contra celor ce se coprind în acte, fie chiar autentice, fiind că era vorba de o fraudă la uă dispositiune prohibitivă a uneĭ legĭ de ordine publică; aşa déră Curtea de apel în acéstă stare a lucrurilor, declarând neadmisibil jurămêntul deferit de recurent, a violat şi a aplicat rĕŭ precitatele articole de lege.

Pentru aceste motive.

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 79.

OMISIUNE ESENȚIALA.

1). *Se comite omisiune esențială cândă Curtea nu se pronunță asupra mijlocului de apărare privitoru la titlulă dotalu cu care posedă imobilulă în questiune.*

No. 179. — Casarea decisiuni Curți de apel din Bucurescĭ sec. I No. 171 din 1877, pronunțată în procesul dintre recurenții Marin Gheorghe și Tudora M. Gheorghe cu Iona Tudor, soția și tutricea repos. Ión Tudor, pentru un pogon vie.

19 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. D. Zamfirescu, membru-raportor:

Pe d. procuror-general în conclusiuni;

Deliberând,

Asupra mijlocului de casare: „Omisiune esențială. Curtea însușind considerantele tribunaluluĭ, omite a se pronunța asupra actuluĭ de rescumpărare și asupra doteĭ.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ și din sentința primeĭ instanțe, intimata a acționat pe recurenții pentru revendicarea unuĭ pogon vie dupe moșia Vlogi Dina, fostă a schituluĭ Țigănescĭ;

Considerând că recurenta Tudora înaintea tribunaluluĭ a susținut că pogonul de vie în cestiune iĭ este dat dotă de catre

Digitized by Google

muma sa Rada, care a fost mumă bună și a intimatului Ión Tudor, pe care în acéstă calitate de dotă 'lŭ posedă și a rescumpărat embaticul de la stat;

Considerând că nicĭ tribunalul nicĭ Curtea, care confirmă sentința tribunaluluĭ, nu discută nicĭ se pronunță asupra acestuĭ mijloc de apĕrare al recurenților în privința dotalității aceluĭ pogon de vie, pe cât chiar partea intimată, prin petițiunea de intentarea procesuluĭ, recunoscea că în acéstă calitate de dotă recurenții 'lŭ posedă;

Că ast-fel fiind, Curtea de fond ca și tribunalul face o omisiune esențială prin nediscutarea acestuĭ mijloc de apĕrare al recurenților în privința doteĭ și prin urmare mijlocul invocat se găsesce fondat.

Pentru aceste motive,

Casĕză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Data, etc.

Sec. I.

Digitized by Google

No. 80.

TERMENUL APELULUI.

1). Apelulu se considera ca cercetatu și găsitu in termenu de Curte, intru câtu părțile nu au făcutu nici o propunere de felul acesta d'inaintea ei.

No. 180. — **Respingerea** recursuluĭ facut de Gheorghe Stihi contra decisiuneĭ Curți de Apel din Iașĭ secția I No. 164 din 1878 pronunțata in procesul ce a avut cu Iamandi Călin pentru revendicare de pămênt.

16 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. E. B. Caligari, președinte-raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare:

„Curtea nu constată că apelul era în termen; acéstă constatare era o chestiune de ordine publică ce se póte invoca pentru prima óră in casațiune. Nu se póte aduce probe anterióre sp. es. certificate saŭ altele înaintea Curțiĭ de Casațiune, orĭ-ce hotărâre judecătorésca trebue să conțină în sine dovada validitățiĭ sale.“

Avênd in vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimatul Iamandi Călin, în calitate de cumpărător de la moscenitoriĭ reposatuluĭ Ioniță Secară, a acțio-

Digitized by Google

nat pe recurentul Stihi pentru revendicarea a 1308 prăjini și 12 palme pământ din Ghiloescĭ;

Considerând că pe cât înaintea Curțiĭ de fond nu se vede să se fi ridicat vre-o escepțiune în privința tardivității apelului, și pe cât Curtea a intrat in cercetarea apeluluĭ, de aicĭ resultă că dênsa a observat prealabil că apelul a fost regulat făcut, și dacă nu face o atare mențiunare, acesta nu pôte atrage casarea pe cât contrariu nu se constată;

Prin urmare, acest mijloc se găsește nefondat.

Asupra mijlócelor de casare din recurs: „Curtea de Iași comite uă călcare flagrantă a legeĭ art. 97, 162 al. 2 pr. civ. comb. cu art. 1177 și 1178 cod. civil; partea apelantă a presentat înaintea Curțiĭ un act din 23 Ianuarie 1861 pretins ca ar indica primirea pământurilor în litigiŭ de către mine ca arendașŭ, și că acest act ar fi iscălit de mine și de Secară, a căruĭ drepturĭ le represintă apelantele, Curtea, în loc de a face comparațiune de scripte, respinge cererea și face ca apelantele să se serve de nisce acte carĭ nu emană de la mine. Curtea a denaturat objectul procesuluĭ. Iamandi Călin a cerut de la tribunal revandicarea a uă cătime de pământ anume determinat, pretindênd că acest pământ a fost răpit de mine. ca acțiune în revendicare, numitul trebue să probeze că lucrul ce reclamă e al sĕŭ, că el s'a răpit de mine, condițiunĭ indispensabile a acțiuneĭ în revendicare, etc.“

Considerând că Curtea de fond esaminând actele și propunerile părților, constată că, din contractele de arenduire cu anul 1861 Ianuarie 23 petrecute între recurentul G. Stihi și Ión Secară, recunoscute în instanță, resultă că părțile din trupul moșieĭ Ghiloescĭ în cătățimea limpezită de candidatul tribunaluluĭ Némțu se posedă fără drept de recurentul Stihi și urmează a le lăsa în stăpânirea intimatuluĭ care a cumpĕrat acel pământ de la moștenitoriĭ luĭ Secară, adevĕratul proprietar, cu actul din 1875, transcris în tribunal;

Considerând că înaintea Curțiĭ nu se constată că s'ar fi cerut verificarea vre-unuĭ act de către recurent ci numaĭ comu-

Digitized by Google

nicare, ceea ce Curtea apreciind, 'l-a respins ca fără interes, de óre-ce 'şĭ-a putut Curtea forma convicţiunea din contractele de arenduire recunoscute în instanţă de Stihi, coroborate cu alte acte şi fapte ;

Considerând că nu s'a violat întru nimic regulele probaţiuneĭ nicĭ s'a denaturat acţiunea care avea de object revandicarea aceluĭ pământ în basa actuluĭ pe care judecătoriĭ fondului aŭ fost în drept a le esamina şi interpreta.

Că ast-fel fiind, şi acest mijloc cată a se respinge, ca neîntemeiat.

Pentru aceste motive,

Respinge etc.,

Dată etc. Sec. I.

Digitized by Google

No. 81.

PEREMPȚIUNE.

1). Judecata se perimă, dacă partea interesată lasă procesulă în părăsire două ani de la celu din urmă actă de procedură.

No. 188.—**Perimarea** instanțeĭ începută de d-na Elena T. Vartie prin recursul ce a făcut contra decisiuneĭ Curți de apel din Iași sec. I No. 140 din 1873 ,dată în procesul cu frațiĭ Casimir și Toma Vartie pentru anularea uneĭ transacțiunĭ;

20 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Avênd în vedere că la facerea acestuĭ recurs, recurenta, în loc de plata taxei recursuluĭ a alăturat un certificat de paupertate liberat de primăria Iași sub No. 3962 din 1874, prin care se constată că d-eĭ este pauperă și că domiciliază în Iași despărțirea II-a ;

Avênd în vedere că acest proces sorocindu-se la 16 Februarie 1877, s'a citat recurenta la domiciliul arĕtat maĭ sus :

Avênd în vedere adresa corpuluĭ de portăreĭ din Iași No. 222 din 5 Februare 1877, pe lângă care se inapoiază citațiunea recurenteĭ ce i se trimesese pentru termenul de 16 Fe-

Digitized by Google

bruarie 1877, cu arĕtare că numita domiciliază în Bucureșĭ strada Olarĭ No. 8, din care causă s'a amânat procesul pentru treĭ Iunie acela'și an 1877, că în urma acesteĭ lămuriri citându-se recurenta pentru termenul de treĭ Iunie 1877 la locul indicat prin menționata adresă a corpuluĭ de portareĭ din Iașĭ, nu s'a putut cerceta procesul tot din causa necompleetăreĭ proceduri, negăsindu-se recurenta la domiciliul arĕtat de portăreĭ din Iașĭ, spre a i se putea înmâna citațiunea dupe cum referéza portărelul acesteĭ Curțĭ;

Avênd în vedere că în acésta dĭ. 3 Iunie 1877, s'a amânat procesul până când se va cunósce domiciliul recurenteĭ:

Avênd în vedere art. 257 proced. civilă care zice: ca, „judecata se perimă dacă partea interesată va lăsa să tréca doĭ anĭ de la cel din urmă act de procedură fără să reinceapa judecata.“

Considerând că în acest proces, cel din urmă act de procedură este jurnalul de amânare cu No. 763 din 3 Iunie 1877;

Considerând că de la data acestuĭ jurnal și până la 16 Iunie 1879, data cereri de perimare, sunt trecuțĭ doĭ anĭ fără ca partea interesată (recurenta) saŭ alt cine-va să se arate cu cerere de a se da curs procesuluĭ, saŭ să dea lămuririle cuvenite spre a se putea cunósce domiciliul recurenteĭ, ceea ce face a se crede că procesul e lăsat în părăsire și dar se dă loc la perimare;

CURTEA,

In virtutea sus-citatuluĭ art. de lege 257 pr. civ.

Declară perimatŭ etc.

Dată, etc. Sec. I.

Digitized by Google

No. 82.

PEREMPȚIUNE.

1). Perempțiunea ca și cererea de recisuire este admisibilă contra ori căruĭ apel rămasă în nelucrare fie și al statuluĭ, destulă să nu fi intervenită o hotărîre definitivă saŭ interlocutorie și instanța inaintea caria se află procesulŭ pendente să aibă competință a pronunța perempțiunea.

No. 190. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de stat contra decisiuni Curțĭ de apel din Bucurescĭ sec. II No. 2962 din 1875 pronunțată asupra perimări apeluluĭ în procesul cu Panait Costea, astă-dĭ representat de moscenitorilĭ sĕĭ G. P. Costescu și Elena Calistrat pentru hotărnicie.

22 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. N. Mandrea, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra motivuluĭ I de casare: „Greșită aplicare a art. 257 proced. civilă;

a) In acéstă dispositiune escepțională nu se coprinde și statul; și b) perempțiunea nu se aplică de cât la acte de procedură și hotărârĭ preparatorilĭ iar nu și la hotărîrĭ definitive și cele interlocutorilĭ; in specie avem o hotărire asupra fonduluĭ în favórea statuluĭ sub No 362 din 1860 Iunie 13.“

Digitized by Google

Avênd în vedere, dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, înaintea Curţi de apel din Bucurescĭ sec. II fiind pendinte apelul făcut de Sf. Mitropolie (astă-dĭ statul) contra sentinţeĭ tribunaluluĭ Râmnicu-Sărat cu No. 25 din 1857, pronunţată asupra hotărnicieĭ moşieĭ Urecheştiĭ între aĭ căreĭ vecinĭ era şi Panait Costea, moşcenitoriĭ acestuia, intimaţiĭ, aŭ cerut şi obţinut perimarea apeluluĭ;

Avênd în vedere art. 257 pr. civ.

Considerând că acest art. este aplicabil şi pentru procesele statuluĭ, de óre-ce legiuitorul nu'l esceptéză, considerându'l şi pe stat ca pe orĭ care particular în afacerile ce are şi de óre-ce de câte orĭ legiuitorul a voit a face vre-o escepţiune în privinţa statuluĭ, acésta a prevĕdut'o espres, precum este la art. 291 proced. civ. relativ la cererea de revisuire;

Considerând că nu esistă vre-o hotărîre definitivă saŭ interlocutorie, pronunţată de curtea de apel, de óre-ce hotărârea din 12 Iunie 1860, în urma protestuluĭ dat Ministeruluĭ Justiţieĭ de către Panait Costea, a fost revocat de Curte prin jurnalul ce a incheiat asupra aceluĭ protest, şi s'a regulat o cercetare în faţa loculuĭ; revocare care, dupe legea Caragea, sub imperiul căruia s'a urmat, era în drept judecătorul a uă face;

Considerând că Curtea constată că nicĭ în urma adreseĭ cu No. 5529 din 10 Decembre 1869, statul nu a arĕtat persónele cu carĭ anume maĭ voesce a se judeca; că ast-fel fiind, mijlocul invocat se găsesce nefondat;

Asupra mijloculuĭ II: „Curtea era incompetinte a se pronunţa asupra cerereĭ de peremţiune şi a violat art. 53 lit. a din legea de organisare judecătorescă însuşindu-şĭ acéstă atribuţiune.“

Considerând că acest apel se găsea pendinte înaintea Curţeĭ din Bucurescĭ încă din anul 1857, mult înainte de aplicarea legeĭ organisaţiuneĭ judecătorescĭ, şi printr'ânsa nu se prevede nimic în privinţa apelurilor pendinţĭ dispunând pentru viitor;

Considerând că Curtea nu a făcut alta de cât a constatat faptul lăsăreĭ în părăsire maĭ mult de douĭ anĭ de către stat al apeluluĭ făcut, ce era pendinte la dênsa şi l'a declarat de

Digitized by Google

perimat, ast-fel că sentința tribunaluluĭ a dobândit puterea lucruluĭ judecat, conform art. 329 proc. civ. că prin urmare și acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Sec. I.

Digitized by Google

No. 83.

OMISSIUNE ESENȚIALA.

1) *Curtea face o omissiune esențială când nu se pronunță asupra mijlócelor de apărare ce se invócă.*

No. 194. — **Cassarea** decisiuneĭ Curțiĭ de apelŭ din Bucureșcĭ secția I, No. 55 anulŭ 1879, pronunțată în procesulŭ ce a avutŭ recurentulŭ F. Robin cu M. Contomihale, pentru plata unor banĭ dupe convențiune.

25 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. E. B. Calligari, președinte-raportorŭ ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ al III-lea de cassare.

„Omisiune esențiala pentru cà noĭ am cerutŭ ca D. Contomihale să ne predea socotelile pentru gestiunea mandatuluĭ seŭ și pentru sumele încredințate înainte de a pretinde plata de sumĭ, și Curtea omite a se pronunța asupra acestuĭ punctŭ care avea o importanță capitală în causă.“

Avêndŭ în vedere cà dupe cum resultà din decisiunea a căreĭ casare se cere, intimatul M. Contomihale a acționatŭ pe recurentulŭ Robin, cerêndŭ a fi obligatŭ la plata sumeĭ de leĭ 64,250 ce derivà din valórea a 200 acțiunĭ ale societățeĭ financiare depuse la casa Jacques Poumay, de care a fostŭ ac-

Digitized by Google

ţionatŭ, şi din valórea a 57 acţiunĭ ale aceĭ societăţĭ, cum pĕrate pentru terminul de $^{6}/_{17}$ Aprilie 1876;

Considerândŭ că Curtea de fondŭ essaminândŭ actele şi propunerile părţilorŭ, constată că intimatulŭ Contomihale a lucratŭ în tóte aceste afacerĭ ca mandatarŭ al recurentuluĭ Robin, şi prin urmare, acesta, ca mandante, devine respunzĕtorŭ;

Considerândŭ că recurentulŭ Robin la rândul seŭ, în calitate de mandante, a cerutŭ înaintea Curţiĭ de fondŭ ca intimatulŭ să fie obligatŭ ca mandatarŭ a da socotelĭ despre întrebuinţarea facută cu banĭ ce 'ĭ-a încredinţatŭ şi a cărorŭ primire resultă din osebite acte, şi acésta conform dreptuluĭ ce'ĭ acordă art. 1541 c. civ.

Considerândŭ că Curtea de fondŭ nediscutândŭ şi nepronunţându-se asupra acestuĭ mijlocŭ de apărare importantŭ al recurentuluĭ Robin în resolvarea causeĭ, prin acésta face o omisiune esenţială şi prin urmare decisiunea sa cată a fi cassată.

Pentru aceste motive şi fără a maĭ discuta cele-l'ale mijlóce de casare invocate de recurentŭ.

Casédă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 84.

CONTESTAŢIE LA URMARIRE. — **Depunerea sumeĭ.**

1). *Se face o greşită interpretare la legea de urmărire, când tribunalul refusă de a judeca contestaţiunea la urmărire pe temeiŭ că nu s'a depusă suma pentru care se urmăresce.*

No. 195. — **Casarea** sentinţeĭ trib. Iaşĭ secţia III, No. 17 anul 1879, pronunţată în procesulŭ dintre recurentul Constantin Cristodulo Cerchez cu Primăria comuneĭ Sirca, pentru contestaţiune la urmărire.

25 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. N. Mandrea, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ,

„Asupra mijloculuĭ de casare trasŭ din rea interpretare a art. 20 din legea de urmăriri, refusândŭ tribunalulŭ d'a judeca contestaţiunea mea până cândŭ nu voiŭ fi depusŭ suma pentru care sunt urmăritŭ".

Considerândŭ că dupe cum resultă din sentinţa supusă recursuluĭ, d. Constantin Cerchez apelândŭ la tribunalŭ contra încheereĭ consiliuluĭ comunalŭ Sirca, prin care i se respinge contestaţiunea la urmărirea ce i se făcea pentru plata unuĭ impositŭ fonciarŭ al moşieĭ Mădărgeştĭ pe aniĭ 1876 şi 1877

Digitized by Google

și tribunalulŭ refusândŭ a intra în cercetarea apeluluĭ pe motivŭ că nu s'a conformatŭ art. 20 din legea de urmărire din anul 1877, căcĭ n'a justificatŭ depunerea sumeĭ pentru care este urmăritŭ, prin acésta a făcutŭ o greșită interpretare a citatuluĭ articolŭ, căcĭ de óre-ce tribunalulŭ, dupe apelulŭ recurentuluĭ, era chematŭ a discuta și a se pronunța tocmaĭ asupra cestiuneĭ, dacă recurentulŭ se găsea în categoria acelorŭ ce urméză a depune suma de care se urmărește, și dacă consiliulŭ comunalŭ a fostŭ în drept a respinge contestațiunea recurentuluĭ pentru nedepunerea sumeĭ de care se urmărea fără a fi înscrisŭ în rolurile comunalĭ;

Că astŭ-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsește fondatŭ;

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 85.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDECAT.

1). *Nu se susţine că s'a violatŭ autoritatea lucrului judecatŭ-când sentinţa anterióră ce se invócă nu are acelaşi obiectŭ ca procesulŭ de adĭ.*

No. 197. — **Respingerea** a cincĭ mijlóce de casare din recursulŭ făcutŭ de Elisa Athanasie Fănuţă şi soţiulŭ sĕŭ Căpitan Ăt. Fănuţă, contra decisiuneĭ Curţiĭ de apel din Crajova secţia I, No. 61 anul 1879, pronunţată în procesulŭ ce aŭ avutŭ cu d. N. Iónovicĭ, pentru desfiinţarea uneĭ latrine.

26 Iunie 1879.

CURTEA,

Asupra mijlócelorŭ I şi VI-lea:

„S'a violatŭ art. 1201 c. civ., căcĭ pretenţiunea din acţiunea de acum întruneşte tóte elementele procesuluĭ intentatŭ la 1871".

„S'a violatŭ art. 123 pr. civ., căcĭ Curtea, prin decisiunea sa nu motivédă pe ce acte se basédă, când declară că nu esistă autoritatea lucruluĭ judecatŭ".

Considerândŭ că Curtea din Crajova discută şi se pronunţă că nu póte esista autoritatea lucruluĭ judecatŭ, invocată de recurenta, de óre-ce în procesulŭ din anulŭ 1871, intimatulŭ

Digitized by Google

reclamase deşertarea latrineĭ de la hotelul Concordia şi reparaţiunea zidurilorŭ infectate, iar in procesulŭ de acum se cere desfiinţarea aceleĭ latrine şi pagubele causate proprietăţeĭ intimatuluĭ; prin urmare neîntrunindŭ condiţiunile prescrise de art. 1201 c. civ. nicĭ că se póte invoca autoritatea lucruluĭ judecatŭ;

Considerândŭ că ast-felă fiindŭ, decisiunea Curţiĭ din Crajova este suficientŭ motivată în privinţa respingeri autorităţeĭ lucruluĭ judecatŭ, prin urmare mijlócele invocate se găsescŭ nefondate;

Asupra al II-lea mijlocŭ: „A violatŭ art. 1704 şi 1711 c. civ. denaturândŭ învoiala urmată la 2 Augustŭ 1872 între d. Iónovicĭ şi cu autorulŭ nostru Mihail Anghelovicĭ, neargumentândŭ în spiritulŭ legeĭ pentru transacţiune, ci ne consideră transacţiunea confundată cu autoritatea lucruluĭ judecatŭ, ceia ce e o eresie de dreptŭ“;

Considerând că actul din 1872 August 1, nefiindŭ de câtŭ o consecuenţă a esecutări sentinţeĭ trib. Ilfov cu No. 258 anulŭ 1871, prin care fusese obligatŭ rĕp. Angelovicĭ, autorul recurenteĭ, d'a deşerta latrina şi a face óre-care reparaţiunĭ în urma procesuluĭ de atuncĭ, intentatŭ de intimatulŭ Iónovicĭ, declaraţiunea acestuia din josulŭ actuluĭ prin care se mulţumeşte pe esecutarea aceĭ sentinţe nu'ĭ póte închide dreptulŭ de a maĭ reclama când în urmă'ĭ s'ar causa un noŭ prejudiţiŭ;

Că ast-felŭ fiindŭ, şi acestŭ mijlocŭ se găseşte nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ al III-lea şi al IV-lea de casare: „S'a violatŭ legea de la secţia III, despre esperţĭ, căcĭ lucrările făcute de supleantŭ şi tribunalŭ suntŭ făcute ast-felŭ că nu numaĭ s'a numitŭ esperţĭ persónele recomandate de adversarĭ, déră nu ne a datŭ timpulŭ necesarŭ de a putea face recusaţiunea conform art. 214 pr. civ., violândŭ şi art. 729 pr. civ.“

„Curtea a violatŭ art. 220 pr. civ., căcĭ nu s'a cititŭ în şedinţă publică raportulŭ esperţilorŭ, acésta nu se constată

Digitized by Google

nicĭ din procesulŭ verbalŭ al Grefierului, nicĭ din considerantele Curţiĭ."

Considerândŭ că aceste douĕ mijlóce, ast-felŭ cum se găsescŭ formulate acum, nu se constată că aŭ fostŭ invocate înaintea Curţeĭ din Craiova, de óre-ce advocatul recurente s'a mărginitŭ a cere a se face o nouă espertisă, pe motivŭ că esperţiĭ n'aŭ fostŭ numiţĭ de părţĭ ci de către suplininte, şi Curtea constată că esperţiĭ aŭ fostŭ numiţĭ din oficiŭ de către Tribunalŭ în urma neînţelegereĭ părţilor; că aceia ce nu s'a invocatŭ şi discutatŭ înaintea instanţeĭ de fondŭ nu póte constitui un mijlocŭ de casare;

Considerândŭ că espertisa fiindŭ făcută în presenţa părţilorŭ, dênsele aŭ pututŭ usa de dreptul ce le acordă legea şi nu potŭ invoca că n'aŭ avutŭ cunoştinţă de acea espertisă pe care Curtea a avut'o în vedere la cercetarea procesuluĭ şi pe care se basédă decisiunea Curţiĭ;

Că ast-felŭ fiindŭ, şi aceste mijlóce se găsescŭ neîntemeiate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 85.

DREPTUL DE APERARE.

1). *Se violéză dreptulŭ de apărare când Curtea refusă aducerea unorŭ registre de la gară, cu care recurentul voia să constate că i s'a furatŭ o butie cu vinŭ.*

No. 198. — **Casarea** decisiuneĭ Curţii de Apelŭ din Bucurescĭ secţia III, No. 46 anulŭ 1877, pronuniată în procesulŭ dintre recurentele Ión Bărbuceanu cu societatea Căilorŭ ferate Române, pentru despăgubiri.

26 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu C. Schina, preşedinte.raportorŭ;

Deliberândŭ,

Asupra I-iuluĭ mijlocŭ de casare: „Violarea art. 1183, 1184 şi următoriĭ din c. civ., şi prin urmare tagă de dreptate când un tribunalŭ îmĭ refusă cererea de a aduce registrele Direcţiuneĭ, prin care se dovedeşte că eŭ am depusŭ acolo o butie de vinŭ cu 120 vedre.“

Avândŭ în vedere că, dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ şi din sentinţa primeĭ instanţe, recurentul Bărbucénu a acţionatŭ pe Direcţiunea Căilorŭ ferate Române, cerândŭ a fi obligată a'lŭ despăgubi de suma de leĭ noĭ 2500, preţulŭ a 120 vedre vinŭ din o butie ce i sa furatŭ de către

Digitized by Google

servitorii gărei Tîrgoviștea, unde se găsea acel vinŭ transportatŭ de Direcțiune.

Considerândŭ că recurentulŭ înaintea primei instanțe, spre a constata că acea butie cu vinŭ de Odobeștĭ se găsea în depositulŭ gărei cu ocasiunea transportărei la Bucureștĭ, a invocatŭ chiar registrele Direcțiunei pentru transporturĭ, de și furtulŭ vinuluĭ de către servitoriĭ gărei era constatatŭ prin procesulŭ verbalŭ al sub-comisarulul și prin hotărârea definitivă prin care acel servitorŭ a fostŭ condamnatŭ pentru furtŭ.

Considerândŭ că tribunalulŭ, prin sentința sa pe care a confirmat'o, și Curtea de Apel refusândŭ aducerea acelorŭ registre a violatŭ dreptul de probațiune al recurentuluĭ, prevăduta de art. 1183, 1184 și 1185 c. civ., de óre ce dânsulŭ se referise la cele conținute în acele registre, spre a proba că butia din care s'a furatŭ vinulŭ a fostŭ în depositulŭ aceĭ gărĭ.

Că astŭ-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocatŭ se găsește fondatŭ.

Pentru aceste motive,

Casedă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 87.

INZESTRAREA FETELORU. — **Legea Caragea.**

1). Fraţiĭ, după legea Caragea, eraŭ datorĭ să căsătoréscă şi să înzestreze pe surorile lorŭ neîndestrate. Obligaţiunea acésta nu trece şi la moscenitorĭ fraţilorŭ.

No. 200. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de d-lor Elena Matache Piersicianu şi Mari Bristinger contra decisiuni Curţi de Apel din Bucureşci secţia I. No. 62 din 1877 pronunţată în procesulŭ ce a avutŭ cu d-na Zoe Gălăşescu pentru avere.

27 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Gr. Lahovari, consilierŭ raportorŭ,

Deliberândŭ,

Asupra mijlócelorŭ de casare: Eróre de dreptŭ cândŭ Curtea zice că obligaţiunea de a înzestra este dependinte de obligaţiunea de a mărita.“

„Eróre de dreptŭ cândŭ zice că obligaţia fraţilorŭ nu este separată de a tatăluĭ şi cândŭ zice că fetele nu aŭ dreptŭ de moscenire.“

Avêndŭ în vedere că dupe art. 17 partea III Cap. III Cod.

Digitized by Google

Caragea, fraţiĭ eraŭ datorĭ de a căsători şi de a înzestra pe surorile lorŭ neînzestrate, aşa precumŭ se prevede şi în leg. 19. Dig. de ritu nuptiarum 23, 2, în matrimonium colocare et dotare, de unde resultă că datoria impusă fraţilorŭ era nu numaĭ de a nu împedica căsătoria surorilorŭ lorŭ prin refusul uneĭ înzestrărĭ cuviincióse, dérŭ încă de a le şi înzestra de nu vorŭ fi înzestrate, astŭ-felŭ că acéstă obligaţiune subsista neapăratŭ şi dupĕ căsătorie, refusulŭ zestreĭ în cursulŭ căsătorieĭ putândŭ să producă efectele totŭ aşa de funeste, dândŭ de esemplu locŭ la neînţelegerĭ între soţĭ şi la despărţenie [V. Glück-Pandekter, t. 25 pag. 77];

Avêndŭ în vedere însă că acéstă obligaţie nu trecea şi la moscenitoriĭ fraţilorŭ;

Avêndŭ în vedere că cererea de înzestrare pornită de d-nele Elena Matache Persiceanu şi Maria Bristingl, recurentele de astă-dĭ, a fostŭ îndreptată nu în contra acéluia, care era datorŭ a le înzestra ci în contra succesiuni acestuia;

Avêndŭ în vedere că datoria fraţilorŭ d'a înzestra pe surorile lorŭ neînzestrate nu era de câtŭ accesoriulŭ uneĭ datoriĭ morale, adică: a unuĭ *oficium pietatis* [V. L. 7 Cod. de dotis promissione VII.... omninopaternum esse oficium dotes. — pro sua dare progenie], şi nu privia prin urmare de câtŭ pe persónele, cărora le era impuse de lege fără a trece la moscenitoriĭ acestora;

Avêndŭ în vedere că aşa fiindŭ, instanţa de fondŭ nu póte de câtŭ să respingă cererea de înzestrare pornită în contra succesiuneĭ reposatuluĭ Nae Persicianu;

Că dérŭ dispositivulŭ decisiuniĭ supusă recursuluĭ fiindŭ legalŭ, casarea nu se póte pronuncia orĭ-câtŭ de neesacte arŭ fi motivele decisiuneĭ.

Pentru aceste motive.

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 6. — IUNIŬ 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACI, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 6.—MATERIE CIVILE.—No. 6.

No. 67.

MATERIE ELECTORALA COMUNALA.

D. Primarulŭ saŭ consiliulŭ comunalŭ nu potŭ sterge ex-officio din lista alegătoriloru comunali pe o persónă care a figuratŭ in lista anuluĭ trecutŭ, fără să aĭbă o contestaţiune din partea celoru alţĭ alegătorĭ.

No. 220. - Casarea sentinţeĭ Trib. Brăila cu No. 34 din anul 1879 dupe recursulŭ d-luĭ G. Mavrodin în cestiune electorală.

1-iŭ Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu C. E. Schina, preşedinte-raportorŭ.

Deliberândŭ,

Asupra mijlocului de casare întemeiatŭ pe violarea art. 28, 29 şi 30, Legea Electorală-comunală; Consiliulŭ comunalŭ nu póte şterge din listă fără a fi sesisatŭ de uă contestaţie.

Vĕdîndŭ art. 28, 29 şi 30 din legea electorală comunală din 1864;

Digitized by Google

Considerândŭ că art. 28 pronunţândŭ dreptulŭ primarilorŭ de a pregăti listele alegĕtorilorŭ pe fie-care anŭ pe basa ultimelorŭ roluri de contribuţiuni, de aci nu resultă că elŭ saŭ consiliulŭ comunalŭ aŭ dreptulŭ ex-oficio fără să fie sesisaţi de uă contestaţie, precum acésta reese din art. 29 şi 30 de a scóte din listele electorale comunale pe uă persóna care a figuratŭ înscrisŭ în listele anuluĭ precedentŭ;

Că în specie, Trib. admiţândŭ în principiŭ că consiliulŭ comunalŭ póte să scóţă din liste pe uă persónă care figura înscrisă deja, precumŭ era recurentulŭ G. Mavrodin, a violatŭ susŭ citatulŭ textŭ de lege;

Pentru aceste motive,

Caséţă, etc.

Ordonă înscrierea, etc.

Dată, etc. Secţia II-a.

Digitized by Google

No. 68.

URMARIRE SILITA. – **Depunerea silită.**

1). Ne depunerea rateĭ ce se cuvenea societăţiĭ creditului funciară, de odată cu preţulŭ adjudecaţiuneĭ, nu atrage nulitatea vînzăriĭ, intru câtŭ adjudicatarulŭ a cumpăratŭ imobilulŭ cu tóte sarcinile luĭ.

Ne. 221. – *Respingerea* alin. *b.* din mijloculŭ I de casare, şi mijloculŭ II-lea ca nefondatŭ, iarŭ in privinţa motivuluĭ I-iŭ litera *a*, ivindu-se divergintă de opiniunĭ, se va cerceta conform art. 22 din legea org. a Curţiĭ.

1-iŭ Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultăndŭ pe d-nu St. Siliouu, consilierŭ raportorŭ;

Deliberândŭ,

Asupra motivuluĭ 1-iŭ litera *b.* astŭ-felŭ formulatŭ:

La 3 Ianuarie a. c. pentru care ḑi s'a pusŭ în vînzare douĕ case, adică una vîndută şi uă alta din suburbia Sf. Stefan adjudecate asupra intimateĭ cu preciŭ numaĭ de leĭ noĭ 3000, luândŭ asupră-şĭ obligaţiunea de a se conforma cu angajamentulŭ ce avemŭ către societatea Creditului Fonciarŭ Urbanŭ, căruia 'ĭ datorămŭ suma de 15 miĭ leĭ noĭ cu hipoteca casele adjudecate.

Acestŭ angajamentŭ în care se stipula plata uneĭ rate de 821 leĭ 18 banĭ, însă înaintea adjudecăriĭ s'a pusŭ în vedere adjudecatareĭ celŭ maĭ târziŭ la 9 Februarie 1879, tre-

Digitized by Google

buea să fie respinsă acéstă rată, ca parte integrantă a preciului, cea ce nu s'a făcutŭ nicĭ până astă-dĭ, violîndu-se într'unŭ modŭ manifestŭ dispositiunile art. 500 și 553 pr. civ.

Considerândŭ că din ordonanța de adjudecare resultă că preciulŭ de 3000 leĭ, cu câtŭ s'a adjudecatŭ asupra recurenteĭ imobilele urmărite, saŭ depusŭ în năuntrulŭ termenuluĭ prescrisŭ de art. 551 proc. civ.

Că împrejurarea, că de către adjudecatarŭ nu s'a consemnatŭ și rata de 821 leĭ banĭ 18, ce se cuvenea societăţiĭ creditului fonciarŭ Urbanŭ, către care imobilele vîndute se găsescŭ hipotecate, nu póte atrage nulitatea vînzăriĭ, de óre ce intimata, în cualitate de adjudecatară, cumpărîndŭ imobilele urmărite cu tóte sarcinile la care se găsescŭ supuse până în momentulŭ adjudecăriĭ, numita rămâne datóre către creditulŭ fonciarŭ Urbanŭ ratele, conform statutelorŭ diseĭ societăţĭ, iarŭ în casŭ candŭ expropriatu arŭ fi plătitŭ vre o rată, are dreptŭ a fi despăgubitŭ de către adjudecatară.

Asupra mijloculuĭ alŭ II-lea de casare:

S'a violatŭ al. 2 de la art. 544 pr. civ. între concurenţĭ fiindŭ și d-lŭ Petre Florianŭ, admisŭ dupe cum se vede din lista ținută, și acesta oferindŭ suma de 3050 leĭ, imobilulŭ trebuia să fie adjudecatŭ asupra d-sale.

Considerândŭ că din ordonanța de adjudecare nu resultă că în dioa vînzăriĭ s'a presentatŭ și altŭ concurentŭ, care să ofere uă sumă maĭ mare de câtŭ acea oferită de adjudecatară; așa darŭ și acestŭ mijlocŭ este nefondatŭ.

Pentru acestŭ motivŭ.

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II-a.

Digitized by Google

No. 69.

QUESTIUNI DE FAPTU.— **Citarea adjudicatarului.**

1). Questiunea de a se scie daca creanța creditorelui devenitŭ adjudicataru póte fi primită dreptŭ prețŭ este o cestiune de faptŭ lăsată de lege la suverana apreciare a tribunalului.

2). Nu se violéză nicí unŭ textŭ de lege, cândŭ Trib. nu citéză pe adjudecatarŭ in comptulŭ căruia s'a pusŭ in vînzare imobilulŭ pentru nedepunerea prețului.

No. 231.— Respingerea recursuluĭ făcutŭ de d-na Elena Stefănescu contra ordonanțiĭ Trib. Ilfovŭ secția III-a No. 1544 anulŭ 1878, pentru vînzarea unuĭ imobilŭ.

5 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultându pe d-nu A. Cantacuzin, consilierŭ raportor;

Deliberându,

Asupra motivului alŭ II-lea de casare astŭ-felu formulatu: Violarea art. 552 și 551 pr. civ., de óre ce noĭ amŭ depusŭ creanța nóstră privilegeată dreptŭ prețŭ la 11 Aprilie, și onor. Tribunalŭ, fără să aibă priimită vre o contestațiune contra eĭ, tocmaĭ la 30 Iunie, vine de la sine și pune imobilulŭ în licitațiune în socoteala mea, și apoĭ ne respingêndu-ne îndată

Digitized by Google

oferta nóstră, amŭ fostŭ pusŭ în posiţiune de a nu depune preciulŭ în banĭ;

Considerândŭ că din coprinderea art. 552 pr. c. civ. resultă că Trib. este suveranŭ a aprecia, daca creanţa creditoruluĭ devenitŭ adjudecatar, póte fi priimită dreptŭ preciŭ; că Trib. respinge cererea recurenteĭ de a depune dreptŭ preciŭ creanţa sa dotală şi incuviinţândŭ revinderea imobiluluĭ, conform art. 553 pr. civ. pe socoteala sa pentru cuvîntŭ că n'a depusŭ preciulŭ în lăuntrulŭ termenuluĭ de patru săptămânĭ, n'a violatŭ nicĭ unŭ textŭ de lege;

Asupra mijloculuĭ III-a de casare astŭ-felŭ formulatŭ: Violarea art. 554 şi următoriĭ pr. civ. şi a principiuluĭ că nimenĭ nu póte fi condamnatŭ nefiindŭ citatŭ în regulă, de óre ce sub-semnata nu aŭ fostŭ chemată în diua cândŭ s'a pronunţatŭ adjudecaţiunea imobiluluĭ, asupra d-neĭ Mavrocordatŭ, şi cândŭ amŭ fostŭ condamnată la diferenţa de 21,500 fr. şi nicĭ debitorele N. Stefănescu.

Vĕdêndŭ art. 554 proc. civ.

Considerândŭ că acestŭ articolŭ cere numaĭ că în casŭ cândŭ imobilulŭ se pune din noŭ în vînzare pe socoteala adjudecataruluĭ, termenulŭ noueĭ licitărĭ să se încunoştiinţede debitoruluĭ urmăritŭ, şi să se facă nouĭ publicaţiunĭ, conformŭ art. 507 şi 508 pr. civ., fără ca prin vre unŭ altŭ art. de lege să se prevadă citarea primuluĭ adjudecatarŭ, în socoteala căruia imobilulŭ s'a pusŭ din noŭ în vînzare;

Că astŭ-felŭ Trib. ne citândŭ pe recurenta pentru dioa fixată pentru revindere, n'a violatŭ art. de lege citatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 70.

EXPROPRIARE. — **Hotărîrea juriului. — Comunicarea eĭ judicătoruluĭ directorŭ.**

I). Se comite unŭ excesŭ de putere din partea juriuluĭ cândŭ hotărîrea luĭ nu se comunică judicătoruluĭ directorŭ îndată ce se pronunţă.

No. 240. — Casarea sentinţeĭ juriuluĭ de expropriere din plasa Cârligătura, şi jurnaluluĭ Judeluĭ directorŭ din 9 Martie 1879, dupĕ recursulŭ d-luĭ A. Volly cu societatea căilorŭ ferate Lemberg-Cernăuţĭ-Iaşĭ.

6 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Sc. Ferechidi, consilier raportor;

Deliberândŭ:

Asupra motivuluĭ: Escesŭ de putere şi violarea art. 49 al. II din legea de expropriaţiĭ, şi art. 119 din pr. civ. Juriulŭ, în locŭ de a decide [sans désemparer] a eşitŭ cu uă hotărîre pe care a schimbat'o, apoĭ în minutŭ a dispărutŭ.

Vĕdĕndŭ art. 52 din legea de expropriere pentru causă de utilitate publică;

Considerândŭ că ordonanţa judeluĭ directorŭ constată că juraţiĭ, dupĕ ce aŭ deliberatŭ, aŭ eşitŭ cu uă hotărîre pe care

Digitized by Google

aŭ silit-o fără a o înmâna judecătoruluĭ directorŭ, sub cuvîntŭ de a o prescrie pe curatŭ; că dupe aceea juraţiĭ, după ce aŭ rĕmasŭ érăşĭ singurĭ spre a prescrie sentinţa lorŭ, aŭ înmânatŭ judecătoreluĭ directorŭ uă sentinţă pe care aŭ afirmat'o că e acea pe care a pronunţat'o ântêiŭ;

Că acestŭ modŭ de procedare e cu totulŭ neregulatŭ şi contrariŭ textuluĭ articoluluĭ 52 din legea expropriereĭĭ, care prescrie formalŭ că hotărîrea juriuluĭ uă dată citită se înmâneadă judecătoruluĭ directorŭ subscrisă de toţĭ juraţiĭ;

Că din aceste dispositiunĭ de lege resultă că uă hotărîre, odată citită de preşedintele juraţilorŭ, e ne revocabilă şi nu se póte sub nicĭ unŭ pretextŭ înlocui prin alta;

Că în specie hotărîrea citită în publicŭ de preşedintele juriuluĭ, nefiind înmînată imediatŭ judecătoruluĭ directorŭ, nu se póte ştie daca este acea ce în urmă s'a depusŭ, căcĭ orĭ ce afirmaţiune în acéstă privinţă nu póte înlocui cerinţa legiĭ, ca acea hotărîre să se depue pe masa judecătorului Directorŭ îndată ce s'a cititŭ;

Că aşa fiind, modulŭ de procedare în specie în privinţa citiriĭ, şi în mânăriĭ hotărîriĭ, constitue unŭ adevĕratŭ escesŭ de putere din partea juriuluĭ şi a judecătoruluĭ directorŭ.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. sec. II.

Digitized by Google

No. 71.

POLITA. — PROTEST. — **Portorul. — Presenta sa. — Domiciliul și profesiunea martorilor.**

1). *In lipsă de unu textu de lege care să prescrie modulu cum are a se constata indeplinirea formalităților pricitóre la facerea protestului de către agentulu judecătorescu, urmézá a se observa practica constantă urmată în asemenea materie.*

2). *Este suficientu ca agentul judecătorescu insărcinatu cu facerea protestului, să constate prin procesulu seu verbale că portorele a fostu presinte; semnătura sa în procesulu verbal nefind cerută de lege.*

3). *Legea nu cere ca să se arate domiciliulu și profesiunea martorilorŭ iscăliți în procesulu verbale de constatarea facerii protestului.*

No. 242. — **Casarea** decisiunii curții de apel din Bucuresci sc. II No. 6178 după recursulu D-luĭ B. Brociner, pentru plata unui biletu la ordin.

11 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultându pe d-nu E. B. Caligari, presedinte raportor;

Deliberându.

Digitized by Google

Asupra mijlócelor de casare ast-felŭ formulate: Curtea de apel a comis un exces de putere și a făcutŭ o greșită interpretare art. 168 din codu de comerciŭ sub pedépsă de nulitate, ca protestulŭ să fie subsemnatŭ de portorul biletuluĭ și declarândŭ de nulŭ protestulŭ pentru că este lipsitŭ de semnătura portoreluĭ, căcĭ acéstă formalitate ne prescrisă de lege nu decurge nicĭ din principille generale ale legislațiuneĭ nóstre, nicĭ că se póte induce din dispositiunile isolate ale art. 416 și 672 din pr. civ. care și acestea suntŭ în contradicere reciprocă. Osebit remâne ne admisibilŭ a argumenta din dispositiunile coduluĭ recente de procedura civilă, asupra spirituluĭ care a pututŭ să preside în 30 anĭ înainte la creațiunea și redacțiunea coduluĭ de comerciŭ, și nu se póte susține ca semnătura portoruluĭ ar fi esențială, pe cândŭ elŭ, conf. art. 168 c. comercialŭ alŭ Românieĭ, a subsemnatŭ petiția către Trib. cu care a cerutŭ facerea protestuluĭ, maĭ alesŭ când însașĭ D-lŭ Alexianu chiar în dovada D-sale recunóște că a primit protestulŭ făcutŭ după cererea mea;

Escesŭ de putere și greșită interpretare a art. 168 și 169 cod. com. de óre-ce curtea de apel consideră ca nulŭ protestulŭ și din causă ulteriórà că nu arată domiciliulŭ și profesiunea martorilorŭ, pe când asemenea formalitate neprescrisă de lege nu resultă din vre unŭ principiŭ, și nu este substanțială.

Vĕdêndŭ art. 168 c. comercialŭ;

Considerândŭ că în ce privește formalitățile relative la facerea de protestŭ, legiuitorulŭ prevede că acestŭ actŭ să se facă de către funcționarulŭ însărcinatŭ de Președinte după cererea și stăruința creditoruluĭ la locuința trasuluĭ, săŭ acea a persónelorŭ arătate în poliță, însărcinate ca la trebuință să o plătéscă și în presența a doĭ martorĭ găsițĭ de creditorĭ;

Că faciă cu acestŭ textŭ de lege, pentru ca unŭ actŭ de protestŭ să fie consideratŭ valabilŭ făcutŭ, se cerŭ treĭ condițiunĭ: a) Ca agentulŭ judecătorescŭ să fie asistatŭ de portor, după a căruĭ cerere este a se face protestulŭ b) Presența

Digitized by Google

a doĭ martorĭ produşĭ de acesta şi c) Protestulŭ să se facă la domiciliulŭ debitoruluĭ, fără însă să se prevadă modulŭ cum are să se constate îndeplinirea acestorŭ formalităţĭ ;

Ca în lipsă de unŭ textŭ formalŭ care să prescrie modulŭ cum are a se procede de către agentulŭ judecătorescŭ în constatarea îndeplinireĭ acesteĭ formalităţĭ mai inainte de regulele de procedură stabilite prin lege, posterior codiceluĭ de comerciŭ, urmédă a se observa practica constantă în asemenea materiĭ, întru câtŭ legea de procedură nu a introdusŭ espresŭ nicĭ o modificare a codiceluĭ de comerciŭ, relativă la facerea protesturilorŭ ;

In ce priveşte nulitatea trasă de curte din lipsa semnătureĭ portoreluĭ.

Considerândŭ că în procesulŭ-verbalŭ, încheiatŭ de către agentulŭ judecătorescŭ, însărcinatŭ cu facerea protestuluĭ, se constată că portorulŭ a fostŭ presinte, decĭ formalitatea ce exige art. 168 în acestŭ punctŭ se găseşte îndeplinită, iarŭ sub-semnătura acestuia în josulŭ procesuluĭ verbalŭ, ne fiind cerută a nume de lege, lipsa sa nu este o causă de nulitate a actuluĭ de protestŭ ;

In câtŭ priveşte nulitatea trasă din nearătarea domiciliuluĭ şi profesiuniĭ martorilorŭ.

Avêndŭ în vedere că prin procesulŭ verbal se constată că la facerea protestuluĭ a fostŭ faciă doui martorĭ aduşĭ de creditorĭ, care se văd iscăliţĭ în jurulŭ procesuluĭ verbalŭ; că altă formalitate nu se cere de art. 168 cod. comercial, în privinţa domiciliuluĭ şi profesiuniĭ martorilorŭ ;

Pentru aceste cuvinte.

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc

Dată, etc. sect. II.

Digitized by Google

No. 72.

OMISIUNE ESENȚIALA.

1) *Curtea apelativă judecându în fondu procesulŭ de divorț, prin acésta chiarŭ a rĕspunsŭ la escepțiunea ridicată de recurentŭ, astŭ-felŭ că nu se póte susține că a comisŭ omisiune esențială.*

No. 245.—**Respingerea** recursuluĭ făcutu de D-na Maria Esser contra decisiuneĭ curțiĭ de apel din Bucurescĭ sc. I No. 6, an. 1878.

12 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu I. Calenderu, consilieru raportor;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ II-a de casare astŭ-felŭ formulatŭ :

Omisiune esențială saŭ călcarea art. 242 cod. civ. de óre ce curtea nu dice nimicŭ saŭ pare a respinge în modŭ tacit propunerea nóstră, că adică anulŭ de încercare trecutŭ, instanțele judecătorestĭ suntŭ ținute a pronuncia divorciulŭ.

Considerândŭ că dispositiunile art. 242 cod. civ. suntŭ obligatoriĭ pentru instanțe, care a acordatŭ termenulŭ de unŭ anŭ de încercare soțilorŭ, iarŭ nu și pentru instanțele superióre ; că termenulŭ de unŭ anŭ acordatŭ socilorŭ, fiind in-

Digitized by Google

cuviinţatŭ de Trib. nu era locŭ a se invoca observarea dispositiunilorŭ acestuĭ articolŭ înaintea curţiĭ apelative, ca curtea judecăndŭ în fondŭ procesulŭ de divorciŭ, prin acésta chiarŭ a rĕspunsŭ la escepţiunea ridicată de recurentŭ; şi astŭ-felŭ nu se póte dice că a comisŭ omisiune esencială;

Pentru aceste motive:

Respinge, etc.

Dată, etc.

sect. II.

Digitized by Google

No. 73.

MINISTERUL PUBLIC. — **Constituirea tribunaluluĭ. — Minorĭ.**

1) *Este cassabilă ordonanţa de adjudecare, când tribunalul, chemată a statua asupra unorŭ interese de minorĭ saŭ interdişĭ, nu constată că ministerulŭ publicŭ a fostŭ faciă şi a luatŭ conclusiunĭ.*

No. 248. — **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Doljŭ sc. Comercială No. 73.179 după recursulŭ D-luĭ Anastasie Ión, pentru vînḑarea unuĭ imobilu.

15 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Asculţândŭ pe d-nu Al. Cantacuzin, consilier-raportor;

Deliberândŭ.

Asupra mijloculuĭ I de casare astŭ-felŭ formulatŭ: S'aŭ violatŭ art. 80, 82 pr. civ. şi art. 1 din legea publicată în monitorulŭ oficialŭ No. 243 din 1877 căcĭ Trib. n'a fostŭ legalmente constituitŭ, lipsindŭ procurorulŭ.

Avêndŭ în vedere că după cum resultă din ordonanţa de adjudecare, imobilulŭ urmăritŭ fiind avere a decedatuluĭ N. Orina, tóte actele de procedură, comandamentele, citaţiunĭ şi

Digitized by Google

publicațiuni s'a urmatŭ pe persóna recurentuluĭ Anastasie Ión, tutorele minoreluĭ și caseĭ defunctuluĭ N. Grina;

Considerândŭ că în privința minorilorŭ și interdișilorŭ, conclusiunile Ministeruluĭ publicŭ suntŭ menținute prin noua lege ca și în trecutŭ, conform. art. 80 pr. civ.

Considerândŭ că fiind vorba de minorĭ, din ordonanța de adjudecare nu se constată că în dioa când s'a urmatŭ vînzarea definitivă, procurorulŭ a fostŭ presinte și a luatŭ conclusiunĭ saŭ că a fostŭ înlocuitŭ conform art. 82 pr. civ.

Considerândŭ că Ministerulŭ publicŭ este unu din elementele constitutive ale uneĭ instanțe judecătorescĭ, când acesta, ca în specie, este chematŭ a statua asupra intereselorŭ minorilorŭ și interdișilorŭ, și că prin urmare actulŭ judecătoresc urmédă a conține mențiunea că Ministeriulŭ publicŭ a asistat și a luatŭ conclusiunĭ, și ne menționândŭ nimicŭ despre acésta este cassabilŭ; că dér mijlocul invocatŭ este fondatŭ.

Pentru aceste motive,

Caseadă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă. etc.

Dată, etc. secț. II.

Digitized by Google

No. 74.

VINZARE SILITA. — **Contestaţiune.** — **Biletŭ de plata contribuţiuneĭ.**

1) *Se violéză legea şi se comite şi escesŭ de putere când trib. efectuédă vîndarea mai nainte de a se pronuncia asupra contestaţiuneĭ făcută.*

Art. 21 din legea timbrului nu cere ca pe lângă dovada de paupertate să se alăture şi biletul de plata contribuţiuneĭ.

No. 254. — **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Covurluiŭ sc. I. No. 1179 după recursulŭ făcutŭ de D-lŭ Anton Dima pentru vîndarea unuĭ imobilŭ.

19 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu C. E. Schina, preşedinte-raportor;

Deliberându,

Asupra mijloculuĭ al II-lea de casare astŭ-felŭ formulatŭ: Escesu de putere, căcĭ informându-mă despre acéstă vîndare a caselorŭ mele, amŭ făcutŭ în termenĭ contestaţia la onor. Trib. pe care amŭ trimis'o cu poşta, iarŭ D-nu Preşedinte nu dă cursŭ petiţieĭ mele, fiind că n'arŭ fi fostŭ alăturatŭ biletulŭ de contribuţie, de óre-ce urma ca după petiţia mea să fiu citatŭ şi numaĭ daca la înfăţişare contestaţia mea nu s'ar

Digitized by Google

fi găsitŭ în condiţiile legale, să mi se respingă; procedare ce se urmédă şi de Inalta curte de casaţiune;

Vĕdĕndŭ art. 529 pr. cod. civ.

Considerândŭ că după acestŭ art. orĭ-ce contestaţiunĭ ivite în cursulŭ uneĭ urmăririĭ silite, trebuescŭ judecate înainte de dioa fixată pentru adjudecaţiune;

Considerând că în specie, după cum se constată din copia presentată de recurentŭ după petiţia dată Tribunaluluĭ la 28 Sept. 1878, numitulŭ a făcutŭ contestaţiune în termenŭ, prin care revendica imobiluluĭ urmăritŭ; că acesteĭ contestaţiunĭ nu i s'a datŭ cursŭ de către preşedinte pe motivŭ că nu s'a alăturatŭ pe lângă actulŭ de paupertate şi biletulŭ de contribuţie, formalitate ce nu este cerută de art 21 legea timbruluĭ; că astŭ-felŭ efectuându-se vînzarea imobiluluĭ urmăritŭ, fără ca Trib. să cerceteze şi să se pronunţe asupra contestaţiuneĭ recurentuluĭ, a violatŭ art. de lege citatŭ şi a comis un invederatŭ escesŭ de putere;

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. secţ. II

Digitized by Google

No. 75.

CONSTITUIREA TRIBUNALULUI. — **Ministerulŭ publicŭ.** —

1) Nu este lagalmente constituitŭ trib. in materie civilă candŭ fără să fie in jocŭ interese de minorĭ saŭ interzişi ministerulŭ publicŭ ia parte in şedinţă şi pune conclusiunĭ. —

Nr. 256. — **Casarea** ordonanţiĭ de adjudecare a Trib. Oltu No. 46 anul 1879 dupe recursul făcut de D-lŭ Şerban Vlădoianu şi alţiĭ pentru vĕnzarea unuĭ imobilŭ. —

22 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultănd pe D-lŭ G. Filiti, membru-raportorŭ.

Deliberăndŭ,

Asupra mijloculuĭ al V-a de casare: Ilegală compunere a Trib., căcĭ D-lŭ Procurorŭ a asistat şi a luatŭ conclusiunĭ la tóte fasele vĕnzăriĭ în contra legiĭ care restrănge atribuţiunile ministeruluĭ publicŭ.

Vĕdind Art. 2 din legea din 25 Octombre 1879, publicată în monitorulŭ oficialŭ No.....

Considerăndŭ că prin acéstă lege desfiinţăndu-se conclusiunile procurorilorŭ în procesele civile, afară de acele procese iu care ar figura interese de minorĭ sau interzisŭ, constituirea unuĭ Trib. e viciată când se constată că la cercetarea unuĭ procesŭ civil, procurorulŭ a luatŭ parte puindŭ conclusiunĭ, de óre ce

Digitized by Google

este defins acestuĭ magistrat într'un modŭ absolutŭ de a participa la lucrările Tribunaluluĭ în materie civilă, afară de escepţiunile sus indicate; că disposiţiunile uneĭ legĭ care regulează modul care are a se constitui un Trib. sau Curte, cum este legea de faciă, fiind de ordine publică, ele aŭ a fi observate sub pedèpsă de nulitate a lucrărilor săvârşite şi ne observarea lorŭ se póte invoca cu succesŭ d'a dreptulŭ în casaţie, de şi n'a fostŭ propusă la instanţa de fondŭ ; că în specie, fiindŭ uă urmărire silită în care nu eraŭ interesaţĭ minori saŭ interzişĭ, se vede că la cercetarea contestaţiunilorŭ ridicate de către recurentŭ a luatŭ parte şi procurorulŭ Tribunaluluĭ care a pusŭ conclusiunĭ, aşia că presenţa sa la acéstă lucrare a făcutŭ a fi viciată constituirea Tribunaluluĭ, şi decĭ pentru acest motivŭ lucrările sale au a fi anulate.

Pentru aceste motive.

Caseadă, etc.,

Primite, etc.,

Ordonă, etc.,

Dată, etc., Secţia II-a

Digitized by Google

No, 76.

VINZAREA SILIT. -- **Enumerare eronată de sarcinĭ.** –

1). *Se comite unŭ escesŭ de putere, cănd tribunalulŭ recunoscandŭ că s'a făcutŭ eroare la enumerarea sarcinilorŭ imobiluluĭ urmăritŭ, nu rectifică erórea prin o nouă publicaţiune, şi persistă în efectuarea vindăriĭ.* –

No. 257.—**Casarea** ordonanţiĭ de adjudecare a Trib. Doljŭ No. 131 anulŭ 1879 după recursulŭ făcutŭ de D-na Maria Semizeanu pentru vinzarea unuĭ imobilŭ. –

23 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultănd pe D-lŭ Al. Cantacuzin, membru-raportorŭ;

Deliberăndŭ,

Asupra mijloculuĭ al III.a de casare asfel formulatŭ: Esces de putere. Publicaţiunile conţine enumerarea eronată de sarcinĭ, astfelŭ în cătŭ au avutŭ de efectŭ a inlătura concurenţa şi a scădea preţulŭ.

Totŭ de uă dată violarea Art. 401 şi 403 proc. civ. căcĭ contestaţia în acéstă privinţă putea fi făcută în urma revindăriĭ ordonate.

Avêndŭ în vedere că după cum se constată în afipte şi pu-

Digitized by Google

blicaţiunĭ, s'a trecut între sarcinele imobiluluĭ urmărit suma de 200,000 leĭ ca datorie hipotecară către prima societate de creditŭ fonciarŭ, cândŭ în realitate acestŭ imobilŭ nu era afectatŭ de cătŭ pentru suma de una sută miĭ leĭ; că această enunciaţiune neexactă avĕnd de efectŭ înlăturarea concurenţilor, ea trebuia rectificată de Trib. prin uă nouă publicaţiune, şi acésta se putea invoca de partea urmărită in totŭ cursulŭ urmăririĭ şi chiar în zioa ficsată pentru adjudecare; că Trib. respingăndŭ propunerea recurenteĭ pentru nulitatea publicaţiunilorŭ ca tardivă a comisŭ în adevĕrŭ escesŭ de putere.

Pentru aceste motive.

Caseadă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia II-a.

Digitized by Google

No. 77

MIJLOACE NEEXACTE. — **Vînzare. Art. — 385 pr. civ.**

1) Cândŭ din ordonanţa de adjudecare se constată că incuviinţarea pentru depunerea preţuluĭ şi liberarea ordonanţei s'a făcutŭ de tribunalŭ, mijlocul ŭ intemeiatŭ pe motivulŭ că incuviinţarea arŭ fi fostŭ dată de Preşedinte este neexactŭ in faptŭ —

2). Dispositiunile art. 385 din pr. civ. fiindŭ aplicabile la inceputulŭ uneĭ executărĭ silite, nu se póte cere să se aplice prin analogie şi la vînzărĭ.

No. 258. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-lŭ Ión Apostolescu contra ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Teleorman No. 1, anŭ 79 relativă la vînzare de imobile.

25 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Gr. Filiti, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ I-iŭ de casare: Violarea Art. 553 şi 558 in combinaţie cu Art. 16 legea Org. Judecătoreştĭ, căcĭ admiterea şi verificarea faptuluĭ depunereĭ preciuluĭ nu s'a făcut de complectulŭ Tribunaluluĭ; că după cum resultă din ordonanţă, numaĭ prin simpla resoluţiune a preşedinteluĭ pusă pe petiţiunea adjudecataruluĭ de a se libera ordonanţa.

Digitized by Google

Considerând că din ordonanța de adjudecare se constată că încuviințarea pentru depunerea preciului și liberarea ordonanțeĭ s'a făcutŭ de Trib., iar nu de președinte; mijlocul dar este nefondatŭ;

Asupra al II-a mijlocŭ de casare.

Violarea Art. 385 pr. civ., de óre ce urmărirea imobiliară a începutŭ după apusulŭ sóreluĭ, după cum se constată iarășĭ din ordonanță.--

Considerând că Art. 385 pr. a civ. este relativ la începutulŭ uneĭ esecutărĭ silite și nu se póte aplica prin analogie și la vînzarĭ; că în specie fiind vorba de efectuarea uneĭ vîndărĭ, pentru care actele de esecutare eraŭ făcute in regulă, nu putea fi aplicabil Art. 385 citat.

Pentru aceste motive.

Respinge, etc.

Dată etc. Secț. II.

Digitized by Google

No. 78.

VINDARE SILITA. — **Dioa şi ora de adjudecare.—**

1) Este isbită de nulitate ordonanţa de adjudecare când prin affipte şi publicaţiunĭ nu se cuprinde între altele dioa şi ora în care are se se facă vîndarea.—

No. 259. — **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Covurluiu sc. I No. 125 anul 79, după recursulŭ făcutŭ de d-na **Ana** Batismanschi pentru vînzarea unuĭ imobilŭ.—

25 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. St. Silionŭ, consilier-raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare ast-felŭ formulatŭ:

Violarea Art. 506 al. I. pr. civ. prescrisă sub pedépsă de nulitate Art. 512 pr. civ.

Având în vedere Art. 506 comb. cu Art. 512 pr. cod. civil.

Considerând că prin aceste Art. se cere de legiuitorŭ sub pedépsă de nulitate că afiptele şi publicaţiunile în materie de urmărire silită, să coprinză între altele dioa şi ora; că ne paza acestor formalităţĭ prevăzute de Art. 506 atrage nulitatea vînzerei şi dupe Art. 562 din procedură, care se exprima, că ordonanţa de adjudecare se caseadă când s'a violatŭ vre o formă

Digitized by Google

prescrisă sub pedépsă de nulitate și prin Art. 512, lipsa acestor formalităţĭ se pedepsește ca nulitate; că această formalitate este de mare importanță în materie de urmărire, căci numai prin arătarea dileĭ de adjudecare în fóia de publicaţiunĭ se potŭ deștepta amatoriĭ de a cumpăra imobilul ce se vinde, și prin urmare prin concurenţă să să pótă căpăta un preciŭ maĭ priinciosŭ pentru expropriat, și de acea, recurenta a propus la Trib. lipsa acesteĭ formalităţĭ;

Considerând în specie că prin copia dupe publicaţiune presentată astădi în ședinţă de recurenta nu se arată anume dioa când are a se face vîndarea, ci numaĭ că vîndarea se va face după 40 dile, calculate dela apariţiunea publicaţiuneĭ prin fóea de publicaţiunĭ, de acea Trib. a făcut uă violaţiune manifestă a Art. 506, și prin acésta a datŭ locŭ la anularea vîndăreĭ și casarea ordonanţeĭ, conformŭ Art. 512 și 562 pr. cod civil.

Pentru aceste motive.

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată etc. Sec. II.

Digitized by Google

No. 79.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDECATŬ.

1). Se violéză autoritatea lucrului judicatu, cândŭ Curtea de Compturĭ, după ce a aquitatŭ odată pe unŭ cassierŭ prin hotărire definitivă, revine in urmă asupra eĭ și-lŭ condamnă pentru aceiași gestiune de care a fost aquitatŭ.

No. 264. — **Cassarea** decisiunilor Curțiĭ de Compturĭ secția II-a No. 212 anulŭ 1875, dupe recursulŭ făcutŭ de Toma Antoniadi, relativ la gestiunea fostuluĭ Casierŭ General al județuluĭ Iași, Ștefan Apostolescu.

27 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-lŭ Al. Petrescu, membru-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra mijlocului basatŭ pe violarea puteriĭ lucruluĭ judicatu, fiind că o-dată ce a fostŭ achitatŭ definitiv prin decisiunea No. 5 anul 870, nu mai putea Curtea să'l condamne la sumele aretate prin decisiunile cu No. 212 anulŭ 1875 și 224 anulŭ 1876, pronunciate cu ocasiunea verificăriĭ compturilor casieruluĭ Apostolescu, succesorulŭ recurentuluĭ, când decisiunea de achitare cu No. 5 anulŭ 1870 rămăsese definitivă și

Digitized by Google

nu se atacase cu revisuirea nicĭ de Antoniade nicĭ de d-nu Procuror.

Avînd în vedere decisiunile atacate cu recursŭ cum și decisiunea aceliași Curțĭ cu No. 5 anulŭ 1870;

Având în vedere că prin acéstă decisiune cu No 5 din 19 Decembre 1870, Curtea de Compturĭ declară quitus definitivŭ pe d-lu Antoniadi în privința gestiuneĭ sale de Casier General la Iași 1864, până la 23 Februarie 1869, ordonând disa Curte și restituirea garanțieĭ ce depusese d-lŭ Antoniadi;

Considerând că acéstă hotărâre din actele presintate Curțiĭ a remasŭ definitivă, de óre-ce s'a și restituit d-luĭ Antoniade garanția depusă;

Considerând însă că Curtea de Compturĭ, cu ocasiunea cercetăriĭ gestiuneĭ casieruluĭ Apostolescu care a succedatŭ pe Antoniade, a pronunciat decisiunile atacate cu recursŭ și prin care condamnă pe achitatulŭ Casierŭ Antoniade, maĭ întâiŭ prin aceea cu No. 212 anulŭ 1875 la suma de 468,423 leĭ 21 banĭ, iar prin cea a doua hotărâre cu No. 224 anulŭ 1876, pronunciată dupe cererea de revisuire a d-luĭ Apostolescu și a d luĭ Procurorŭ, s'a redusŭ acea sumă la cifra de leĭ 15,989 banĭ 97;

Considerând că de și prin art. 19 din legea Curțiĭ de Compturĭ se reguléză drepturile și formele de revisuire a uneĭ decisiunĭ, însă tot prin acel art. al II-a se stabilește că dreptulŭ cereri de revisuire să prescrie dupe trecere de doŭ anĭ dela primirea hotărâreĭ de către partea interesată;

Că fără să esiste vre o cerere de revisuire contra hotărâriĭ de quitus al d-luĭ Antoniade No. 5 anulŭ 1870, Curtea n'a maĭ putut reveni asupra aceleĭ hotărârĭ, fără să nu violeze autoritatea lucruluĭ judecat;

Ca în specie, Curtea de Compturĭ, prin decisiunile atacate cu recursŭ, pronunciate cu ocasiunea verificăriĭ gestiuneĭ Casieruluĭ Apostolescu, revenind asupra hotărâreĭ definitive No.

Digitized by Google

5 anul 1870, relativă la gestiunea recurentuluĭ Antoniade, și condamnîndu'lŭ la cifra de 15,989 leĭ, a violatŭ autoritatea lucruluĭ judicatŭ.

Pentru aceste motive.

Caséḑă etc.

Ordónă etc.

Trimite etc.

Dată etc. Secț. II.

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 6.—SECŢIUNEA II (PENALE). —No. 6

No. 50.

PROBA TESTIMONIALA.—**Contrabandă.**

1). *In materie de contrabandă, nu este admisă proba testimonială contra proceselorŭ verbale incheiate de procurorŭ, subprefectŭ, poliţaiŭ şi primarŭ.*

No. 214.—**Casarea** sentinţei Trib. Vlaşca No. 733 anulŭ 1879 după recursulŭ făcut de Regia Monop. Tutunurilor.

11 Iunie 1879.

CURTEA,
Ascultând pe d-nu Sc. Ferichidi, consilier-raportor;
Pe d-nu Procuror General în conclusiunĭ.
Deliberând,
Asupra mijloculuĭ I de casare:

Digitized by Google

Tribunalul a violat art. 152 din p. c. p. admiţênd probaţiunea cu martorĭ contra constatăreĭ făcută prin procesul verbal dresat de către un agent al nostru împreună cu primarul respectiv şi prin care se dovedeşte că numitulŭ Gheorghe Udroiu a comis contraventiunea ce i se impută.“

Considerând că după art. 152 pr. c. p. procesele verbale încheiate de procurorĭ, sub-prefecţĭ, poliţaĭ şi primarĭ prin carĭ se constată o contrabandă, fac probă în justiţie despre faptul constatat într'ênsele şi să nu se pótă admite, sub pedépsă de nulitate, proba prin martorĭ peste cele, saŭ contra celor coprinse în procesul verbal încheiat de Primar, prin care se constată faptulŭ găsireĭ tutunuluĭ de contrabandă şi pronunţândŭ anularea procesuluĭ verbal, a violat sus citatul articolŭ de lege.

Pentru aceste motive şi fără a maĭ discuta mijlocul II de casare.

Casézà, etc.

Dată, etc. Secţ. II.

Digitized by Google

No. 51.

REGULAMENTULŬ DIN DOBROGEA.

I). Neobservarea dispositiunilor art. 60 din regulamentulu pentru administraţiunea publică din Dobrogea provine din amânarea alegeri membrilorŭ accesoriĭ carĭ urma să fie pe lângă Trib. de Apel din Tulcea.

No. 216.--**Respingerea** recursuluĭ făcut de Mihail Anton şi alţi contra decis. Trib. de Apel din Tulcea No. 6 anul 1879.

11 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu I. Calinderu, consilier-raportor;

Pe d-nu G. Filiti, procuror general, în conclusiunĭ.

Deliberând,

Asupra mijlócelor de casare ast-fel formulate:

„Tribunalul a violat art. 62 din reg. org. judecătorescĭ din Dobrogea, judecându-ne fără să fie complet de numĕrul membrilor permanenţĭ, precum şi art. 60 acelaşĭ regulament, de óre ce arbitriĭ carĭ aŭ luatŭ parte la judecare nu sunt aceia prevĕzuţĭ de susŭ menţionatul articol.“

Avênd în vedere că, după cum resultă din hotărârea atacată, la judecata causeĭ a luat parte majoritatea membrilorŭ ordinarĭ numiţĭ de guvern, precum şi ceĭ doĭ judecătorĭ

Digitized by Google

accesorii; că în ce privește aplicația art. 60 din regulamentulŭ pentru administrarea publică asupra org. judecătorești din Dobrogia, prin decretul Princiar cu No. 2764 din 14 Decembrie 1878, dresarea listelor și alegerile membrilor accesorĭ pe lângă Tribunalele de ocolŭ și de apel prevĕdute de art. 60 s'a amânat la termenile ordinare prevĕdute de art- 7, 11, 12, 14 și 35 din acelŭ regulamentŭ și care termene expiră la finele lunei Iunie anulŭ curentŭ; decĭ ambele motive sunt nefundate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc Secț. II.

Digitized by Google

No. 52.

LISTA MARTURILORŬ. – **Depositiunea marturilor. – Directorulŭ închisorilorŭ.**

1) Nulitatea, resultândŭ din imprejurarea că în lista comunicată acusaţilorŭ de numele marturilorŭ, nu s'a arĕtatŭ şi profesiunea lorŭ, rĕmâne acoperită dacă n'a fost propusă la Curte.

2). Dispositiunile art. 344 şi 345 din proc. pen. nu suntŭ prescrise sub pedépsă de nulitate.

3). Constatarea directoruluĭ închisorilorŭ că acusaţiĭ nu sciŭ carte este valabilă.

No. 219. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de Ion Bifténu şi alţiĭ contra decis. Curţeĭ cu Juraţĭ din Oltŭ cu No. 27 anulŭ 1879.

11 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Al. Gantacuzin, consilier-raportor;

Pe d-nu Misir, advocatul recurenţilor Niţă Stan Popa şi Ion Preotésa, în desvoltarea mijlócelorŭ de casare.

Pe d-nu G. Filiti, procuror general;

Deliberând,

Asupra primuluĭ mijloc de casare ast-fel formulat:

Digitized by Google

„In lista martorilor notificaţĭ nu se arată profesiunea lor."

Considerând că din procesul verbal al şedinţeĭ nu se constată că recurenţiĭ aŭ invocat neobservarea acesteĭ formalităţĭ: că tot ce nu s'a invocatŭ înaintea instanţeĭ de fondŭ nu se póte propune d'a dreptul în casaţie, afară de mijlócele de ordine publică, ceea-ce nu e în specie;

Asupra mijloculuĭ II de casare care are următórea coprindere:

„In lista juraţilorŭ notificată nu se arată lămurit domiciliul lor. In adevĕr se pune numaĭ numele comuneĭ saŭ oraşuluĭ, fără arĕtare de stradă şi Nr. precumŭ aseminea se pune numele stradeĭ, fără să se arate din ce comună saŭ oraş;"

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ este neesact în fapt, căcĭ după cum resultă din procesele verbale încheiate de agentulŭ judecătoresc în lista notificată acusaţilor s'a arătat profesiunea şi domiciliul fie-căruĭ jurat în parte;

Asupra mijloculuĭ III ast-fel formulat:

„In privinţa ascultărĭ martorilor nu se constată aplicarea dispositiunilor art. 344 şi 345 din pr. p., carĭ sunt esenţiale pentru apĕrarea acusaţilor;"

Considerând că dispositiunile art. 344 şi 345 pr. c. p. nefiindŭ prescrise sub pedépsă de nulitate, nu póte da locŭ la casare.

Asupra mijloculuĭ IV de casare:

„Declaraţiunea comisiuneĭ juraţilorŭ nu este subscrisă pe tóte paginele de Preşedinte, Prim-juratŭ şi Grefier."

Considerândŭ că o asemenea formalitate nu se cere de nicĭ un articol de lege.

Asupra mijloculuĭ V în coprinderea următóre:

„Dovadă de primirea listeĭ martorilorŭ şi a juraţilor în cât priveşte pe douĭ din condamnaţĭ şi anume Ion Preotésa anume Ion Bifténu este nulă, de óre-ce eĭ nesciind carte, nu se constată că ar fi declaratŭ că nu sciŭ carte, ci se afirmă de către directorul penitenciaruluĭ, fără să se arate de unde o scie acésta."

Digitized by Google

Considerând că după lege. Directorii închisorilorŭ avêndŭ drept a remite acusaţilor orĭ-ce acte de procedură şi a constata predarea lor, decĭ declaraţiunea făcută de acest funcţionarŭ că acusaţiĭ nu aŭ sciutŭ carte, ceea ce nu se nega nicĭ de eĭ, este valabilă şi ast-fel nu constitue un motiv de nulitate;

Asupra mijlocului VI astŭ-fel formulat:

„In procesulŭ verbalŭ alŭ şedinţeĭ nu se arată ce texte de lege s'aŭ citit şi aplicat.“

Considerândŭ că textele de lege aplicate şi de carĭ se menţionéză în procesulŭ verbal alŭ şedinţeĭ, se véd inserate în decis. Curţeĭ atacată cu recurs;

Asupra mijlocului VII de casare în următórea coprindere: „Formula de jurămênt din art. 337 din pr. p. nu este reprodusă textual, aşa că nu să póte sci dacă ea s'a îndeplinit textual.“

Vĕdĕndŭ că în procesulŭ verbalŭ al şedinţeĭ se constată că martoriĭ aŭ juratŭ conformŭ art. 342 pr. c. p. că visarea textuluĭ de lege este suficientă a justifica că jurămêntulŭ a fostŭ săvârşitŭ întocmaĭ dupe formula coprinsă în citatulŭ art. 342, decĭ şi acestŭ ultimŭ mijlocŭ este nefondatŭ.

Pentru aceste motive.

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţ. II.

Digitized by Google

No. 53.

RECURS NEADMISSIBIL. — **Act de paupertate.**

1) Este neadmisibilŭ recursulŭ în cassaţiune cu actŭ de paupertate, cândŭ acestŭ actŭ nu emană de la autoritatea comunalŭ unde recurentulŭ îşĭ are domiciliulŭ.

No. 223. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Ivan Petcu contra sentinţeĭ Trib. Ilfov secţ. I cor. No. 3691, an. 1878.

13 Iunie 1879.

CURTEA.

Maĭ 'nainte de orĭ-ce lucrare

Ascultândŭ pe D. Procurorŭ General, G. Filiti, asupra excepţiuneĭ de neadmisibilitatea recursuluĭ, că actulŭ de paupertate alăturatŭ de recurentŭ pe lângă recursŭ, nu este emanat de la autoritatea loculuĭ, unde elŭ 'şĭ are domiciliulŭ.

Pe D. I. Brătescu, adv. recurentuluĭ, autorisatŭ cu procură în regulă, în combaterea acesteĭ escepţiunĭ.

Deliberândŭ

Avêndŭ în vedere că, după art. 46 leg. org. a Curţeĭ de Casaţie, actele de paupertate trebue să emane de la autoritatea loculuĭ, unde recurentul domiciliază şi să fie însoţite şi de biletulŭ de contribuţiunea ce plăteşte. ;

Considerândŭ că actulŭ de paupertate, alăturatŭ pe lângă recursŭ, este emanatŭ de la Primăria comuneĭ Bucureştĭ, iar

Digitized by Google

recurentulŭ, după cumŭ resultă din recepisa ce a presintatu și în care se arată că dênsulŭ domiciliază în Ploeștĭ sub. st. Voivozĭ, unde plătește și contribuțiunea; că ast-felŭ fiindŭ, numai Primăria orașuluĭ Ploeștĭ arŭ fi fostŭ în posițiune a încredința dacă elŭ este saŭ nu în adevĕrŭ pauper; că recurentulŭ nepresentândŭ unŭ actŭ de paupertate din partea Primărieĭ Comuneĭ, unde 'șĭ are domiciliulŭ, recursulŭ seŭ cată a se respinge ca neadmisibilŭ.

Pentru aceste motive

Respinge, etc.

Dată, etc. sect. II.

Digitized by Google

No. 54.

MARTURI. — **Formula jurămêntuluĭ.**

1) Grefierulŭ saŭ ajutorulŭ sĕŭ este ţinutŭ a lua note pentru îndeplinirea formalităţiĭ jurămêntuluĭ de către marturĭ sub pedépsă de nulitate.

No. 224. — **Cassarea** decisiuneĭ Trib. de Apelŭ din Tulcea No. 6, an. 1879, după recursulŭ făcutŭ de Ión Moscu.

13 Iunie 1879

CURTEA,

Ascultândŭ pe D. C. E. Schina, Preşedinte-raportor;

Pe D. Chebapcea, adv. asistentŭ alŭ recurentuluĭ, în desvoltarea mijlócelorŭ de cassare;

Pe D. Procurorŭ Generalŭ G. Filiti în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de cassare, întemeiatŭ pe escesŭ de putere şi violarea art. 153 proc. cod. pen., Tribunalele se baséză pe depunerile martorilor, fără să constate dupe care anume articolŭ de lege aŭ juratŭ şi celŭ puţinŭ nu reproduce textulŭ jurămêntuluĭ.

Considerândŭ că prin art. 153 proc. cod. pen. să prescrie sub pedépsă de nulitate, că marturiĭ să depue jurămêntulŭ în audienţă, că vorŭ spune totŭ adevĕrulŭ, şi grefierulŭ saŭ a-

Digitized by Google

jutorulu seu trebue a lua note de îndeplinirea acesteĭ formalităţi;

Că în specie, prin decisiunea atacată se constată numai că martorii aŭ fostŭ ascultaţĭ sub prestare de jurămêntŭ, fără însă a se viza celu puţinŭ articolulu după care s'a sĕvârşitŭ acelŭ juramêntŭ, Trib. dar a violatŭ susŭ-citatulŭ textŭ de lege.

Pentru aceste motive şi fără a maĭ discuta cele-alte mijlâce de cassare.

Casĕză, etc.

Dată, etc. secţ. II.

Digitized by Google

No. 55.

PROBA TESTIMONIALA. — **Contrabandă.**

1) *In materie de contrabandă nu este admisă a proba cu marturi în contra constatăriĭ făcută de procurorŭ, subprefectŭ, poliţaiŭ şi primarŭ.*

No. 225. — **Cassarea** sentinţeĭ Trib. Prahova secţ. I No. 1225, an. 1878, după recursulŭ făcutŭ de Regia Monopoluluĭ Tutunurilorŭ.

13 Iunie 1879.

CURTEA.

Ascultândŭ pe D. Al. Cantacuzin, consiliar-raportulŭ;

Pe D. Stefănescu, adv. Regiei, în desvoltarea mijlócelorŭ I şi IV, aflate în divergenţă;

Pe D. Procurorŭ-generalŭ G. Fillti în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ IV de casare întemeiatŭ pe violarea art. 152 din proc. cod. pen., care nu permite combaterea unuĭ procesŭ-verbalŭ încheiatŭ de Primarŭ, prin martorĭ;

Vĕzândŭ art. 152 Pr. cod. pen.

Considerândŭ că după acestŭ articolŭ, procesele verbale încheiate de Procurorĭ, Sub-prefecţĭ, Poliţaĭ şi Primarĭ, prin care se constată o contrabandă, facŭ probă în justiţie despre faptulŭ constatatŭ într'ênsele şi nu se póte admite, sub pedépsă de nulitate, proba prin martorĭ contra celorŭ coprinse

Digitized by Google

în procesulŭ verbal, încheiatŭ de Primarŭ, prin care se constată faptulŭ găsiri tutunuluĭ de contrabandă și pronunțândŭ anularea procesuluĭ-verbalŭ, a violatu susŭ citatulŭ articolŭ de lege.

Pentru aceste motive și fără a maĭ discuta pe cele-alte;

Caséză, etc.

Dată, etc. secț. II.

Digitized by Google

No. 56.

CONSTITUIREA JURIULUI.

1) *Este viţiată constituirea juriului în materie penală, cândŭ se constată că unulŭ dintre juraţi fusese condamnatŭ douĕ luni la inchisóre corectională.*

No. 226. -- **Cassarea** decis. Curţeĭ cu Juraţĭ din Oltu, No. 28 an. 1878, după recursulŭ făcutŭ de Ilie I. Stefanescu

18 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D. C. E. Schina. Preşedinte-raportor.

Pe D. G. Misail, advocatulŭ asistentŭ alŭ recurentuluĭ, în desvoltarea mijloculuĭ de casare, aflatŭ în divergenţă.

Pe D. Procurorŭ-generalŭ G. Filiti în conclusiunĭ

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare, astfelŭ formulatŭ: „Violarea art. 259 şi 261 proc. cod. pen. prin aceia că in comisia juraţilorŭ, care m'aŭ condamnatŭ, aŭ luatŭ parte şi persóne carĭ eraŭ necapabile pentru treĭ anĭ de a fi juraţĭ, că ceĭ ce aŭ fostŭ condamnaţĭ la închisóre pe treĭ lunĭ, după cum probéză chiăr hotărîrea Inalteĭ Curţĭ de Casaţie No. 3, pronunţată de sect. II la 11 Ianuarie 1877, pentru respingerea recursuluĭ D-luĭ Aristotel Georgiu, acelŭ care a figuratŭ între juraţiĭ mei.

Digitized by Google

Vedendŭ art. 261 pr. cod. pen.

Considerândŭ că acestŭ art. creiază incapacitatea d'a fi juratŭ numaĭ pe termenŭ de treĭ anĭ, pentru aceĭ carĭ vorŭ fi fostŭ condamnaţĭ la închisóre corecţională pentru termenŭ de o lună;

Considerândŭ că regulele privitóre la constituirea juriuluĭ în materie penală, fiindŭ de ordine publică, neobservarea lorŭ atrage nulitatea şi se póte invoca d'a dreptulŭ în casaţie.

Considerândŭ în specie că după cumŭ se probéză de recurentŭ prin actele ce a exibatŭ Curţeĭ, în comisiunea juraţilorŭ, care, a cercetatŭ şi judecatŭ causa, a luat parte D. Aristotele Georgescu, care prin decisiunea Curţeĭ Apelative din Bucurescĭ secţ. I, No. 905, an. 1876, remasă definitivă, a fostŭ condamnatŭ la inchisóre corecţională pe termenŭ de douĕ lunĭ; că astfelŭ constituirea juriuluĭ a fostŭ viţiată şi dar motivulŭ este fondatŭ.

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Dată, etc. secţ. II.

Digitized by Google

No, 57.

FORMULA JURAMENTULUI.

1). *Formula juramêntuluĭ în materie penală, fiindŭ sacramentală, neobservarea eĭ este prescrisă sub pedépsă de nulitate.*

No. 229. — **Casarea** decisiuneĭ Curţeĭ de Craiova secţia I, No. 149 anul 1879, dupe recursulŭ făcut de Mateĭ Diaconescu.

22 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu D. Zamfirescu, consiliarŭ-raportorŭ;

Pe d-nu G. Filiti, procurorŭ-generalŭ, în conclusiunĭ;

Asupra motivuluĭ de casare astŭ-felŭ formulatŭ:

„Onor. Curte s'a basatŭ pe depunerile a treĭ martorĭ Iordache Colţescu, Drăghicĭ Lăudatu şi Nicolae Shenghea, luate la trib. Gorjiŭ, fără d'a fi acele depositiunĭ în strictă conformitate cu art. 72 din pr. penală, că vor spune totŭ adevĕrul.

Considerândŭ că Curtea, pentru a condamna pe recurentu, s'a basatŭ esclusivŭ pe depositiunile martorilorŭ ascultaţĭ la instrucţiune, carĭ n'aŭ depusŭ jurământulŭ dupe formula coprinsă în art. 72 pr. c. pen., şi nicĭ a fostŭ chemaţĭ a de-

Digitized by Google

pune un asemenea jurămêntŭ inaintea tribunaluluĭ; că formula prescrisă in art. 72 şi 153 pr. c. pen., după care aŭ a jura martoriĭ, fiindŭ sacramentală, neobservarea eĭ atrage nulitatea.

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Dată, etc.

Secţia II.

Digitized by Google

No. 58.

REGULAMENT DE COMPETINȚĂ.

1). *Faptulŭ de batae ce se impută unuĭ gendarmŭ în eserciţiulŭ funcţiuneĭ sale de a constata contravenţiunĭ administrative, este justiţiabil de trib. ordinare civile.*

No. 230. — **Regulamentŭ** de competinţă în causa soldatului Ion Căruţaşu.

22 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu G. Filiti, procurorŭ generalŭ, în conclusiunĭ:

Deliberândŭ,

Avândŭ în vedere că soldatulŭ Ion Căruţaşu din regimentul IV de călăraşĭ, fiind datŭ în judecată pentru faptulŭ de bătae comisŭ asupra perceptoruluĭ Tănase Popescu, pe cătŭ acesta se afla în eserciţiul funcţiuneĭ, relativŭ la constatarea contravenţiunilorŭ în materie administrativă, trib. Prahova secţia I, prin sentinţa No. 875 'şĭ-a declinatŭ competinţa d'a judeca procesulŭ pe motivŭ că inculpatulŭ a comisu faptulŭ ce i se impută, în calitate de militarŭ;

Avândŭ in vedere că afacerea fiindŭ trimisă în cercetarea Consiliuluĭ de Resbelŭ permanentŭ din a doua divisie terito-

Digitized by Google

rială, acesta prin sentința cu No. 251 anul 1879, 'și-a declinatŭ asemenea competința pe motivŭ că, dupe disposițiile art. 56 codu just. militare, este de competința instanțelorŭ civile ordinare;

Avândŭ în vedere că ambe aceste hotărârĭ rĕmâind definitive, cursul justițieĭ este întreruptŭ și ast-felŭ Curtea de Casație, după art. 525 pr. c. pen. este în dreptŭ a pronunța un regulamentŭ de competință;

Vădândŭ art. 56 c. just. militare;

Considerând că dupe acestŭ art. gendarmiĭ nu sunt justițiabilĭ de Consiliul de Resbelŭ pentru crimele și delictele comise de eĭ cu ocasiunea constatărilorŭ contravențiunilorŭ în materie administrativă;

Că faptulŭ de bătae ce se impută soldatuluĭ Ion Căruțașu, fiind comisŭ de el în esercițiulŭ funcțiuneĭ de gendarmŭ relativŭ la constatarea unorŭ contravențiunĭ administrative, este justițiabil de tribunalele ordinare civile.

Pentru aceste motive,

Trimite afacerea la Tribunalul civil din Ilfov spre a se judeca conform legeĭ.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 59.

FORMULA JURAMINTULUI.

1) *Formula jurămîntuluĭ fiindŭ sacramentală, observarea eĭ este prescrisă sub pedépsă de nulitate.*

No. 231. — **Casarea** decis. Curţeĭ Apelative din Iaşĭ, secţ. II. No. 162, an. 1879 după recursulŭ făcutŭ de Gheorghe Teodorescu

22 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D. G. Filiti, consilier-raportor;

Pe D. G. Teodorescu, advocatulŭ, recurentuluĭ, în desvoltarea mijlócelor de casare;

Pe D. Procurorŭ generalŭ, G. Filiti, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ II de casare astfelŭ formulatŭ:

„Violarea art. 153 proced. pen. Elementulŭ de convingere alŭ Curţeĭ, în condamnaţiunea pronunţată, este instrucţiunea făcută în audienţă; ceĭ maĭ mulţĭ dintre martorĭ n'aŭ prestatŭ jurămêntulŭ conformŭ acestuĭ articol.“

Considerândŭ că prin art. 153 proc. cod. pen. să stabileşte că martoriĭ vor face jurămêntulŭ înaintea Curţeĭ d'a spune totŭ adevĕrulŭ şi nimicŭ altŭ de câtŭ adevĕrulŭ;

Digitized by Google

Că formula jurământuluĭ fiindŭ sacramentală, trebue să fie bine constatatŭ că martoriĭ aŭ depus întocmaĭ dupe dênsa;

Considerândŭ că din decisiunea atacată se constată că martoriĭ audiaţĭ înaintea Curţeĭ nu aŭ prestatŭ jurămêntulŭ după formula prescrisă de art. 153 citatŭ.

Pentru aceste motive,

Caséză etc.

Dată, etc. sect. II.

Digitized by Google

No. 60.

CIRCUMSTANȚE UȘURATOARE.

1). *Neconstatarea în verdictulŭ juraților ŭ că circumstanțele ușurătóre aŭ fostŭ admise cu majoritate de voturĭ este prescrisă sub pedépsa de nulitate.*

No. 232. — **Casarea** decisiuneĭ curțiĭ cu jurațĭ din Teleorman No. 2179, după recursulŭ făcutŭ în interesulŭ legeĭ de D. Procurorŭ de pe lângă acéstă Curte.

22 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu G. Filiti, membru-raportorŭ ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare basatŭ pe violarea art. 365 pr. c. p. pentru că prin verdictulŭ juraților se acordă circumstanțe atenuante acusatuluĭ, fără a se reproduce formula „cu majoritate de voturĭ."

Vădêndŭ art. 365 pr, c. p.

Considerândŭ că prin acestŭ articolŭ se prescrie sub pedépsă de nulitate, că comisiunea juraților să declare cu majoritate de voturĭ, orĭ de câte ori arŭ crede că există circumstanțe atenuante în favórea unuĭ acusatŭ;

Că în specie, în verdictulŭ juraților neconstatându-se dacă

Digitized by Google

circomstanţele atenuante s'a admisŭ cu majoritate de voturi mijlocul este pe deplinŭ fondatŭ.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Dată, etc.

S. II.

Digitized by Google

No. 61.

COMUNICAREA JURAŢILOR IN TIMPUL SUSPENDARII DESBATERILOR.

1) Preşedintele Curţiĭ cu juraţĭ, avêndŭ dreptulŭ să suspende desbaterile cândŭ găsesce cu cale, juraţiĭ, în intervalulŭ acesta potŭ comunica cu publiculŭ.

No. 234. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Marinache Costopol şi alţiĭ contra decis. Curţiĭ cu juraţĭ din Argeş No. 10, an. 1879

25 Iunie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. Gr. Filiti, consilier raportor ;

Pe d. G. Filiti, procuror general, în conclusiunĭ.

Deliberândŭ,

Asupra primuluĭ mijlocŭ de casare, întemeiatŭ pe violarea art. 367 şi 376 c. p. căcĭ preşedintele a întreruptŭ cercetarea şi desbaterile pentru o oră, lăsând pe juraţĭ liberĭ a comunica cu alţiĭ despre procesŭ.

Vĕdêndŭ art. 376 pr. c. p.

Considerândŭ că, dupĕ acest articol, preşedintele Curţeĭ cu juraţĭ are dreptul a suspenda desbaterile când trebuinţa va cere, ca să se repauseze judecătoriĭ, juraţiĭ, martoriĭ, saŭ acusaţiĭ; că în timpulŭ suspendăreĭ desbaterilorŭ, juraţiĭ fiindŭ liberĭ, eĭ potŭ comunica cu orĭ-cine din afară şi acéstă comu

Digitized by Google

nicare nu póte atrage nulitatea, afară de cazulŭ cândŭ s'arŭ constata că eĭ aŭ comunicatŭ relativŭ la causa ce eraŭ chemaţĭ a judeca;

Că în specie, Preşedintele Curţeĭ, în virtutea acestuĭ dreptŭ, suspendândŭ desbaterile pentru o oră în scopŭ de a se repausa judecătoriĭ şi juraţiĭ, şi nedovedindu-se cu nimicŭ că juraţiĭ în timpulŭ acesteĭ suspendărĭ a comunicatŭ cu cine-va, relativŭ la causă, nu s'a violatŭ întru nimicŭ art. 376 citatŭ.

Asupra mijloculuĭ II de casare întemeiatŭ pe violarea art. 365 c. pr. p. şi prin urmare a dreptuluĭ de apărare; căcĭ piesele de convicţiune şi corpul delictuluĭ n'aŭ fostŭ supuse desbaterilorŭ.

Considerândŭ că din procesul-verbalŭ al şedinţeĭ se constată că corpulŭ delictuluĭ şi piesele de convicţiune au fost supuse desbaterilorŭ, mijloculŭ dar este neesactŭ în faptŭ.

Asupra mijloculuĭ III de casare: „Escesŭ de putere. Din procesulŭ-verbalŭ resultă că martoriĭ, dupĕ întrebarea Preşedinteluĭ, aŭ rĕspunsŭ că cunoscŭ pe acusaţĭ. Acéstă constatare făcută este un esces de putere etc.“

Considerândŭ că prin art... pr. c. p. Preşedintele Curţeĭ cu juraţĭ este obligatŭ a întreba pe martorĭ, dupĕ fie-care depositiune, dacă înţelege a vorbi despre acusaţiĭ presinţĭ;

Că în specie, Preşedintele întrebândŭ pe martorĭ daca cunosc pe acusaţiĭ despre cari vorbescŭ în depunerile lor, n'a comisŭ nicĭ un escesŭ de putere;

Asupra mijloculuĭ IV de casare ast-fel formulatŭ: „Violarea art. 282 şi 283 din legea Curţeĭ cu juraţĭ din 1875, căcĭ nu se constată în procesulŭ-verbalŭ motivulŭ pentru care s'a prelungitŭ sesiunea şi că aceiaşĭ listă de juraţĭ a judecatŭ şi a céstă afacere în ziua de 12 Martie, cândŭ sesiunea s'a deschisŭ la 1 Martie.“

Considerândŭ că după art. 282 pr. c. p. Preşedintele Curţeĭ cu juraţĭ are facultatea a prelungi sesiunea încă pentru cincĭ zile şi nu se constată cu nimicŭ de recurentŭ, că nu s'a încheiatŭ unŭ procesŭ-verbalŭ, care să constate acésta.“

Digitized by Google

In privinţa recurentuluĭ Constantin Dincă.

Asupra mijloculuĭ de casare invocatŭ prin memoriŭ şi care este identicŭ cu primulŭ motivŭ invocatŭ de recurentulŭ Marinache Costopolŭ şi care, discutatŭ la începutulŭ hotărâreĭ, s'a respinsŭ ca nefondatŭ.

In câtŭ priveşte pe recurentulŭ Mihaiŭ Arsenie.

Avêndŭ in vedere că prin recursŭ saŭ prin osebitŭ memoriŭ nu invócă nicĭ un mijlocŭ de casare şi fiindŭ-că procedura se vede îndeplinită şi legea bine aplicată.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secţia II.

Digitized by Google

No. 62.

RAPORTŬ.

1) *Imprejurarea că nu se dice în sentinţă că s'a citităŭ raportulŭ, nu implică că nu a fostŭ raportŭ, de óre-ce prin adăogirea că s'a citităŭ actele din dosarŭ se înţelege că s'a citităŭ şi raportulŭ.*

No.236. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de preotul Vasile Vasiliu contra decis. Curţeĭ Apelative din Bucurescĭ Secţia III No. 279

26 Iuniŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. G. Creţeanu, consilier raportor ;

Pe d. G. Filiti, procurorŭ-generalŭ ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare aflatŭ în divergintă astŭ-felŭ formulatŭ :

„Violarea art. 204 şi 205 c. pr. p. Lipsa de raportŭ, necitirea sa la audienţe, dovadă procesulŭ-verbalŭ de audienţă. Implinirea acesteĭ formalităţĭ substanţiale trebue să fie constatată prin hotărâre chiar, şi nu póte resulta din declaraţiĭ intrinsece.“

Avêndŭ în vedere că în dosarulŭ causeĭ există raportŭ făcutŭ de unulŭ din membriĭ Curţeĭ care s'a citităŭ în şedinţă, cândŭ a avutŭ locŭ divergintă de opiniunĭ ;

Digitized by Google

Considerândŭ că împrejurarea, că în decisiunea atacată nu se menţionéză despre citirea raportuluĭ, nu implică în sine ideia că nu s'arŭ fi îndeplinitŭ acéstă formalitate, de óre-ce totŭ prin acea decisiune se menţionează că s'a cititŭ actele din dosarŭ, ceea-ce lasă a se inţelege că s'a cititŭ şi raportulŭ, mijloculŭ dar este nefondatŭ în faptŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secţia II.

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 7.—SECŢIUNEA II (PENALE). —No. 7.

No. 63.

REGULAMENT DE COMPETINŢA.

1). Judecătorul locului unde s'a comis furtul, este competinte a face instrucţiunea şi judeca cestiunea, iar nu acela unde s'a prins parte din furĭ.

No. 237.— **Regulamentul** de competinţă în causa luĭ N. I. a Ilincăĭ şi alţiĭ.

3 Iulie 1879.

CURTEA,

Ascultândpe d. G. Filiti, procuror general, în conclusiunile sale;

Deliberândŭ,

Avênd în vedere că pentru furtul a maĭ multora vite de la locuitoriĭ din comuna Podeleni, distr. Neamţu, sunt sezisaţĭ cu instrucţiunea afacereĭ, atât judecătorul de instrucţiune de la Trib. Neamţu, unde sunt căţĭ-va din preveniţĭ arestaţĭ, cât şi la judecătorul de instrucţiune de la Tecuciŭ, în care judeţŭ s'a prins parte din acusaţĭ.

Că aceiaşĭ afacere în interesul justiţiei şi a justiţiabililor neputênd fi instruită şi judecată de douĕ autorităţĭ, acéstă Curte este de dreptŭ chemată după art. 525 pr. p. a pronunţa un regulament de competinţă, şi:

Considerând că delictul de furt de vite, s'a urmat în distr. Neamţu, de aceea şi instruirea cum şi judecarea causeĭ urméză a se face la trib. acelui district.

Pentru aceste motive,

Regulând competinţa,

Trimite, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 64.

ESCROCHERIE.

1). *Cel care desfiinţéză un titlu saŭ un actŭ care nu este al seŭ, în prejudiţiul altuia, comite delictul de escroc.*

Ne. 243. – **Respingerea** recursului făcut de Pantazi Popescu, contra decisiunii Curţii de Apel din Focşanĭ s. II, No. 231 din 1879.

3 Iuliŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. consilier G. Filiti;

Pe d. G. Filiti, procuror-general, în conclusiunile sale;

Deliberând :

Asupra uniculuĭ motiv: Violare şi greşită aplicare a art. 338 cod. p., pentru că Curtea nu stabileşte faptul desfiinţăriĭ actuluĭ, stricarea, ruperea saŭ sfărâmarea luĭ, ceea ce constitue unul din elementele esenţiale delictuluĭ prevĕzut şi pedepsit de citatul art 338.

Considerând că Curtea de Apel pentru a stabili că recurentul Pantazi a comis faptul pedepsit de art. 338 din cod. p., se întemeiază nu numaĭ pe deposiţiunile martorilor, ascultaţi sub jurămênt şi pe probele enumerate în considerantele sale, dar maĭ principal se întemeiază pe procesul verbal dresat la localitate de d. primar al comuneĭ Vărtescoĭ.

Că din acest proces verbal resultă: că recurentul în calitate

Digitized by Google

de epistat al d-luĭ Temistocle Portocală, cerênd de la trimisul reclamanţilor în causă, contractul ce aceştia aveaŭ încheiatŭ cu Portocală pentru cumpĕrarea uneĭ cantităţĭ porumb, pretextând recurentul că are să trécă în dosul contractuluĭ porumbul predat, şi după ce prin acéstă manoperă recurentul a pusŭ mâna pe acel înscris, l'a oprit, opunêndu-se a'l maĭ restitui;

Considerând că acest fapt mărturisit de însuşĭ recurentul, cu arĕtare că, la făcut din ordinul stăpânăluĭ seŭ, constitue delictul prevĕzut de art. 338, de óre ce acest delict constă în desfiinţarea, în paguba altuia, a titluluĭ saŭ a actuluĭ care nu e al seŭ;

Că astfel fiind Curtea, a făcut o justă aplicaţiune a art. 338, justificând şi în fapt aplicaţiunea luĭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.. Secţ. II.

Digitized by Google

No, 65.

MARTURI. — **Violarea dreptuluĭ de apĕrare.**

1. Se dă o hotărîre nemotivată și se violéză dreptul apărăriĭ, când Curtea refuză ascultarea marturilor propușĭ fără să motiveze hotărîrea în privința acésta.

No. 246. — **Casarea** decis. Curțiĭ de Apel din Bucureștĭ s. II, No. 573 din 1879, după recursul făcut de Stavri A. Popițénu.

4 Iulie 1879.

CURTEA,

Ascultênd pe d. Zamfirescu, consilier raportor.

Pe d. G. Filiti, procuror general, in conclusiunĭ,

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ: „Omisiune esențială și violarea dreptuluĭ de apărare. Ministeriul public a fost admis a proba pretinsu delict cu un singur martur, F. Radivan, aflat în serviciul reclamantuluĭ, iar eŭ invocând pe d-na Elisa Cuciuturova, persónă care a fost presinte la cumpĕraarea și plata bijuterieĭ, am stăruit a se chema acea d-nă înaintea Curțiĭ, Curtea însă nu discută acest mijloc și nu arată nicĭ un motiv pentru ce nu mĕ crede în drept a mĕ putea și eŭ ajuta în apărarea mea cu o probă egală acelia, de care se servea acusațiunea“.

Considerând că de și judecătoriĭ instanțeĭ de fond sunt su-

Digitized by Google

veranĭ a aprecia utilitatea și oportunitatea audițiuneĭ martu-rilor, invocațĭ de apărare și a decide admiterea saŭ respingerea lor, totuși în asemenea caz trebue să arate prin hotărîre cuvintele pentru cari găsesc inutilă chemarea și ascultarea acelor marturĭ nefiind suficient să zică, că din desbaterĭ s'a format convincțiunea că inculpatul ar fi autorul faptuluĭ imputat;

Că în specie Curtea de Apel nepronunțâudu-se de loc asupra cereriĭ recurentuluĭ făcut atât prin conclusiunile scrise, cât și inaintea Curțiĭ la cercetarea causeĭ de a se chema martura Cuciuturova, care se pretinde că a fost față la cumpĕrarea bijuteriilor și nicĭ nu arată Curtea cuvintele din carĭ să resulte că nu era de vre-o o importanță ascultarea aceleĭ martore, disa curte dar a pronunțat o hotărîre nemotivată și a violat dreptul apărăriĭ.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Dată, etc.

Secția II.

Digitized by Google

No. 66.

MARTURI.

1). Renunţarea acusaţiuneĭ la marturiĭ sĕĭ, póte să profite acusaţilor numaĭ atunci când aceştia şi-ĭ însuşeşte.

No. 254. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de George Florea şi alţiĭ, contra decis. Curţiĭ cu juraţĭ din Vasluiŭ, No. 14 din 1879.

17 Iulie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. C. E. Schina, preşedintele secţiuni în citirea raportuluĭ pe d. G. Filiti, procuror-generale în conclnsiunĭ;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ I din memoriul recurenţilor. „Că nu s'aŭ ascultat toţĭ martoriĭ, renunţând procurorul tocmaĭ la martoriĭ, carĭ eraŭ în favórea nóstră şi cu care se proba că furtul s'a comis, fără nicĭ o împrejurare agravantă, prevăzută de art. 318 pr. c. p.

Considerând că numaĭ când acusaţiĭ ar fi făcut declaraţiune înaintea Curţiĭ cu juraţĭ că'şĭ apropriază martoriĭ, la ascultarea cărora renunţase acusaţiunea, era datóre Curtea să asculte aceĭ martorĭ;

Că în specie din procesul, verbal al audienţeĭ resultă, că recurenţiĭ nu numaĭ n'aŭ cerut a se asculta aceĭ martori, la

Digitized by Google

care acusaţiunea renunţase, dar din contra, dênşiĭ fiind între baţĭ de d. preşedinte, dacă aŭ ceva să maĭ propue, dênşiĭ aŭ declarat că nu maĭ aŭ nimic de zis, şi de aceia acest mijloc remâne acoperit sub tăcere;

Asupra mijloculuĭ II, că ni s'a dat o pedépsă fórte grea faţă cu faptul şi cu împrejurările cum s'a comis, fiind toţĭ beţĭ;

Considerând că recurenţiĭ prin verdictul juraţilor, fiind declaraţĭ de culpabilĭ pentru tâlhăria comisă de maĭ multe persóne, avênd şi arme asupră-le, şi aceste fapte fiind pedepsite după art. 317 şi 318 c. p., cu reclusiune dela 6 anĭ în sus şi, în specie, Curtea cu juraţĭ condamnând pe recurenţĭ la reclusiune doĭ din ceĭ 4, la opt anĭ şi ceĭ-l-alţĭ 4 la şése anĭ, nu le-aŭ dat pedépsă maĭ aspră de cât pronunţă legea, de aceea acest mijloc nu este fundat.

Asupra mijloculuĭ III, că s'aŭ bazat juraţiĭ spre a-ĭ declara culpabilĭ numaĭ pe mărturisirea făcută de eĭ [recurenţiĭ), fără să existe altă probă contră-le.

Considerând că acest mijloc conţinênd o chestiune de fapt, lăsată cu totul la aprecierea juraţilor, remâne şi acest mijloc nefundat şi pentru că procedura s'a găsit îndeplinită şi legea bine aplicată,

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţ. II.

Digitized by Google

No. 67.

MARTURI.

1). Se violéză dreptul apărării, când Curtea refuză ascultarea marturilor ce se propune fără să arate motivele ce are întru aceésta.

No. 263.—**Casarea** decis. Curţii de Apel din Iaşi s. II, No. 262 din 1879, după recursul făcut de Costache Bagiura.

24 Iulie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Al. Cantacuzin, consilier-raportor;

Pe d. C. Stefănescu, Procuror de secţiune, în conclusiuni.

Deliberând,

Asupa mijlocului do casare: „omisiune dsenţială şi violarea art, 186, pr. p,, căcĭ recurentul atât prin petiţiunea apeluluĭ, cât şi in instanţă prin conclusiunile orale notate în corpul decisiuniĭ atacate cu recurs, a cerut a se cita martoriĭ G. Tăut, N. Brudea şi V. Popovicĭ, precum şi martoriĭ audiaţĭ la tribunal, prin care iera să probeze că furtul vitelor şi falsificatorul biletelor era evreul dela care dênsul cumpĕrase boi, Curtea din Iaşi omite a se pronunţa asupra acestuĭ esenţial mijloace de apărare.“

Considerând că de şi judecătoriĭ fonduluĭ sunt suveranĭ in

Digitized by Google

a aprecia utilitatea și oportunitatea audițiuneĭ martorilor invocațĭ de apărare și a decide admiterea sau respingerea lor, trebue să arate însă prin decisiunea lor cuvintele pentru care găsesc inutilă chiemarea, și ascultarea acelor mortori;

In specie Curtea de apel nepronunțânduse de loc asupra cereri recurentuluĭ făcută atât prin petițiunea apelului său, cât și prin conclusiunile orale notate în corpul decisiuneĭ atacate, d'a se chiema martoriĭ G. Taut, N. Brudea și V. Popovicĭ, prin care voia să probeze că boiĭ furațĭ lui Lambrino de dênsul, i-au cumpărat de la evreulIțic Sin Aron, și nicĭ nu arată Curtea cuvintele din cari se resulte că nu era de ver-o importanță acsultarea acelor martori. Zisa Curte prin acésta face o omisiune esentială violând dreptul de apărare.

Peutru aceste motive,

Caséză, etc.

Dată, etc. Secția II

Digitized by Google

No. 68.

JUNCȚIUNE.

[1]) *Ministeriulŭ publicŭ ca și președintele, avêndŭ dreptŭ de a declara juncțiunea saŭ disjuncțiunea unuĭ procesŭ în care suntŭ acusațĭ maĭ mulțĭ îndivizĭ, din acésta resultă că și acusațiĭ aŭ acestŭ dreptŭ cândŭ vorŭ cere o formalŭ înaintea Curțiĭ.*

No. 264 — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Pavel Radu, Nicolae Radu Preda și Ion Goloneț Dorobanțu contra decis. Curțeĭ cu jurațĭ din jud. Prahova No. 40 din 1879.

24 Iulie 1879

CURTEA,

Ascultând pe D. G. Filiti, Consilier-raportorŭ;

Pe D. C. Stefănescu, procoror de secțiune în conclusiunĭ.

Deliberând,

Asupra motivuluĭ de casare, că Curtea cu jurațĭ nu a permis advocatuluĭ recurenților a arăta probele pentru luminarea adevěruluĭ.

Consederând că din procesul verbal al ședințeĭ se constată că dreptul apărăriĭ a fost esercitat cu tótă plenitudinea, decĭ mijlocul este neesact în fapt,

Asupra mijloculuĭ II, că fiind dați în judecată mai mulți indivizĭ pentru comiterea aceluia-și fapt, Curtea a judecat

Digitized by Google

procesul faţă nnmai cu recurenţii lipsind doui din coacusaţĭ,.

Văzând art. 332 şi 333 Pr. C. P;

Considerând că după aceste articole cari prevĕd dreptul Ministruluĭ Public şi a Preşedinteluĭ, de a declara joncţiunea sau disjoncţiunea unuĭ proces, in care sunt acusaţi mai mulţi indivizi, resultă că un asemenea drept 'l are şi acusaţii, când insă o vor cere formale d'inaintea Curţeĭ;

Că în specie recurenţii nefăcând o asemenea cerere, Preşedintele, în puterea facuităţeĭ ce avea, a putut să procedă la cercetarea causei şi în lipsa acusaţilor, carĭ nu erau presinţĭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

NO. 69.

ALEGATIUNĬ. ETATE. – **Formula Jurămîntuluĭ.**

[1]) *Este neîntemeiată mijlocul fundată pe simple alegațiunĭ.*

[2]) *Omisiunea de a se pune o cestiune separată juraților pentru etatea unuĭ acusatŭ ce se pretinde minorŭ, este fără interesŭ pentru recurentŭ cândŭ, celŭ condamnatŭ n'a făcutŭ recursŭ.*

[3]) *Formula interogatoriuluĭ președinteluĭ nu este prescrisă sub pedépsă de nuilitate; Asemenea nicĭ lipsa cuvîntuluĭ „și" din formula jurămîntuluĭ nu are vreo importanță seriósă ca să atragă nulitatea decisiuneĭ.*

No. 265. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de Nicolae Radu Mustață contra decis. Curțeĭ cu jurați din jud. Dolj, No. 27 din 1879.

24 Iulie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. St. Silion, consiliar raportorŭ;

Pe D. C. Stefănescu, Procuror de secțiune, în conclusiunĭ.

Deliberând,

Asupra motivuluĭ I de casare, că ca judecătorĭ, carĭ au compus Curtea, au fost și D. Podénu, și din acte resultă că partea civilă este în serviciul d-luĭ Podénu și d-sa nu s'a recusat,

Digitized by Google

Considerând că recurentul nu dovedeşte cu nimic cele alegate prin acest mijloc;

Asupra mijloculuĭ II, s'a violat Art. 364 pr. cr., căcĭ unul din complicĭ fiind maĭ mic de 16 ani, nu s'a pus cestiunea, acusatul a lucrat cu pricepere;

Considerând că omisiunea de a se pune o cestiune separată juraţilor, relativă la vârsta unuia din acusaţĭ Alecu Niţă, care se pretinde a fi minor, nu presintă nici un interes pentru recurent, de óre-ce acel acusat n'a făcut recurs în casaţiune;

Asupra mijloculuĭ III, s'a violat disposiţiile art. 342, 343 şi 344 pr. Cod. Pen. in privinţa ascultăreĭ martorilor, căcĭ Preşedintele s'a mărginit numai a-i pune să jure, fără a-i intreba de numele, pronumele, etatea şi profesiunea.

Considerând că disposiţiunile art. 343 şi 344 pr. C. P. nu snut prescrise sub pedépsă de nulitate, iar în ce priveşte în formula jurământuluĭ, ce au prestat martoriĭ ascultaţi, lipsa cuvêntuluĭ „şi“ nu póte atrage nulitatea, de óre-ce acest cuvênt nu are o importanţă seriósă în acéstă formulă.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No 70.

CIRCUMSTANȚE UȘURĂTOARE.

1) Este isbită de nuilitate decisiunea Curțiĭ cu jurațĭ cândŭ în procesulŭ verbale nu se constată că președintele a recomandatŭ jurațilorŭ să declare circumstanțe ușurătóre, cu majoritate de voturĭ, daca vorŭ găsi că există.

No. 274 — **Casarea** decis. Curțeĭ cu jurațĭ din Muscel, No. 6 din 1879, după recursul făcut de Nae Porumbaru și alțĭ

31 Iulie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. Sc. Ferichidi, consilier raportor,

Pe D. C. Stefănescu, Procuror de secție, în conclusiunĭ.

Deliberând:

Asupra motivuluĭ de casare bazat pe violarea Art. 365 din pr. p., căcĭ Președintele Curței puind cestiunile nu a amintit juraților nimic, că aŭ dreptul a acorda circumstanțe atenuante

Vĕnzând art. 365 Pr. C. P.

Considerând că după acest articol să scrie sub pedépsă de nulitate, că Președintele Curțeĭ după punerea cestiunilor să înștiințeze pe jurațĭ, că daca vor crede că există circumstanțe atenuante în favórea vre-unuĭ acusat, să declare acésta;

Că in specie neconstatânduse în procesul verbal al audienței că Președintele să fi făcut o asemenea încunoștiințare juraților, s'a violat sus citatul articol și prin urmare mijlocul este fundat.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Dată, etc.

Secțiunea II.

Digitized by Google

No. 71

APLICAȚIUNEA LEGEI. — **Negligența primarului.**

1) *Simpla negligență a primarului, eară nu voința, de a scăpa unŭ arestatŭ, nu constitue delictulŭ prevĕdutŭ de art. 194 al. 3 din c. p.*

No. 275 — **Casarea** decis. Curțeĭ de Apel din Fosanĭ S. II No. 340 anulŭ 1879, după recursul făcutŭ de G. N. Damian.

31 Iulie 1879.

CURTEA,

Ascultănd pe d. C. E. Schina, membru-raportor;

Pe d. procuror-general în conclusiunĭ;

Deliberănd,

Asupra motivuluĭ de casare: „Violarea și rea interpretare a art. 194 C. P., de óre-ce prevenitul ca primar s'a conformat intocmai cerinței, trimițănd pe individul ce 'l avea sub pază, înapoĭ la gară cu adresa No. 58, iscălinduse în condică de priimirea adreseĭ și a individuluĭ.“

Considerănd că art. 194 C. P. prevede și pedepsește doŭ diferite cause: 1) Cănd o terție persónă care nu este însărcinata cu paza arestatuluĭ, cu voință inlesnește saŭ chiar incércă numaĭ a înlesni scăparea unuĭ arestat, care se afiá pus sub paza forțeĭ armate etc., 2) Cănd păzitorul saŭ con-

Digitized by Google

ducătorul este acela chiar care a contribuit la scăparea arestatului; că în acest din urmă caz fiind vorba de un delict comis de un individ, care are sarcina legală de a păzi saŭ a conduce pe un arestat, legiuitorul în vederea gravitățeĭ faptuluĭ și pentru a face maĭ rare scăpările, pedepsește pe păzitor cu o pedépsă în adevăr maĭ mică, când a existat din partea sa rea voință, dar chiar când scăparea arestatuluĭ a avut loc din negligența păzitoruluĭ.

Considerând că din atacata decisiune se constată că inculpatul G. N. Damian ca primar încetase de a avea sub paza sa pe arestatul care fusese deja încredințat Polițaiuluĭ, care a și iscălit în condica primaruluĭ de primirea arestatuluĭ; că astfel fiind faptele primarulnĭ, ca ori-ce altă terție persónă pentu a fi responsabilă, urméză să fi avut dorința de a scăpa saŭ a încerca a scăpa pe arestatul, G. N. Damian; că Curtea constatând nu maĭ că a fost negligență din partea primaruluĭ, iar nu și voință, și osândind pe acest primar a violat și rêu îrterpretat art. 194 al. 3 din C. P.

Pentru aceste motive.

Caséză, etc.

Dată, etc. Secția II

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 8. - MATERIE CIVILE.— No.8.

No. 88.

CONTESTAŢIE. — **Tabloulŭ ordini creditorilor — Creanţă dotală. — Titlu.**

1) După ce judecătorulŭ însărcinatŭ cu facerea tabloului ordini creditorilorŭ, se póte face contestaţie în contra aceluĭ tabloŭ până cândŭ trib. n'apucă să pronunţe închiderea luĭ.

2) Cu dreptŭ cuvĕntŭ se respinge pretenţiunea dotală a femeeĭ intru câtŭ nu presintă nicĭ unŭ titlu care să-ĭ dea acestŭ dreptŭ.

No. 209. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Ióna Enache Brădoiu contra decisiuni Curţĭ de Apel din Bucureşcĭ S. I No. 226 anul 1877, pronunciată în procesul ce a avut cu Florea Tarsă pentru stergerea din tabloul de ordin.

Digitized by Google

20 August 1879,

CURTEA,

Ascultând pe d. E. Caligari, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra I mijlocul de casare: Violarea art. 576 pr. civ., contestaţiunea d-nei Flórea Tarsa trebuia adresată judecătorului comisar insărcinat cu facerea tabloului;

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea Curţii şi sentinţa tribunaluluĭ, intimata a făcut contestaţiune la trib. Muşcelu contra înscrierii în tabloŭ de ordină a creditorilor luĭ Ioniţă Ión Babă a creanţeĭ dotale a recurenteĭ, de óre-ce creanţa intimatei Flórea Tarsă pentru plata căria s'a urmărit averea ar fi priveligiată.

Considerând că pe cât judecătorul însărcinat cu facerea tabloului terminase lucrarea, intimata a fost în drept a'şi adresa contestaţiunea tribunaluluĭ care nu apucase încă a pronuncia închiderea ordinel tabloului după cum prevede art. 587 pr. civ. şi tribunalul în drept a discuta şi a se pronuncia asupra priorităţiĭ la plata creanţeĭ intimateĭ;

Că astfel fiind mijlocul invocat se găseşte nefondat;

Asupra mijloculuĭ al II-lea: „Rea aplicare a art. 1262 C. civ. acest art. este cu totul strein de firea causeĭ, ênsă şi curtea care adoptă în totul motivele din sentinţa tribunaluluĭ; recunóşce că dota rĕmâne tot in starea de maĭ nainte; Curtea trebuia să statueze asupra cualităţiĭ creanţeĭ fie căruia, căcĭ dacă sentinţa relativă la separaţiunea de patrimoniŭ nu sa esecutat, acésta nu póte atrage de cât anularea sentinţei, ear nu anularea titluluĭ meŭ dotal;

Considerând că recurenta atit înaintea Judeluĭ comisar cât şi înaintea tribunaluluĭ nu s'a servit cu alt titlu de cât cu sentinţa pentru separaţiunea patrimoniuluĭ, sentinţă care perduse autoritatea lucruluĭ judecat prin neîndeplinirea dispositiunilor art. 1262 C. Civ.

Digitized by Google

Considerênd că instanțele de fond în lipsă d'un titlu ce ar constata creanța dotată a recurenteĭ și pe căt acea sentință prin neescecutarea eĭ în termenul prescris de citatul articol nu maĭ putea servi de titlu a fost îndrept de a înlătura creanța dotală pretinsă de recurenta din tabloul de ordine, de óre-ce nicĭ că s'a invocat vre o fóe de dotă în regulă spe a se fi putut discuta preferința doteĭ; priu urmare și acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 89.

PEREMPȚIUNE.

1) Dispositiunile legii privitóre la perimare suntŭ aplicabile și la statŭ ca la veri-ce particularŭ intru cîtŭ nu există veri-o hotărîre definitivă saŭ interlocutorie pronunciate de Curte. —

2). Unŭ Apel lăsatŭ in părăsire douĭ anĭ de la celŭ din urmă actŭ de procedura se perimă.

No. 210. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de advocatul Statuluĭ contra jurnaluluĭ Curțĭ de apel din Bucureștĭ cu No. 2807 din 1875 prin care s'a declarat perimat apelul statuluĭ in procesul cu moșneniĭ Coteșteni pentru hotărnicie.

22 August 1879

CURTEA,

Ascultând pe d. Al. Degrea, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra 1 motiv de casare: Violarea art. 257 pr. civ.

Perempția nu e aplicabilă statuluĭ căcĭ în acéstă dispositie escepțională nu e coprins și statul. Peremția nu e aplicabilă de cât actelor de procedură și hotărîreĭ prin care s'a ordonat cercetarea locală; iar nu și la hotărîrea No. 362 din 13 Iunie 1820 prin care apelul statuluĭ era admis, comițând și o eróre grosieră de fapt.

Digitized by Google

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ înaintea Curţiĭ d'apel din Bucureştĭ S. II fiind pendinte apelul făcut de Sf. Mitropolie, (astăzi statul) contra sentinţei tribunaluluĭ Rămnicu-Sărat No. 25 anul 1857 pronunciată asupra hotărnicieĭ moşieĭ Urecheştĭ între aĭ căreĭ vecini eraŭ şi intimaţiĭ moşnenĭ, aceştia au cerut şi au obţinut perimarea apeluluĭ.

Avênd în vedere art. 257 pr. civ.

Considerând că acest art. este aplicabil şi pentru procesele statuluĭ, de óre-ce legiuitorul nu'l esceptéză considerând şi pe stat ca pe orĭ care particolar in afacerile ce are şi de óre-ce de câte ori legiuitorul a voit a face vre o escepţiune în privinţa statului, acésta a prevĕzut'o espres precum este la art. 291 pr. civ. relativ la cererea de revisuire;

Considerând că nu esistă vre-o hotărîre definitivă séŭ interlocutorie, pronunciată de Curtea de apel, de óre-ce hotărîrea din 13 Iunie 1860 în urma protestuluĭ dat Ministeruluĭ justiţieĭ, a fost revocată de Curte prin jurnalul ce a încheiat asupra aceluĭ protest şi s'a regulat o cercetare în faţa loculuĭ, revocare care dupe legea Caragea sub imperiul căria s'ă urmat era în drept judecătorul a o face ;

Considerând că Curtea constată că nicĭ în urma adresceĭ cu No. 5529 din 10 Decembre 1869 statul n'a arătat persónele cu care anume maĭ voeşce a se judeca;

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găseste nefondat.

Asupra al II-lé mijloc de casare:

„Incompetinţa Curţiĭ d'a judeca şi a pronuncia peremţia, de óre-ce dupe art. 53 lit. d. procesul urma să se judece numai de Curtea de Focşanĭ."

Considerând că acest apel se găseste pendinte înaintea Curţiĭ din Bucureştĭ încă din anul 1857, mult înainte de aplicarea legiĭ organisaţiunĭ judecătoreşti şi printr'ênsa nu se prevede nimic în privinţa apelurilor pendinte dispunând pentru viitor ;

Considerând că Curtea n'a făcut alt de cât a constatat

Digitized by Google

faptul lăsărei in părăsire mai mult de doĭ anĭ de către stat al apeluluĭ făcut ce era pendinte la dênsa și l'a declarat peri mat ast-fel că sentința tribunalului a dobândit puterea lucru cruluĭ judecat conform art. 329 pr. civ.

Că prin urmare și acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 90.

JURĂMINTŬ.

1) *Simpla propunere a părţeĭ că deferă jurământŭ fără să 'lŭ formuleze şi să determine anume obiectulŭ, nu este de natură a constitui omisiune esenţială dacă Curtea nu se pronunţă asupra jurămêntuluĭ.*

No. 214. — **Respingerea** recursululuĭ făcutŭ de Anica Iosefésca contra decisiuni Curţi de Apel din Bucurescĭ secţia I, No. 204 an. 1878, pronunciată în procesulŭ cu d-nu Ghiţă Enescu pentru călcare de loc.

25 August 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu E. B. Calligari, preşedinte de secţiune în citirea raportuluĭ;

Deliberând,

Asupra I mijlocŭ de casare: „Violarea art. 97 pr. civ pentru că Curtea nu admite comunicarea actelorŭ şi nicĭ se pronunciă asupra cereri mele.“

Considerând că acest mijloc se găseşce necsactŭ în fapt, de óre ce din conţinutulŭ decisiuni supusă recursuluĭ resultŭ că a fost admisă comunicarea actelor şi de óre ce acele acte aŭ fostŭ presintate de intimatŭ atâtŭ la înfăţişare când s'a ordonatŭ ancheta din faţa loculuĭ cât şi cu ocasiunea aceĭ an-

Digitized by Google

chete, ast-felŭ că recurenta a putut prea bine a avea cunoscinţă de ele:

Asupra al II mijloc de casare: „Omisiune esenţială: a) Nu se pronunciă asupra propuneri mele că adversarul face cereri noĭ în apel şi că el ca revendicant nicĭ căv se învecinesce cu mine, b) Nu zice nimic asupra jurămêntuluĭ deferitŭ de mine:

Considerând că intimatul atât cu dreptul dotalŭ al societĕ séle pe care a fostŭ în dreptŭ d'a se presenta câtŭ şi cu dreptul sĕŭ personal pentru locul cumpĕratŭ şi încorporatŭ cu celŭ dotalŭ a reclamatŭ codru de pâmêntŭ, călcatŭ de recurenta cu ocasiunea împrejmuireĭ făcută, ast-felŭ că şi la prima instanţă şi la Curte objectulŭ pretenţiuni intimatuluĭ Enescu era pentru revandicarea a treĭ stânjinĭ şi 50 în lăţime din fundul curţiĭ;

Considerând că simpla propunere făcută de o parte cum ca deferă jurămêntulŭ fără a formula acel jurămêntŭ ast-fel cum prevede legea şi fără a determina asupra căruĭ objectŭ, nu póte constitui o omisiune din partea instanţeĭ de fondŭ, dĕca nu s'a pronunciatŭ pe câtŭ se discută tóte mijiócele de apĕrare.

Că astŭ-felŭ fiindŭ şi acestŭ mijlocŭ se găsesce nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secţia I.

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECȚIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 8. — AUGUST 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURȚII DE CASSAȚIUNE.

PREȚUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĬ, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 8.—MATERIE CIVILE.—No. 8.

No. 80.

CONSTITUIREA CURŢEI. — **Ministerulŭ publicŭ. — Divorţu. — Renunciare la dreptulŭ de Apelŭ.**

1). Legea din anulŭ 1877, regulândŭ casurile în care ministerulŭ publicŭ este obligatŭ a lua conclusiunĭ în materie civilă, Curtea este legalemente constituitŭ fără ministerulŭ public intru cât nu este în joc interese de minorĭ şi interdişĭ.

2). Părţile aŭ dreptŭ a renuncia la dreptulŭ de apelŭ chiar în materie de divorţŭ intru câtŭ în legea care regulézŭ acéstŭ materie nu existŭ vre-unŭ articolŭ care să deróge de la acest principiŭ.

No. 283. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de d-na Elena Vasile Chicombard, contra decisiuniĭ Curţiĭ Apelative din Focşanĭ secţ. I. No. 58 anulŭ 1879 pentru divorţŭ.

27 Augustŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Al. Cantacuzin, membru-raportor ;

Digitized by Google

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ I de casare astŭ-felŭ formulatŭ:

Violarea legiĭ dela titlu VI capit. I din cod. civ. și a legiĭ din 1877, prin care se restrânge atribuțiile Ministeruluĭ publicŭ, procesele de divorțŭ unde este în jocŭ familia, sunt eminamente de ordin publicŭ, pentru acea legiuitorulŭ în procedura specială din cod. civ. a cerut ca ministerulŭ publicŭ să fie tot d'auna consultatŭ și ascultatŭ; Este dar ne regulată constituirea Curțiĭ de Apelŭ când a datŭ decisiunea din din 10 Aprilie menționată maĭ susŭ, căcĭ lipsea unulŭ din elementele esențiale, Ministerulŭ publicŭ, și prin urmare decisiunea este nulă;

Considerând că prin legea din 1877 care restringe atribuțiunile Ministeruluĭ publicŭ în materie civilă, se prevede anume causele în care conclusiunile Ministeruluĭ publicŭ sunt obligatoriĭ; Că dupe acéstă lege causele în care Ministerulŭ public este obligatŭ a lua conclusiunĭ, sunt acelea în care sunt interesațĭ minorĭ și interdișĭ;

Că în specie fiind un procesŭ în care nu eraŭ în discuțiune interese de minorĭ saŭ interdișĭ, nu era necesariă asistența procuroruluĭ, decĭ Curtea a fostŭ regulatŭ constituită, și astfelŭ motivulŭ este nefundatŭ.

Asupra mijlocului al II-lea de casare:

Reaua aplicație a art. 317 pr. civ. și violarea art. 245, 246 și 247 cod. civ., căcĭ prin escepțiune la regulă comuna o hotărâre în materie de divorțŭ nu este definitivă în drepturile soțuluĭ căștigătorŭ, nu se deschide pentru elŭ de câtŭ din dioa expirăriĭ termenuluĭ de apel, saŭ recursŭ, dar nu prin renunciarea din partea soțuluĭ remas în judecată, că drepturile resultândŭ din observarea unor asemenea termene sunt de ordine publică cum resultă din întregulŭ legeĭ civile concernând divorțulŭ; și în special din art. 248 cod. civ. la care părțile nu potŭ deroga prin Curtea de Apelŭ, nu putea să se bazeze pe chitanța de priimirea sentinței unde se dice că renunțŭ la apelŭ pentru cuvintele:

Digitized by Google

1. Că părțile nu potŭ deroga prin convențiunĭ de la legile care interesédă ordinea publică; și

2. Că renunțarea la apelŭ nu era constatată de Tribunalŭ saŭ Președinte ca să înfățișeze un caracterŭ de autenticitate, aŭ fost o chitanță iscălită în fața unuĭ aprodŭ, care a adusŭ chitanța gata și care nu era maĭ multŭ competinte de câtŭ de a da copia nu și de a priimi și alte declarațiunĭ;

Vĕdând art. 317 pr. cod. civ.

Considerând că dupe acestŭ art. părțile aŭ facultatea de a renuncia la dreptulŭ de apelŭ: Că dispositiunile acestuĭ art. are a fi observate și chiar în materie de divorțŭ întru câtŭ prin vr'unŭ altŭ art. din legea civilă care reguléda acéstă materie nu se derógă de la acestŭ principiŭ;

Că ast-felŭ recurenta renunțândŭ înscrisŭ la dreptulŭ de apelŭ ce avea deschisŭ contra sentințeĭ primeĭ instanțe, Curtea cu dreptŭ cuvîntŭ 'ĭ-a respins apelulŭ ca neadmisibilŭ;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secț. II civ..

Digitized by Google

No. 81.

QUESTIUNI DE FAPTŬ. — **Comunicarea protestuluĭ girantelui.**

1). Apreciarea probelorŭ privitóre la comunicarea protestuluĭ in priimirea girantelui, ca questiune de faptŭ, este lăsată la suverana apreciare a instanţelorŭ de fondŭ.

No. 285. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de fraţiĭ Ciiclenĭ contra decisiuniĭ Curţiĭ de Apelŭ din Bucureştĭ secţ. I No. 19 anul 1874 dată în procesulŭ cu Sterie M. Galiţa, pentru plata uneĭ polite.

28 Augustŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu E. B. Caligari, preşedinte de secţiune în citirea raportuluĭ;

Deliberând,

Asupra uniculuĭ motivŭ invocatŭ de recurentŭ.

Rea aplicare şi rea interpretare a art. 160 şi 163, codu comercialŭ, de óre-ce s'a admisŭ de Curte că comunicarea protestuluĭ cu data de 30 Maiŭ, s'a făcutŭ d-luĭ Galiţa la Giurgiu peste termenŭ în ḑioa de 16 Iuniŭ, şi rĕŭ a fostŭ apăratŭ de plata biletuluĭ la ordine, în faţa probelorŭ puse în vederea Curţiĭ.

Digitized by Google

Considerând că aprecierea probelor relative la comunicarea protestuluĭ în primirea girantelui, fiind o cestiune de faptŭ lăsată la suverana apreciare a judicătoruluĭ fonduluĭ mijlocŭlŭ invocatŭ nu se póte admite ca fondată pe câtŭ timpŭ curtea de apelŭ constată în faptŭ că protestulŭ s'a comunicatŭ girantelui dupe trecerea termenuluĭ legalŭ.

Pentru acest motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţ. II.

Digitized by Google

No. 82.

VINḌARE SILITĂ. — **Excesŭ de putere.**

Se comite unŭ excesŭ de putere când Trib. respinge o propunere care avea de scopŭ anularea urmăriреĭ și care se putea face chiarŭ în ḑioa adjudecăriĭ, pe singurulŭ motivŭ că nu s'a făcutŭ cu treĭ ḑile maĭ 'nainte.

No. 288. — **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Prahova secţ. I. No. 626 anulŭ 1878 dupe recursulŭ făcutŭ de d. Mateĭ Sersea.

31 Augustŭ 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Creţeanu, consilier-raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ I de casare ast-felŭ formulatŭ: Escesŭ de putere din partea Trib. de óre ce printr'o greșită aplicaţiune a art. 525 din proc. a privatŭ pe recurent de dreptulŭ de a dovedi că datoria este plătită, și prin urmare a popri vênḑarea.

In adevĕrŭ dacă dupe lege până în zioa adjudecaţiuneĭ, și chiarŭ dupe adjudecarea provisorie, debitorulŭ póte, plătindŭ baniĭ să popréscă vênḑarea, cum n'arŭ putea face dacă a plătit înainte de adjudecaţie și presenta chitanţa de plata creditoreluĭ.

Digitized by Google

Având în vedere că dupe cum se constată chiar din ordonanța de adjudecare, a propusŭ înaintea Trib. că datoria din actulŭ ipotecarŭ pentru care se urmăresce este plătită, înfățișând pentru dovedirea acesteĭ propunerĭ și un actŭ de desfacere din partea creditoruluĭ d-luĭ Maior C. Homorîceanu;

Considerândŭ că Trib. față cu uă asemenea propunere care avea de scopŭ anularea urmăririĭ și care propunere se putea face și chiarŭ în dioa adjudecăreĭ, respingând'o pe temeiŭ că nu s'a făcutŭ cu treĭ dile maĭ 'nainte, conformŭ art. 525 pr. civ. fără să voéscă a esamina faptele alegate, și a se pronunță asupra veracității lorŭ, a comis unŭ învederatŭ escesŭ de putere.

Pentru aceste motive.

Casează, ete.

Trimite, etc.

Ordónă, etc.

Dată, ect, Secția II,

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 8.—SECŢIUNEA PENALA.—No. 8.

No. 72.

QUESTIUNILE LA JURAŢI.—**Scrierea numeluĭ prin abreviaţie. — Apărătorŭ.**

1). *Omisiunea a se pune juraţilorŭ questiunile astŭ-felŭ cum resultă din actulŭ de acusaţiune nu atrage nulitatea, în tru câtŭ prin acésta nu se aduce prejudiţiŭ recurentuluĭ.*

2). *Scrierea numeluĭ unuĭ marturŭ prin abreviaţiune nu póte atrage nulitatea decisiuniĭ întru câtŭ acéstă n'a fostŭ propusă înaintea instanţeĭ* de *fondŭ.*

3). *Este nefundatŭ mijloculŭ întemeiatŭ pe motivulŭ că a fostŭ apăratŭ de unŭ advocatŭ în care n'a avutŭ încredere, întru câtŭ asemenea propunere nu s'a făcutŭ la instanţa de fondŭ.*

No. 280. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Constandin Mihail Grecu, Tache George şi Fftimie George contra decis. curţeĭ cu juraţĭ din Prahova No. 41 din 1879.

Digitized by Google

1 Augustŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. Gr. Filiti, consiliarŭ raportorŭ,

Pe d. C. Ştefănescu, procurorŭ de secţiune.

Deliberândŭ,

Asupra motivelorŭ invocate de recurenţi prin memoriŭ de către Eftimie Grecu, că nu are cunoştinţă de faptulŭ ce i se impută de către Tache George, că n'a avutŭ cunoştinţă cum că baniĭ luaţĭ de la Const. Mihail Grecu eraŭ falşĭ, şi de către Const. M. Grecu, că a fostŭ amăgitŭ de darurĭ de câţĭ-va autorĭ principalĭ de a lua banĭ falşĭ, spre a-ĭ desface ca să'ĭ dea şi luĭ parte;

Considerândŭ că tóte aceste propunerĭ suntŭ pure cestiunĭ de faptŭ lăsate cu totulŭ la apreciarea juriuluĭ, scutite fiind de controlulŭ acesteĭ curţĭ ;

Asupra I mijlocŭ invocatŭ de advocatulŭ recurentuluĭ Tache George, că s'a violatŭ art. 361 Pr. C. P, de óre ce în cestiunile puse juraţilorŭ nu s'a pusŭ cestiunea pentru elŭ astfelŭ cum resultă din decis. Camereĭ de acusare şi din actulŭ de acusaţiune;

Considerândŭ că în contra luĭ Tache George s'a declaratŭ cazŭ de urmărire prin decis. Camereĭ de acusaţie, pentru că a participatŭ la contrafacerea monedelorŭ şi pentru că le-a pus în circulaţiune, iarŭ Preşedintele Curţeĭ cu juraţĭ a pusŭ numaĭ cestiunea relativă la participarea contrafaceri monedeĭ;

Considerândŭ că de şi după art. 361 citatŭ, Preşedintele Curţeĭ cu juraţĭ trebue să pue cestiunile astfelŭ cumŭ resultă din actele de acusaţie şi de şi în specie s'a omis a se pune cestiunea si dacă Tache George a pus în circulaţiune monedă falşă, totuşĭ acéstă omitere nu atrage nulitatea lucrărilorŭ, de óre-ce prin acésta nu s'a adusŭ recurentuluĭ vre-unŭ prejudi-

Digitized by Google

ciŭ; căcĭ prin art. 113 din C. P. să pedepsește cu aceiaşĭ pedépsă, atâtŭ ceĭ ce participă la contrafacerea monedeĭ, câtŭ şi ceĭ ce o punŭ în circulațiune.

Asupra mijloculuĭ II, s'a violatŭ dispositiile art. 340 Pr. P. căcĭ, în lista de comunicarea martorilorŭ, numele primulu martorŭ este abreviatŭ;

Considerândŭ că daca numele unuĭ martorŭ de George s'a scrisŭ prin abreviație numaĭ cu litera G. totuşĭ recurentulŭ a pututŭ să se încredințeze despre identitatea aceluĭ nume, din lămurirea ce 'ĭ se face în acea listă, că acelŭ martorŭ este brutarŭ şi domiciliadă în Ploeştĭ, şi daca şi în urma acesteĭ lămuriri recurentulŭ se găsește în nedomerire asupra numeluĭ aceluĭ martorŭ putea să propue acésta înaintea curțe cu juraţĭ, ceia ce n'a făcutŭ.

Asupra mijloculuĭ ultimŭ, s'a violatŭ principiulŭ apărăreĭ, prescrisŭ cu nulitate, fiind că advocatulŭ numitŭ din oficiŭ nu s'a presentatŭ şi astŭ-felŭ acusatulŭ n'a avutŭ apărătorŭ

Considerândŭ că nu este esactŭ cum că recurentulŭ Tache George n'a avutŭ apărătorŭ, de óre-ce să constată din contră prin procesulŭ verbalŭ alŭ audienţeĭ, că ceĭ alţĭ acusaţĭ aŭ avutŭ advocaţĭ pe D-niĭ Stanian şi Stătescu, iarŭ Tache George pe Apostolescu în loculŭ D-luĭ Răşcan ce se numise de Preşedinte, când i s'a luatŭ interogatoriŭ; că daca n'a avutŭ încredere în advocatulŭ Apostolescu, celŭ ce l'a apăratŭ înaintea curţeĭ cu juraţĭ, urma să facă propunere înaintea aceĭ curţĭ, ceia ce n'a făcutŭ şi astŭ-felŭ prin tăcerea sa a consimţitŭ a fi apăratŭ de D. Apostolescu, şi pentru că procedura este îndeplinită şi legea bine aplicată,

Respinge, etc.

Dată, etc.

S. II.

Digitized by Google

No. 73.

MARTURI. — **Violarea dreptuluĭ de apărare.**

1). *Se comite unŭ adevĕratŭ escesŭ de putere când curtea refusă cererea recurentuluĭ de a i se asculta marturiĭ și procede la judicata procesuluĭ fără chiarŭ ca condamnatulŭ să aibă lângă sine unŭ apărătorŭ.*

No. 290. — **Casarea** decis. Curțeĭ cu juraţĭ din Tutova No. 13 din 1679, după recursulŭ făcutŭ de Ion Apostolidi și Ion Popa Eni.

8 August 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. D. Zamfirescu consiliarŭ raportorŭ,

Pe d. G. Filiti, procurorŭ generalŭ,

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare, esces de putere și violarea dreptuluĭ de apărare, căcĭ a refusatŭ cererea acusaţilorŭ de a se chiamă martoriĭ acusaţiuneĭ, pe care și îĭ apropiase și apoĭ a admisŭ a se judica causa, fără să fie asistaţĭ de vr'unŭ apărătorŭ.

Avêndŭ în vedere că recurenţiĭ înaintea curțeĭ cu juraţĭ aŭ cerutŭ a se amâna cercetarea procesuluĭ și a se chiema, spre

Digitized by Google

a se asculta, martorulŭ Mendel Iţic la care renunţase Ministeriulŭ publicŭ ;

Avêndŭ în vedere că curtea, nevoindŭ a ţine comptŭ de cererea recurenţilorŭ, a procedatŭ la cercetarea şi judecarea causeĭ, fără să fie asistaţĭ de unŭ apărătorŭ, de óre-ce apărătorulŭ numitŭ de dênşiĭ s'a retrasŭ îndată ce li s'a refusatŭ cererea de amânare, în scopŭ de a se chiema martorulŭ acusaţiuneĭ, pe care şi'lŭ apropriase acusaţiĭ;

Că altŭ-felŭ curtea, neţinêndŭ comptŭ de cererea recurenţiorŭ şi procedândŭ la cercetarea causeĭ, fără ca acusaţiĭ să fie asistaţĭ de vre-unŭ advocatŭ, a comisŭ unŭ invederatŭ es cesŭ de putere şi a violatŭ dreptulŭ apărăriĭ.

Pentru aceste motive,

Caseadă, etc.,

Dată, etc. S. II.

Digitized by Google

No. 74.

RECUSATIUNE. — **Abusŭ de încredere. — Probă.**

1) *Nu se póte susţine întemeiată recusaţiunea în contra unui judicătorŭ care a ţinutŭ locŭlŭ procuroruluĭ într'unŭ procesŭ amânatŭ pentru neîndeplinirea procedureĭ fără să ia vre-o conclusiune.*

2) *Nu se póte susţine ca s'a violat art. 322 şi 323 din c. pen. cândŭ Curtea constată în faptŭ existenţa intenţiuneĭ dolóse.*

3) *Nu se violează principiulŭ relativŭ la probaţiune, cândŭ delictulŭ se constată din chiarŭ înscrisulŭ propriŭ alŭ recurenteluĭ.*

No. 292. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Emanoil Radu contra decis. Curţeĭ de Apelŭ din Focşanĭ S. I No. 383 din 1879

8 August 1879.

CURTEA.

Ascultândŭ pe d. D. Zamfirescu, consiliarŭ, raportorŭ;

Pe D. C. Bosianu adv. asistentŭ al recurentuluĭ, în desvoltarea motivelor de casare.

Pe D. G. Filiti Procurorŭ generalŭ în conclusiunĭ.

Deliberândŭ,

Âsupra motivuluĭ I „Curtea din Focşanĭ a violatŭ legea

Digitized by Google

cândŭ a admisŭ a judeca causa; D. Consiliarŭ Grigoriŭ, care participase deja ca Procurorŭ, luând conclusiunĭ, și însărcinându-se cu acusarea la o precedentă înfățișare, a respinsŭ răŭ darŭ recusarea ce amŭ formulatŭ contra D-luĭ Consiliarŭ Grigoriu;„

Considerând că, după cum resultă din acte, D. Consiliarŭ Grigoriu, la o înfățișare anterióră, a ocupat fotoliulŭ Ministeriuluĭ Publicŭ în lipsa D-luĭ Procurorŭ, însă în acea zi causa s'a amânatŭ pentru neîndeplinirea de procedură fără să pue conclusiunĭ în fond, așa că D-sea nu era în cazurile de recusație, ce prevede legea; de óre-ce în acea ședință causa s'a amânatŭ pentru neîndeplinirea procedureĭ.

Asupra mijloculuĭ II „Curtea argumentândŭ că nu amŭ făcutŭ cumpărăturĭ de grâne la Bărlad, a făcutŭ omisiune esențială pronunțându-se prin înducțiune în contra probelorŭ scrise presentate de noi;„

Considerândŭ că acestŭ mijlocŭ sĕ raportă la cestiunĭ de fapt, pe carĭ curtea ca instanță de fondŭ a fostŭ suverană a le aprecia;

Asupra mijlocululuĭ III:„A făcutŭ rea aplicare și interpretare art. 322 și 323 C. P. de óre-ce intențiunea fraudulósă nu se póte presuma și neflindŭ probată nu se maĭ póte impută abuzulŭ de încredere;„

Considerândŭ că Curtea Apelativă constatândŭ în fapt existența intențiuneĭ dolóse, mijloculŭ astfelŭ cumŭ este formulatŭ cată a se respinge ca neesact în fapt.

Asupra motivuluĭ IV:„Pentru a există delictŭ de abuzu de incredere, trebue să se constate existența unuĭ contractŭ de mandatŭ, depositŭ etc. Contractulŭ de mandatŭ e baza delictuluĭ și el nu póte fi constatatŭ de câtŭ după probele admise în civilŭ. Or, quitanța exibată de partea civilă nu póte servi ca începutŭ de dovadă, ea trebue să fie completată. Din acea chitanță póte resulta sau locatio-conductio operarum, saŭ unŭ contractŭ de societate. Curtea a violatŭ decĭ

Digitized by Google

principiile de probă, care în cazulŭ de fată trebue a fi admise ca și în materiile curatŭ civile;„

Considerândŭ că insușĭ recurentulŭ recunóște că înaintea Curțeĭ de fondŭ s'a exibatŭ o quitanță scrisă de el însușĭ, prin care recunóște primirea valórĭ deturnată în sumă de 100,000 leĭ; că prin urmare primirea valorii deturnată fiindŭ dovedită printr'unŭ actŭ scrisŭ, nu s'a violatŭ principiulŭ relativŭ la probațiunĭ.

Asupra mijloculuĭ V:„Nu póte există delictŭ de abuzŭ de încredere de cátŭ după-ce s'a pusŭ partea în întârdiere. Decĭ Curtea, neconstatândŭ acésta, a violatŭ art. 322 și urm. prin aceia că nu a determinatŭ tóte elementele constitutive ale acestuĭ delictŭ și anume intențiunea fraudulósă;„

Considerândŭ că din corpulŭ decisiuneĭ atacáte resultă că recurentulŭ a fostŭ pusŭ în întârdiere, mijloculŭ darŭ este neesactŭ.

Asupra motivuluĭ VI:„Curtea nu putea din oficiu să, chieme martorĭ.„

Considerândŭ că curtea, pentru a pronunța condamnațiunea, nu s'a bazatŭ pe depunerile martorilorŭ chiemațĭ din oficiŭ, ci pe alte fapte ce aŭ resultatŭ din instrucțiune.

Pentru, aceste, motive.

Respinge, ect.

Dată, ect. Secția II.

Digitized by Google

No. 75.

CONTRAVENȚIUNI. – **Probă Testimonială. – Poliția judecătorésca.**

1). *Se violéză legea când trib. în materie de contravenţinnĭ, refusă ascultarea de marturĭ contra proceselorŭ verbale încheiate de funcţionarĭ poliţienescĭ care nu se constată că facŭ parte dintre membriĭ poliţieĭ judecătorescĭ.*

No. 294. – **Casarea** sentinţeĭ Trib. Dâmboviţa No. 679 an 1879, după recursulŭ făcutŭ de Badea Stan Ionel,

17 Augustŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. Gr. Filiti, consiliarŭ-raportorŭ;

Pe d. G. Filiti Procurorŭ generalŭ în conclusiunĭ.

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare bazatŭ pe violarea dreptuluĭ de apărare, „căcĭ nu i s'a admisŭ proba testimonială cu care voia să dovedéscă că tutunulŭ era găsitŭ şi se ducea cu elŭ la Regie ca să'l predea;“

Avêndŭ în vedere că recurentulŭ a fostŭ datŭ judecăţeĭ, că a voitŭ să introducă tutunŭ de contrabandă;

Avêndŭ în vedere că, după cum resultă din acte, numitulŭ înaintea Trib. a declaratŭ că a găsitŭ tutunulŭ şi că mergea

Digitized by Google

principiile de probă, care în cazulŭ de faţă trebue a fi admise ca şi în materiile curatŭ civile;„

Considerândŭ că inşuşĭ recurentulŭ recunóşte că înaintea Curţeĭ de fondŭ s'a exibatŭ o quitanţă scrisă de el înşuşĭ, prin care recunóşte primirea valórĭ deturnată în sumă de 100,000 leĭ; că prin urmare primirea valoriĭ deturnată fiindŭ dovedită printr'unŭ actŭ scrisŭ, nu s'a violatŭ principiulŭ relativŭ la probaţiunĭ.

Asupra mijloculuĭ V:„Nu póte există delictŭ de abuzŭ de încredere de câtŭ după-ce s'a pusŭ partea în întârdiere. Decĭ Curtea, neconstatândŭ acésta, a violatŭ art. 322 şi urm. prin aceia că nu a determinatŭ tóte elementele constitutive ale acestuĭ delictŭ şi anume intenţiunea fraudulósă;„

Considerândŭ că din corpulŭ decisiuneĭ atacate resultă că recurentulŭ a fostŭ pusŭ în întârdiere, mijloculŭ darŭ este neesactŭ.

Asupra motivuluĭ VI:„Curtea nu putea din oficiu să, chieme martorĭ.„

Considerândŭ că curtea, pentru a pronunţa condamnaţiunea, nu s'a bazatŭ pe depunerile martorilorŭ chiemaţĭ din oficiŭ, ci pe alte fapte ce aŭ resultatŭ din instrucţiune.

Pentru, aceste, motive.

Respinge, ect.

Dată, ect. Secţia II.

Digitized by Google

No. 75.

CONTRAVENȚIUNI. – **Probă Testimonială. – Poliția judecătorească.**

1). *Se violéză legea când trib. în materie de contravenţinnĭ, refusă ascultarea de marturĭ contra proceselorŭ verbale încheiate de funcţionarĭ poliţienescĭ care nu se constată că facŭ parte dintre membriĭ poliţieĭ judecătorescĭ.*

No. 294. – **Casarea** sentinţeĭ Trib. Dâmboviţa No. 679 an 1879, după recursulŭ făcutŭ de Badea Stan Ionel,

17 Augustŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. Gr. Filiti, consiliarŭ-raportorŭ;

Pe d. G. Filiti Procurorŭ generalŭ în conclusiunĭ.

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare bazatŭ pe violarea dreptuluĭ de apărare, „căcĭ nu i s'a admisŭ proba testimonială cu care voia să dovedéscă că tutunulŭ era găsitŭ şi se ducea cu elŭ la Regie ca să'l predea;“

Avêndŭ în vedere că recurentulŭ a fostŭ datŭ judecăţeĭ, că a voitŭ să introducă tutunŭ de contrabandă;

Avêndŭ în vedere că, după cum resultă din acte, numitulŭ înaintea Trib. a declaratŭ că a găsitŭ tutunulŭ şi că mergea

Digitized by Google

a'l preda Regieĭ, învocândŭ în sprijinirea acesteĭ propunerĭ martorĭ, iar Tribunalulŭ i-a respinsŭ acéstă cerere, pe motivŭ că n'arŭ fi admisibilă;

Considerândŭ că, după art. 152 Pr. C. P. proba testimonială nu este admisibilă în dreptŭ contra proceselorŭ verbale încheiate de Primarĭ, Polițaĭ, etc.

Că în specie procesulŭ verbalŭ încheiatŭ pentru constatarea faptuluĭ fiind iscălitŭ de unŭ agentŭ polițienescŭ fără să se menționede daca persóna care l-a subscrisŭ era Polițaiŭ, precum se susține de Regie, Tribunalulŭ a comisŭ unŭ escesŭ de putere, și a violatŭ dreptulŭ apărăriĭ, refusândŭ cererea recurentuluĭ de a se asculta martoriĭ.

Pentru aceste, motive.

Casează, etc.

Dată, etc.

S. II.

Digitized by Google

No. 76.

DREPTUL DE APARARE.

1) *Se respectă îndestulŭ dreptulŭ apărăriĭ cândŭ acusatulŭ este apăratŭ de către unulŭ din advocaţiĭ sĕĭ, şi celuĭ de alŭ doilea i s'a refusatŭ cuvĕntulŭ pe temeĭ că juraţiĭ aŭ declaratŭ că suntŭ îndestulŭ luminaţĭ*

No. 302. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Sava Popescu contra decis. Curţeĭ cu juraţĭ din Prahova No. 43 an. 1879.

21 August 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. D. Zamfirescŭ, consilarŭ-raportorŭ,

Pe D. Adv. D. Orbescŭ in desvoltarea mijlócelor de casare.

Pe D. procuror general G. Filiti, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare: „ Curtea cu juraţĭ din Prahova a violatŭ dreptulŭ de apărare alŭ acusatuluĭ Sava Popescu nevoindŭ a acorda cuvântulŭ, D. Preşedinte alŭ Curţeĭ, D-luĭ apărătorŭ D. Ştefănescu şi astfelŭ apărarea n'a pututŭ fi complectă de aceia a fostŭ condamnatŭ acusatulŭ. D. apărătorŭ D. Ştefănescu era să presinte acte autentice, prin care dovedea ca martoriĭ acusaţiuneĭ aŭ depusŭ cu ură în contra sa avêndŭ procese cu dênşiĭ.„

Digitized by Google

Considerândŭ că, după cum resultă din procesulŭ verbalŭ alŭ ședinţeĭ, recurentulŭ a compărutŭ înaintea Curţeĭ, asistatŭ de doi apărătorĭ, iarŭ dreptulŭ de apărare a fostŭ esercitatŭ în tótă libertatea de către unul dintr'înșiĭ; că de și celuĭ d'alŭ doilea apărătorŭ, D. Ștefănescu, i s'a interzisŭ dreptulŭ de a apăra pe acusatŭ, pe motiv că juraţiĭ, după cumŭ aŭ declarat, suntŭ îndestulŭ de luminaţĭ, de aci nu sĕ póte deduce că dreptulŭ apărăriĭ a fostŭ violatŭ, pe câtŭ nu se constată că recurentul a insistatŭ inaintea Curţeĭ de a i se asculta și acestŭ alŭ doilea apărătorŭ alŭ săŭ, că arŭ avea a releva făpte nouĭ.

Pentru, aceste, motive.

Respinge, ect.

Dată, ect. S. II.

Digitized by Google

No. 77.

DREPTUL APARARII. — **Marturĭ.**

1). *Este facultativŭ pentru Curte de a chema saŭ nu marturiĭ ce se propunŭ a fi ascultaţĭ după suverana apreciare a utilităţeĭ şi oportunităţeĭ audiţiuneĭ lorŭ.*

No. 303.—**Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Alecu Constantinescu contra decis. Curţeĭ de apelŭ din Bucureştĭ s. III No. 357 din 1879.

21 Augustŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. D. Zamfirescu, consiliarŭ raportorŭ;

Pe d. G. Meitani adv. recurentuluĭ, în desvoltarea mijloculuĭ de casare,

Pe d. G. Filiti procurorŭ generalŭ, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare astŭ-felŭ formulatŭ: „Violarea art. 206 Pr. C. P. Curtea de apelŭ nu a ordonatŭ ascultarea de marturĭ, de şi menţionatulŭ articolŭ arată că în apelŭ se repetă din nou instrucţiunea de la prima instanţă, după formele păstrate la Tribunalŭ. Noĭ în apelŭ amŭ cerutŭ să dovedimŭ prin marturĭ unŭ faptŭ, de care nu a fostŭ vorba la Tribunalŭ, noĭ în apelŭ amŭ invocatŭ marturĭ carĭ n'aŭ fostŭ de locŭ ascultaţĭ la prima instanţă.“

Digitized by Google

Considerândŭ că de și instanțele de fondŭ nu suntŭ suverane a respinge într'unŭ modŭ absolutŭ și arbitrarŭ dreptulŭ de apărare, totuși de câte orĭ este vorba a se propune ascultare de nouĭ marturĭ, judecătoriĭ fonduluĭ suntŭ suveranĭ a aprecia utilitatea și oportunitatea audițiuneĭ lorŭ și decide daca este locŭ a se asculta saŭ nu martoriĭ invocațĭ;

Că în specie curtea, uzând de acéstă facultate și respingêndŭ cererea de a se chiema martoriĭ invocațĭ de recurentŭ, n'a violatŭ dreptulŭ apărăriĭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

S. II.

Digitized by Google

No. 73.

RECURSU. -- **Admisibilitatea luĭ.**

1). *Nu este admisibilă recursulŭ în casaţiune în contra actelorŭ pregătitóre.*

No. 305. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Sultana Petrovicĭ contra decis. Curţeĭ de apelŭ din Iaşĭ s. I No. 304 din 1879.

22 Augustŭ 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. St. Silion, consiliarŭ-raportorŭ;

Pe d-nu G. Filiti procurorŭ generalŭ în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Considerândŭ că dreptulŭ de recursŭ în casaţiune este deschisŭ numaĭ contra hotărârilorŭ carĭ aŭ unŭ caracterŭ definitivŭ;

Că în specie decisiunea atacată nefiind de câtŭ unŭ actŭ pregătitorŭ, recursulŭ nu putea avea locŭ.

Pentru aceste, motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

S. H.

Digitized by Google

No. 79.

CESTIUNI LA JURAȚI. — **Minoritate. — Circumstanțe ușurătóre.**

1). *Cândŭ din instrucțiune saŭ din desbaterĭ resultă că acusatulŭ are maĭ puținĭ de* 16 *ani, președintele este datorŭ, suptŭ pedépsă de nulitate, să pună qestiunea juraților: dacă acusatulŭ a lucratŭ cu pricepere.*

2). *Cândŭ din procesulŭ verbalŭ al audienții resultă că s'a amintitŭ juraților să pue circumstanțe ușurătóre dacă vorŭ găsi, mijloculŭ întemeiatŭ pe neobservarea acesteĭ formalități, este neexactŭ.*

No. 307. — **Casarea** decis. Curțeĭ cu jurațĭ din Ilfov cu No. 24, anul 1879, după recursulŭ făcutŭ de Radu Ciobotaru și alțiĭ.

22 August 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. C. E. Schina, președinte raportorŭ;

Pe D. Arist Vasilescu, adv. recurentuluĭ în desvoltarea mijlócelorŭ de casare;

Pe D. G. Filiti, Procurorŭ-generalŭ în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

In ce privește pe Costache Radu Ciobotaru.

Vĕḑêndŭ motivulŭ de casare întemeiatŭ pe violarea art.

Digitized by Google

364 Pr. C. P. căcĭ nu s'a pusŭ juraţilorŭ o chestiune separată daca a lucratŭ cu pricepere,

Vĕdêndŭ art. 364 Pr. C. P;

Considerândŭ că, după acestŭ articolŭ, de câte orĭ din instrucţiune, saŭ chiarŭ din desbaterĭ resultă că unulŭ din acusaţĭ are maĭ puţinŭ de 16 anĭ, preşedintele Curţel este datorŭ sub pedépsă de nulitate a pune juraţilorŭ cestiunea, daca acusatulŭ a lucratŭ cu pricepere.

Că în specie acusatulŭ Radu Ciobotaru fiind în vârstă maĭ micŭ de 16 anĭ, Preşedintele a omisŭ a pune juraţilorŭ o asemenea cestiune, cu care chipŭ s'a violatŭ citatulŭ articolŭ de lege;

Asupra mijloculuĭ II de casare relativŭ la ceĭ-alţĭ recurenţĭ, intemeiatŭ pe violarea art. 365 Pr. C. P., căcĭ Preşedintele Curţeĭ punêndŭ cestiunea nu apusŭ în vedere juraţilorŭ, că dacă arŭ crede că există circumstanţe atenuante în favórea acusaţilorŭ să declare acésta cu majoritate de voturĭ;

Considerândŭ că din procesulŭ verbalŭ alŭ şedinţeĭ să constată că dispositiile art: 365 aŭ fostŭ observate, decĭ mijloculŭ este neesactŭ în faptŭ.

Pentru aceste, motive,

Casoadă, etc.

Dată, etc.

S. II.

Digitized by Google

No. 80.

SUSTRACŢIUNE. – **Depositarŭ. – Prejuditiŭ.**

1). *In materie de sustracţiune nu se cere ca celŭ care a comisŭ delictul sŭ fi fostŭ şi depositarul luĭ, nicĭ dacŭ prin sustragere s'a causatŭ saŭ nu prejuditiŭ.*

No. 310. – **Respingerea** mijloculuĭ II de casare invocatu de Costache Chiriacescu în recursulŭ ce a făcutŭ contra decisiuneĭ Curţiĭ de apelŭ secţia I din Focşanĭ No. 465 anul 1879.

22 August 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu D. Zamfirescu, consiliar-raportorŭ;

Pe d-nu Blaramberg, adv. în desbaterile motivelor de casare;

Pe d-nu G. Filiti, procuror generale, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra motivuluĭ II de casare:

„Ca sŭ comitŭ sustragere de marfă, se cere ca elemente constitutive: 1) sŭ fi făcutŭ aceea sustragere nu în calitate de funcţionarŭ, ci în calitate de depositarŭ al mărfeĭ pretinse sustrasă conform art. 140 c. p., nu eŭ ci magasinerul era depositarŭ, conform art. 41 legea vamală; 2) Luarea pe sub ascunsŭ a mărfeĭ, cu scopŭ de apropriere, ceia ce n'a fostŭ, fiindŭ

Digitized by Google

că de o parte să constata că am insciinţatu pe direcţiunea vămilorŭ de darea mărfii, iar pe de alta am depusŭ preţulu eĭ inainte de orĭ-ce denunţare, şi nu se póte pretinde şi marfa şi valórea eĭ. 3) Prejudiciu, ceia ce nu a fostŭ nicĭ pentru Statŭ, pe care 'l-am avantajat cu 130 leĭ peste 70 cu care eşise la licitare, nicĭ pentru Lurie şi P. Dimovicĭ, carĭ nu s'au constituitŭ parte civilă;"

Considerândŭ că în materie de sustracţiunĭ legiuitorulŭ nu cere ca acelŭ care a comisŭ delictulŭ de sustracţiune să fie însuşĭ depositarul lucruluĭ sustras şi nicĭ a se cerceta dacă prin faptul sustragereĭ s'a datŭ locŭ la prejudiciŭ, care nu este un elementŭ constitutivŭ al delictuluĭ de sustracţiune, precumŭ este în alte materiĭ; că în aceia ce priveşte apreciarea faptelorŭ, din care resultă delictulŭ de sustragere imputatŭ recurentuluĭ, fiind de esclusiva competinţă a judecătorilorŭ fonduluĭ, scapă de censura casaţieĭ;

Pentru aceste motive,

Respinge ca nefondatŭ motivulŭ II de casare, iar în privinţa motivuluĭ I intemeiatŭ pe violarea autorităţeĭ lucruluĭ judecatŭ şi a principiuluĭ non bis in idem, ivindu-se divergintă de opiniunĭ, se va judeca în complectulŭ prevĕdutŭ de art. 22 din leg. org. a Curţeĭ

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 81

AMENDA. — **Contravenţiune. — Prescripţiune.**

1). *In materie de contrabandă, amenda, avind un caracteru penală, de şi legea monopoluluĭ nu prevede prescripţiune, ea urmédă a se regula dupe dispositiunile dreptuluĭ penalŭ.*

No. 319. — **Respingerea** recursuluĭ făcutu de Regia Monop. Tutunurilorŭ contra sentinţeĭ Trib. Brăila No. 548 an. 1879.

27 August 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Al. Cantacuzin, consiliarŭ-raportorŭ;

Pe d-nu G. Filiti, procurorŭ generalŭ, în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra motivelorŭ I şi II de casare:

Prescripţiunea prevĕdută la art. 598, nu se póte aplica în materie de contrabandă de tutunŭ. Prescripţiunile fiind dispositiunĭ esceptionale, nu se potŭ aplica la casurĭ neprevĕdute."

„Amenda fiindŭ un dreptŭ al fisculuĭ, ea nu este privită de cătŭ ca o desdaunare şi cade sub previsiunile art. 599 pr. penală;"

Considerându că în materie de contrabandă amenda prevĕdută în lege are un caracterŭ penalŭ, şi astŭ-felŭ de şi legea Monopoluluĭ nu prevede prescripţiunea, în acestŭ casŭ însă are a se observa dispositiile dreptuluĭ penalŭ.

Digitized by Google

Asupra mijlocului III de casare în următórea coprindere:

„Procesulŭ-verbalŭ nu este prescrisŭ pentru că deliquentul avea dreptulŭ a ataca decisiunea Ministerului de Finance, de confirmaţiunea procesului verbalŭ, prin apelŭ. Acéstă decisiune neputându-se modifica deliquentului, efectele sale aŭ fostŭ suspendate până în momentulŭ prinderei contrabandistului art. 598 pr. penală, declară prescrise numai contraveniţiunile confirmate prin o hotărîre, rămasă definitivă."

Considerându că distincţiunea făcută de recurentŭ prin acestŭ mijlocŭ nu póte să folosésca Regiei, pe cătŭ Tribunalul constatâ în faptŭ că a esistatŭ o hotărâre definitivă şi că a trecutŭ doui anĭ, termenulŭ în care se prescrie o acţiune.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 82.

OFFICIERII POLIȚIEI JUDICĂTORESCI.

1). *Officierii poliției judicătoresci carii au luatŭ parte la facerea instrucțiuneĭ unuĭ procesŭ criminalŭ, nu potŭ face parte în comisiunea juraților sub pedépsă de nulitate.*

No. 323.--**Casarea** decisiuneĭ Curțiĭ cŭ jurațĭ din Oltu No. 38, anul 1879, dupe recursulŭ făcutŭ de Păun Mateĭ Olteanu și Stan Negrilă.

31 August 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu St. Silion, consiliarŭ-raportorŭ;

Pe d-nu G. Filiti, procurorŭ generalŭ, în conclusiunĭ!

Deliberândŭ:

Asupra motivuluĭ de casare trasŭ din violarea art. 290 pr. c. penalŭ, căcĭ în comisiunea juraților a luatŭ parte un Ghiță Ionescu, care în timpulŭ când s'a comisŭ faptulŭ era primarŭ și a făcuta primele acte de instrucțiune;

Văděndŭ art. 290 pr. penală aliniatul penultim;

Considerândŭ că acestŭ articolŭ oprește într'unŭ modŭ absolutŭ a lua parte ca juratŭ persónele care în afacerea ce este a se judeca, a figuratŭ ca oficier al poliției judecătorestŭ;

Că în specie, dupe cum se constată din actele ăflate în dosarŭ, Ghiță Ionescu care se vede figurândŭ în comisiunea juraților în calitate de primarŭ (oficierŭ al poliției judecătorestŭ) a făcutŭ primul actŭ de instrucțiune pentru descoperirea faptuluĭ criminalŭ ce se impută recurentuluĭ; că astŭ-felŭ numitul luândŭ parte în comisiune ca juratŭ s'a viția regulata constituire a juriuluĭ și s'a violatŭ art. 290 citatŭ."

Pentru aceste motive.

Casĕdă, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURŢII DE CASAŢIUNE

No. 9.—MATERIE CIVILE.—No. 9.

No. 91.

DOBÂNDĂ.—**Art. 1590 din Codu Civilŭ.**

1). *Când intimatulŭ la instanţa de fondŭ pentru ca să fie apăratŭ de plata dobândeĭ, invócă tacita rènunciare a creditoruluĭ sĕŭ, nu maĭ póte invoca în urmă ca mijlocŭ de casare violarea art. 1590 din Codu Civ. întru cât ŭ el nu négă nerĕspunderea dobândeĭ reclamată.*

No. 226.—**Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Statŭ contra decisiuneĭ Curţiĭ de apel din Bucurescĭ secţia II No. 149 anulŭ 1875, pronunţată în procesulŭ cu Iohan Iosef, pentru plata unorŭ dobânḑi.

Digitized by Google

3 Septembrie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu E. B. Calligari, preşedinte-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijlocului de casare: „Violarea art. 1590 C. Civilŭ, Iohanŭ Iosef primindu'şĭ totŭ capitalulŭ fără a'şĭ reserva pretenţiunile de dobândă, Ministerul de Resbel urma să fie scutit de plata dobêndeĭ; advocatul Statuluĭ a invocatŭ acestŭ mijlocŭ de apărare, Curtea însă n'a voitŭ a face aplicarea menţionatuluĭ articolŭ;"

Considerândŭ că Statul în instanţa de fondŭ spre a fi apărat de plata dobândeĭ, a invocatŭ tacita renunciare a luĭ Iohan Iosef, resultândŭ din faptul primireĭ capitaluluĭ şi dăreĭ de chitanţă pentru acestŭ capital; că acesta fiindŭ tărêmulŭ de apĕrare al Statuluĭ la instanţa de fondŭ, el nu póte invoca astădĭ ca mijlocŭ de casare violarea art. 1590, căcĭ presumţiunea de plata dobêndeĭ creată de acestŭ textu, numaĭ atuncĭ 'şĭ póte avea aplicaţiunea cândŭ e îndoială asupra cestiuneĭ de faptŭ dacă s'a plătitŭ séŭ nu dobânda, iar nu când, precum în specie, nerespunderea dobândiĭ e un faptŭ netăgăduitŭ de însuşĭ debitorulŭ eĭ;

Că astŭ-felŭ fiindŭ mijlocŭlŭ invocatŭ se găseşte nefondatŭ şi ca atare cată a fi respinsŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 92.

CONTRACTŬ SINALAGMATICŬ.

1). *Se violéţă legea dintre părţĭ, cândŭ Tribunalulŭ recunósce dreptulŭ uneia din părţĭ de a desfiinţa un contractŭ sinalagmaticŭ fără concursulŭ voinţeĭ celeĭlalte.*

No. 227. — **Casarea** sentinţeĭ Trib. Ilfov secţia I civilă, No. 710 anulŭ 1878, pronunţată în procesulŭ dintre recurenta Societate de asigurare „România“ cu Lazar Nicolescu Voetinénu, pentru plată de asigurare.

3 Septembre 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu P. Orbescu, membru-raportorŭ;

Deliberândŭ:

Asupra mijlocului de casare: „S'a violatŭ principiile admise de lege în materie de contracte sinalagmatice, dupo art. 969 şi 1019 şi următoriĭ c. civ. un contractŭ sinalagmaticŭ nu se póte desfiinţa prin simpla voinţă a uneĭ părţĭ; numaĭ aceia ce'şĭ esecută obligaţiunea póte cere desfiinţarea contractuluĭ;“

Avĕndŭ în vedere că dupe cum resultă din sentinţa Tribunaluluĭ, Societatea de asigurare „România“ a acţionatŭ pe in

Digitized by Google

timatu cerându a fi obligatu la plata rateloru conform contractului de asigurare petrecutu între părți;

Considerându că un contractu signalagmaticu nu se póte resilia de câtu prin concursulu voinței ambelorŭ părți;

Considerându că în specie intimatul prin condițiunile poliței de asigurare era obligatŭ a respunde societăței primele la termenile stipulate și dânsulŭ contravenindŭ acesteĭ stipulațiunĭ, nu se póte considera ca scăpatu de obligațiune și contractulŭ desființatŭ prin faptul sĕŭ de neplata primilorŭ, de óre-ce societatea nu coosimțise la desființarea contractuluĭ a carŭ executare era în dreptŭ a o cere conform al. 4 § 3 din polița de asigurare, căcĭ dânsa 'și indeplinea obligațiunea ce'și luase și intimatul era dator a urma cu plata primelorŭ conform convențiuneĭ intervenită între dânsulŭ și societate;

Considerându că Trib. apărându pe intimatŭ de plata primelor care singurŭ numaĭ era călcătorŭ contractuluĭ, a violatŭ legea părțilorŭ, recunoscĕnd dreptulŭ uneia din părțĭ de a desființa un contractŭ sinalagmaticŭ fără concursulŭ voinței celeĭ-l'alte;

Că ast-felŭ fiindŭ, mijloculŭ invocat se gasește fondatŭ.

Pentru aceste motive.

Casĕță, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 93.

APEL. — **Hotărîre dată în lipsă.**

1). *Se face o greșită interpretațiune art. 318 din pr. civ. când Curtea respinge un apel ca neadmisibilă pe simplulu motiv că nu este făcut contra unei sentințe pronunciate contradictoriu, ci în lipsă.*

No. 228. **Cassarea** decisiunei Curții de Apel din Iași s. I No 221 anulă 1873 pronunciată în procesul dintre Statul recurent cu Const. Grigorovici (încetat din viață și representat prin Elena Ion Scutaru și Ilinca D. Darcala) pentru *pretențiuni*

3 Septembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. Al. Cantacuzin. membru-raportor,

Deliberând:

Asupra mijlocului de casare tras din violarea și rea interpretare a art. 318 pr. civ.

Avînd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursului statul cerînd urmărirea avereĭ luĭ Grigorovicĭ pentru o sumă de bani ce'i debita dupe timpul când s'a aflat perceptor al comuneĭ Rafaila, tribunalul fără a cita pe părți a respins cererea statului prin un jurnal din 18 August 1870;

Digitized by Google

Cosiderând că contra acestui jurnal al tribunaluluĭ advocatul statuluĭ făcênd apel, Curtea de fond era ţinută a discuta şi a se pronuncia dacă cererea de urmărire făcută de stat era justă iar nu să respingă apelul ca neadmisibil pe eronatul motiv că numaĭ hotărîrile contradictoriĭ sunt supuse apeluluĭ de óre ce încheerea tribunaluluĭ prin care o parte se socotesce lesată este supusă apeluluĭ către Curte şi de óre-ce nu numaĭ hotărîrile contradictoriĭ prevĕzute de art. 318 pr. Civ. sunt susceptibile de apel ci şi hotărîrile date în lipsă;

Considerândŭ că Curtea de fondŭ, refusând de a judeca procesul prin respingerea apeluluĭ ca neadmisibil, a făcut o greşită interpretare art. 318 pr. Civ. şi a pus pe stat în imposibilitate de a'şĭ vedea cererea sa de urmărire discutată şi resolvată print'o hotărîre.

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găseşce fondat.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc.

Sec. I.

Digitized by Google

No. 94.

PRESCRIPȚIUNE. – **Legea din anul 1847.**

1). Termenulu prescripțiuneĭ de un anŭ prevĕzut de art. 3 din legea anuluĭ 1847 îșĭ are aplicațiunea numaĭ în casŭ cândŭ, la promulgarea acesteĭ legiuirĭ, termenul de 30 anĭ era deja împlinitu.

No. 229. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de major Mișa Anastasievicĭ contra decisiuneĭ Curțiĭ de Apel din București secția III No. 342 anulŭ 1878 pronunciată în procesul ce a avut cu Anastasie Ciolac, pentru hotărnicie.

4 Septembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. Gr. Lahovari, membru-raportor;

Deliberândŭ:

Asupra mijloculuĭ I de cassare cu suplimentul luĭ: „Violarea principiuluĭ de drept că lucrul petrecut între douĕ persóne streine nu póte unei a treia nici să'ĭ folosiască nicĭ să'ĭ vatăme ;

„Omisiune esențială, căcĭ Curtea nu se prenuncie asupra hotărîreĭ din 1845 a trib. Ilfov secția II pe care ne-o opune cu tóte că am cerut acésta și discutat;

„Nulitatea hotărniciei părțeĭ adverse în privința nóstră.“

Digitized by Google

Avênd în vedere că din decisiunea supusă recursului și sentința tribun. Ilfov resultă că atît intimatul Cialăcu făcêndușĭ hotărnicia moșieĭ sêle Cojesti cât și recurentul major Mișa făcênd hotărnicie moșieĭ sêle Hagiești, ambii le-aŭ depus în tribunal spre confirmare în ceia ce privesce răzorul despărțitor între aceste proprietățĭ asupra căruia esistă contestație:

Avênd în vedere că instanțele de fond au fost chemate a se pronuncia asupra ambelor acestor hotărnicii și prin urmare asupra linieĭ de marcațiune între aceste vecinătățĭ;

Considerând că instanțele de fond discută și se pronunciă asupra sentinței tribunaluluĭ Ilfov din anul 1845 mijlocită între unul din proprietarii moșiei Cojești și Sf. Mitropolie și prin care hotărăsce ca să se facă hotărnicie totaluluĭ trup Cojești despre toțĭ veciniĭ ce o încunjóră autorisându-se cu acéstă lucrare D. Ionescu, inginerul hotarnic.

Considerând că acéstă hotarire din 1845 instanțele de fond a privit'o numaĭ ca o autorisațiune de hotărnicie pentru facerea hotărnicieĭ moșieĭ Cojeștĭ despre toți veciniĭ între care se află și recurentul major Mișa cu moșia Hagieștĭ care a și fost citat de hotarnicul Ionescu în facia loculuĭ;

Considerând că ast-fel fiind Curtea de fond care adoptă motivele din sentința tribunaluluĭ nu a violat întru nimic principiul de drept res inter alios acta, nicĭ a făcut vre-o omisiune esențială asupra aceĭ sentințe a tribunaluluĭ din anul 1845 pe care o considerá ca o autorisațiune în lucrarea hotărnicieĭ moșieĭ Cojeștĭ despre toți veciniĭ, pe care hotărnicie instanțele de fond o confirmă în ceia ce priresce linia despărțitóre despre moșia Hagieșcĭ a recurentuluĭ.

Prin urmare aceste mijlóce se găsesc nefondate.

Asupra mijloculuĭ al II „violarea art. 2 cómb-cu art. 6 de la cap III part. II Cod. Caragea;"

Considerând că nu s'a violat întru nimic citatele articole pecât instanțele de fond constată că hotarnicul moșieĭ Cojești a intimatuluĭ Cealăc s'a conformat citatelor articole începênd mesurătórea din semnele netăgăduite ale moșieĭ Hagieștĭ a

Digitized by Google

recurentuluĭ Piatra din valea Cataneĭ și Piatra Oițeĭ séu Petroiu trăgênd linie dréptă intre aceste două semne comform hotarireĭ Domnescĭ din anul 1826 Octombre 29, mijlocita Beizadea-Grigorie Șuțu, autorul recurentuluĭ major Mișa și care hotarire a fost esecutata pe fața pamêntuluĭ și revisuita de hotarnicul Grecianu la 1833;

Ast-fel fiind și acest mijloc se găsesce nefondat.

Asupra mijloculuĭ al III: „Violarea art. 3 part. 2 din legiuirea din 8 Marte 1847 și art. relativŭ la prescripțiunĭ.“

Considerând că prescripția de trei-zecĭ de anĭ nu'și a putut avea locul pe cat instanțele de fond constată în fapt că hotărîrea Domnéscă din 1826 care regula linia despărțitóre a fostu executată pe facia pământuluĭ la 1828 și lucrarea de executare revisuită de hotarnicul Grecénu în anul 1833, iar hotărnicia s'a facut in anul 1858 citându-se legalmente recurentul major Mișa în anul 1862;

Considerând ca termenul de un an prevŭzut de art. 3 din legiuirea anuluĭ 1847 privea numai pe aceia ce le trecuse sorocu prescripțiuneĭ de 30 anĭ, ceia ce în specie nu exista, prin urmare nici nu era aplicabil.

Ca ast-fel fiind și acest din urmă mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,
Respinge etc.
Dată, etc. Sec. I.

Digitized by Google

No. 95.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDECATŬ.—

1) Aceea ce a fost odată judicatŭ definitivŭ constitue autoritatea lucruluĭ judicatŭ şi nu se maĭ póte pune din noŭ în discuţiune.

No. 237 — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Dimitrie I. Ferĭ şi Maria I. Ferĭ contra decisiuneĭ Curţii de Apel din Iaşĭ secţia I No. 75 anul 1878 pronunciată în procesul cu Dimitrie Sotiride în qualitate de tutore şi alţiĭ.

17 Septembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. E. B. Caligarĭ, preşedinte-raportor;

Pe D. G. Filiti, procurdr-general în conclusiunĭ,

Deliberând:

Asupra mijlócelor de casare desvoltate în şedinţă: „Omisiune esenţială şi nemotivare: în privinţa sentinţiĭ tribunaluluĭ Iaşĭ No. 28 anulŭ 1845, am propus prin conclusiunĭ câtŭ şi oral că nu póte fi definitivă, căcĭ atât din certificatul trib. cât şi a consululuĭ ellin se constată că nu ni s'a dat în primire.

In privinţa celuĭ cu No. 9 anulŭ 1861 susţineam că d. Conta, procuratorul nostru nu avea mandat de a o primi, asemenea că D- Mano, advocat D-neĭ Feri în hotărîrea No. 131 1875 n'avea procură şi că prin urmare nu sunt defiitive;u

Digitized by Google

Curtea nepronunciadu-se asupra acestor motive, face o omisiune esenţială;

Considerând că în ceea ce privesce hotărîrea cu No. 28 din anul 1845, Curtea de fond discută şi se pronunciă că acea hotărîre a dobîndit autoritatea lucruluĭ judecatŭ, de óre ce, citata hotărîre fiind apelată numaĭ de către eredii defuncteĭ Ana Sotiriadi (intimaţĭ) către Curtea de Apel din Iaşĭ care vădând că recurenţiĭ soţi Feri n'au făcut apel şi au retras apelulŭ şi Divanul luând act de acésta a declarat hotărîrea dedefinitivă şi în urmă afacerea fiind dusă înaintea Divanuluĭ Domnesc, acesta prin încheierea din 3 Februare 1848 a confirmat lucarrea Divanuluĭ Apelativ şi Domnitorul prin Crisovul din 9 Iuniŭ 1848 cu No. 40 a întărit tóte aceste lucrărĭ şi a ordonat executarea;

Considerând că dupe art. 364 din Reg. Org. o hotărîre întărită prin crisov Demnesc are puterea lucruluĭ judecat şi nu maĭ este permis vre uneĭ instanţe de a o discuta, ceia ce resultă şi din Art. 88 din legea Org. a acesteĭ Curţi;

Considerând că în ceia ce privesce hotărîrea trib. Iaşĭ cu No. 9 din anul 1861; Curtea de fond asemenea discută şi se pronunciă că şi acéstă horărîre a dobândit puterea lucruluĭ judecat, de óre ce citata hotărîre fiind comunicată advocatuluĭ Conta al recurenţilor Ferĭ, acesta s'a mărginit a declara nemulţumire fără a face Apel în termenul legiuit la Curte şi de óre ce cestiunea de a se şci décă recurenţiĭ soci Feri mai pot ataca în apel acea sentinţă se găsesce tranşată definitiv prin decisiunea Curţiĭ cu No. 131 din anul 1875 când s'a judecat apelul intimaţilor eredĭ aĭ defuncteĭ Ana Sotiriadi şi când recureeţiĭ aŭ ridicat acéstă cestiune ce o ridică astă-dĭ şi care decisiune a Curţii d'apel fiind atacată prin recurs chiar de către sociĭ Feri invocând acel'aşĭ mijloc şi prin hotărîrea cu Ne. 44 din anul 1877 li s'au respins recursul ast-fel că constitue lucrul judecat definitiv şi nu se maĭ putea pune din noŭ în discuţie ceia-ce făcuse odată obiectul unuĭ proces.

Digitized by Google

Că ast-fel fiind ambele aceste mijlóce ce aŭ fost desvoltate astăḑi, se găsesc nefondate și ca atari cata a fi respinse.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Data, etc.

Digitized by Google

No. 96.

INTEROGATORIU. — **Embaticu. — Tutore. Faptŭ personalŭ.** —

D. Se violează legea, cându trib. refusă chemarea la interogatoriu a unui tutore pentru unu faptu personalu alu sĕu privitoru la plata unui embaticu.

No. 238. — **Cassarea** sentinţei tribun. Buzĕu No. 424 anul 1876 pronunciate în procesul dintre recurentul Dimitrie Oprescu Epitropul Bisericĭ Neguţători din Buzĕŭ cu Biţa Georgéscă tutóre minorilor, repos. Dobrescu şi G. Georgescu pentru plata unui embatic.

17 Septembre 1879.

CURTEA.

Ascultând pe D. P. Orbescu, membru raportor;

Pe D. G. Filiti procuror general în conclusiunĭ;

Deliberând,

Asupra mijlócelor de casare trase din violarea art. 227 pr. civ. căcĭ nu s'a chemat la interogator intimata, şi violarea art. 1169 şi 1170 c. civ.

Avênd în vedere că după cum resultă din sentinţa tribunalului, recurentul în cualitate de epitrop al bisericĭ Neguţătorii din Buzĕŭ a acţionat pe intimaţĭ spre a se obliga la plata embaticului unor prăvaliĭ;

Avênd în vedere citatul art. 227 pr. civ.

Digitized by Google

Considerând că dupe citatul art. recurentul epitrop a fost în drept a cere a se supune la interogatoriŭ intimata Biţa-Gheorghésca, tutórea minorilor Dobrescu asupra faptuluĭ personal, décă nu s'a plătit embaticul acelor prăvăliĭ pînă la anul 1867;

Considerând că trib. refusând chemarea numiteĭ la interogatoriŭ a violat menţionatul art. de óre-ce un tutore póte fi chemat la interogatoriŭ pentru un fapt al séŭ în privinţa administrărĭ avereĭ.

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găseşce fondat.

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 97.

CONSTITUIREA CURȚI. —

1). In cestiunĭ unde interese de minorĭ și interdișĭ suntŭ în jocŭ, curtea nu este legalmente constituitŭ daca ministerulŭ publicŭ nu a luatŭ conclusiunĭ. —

No. 239. — **Cassarea** decisiuneĭ Curțiĭ de apel sc. II. din Craiova No. 142 din anul 1878 dupe recursul făcut de D-na Anica Frăsineanu în procesul ce are cu D-luĭ Constantin Voiculescu pentru plata uneĭ creanțe.

17 Septembre 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D-nu Al. Degrea, membru raportor.

Pe D-lŭ G. Filiti, procuror general în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra al II-lea mijlocŭ de casare, „Călcarea disposițiunilor legale respective prin omiterea Curțiĭ d'a asista la ședință procurorulŭ și de a'șĭ da conclusiunĭ într'o causă unde eraŭ interese de minorĭ în jocŭ.“ Considerândŭ că dupe legea publicată în monitorulŭ oficialŭ No. 243 din 29 Octombre 1877, rolul ministruluĭ publicŭ, n'a încetat în cea ce privește apărarea intereselorŭ minorilorŭ și al interdișilorŭ, pentru care dupe art. 80 pr. civ. Ministerulŭ Publicŭ este obligatŭ a lua conclusiunĭ;

Digitized by Google

Considerându că în specie fiind în joců interesele minorilora aflati sub tutela recurentei, și Ministerul public, ne luându conclusiuni la cercetarea procesului, hotărîrea pronunciată urmeadă a fi casată, de óre-ce instanța n'a fost legalŭ constituită, dupe cum prevede citata lege;

Pentru aceste motive,

Caséda etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 98.

DOTĂ. — **Preferinţă.** — **Ipothecă.** —

1). Imprumutătorulŭ care la constituirea Ipotheceĭ, se angajază a respecta dreptulŭ de preferinţă alŭ doteĭ consórteĭ împrumutatuluĭ saŭ numaĭ póte in urmă invoca lipsa de legalisarea actuluĭ dotalŭ. —

No. 241. — **Cassarea** decisiuniĭ Curţiĭ d'apel din Focşanĭ secţia I. No. 96 din anul 1871 pronunciată în procesul din tre recurenta D-na Lucsandra, socia luĭ Constantin Vâlciu cu Ghiţă Ión Ciupitu pentru dotă.

19 Septembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu P. Orbescu, membru raportor;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare: „Curtea de Focşani a violat art. 9 C. Caragea şi rĕŭ interpretat art. 335 Reg. Org. că dota se protimiseşte înaintea orĭ-căreĭ datoriĭ particulare, căcĭ creditorul care a recunoscut acel act nu maĭ póte opune lipsa acelor forme şi Ghiţă Ión ciupitu a şi recunoscut acest drept de preferinţă prin actul de ipotecă cu data de 1859 August 8, legalisat de tribunalul Rămnicul Sărat."

Considerând că pe cât se constată din decisiunea supusă recursuluĭ că intimatul Ghiţă Ión, când a împrumutat pe so-

Digitized by Google

ciul recurentei, prin actul de ipotecă a declarat că acea împrumutare o face cu recunóscerea preferinţei doteĭ recurenteĭ, nu maĭ póte fi considerat ca un al treilea, căruia nu 'ĭ se póte opune atare preferinţă, de óre-ce a avut cunoscinţă în momentul împrumutăreĭ sociuluĭ, că recurenta socie are o dotă şi lipsa legalisărĭ actuluĭ dotal nu maĭ póte fi învocată de intimat, de óre-ce tocmaĭ pentru acoperirea acestei lipse s'a luat acea declaraţie de recunóscere a preferinţeĭ doteĭ, căcĭ de ar fi fost investită fóia dotală de legalisarea cerută nu maĭ era necesitate de o asemenea recunóscere espresă din partea împrumutătoruluĭ Ghiţă Ión;

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găsesce fondat.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 99.

AUTORITATEA LUCRULUĬ JUDECATŬ. —

1) Se violéză autoritatea lucruluĭ judecat cândŭ Curtea de apelŭ dă unŭ altŭ înțelesŭ decisiuneĭ sale, făcîndŭ abstracțiune de considerantele eĭ și de hotărîrea Curțeĭ de casațiune; se maĭ violéză asemenea autoritntea lucruluĭ judecatŭ și în cazŭ cândŭ Curtea prin decisiunea sa dată asupra cereri de revisuire, declară că asemenea îndreptare a hotărîreĭ să se céră cu ocasiunea executăriĭ, ceia ce acumŭ i s'a refuzatŭ.

No. 243. — **Cassarea** decisiuni Curțĭ d'apel din Focșanĭ secția I. No. 82 anul 1878 pronunciată în procesul dintre recurentul Major Lazăr Nicolescu Voetinénu cu statul pentru contestație la cercetare.

24 Septembre 1879.

Ascultând pe D-nŭ T. Roseti, membru raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ al II. de casare: „Violarea autorității lucruluĭ judecat, cu ocasiunea judecărĭ contestațieĭ asupra executărĭ decisiuni Curțiĭ de apel din Focșanĭ Secția I. No. 113 anul 1867, Curtea admițând că sensul acesteĭ hotărîrĭ ar fi fost o câștigare de pămênt din partea Statuluĭ, când sensul eĭ prin însăși decisiunea Curțiĭ de Casație No. 242 anul 1872

Digitized by Google

a fost privită ca nestrămutătóre, statuluĭ posesiunilor dintre mine și stat. Acum Curtea admite un alt sens a decisiuneĭ în executare, ceia ce este o lovire a autorităţĭ lucruluĭ judecat. Apoĭ aceiașĭ Curte din decisia No. 183 anul 1868 'mĭ respinge cererea de revisuire, lăsându'mĭ deschisă calea de contestaţiune la executare și astă-dĭ 'mĭ declară acea cale închisă."

Considerând că atît din decisiunea Curţiĭ de apel No. 113 anul 1867, pronunciată asupra fondului hotărnicieĭ cât și din aceia a Curţiĭ de casaţie No. 243 anul 1872 dată asupra recursuluĭ făcut de Lazăr Nicolescu, contra decisiuni Curţĭ de apel care 'ĭ respinge cererea de revisuire, reiese în modul cel maĭ evident că statul prin cererea sa de delimitarea proprietăţilor n'a făcut nicĭ o cerere de restituire de pământ, nicĭ Curtea de apel judecand delimitarea, n'a înţeles de a face alt ceva de cât de a menţine posesiunile existente în momentul judecăriĭ, că chiar pe acest motiv Curtea de casaţie respinge recursul făcut de Lazăr Nicolescu în contra respingerĭ cererĭ sále de revisuire, căcĭ singurul motiv pe care Curtea de Casaţie se baséză pentru a respinge acest recurs, este că de vreme ce Curtea de fond n'a facut alt de cât să menţină posesiunea existentă n'a putut da maĭ mult de cât s'a cerut;

Considerând că Curtea de apel dă astă-dĭ un alt înţeles dispositivuluĭ decisiunĭ séle No. 113 făcênd abestracţiune de considerantele aceleĭ decisiunĭ și de hotărîrea Curţiĭ de Casaţie No. 243, violéză într'un mod evident autoritatea lucruluĭ judecat, de vreme ce atribue statuluĭ un pământ care nicĭ dênsul nu l-a cerut nicĭ Curtea de apel n'a înţeles să 'ĭ dea, și Curtea de casaţie constată că nu 'ĭ l'a dat.

Considerând că de vreme ce Curtea de apel prin decisiunea dată asupra revisuireĭ declară că nu era atuncĭ momentul de a cere îndreptarea dispositivuluĭ dat asupra fonduluĭ, remânînd a se cere o asemenea îndreptare în momentul executăriĭ, nu póte astă-dĭ resturna acéstă propositiune și opune recurentuluĭ, că nu póte astă-dĭ schimba dispositivul uneĭ sen-

Digitized by Google

tinte definitive cu ocasiunea executariĭ;

Avênd în vedere că o asemenea procedare din partea Curţiĭ de apel, punênd pe reclamant în imposibilitate d'a obţine odată îndreptare constituc un adevĕrat esces de putere şi o violare a autorităţĭ lucruluĭ judecat.

Că ast-fel fiind acest mijloc se găseşce fondat,

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 100.

DESPAGUBIRE. PUNERE ÎN ÎNTÂRDIERE. —

1) Curtea care, pe de o parte, constată că arendaşulŭ n'a fostŭ pusŭ în posesiunea pămîntuluĭ arendatŭ luĭ de proprietarŭ, éră pe de alta îĭ acórdă despăgubire numaĭ de la intentarea procesuluĭ pe temeiŭ că n'a pusŭ în întîrziere pe proprietarŭ, face o violaţiune învederată a art. 1079 din cod. civ.

No. 245. — **Cassarea** decisiunĭ Curţĭ de apel din Bucureşcĭ secţia II-a No. 159 anul 1877 dată în procesul diutre recurentul Cosma Naum cu statul pentru pagubĭ suferite din espropriere.

25 Septembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nŭ E. B. Calligari preşedinte, raportor:

Deliberând,

Asupra I-luĭ mijloc de casare: „Violarea art. 1420 comb. cu art. 1422, 1426, 1427 şi cu contractul părţilor. Dupe ce recunósce în fapt că statul ne-a luat din stăpînirea moşieĭ, ce ţineam în arendă de la dênsul, cincĭ lunĭ, în urma intrărĭ nóstre în posesiune, un numĕr însemnat de pogóne, dupe ce admite că avem dreptul la despăgubirea venituluĭ acestor pogóne pentru care am plătit arenda în tot timpul durateĭ con-

Digitized by Google

tractuluĭ de arendare, pare că ar fi fost necesitate în casul nostru, cum o zice de vre-o punere în întîrziere în facia dispositiunilor legeĭ de drept comun.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea Curţiĭ de apel, recurentul a acţionat pe stat spre a fi obligat a'l despăgubi pentru 254 pogóne ce 'ĭ lea luat din stăpînire, cincĭ lunĭ în urma intrăriĭ séle în posesiunea moşieĭ Tăncabeşti ce o avea luată în arendă de la stat şi pentru care a plătit integral arenda pe fie-care an;

Considerând că Curtea de fond recunósce că recurentul a fost lipsit de folosinţa acestor pogóne prin faptul statuluĭ că în urma arenduireĭ, le aŭ luat din posesiune;

Considerândŭ că statul care prin faptul seŭ causase acest prejudiciu recurentuluĭ arendaş, nu maĭ avea nevoe de a fi pus în întîrziere conform art. 1079 Cod. civ. dupe cum greşit pretinde curtea de fond, de óre ce în specie nu are aplicaţiune mencionatul articol, căcĭ statul avea deja cunoşcinţă despre faptul seŭ propriu al desposedăriĭ arendaşuluĭ din acele pogóne, priimind pe fie care an arenda totală a moşieĭ fără a ţine compt de acea deposedare a arendaşuluĭ;

Considerând că ast-fel fiind Curtea nu putea acorda despăgubirea pentru acele pogóne numaĭ de la intentarea procesuluĭ ci de la timpul când arendaşul a fost deposedat şi nu s'a putut bucura de folosinţa lor, pe câtă vreme arenda s'a respuns pe fie care an pentru tótă întinderea moşieĭ;

Pentru aceste motive găsind întemeiat acest mijloc şi fără a maĭ discuta pe cele alte;

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECȚIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 9.— SEPTEMBRE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURȚII DE CASSAȚIUNE.

PREȚUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĬ, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 9.—SECŢIUNEA II (CIVILA).—No. 9.

No. 83.

VINZARE SILITA.—**Stare de assediu.—Legea moratorie.**

1) Se violéză legea moratorie când Trib. effectuéză vindarea unuĭ imobilŭ în lipsa proprietaruluĭ pe timpulŭ cândŭ acea localitate era în stare de asediŭ.

No. 291.—Casarea ordonanţiĭ de adjudecare a Trib. Vlaşca No. 78 anul 1877 dupe recursulŭ făcutŭ de Dumitru Carstea şi alţiĭ pentru vînzarea unuĭ imobilŭ.

3 Septembre 1879.

CURTEA,
Ascultând pe d. C. E. Schina, Preşedinte-raportor;
Deliberândŭ,
Asupra mijloculuĭ de Casare astfelŭ formulatŭ:

Digitized by Google

S'a violatŭ legea promulgată prin decretulŭ No. 949 de la 26 Aprilie 1877, adecă nu sa suspendatŭ vînzarea făcută în zioa de 30 Aprilie, când acel Trib. nu putea conform acei legĭ să procidă în lipsa nóstră, de óre ce loculŭ unde reşedea acea autoritate era declarată în stare de asediu prin decretulŭ No. 1003 din 29 Aprilie 1877, publicatŭ în monitorulŭ No. 98, şi prin urmare ordonanţa de adjudecare şi titlu esecutoriu suntŭ nule făcute cu escesŭ de putere:

Vĕzînd art. 5 din legea moratoriŭ publicată în Monitorulŭ oficialŭ No. 95 din 27 Aprilie 1877.

Considerândŭ că dupe acest art. tóte acţiunile intentate saŭ care s'ar intenta, precum şi vînzĕrile silite din localităţile pe care guvernulŭ le va fi declaratŭ în stare de ocupare saŭ de împresurare, vorŭ fi suspendate;

Considerândŭ că dupe cum se constată din Monitoru cu No. 98 anul 1877 şi 35,78 starea de asediu pentru districtu Vlaşca a fost decretată la 21 Aprilie 1877 şi sa ridicatŭ la 16 Februariu 1878;

Considerândŭ că vînzarea efectuânduse de Tribunalŭ în lipsa recurenţilorŭ în ţioa de 30 Aprilie 1877, în timpŭ pe când acea localitate era în stare de asediu, s'a violatŭ citatulŭ text de lege.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc

Secţia II-a.

Digitized by Google

No. 84.

MANDATU. — **Depunerea preţuluĭ.**

1) *Advocatulŭ póte fixa preţulŭ de la care are a se începe licitarea cândŭ are mandatŭ specialŭ din partea clienteluĭ seŭ.*

2). *Când adjudecatarulŭ pe de o parte nu depune preţulŭ în termenulŭ prescrisŭ de lege éră pe de alta transmite drepturile sale alteĭ persóne care depune preţuluĭ în termenŭ legalŭ cerinţiĭ legiĭ suntŭ satisfăcute.*

No. 304. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de D-na Maria Petrescu, contra ordonanţiĭ de adjudecare a Trib. Doljŭ No. 567 anul 1878, pentru vînzarea unuĭ îmobilŭ.

26 Septembrie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu G. Creţianu, consiliierŭ-rapoctorŭ,

Deliberândŭ,

Asupra motivuluĭ I că I. Dimitrescu care s'a purtatŭ ca adjudecatar în numele D-neĭ Fotino, n'a a avutŭ mandatŭ în regulă.

Considerêndŭ că din dosarulŭ Trib. se constată că D-luĭ I. Dimitrescu adv. D-neĭ Fotino a avutŭ mandatŭ prin care 'lŭ autorisă a ficsa preciulŭ de la care are a începe licitare, că prin urmare în puterea unuĭ asemenea mandatŭ elŭ a pututŭ să licitese în numele clienteĭ sale, decĭ mijloculŭ este nefondatŭ,

Asupra mijloculuĭ al II-lea tîntemeiat pe violarea art. 506 pr. cod. civ. nu sa arătatŭ ḑioa cândŭ are a se face vênderea.

Digitized by Google

Considerândŭ că acest mijlocŭ este neesactŭ în faptŭ, de óre ce în afipte şi publicaţiunĭ se arată ora şi ḑioa când are a se face licitarea;

Asupra mijloculuĭ al III-a de casare, că preciu ne fiindŭ depusŭ în termen de adjudecatarâ, Tribunalulŭ trebuea ca să pună din noŭ în vînzare imobilulŭ în socoteala adjudecatari şi nu putea să primésеă depunerea preciuluĭ de către o altă persónă ca cesionar.

Considerând că de şi adjudecatara n'a depusŭ preciŭ, însă drepturile acestea fiind transmise în persóna D-luĭ Marinovicĭ acesta înăuntru termennluĭ de patru sâptâmînĭ depunând preciu, disposiţiunile art. 551 pr. civ. se vâdŭ indeplinite, şi decĭ mijlocul este nefondatŭ.

Pentrn aceste motive;

Respinge, etc.

Dată, etc;

Digitized by Google

No. 85.

JURISDICȚIUNE,

1). *Voința părților nu póte resturna ordinea juridicțiunilorŭ care este de interesŭ publicŭ.*

No. 305. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de succesoriĭ bancheruluĭ Jac Pomé contra decisiuniĭ Curțiĭ de Apelŭ din Bucureșc sec. III-a No. 289 anul 1878 în procesulŭ cu D-na Al. Gîrlisteanu pentru bani.

26 Septembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu D. Zamfirescu, membru-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare astfelŭ formulatŭ; Violarea regulelor de competință în materie comercială art. 306 și 307 reg. Org. 631 Cod. Com. francesŭ, care se determină dupe natura obligațiuniĭ aceluia contra căruia acțiunea este îndreptată și nu dupe natara obligațiuneĭ demandoreluĭ. și violarea principiuluĭ că esecutarea voluntară închide orŭ ce cale de retractare al actuluĭ esecutatŭ, și prin urmare că și pierderea apeluluĭ stinge acțiunea;

Considerândŭ că Curtea de apelŭ din Bucurescĭ constatând prin hotărîrea în recursŭ că prigonirea dintre D-na Alexandrina Gărlișteanu ca reclamantă și casa repos. Poumay ca difendori, este relativă la un imprumutŭ cu gagiu, care ne fiind în chestiune de cătŭ validitatea obligațiuneĭ luată de D-na Gîrlișténu către repos. Poumay este de natură pur civilă s'a declarat necompetintă a judeca acéstă afacere;

Digitized by Google

Vódênd art. 307 reg. Org. care deferă Tribunalelorŭ comerciale cunóscerea contestărilorŭ, relative la vre o faptă de comerciu,

Considerândŭ că acest art. nu e aplicabilŭ nicĭ în casul unuĭ contestărĭ de natură pur civilă nicĭ în casulŭ unuĭ contestărĭ relativă la un actŭ care e comerciulŭ în privinţa uneĭ părţĭ şi necomercialu în privinţa celorŭ alte;

Considerândŭ că pretinsa regulă dupe care competinţa în materie Comercială s'ar determina dupe natura obligaţiuniĭ aceluia contra căruia acţiunea este îndreptată, nu se întemeédă nicĭ pe lege, nicĭ pe vre o tradiţiune juridică;

Considerâudŭ că dispositiunile legalistative, prin care se determină competinţa Tribunalelorŭ comerciale fiind dispositiuni escepţionale, trebuescŭ interpretate în sensŭ restrictivŭ;

Considerândŭ că nu se póte presupune că acela în privinţa căruia fapta nu e comercială a înţeles a se face justiţiabil de Trib. de Comerciu;

Considerândŭ că argumentulŭ consistândŭ în a dice că D-na Alecsandrina Gărlişteanu s'ar fi mulţumitŭ a fi judecată de Trib. de Comerciu nu e fundatŭ, neputînduse răsturna nicĭ prin renunciarea uneĭ părţĭ nicĭ prin convenţiune particulare ordin jurisdicţiunilor care e de interesŭ publicŭ;

De unde urméda că Curtea de Apelŭ din Bucureştĭ declinându'şĭ competinţa, departe de a viola regulile de competinţă din contra s'a conformat cu ele.

Pentru aceste motive;

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II-a

Digitized by Google

No. 86.

MIJLOACE NOI IN CASAȚIUNE. — **Constituirea tribunalului. — Incheerea tribunalului.**

1.) Este neadmisibilă recursulă în casațiune cândă este intemeiată pe mijlóce nouĭ carĭ n'aŭ fostŭ propuse și discutate de tribunalŭ.

2.) Cândŭ trib. este legalemente constituitŭ, nemotivarea în procesulŭ verbalŭ despre absența presedinteluĭ și a supleantuluĭ nu trage nulitatea sentinței.

3.) Incheerile trib. pentru admiterea creanțelorŭ dreptŭ banĭ se facŭ în camerŭ de consilĭŭ. Ele nu suntŭ hotărâri ca să se pronunțe în ședința publicŭ.

307. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Cristodor Eliad contra ordonanțe, trib. Ilfovŭ secț. III No. 249 an. 1879.

28 Sept. 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Sc. Ferichidi, consilier raportor;

Deliberândŭ,

Asupra următoarelorŭ mijloace de casare: comandamentulŭ nu coprinde în sine copia dupe titlu esecutoriu așa cum prescrie art. 497 pr. civ. procesulŭ verbalŭ de urmărire, a

Digitized by Google

fiptele și publicațiunile nu cuprindŭ titlu esecutoriu așia cum prescrie art. 504 și 505 pr. civ.

Afiptele de punere în vĕnzare în comptulŭ adjudecatarului nu coprinde titlulŭ esecutoriu, conformŭ art. 505.

Adjudecatarulŭ n'a fostŭ citatŭ conformŭ art. 554 pr. civ.

In publicația vĕndăreĭ cândŭ s'a făcutŭ pe comptulŭ adjudecatarului nu se arătă profesia și domiciliulŭ acestuia, și ast-felŭ s'a violatŭ din noŭ art. 504 combinatŭ cu art. 512 pr. civilă.

Nu se constată prin procesulŭ verbalŭ dresatŭ de portărelŭ saŭ de aprodŭ autorisatŭ întru acésta că s'a afiptŭ în realitate la ușa tribunaluluĭ publicațiunea de care se face mențiune în art. 546 pr. civ.

Considerândŭ că aceste mijloace ne fiindŭ propuse la trib. ele nu se potŭ invoca pentru prĭma oară în casație.

Asupra mijlocului de casare, intemeiatŭ pe violarea art. 19, 23, și 25 legea org. judecătorescĭ;

In jurnalulŭ de punere în vĕnzare în comptulŭ adjudecătoruluĭ, nu se arată de ce președintele și supleantulŭ n'au luatŭ parte la deliberare, în jurnalu de admiterea creanțeĭ dreptŭ preciŭ, nu se arată de ce judecătoriĭ n'aŭ luatŭ parte.

Considerândŭ că trib. a fostŭ constituitŭ conformŭ art.... din legea organizări jndecătorescĭ, și că afară de aceasta nicĭ un text de lege nu prescrie sub pedeapsă de nulitate neindeplinirea acesteĭ formalităţĭ.

Asupra celuĭ din urmă mijlocŭ de casare hotărârea prin care se admite dreptŭ preciŭ creața d-luĭ I. Suliotu nu este pronunciată în ședința publică;

Considerândŭ că jurnalulŭ pentru admiterea creanțeĭ nu este uă hotărîre, ci o ăncheere ce se face de tribunalŭ în camera de consiliu, iar nu în ședința publică, decĭ și acestŭ mijlocŭ este ne fondatŭ.

Pentru aceste motive:

Respinge, etc.

Dată, etc.

secț. II.

Digitized by Google

No. 87.

URMARIREA SILITA. — **Revandicare.**

In materie de urmărire silită, cândŭ trib. întimpină o contestaţiune care are de obiectŭ revandicarea imobiluluĭ urmăritŭ căderea sa este de a cerceta dacă se póte încuviinţa suspendarea urmărireĭ cu saŭ fără cauţiune; érŭ nicĭ cumŭ de a judeca contestaţiunea în fondŭ care urmează a se face pe calea principală de trib. ordinare.

309. — **Cssarea** ordonanţeĭ de adjudecare a trib. Ilfovŭ secţ. III No. 1341 an. 1878 dupe recursulŭ făcutŭ de Tase Dumitriu.

28 Sept. 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu St. Silion, consilier-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare care are următoarea coprindere:

Escesŭ de putere şi în încompetinţă, de óre-ce cândŭ însuşĭ propietatea imobiluluĭ urmăritŭ se revindecă, Trib. ce face urmărirea, nu póte pe cale excepţională şi somarie să se pronunţe asupra fonduluĭ cestiuneĭ, ci urma să suspende cu saŭ fără cauţiune, până ce obiectulŭ litigiuluĭ se va tranşa pe

Digitized by Google

cale ordinară conform art. 66, 530, 525, 562 al. 4 și 5 din pr. civilă;

Considerêndŭ că în materie de urmărire silită cândŭ se ridică'uă contestație de către un al 3-lea prin care se revindecă imobilulŭ urmăritŭ, tribunalulŭ de urmărire examinândŭ cererea, are facultatea numaĭ conformŭ art. 530 și urm. pr. civ. după împrejurărĭ se suspendă saŭ nu urmărirea cu saŭ fără cauțiune, până ce printr'o hotărire judecătorească definitivă se va decide pe cale principală asupra cereri de revandicare;

Considerândŭ în specie că contestația ridicată în cursulŭ urmărireĭ de recurentulŭ T. Dimitriu, avĕudŭ de objectŭ revandicarea imobiluluĭ urmăritŭ. trib. trebuea să se pronunțe numaĭ asupra cestiuneĭ dacă se póte încuviința suspendarea urmărireĭ, fixândŭ și cuantiumulŭ cauțiuneĭ ce trebuea depuse de contestator în cazŭ cândŭ găsea ca suspendarea nu se putea admite fără cauțiune;

Că tribunalulŭ departe de a observa aceste regulĭ prescrise de procedură, cercetândŭ contestația în fondŭ și respingând'o ca nefondată a lucratŭ fără competință și a comis accesŭ de putere.

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Ordonă înscrierea, etc.

Dată, etc. Secția II-a.

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARARILOR
CURŢII DE CASSATIUNE

No. 9. — MATERIE PENALA No. 9

No. 83.

AMENDĂ,

1.) Este lăsatŭ la facultatea judecătoruluĭ de a fixa cuantul amendeĭ equivalentŭ cu pedépsa inchisori, căndŭ schimbă această pedeapsă in amendă.

No. 334 — **Respingerea**. recursuluĭ făcutŭ de Epaminonda Lambrinidi contra decisiuneĭ Curţeĭ de apelŭ din Focşanĭ secţ. I. No. 237 an. 1879.

5 Sept. 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Calenderu, consilier-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra uniculuĭ mijlocŭ de casare violarea art. 60, 28 şi

Digitized by Google

238 al. 3 din c. p., de oare ce curtea constatându in favorul meŭ circumstanțe atenuante și aplicându-mĭ o amendă de 4000 leĭ, pe cându maximulŭ pedepseĭ, fără circumstanțe atenuante era de un an în locŭ să ușureze osênda recurentuluĭ l-a agravatŭ, dându-ĭ o pedeapsă care conformŭ cu art. 28, represintă opt-sute zile închisóre și maĭ alesŭ că reducerea pedepseĭ, cându se recunóște circumstanțe atenuante nu póte fi aceia de maximumŭ închisoreĭ prevĕzutŭ la art. 238 alin. 3 aceia fiindŭ pedépsa cea maĭ mare, fără atenuanțe.

Că acéstă pedépsă aplicându-se art. 28 la caz de insolvabilitate, recurentulŭ ar urma să șeză 800 zile la inchisóre adică peste îndoitŭ de maximulŭ pedepseĭ prevĕzutŭ de lege.

Avîndŭ în vedere că recurentulŭ fiindŭ condamnatŭ de trib. de Covurluiu în basa art. 239 comb. cu art. 60 c. p. la amenda de leĭ 1110 și la despăgubirĭ civile pentru delictulŭ de lovire a făcutŭ apelŭ la curtea de apelŭ din Focșanĭ, atât dênsulŭ, cătŭ și d. procuror de tribunalŭ cum și partea civilă.

Că acea Curte de și, ca și Tribunalul, constată că Lambrinidi este culpabil de lovire, însă judecă că faptulŭ este prevĕzut de art. 238 alin. 2 comb. cu art. 60 și de aceia admițându apelulŭ Procororuluĭ și alŭ părțeĭ civile, a condamnatŭ pe recurentŭ la suma de leĭ 4000 și la despăgubire civilă lei una mie;

Considerândŭ că art. 28 din c. p. invocatŭ de recurentŭ, că s'a violatŭ, nu are aplicațiune în specie de oare ce acestŭ articol prevede cuzulŭ cumŭ să se urmeze, cândŭ celŭ condamnatŭ la amendă este insolvabilŭ, cestiune care n'a formatŭ ebjectulŭ judecățeĭ în specie;

Considerĕndŭ în cătŭ privește pretinsa violare a art. 60 c. p. că legiuitorulŭ nefixândŭ prin acest articolŭ nicĭ o limită a datŭ judecătoruluĭ o facultate suverană de a aprecia și fixa cuantumulŭ amendeĭ, echivalentŭ cu pedeapsa închisori, când schimbă acéstă pedépsă în amendă, ținândŭ comptŭ de diferitele circumstărĭ ale faptuluĭ și alŭ caracteruluĭ persónelorŭ ast-felŭ că acéstă schimbare de pedépsă să nu facă să dis-

Digitized by Google

pară una din insușirile pedepseĭ care este acea de a influența asupra condamnatuluĭ prin represiune;

Că această fixare a amendeĭ ex personarum conditione et rerum qualitate, făcută a posteriorĭ, satisface după împrejurări maĭ bine principiulŭ care repausă pe interpretarea totŭ d'auna favorabilă a legilorŭ penale decâtŭ ori-ce altă soluțiune și că față cu regula, contestabilă în dreptulŭ nostru, că amendele nu potŭ să fie arbitrarii, adică lăsate absolutŭ lă aprecierea magistraților, s'ar putea concede cel multŭ că judecătoriĭ suntŭ datorĭ să fixeze amenda în ipotesa care ne preocupă, în limitele de la minimum la maximulŭ pedepselorŭ corecționale;

Considerândŭ însă în câtŭ se atinge de acéstă de pe urmă normă, că la noĭ nu se găsește un monumentŭ de legislațiune, analog ordonanțeĭ francese din 1669 (art. 32 tit. 27), care se oprescă a se lăsa amendele absolut la înțelepciunea și la prudența judecătorilorŭ;

Considerândŭ că fixarea uneĭ limite apriori în sens că amenda nu póte să excedeze minimulŭ pedepseĭ corecționale adică leĭ 26 pe motiv că în sistemulŭ art. 60 c. p. facultatea' inlocuireĭ inchisoreĭ prin amendă ar sta în strânsă legătură cu reducerea amendeĭ, autorisată de acestŭ articolŭ până la minimul de leĭ 26, ar face maĭ dinainte imposibilă o estinare a amendeĭ *după condițiunea persoanelor* contrariu reguleĭ: Mitius est agendum pum pauperibus quam cum divitibus cum agitur de poeana precuniaria,

Considerândŭ că sistemul globireĭ proporționat cu averea contraventielorŭ nu este streinŭ legislațiuneĭ noastre art. 174 c. civilŭ;

Considerândŭ că deosebirea făcută de legislațiunile noastre anterióre în privința aplicăreĭ pedepselorŭ între clasele de sus și clasele de josŭ n'a peritŭ încă din moravurile țeri;

Considerândŭ că ordinea socială care repausă astăzi maĭ cu seamă pe acéstă deosebire care domnește și în afară de domeniulŭ legeĭ penale, nu va face loc uneĭ stări de lucrurĭ

Digitized by Google

maĭ satisfăcătóre de câtŭ prin instituirea uneĭ administrațiuni durabile și solid organisate, care să intervie puternicŭ și cu o măsură egală între propietari și țărani, între stăpâni și slugi etc;

Considerândŭ că în caz de dubiu dacă e nevoie de o interpretare a legeĭ prin aprecierea resultatelorŭ precum e în cazulŭ nostru, trebue să recurgem la regule deduse din cultura nóstră juridică și nu la niște sorginte streine, cari n'au avut nicĭ o influență asupra desvoltăreĭ dreptuluĭ nostru;

Considerândŭ că apreciindŭ resultatele ce ar da diferitele interpretărĭ trebue să determinămŭ sensulŭ legeĭ preferindŭ resultatul celŭ maĭ favorabil, după starea cultureĭ în care ne aflăm, care singur poate satisface interesele legîtime ale indivizilor și a societățeĭ,

Că in specie Curtea de apelŭ condamnandŭ pe recurentu la amendă de lei 4000 departe de a viola art. 60 și 238 c. p. din contră a făcutŭ o bună aplicațiune de ele. și de aceia mijloculŭ invocatŭ nu este fundatŭ.

Pentru acestŭ motivŭ.

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția II-a.

Digitized by Google

No. 84.

RECURS NEADMISIBIL. — **Procură.**

1) Este neadmisibilu recursulu în casaţiune făcută de advocatu în numele condamnaţilorŭ saŭ a părţiĭ civile cândŭ împuternicirea sa în regulă nu este alăturată pe lângă declaraţiunea de recursŭ.

No. 330. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de D.nul G. C. Baroţi contra decis. Curţeĭ cu juraţi din Oltu din 3 Iulie.

4 Septembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nul St. Silion, consilier-raportor;

Pe d. C. Stefănescu procuror de secţie, în conclusiuni;

Deliberând.

Considerând că din coprinderea art. 317 combinat cu art. 318 pr. c. p. resultă că atât condamnaţiĭ, cât şi partea civilă să se presinte în persónă saŭ prin procurator la grefa Curţeĭ, a căreĭ decisiune se atacă, spre a face declaraţie de recurs şi în cel din urmă caz actul de împuternicire va rămânea anexat la declaraţiune; că în specie D-nul G. C. Baroţi neavênd o împuternicire din partea locuitorilor comuneĭ Şerbăneştĭ declaraţia de recurs este neadmisibilă.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Sec. II.

Digitized by Google

No. 85.

OPOSIȚIUNE NEADMISIBILA. – **Procurorul generalŭ.**

1) *Este neadmisibilă oposiţiunea procuroruluĭ generalŭ la camera de punere sub acusaţiune contra uneĭ ordonanţe de neurmărire a judeluĭ de instrucţiune, cândŭ ea nu se notifică acusatuluĭ in termenulŭ prescrisŭ de lege.*

No. 332. – **Respingerea** recursuluĭ facut de D. procuror general de pe lângă Curtea apelativă din Craiova.

4 Septembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. Al. Cantacuzino, consilier-raportor ;

Pe D. C. Stefănescu, Procuror de secţie in conclusiunĭ,

Deliberând,

Asupra motivuluĭ de casare intemeiat pe greşita interpretaţiune a art. 137 pr. c. p., căcĭ nu se putea respinge oposiţia procuroruluĭ-general ca neadmisibilă, pentru singurul motiv că oposiţiunea n'ar fi fost comunicată acusatuluĭ ;

Considerând că Constantin Banov fiind dat in judecată ca agent provocatoriu al omoruluĭ luĭ Ivan Coandre şi comis de un servitor al sĕŭ, judele instructor al Trib. Mehedinţĭ prin ordonanţa pronunţată in ziua de 6 Februarie 1879 cu No. 580 a declarat că nu este caz de urmărire;

Considerând că in contra acestei ordonanţe, procurorul-ge-

Digitized by Google

neral, de pe lângă Curtea apelativă din Craiova, a făcut opositiune la camera de acusatiune, care opositiune s'a respins ca neadmisibilă, nefiind comunicată in lăuntrul termenuluĭ de 20 zile, prescris de art. 137 pr. c. p.;

Considerând ca după art. 212 pr. c. p. este în facultatea prevenituluĭ de a se apèra inaintea camereĭ de acusatiune, prin memoriu, și acéstă facultate i se ridică când opositiunea ministeruluĭ publicŭ la o ordonanță de neurmărire a judeluĭ instructor nu i se comunică, precum s'a urmat in specie;

Că acéstă garantie a dreptuluĭ unuĭ prevenit de a se putea apèra inaintea camereĭ de acusatiune, când este atacată prin opositiunea ministeriuluĭ public, este fundată pe aceiașĭ ratiune de drept, care in art. 137 ibidem face expresamente obligatorie notificarea uneĭ ordonante de urmărire, in caz când el insușĭ ar avea interes de a face opositiune la dênsa;

Considerând dar ca camera de acusatiune respingênd opositia procuroruluĭ-general ca neadmisibilă, pentru cuvênt că nu s'a notificat acusatuluĭ, n'a violat nicĭ un text de lege.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Data, etc.

Secția II.

Digitized by Google

No. 86.

REGULAMENT DE COMPETINȚA.

1). Nu este locŭ a se da unŭ regulamentŭ de competinţă când acţiunile ce se intentase condamnatuluĭ sunt judecate de către instanţele de represiune in modŭ definiticŭ.

No. 333. — **Respingerea** cereresĭ D-luĭ procuror-general de pe lângă Curtea de apel din Bucurescĭ de a se pronunţa un regulament de competinţă in causa luĭ Const. Victora.

4 Septembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. C. Stefănescu, procuror-raportor;

Deliberând,

Avênd în vedere că Constantin Victora fiind condamnat atât de Curtea cu juraţĭ din Prahova, cât şi de tribunal, de cea d'ântâiŭ la cincĭ anĭ inchisóre corecţională; iar de cea d'a doua la un an inchisóre, primul procuror al zisuluĭ tribunal a cerut la Curtea cu juraţĭ contopirea osândeĭ de un an in aceia de cincĭ anĭ, iar Curtea cu juraţĭ şi-a declinat competinţa; că după acésta adresând o asemenea cerere la tribunal, acésta iarăşĭ şi-a declinat competinţa; că ast-fel are a se decide de acéstă Curte conform cereri D-luĭ procuror-general, daca este loc a se pronunţa un regulament de competinţă,

Vĕdênd art. 525 pr. c. p.;

Considerând că după acest articol, Curtea de Casaţiune are

Digitized by Google

dreptul a pronunța un regulament de competință in caz numaĭ când există conflict negativ de jurisdicțiune intre douĕ tribunale saŭ Curțĭ cu ocasia judecări uneĭ acțiunĭ, spre a nu se intrerupe cursul justițieĭ; că in specie acțiunile ce se intentase condamnatuluĭ Victora fiind judecate în mod definitiv de către instanțele de represiune, nu este loc a se pronunța un regulament de competință,

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secția II.

Digitized by Google

No. 87.

BILETUL DE PLATA CONTRIBUŢIUNEI.

1) *Biletulŭ de plata contribuţiunei póte fi adusŭ chiar la ţioa înfăţişerii daca n'a fostŭ depusŭ deodatŭ cu declaraţiunea de recursŭ pe lângă dovada de paupertate.*

No. 336. — Admisibilitatea recursuluĭ făcut de Tache Dumitrescu contra decis. Curţeĭ apelative din Craiova sec. I No. 419 din 1879.

10 Septembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu Silion, consilier-raportor:

Pe D-nu Procuror de secţie C. Stefănescu in conclusiuni.

Deliberând,

Asupra cestiuneĭ de admisibilitatea recursuluĭ intemeiată pe motiv că nu s'a alăturat bilet de contribuţie pe lângă actul de paupertate, in lăuntrul termenuluĭ de recurs;

Considerând că rigórea cerută de art. 46 legea org. a Curţeĭ de Casaţie de a se alătura pe lângă cererea de recurs şi actul de paupertate insoţit de biletul de contribuţie nu trebue observată şi in materie penală, unde legiuitorul a acordat un termen numaĭ de treĭ zile, în care condamnatul are a face declaraţie de recurs; că în acéstă materie trebue a se acorda recurenţilor dreptul de a putea produce actul de paupertate, saŭ biletul de contribuţie până chiar în ziua fixată pentru

Digitized by Google

cercetarea recursului și acésta in interesul chiar a respectărei dreptuluĭ de apĕrare;

Că in specie recurentul de și n'a depus biletul de contribuție odată cu actul de paupertate, prin acest fapt însă nu devine resursul sĕŭ neadmisibil, odată ce astădĭ la diua infățișăreĭ se depune un asemenea bilet.

Pentru aceste motive,

Declară admisibil, etc.

Dată, etc. Sec. II.

Digitized by Google

No. 88.

PRESCRIPȚIUNE. — **Contraventiune.**

1) *Cu dreptŭ cuvântŭ se respinge o acțiune de simpla contraventiune ca prescrisă, când se constată că aŭ trecutŭ douĭ anĭ de la comiterea faptuluĭ până la pronunciarea sentințeĭ condamnatóre.*

No. 338. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de stat contra sentințeĭ trib. Vâlcea cu No. 732 din 1879.

12 Septembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-nu Gr. Filiti, consilier-raportor;

Pe d-nu procuror de secție C. Stefănescu în conclusiunĭ,

Deliberând,

Asupra motivelor de casare:

1) „Judele de pace n'avea competința d'a judeca în prima instanță un delict silvic; căcĭ asemenea delicte după art. 176 pr. c. p. sunt de competința tribunalelor.“

2) „Delictele silvice neputând fi considerate ca simple contraventiunĭ nu se putea prin urmare aplica prescripțiunea prevĕzută in art. 595 pr. c. p.“

Considerând că fără a maĭ cerceta daca delictele silvice trebuesc instruite și judecate in prima instanță de către tribunale, totuși faptul, tăerea de lemne din pădurile statuluĭ, fiind calificat contraventiune prin lege, acțiunea intentată de-

Digitized by Google

liquenţilor se prescrie prin trecere de un an implinit, calculat din diua de când s'a comis faptul, chiar daca se va fi urmat in acest interval vre-o cercetare saŭ lucrare, fără insă să fi mijlocit sentinţa de condamnare;

Că in specie, după cum constată tribunalul, fiind trecuţĭ doĭ anĭ de zile de la comiterea faptuluĭ şi până la pronunţarea sentinţeĭ condamnatóre, cu drept cuvênt a respins acţiunea, ca prescrisă conform art. 595 pr. c. p.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Sec. II.

Digitized by Google

No. 89.

OMISIUNE ESENTIALA.

1) *Se comite omisiune esenţială, când Curtea nu se pronunciă asupra declaraţiuneĭ unora din marturĭ şi ast-felŭ pronunţă o hotărîre cassabilă.*

No. — 340. **Casarea** decis. Curţeĭ apelative din Craiova secţ. I, No. 419, an. 1870, după recursulŭ făcută de Tache Dumitrescu.

17 Septembrie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu St. Silion, consiliar-raportor;

Pe d-nu Procurorŭ de secţiune C. Stefănescu în conclusiunĭ,

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare aflatŭ în divergenţă, astfelŭ formulatŭ „Curtea a făcutŭ o omisiune esenţială, nepronunţându-se în considerantele sale de locŭ, asupra declaraţiuneĭ unuia din martorĭ sub prestare de jurămêntŭ şi care luptă spre achitarea mea, făcêndŭ cu acésta şi unŭ escesŭ de putere.“

Avêndŭ în vedere că recurentulŭ fiindŭ dat în judecată, că în calitate de subcomisarŭ, cu ocasiunea instrucţiuneĭ unuĭ procesŭ corecţionalŭ, a cerutŭ şi primitŭ mită pentru a face

Digitized by Google

acte relative la datoria ce 'ĭ impunea funcţiunea sa, Curtea apelativă, care era chemată, conformŭ art. 493 pr. pen. a instrui şi judeca procesulŭ de mituire, ce se impută recurentuluĭ, pentru constatarea acestuĭ faptŭ a chiematŭ înaintea sa treĭ martorĭ, carĭ aŭ fostŭ ascultaţĭ sub prestare de jurămêntŭ;

Avêndŭ în vedere însă că Curtea pentru a declara pe recurentŭ de autorŭ alŭ faptului, se baséḑă esclusiv numaĭ pe depunerea unuia din martorĭ, fără însă să arate cuvintele pentru cari înlătură deposiţiunile celorŭ-alţĭ doĭ martorĭ; căci chiar în interesulŭ justiţieĭ şi pentru o maĭ deplină convicţiune a Curţeĭ, trebuiaŭ esaminate tóte depunerile martorilorŭ,s pre a se putea pronunţa în deplină cunoştinţă de causă;

Considerândŭ că instanţele de fondŭ, de şi sunt suverane, a aprecia depunerile marturilorŭ, totuşĭ acéstă suveranitate nu să póte esercita într'unŭ modŭ arbitrarŭ, înlăturêndŭ arătările unora din martorĭ, fără să voiască a arĕta cuvintele pentru cari nu ţine sémă de ele; că astfelŭ în specie Curtea nepronunţându-se asupra declaraţiuneĭ unora din martorĭ a comisŭ în adevĕrŭ o omisiune esenţială şi de aceia decisiunea are a fi casată.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Dată, etc. secţ. II.

Digitized by Google

No. 90.

CONTRAVENTIUNE LA LEGEA MONOPOLULUI TUTUNULUI. — **Procesŭ-Verbalŭ.**

1) *Se violéză legea Monopoluluĭ tutunuluĭ, cândŭ tribunalulŭ admite o constatare făcută de agenţiĭ regieĭ care este bazatŭ esclusivŭ pe o altă constatare deja anulată de ministerulŭ de finanţe.*

No. 341. — **Cassarea** sentinţeĭ Trib. Iaşĭ, sect. IV, No. 599, an. 1877, după recursulŭ făcutŭ de David Grünberg

17 Septembrie 1879

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Caligari, Preşedinte-raportor;

Pe d-nu Petre Grădişténu, advocatulŭ Regieĭ;

Pe d-nu procuror de secţiune C. Stefănescu în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra motivuluĭ I şi II de casare, cari se baséză pe art. 121 şi 129 din Regulamentulŭ de aplicare alŭ legeĭ Monop. Tutunuluĭ, în acestŭ sensŭ că alŭ doilea proces-verbalŭ de constatarea contraventţiuneĭ se baséză pe unŭ proces-verbalŭ, care era anulatŭ de Ministeriulŭ Financelorŭ; iar în a doua constatare, cândŭ a făcutŭ perchisiţiunea agenţiĭ Regieĭ, n'a avutŭ autorisaţiunea Trib.

Vĕdêndŭ art. 129 şi 121 din regulamentulŭ de aplicare alŭ legeĭ Monop.

Considerândŭ că după art. 129 din regulamentulŭ de apli-

Digitized by Google

cațiune alŭ legeĭ Monop. Tutun. în cazŭ de anulațiune a procesuluĭ-verbalŭ de constatarea unuĭ faptŭ de contrabandă, fie acéstă anulare pronunțată de Tribunalŭ saŭ de Ministeriulŭ Financielorŭ, în virtutea dreptuluĭ ce 'i este dat prin lege; acelŭ proces-verbalŭ nu maĭ póte produce efectŭ, și decĭ pretinsulŭ contravenientŭ rĕmâne apĕratŭ de faptulŭ ce 'ĭ se impută;

Considerândŭ în specie că procesul-verbalŭ, încheiatŭ de agențiĭ Regieĭ, prin care constată că la recurentŭ s'a găsitŭ tutunŭ de contrabandă, fiindŭ anulatŭ de Ministeriulŭ de Financie, noua perchisițiune și constatare făcută de agențiĭ Regieĭ în urma anulăreĭ primuluĭ proces-verbalŭ, trebuia să fie făcută prin îndeplinirea tuturorŭ formalitățilorŭ, ce exige legea în acéstă materie întocmaĭ ca cândŭ faptulŭ s'ar fi descoperitŭ pentru prima óră, fără să se ia de bază procesul-verbalŭ anularŭ;

Că a doua constatare făcută de agențiĭ Regieĭ fiindŭ basată esclusivŭ numaĭ pe primulŭ proces-verbalŭ anulatŭ și fără să se observe dispositiunile art. 30 legea Monop. și 121 din regulamentulŭ de aplicațiune a aceleĭ legĭ, care cere ca de câte ori este vorba de o perchisițiune domiciliară, se existe inscrisŭ autorisațiunea Presedinteluĭ Tribunaluluĭ, Trib. aprobândŭ acestŭ alŭ doilea proces-verbalŭ, a violatŭ art, de lege susu enunciatŭ.

Că astfelu fiindŭ mijlócele invocate se găseseŭ fondate.

Pentru aceste motive

Casézĕ, etc.

Dată, etc. secț. II.

Digitized by Google

No. 91

DOBROGEA. — **Competinţa Curţiĭ de Cassaţiune.**

1) *Este competintă Curtea de Casaţiune a judeca şi se pronunţă asupra questiunilorŭ judecate de Trib. constituite în Dobrogea în puterea regulamentuluĭ de administraţiune elaboratŭ de guvernŭ şi confirmate de Domnŭ, avĕndŭ acesta putere de lege.*

No. 343. — **Resolvarea** escepţiuni, dacă Curtea de Casaţie este competinte a cerceta şi judeca cestiunile care se judecă de Trib. din Dobrogia.

21 Septembrie 1879.

CURTEA,

Ascultănd pe d. Procuror general în conclusiunĭ.

Deliberănd,

Asupra escepţiuneĭ ridicată din oficiŭ, dacă Curtea de Casaţie este competinte a judeca afacerile, care se tratéză, inaintea Tribunaluluĭ din Dobrogea, şi daca Dobrogia face parte integrantă din România.

Avênd în vedere că Corpurile legiuitóre (Camera şi Senatul) prin voturile, exprimate în şedinţele de la 28 şi 30 Septembrie 1878, care sunt publicate în Monitorul oficial de la $^{3}/_{15}$ Octombrie 1878, autorisă pe guvern a lua în posesiune

Digitized by Google

Dobrogia și Delta Dunăreĭ și să o administreze prin regulamente de administrațiune publică până la convocarea Adunăreĭ constituante;

Avênd în vedere Mesagiul Domnesc de la . . . . . prin care A. S. R. mulțumește Corpurilor legiuitóre, recunóște de bune voturilor acestor Corpurĭ relative la luarea în posesiune a Dobrogieĭ și la dispositiunile luate pentru administrarea provisorie a acestuĭ teritoriŭ;

Avênd în vedere și decretul prin care să sancționeze regulamentul de administrațiune a Dobrogieĭ elaborat de guvern și care este posterior voturilor și mesagiuluĭ de maĭ sus;

Considerând că în lipsa de o dispositiune în constituție care se prevadă anume vre-o formulă, cum are a se promulga legile votate de corpurile legiutóre în atare caz, mesagiŭ de închiderea corpurilor legiutóre și decretul Domnesc prin care să sacționéză regulamentul elaborat de guvern pentru administrațiunea provisorie a Dobrogieĭ, trebue a fi considerate ca o promulgare a legeĭ și administrarea eĭ prin regulamente făcute de guvern;

Că astfel voturile Corpurilor legiuitóre fiind publicate și promulgate de puterea esecutivă, ele aŭ putere de lege, și dar Curtea de Casațiune este competinte a judeca și a se pronunța asupra afacerilor care se cercetéză de către Tribunalele constituite în Dobrogea, în puterea regulamentuluĭ de administrațiune, elaborat de guvern,

Pentru aceste motive,

Declară că Curtea de Casațiune are competința etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 92.

BILETULU DE PLATA CONTRIBUTIUNEI. — **Liberarea pe cauţiune.**

1) *In materie penală biletulŭ de plata contribuţiuniĭ care n'a fost depusŭ o dată cu declaraţiunea de recursŭ pe lângă dovadă de paupertate, póte fi depusŭ şi chiarŭ la ḑiua înfăţişeriĭ.*

2) *Nu se póte susţine că un recursŭ în materie corecţională nu este admisibilŭ pentru singurulŭ cuvîntŭ că condamnatulŭ la o pedépsă privată de libertate, a fostŭ liberatŭ pe cauţiune de judecătorulŭ de instrucţiune éră nu de tribunalŭ.*

No. 346. — **Admisibilitatea** recursuluĭ facutŭ de Bercu Smil contra decis Curţeĭ Apelative din Bucureştĭ s. II No. 818/79.

24 Septembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. Bucşanu, advocatulŭ asistentŭ al recurentuluĭ;

Pe D. Procuror de secţie C. Stefănescu in conclusiune:

Deliberând,

Asupra escepţiuneĭ de neadmisibilitate basată pe nealăturarea biletuluĭ de contribuţiune la actul de paupertate, in lăuntrulŭ termenuluĭ de recursŭ;

Considerândŭ ca rigórea cerută de art. 46 leg. org. a Curţeĭ de Casaţie, de a se alătură pe lângă cererea de recurs şi ac-

Digitized by Google

tulŭ de paupertate, însoțitŭ de biletulŭ de contribuțiune, nu trebue observate și în materie penală unde legiuitorul a acordatŭ unŭ termenŭ numaĭ de trei zile, în carĭ condamnatulŭ are a face declarație de recursŭ; că în acéstă materie trebue a se acorda recurenților dreptulŭ de a putea producea actŭ de paupertate saŭ biletŭ de contribuție, până chiarŭ în ziua fixată pentru cercetarea recursuluĭ și acésta în interesulŭ chiar a respectăreĭ dreptuluĭ de apĕrare;

Că în specie recurentulŭ de și n'a depusŭ biletulŭ de contribuție odată cu actulŭ de paupertate, prin acestŭ faptŭ însă nu devine recursulŭ seŭ neadmisibilŭ odată ce astăzĭ la diua înfățișeri să depune un aseminea bilet;

Asupra escepțiuneĭ de neadmisibilitate daca este suficientă liberarea sa din arestŭ pe cauțiune de la judecătorulŭ de instrucțiune;

Vĕdĕndŭ art. 422 Pr. P.

Considerănd că acestŭ articolŭ cere în modŭ generalŭ ca condițiune pentru admisibilitatea recursurilorŭ în materie penală, că recurentulŭ să fie saŭ arestatŭ, saŭ liberatŭ pe cauțiune, fără însă să distingă daca acéstă libertate trebue să fie încuviințată de curtea, care a pronunciatŭ hotărîrea condamnătóre, saŭ de către judecătorulŭ de instrucțiune, orĭ de către tribunalŭ;

Că pre cătŭ legea nu face o aseminea distincțiune, judecătoriĭ nu pot crea de la sine dispositiunĭ carĭ n'arŭ fi prevĕdute și prin urmare cată a admite ca regulatŭ, făcutŭ recurs de către unŭ condamnatŭ de cîte orĭ se constată că elŭ a fostŭ liberatŭ pe garanție maĭ din 'nainte de către judele instructorŭ.

Că în specie recurentulŭ fiindu liberatŭ pe garanție de judele de instrucțiune recursulŭ seŭ este admisibilŭ.

Pentru aceste motive,

Declară admisibilŭ etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 93.

MARTURI –

Se violéză legea cándŭ Curtea în materii penale, refusă în modŭ arbitrariŭ ascultare de marturĭ fără să arate motivele pentru care-ĭ respinge.

No. 349. – **Casarea** decis. Curţeĭ de Apelŭ din Focşanĭ S. II No. 144/79, după recursul făcut de Nicolae croitoru.

25 Septembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu St. Silion consilierŭ raportorŭ.

Pe D. G. Teodor, adv. asistentŭ al recurentuluĭ în desvoltarea mijlócelorŭ de casare;

Pe D. Procurorŭ de secţie C. Stefănescu în conclusiunĭ;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ I de casare întemeiatŭ pe violarea dreptuluĭ de apărare printr'o eróre gravă de fapt. Curtea refusă a chiemă şi ascultă pe martorulŭ Ilie Ciuraru pe motiv că n'are interesŭ în causă, de óre-ce elŭ a fostŭ ascultatŭ la tribunalŭ, afirmaţiune cu totulŭ neesactă.

Considerândŭ că curtea apelativă, ca instanţă de fondŭ, de şi este suverană a aprecia utilitatea şi oportunitatea audiţiuneĭ martorilorŭ propuşĭ de părţĭ, totuşĭ acéstă suveranitate nu póte fi esercitată în modŭ absolutŭ şi arbitrarŭ, respingendŭ cererea părţilorŭ de a se chiema un martorŭ oare-care fără

Digitized by Google

să arate motivele pentru carĭ nu voeşte a chiema pe acelŭ martorŭ;

Că în specie Curtea refusând a se chiema martorulŭ Ilie Ciuraru ascultatŭ în cursulŭ instrucţiuneĭ şi din a căruĭ depositiune s'a susţinutŭ că ar resulta, că recurentulŭ a comisŭ faptulŭ ce 'ĭ se impută, fără să arate motivele pentru care respinge o asemănea cerere, a violatŭ dreptulŭ apărări.

Pentru aceste motive

Caséză, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 10.—SECŢIUNEA CIVILA.—No. 10.

No. 101.

RECURSŬ NEADMISIBILŬ.—

1). *Este neadmisibilŭ recursulŭ în casaţiune contra uneĭ hotăriri pe care partea rĕmasă de judecată o execută, de buna s'a voe.—*

No. 252.—**Respingerea** recursuluĭ făcut de primăria comunĭ Iaşi contra decisiunĭ Curţĭ de apel din Iaşi secţia I. No. 49 anul 1878 pronunciată în procesul dintre Ión Botez şi al. tul pentru resilierea unuĭ contract.

1 Octombre 1879.

CURTIA,

Ascultând pe d-nu N. Mandrea, membru-raportul;

Deliberând,

Considerând că dupe cum se constată din sentinţa tribun. Iaşi, secţia III-a cu No. 61 din 4 Octombre 1878 şi din cer-

Digitized by Google

tificatul primăriĭ comuneĭ Holbóia cu No. 870 anul 1878 moşia numită Sf. Ión ce o avusese în arendă recurenţiĭ şi al căriĭ contract de arenduire s'a resiliat prin decisiunea Curţiĭ de apel supusă recursuluĭ, se administréză de către proprietara eĭ primăria Iaşi încă de la 23 Aprilie 1878, adică îndată după pronunciarea mencionateĭ decisiunĭ care resilia contractul de arenduire;

Considerând că pe cât primăria Iaşi proprietara moşiĭ în urma pronunciăreĭ dicisiunĭ Curţĭ de apel prin care se resilia contractul de arenduirea moşieĭ dupe reclamaţiunea intimaţilor foştĭ arendaşĭ a executat singură dispositiunile aceĭ decisiunĭ prin intrarea în stăpînirea moşieĭ, recursul făcut din parteĭ se găseşce neadmisibil în atare posiţiune când partea remasă de judecată efectuiază esecutarea de buna sa voie.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 102.

SALARIĬ. SUB-CASIERŬ.

1). Refusulŭ ministruluĭ de finanţe de a confirma în postŭ pe unŭ sub-casierŭ, nu scutesce pe casierulŭ generalŭ de a-ĭ plăti acestuia salariulŭ cuvenitŭ pe douĕ lunĭ câtŭ a funcţionat.

No. 253. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de Eliodor Perieţianu contra decisiuni Curţĭ de apel din Craiova secţia II-a cu No. 283 anul 1876 pronunciată în procesul cu Al. Georoceanu pentru plată de salariŭ.

1 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu N. Mandrea, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra ambelor mijlóce de casare I-a. Violarea art. 9 din legea de percepţie decretată la 16 Maiŭ 1868 prin a acorda adversaruluĭ remisele de sub-casier, cualitate pe care n'a avut'o, neflind confirmat în acel post; „II. Eróre grosieră de fapt şi denaturarea actelor când se afirmă că noĭ am recunoscut prin actele presintate că garanţia cerută luĭ Georoceanu ca sub-casier era depusă de acesta.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimatul Georoceanu a acţionat pe recurentul Perieţianu, cerênd a fi obligat la plata sumeĭ de leĭ 952

Digitized by Google

salariul ce i s'a cuvenit pe douĕ lunĭ din anul 1871 cât a servit ca sub casier la plăşile Balta şi Jiul de jos;

Considerând că instanţele de fond recunosc că de şi intimatul Georoceanu, care depusese garanţia la tribunal n'a fost comfirmat de Ministrul de finance în funcţiunea de sub-casier, dér cu tóte acestea dînsul a gerat acéstă sub casierie pe timp de douĕ lunĭ dupe ordinul recurentuluĭ Perieţianu care era casierul general al districtuluĭ, că ast-fel acesta profitând de munca şi timpul intimatuluĭ, urméză a'l despăgubi, maĭ cusémă că casierul Perieţianu n'a înaintat garanţia depusă loculuĭ competinte, cum prevede art. 9 din legea de percepţie de la 26 Maiŭ 1868.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 103.

LEGEA VAMALA. — **Procesŭ-Verbale — Confiscare. — Originalŭ. Copie. Falsŭ.** —

1). *Se violéză legea vamală cândŭ trib. pentru ca să ajungă la invalidarea unuĭ procesŭ verbal de confiscare, se întemeiéză pe o eróre strecurată în copia procesuluĭ verbal în care nu figura semnatŭ revisorulŭ, dară care de altŭ mintrelea are forță probantă până la înscriere în falșŭ.*

No. 255. — **Cassarea** sentinţeĭ trib. Covurluiu secţia I. No. 193 1878 pronunciată în procesul dintre statul recurente cu Dim. I. Anastasiu pentru confiscarea uneĭ mărfĭ.

2 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d.nu E. B. Calligari, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra I. mijloc de casare: „Tribunalul declarând inesactă afirmaţiunea conţinută în procesul-verbal că constatarea s'a făcut în presenţa revisoruluĭ Morfu, a violat art. 192 din legea vamală dupe care procesel verbal facu probă pînă la inscripţiunea în falșŭ;

Avênd în vedere art. 192 legea vamală.

Considerând că chiar tribunalul prin sentinţa supusă recursuluĭ, constată că originalul procesuluĭ-verbal de confiscare este

Digitized by Google

subscris de taxatorul Teocharidi de revisorul Morfu și de doĭ martorĭ comform art. 176 al II. din legea vamală;

Considerând că tribunalul spre a ajunge a invalida acel proces-verbal de confiscare se baséză pe o eróre strecurată în copia comunicată deliquentuluĭ în care nu s'ar fi trecut ca subsemnat și revisorul Morfu;

Considerând că o eróre aflată într'o copie nu póte invalida originalul care se găsesce făcut în comformitate cu cerințele legiĭ și care dupe art. 192 din legea vamală are forță probatorie și nu pot fi atacate de cât prin înscriere în falșu contra acelor conținute.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 104.

TESTAMENTŬ. — **Legea Caragea. — Desmoscenirea filorŭ legitimĭ.** —

1). *Conformŭ legeĭ Caragea nu este suficientŭ ca unŭ părinte, voindŭ să desmoscenéscă pe copiĭ săĭ legitimĭ să declare prin testamentulŭ sădŭ că copiĭ nu-lŭ arŭ fi îngrijitŭ, acésta trebue să fie şi probată de către instituiţiĭ de dînsulŭ moscenimtorĭ.*

No. 258. — **Cassarea** decisiunĭ Curţĭ de apel din Craiova Secţia II. No. 86 anul 1873 pronunciată în procesul dintre recurenta Maria Popescu Strihaianu cu G. Minca pentru anularea unor testamente.

6 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu C. E. Schina, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra I-luĭ mijloc de casare rămas în divergintă: Rea aplicare a art 34 lit. B. din Cod. Caragea de la partea 4-a Cap. 3 dându'ĭ o latitudine maĭ mare lăsând asupra părinteluĭ testatóre ca numaĭ dupe o simplă manifestaţiune, că n'a fost îngrijit se póte esclude de la succesiune pe fiul sĕŭ, o atare causă, legiuitorul o pretinde să fie maĭ întêiŭ probată ca să pótă fi fondată, iar nu numaĭ facultativ şi fără nicĭ o reservă."

Vĕdênd art. 34 lit B. cap. 3 partea IV Cod. Caragea ast-

Digitized by Google

fel conceput: Art. 34. „Aŭ putere părinţiĭ carĭ fac dieţĭ şi cele alte rude din sus să depărteze din moşcenire pe copiĭ şi pe cele.alte rude din jos pentru următórele pricinĭ: Lit. B.“ Când bolnăvindu-se séŭ sărăcind nu vor îngriji de dênşiĭ şi nu 'ĭ vor căuta dupe putere.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din hotărîrea atacată cu recurs, rĕposatul Răduţă Muică prin testamentul sĕŭ din anul 1862 a desmoşcenit pe fiul sĕŭ Iordache, tatăl recurenteĭ Maria Popescu Strihaianu, sub cuvênt că nu 'l ar fi îngrijit nicĭ odată şi a instituit moşcenitorĭ pe fiĭ sĕĭ vitrigĭ, intimaţiĭ de astă-dĭ;

Avênd în vedere că dupe novela 115 cap. 35 § 14, exheredaţiunea se consideră ca inoperantă (nullum exheredatis liberis praejudicium generari) 1) décă causa desmoşcenireĭ nu era indicată şi 2) décă eredele instituit nu putea să dovedéscă veritatea causeĭ indicate (scripti heredes nominatam causam veram ese monstrarerint);

Avênd în vedere că consequent acestor principiĭ realitatea causeĭ de desmoşcenire indicată în testamentul de maĭ sus, nefiind probată de moşcenitorii instituiţĭ, intimaţiĭ de astă-dĭ, desmoşcenirea urma a se considera ca neavenită, de unde urméză că hotărîrea atacată cu recurs menţionând validitatea desmoşceniriĭ din litigiŭ, departe de a se conforma art. 34 Cod. Caragea maĭ sus citat, din contra a contravenit la acéstă disposiţiune.

Pentru aceste, motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 105

QUESTIUNI DE FAPTŬ.

1). Interpretarea clauseĭ dintr'unŭ act de vinzare, este o apreciare suverană a intenţiuneĭ părţilorŭ, la adăpostulŭ a ori căruĭ censurĭ.

No. 256. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Elena Malaxa contra decisiunĭ Curţiĭ de Apel din Iaşĭ secţia I. cu No. 18 anulŭ 1879 pronunciată în procesul ce a avut cu fostul sociu G. Ţinţu pentru revandicarea unor case.

6 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. E. B. Caligari, preşedinte-raportor;

Deliberând,

Asupra mijlócelorŭ de cassare: „Curtea din Iaşĭ violéză legea când zice că sub regimul coduluĭ actual maĭ există încă presumpţiunea Muciana.“

„Asemenea Curtea violéză legea când dupe presumţiunĭ decide în contra celor conţinute în un act autenticŭ, simulaţiune, neputêndu-se dovedi între părţi de cât prin contra înscris, şi Ţinţu întru cât a semnat în act nu se póte considera ca un al treilea contra intereselorŭ căruĭ s'au urzit o simulaţiune.

Avînd în vedere că precum resultă din hotărîrea atacată cu recurs d-neĭ Malaxa fósta socie a d-luĭ G. Ţinţu a reven-

Digitized by Google

dicatŭ de la acestŭ de pe urmă niște case care aŭ fostŭ cumpârate de ea cu autorisarea d luĭ Țințu;

Avênd în vedere că Curtea de Apel din Iașĭ secția II întemeindu-se pe presumpțiunea Muciana, pe o interpretare în sens estensiv a cuvêntuluĭ „autorisare“ coprins în actul autentic de vindere, — cumperate exibat de d-na Malaxa și pe alte circumstanțe, deciară prin hotărîrea atacată cu recurs că d-neĭ Malaxa a cumpĕrat casele din litigiŭ cu banii D-luĭ Țințu și că a fostŭ autorisată a le cumpăra, nu propriu nomine, ci pentru d. Țințu;

Avêndŭ în vedere că prescripțiunea Muciana care este o presumtio turpis quaestus, nefiind contrară nicĭ uneĭ dispositiunĭ a codului astă-zĭ în vigóre (art. 1912 C. Civ.) nu se póte considera ca abrogată;

Având în vedere că interpretarea clauseĭ din litigiŭ, cuprinsă în actul de vândare — cumperare, în sensul arĕtat maĭ sus este ca o apreciere suverană a intențiuneĭ părțilorŭ, la adăpostul a orĭ-ce censură, nefiind articulat de partea recurentă că s'a atribuit aceleĭ clause un caracter diferit de acel care e determinat de lege.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No 106.

CASATORIE — **Art. 22 din constituţiune.**

1) Căsătoria care în esenţa sa nu este o convenţiune pură civilă, ci unŭ contractŭ mixtŭ supusŭ la îndeplinirea formalităţilorŭ civile şi la consacraţiunea, religiósă. rĕmâne unŭ contractŭ purŭ civilŭ supus numaĭ la formele arătate în codulŭ civilŭ până se va face acea lege specială care să completeze voinţă legiuitoruluĭ constituţionalŭ.

No. 261 — **Cassarea** decisiunĭ Curţĭ de Apel din Focşanĭ Secţia II cu No 112 anulŭ 1871 pronunciată în procesul dintre D-na Elena Constantin, recurenta, cu d. Ivanciŭ Boiŭ pentru validitatea căsătorieĭ.

9 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. P. Orbescu, membru-raportorŭ;

Deliberând,

Asupra mijlocului de cassare;

„Curtea de Apel din Focşanĭ rĕŭ a invalidat căsătoria pe motiv că ea s'a celebrat numaĭ la oficierul stăreĭ civile fără să fi urmat benedicţiunea religiósă.

Având în vedere art. 22 din constituţiune a căreĭ cuprindere este:

Digitized by Google

„Actele statuluĭ civilŭ sunt de atribuţiunea autorităţei civile.“

„Intocmirea acestor acte va trebui să precédă în tot-d'aunabenedicţiunea religiósă care pentru căsătorie va fi obligatorie afară de casurile ce se vor prevedea prin anume lege.“

„Considerând că din discuţiunile cari au avut locŭ în adunarea legiuĭtóre ca ocasiunea votărĭ art. 22 din constituţiune resultă că intenţiunea legiuitoruluĭ a fostŭ de a stabili principiul că căsătoria în esenţa sa nu este uă convenţiune puramente civilă ci un contract mixt supus pentru validitatea sa nu numaĭ la indeplinirea formalităţilor civile înaintea oficieruluĭ, ci şi la consacraţiunea religiósă că legiuitorul prin acel'aşĭ art. a stabilit principiul dupe care acéstă regulă nu este absolută şi escepţiunile la dînsa vor trebui a fi specificate printr'o deosebita lege posterióră;

Considerând că acea lege nefiind încă făcută şi prin urmare necunoscându-se escepţiunile prevăzute de constituţiune, nu se póte sci nici care este regula ; că ast-felŭ pênă au se va face acea lege specială care să complecte voinţa legiuitoruluĭ determinênd escepţiunile, căsătoria rĕmâne un contract civil supus numaĭ la formele civile, arĕtate în codulŭ civilŭ forme carĭ aŭ fost îndeplinite de către recurenta cu ocasiunea căsătorieĭ séle după cum resultă din chiar decisiunea supusă recursuluĭ, prin urmare mijlocul invocat se găseşce fondat:

Pentru aceste motive,

Casédă, etc,

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 107.

CONTRACTŬ DE ÎNCHIRERE. — **Rezilierea luĭ.**

1) Contractulŭ de inchiriere se risiliazŭ, când una din păr. ţile contractante centravine stipulaţiunilorŭ expres formulate intr'ênsulŭ.

No. 262. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-neĭ Ana Marino contra decisiunĭ Curţĭ de apelŭ din Iaşĭ Secţia II No 73 1876 pronunciată în procesul ce a avut cu doctorulŭ Theofil Steiner pentru resilierea unuĭ contractŭ.

10 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. G. Platon, membru-raportor;

Deliberînd,

Asupra mijlócelorŭ de cassare:

Eróre grosieră de faptŭ: I Dupe mărturisirea adversarulu nu a predat farmacia la 23 Aprilie 1875 şi cu tóte acestea Curtea face a se crede predarea. II° Locatorul trebue a menţine pe locatar în folosinţa objectuluĭ locatŭ, şi chiar décă s'a predat farmacia la 23 Aprilie, la 19 Maiŭ s'a luat de tribunalŭ, art. 1420 al III Cod. Civ. III° Nu era turburare de fapt, ci de drept constătându-se valabilitatea contractuluĭ încheiat,

Avêndŭ în vedere că dupa cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimatul doctor Steiner a acţionat pe recu-

Digitized by Google

rentă cerând a se pronuncia resilierea contractuluĭ de sub închirierea localuluĭ farmacieĭ numită: „La Stefan celŭ mare“ proprietate a lui Abraham Iţic Raufman, pe motiv că nu s'a plătit la termen câsciurile dupe contractul de sub închiriere;

Considerând că Curtea de fond examinând actele şi propunerile părţilorŭ constată în faptŭ că recurenta a fostŭ pusă de către intimatul în posesiunea localuluĭ farmacieĭ încă de la 23 Aprilie 1875 esercitând acéstă posesiune prin Otto Selten. cedentele către numita a farmacieĭ pe care 'lŭ avea ca gerant de afacerĭ în acel localŭ al farmacieĭ;

Considerândŭ că Curtea maĭ constată că déca în intervalul de la Apriliŭ şi până la Octombre a fostŭ turburată de fapt recurenta în posesiunea aceĭ farmaciĭ de către acel Otto Selten, cedentele farmacieĭ, séŭ de către sindicatul acestuia, acésta nu se póte imputa întru nimicŭ intimatuluĭ Doctor Steiner, neesistând nicĭ un raport între intimatŭ şi Selten, gerantul de afacerĭ al recurenteĭ, prin urmare dănsa era obligată dupe contractŭ a rĕspunde la termenile stipulate chiria aceluĭ localŭ către intimatul Steiner, care şi dînsulŭ 'lŭ avea închiriat de la proprietarul Kaufman şi neindeplinirea aceĭ obligaţiunĭ principale atrage resilierea contractuluĭ dupe art. 1426 şi 1439 C. Civ.

Că ast-felŭ fiind miilócele invocate se găsesc nefondate şi dar cată a fi respinse.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.. Secţ. II.

Digitized by Google

No. 108.

OMISIUNE ESENȚIALA.

1) *Se violéză legea cândŭ Curtea omite a se pronuncia asupra unuĭ mijlocŭ de apărare care e peremptoriŭ în causă.*

No. 264. — **Cassarea** decisiuni Curțiĭ de Apel din Craiova secția II-a cu No. 148 din anul 1878 pronunciată în procesul dintre recurentul G. E. Antipo cu Nicolae Tudor și alțiĭ pentru banĭ.

13 Octombre 1879

CURTEA,

Ascultând pe D. Al. Degrea, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ al III de cassare;

Curtea prin dispositivul sĕŭ condamnându-mĕ la suma de leĭ 38997 banĭ 25 către ceĭ sus numițĭ, sumă care s'ar fi cuvenit la 269 locuitorĭ din Calafat a comis esces de putere și a violat regulele lucruluĭ judecat invocat în instanță, de órece hotărîrea tribunaluluĭ Doljiu Secția I cu No, 472 din 1976 și decisiunea Curțiĭ din Craiova secția II-a cu No. 60 din 1877 sunt definitive pentru toțĭ locuitoriĭ reclamanțĭ la prima instanță, fără de ceĭ patru menționațĭ aicĭ carĭ singurŭ aŭ făcut opositiune contra decisiuni anulată prin decisiunea ce a-

Digitized by Google

tac pe calea recursuluĭ. In orĭ-ce cas există o omisiune esenţială asupra acestuĭ pumat;

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea a căreĭ casare se cere, recurentul înaintea curţiĭ de fond între alte mijloce de apĕrare a invocat şi acésta: că pe cât din 240 de locuitorĭ ce reclamase la tribunal numai, 150 aŭ făcut apel cariĭ în urma respingeriĭ în lipsă-le a apeluluĭ; numaĭ patru (intimaţĭ) aŭ făcut oposiţie, apoĭ sentinţa tribunaluluĭ devenind definitivă pentru toţĭ afară de aceştĭ patru, a cerut a fi apărat;

Considerând că la acest mijloc de apărare al recurentuluĭ care era peremptoriŭ în causă, Curtea omite a discuta şi a se pronuncia, de şi atît în frontispiciul decisiuneĭ recunósce că oposiţiunea n'a fost făcută de cât de aceştĭ patru intimaţĭ de astă-dĭ, din partea cărora D-l August Pişacov constată că a avut procură, însă prin dispositiv reformênd în totul sentinţa tribunaluluĭ, condamnă pe recurent a despăgubi pe toţĭ locuitoriĭ Calafatenĭ arendaşiĭ moşieĭ Calafatul cu suma de leĭ noĭ 38997 banĭ 25 cu dobêndă, fără cel puţin a arĕta décă prin neapelare şi nefacerea oposiţieĭ de către ceĭ-alţĭ locuitor, sentinţa tribunaluluĭ în privinţa lor nu a dobăndit autoritatea lucrului judecat, séŭ décă intimaţiĭ de astă-zĭ, aceĭ patru locuitorĭ carĭ aŭ făcut numaĭ oposiţie seŭ D-l. August Pişacov aŭ putut represinta totalul numer de locuitorĭ carĭ reclamaseră la tribunal.

Pentru aceste motive găsind fondat acest mijloc şi fără a maĭ discuta pe cele-alte.

Caséză etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I-a

Digitized by Google

No. 109.

OPOSITIUNE. — **Justificarea eĭ.**

1). *Prin certificatuluĭ tribunalelorŭ care atestă că în acea ḑi oponentele s'a presintatŭ acolo într'unŭ procesŭ, nu se justifică opositiunea la acéstă Curte, întru cătŭ dănsulŭ a fostŭ present la precedenta înfăţişare şi nu putea să părăséscă şedinţa până la pronunciarea sentinţeĭ.*

No. 266. — **Respingerea** opositiuni făcută de Major A. Tavern contra hotîrîri acesteĭ Curţĭ No. 171 din 1879 prin care s'a casat în lipsă'ĭ decisiunea Curţi de Apel din Bucurescĭ s. I No. 29din 1876 dupe recursul făcut de Chiriachiţa Merişanu în procesul pentru dotă.

16 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe părţĭ şi,

Deliberând,

Avênd în vedere că dupe cum resultă din hotărîrea opusată, D-l. Al. Tacian adv. oponentuluĭ Major Taverni a fost presinte la precedenta înfăţişare când, dupe ce a rădicat acea escepţiune care a fost respinsă de Curte, s'a retras din şedinţă fără a continua apărarea procesuluĭ a cărui cercetare se automase

Considerând că certificatul Grefeĭ Trib. Ilfov secţia comer-

Digitized by Google

cială cu No. 6361 din 1879 prin care se arată că D-luĭ în acea zi de 13 Iuniu trecut a figurat ca advocat într'un proces la acel tribunal, nu póte justifica causa absenţiĭ séle, de óre ce D-luĭ îndată ce se presentase la acéstă Curte şi luase conclusiunĭ, nu'ĭ maĭ putea fi permis d'a părăsi şedinţa pînă nu se termina cercetarea procesuluĭ şi de óre-ce acea părăsire nu s'a urmat din o causă de forţă majoră independintă de voinţă sa.

Pentru aceste motive..

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I-a

Digitized by Google

No. 110.

PEREMPTIUNE.

1) *Nu se perima o instanța de dreptŭ prins ingurulŭ faptŭ al părăsiri procesuluĭ intr'un interval maĭ multŭ de douĭ anĭ. Ea trebue cerută de partea interesantă și daca după expirarea celorŭ douĭ anĭ s'a făcut acte de procedură înainte de pronunciarea eĭ numaĭ póte fi admisă de catŭ după trecerea alteĭ periodŭ de douĭ anĭ.*

No. 268. -- Cassarea jurnaluluĭ Tibunaluluĭ Némțu No. 861 din 1872 relativ la perimarea procesuluĭ dintre recurenta Cahirca Iconomu cu Leiba Burăh pentru înecarea uneĭ morĭ.

17 Octombre 1879

CURTEA,

Ascultând pe d. St. Silion, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra al II-lea mijloc de cassare ;

Violarea art. 257 pr. civ. Acest articol este violat prin réua interpretare și aplicare ce 'ĭ se face cu ocasia judecăriĭ cereri de perempțiune: a) pentru că in specie era vorba de o descindere în facia loculuĭ care nu s'a efectuat, nu din causa mea, ci a lipseĭ supleantului însărcinat cu acea lucrare, b), pentru că tribunalul comițând și o eróre grosieră de fapt, afirmă prin încheerea atacată cu recurs că în timp de douĭ

Digitized by Google

ani n'aşi fi făcut nici o cerere pe când din dosar resultă că la 15 Iuniu 1872 am cerut a se însărcina, un alt supleant cu lucrarea în facia locului, dupe care la 22 Iuniu 1872 s'a însărcinat D-l suplecant A, Dimitriu, că la 4 Iuliu 1872 'i s'a înaintat dosarul, că abia la 28 August 1872 s'a fixat termenul de 18 Septembre şi că înaintea acestui termen adecă la 13 Septembre 1872 s'a pronunciat perimarea."

Avênd în vedere că dupe cum resultă din jurnalul Tribunaluluĭ Némţu cu No. 861 oin 1872 atacat cu recurs şi actele presentate, D-neĭ Catinca Economu apelând la acel tribunal la 28 Iuliu 1868 contra cărţi de judecată a judeluĭ plăşeĭ de sus No. 114 în procesul ce a avut cu Leiba Burăh, şi incuviinţându-se a se face o cercetare în facia loculuĭ, dosarul procesuluĭ s'a şi înaintat D-luĭ judecător supleant pentru efectuarea cercetări ;

Că la 15 Iuniŭ 1872 D-na recurentă prin petiţia registr. la No. 4885, adresată către Preşedintele tribunaluluĭ a cerut a se înainta dossarul procesuluĭ la noul supleant numit, fiind că predecesorul seŭ nu efectuase cercetarea în urmarea cării petiţiĭ pe de o parte s'a înainta dossarul D-luĭ supleante Dimitriu care a şi sorocit cercetarea din facia loculuĭ la 18 Septembre 1872, iar partea intimată prin D-lŭ Al. Blancfort prin petiţia din 28 August acel an, a cerut perimarea apeluluĭ ceia ce s'a şi pronunciat de tribunal prin jurnalul din 13 Septembre, supus recursuluĭ pe motiv, că de la 24 Aprilie 1870 şi pînă la 25 Aprilie 1872 nu s'a făcut nicĭ un act de procedură

Avênd în vedere art. 257 pr. civ.

Considerând că dupe acest articol perempţiunea nu se operéză de drept ci numaĭ décă partea interesantă, intimatul, cere de la instanţa judecătorésca, în cas când partea reclamantă ar fi lăsat să trécă douĭ anĭ de la cel din urmă act de procedură fără să fi insistat pentru reinceperea judecăţiĭ ca să se pronuncie perimarea; că décă perimarea nu s'a pronunciat de instanţa judecătorésca, curgerea şi implinirea termenuluĭ de douĭ anĭ de la cel din urmă act de procedură nu folosesce

Digitized by Google

părţii interesate, intimatului, că de aceia décă după trecerea celor douĭ anĭ de la cel din urmă act de procedură s'ar fi făcut un act de procedură, fie in urma cereriĭ reclamanteluĭ fie de oficiu de tribunal, acest act de procedură are de efect a lipsi pe partea interesată pe intimat, de facultatea de a maĭ cere pronunciarea precempţiuniĭ, căcĭ judecata reîncepênd prin noul act de procedură, partea interesată, intimatul nu maĭ e în condiţiile art. 257 pr. civ. de a cere perempţiunea, nefiind trecuţĭ douĭ anĭ de la ultimul act de procedură fiind de alt-mintrelea indiferent că douĭ anĭ se împlinise înaintea ultmuluĭ act de procedură;

Considerând că în specie, recurenta, cerênd în Iuniŭ 1872, înaintea pronunciăriĭ perempţiuniĭ trimiterea dosaruluĭ nouluĭ supleant, că tribunalul dispunênd trimiterea dosaruluĭ şi supleantul fixând termenul de 18 Septembre, prin acésta s'a săvîrşit acte de procedură, carĭ avênd de efect mijlocirea reînceperĭ judecăţiĭ, lipsesc pe partea interesată, pe pîrît, de facultatea de a maĭ cere perempţiunea pe motivul că ceĭ douĭ anĭ fi împlinit înaintea ultimelor acte de procedură, că totuşĭ tribunalul pronunciând perempţiunea in favórea intimatuluĭ negligent, fără să fi ţinut sémă de ultimele acte de procedură care se săvêrşise şi fără ca în fapt de la ultimele acte de procedură să fi trecut douĭ anĭ pentru ca să se fi putut declara perempţiunea de tribunal, prin acésta tribunalul a violat în mod invederat art. 257 pr. civ.

Pentru aceste motive găsindu-se întemeiat acest mijloc, fără a maĭ discuta pe cele alte şi în basa art. 38 şi 72 din legea organică.

Casézǎ, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 111.

CONTRAVENȚIUNĬ LA LEGEA VAMALĂ. — **Tasen.**

1). *Odată taxa vamală plătită pre adevĕrata natură a mărfiĭ, constatarea vre-uneĭ contravenţiunĭ nu'şĭ maĭ are locul în urmă, daca nu s'a făcutŭ verificarea din care se resulta falşitatea declaraţiuneĭ.* —

No. 270. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de stat contra sentinţeĭ trib. Iaşi secţia I. cu No. 314 anul 1878, pronunciată în procesul ce a avut cu Abraham Bril pentru confiscarea uneĭ mărfĭ.

19 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu G. Cretzianu, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare: tribunalul a nesocotit dispositiunea art. 79 din legea vamală stabilind în drept că o declaraţie vamală se póte rectifica pînă în momentul verificăriĭ mărfurilor.

Avênd în vedere că dupe cum resultă din sentinţa tribunaluluĭ supusă recursuluĭ intimatul Abraham Bril nemulţumit pe procesul verbal încheiat la 18 Iuliŭ 1878 de Perceptorul vamal din Ungheni, prin care 'ĭ confiscă 35 sacĭ făină zahăr a apelat la tribunal în termen.

Digitized by Google

Considerând că tribunalul examinând actele și propunerile părților constată că de și intimatul la 15 Iuniŭ făcuse la vama Ungheni declarațiune că acei sacĭ conține făină de grĕŭ și că sunt destinațĭ pentru Iași însă îndată la 19 ale aceĭ lunĭ când a ajuns la vama Iași destinatorul aceĭ mărfĭ fără să se fi operat vre o verificare arată că aceĭ sacĭ conține făină de zahăr și achită vamal din Iași și tocmaĭ la 18 Iuliŭ, aprópe d'o lună, maĭ tîrziu, șeful biurouluĭ vamal Ungheni încheie procesul de contravențiune și confiscarea mărfiĭ, când dreptul statuluĭ se găsea deja perceput fără să esiste vre o daună în detrimentul statuluĭ;

Considerând că pe cât nu s'a făcut nicĭ o verificațiune aceĭ mărfĭ în intervalul de la 15 Iunie și pînă la 19 ale aceĭ lunĭ de către șeful vamal de la Iași, care a perceput taxa pe adevĕrata natură a mărfiĭ apoĭ nu póte avea loc constatarea vre uneĭ contravențiunĭ dupĕ ce dreptul cuvenit statuluĭ se plătise fără să se fi făcut vre o verificare care să constate falsitatea vre uneĭ declarațiunĭ dupe cum prevede art. 85 din legea vamală;

Că ast-fel fiind, mijlocul învocat se găsesce nefondat și cată a se respinge.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 112.

PRECURSŬ OMISO — **Medio.**

1) Este neadmisibilŭ în casaţiune recursulŭ făcutŭ omiso-medio contra unuĭ actŭ care urma să fie atacatŭ pe calea apelului.

No. 271. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de d-l. P. S. Protopopescu contra încheeri judelui de pace ocolul I. din Crajova din 12 Septembre anul 1878 pentru dreptulŭ de advocat.

29 Octombre 1879.

CORTEA,

Ascultând pe d-nu Sc. Ferichidi, membru-raportor;

Deliberând,

Avênd în vedere că d-l. recurent P. S. Protopopescu a atacat cu recurs în casaţiune o încheiere a judeluĭ de pace fără a urma drumul regulat d'a trece maĭ întêiŭ cu apel la tribunal;

Considerând că ast-fel fiind recursul făcut contra aceĭ încheierĭ a judeluĭ de pace se găseşce neadmisibil fiind făcut omiso-medio contra unuĭ act care urma a fi atacat cu apel dupe dreptul de procedură comună.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 113.

TOCMELĬ AGRICOLE.

1) *Tocmelile agricole de ori-ce natură trebue să fi legalisate şi înregistrate de către autoritatea comunală respectivă.*

No 373. — **Cassarea** cărţĭ de judecată a judeluĭ din plasa câmpuluĭ jud. Mehedinţĭ No. 148 anul 1889 pronunciată în procesul dintre Al. Chiriac. recurentul cu Const. Zavrescu pentru pretenţiunĭ de muncă.

22 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu G. Filiti, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra mijlócelor de casare: „Consiliul comunal al comuni Salcia a judecat fără competinţă acest proces, de óre-ce între părţile litigante, nu era vorba de vre-o tocmélă agricolă, dér de un contrat de drept comun de un contract de închiriere.“

Esces de putere din partea judicâtoruluĭ de óre-ce a denaturat contractul intervenit între părţĭ, obligând şi executând pe locuitorĭ a face în muncă agricolă ceia ce eĭ se obligase a plăti în banĭ.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din cartea de judecată a judeluĭ plăşeĭ Câmpuluĭ intimatul Zavricescu a acţioat pe locuitoriĭ comuneĭ Salcia la consiliul comunal, cerênd

Digitized by Google

a fi obligaţi la executarea unor tocmelĭ agricole pentru viile ce le-a dat în căutare;

Avênd în vedere legea din 18 Martie 1866 pentru tocmelĭ de lucrărĭ agricole şi modificările eĭ din 7 Aprilie 1872.

Considerând că dupe art I. din disa lege tóte tocmelile pentru muncĭ agricole de orĭ-ce natură trebue să fie legalisate şi înregistrate de către autorităţile comunale respective cu îndeplinirea formelor prevĕdute de cap. al II. din acéstă lege;

Considerând că din hotărîrea consiliuluĭ comunal şi cartea de judecată a judeluĭ plăşeĭ Câmpuluĭ. supusă recursuluĭ resultă că n'a esistat între recurenţiĭ locuitorĭ şi intimatul Zavricescu vre un act pentru tocmélă agricolă, ast-fel cum prepede legeă de óre-ce nu se găseşce un asemenea act trecut în registrele comuneĭ, anume destinate comform art. 6 şi urmĕtoriĭ din zisa lege, ci spre a ajunge a obliga pe recurenţĭ la munca pretinsă de intimat, acele instanţe nu s'a basat pe alt de cât pe o petiţie a intimatuluĭ Zavricescu, adresată primărieĭ înregistr. la No. 172 anul 1877 prin care face menţiune despre invoiala urmată cu locuitoriĭ fără să esiste acea învoială în care să manifeste voinţa părţilor contractante;

Considerând ca în lipsă de uă tocmeală de lucrărĭ agricole, făcută comform cu dispositiunile esprese ale art. 6 şi următorĭ, judele de pace obligând pe recurenţiĭ locuitorĭ a executa munca pretinsă de intimat a făcut un esces de puterie judecând o cestiune ce nu avea natura uneĭ tocmelĭ agricole din causa lipseĭ unuĭ act în regulă între părţĭ, şi care trebuia a priimi autenticitatea consiliuluĭ comunal dupe formele prescrise.

Că ast-fel fiind mijlócele invocate se găsesc fondate.

Pentru aceste motive,

Căséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No 114.

CONSTITUIREA CURTEI. – **Contestaţiunĭ. – Apreciarĭ de fapt.**

1) Constatarea absenţeĭ preşedinteluĭ şi inlocuirea sa prin membruluĭ celŭ maĭ vechiu, nu este prescrisă sub pedépsă de nulitate: Nesocotirea legiĭ în privinţa acésta cade în sarcina reclamanteluĭ de a proba până când instanţa se consideră bine constituită.

2) Contestaţiunea la executarea uneĭ sentinţe a Tribunaluluĭ este bine adresată luĭ.

3) In materie de hotărnicie, cândŭ punctele de plecare nu suntŭ bine determinate, Decisiunea Curţeĭ se póte menţine şi pe apreciere de faptŭ care scapă de Controlulŭ Curţeĭ de Cassaţiune.

No. 274. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de Dumitru Dinu Staicu şi socia sea Maria contra decisiunĭ Curţi de Apel din Craiova secţia a II-a No. 153 din 1877. pronunciată în procesul cu Badea Zed Alexandru şi altul pentru călcare de pământ.

22 Octombre. 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. D. Zamfirescu, membru-raportor;

Doliberând,

Asupra I-iul mijloc de cassare:

„Violarea art. 56 şi 62 legea org. judecătorésca relativ la

Digitized by Google

constituirea Curţiĭ, căcĭ din decisunea atacată cu recurs se vede că fotoliul preşedinteluĭ s'a ocupat de un membru fără a se arĕta décă preşedintele a lipsit, şi membru ce'ia ţinut locul a fost cel maĭ vechiu numit, condiţiunĭ ce se cer de art. 62 citat, ci care lipsind viciază compunerea Curţiĭ şi loveşce hotărîrea de nulitate;

Considerând că dispositiunile citatelor articole din legea organisaţiuniĭ judecătorescĭ nu sunt prescrise sub pedépsă de nulitate ast-fel că actul judecătoresc să constate causa lipseĭ preşedinteluĭ şi décă judecătorul ce'ĭ a ţinut locul a fost cel maĭ vechiu numit; că ast-fel fiind sarcina d'a proba că s'aŭ nesocotit dispositiunile cităţelor articole incumbă reclamanteluĭ ceia ce n'a putut proba;

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găsesce nefondat.

Asupra al II de casare:

„Greşită aplicare a art. 400 pr, civ. căcĭ executarea a căreĭ contestatŭ se judecă adĭ fiind ordonată de Curte prin încheerea No. 1238 din 1871 şi ast-fel Curtea găsindu-se sesisată de acéstă afacere, la dénsa urma să se adreseze şi contestaţia adĭ in litigiŭ.“

Considerând că Curtea de Apel constată că contestaţiunea făcută de intimaţĭ este asupra executăriĭ dispositiunilor uneĭ sentinţe a tribunaluluĭ cu No. 19 din 1870, remase definitivă, prin urmare a fost bine adresată către tribunal conform art. 400 din pr. civ., de óre ce prin încheerea Curţiĭ cu No. 1288 din 1971 nu se făcuse alt de câtsă ordone o nouĕ executare a aceĭ sentinţe a tribunaluluĭ, prin urmare şi acest mijloc se gasesce nefondat;

Asupra al III mijloc de casare:

„Violarea art. 1206 c., c. căcĭ Curtea se baséză pe mărturisirea adv. părţiĭ recurente în privinţa punctuluĭ de unde să se încépă delimitarea, şi nicĭ din hotărîrea trib. nicĭ a Curţiĭ nu se vede că acel advocat să fi avut autorisaţia specială a face asemenea mărturisire cu atît mai mult când din chiar încheerea tribunaluluĭ se constată că recurenţiĭ aŭ susţinut

Digitized by Google

ca punct de plecare al mesurătóreĭ nucul luĭ Mihail Manafu. iar nu George Manafu;

Considerând că atît înaintea tribunaluluĭ cât și înaintea Curțiĭ, punctul în contestație a fost de unde urméză a se începe cu mesurătórea acelor cincĭ stânjenĭ, adecă din semnul numit Nucul luĭ Mihal Manafu séŭ din Nucul luĭ Georgn Manafu și Curtea de fond ca și tribunalul nu se baséză numaĭ pe mărturisirea părților luând de temeiŭ semnul Nucul luĭ George Manafu de unde în cuviințéză a se începe mesurătórea, și apreciind în fapt că acesta ar fi adevăratul semn de unde urméză a se începe mesurătórea acelor cincĭ stînjenĭ unde este și casa recurenților, îndreptătițĭ prin mencionate sentință a tribunaluluĭ cu No. 19 din 1870 ce se execută;

Considerând că decisiunea se póte menține pe atare aprecierĭ de faptŭ carĭ scapŭ controlului acesteĭ Curțĭ; prin urmare și acest din urmă mijloc se găsesce neîntemeiat;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 115.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDICAT. — **Terţa persónă.** — **Asupriri de faptŭ.** —

1) *O sentinţă corecţională prin care se aquită martorii daţi in judicată sub accusaţiune că a depusŭ neadevĕratŭ pentru existenţa unei căsătorii, nu constitue autoritatea lucrului judecatŭ, pentru ca să probeze existenţa căsătoriei, precumŭ asemenea nu póte fi oposabilă unei a treia persóne care n'a luat parte la procesŭ.*

2) In lipsă de acte care să depedéscă cununia unorŭ persóne Curtea 'şi póte forma convicţiunea din apreciarea faptelorŭ şi inprejurărilorŭ dacă a existatŭ saŭ nu căsătoria.

No. 277. — **Respingerea** recursului făcut de Elisa Costinescu născută Măcărescu contra decisiuni Curţi de Apel din Bucurescĭ secţia I-a No. 48 an. 1878, pronunciată în procesul ce a avut cu Comitetul Pensiunilor pentru respunderea pensiuni.

23 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. G. Platon, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra I-a mijloc de cassare: „Curtea violéză autoritatea lucrului judecat chiar dupe cererea comitetului pensiunilor, D-na Costinescu a fost dată judecăţii că s'ar fi servit cu mar-

Digitized by Google

turĭ plătiţĭ pentru a proba falsa sa căsătorie; tribunalul de Iaşĭ prin sentinţa sa a achitat atit pe marturĭ cât şi pe D-na Costinescu, declarând ca în adevâr D-sa a fost căsătorită.“

Avênd în vedere că după cum resultă din decisiunea a căruĭ casare, se cere recurenta a acţionat pe Comitetul pensiunilor, cerênd a fi obligat de a-i respunde pensiune, ce 'ĭ se cuvine în cualitatede socie a defunctuluĭ Costinescu, calitatea ce 'ĭ a fost contestată de Comitet;

Considerând că sentinţa tribunaluluĭ corecţional secţia IV. din Iaşĭ din 21 August 1875 nu póte constitui autoritatea lucruluĭ judecat, de óre ce acel tribunal nu s'a pronunciat de cât asupra cestiunĭ, décă arătarea marturilor din dovadă aŭ fost mincinósă, si décă D-neĭ Elisa Costinescu s'a servit cu o atare dovadă falsă, iar nicĭ cum asupra esistenţiĭ saŭ neesistenţiĭ căsătorieĭ cu atit maĭ mult ca acea sentinţă nu póte; fi opusă comitetuluĭ care nicĭ că a figurat în acea instanţă şi care era a treia persónă;

Că ast-fel fiind, mijlocul invocat se găseşce nefundat.

Asupra al II, al III şi al IV mijloc de casare: Curtea violéză art. 35 c. civ. şi comite esces de putere tăgăduindu-ne dreptul d'a proba cu un martor, esistenţa căsătorieĭ. — Curtea maĭ comite o esenţială omisiune asupra mijloculuĭ invocat că registrele aŭ fost ţinute neregulate şi că acest fapt reese chiar din starea materială a aceluĭ registru. — „Violarea principiuluĭ retroactivităţiĭ legilor cât şi a art. din reg. org. relativ la actele stăriĭ civile.“

Considerând că Curtea de fond din examinarea actelor şi propunerilor părţilor, constată că 'şĭ-a format convincţiunea că n'a existat căsătoria recurenteĭ Elisa Costinesco, născută Măcărescu cu def. A. Costinescu, de óre-ce nu s'a găsit trecută în condica actelor civile de la biserica Sf. Pantilimon din Iaşĭ pe luna Ianuariu 1855, când a susţinut că s'a celebrat acea căsătorie la acea biserică;

Considerând că chiar sub regulamentul organic dovedirea actelor civile de părţĭ nu se putea face de cât prin registrele

Digitized by Google

stăriĭ civile carĭ se ţineaŭ de către preoţĭ la biserici, registre cari curtea de Apel constată că au fost ţinute în regulă şi la biserica unde sa susţinut că s'a sevirşit căsătoria şi în care nu se află trecută acea căsătorie;

Considerând că astfel fiind curtea de fond n'a violat nicĭ principiul neretroactivităţiĭ legilor nicĭ dispositiunile art. 35 C. Civ., de óre-ce apreciând pe de o parte casul neexistenţiĭ treceri în registrele stăriĭ civile cu casul că D-eĭ recurenta tocmaĭ peste douĭ anĭ dupe încetarea din viaţă a luĭ A. Costinescu a reclamat pensiunea, precum şi că D-l. Emil Costinescu fiul legitim al defunctuluĭ a declarat că părintele seŭ n'a fost nicĭ o dată căsătorit cu recurenta, din toate aceste apreciărĭ de fapte 'şĭ-a putut forma convincţiunea despre necsistenţa căsătorieĭ şi prin urmare a tarĭaprecierĭ de fapt din partea judecătorilor fonduluĭ ca suveranĭ scapă controluluĭ acestei Curţĭ.

Că astfel fiind şi aceste mijlóce se găsesc nefondate.

Pentru aceste motive.

Respinge, etc

Dată, etc. Secţia I-a,

NO. 116.

COMPETINȚA.—**Servitute. Consiliulŭ comunalŭ. -- Omisiune esenţială. – Distanța retragerii. – Objectulŭ procesuluĭ. –**

1) Este competinţă Curtea de a judeca dreptulŭ de servitute reclamatŭ asupra unuĭ locŭ viranŭ dat de consiliulŭ comunalŭ când prin clădirea făcută pe elŭ se stingea dreptulŭ de vedere și picăturei dobândită asupra luĭ.

2). Nu se póte susţine că Curtea a făcutŭ omisiune esenţială asupra caracteruluĭ aceluĭ locŭ cândŭ constată că n'a fost publicŭ, ci viran ast-felŭ cum și primăria 'lŭ a fost consideratŭ.

3). Curtea a fostŭ în dreptŭ a determina distanţa de retragere în faţa servituţĭ căscigată.

4). Preschimbarea objectuluĭ cererĭ în Apelŭ, urma să fie relievată înaintea Curţeĭ de Apelŭ, érŭ nu d'adreptulŭ în cassaţune.

No. 279. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de D-na Ecaterina Procopiu și D-nu Procopiu contra decisiuni Curţi de Apel din Bucurescĭ secţia I-a No. 347 din 1877 pronunciată în procesul ce a **avut** cu D-nu Sterie Anastase și alţiĭ pentru servitute.

23 Octombre 1879.

Digitized by Google

CURTEA,

Ascultând pe D. Gr. Lahovari, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra I-ul mijloc de casare: „Esces de putere și incompetință, Curtea prin decisiunea atacată ajunge a modifica indirect o hotărîre a Consiliuluĭ Comunal și a'mĭ ridica autorisațiunea ce acésta 'mĭ dăduse d'a clădi pe o stradă pe care Consiliul Comunal a chibsuit se o desființeze.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ întimațiĭ frațĭ Maciu a acționat pe recurenții Ecath. și Dim. Procopiu, cerênd a fi obligațĭ de a'șĭ dărăma casele ce au construit lîngă casa intimaților și a le lăsa liberă servitutea de vedere și picătură ce aŭ avut mai nainte.

Considerând că instanțele judecătorescĭ de fond a fost în drept d'a examina și judeca acéstă chestiune, de óre-ce de câte-orĭ prin luarea uneĭ dispositiunĭ a consiliuluĭ Comunal se vatămă vre un drept al uneĭ părțĭ, acea parte póte recurge la instanțele judiciare care urméză a se pronuncia asupra dreptuluĭ reclamat;

Că ast-fel Curtea de Apel a fostŭ în drcptŭ a judeca dreptul de servitute reclamat de intimațĭ că li s'a vătămat prin permisiunea clădireĭ recurenților alături cu casa lor, prin urmare mijlocul invocat se găsește nefondat.

Asupra al II mijloc de cassare:

„Omisiune esențială pentru a stabili faptulŭ ce invocămŭ că locul pe care am clădit fusese uliță, și că prin urmare partea adversă nu putuse dobîndi asupra luĭ servituțile ce pretindea, am invocat mărturisirile părțiĭ adverse, Curtea fără a se pronuncia asupra acestuĭ punct stabilește că locul pe care am clădit ar fi fostŭ un locŭ viranŭ.“

Considerând că Curtea examinândŭ actele și propunerile părțilorŭ constată în faptŭ că 'șĭ-a format convincțiunea că locul de lîngă casa intimațilorŭ Maciu pe care a dobênditŭ servitute n'a fostŭ uliță publică ci un loc viran, asupra căruia a putut dobêndi robire de vedere și picătură ast-fel cum

Digitized by Google

chiarŭ autoritatea comunală 'la consideratŭ cândŭ a permisŭ recurenţilor a clădi, prin urmare nu se póte susţine că Curtea de Apelŭ vre o omisiune asupra caracterului aceluĭ locŭ că ast-felŭ fiind şi acestŭ mijlocŭ se găseşte nefondat.

Asupra mijloculuĭ al III. „Curtea aplică rĕŭ art 612 C. C. şi de o decis. nemotivată, Curtea era datóre să constate în ce stă dreptul de vedere invocat şi numaĭ pentru ferestrele ce Curtea ar fi constatat, că are dreptŭ să ţie adversarul să ne oblige a dărîma zidul şi a ne trage înapoĭ cu o mică distanţă iar nu cu distanţa prevĕzută de art 612 care este enormă.

Considerîndŭ că sub aceleaşĭ condiţiunĭ prevĕzute de citatul Art 612 C. C. intră şi acele care voeşte a zidi în faţa unor ferestre şi a streşinĭ vecinuluĭ care a dobîndit servitute de vedere şi picătură, prin urmare Curtea a fostŭ în dreptŭ a determina distanţa unde urméză a fi zidul caselorŭ recurenţilorŭ în faţa servituţiĭ câştigate de intimaţiĭ fraţiĭ Maciu: că ast-felŭ fiind şi acestŭ mijloc se găseşte nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ al IV: „Curtea comite un esces de putere schimbând objectul procesuluĭ care se formulase prin cerere şi judică în locui o cerere nouă în prima şi ultima instanţă. La trib. intimaţiĭ aŭ pretins că au drept de trecere şi de lumină, acesta a judecat'o şi a respins'o ér Curtea stabileşte intimaţiĭ ar fi avutŭ dreptul de picătură şi de vedere cari constituesc alte servituţĭ de câtŭ acele ce formase objectulu la tribunalŭ ;“

Considerând că orĭ care ar fi fostŭ preschimbarea objectuluĭ cererĭ în apelŭ, de vreme ce recurentul, intimat în apelŭ n'a relevat înaintea Curţiĭ de fondŭ faptul schimbăreĭ în apelŭ a cereri de la prima instanţă, el nu póte forma un mijloc de cassare fundat pe faptul uneĭ asemenea schimbărĭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secţia I.

Digitized by Google

No. 117.

AUTORITATEA LUCRULUÍ JUDECATŬ. — **Termenŭ pentru restituire de lucrurĭ.**

1) Curtea care face executarea decisiuneĭ sale conformŭ învoeleĭ dintre părţĭ nu modifică întru nimicŭ decisiunea nicĭ violéză autoritatea lucruluĭ judecatŭ.

2) Cândŭ prin decisiune nu se stipuléză termenulŭ predăriĭ unorŭ lucrurĭ ele se fixéză de agentulŭ executarŭ.

No. 282. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Maria Muntea contra decis. Curţiĭ d'apel din Iaşĭ s. I. No. 300 anul 1874 pronunciată în procesul ce a avut cu d-niĭ Vasile Atanasie şi Maria fraţiĭ Munténŭ pentru împărţirrea uneĭ averĭ.

29 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. G. Platon, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra I° mijlocŭ de cassare: Curtea sub cuvênt de interpretare modifică dispositiunile decisiuni séle anterióre No. 263 violândŭ autoritatea lucruluĭ judecatŭ."

Avêndŭ în vedere că dupe cum resultà din decisiunea a căriĭ casare se cere, recurenta a făcutŭ opositiune la executarea decis. Curţiĭ d'apelŭ cu No. 263 din 11 Noembre 1871 pronunciată, în procesulŭ ce aŭ avutŭ cu intimaţiĭ pen-

Digitized by Google

împărţirea uneĭ averĭ de moscenire;

Considerândŭ că Curtea de apel departe de a modifica zisa decisiune şi a viola autoritatea lucruluĭ judecatŭ constată că decisiunea cu No. 263 anulŭ 1871, confirmând sentinţa tribunaluluĭ, care şi acésta la rîndul sĕŭ confirmând invoiala de impărţială intervenită între părţĭ executarea nu s'a efectuatŭ de câtŭ conformŭ aceĭ invoelĭ care în privinţa imobilelor din România regula cum are a se impărţi remânênd ca după darea socotelilorŭ într'un termen fixatŭ de către recurenta să se impartă şi averea mobilă precum şi acea din Basarabia; prin urmare mijlocul invocatŭ se găseşte nefondat.

Asupra mijloculuĭ al II: „Violarea Art. 594 pr. Civ. care prevede că însuşĭ judecata prescrie termenulŭ în care o parte trebue să restitue objectul condamnaţiuniĭ. Curtea în contra textuluĭ a acestuĭ Art. şi a Art. 597 pr. Civ., zice că usul e ca agentul judecătorescŭ continuând un abus, în locŭ d'a aplica legea;"

Considerând că citatele articole prevede casulŭ cândŭ s'a stipulat un termen prin hotărîrea definitivă ce se esecută, ceia ce nu esistă în specie, prin urmare o dată ce partea este condamnată prin o hotărîre definitivă şi executorie a prâda o avere imobilă, termenul în care are a se face predarea se fixéză de agentele executorŭ al aceĭ hotărîre, pe câtŭ un asemenea termenŭ nu s'a cuprinsŭ într'ânsa.—Că ast-felŭ fiind şi acest mijlocŭ se găseşte nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţiunea I.

Digitized by Google

No. 118.

RECURSŬ NEADMISIBILŬ. — **Consiliu de revisie.**

1) Este neadmisibilŭ recursulu în casaţiune, cândŭ nu esistă vre o încheere a consiliuluĭ de revisie care să se ateste.

No. 284. **Respingerea** recursuluĭ făcut de Emil Andreian contra urmăriri Consiliuluĭ de revisie din Capitală în privinţa ruperi certificatuluĭ de scutire ce 'iar fi liberatŭ la 20 Augustŭ sub No. 135.

29 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. Al. Cantacuzin, consili -raportor;

Deliberândŭ,

Cosiderând că cererea în Casaţie nu să póte fece dupe Art. 46 din legea Org. a acesteĭ curţĭ de câtŭ în contra unuĭ actséŭ sentinţă judecătoréscă, ceia ce nu esistă în specie ca objectŭ al recursuluĭ;

Considerândŭ că nu esistă vre o încheiăre din partea consiliuluĭ de revisie atacată cu recursŭ în lipsa căreia recursul devine neadmisibil.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 119.

CONTESTAȚIUNĬ. — Curtea de compturĭ.

1). *Contestațiunile veri-căruia mănuitorŭ de banĭ publicĭ, se facŭ la Curtea de Compturĭ și trib., care recunósce asemenea competința casierulŭĭ general alŭ districtuluĭ, violéză legea de urmărire.*

No. 286. — **Cassarea** sentințeĭ trib. Suciava No. 124 anul 1877 pronunciată în procesul dintre recurente cu moscenitori reposatului V. Stamati pentru contestație la o urmărire.

31 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. C. E. Schina, președinte-raportor;

Pe d. G. Filiti procuror-general, în conclusiuni;

Deliberândŭ,

Asupra I mijloc de casare: „Tribun. a violat Art. 6 și 20 din legea de urmărire stabilind că Cassierul este competinte a judeca centestația D-luĭ Stamati"

Avêndŭ în vedere că dupe cum resultă din sentința tribunaluluĭ supusă recursuluĭ, repos. V. Stamati, fiind urmărit de către casierul general al districtuluĭ în basa uneĭ hotărîri a Curțiĭ de compturĭ No. 204 la plata sumeĭ de leĭ 5095 banĭ 20 datoriți statuluĭ dupe timpul când a fost Casier dânsul a redicat contestație asupra acesteĭ urmăriri înaintea Casierulŭĭ

Digitized by Google

general al distr. Suceava, care prin încheierea sa 'şi-a declinat competinţa şi în contra aceĭ încheierĭ V. Stemati a apelat la tribunalŭ care a pronunciat sentinţa supusă recursuluĭ.

Considerândŭ că dupe Art. 6 din legea de urmărire nişte atarĭ contestaţiunĭ din partea ori-căruĭ mănuitor de bani publicĭ nu se pot face de cât la Curtea de Compturĭ prin îndeplinirea formelor acolo indicate, iar nu la casierul districtulŭ care dupe art. 20 din zisa lege, judecă numai contestaţiunile adresate din partea contribuabililorŭ pentru sumele datorite din contribuţiĭ, arenzĭ séŭ alte venieturĭ ale statuluĭ;

Considerândŭ că tribunalul de Suceava găsind că Cassierul general al aceluĭ district era competinte d'a judeca acésta contestaţie la urmărire şi impunându'ĭ de a o cerceta a violatŭ dispositiunile esprese ale citatelor articole.

Pentru aceste motive găsind întemeiat acest mijloc şi fără a mai cerceta pe cele-l-alte.

Caséză, etc.

Ordonă, et.

Dată, ect.

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 10. — OCTOMBRIE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACÏ, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 10.– MATERIE CIVILE. –No.10.

No. 88.

LEGEA DE URMARIRE. **Titlu executoriŭ. Comandamentŭ.**

1). Pentru urmărirea bunurilorŭ imobile ale arendaşilorŭ care nu plătescŭ arenda statuluĭ, nu este nevoe de vre-unuĭ titlu executoriŭ saŭ comandamentŭ după legea escepţională de urmărire din anulŭ 1879.

No. 311.–**Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de P. N. Voinescu, contra ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Ilfovŭ secţia III-a No. 781 anul 1879.

10 Octombre 1879.

CURTEA,
Ascultând pe d-nu Al. Cantacuzino, membru-raportor ;
Deliberând,

Digitized by Google

Asupra motivelor de casare I. și IV s'a violat disposițiunile art. 25 și 15 din legea de urmărire neesistândŭ autorisarea Ministrului de finanțe pentru a urmări."

Violarea art. 543 și cele-alte, căcĭ grefierulŭ n'a ținut lista de numele și pronumele concurenților și suma cu care a concurat."

Considerândŭ că prin ordonanța de adjudecare se constată că urmărirea s'a începutŭ în urma autorisațiuneĭ Ministruluĭ, de finanțe, și că s'a ținut listă de concurență de către grefierŭ, prin urmare mijlócele sînt ne-esacte;

Asupra mijloculuĭ II-a de casare s'a violat disposițiunile art. 371 și 405; pr. civ., căcĭ actulŭ în virtutea căruia urmăresce nu este investit cu formula esecutorie și nicĭ menciune nu este făcută în aflpt.

Avênd în vedere că urmărirea s'a făcutŭ în virtutea legiĭ escepționale de urmărirea bunurilor imobile ale arendașilorŭ statuluĭ pentru neplată, ele arendĭ are a se face fără să fie trebuință de titlu esecutoriŭ și comandament dupe cum prevede procedura dreptulŭ comunŭ pentru urmăririle ordinare, decĭ mijloculŭ este nefondată în dreptŭ;

Asupra mijloculuĭ al III-lea de casare.

Violarea art. 411, căcĭ nu se vede autoritatea președinteluĭ către agentulŭ de urmăririĭ pentru a urmări;

Considerândŭ că acest mijlocŭ neflind propusŭ la Tribunalŭ, nu se póte învóca pentru prima óră în casație;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția II-a.

Digitized by Google

No. 89.

COMPTURĬ. — **Casierulŭ Consiliuluĭ comunalŭ. — Comitetulŭ permanentŭ. Curtea de compturĭ.**

1). *Budgetele şi compturile consiliilorŭ comunalĭ, de şi se supunŭ aprobăriĭ comitetuluĭ permanentŭ; De aicĭ nu resultă însă că casieriĭ suntŭ justiţiabilĭ aĭ comitetuluĭ, şi Curtea de compturĭ care recunósce comitetuluĭ unŭ asemenea dreptŭ violéză legea sa organică.*

No. 312. — **Cassarea** decisiuniĭ Curţiĭ de compturĭ secţia I-a No. 339 anul 1876 dupe recursulŭ făcutŭ de d-na Elisabeta Iordan şi alta.

2 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu D. Zamfirescu, membru-raportor;

Deliberând:

Asupra mijloculuĭ I-a de Casare ast-felŭ formulatŭ: Curtea de compturĭ, violează art. 15, 17, 38, al. 5 din legea sa organică, şi face chiar un escesŭ de putere, lepădîndu'şĭ atribuţiile sale şi învestindŭ ŭcu dînsele pe comitetulŭ permanent pentru că; nu numaĭ că dupe art. 128 din legea comunală râŭ aplicătŭ de Curte, comitetul permanent n'are putere a pronuncia sentinţe, dar încă dreptulŭ de judecarea socotelelor comptabililor în genere şi a casierilor comunalĭ în specialŭ 'la dat legea esclusivŭ numaĭ Curţiĭ de compturĭ prin art. 16, 17, 38, al. 5 din legea sa organică;

Digitized by Google

Avênd în vedere, că defunctulŭ Iordan Dumitriu este apucatŭ după hotărîrea Comitetuluĭ permanent al Distr. Dîmbovița No. 103 anul 1872 la plata sumeĭ de leĭ vechĭ 53735 parale 18, saŭ leĭ noĭ 19902, cu dobînda lorŭ de la 9 Oct. 1872 către casa Comuneĭ Târgoviștea în calitate de fost cassierŭ al diseĭ Comune;

Avênd în vedere, că acéstă hotărîre a fost comfirmată de Curtea de compturĭ prin decisiunea cu No. 339 anulĭ 1876, atacată cu recursŭ, pe motiv că comitetele permanente după art. 128 legea comunală din 1864, avea competința a verifica socotelele casierilorŭ comuneĭ și a pronuncia hotărîrĭ cu dreptŭ de apelŭ, dreptŭ pe care nu'la esercitat în timpŭ utilŭ fostulŭ casierŭ;

Vĕdînd art. 128 leg. Comun. din 1864 art. 15, 17 și 38 leg. Org. a Curțiĭ de compturĭ;

Considerând că de și prin art. 128 leg. Com. se prevede, că budgetele și socotelele consiliuluĭ Comunalŭ aŭ a fi supuse aprobăreĭ Comitetuluĭ permanentŭ, de aci însă nu resultă că casieriĭ Comunalĭ sunt justițiabili aĭ comitetuluĭ, și că comitetulŭ potŭ lua vre-o decisiune în ce privește gestiunele lorŭ, că din contra prin art. 15, 17 și 38 legea Org. a Curțiĭ de compturĭ se prevede că funcționariĭ municipalĭ însărcinați cu perceperea și încasarea banilorŭ comunalĭ sunt justițiabilĭ direct de Curtea de compturĭ, iar nu de Comitetulŭ permanent;

Că Curtea de compturĭ prin decisiunea atacată, declarînd că comitetul permanent a avutŭ competința, a verifica compturile de gestiunĭ ale defunctuluĭ Iordan Dimitriu în cualitate de casierŭ comunalŭ, și a pronunciatŭ sentința, fără ca însușĭ să ea în cercetare acele compturĭ, a violatŭ susŭ citatele art. de lege.

Pentru aceste motive,

Caséda, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția II-a.

Digitized by Google

No. 90.

VINDARE SILITA. – **Interese de minorĭ. – Conclusiunile ministerulŭi publicŭ.**

1). *Este casabilă ordonanța de adjudicare prin care s'a vîndut avere de minorĭ, când printr'însa nu se constată daca ministerulŭ publicŭ a fost presinte și a luat conclusiunĭ.*

No. 316. – **Cassarea** ordonanțeĭ de adjudecare a Trib. Doljŭ No. 324 anu 1879 dupe recursulŭ făcutŭ de d-na Zoița socia și Epitrópa cascĭ repos. Barbu Oprea Babalĭcŭ.

5 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu G. Filiti, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ I. de casare întemeiatŭ pe violarea art. 82 pr. civ. și art. I. legea din 16 Noembre 1876, că procurorulŭ n'a luatŭ parte nicĭ la vînzarea averiĭ care este a minorilor, nicĭ la tranșarea uneĭ contestațiunĭ;

Avênd în vedere mencionatele art.; Considerând că prin legea publicată in Monitorulŭ oficialŭ No. 243 anul 1877, care dispensă pe procurorŭ a lua conclusiunĭ în unele din procese, s'a reservatŭ obligațiunea pusă procurorilorŭ prin art. 80 din pr. civ. când afacerea ce se judecă privește pe minorĭ;

Digitized by Google

Avênd în vedere, că defunctulŭ Iordan Dumitriu este apucatŭ după hotărîrea Comitetuluĭ permanent al Distr. Dîmbovița No. 103 anul 1872 la plata sumeĭ de leĭ vechĭ 53735 parale 18, saŭ leĭ noĭ 19902, cu dobînda lorŭ de la 9 Oct. 1872 către casa Comuneĭ Târgoviștea în calitate de fost cassierŭ al diseĭ Comune;

Avênd în vedere, că acéstă hotărîre a fost comfirmată de Curtea de compturĭ prin decisiunea cu No. 339 anul 1876, atacată cu recursŭ, pe motiv că comitetele permanente după art. 128 legea comunală din 1864, avea competința a verifica socotelele casierilorŭ comuneĭ și a pronuncia hotărîrĭ cu dreptŭ de apelŭ, dreptŭ pe care nu 'la esercitat în timpŭ utilŭ fostulŭ casierŭ;

Vĕdînd art. 128 leg. Comun. din 1864 art. 15, 17 și 38 leg. Org. a Curțiĭ de compturĭ;

Considerând că de și prin art. 128 leg. Com. se prevede, că budgetele și socotelele consiliuluĭ Comunalŭ aŭ a fi supuse aprobăreĭ Comitetuluĭ permanentŭ, de aci însă nu resultă că casieriĭ Comunalĭ sunt justițiabili aĭ comitetuluĭ, și că comitetulŭ potŭ lua vre-o decisiune în ce privește gestiunele lorŭ, că din contra prin art. 15, 17 și 38 legea Org. a Curțiĭ de compturĭ se prevede că funcționariĭ municipalĭ însărcinațĭ cu perceperea și încasarea banilorŭ comunalĭ sunt justițiabilĭ direct de Curtea de compturĭ, iar nu de Comitetulŭ permanent;

Că Curtea de compturĭ prin decisiunea atacată, declarînd că comitetul permanent a avutŭ competința, a verifica compturile de gestiunĭ ale defunctuluĭ Iordan Dimitriu în cualitate de casierŭ comunalŭ, și a pronunciatŭ sentința, fără ca însușĭ să ea în cercetare acele compturĭ, a violatŭ susŭ citatele art. de lege.

Pentru aceste motive,

Caséda, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția II-a.

Digitized by Google

No. 90.

VINDARE SILITA. – **Interese de minorĭ. – Conclusiunile ministerului publicŭ.**

1). *Este casabilă ordonanța de adjudicare prin care s'a vîndut avere de minorĭ, când printr'însa nu se constată daca ministerulŭ publicŭ a fost presinte şi a luat conclusiunĭ.*

No. 316. – **Cassarea** ordonanțeĭ de adjudecare a Trib. Doljŭ No. 324 anu 1879 dupe recursulŭ făcutŭ de d-na Zoița socia şi Epitrópa cascĭ repos. Barbu Oprea Babalĭcŭ.

5 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu G. Filiti, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ I. de casare întemeiatŭ pe violarea art. 82 pr. civ. şi art. I. legea din 16 Noembre 1876, că procurorulŭ n'a luatŭ parte nicĭ la vînzarea averiĭ care este a minorilor, nicĭ la tranşarea uneĭ contestațiunĭ;

Avênd în vedere mencionatele art.; Considerând că prin legea publicată in Monitorulŭ oficialŭ No. 243 anul 1877, care dispensă pe procurorŭ a lua conclusiunĭ în unele din procese, s'a reservatŭ obligațiunea pusă procurorilorŭ prin art. 80 din pr. civ. când afacerea ce se judecă priveşte pe minorĭ;

Digitized by Google

Avênd în vedere că după cum resultă din ordonanţa de adudecare, imobilulŭ urmăritŭ fiind avere a decedatuluĭ Barbu Oprea Babalîcŭ, tóte actele de procedură, comandamente, citaţiuneĭ şi publicaţiunĭ, s'a urmatŭ pe persóna recurenteĭ Joiţa-socia şi tutricea de dreptŭ a minorilorŭ decedatuluĭ Barbu Oprea Babalîcŭ ;

Considerând că din ordonanţă nu se constată că procurorulŭ a fostŭ presinte saŭ a luatŭ conclusiunĭ saŭ că a fostŭ înlocuit comform art. 82 pr. civ. când s'a urmatŭ vîndarea definitivă ;

Considerând că ministerulŭ publicŭ este unulŭ din elementele constitutive alŭ uneĭ instante judecătorescĭ, cândŭ acesta ca în specie, este chemat a statua asupra intereselor minorilorŭ, şi interdişilor şi că prin urmare actulŭ judecătorescŭ urmeadă a conţine menţiune, că ministerulŭ publicŭ a asistatŭ şi a luatŭ conclusiunĭ, şi ne menţionîndŭ nimic despre acésta, este casabilă, că dar mijloculŭ învocatu este fondatŭ.

Pentru aceste cuvinte,

Caseadă etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Condamnă, etc.

Dată, etc. Secţia II-a.

Digitized by Google

No. 91.

OPOSIȚIUNE LA URMARIRE.

1). *Opositiunea la urmărire urmézĕ a fi făcută înscris la tribunalulŭ care face urmărirea. Ea trebue să fie motivată şi să menționeḑe actele pe care se baséḑă. Orĭce cerere făcută în altŭ sensŭ şi adresată tribunaluluĭ prin alte autorităţĭ suntŭ nule şi neavenite.*

No. 322.—**Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de D-na Niţa, socialuĭ Mateiŭ Mititică contra ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Gorj No. 146 anulŭ 1879, prin care s'a adjudecatŭ averea imobilă a sociului seŭ Matei Mititică, asupra D-luĭ Conache Costescu creditorŭ urmăritorŭ.

12 Octombrie 1879

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nu Cantăcuzin, consilier-raportor;

Deliberând,

Asupra uniculuĭ mijloc de cassare: „că Tribunalul în urma contestaţiuneĭ făcută de recurentă, a refusat a suspenda vêndarea până la resolvarea procesuluĭ ce avea intentat contra sociuluĭ şi creditorilor săĭ pentru separaţiunea avereĭ dotale.“

Considerând că conform. art. 525 proc. civ., opositiunile contra uneĭ urmăririĭ urmédă să fie făcute prin cerere înscrisŭ la Tribunalul care face urmărirea şi comform Art. 526, a-

Digitized by Google

ceste cereri trebuesc să fie motivate, se menţioneze actele pe care se basează cererea;

Considerândŭ că recurenta n'a indeplinit nicĭ una din condiţiunile prescrise de citatele articole ne existând la dossarul vênzărei de cât adresa Procurorului Tribunaluluĭ respectiv No. 2791, prin care propune, că uă asemenea cerere s'ar fi făcut la ministerul de Justiţie, cea ce nu póte ţine locul uneĭ contestaţiunĭ regulat făcute şi asupra căria numai tribunalul este ţinut a se pronunţa.

Pentru aceste motive,

In numele legi,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 92.

EXPROPRIAȚIUNE.

Se comite unŭ esccesŭ de putere cândŭ tribunalulŭ expropriéză pe unŭ individŭ de proprietatea sa, fără ca utilitatea publică să fie constatată și declarată.

No 325. — **Cassarea** sentinței Trib. Prahova S. II No. 170 an. 1879, după recursulŭ D. Dimitrie Nedelcovicĭ pentru expropriere.

12 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-lŭ Al Degrea, consilierŭ-raportorŭ;

Deliberând,

Asupra celui d'intâĭ mijlocŭ de cassare ast-felŭ conceputŭ; „Tribunalulŭ a comis un exces de putere pentru că prin sentința sa recunoasce Comuneĭ dreptulŭ de a'mi lua 3m. 25cm. locŭ, fără nicĭ o despăgubire, și apoi mĕ expropriază de 1m. 25cm., locŭ care nu este necesariu utilităţi publice, după cum însăși Comuna recunóște prin încheerea sa.“

Considerândŭ că Consiliulŭ Comunal al orașuluĭ Ploești prin încheerea sa din 3 Augastŭ 1879, a hotărâtŭ a se expropria proprietatea d-luĭ Nedelcovicĭ, fără să desemne situația și continența imobiluluĭ a căruia expropriere se urmărește;

Considerând că încheerea aceluiașĭ Consiliu Comunalŭ din 10 Septembrie 1878 dată după amintirea Primaruluĭ că pen-

Digitized by Google

tru lărgirea stradeĭ Târgoviște este necesarŭ a se lua din proprietatea D-lui Nedelcovicĭ 3m. 25cm. culminează în următórea disposițiune.

Considerând că locul ce 'ĭ maĭ rĕmâne D-lui Nedelcovicĭ (peste acei 3m. 25cm.) numai póte servi la nici o clădire de óre ce 'ĭ remăne la față numaĭ un metru și 25cm. în lățime, și că în acestŭ cas este maĭ just că D-luĭ Nedelcovicĭ sĕ fie expropriat în interesul utilitățiĭ publice, plătindu-se acest terenŭ din Casa Comuneĭ, decide că D-lŭ Nedelcovicĭ să fie expropriatŭ de terenul aceĭ micĭ proprietățĭ;

Considerândŭ că în fața acestorŭ încheerĭ vage și nedeterminate, este adevĕrat a se zice, că nu s'a declarat, comform legeĭ, utilitatea publică pentru exproprierea acelor 3m. 25cm. din locul D-luĭ Dim. Nedelcovicĭ, iar încât privește restul de 1m. 25cm. ca exproprierea acestuĭ rest nu s'a hotărât pentru causă de utilitate publică, cum cere legea, ci pentru causă de utilitate privată, în care comuna nu are dreptul a se amesteca;

Considerândŭ că dupe Art. 14 legea exproprierei, Tribunalele nu pot hotarâ expropriația decât numai după ce utilitatea publică, s'a constatat și s'a declarat dupe formele prescrise de lege;

Considerând că Trib. de Prahova S. II hotărând prin sentința în recursŭ exproprierea D-luĭ Dim. Nedelcovicĭ de pămêntulŭ ce'i rĕmâne în întinderea de 1m. 25 cm. fără ca utilitateă publică a acestei exproprieri să fie constatată și declarată, a făcutŭ acea ce dupe voința expresă a legeĭ nu trebuia, să facă și a comis prin urmare un exces de putere;

Pentru aceste motive și fără a maĭ discuta cele alte mijlóce invocate de partea recurentă;

In numele legei

Casédă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Condamnă etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 93.

EXPROPRIAȚIUNE PENTRU UTILITATE PUBLICĂ. — **Termenŭ.**

1). *Deschiderea comunicaţiuneĭ între douĕ strade şi lărgimea grădineĭ publice, se reguléză nu după legea comunală, ci după legea de expropriaţiune pentru utilitate publică.*

2) *In materie de expropriaţiune, tribunalele nu sunt datóre a înştiinţa pe părţĭ prin fixare de termenŭ afipte saŭ ressoluţie presidenţială.*

No. 326. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Ferdinand W. Siborovschy contra sentinţeĭ Trib. Prahova S. I, No. 233 anul 1879, prin care se declară expropriaţia pentru causă de utilitate publică a unuĭ loc al rocurentuluĭ situat în oraşul Ploeştĭ, după cererea Primărieĭ aceluĭ oraşiŭ.

15 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. N. L. Gherassi, consiliar-raportor ;

Deliberênd,

Asupra mijloculuĭ I basat pe violarea Art. 77 lit. E. din legea nouă criminală, de óre-ce prin aprobarea încheereĭ Con-

Digitized by Google

siliuluĭ Comunal pentru expropriere se cere uă ordonanță Domnescă, dacă nu uă lege.

Considerând că Art. 77 din legea comunală din anul 1874 nu este relativ în causă, căcĭ el reguléză formele ce urméză a se păḑiĭ în privința proectelor ce să facŭ de Comună pentru aliniarea totală a orașuluĭ și numirea Stradelor în care cadŭ, numaĭ să cere a fi confirmat votul Consiliuluĭ Comunal.

Că în specie este vorba de deschiderea comunicațiuneĭ între două strade și lărgimea grădineĭ publice, și acéstă afacere Comuna o regulédă, nu după legea comunală ci dupre legea de esepropriațiune, pentru cas de utilitate publică dupe cum se prescrie prin Art. I din citata lege, prin aprobațiunea Tribunaluluĭ, de aceia acestŭ mijloc nu este fondatŭ.

Asupra mijloculuĭ al II, basat pe violarea Art. 20 din legea de espropriere, căcĭ nu s'a păḑit cele treĭ ḑile prevĕḑute de acest articol, ca să fi putut lua cunoștință de termenŭ, de óre ce Procurorul a trimis actele la Tribunal în ḑiua de 24 August, și Tribunalul la 25 August a pronunțat sentința de ex propriere atacată cu recurs; că pe lângă acésta n'a putut să aibă cunostință de ḑiua termenuluĭ, fiind că acéstă affacere nu a fost trecută în condica proceselor, nicĭ afișată ḑiua pe perete saŭ ușa Tribunaluluĭ;

Considerénd că termenul de treĭ ḑile ce prevede legea de expropriere se impune procororuluĭ spre observare in interesul celerităţĭ, în cât sub acest raport motivul în partea I-a este neintemeiat.

Considerând că în urma înaintăreĭ Tribunaluluĭ a tutulor actelor, de către procuror. Tribunalul are a cerceta numai. dacă prescriţiile legeĭ de expropriare s'aŭ observat prin actele ce s'aŭ presentat și, 'n urmă el are a pronunța exproprierea; că pentru acésta Tribunalul nu are a înștiința pe părţĭ și el póte numaĭ a primi observațiile ce părţile ar face, fără însă ca să urmeze uă desbatere după regulele ordinare. — Că astŭ-fel Tribunalul nu aŭ îndatorire de a fixa un tenmen și a aduce

Digitized by Google

la cunoștință termenul fie chiar prin afigere s'aŭ prin uă resoluție presidențială. — Că pentru ecéstă parte nu póte învoca uă nulitate, fiind că nu ar fi putut fi încunoștiințată, în cât pentru acésta și partea II-a a motivuluĭ este neîntemeiată.

Pentru aceste motive,

In numele legeĭ.

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 94.

SECȚIUNEA VACANȚELORU. — COMPETINȚA SA. — **Vînzare silită.**

1). *Lucrédă fără competință tribunalulŭ în secțiunea Vacanțelorŭ când face vînzărĭ silite, care nu sunt cuprinse în art.* 5 *din legea* Vacanțelorŭ *din* 1870, *și comite în acelaşĭ timpŭ şi unŭ excesŭ de putere.*

No. 327. — **Cassarea** ordonanțeĭ de adjudecare a Trib. Iassy Secția Vacanților No. 280 anul 1870, prin care s'a adjudecat uă vie a D-neĭ Maria Rangu asupra D-luĭ I. T. Georgescu, cessionarul.

16 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. G. Platon, consilier-raportor;

Deliberând,

Asupra motivuluĭ basat pe violarea dispositiunilor Art. 5 din legea vacanțiilor și a Art 111 din legea organică judecătoréscă de óre ce adjudecare definitivă a imobiluluĭ s'a făcut în diua de 4 Iulie în timpulŭ vacanțeĭ:"

Având în vedere menționatele Articole;

Considerând ca prin Art. 5 din legea Vacanților din 1870 se prescrie anume atribuțiunile secțiunilor Vacanților pentru

Digitized by Google

Tribunale, şi aceste atribuţiunĭ sunt mărginite la actele de notariat şi de procedură graţiósă ce aŭ un caracter urgent, la apelurile contra Cărţilor de judecată de natură urgentă, la afacerile corecţionale cu caracter urgent, la falimente, proteste de poliţĭ sau bilete la ordine, precum şi tóte opositinnile la execuţiunile silite ;

Considerând că după acest text de lege Secţiunea Vacanţieĭ a Tribunalelor, fiind mărginite in atribuţiunile lor, căcĭ disposiţiunea legeĭ este limitativă, nu pot face vîndărĭ silite, care nu sunt coprinse în dixposiţiunile textuluĭ citat ;

Considerênd că în specie, Secţiunea Vacanţielor a Trib. Iaşi făcênd supralicitare la 4 Iulie 1879 în timpul vacanţieĭ a lucrat fără competinţă comiţênd un exces de putere şi violênd prescripţiunile clare ale Art. 5 din legea Vacanţiilor combinate cu Art. 111 din legea org. judecătoreştĭ, că dar motivul învocat este fondat;

Considerând că motivul basat pe încompetinţă se póte invoca şi direct la acéstă Curte.

In numele legeĭ.

Casédă, etc.

Ordónă, etc.

Trimite, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 95.

VINZARE. – **Procesŭ verbale.** – **Lipirea afiptuluĭ.**

1) *Neconstatarea portăreluluĭ printr'unŭ procesŭ verbale că s'a lipitŭ afiptulŭ la uşa tribunaluluĭ, presupune că n'a fostŭ lipitŭ şi acéstă lipsă de formalitate lovindŭ principiulŭ publicităţiĭ, atrage Cassarea ordonanţeĭ.*

No. 330. – **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Ilfov S. III No. 624 anul 79, prin care s'a adjudecatŭ asupra D-luĭ Dr. Severin un imobil al D-lor George C. Tătăranu, Elisa Tătăranu, Căpitan D. Gherghe şi Maria Gherghe, după stăruinţa D-luĭ I. Ionid, creditor urmăritor.

17 Octobrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D-lŭ Al. Cantacuzino, in citirea raportului dresat in causă;

Deliberând,

Asupra primuluĭ mijloc de cassare ast-felŭ conceput: „S'a violat Art. 546 Pr. C. Civ., căcĭ nu se constată într'un mod legal că termenul de 25 Aprilie fixat pentru supralicitare s'a afişat la uşa Tribunaluluĭ. Tribunalul care afirmă că afişarea a avut loc, nu motiveadă de loc pe ce se întemeiadă şi în materie de îndeplinire de procedură, nu este destul afirmarea

Digitized by Google

judecătorieĭ. Intră în domenul Cassaţiuneĭ de a constata dacă e adevĕrat că la instanţa a căreia hotărâre se supunea aprecierei Cassaţieĭ, procedura s'a îndeplinit; Or afigerea unuĭ termen este uă îndeplinire de procedură, uă cestiune de publicitate, care trebue a se constata intrensecŭ, că a fost îndeplinită. Şi îndeplinirea procedureĭ este de competinţă generală a Portăreilor, maĭ cu seamă că urmărirea nu e terminată de cât cu adjudecarea definitivă şi publicarea eĭ intră între actele de urmărire.

Vĕdênd Art. 546 Pr. C. Civil.

Considerênd că dupĕ acest articol Tribunalul este dator, ca pe lângă încunoştiinţarea ce urmează sĕ facă celor presinţĭ despre ḑiua de supralicitare, sĕ afigă acel termen şi la uşa Tribunaluluĭ;

Că uă dată ce legiuitorul reguleazā prin Art. 546 citat a se afişa şi termenul de supralicitare, ne apărat că afiptul urmează a se face în toată regulă prescrisă de procedura pentru afipte şi lipsa uneia din acele formalităţĭ, atrage nulitatea după Art. 512 Pr. Civ.

Că proba despre lipirea unuĭ afipt se face prin proces-verbal de către agentul Tibunaluluĭ;

Că de şi Tribunalul prin încheerea sa No. 2687 din 25 Aprilie constată, că afiptul a fost lipitŭ la uşa sa, însă acéstă constatare nu este suficientă în faţa textelor de lege relative la afipte;

Că pe lângă acésta nu estefondată ḑicerea Tribunaluluĭ, că afiptele se lipescŭ de registratură, şi de aceia nu este proces-verbal pentru constatarea lipireĭ, căcĭ cu procesele verbale despre lipirea afiptelor sunt însărcinaţĭ dupe Art. 505 Pr. Civ. Agenţiĭ Tribunaluluĭ, şi agentele Tribunaluluĭ nu este registratorul, de óre ce prin Art. 93 din legea org. judecătorească se stabileşte fórte clar că Portărelul de lângă Curte şi Tribunale fac tóte actele câte se impun Agenţilor judecătoreşcĭ;

Că pe cât dar nu este un proces-verbal încheat de Portărel, care se constate că s'a lipit afiptul prevĕḑut de Art. 546

Digitized by Google

Pr. Civ. la uşa Tribunaluluĭ, este stabilit că acel afipt n'a fost lipit şi lipsa aceleĭ formalităţĭ lovind principiul publicităţi atrage cassarea ordonanţeĭ conf. Art. 562 Pr. Civ.;

Pentru aceste motive

Casseadă etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 96.

PUBLICITATEA ŞEDINŢEI. – **Strigările. – Textului articolului. – Citaţiune**

1) *Este nefundatŭ mijlocul ŭ întemeiatŭ pe nepublicitatea sentinţeĭ când din corpul ordonanţeĭ reese contrariul.*

2) *Când din ordonanţa de adjudecare se constată că strigările s'aŭ repetatŭ în intervalele prescrise de lege nu maĭ este necesarŭ a se arăta anume conţinutulŭ aceluĭ articolŭ.*

3) *Mijlocul ŭ întemeiatŭ pe nerespectarea termenuluĭ prevĕdutŭ de lege, rĕmâne acoperit prin nepropunerea luĭ înaintea tribunaluluĭ.*

No. 331 **Respingerea** recursuluĭ făcut de D. Hris. Rădoiŭ contra ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Teleorman No. 101/79, pentru adjudecarea unuĭ imobil al numituluĭ asupră D-eĭ Luţa Paspali creditóre urmăritóre;

19 Octombrie 1879.

CURTEA.

Ascultând pe d-nu G. Platon, membru raportor;

Deliberând,

Asupra motivuluĭ ântâiŭ: „S'a comis exces de putere violându-se Art. 558 comb. cu Art. 562 alin. 5, de óre ce nu s'a

Digitized by Google

observat principiul publicităţi, nicĭ la adjudecaţiunea provisorie nicĭ la supralicitare, lucrul ce trebue să resulte din însuşi actul de adjudecaţiune."

Considerând că din ordonunţa atacată cu recurs, resultă contrariul de cele susţinute de recurent, de óre ce arată că la şedinţa de prima adjudecare şi la supralicitare aŭ luat parte întregul complect al Tribunaluluĭ şi că tellalul a anunţat începutul licitaţiuneĭ atât în auditoriŭ, cîtŭ şi inafară şi uă dată ce să dice, că s'a anunţat începerea licitaţieĭ în auditoriŭ, din acéstă reese îndestul că principiul publicităţi a fost observat în specie;

Asupra mijloculuĭ al II-a: „S'a comis un alt esces de putere prin violarea Art. 544 comb. cu Art. 562 al. 5, căcĭ nu se constată din ordoranţă a se fi observat intervalele legale între cele treĭ strigărĭ ale adjudecaţiuni;"

Considerând că Tribunalul prin ordonanţa de adjudecare constată, că strigările s'aŭ repetat in intervalele prescrise de Art. 544 Pr. Civilă, respectându-se intervalele acolo coprinse şi în faţa nneĭ atarĭ constatărĭ nu maĭ era necesar a se arăta anume conţinutul aceluĭ articol;

Asupra mijloculuĭ ultim: S'a violat Art. 546 comb. cu Art. 732 şi 562 al. II, de óre ce pentru supralicitare, nu s'a lăsat optŭ zile libere de la adjudecarea provisorie."

Considerând că prin ordonanţa atacată cu recurs se constată că recurentul a fost citat în regulă atât la ziua de adjudecare cât şi la supralicitare;

Că pe cât timp se constată, că recurentul a fost citat în regulă, urma să mérgă înaintea Tribunaluluĭ şi sĕ propue nerespectarea termenuluĭ prevĕdut de Art. 546 din procedură şi pentru că nu a făcut acéstă propunere, mijlocul invocat rămâne acoperit sub tăcerea sa.

Pentru aceste motive.

Respinge, etc.

Dată, etc. S. II

Digitized by Google

No. 67.

ORDONANȚIA DE ADJUDICARE.

1) *Nicĭ o lege nu prescrie ea ordonanța de adjudicare să se pronunțe în publicŭ, ea fiindŭ o lucrare de cameră de consiliŭ.*

No. 333.— **Respingerea** recursuluĭ făcut de Safta Baranischi contra ordonanțeĭ de adjudecare a trib. Iașĭ S. III No. 272 din 1879, prin care s'a adjudecat un imobil al recurenteĭ asupra primeĭ societățĭ de Economie din Iașĭ, creditóre urmăritóre

22 Octombrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. P. Orbescu, consilier-raportor;

Deliberând,

Asupra mijlócelor de cassare: „Prin publicațiile făcute pentru vêndarea imobiluluĭ nu s'a lămurit că construcția este în două rânduri, ci numaĭ pur și simplu că sus sunt treĭ odăĭ și jos tot treĭ, ceia ce a făcut ca sĕ se vêndă pe un preț maĭ mic de cât este evaluat de chiar Societatea de Economie.

Violarea art. 544 Pr. Civ. „Licitația a durat numaĭ douĕ minute, și în ordonanță de adjudecare nu se face mențiune despre intervalul de timp, cât a durat strigările.

Tribunalul a adjudecat imobilul asupra unor persóne care n'au avut mandat special din partea Societățĭ Economia.“

Digitized by Google

«Nu s'a făcut comandamentul prealabil. In afipte și publicațiunĭ nu se arată mărimea loculuĭ pe care este situat imobilul, ast-felŭ fiind s'a violat dispositiunile art. 505, 486, 512 și 544 Pr. Civ.“

„Violarea art. 546 proc. civilă. Nu se constata din ordonanța de adjudecare saŭ din dosar că alipirea termenuluĭ de supralicitare s'a făcut de către agentul judecătoresc.

Considerând că tóte aceste mijlóce ne fiind propuse înaintea Tribunaluluĭ nu se pot invoca pentru prima óră in Cassație.

Asupra mijiocul de cassare ast-felŭ formulat.

„Ordonanța de adjudecare nu a fost dată și citită în ședință publică.“

Considerând că nicĭ un text de lege nu cere ca ordonanța de adjudecare sĕ se pronunțe în ședință publică, de óre ce este uă lucrare de Camera de Consiliu; decĭ și acest ultim mijloc cată a fi respins ca ne fondat.

Pentru aceste motive,

Curtea,

In numele legeĭ.

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 98.

MINISTERULU PUBLICŬ.

1) *In materie de vînzărĭ silite unde interese de minorŭ suntŭ în jocŭ, conclusiunile ministeruluĭ public suntŭ indespensabile.*

No. 336. — **Cassarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Vălcea No. 20 din 1879, prin care s'a adjudecat asupra D-luĭ Ión G. Temelie un imobil al minorilor defunctuluĭ Ilie Cernătescu.

29 Octombre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Gr. Filiti, consilier-raporttor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ II de casare ast-fel formulat: „Că onor. Tribunal a efectuat acéstă vêndare fără asistenţa şi în lipsa conclusiunilor Ministeruluĭ public, singura garanţie a minorilor, violând ast-fel cele maĭ elementare dispositiunĭ legale.“

Vĕdĕnd art. 2 din legea din 25 Octombrie 1877 publicată în Monitorul official No. 243 din 1877.

Considerând că prin acéstă lege desfiintându-se conclusiunile Ministeruluĭ public, în procesele civile s'a menţinut însă în cât priveşte procesele în care sunt interesaţĭ minori saŭ interzişi. Că în aceste din urmă procese, conclusiunile Ministeruluĭ public, fiind obligatorii este viciată constituirea Tribunaluluĭ când

Digitized by Google

se constată că n'a luat parte și Ministerul public, care este un element constitutiv al Tribunalului în asemenea cauze.

Că in specie fiind vorba de vênzarea avereĭ unor minorĭ, iar în ordonanța ne menționându-se că Ministerul Public a existat și a luat conclusiunĭ așa dar mijlocul invocat este fondat.

Pentru aceste motive,

Casseadă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc.

Secția II.

Digitized by Google

No. 99

CONSTITUIREA TRIBUNALULUI. – **Ministerul publicŭ.**

1) *Este viţiată constituirea trib. cu procuror, când nu suntŭ în jocŭ interese de minorĭ saŭ de interzişĭ şi acésta fiindŭ o formalitate esenţială, care atinge ordinea publică, se póte invoca şi d'adreptulŭ în cassaţiune.*

No. 338. – **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a trib. Bacău No. 117 an. 79, prin care s'a adjudecatŭ asupra d-luĭ G. Roseti un imobil al d-luĭ Banul Anastasie Ioan, urmăritŭ de fraţiĭ Vecsler şi Veisengrün pentru datoriĭ

29 Octombrie 1879

CURTEA,

Ascultând pe d. N. Mandrea, consilier-raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare întemeiat pe violarea art. 2 din legea de la 25 Octombre 1877, căci Procuroru a luatŭ conclusiunĭ fără ca în cestiune să fie interese de minorĭ saŭ interzişĭ, decĭ Tribunalulŭ a fostŭ viciatŭ constituitŭ.

Vĕdênd Art. 2 din legea de la 25 Octombrie 1877, publicată în Monitorul oficial No. 243.

Considerândŭ că prin acéstă lege desfinţându-se conclusiunile Procurorilor în procesele civile, afară de acelea în care

Digitized by Google

arŭ figura interese de minorĭ saŭ interdișĭ, constituirea unuĭ Tribunal este viciată cândŭ se constată că la cercetarea unuĭ proces civil, Procurorul a luatŭ parte puind conclusiunĭ, de óre ce este defins acestuĭ magistrat, într'unŭ mod absolut, de a participa la lucrările Tribunaluluĭ în materie civilă, afară de excepțiunile sus indicate; că dispositiunile uneĭ legĭ care regulează modulŭ cumŭ are a se constitui unŭ tribunalu saŭ Curtea cum este legea de față, fiindŭ de ordine publică ele aŭ a fi observate sub pedépsă de nulitate a lucrărilorŭ săvârșite, și neobservarea lorŭ se póte invoca cu succes d'a dreptul în Casațiune, de și n'a fostŭ propusă la instanța de fondŭ; că în specie fiind uă urmărire silită, în care nu eraŭ interesațĭ minorĭ saŭ interzișĭ, se vede că la cercetarea contestațiunilorŭ ridicate de recurentŭ a luat parte și Procurorul Tribunaluluĭ, care a pus conclusiunĭ, așa că presența sa la acéstă lucrare a făcutŭ a fi viția ată constituirea Tribunaluluĭ și decĭ pentru acestŭ motivŭ lucrările sale au a fi anulate.

Pentru aceste motive;

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Condamnă, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 10

REVANDICARE. — **Amânarea vênḑăriĭ.**

1. *Căndŭ în cursulŭ urmărireĭ unuĭ imobilŭse facŭ contestaţiunĭ de părţile interesate care tind la revandicarea imobiluluĭ urmăritŭ, trib. este datorŭ a amâna vênḑarea până la terminarea judecăţiĭ.*

No. 344. — **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Doljiŭ secţia Comercială şi de Notariat cu No. 383 an. 1878, prin care s'a adjudecat un imobil al d-neĭ Maria Stanciu Mi-rea asupra d-luĭ Vasile Rusescu, creditor urmăritor.

30 Octombrie 1879.

Curtea

Ascultăndŭ pe d-lŭ Gr. Lahovari, membru-raportor;

Deliberănd,

Asupra primuluĭ mijlocŭ de casare: „ violarea art. 530 pr. civ. Am contestat vĕnzarea pentru motiv că imobilul urmăritŭ este al meŭ, iarŭ nu al bărbatuluĭ meŭ debitorul; cu tóte acestea Tribunalul de şi mi a respins oposiţiunea, însă trebue să amâne adjudecarea până la uă hotărâre definitivă, după cumŭ se cere decitatul articol, iar nu a vinde imobilul, dupe cumŭ a făcut contra disposiţiunilorŭ aceluĭ articolŭ. Dacă astăḑĭ nu s'ar invoca disposiţiunile art. 533 pr. civ., relativŭ la depunerea de cauţiune, în causă de faţă nu póte fi aplicabilŭ,

Digitized by Google

de óre ce eŭ ca proprietară a imobiluluĭ urmărit, l'amŭ posedatŭ şi posedŭ, iarŭ debitorul l'a administrat ca bărbatŭ mie şi că chiarŭ dacă s'ar admite aplicarea luĭ totuşi tribunalu nu avea cunoscutŭ, cândŭ mi-a respins opositiunea, care este valórea imobiluluĭ şi nici mia cerutŭ vre o cautiune.

Vĕdêndŭ art. 530 pr. cod. civil.

Considerândŭ că dupe acestŭ articol cândŭ prin opositiunĭ şi cererĭ incidente făcute de vre-una din părţile interesate în cursulŭ urmărireĭ se revendică însăşĭ proprietatea imobiluluĭ urmăritŭ. Tribunalulŭ este datorŭ a amăna judecarea luĭ până ce printr'uă hotărâre definitivă se va hotărâ asupra aceleĭ revendicărĭ;

Considerândŭ în specie că după cumŭ resultă din ordonanţa de adjudecare, recurentul în cursul urmărireĭ, a făcută opositiune la vêndare, revendicândŭ însăşĭ proprietatea imobiluluĭ urmăritŭ;

Pentru aceste motive.

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 10. – SECŢIUNEA II (PENALA). – No. 10.

No. 94.

CITATIUNE. – **Materie Penală.**

1) Se comite unŭ excesŭ de putere cândŭ Curtea nue maĭ în presenţa procurorului şi fără să citese şi sa ascult-pe prevenitŭ, judică apelulŭ sĕŭ.

No. 360. – **Cassarea** decis. Curţeĭ de Apelŭ din Focşani S. II No. 1256 anulŭ 1879, după recursul făcutŭ de Moise Herscovici.

9 Octombrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. Platon, consilier-raportor;

Pe d. C. Stefănescu, procurorŭ de secţiune în conclusiunĭ.

Digitized by Google

Deliberând,

Asupra mijlocului: „Esces de putere, de óre-ce Curtea a judecatŭ causa fără ascultarea prevenitului, ci numai după Conclusiunile Ministeriului public insuşi partea principală în causă.“

Avêndŭ în vedere că din lucrările aflate in dosar resultă că recurentulŭ pusŭ în arestulŭ preventiv, sub inculpare de ultragiu contra guvernului, a cerut la tribunalulŭ Putna a fi lăsat liber sub cauţiunea ce a depus şi acéstă cerere admiţêndu-se de Trib., Procurorul a făcutŭ apel şi Curtea din Focşani cercetând acest apel în Camera de consiliu, fără citarea prevenitului, a admis apelul D-luĭ Procurorŭ şi respinge-reade liberare provisorie;

Considerând că după principiul general stabilit în lege, nimenĭ nu póte să fie judecat, fără să fie ascultatŭ.

Că de aceia legiuitorul penal a stabilit prin art. 120 şi 181 şi urm. din Pr. C. P. modulŭ şi termenele in carĭ urmédă să fie citat şi judecat un înculpat;

Că în specie Curtea de Apelŭ din Focşani judecând apelulŭ d-luĭ Procurorŭ numaĭ în presenţa representatuluĭ Ministeriuluĭ publicŭ, fară să citeze şi să asculte pe prevenit, care obţinuse sentinţa Tribunaluluĭ pentru eliberarea sa provisorie, a comis un esces de putere şi a violat sus citatele articole.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Dată, etc. Secţia II,

Digitized by Google

No. 95.

OCNA PE VIAȚA — ETATE DE 60 ANI. — **Rea interpretație a legiĭ.**

1) *Este nefundatŭ mijloculŭ în cassațiune întemeiatŭ pe etatea de 60 anĭ care-lŭ scutea de a fi condamnatŭ la ocnă pe viață, cândŭ din interogațiunile sale se vede diferite arĕtărĭ în privința etățiĭ și o asemenea propupunere nicĭ a făcutŭ nicĭ a probatŭ înaintea Curțiĭ cu jurațĭ.*

2) *Se face o rea aplicațiune a primeĭ părțĭ a art. 234 din c. p. cândŭ magistrațiĭ Curțiĭ cu jurațĭ nu observă că recurentulŭ nu a comisŭ omorulŭ în urma uneĭ alte crime, ci în urma uneĭ delictŭ prevĕdutŭ de art. 264*

368. No. **Casarea** decis magistraților Curțeĭ cu jurațĭ din Prahova No. 56 an. 79, după recursul făcut de Lazăr Lăzărescu.

16 Octombrie 1879.

CURTFA.

Ascultând pe d-nu presedinte-raportorCaligari.

Pe D. C. Stefănescu Procuror de secție.

Deliberând;

Asupra uniculuĭ mijloc invocat de recurent prin memoriŭ, că s'a violat art. 14 din C. P. căcĭ fiind trecut de 60 anl nu putea să fie condamnat la muncă silnică pe viață:

Considerêndŭ că recurentulŭ urma să facă acéstă propunere înaintea Curțeĭ cu Jurațĭ. unde trebue să se constate de el, cum că este de 60 anĭ trecuțĭ.

Digitized by Google

Că din contră dênsul la instrucţiune a arĕtatŭ că este de 45 anĭ şi la întrerogatoriulŭ luatŭ luĭ de D. Preşedinte alŭ Curţeĭ cu Juraţĭ, a arĕtatŭ că este în etate de 59 anĭ, prin urmare alegaţiunea recurentuluĭ nefiindŭ probată şi nepropusă la juraţĭ, se respinge ca nefondatŭ.

Asupra mijloculuĭ ridicatŭ din oficiŭ de către D. Procurorŭ că s'ă violatŭ de Magistraţiĭ Curţeĭ cu juraţĭ art. 264 şi 234 din cod. pen., aplicate de Curte, după carĭ recurentulŭ nu putea fi condamnatŭ la munca silnică pe viaţă;

Avândŭ în vedere că recurentulŭ s'a declaratŭ culpabilŭ prin verdictulŭ juraţilorŭ: 1. pentru că a comisŭ atentatŭ cu violenţă la pudórea fliceĭ sale vitrege Mariţa, şi 2. pentru cà a comisŭ o omucidere cu voinţă asupra numiteĭ sale flice vitrege;

Considerândŭ că primul fapt este unŭ delict ce să pedepseşte cu maximum inchisoreĭ, după art. 264; iar secundul fapt este o crimă prevĕdută şi pedepsită de art. 234 al ultim.

Considerândŭ că magistraţiĭ Curţeĭ cu juraţĭ aŭ condamnat pe recurent la munca silnică pe viaţă, in basa art. 264, 234, 225 şi 40 C. P;

Considerând că art. 234 aplicat de curte pedepseşte cu munca silnică pe viaţă, când omorul să săvârşeşte maĭ 'nainte, saŭ deodată, saŭ în urma uneĭ alte crime;

Considerând că recurentul nu a comis omorul in urma uneĭ alte crime, ci în urma unuĭ alt delict, prevĕdut de art. 264, şi în atare casŭ nu se aplică prima parte a art. 234, ci ultimul alineat de la acest articol;

Că magistraţiĭ Curţeĭ cu juraţĭ neobservând cum că atentatul la pudóre, imputat recurentuluĭ, nu este o crimă ci un delict, a răŭ aplicat, prin urmare prima parte a art. 234 C. P. dând recurenrulul o pedépsă maĭ mare de cât aceia pronunciată de lege.

Penteu aceste cuvinte.

Caséză etc.

Dată etc. S. II.

Digitized by Google

No. 96.

LEGEA MONOPOLULUI. — **Competinţa tribunaluluĭ corecţionalŭ.**

1) *Cultivatoriĭ de tutunŭ carĭ sustragŭ tutunŭ de la destinaţiunea sa, sunt consideraţĭ de lege ca vînḑătorĭ fraudulośĭ şi supuşĭ penalităţeĭ prescrisă de lege, astfelŭ că este de competinţa trib. corecţionale de a'ĭ judeca.*

No. 375. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Tudose Petru, contra sentinţeĭ Trib. Ilfov secţia I corecţ. No. 2794 an. 1879.

22 Octombrie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d-nn Al. Petrescu, consiliarŭ raportorŭ;

Pe d-nu C. Stefănescu, procuror în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra singuruluĭ motivŭ de casare ce resultă din memoriŭ şi care are următórea cuprindere: „Regia avea dreptul, de a găsit tutunŭ lipsă, să dreseze procesŭ-verbal şi să'l trimită în cercetarea trib. civilŭ, fiind că o asemenea afacere este de competinţa trib. civ, iar nu cum a făcut de nu ne-a plătitŭ nicĭ pe acela care 'l-a ridicat.“

Vedendŭ art. 115 Reg. de aplicaţiune a legeĭ Monop. Tutun.

Digitized by Google

Considerând că după acestŭ art. cultivatoriĭ de tutunŭ, cari sustrag de la destinaţia legală vre-o parte din recolta sa sunt consideraţĭ vîndătorĭ fraudulośĭ şi supuşĭ penalităţilor prescrise de lege; că în ce priveşte pe recurentŭ fiind constantŭ că în calitate de cultivator a sustrasŭ de la destinaţie o cantitate din recolta sa constatată conform art. 17 disul Regulamentŭ, acéstă infracţiune la lege era de competinţa tribunaluluĭ corecţional a o judeca; decĭ mijlocul este nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţie II.

Digitized by Google

No. 97.

ABUSU DE PUTERE.

1) *Nu este abusŭ de putere când se constată că funcţionarul care a deposedatŭ pe un particular, era însăşĭ portărelul care are competinţa de a executa hotărîrile judecătoresci.*

No. 376. — **Casarea** decis. Curţeĭ Apelative din Craiova secţia II No. 594 an. 1879, după recursulŭ făcutŭ de Vasile Dăncău şi Pavel Bucovinénu.

22 Octombrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu P. Orbescu, consiliarŭ-raportorŭ ;

Pe d-nu C. Stefănescu, procuror în conclusiunĭ ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare întemeiatŭ pe rea aplicare a art. 155 c. p.

Considerândŭ că dispositiunile art. 155 c. p. aŭ a fi aplicate atuncĭ când un funcţionar de la sine, fără competinţă şi fără a fi mijlocitŭ o hotărîre judecătorescă va deposeda pe un particular ;

Că pentru a exista delictŭ de abusŭ de putere, prevĕdutŭ în acestŭ articolŭ, trebue să se constate : 1) că funcţionarul, care 'l-a comisŭ, nu a avntŭ competinţa, 2) că chiar dacă

Digitized by Google

s'ar recunósce că acel funcţionar avea competinţa, totuşĭ deposedarea a avutŭ locŭ, fără să esiste hotărîrea judecătorescă:

Considerân din specie că, după cum resultă din decisia atacată, Dăncău, unul din recurenţĭ era portărel pe lângă trib. Mehedinţĭ;

Că acestŭ funcţionarŭ, avênd, pe lângă alte îndatoririĭ ce'ĭ impune legea, şi acelea d'a executa hotărîrile judecătoreştĭ în acel districtŭ, nu se póte dice că a lucratŭ fără competinţă; că de asemenea în ce priveşte esecutarea şi deposedarea pretinsă de partea civilă, că s'a făcutŭ de către acestŭ funcţionarŭ în virtutea uneĭ sentinţe pronunţată de trib. Mehedinţĭ; că ast-felŭ elementele constitutive acestuĭ delict neexistând în specie, curtea a făcutŭ o greşită aplicaţiune a art. 155 citatŭ.

Pentru aceste motive,

Casézĕ, ete.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 98.

DREPTUL APĂRAREI.

1) *Se violéză dreptul de apărare, când tribunalul refusă inculpatuluĭ cuvîntul de a replica după ce a vorbitŭ procurorulŭ.*

No. 378. — **Casarea** sentinţeĭ trib. Braila No. 632 an. 1879, după recursul făcutŭ de Dimitrie Papaganopol.

23 Octombrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Gr. Lahovari, consilier-raportor;

Pe dd. A. Carp şi I. Dendrino, advocaţiĭ recurentuluĭ, în desvoltarea mijlócelor de casare,

Pe d-nu P. Grădişteanu, adv. Regieĭ în combateri;

Pe d-nu G. Filiti, procuror-general în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ II de casare:

S'a violatŭ principiul de dreptŭ că acusatulŭ are cel din urmă cuvêntul spre apărare, căcĭ tribunalul după ce a terminatŭ procurorul s'a declarat luminatŭ şi 'mĭ-a refusatŭ cuvîntul."

Vĕdênd art. 186 pr. c. p.

Considerând că acestŭ articolŭ regulând modulŭ cum are a se procede înaintea tribunalelor conrecţionale atâtŭ în prima instantă, cât şi în apel, acordă prevenituluĭ şi pesónelor civi-

Digitized by Google

lemente responsabile de delictŭ, facultatea de a replica Ministeriuluĭ public; că după art. 405 aceiaşĭ procedură este loc a se pronuncia nulitatea, când trib. refusă a se pronuncia asupra uneĭ cererĭ făcută de prevenitŭ, care ar uza de o facultate saŭ de un dreptŭ acordatŭ prin lege chiarŭ dacă lipsa acesteĭ formalităţĭ n'ar fi pronunciată sub pedépsă de nulitate;

Considerând în specie că prin hotărîrea atacată, se constată că advocatul recurentuluĭ, după rechisiţiunile Ministeriuluĭ publicŭ, a cerutŭ cuvîntul a replica, însă trib. declarând că este luminatŭ 'ĭ-a refusatŭ cuvîntul;

Că refusul Trib. de a asculta pe advocatul inculpatuluĭ în replica sa, în urma conclusiunilor procuroruluĭ, a violatŭ art. 186 pr. c. p. şi ast-felŭ este loc a se pronuncia nulitatea hotărîreĭ.

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 99.

FORMULA JURAMANTULUI.

1). *Formula jurămîntuluĭ fiind sacramentală, trebue să fie constatatŭ că marturiĭ audiaţĭ înaintea Curţiĭ aŭ prestatŭ jurămîntŭ.*

No. 384. — **Cassarea,** decis. — Curţeĭ cu Juraţĭ din Dorohoĭ No. 13 anul 1879, după recursulŭ făcut de George Tunsu şi alţiĭ.

24 Octombrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu N. Mandrea, consilier raportor:

Pe d-nu Procuror de secţie în conclusiunĭ.

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare invocatŭ din oficiu, basatŭ pe violarea art. 342 pr. c. p. că martoriĭ n'aŭ prestat jurămêntulŭ prescrisŭ de acestŭ articolŭ.

Considerând că prin art. 342 pr. c. p. să stabileşte că martoriĭ vor face jurămêntul înaintea Curţeĭ, de a vorbi fără ură fără frică şi fără părtinire, de a spune totŭ adevĕrulŭ şi nimicŭ altŭ de cătŭ adevĕrulŭ.

Că formula jurămîntuluĭ fiindŭ sacramentală, trebue să fie constatat, că martoriĭ aŭ depusŭ după dînsa; Considerândŭ că din procesul verbalŭ alŭ şedinţeĭ, uu se constată ca martoriĭ audiaţĭ înaintea Curţeĭ aŭ prestat vre unŭ jurămêntŭ, conform art. 342 citat.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Dată, etc.

Secţia II.

Digitized by Google

No. 100.

DOBROGEA. — **Competinţa Curţeĭ de Cassaţiune.**

1). *Este competintă Curtea de Cassaţiune a judica recursurile contra sentinţelorŭ tribunalelorŭ din Dobrogea.*

No. 389. — Curtea de Casaţie, e competinte a judeca recursurile contra sentinţelorŭ Tribunalelorŭ din Dobrocea.

30 Octombrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu G. Filiti, procuror-general;

Deliberând,

Asupra cestiuneĭ ridicată din oficiu, daca reglementulŭ pentru administraţiunea Dobrogeĭ din 11 Noembrie 1878 este saŭ nu legalŭ şi dacă cerându-se aplicarea acestuĭ regulamentŭ, pentru a se abţine casarea uneĭ decisiunĭ, dată de un Tribunal de Apelŭ din Dobrogea, Curtea de casaţie este sau nu, competinte a aprecia legalitatea acestuĭ act administrativŭ şi găsindu'l nelegal a nu'l aplica.

Avênd în vedere că Camerile nóstre legislative a autorisat pe Guvern a lua în posesiune Dobrogea şi Delta Dunăreĭ şi a o administra prin reglemente de administraţiune publică (V. Monitorulŭ Oficialŭ din $^{3}/_{15}$ Oct. 1878).

Digitized by Google

Avênd în vedere că acéstă lege care a învestit pe Guvern cu o putere reglementară (legislatio per delegationem) este a se considera ca regulat promulgată, prin sancţiunea formală ce s'a datŭ reglementuluĭ pentru administraţiunea Dobrogieĭ neexistând nicĭ o disposiţiune legislativă care să prescrie, că promulgarea legilor trebue să se facă prin mijlocul unei formule puse in josul textuluĭ legeĭ;

Avênd în vedere că dreptulŭ puterei judecătorestĭ de a nu aplica reglementele generale, districtuale, saŭ locale, de cât numaĭ când sunt conforme cu legea, nu este un dreptŭ nelimitat, ci din contră rigurosŭ restrânsŭ, numaĭ la acele acte administrative carĭ statuéză asupra unor objecte carĭ intră esclusiv în competinţa Tribunalelorŭ; căcĭ dacă s'ar admite contrariulŭ s'ar aduce atingerea principiuluĭ constituţionalŭ a indipendenţeĭ puterilorŭ statuluĭ;

Avênd în vedere că indipendentŭ de aceste principiĭ a dreptuluĭ nostru publicŭ intern, Tribunalele şi Curţile nóstre nu se potŭ abţine a da concursulŭ lorŭ regulamentuluĭ pentru administraţiunea Dobrogieĭ, şi din causa necesităţilorŭ imperióse ce ne impunŭ raporturile internaţionale, în care am intratŭ cu statele semnatare tractatuluĭ de la Berlin, prin însuşĭ faptul ocupaţiuneĭ Dobrogieĭ, raporturĭ (comitas gentiŭm) care ne obligă să nu lăsăm să se suspende nicĭ un momentŭ cursul justiţieĭ in ţara ocupată.

De unde urméză cu evidenţa că regulamentulŭ de maĭ sus trebue să'şĭ aibă aplicarea sa.

Pentru aceste motive,

Declară că Curtea de Casaţie este competinte, etc.

Dată, etc. Secţ. II.

Digitized by Google

No. 100.

DOBROGEA. — **Competinţa Curţeĭ de Cassaţiune.**

1). *Este competintă Curtea de Cassaţiune a judica recursurile contra sentinţelorŭ tribunalelorŭ din Dobrogea.*

No. 389. — Curtea de Casaţie, e competinte a judeca recursurile contra sentinţelorŭ Tribunalelorŭ din Dobrocea.

30 Octombrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu G. Filiti, procuror-general;

Deliberând,

Asupra cestiuneĭ ridicată din oficiu, daca reglementulŭ pentru administraţiunea Dobrogeĭ din 11 Noembrie 1878 este saŭ nu legalŭ şi dacă cerându-se aplicarea acestuĭ regulamentŭ, pentru a se abţine casarea uneĭ decisiunĭ, dată de un Tribunal de Apelŭ din Dobrogea, Curtea de casaţie este sau nu, competinte a aprecia legalitatea acestuĭ act administrativŭ şi găsindu'l nelegal a nu'l aplica.

Avênd în vedere că Camerile nóstre legislative a autorisat pe Guvern a lua în posesiune Dobrogea şi Delta Dunăreĭ şi a o administra prin reglemente de administraţiune publică (V. Monitorulŭ Oficialŭ din $^{3}/_{15}$ Oct. 1878).

Digitized by Google

Avênd în vedere că acéstă lege care a învestit pe Guvern cu o putere reglementară (legislatio per delegationem) este a se considera ca regulat promulgată, prin sancţiunea formală ce s'a datŭ reglementuluĭ pentru administraţiunea Dobrogieĭ neexistând nicĭ o dispositiune legislativă care să prescrie, că promulgarea legilor trebue să se facă prin mijlocul unei formule puse in josul textuluĭ legeĭ;

Avênd în vedere că dreptulŭ puterei judecătorestĭ de a nu aplica reglementele generale, districtuale, saŭ locale, de cât numaĭ când sunt conforme cu legea, nu este un dreptŭ nelimitat, ci din contră rigurosŭ restrânsŭ, numaĭ la acele acte administrative carĭ statuéză asupra unor objecte carĭ intră esclusiv în competinţa Tribunalelorŭ; căcĭ dacă s'ar admite contrariulŭ s'ar aduce atingerea principiuluĭ constituţionalŭ a indipendenţeĭ puterilorŭ statuluĭ;

Avênd în vedere că indipendentŭ de aceste principiĭ a dreptuluĭ nostru publicŭ intern, Tribunalele şi Curţile nóstre nu se potŭ abţine a da concursulŭ lorŭ regulamentuluĭ pentru administraţiunea Dobrogieĭ, şi din causa necesităţilorŭ imperióse ce ne impunŭ raporturile internaţionale, în care am intratŭ cu statele semnatare tractatuluĭ de la Berlin, prin insuşĭ faptul ocupaţiuneĭ Dobrogieĭ, raporturĭ (comitas gentiŭm) care ne obligă să nu lăsăm să se suspende nicĭ un momentŭ cursul justiţieĭ in ţara ocupată.

De unde urméză cu evidenţa că regulamentulŭ de maĭ sus trebue să'şĭ aibă aplicarea sa.

Pentru aceste motive,

Declară că Curtea de Casaţie este competinte, etc.

Dată, etc. Secţ. II.

Digitized by Google

No. 101

IDENTITATEA CONDAMNAŢILOR IN CONTUMACE.

1). *Curtea cu juraţi póte fără asistenţa juriului să pronunţe asupra identităţii condamnaţilorŭ în contumace conform art. 484 şi 485 pr. pen.*

No. 390. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de G. Ţandără şi I. Ciupitu contra decis. Curţeĭ cu juraţĭ din Covurluiu No. 22 anul 179.

31 Octombrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Al. Petrescu, consiliar-raportor;

Pe d. Procurorŭ în conclusiunĭ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ basat pe violarea art. 484 din pr. c. p.

Avênd în vedere că se constată că George Ţandără şi I. Ciupitu aŭ fostŭ condamnaţĭ în contumaţie prin decisiunea Curţeĭ cu juraţĭ a Distr. Covurluiŭ; că în urmă fiind prinşĭ doui indivizĭ, carĭ se numia Husaru şi Munténu, comisia magistraţilorŭ Curţeĭ cu Juraţĭ prin decisia din 7 Septembrie acestŭ anŭ, a constatatŭ şi declaratŭ conform art. 484 şi 485 C. Pr. P· că aceştia suntŭ chiarŭ Ţandără şi Ciupitu, şi a dispusŭ judecarea lorŭ de Curtea cu juraţĭ, conform formelorŭ ordinare prescrise; că în contra acesteĭ decisiiĭ făcêndu-se

Digitized by Google

recursŭ de către trimiș, spre a fi judecați, este a se ști daca se putea pronunța o decisie asupra identității conform art. 484 și 485 în împrejurările arătate;

Considerândŭ că dispositiunile art. 484 și 485 Pr. P. suntŭ generale și ele trebue să se aplice atâtŭ la condamnații contradictoriu câtŭ și la condamnații în contumacie, că de aceia recunósterile identității trebue să se pronunțe de Curtea cu jurați, fără asistența magistraților în ambele casuri; că până nu se va fi recunoscutŭ identitatea nu se póte procede la judecarea și a condamnatului în contumacie conform formelor ordinare precum prescrie art. 481 Pr. P.; că daca s'arŭ susține că din acestŭ articolŭ arŭ resulta că constatarea identității a unui acusatŭ contumace este numai a juriului, la acésta se respunde că decisia Curței cu jurați, fără asistența juriului, pronunțată asupra identității acusatului contumac, nu are altŭ efectŭ de câtŭ a'l supune desbaterilorŭ juriului;

Că acéstă decisie nu se opune ca acestŭ acusatŭ să nege din nou identitatea sa din 'naintea juriului cu ocasia desbaterilorŭ, și să susțină că elŭ nu e autorulŭ, iar juriulŭ póte cu tótă acea decisie de recunóstere să nege prin declararea sa identitatea acusatului; Căast-felŭ Curtea cu jurați a pututŭ, fără asistența juriului, să pronuncie asupra identității recurenților conformŭ art. 484 și 485 Pr. P.

Că așa fiind recursulŭ este neîntemeiatŭ,

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. S. II.

Digitized by Google

No. 102

MARTURI. — **Notile grefierului. — Vizarea art. — Cheltuelĭ de judecată.**

1). *Chemarea şi ascultarea marturilorŭ este lăsată de lege la suverana apreciare a instanţelorŭ de fondŭ.*

2). *Formalitatea privitóre la luarea notelorŭ de către grefierĭ despre depositiunile marturilorŭ audiaţĭ, nu este priscrisă supt pedépsă de nulitate.*

3). *Este suficientŭ a se viza art. de lege după care marturiĭ aŭ juratŭ spre satisfacerea existenţelorŭ legiĭ.*

4). *Este în dreptŭ curtea aquitândŭ pre preveniţĭ, să'ĭ condamne la cheltuelĭ de judecată.*

No. 392.—**Respingerea** recursulul făcutŭ dn Haim Idel Sigal Pipirigénu contra decis. curţeĭ apelative din Iaşĭ s. II. No. 364 anul 1879.

31 Octombrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Al. Petrescu, consiliarŭ raportorŭ;

Pe d. B. Misir advocatŭ în desvoltarea mijlócelorŭ de casare;

Pe d. C. Ştefănescu procurorŭ de secţic.

Deliberândŭ,

Asupra mijlocululuĭ I de Casare: „Curtea e violatŭ dreptul

Digitized by Google

nostru de apărare, căcĭ propuindŭ martorĭ pentru descărcarea sarcinelorŭ de culpabilitate ce ni să aducea, acéstă probă ni s'a respinsŭ sub cuvêntŭ că amŭ fi renunţatŭ la dênsa, prin retragerea nóstră din instanţă la Tribunalŭ, pe când e constantŭ că retragerea nóstră a fostŭ tocmaĭ din causă că şi tribunalulŭ ne refusase chiemarea din noŭ a unorŭ martorĭ, ce fuseseră deja admişĭ şi amŭ voitŭ la Curte să usămŭ de dreptulŭ, ce'l aveam";

Avêndŭ în vedere că recurentulŭ a fostŭ datŭ judecăţeĭ, că a maltratatŭ pe Vasile Const. a Tomei şi Ilie I. Lica precum şi pentru ultragiu şi calomnie adusă Comisaruluĭ poliţienescŭ în eserciţiulŭ funcţiuneĭ sale carĭ fapte constituind treĭ delicte distincte urmă a i se aplica pedepsa, conform art. 40 C. P.;

Avêndŭ în vedere că după cum resultă din decisia ce să atacă, recurentulŭ atâtŭ la Tribunalŭ, câtŭ şi înaintea Curţeĭ a invocatŭ proba prin martorĭ numaĭ pentru a dovedi că n'a comisŭ faptulŭ de maltratare;

Considerândŭ că chiarŭ déca s'arŭ fi admisŭ de Curte proba prin martorĭ invocaţĭ de recurentŭ şi din depunerile lorŭ arŭ fi resultatŭ că faptulŭ de maltratare n'a existatŭ, totuşĭ rămâindŭ constantŭ cele alte două delicte nu putea folosi recurentuluĭ pe câtŭ fiind cumulŭ de delicte, pedépsa nu putea fi maĭ uşure de câtŭ aceia ce i s'arŭ fi aplicatŭ, când ar fi fostŭ constatate tustrele, conform acésta cu art. 40 C. P.

Că Curtea apelativă admiţândŭ chiar că recurentulŭ n'arŭ fi réspunzătorŭ de faptulŭ de maltratare, totuşĭ rămâindŭ constatate cele alte două fapte, ce i se maĭ impută şi pentru care urméză a i se aplica pedépsa conform art. 40 C. P. cu dreptŭ cuvêntŭ i a respinsŭ cererea de amânare, pentru a se chiema şi asculta martoriĭ propuşĭ de dênsulŭ.

Că instanţele de fondŭ fiind suverane a aprecia utilitatea şi oportunitatea ascultăreĭ martorilorŭ ce se invócă de acusatŭ nu să póte susţine că se violéză dreptulŭ apărăriĭ, când instanţele de fondŭ uséză de acéstă facultate, ce le este dată prin lege, precum a urmatŭ în specie.

Digitized by Google

Asupra motivului al II de casare ;

„Violarea art. 185 din Pr. P. căcĭ greflerul nu a luatŭ note de fie-care depositiune în parte și nu le-a subscrisŭ, ca fiind opera sa, ci le viséză numaĭ precum acésta este în dreptŭ președintele s'o facă. Apoĭ și visa Președinteluĭ trebue să se facă la fie-care depositiune în parte, iarŭ nu într'unŭ modŭ generalŭ asupra tutulorŭ."

Considerândŭ că formalitatea prevăḑută în art. 185 relativ la modulŭ cum greflerulŭ are a lua note de depositiunile martorilorŭ ascultatĭ nu este prescrisă sub pedépsă de nulitate.

Asupra mijloculuĭ III de casare :

„Violarea art. 153 Pr. P. căcĭ din notele greflerului se constată că martoriĭ aŭ prestatŭ jurămêntulŭ conformŭ art. 153 Pr. P. de a spune adevĕrulŭ și nu reproduce în întregulŭ eĭ formula sacramentală a legeĭ ci o scindéză.

Considerândŭ că este suficientŭ a se viza articolulŭ de lege după care martoriĭ aŭ juratŭ spre a justifica că jurămêntulŭ s'a prestatŭ întocmaĭ după formula prescrisă în acelŭ articol;

Că în specie Trib. vizândŭ art. 153 care coprinde formula după care a jurat martoriĭ, motivulŭ acesta cată a se respinge ca neexactŭ.

Asupra mijloculuĭ IV de casare:

„Curtea maĭ comite un escesŭ de putere căçĭ după ce în considerantele sale admite că n'arŭ fi probatŭ delictulŭ ce ni se impută că l'am comis în persóna părțeĭ civile Vasile Const. a Tomeĭ, apcĭ prin confirmarea sentințeĭ Tribunaluluĭ ne condamnă și pentru acestŭ faptŭ atâtŭ corecționalŭ câtŭ și civilŭ, ca despăgubire către acea parte civilă."

Considerândŭ că sumele de banĭ la carĭ recurentulŭ se ved condamnatŭ prin decisiune nu suntŭ acordate pacienților ca despăgubirĭ civile, ci numaĭ ca cheltuelĭ de judecată, ceea ce era in dreptŭ a face; așa dar și acestŭ ultimŭ mijlocŭ este nefondatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, et. S. II.

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 11. – MATERIE CIVILE. – No. 11.

MĂRTURISIRE IN JUSTIŢIE.

1) *Mărturisirea în justiţie nu póte fi valabilŭ făcută şi nu póte obliga pe parte de cât dacă este făcută de însuşĭ partea sau de unŭ imputernicitŭ specialŭ al seŭ.*

No. 120.

No. 287. – **Casarea** decisiuni Curţi d'apel din Bucuresci secţia III No. 300 anul 1877 pronunciată în precesul dintre Statul recurent cu Toma Filiti şi Stariţul monastireĭ Căldăruşaniĭ pentru folosinţa unuĭ heleşteŭ.

2 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. N. Mandrea, membru-raportor;

D. Cand. Popescu, adv. Statuluĭ în desvoltarea mijloculuĭ de

Digitized by Google

casare: „Violarea principiuluĭ din Art. 1206 C. Civ. căcĭ adv. Statuluĭ n'a avut un mandat special spre a face mărturisire.“

Vĕzênd art. 1206 C. Civ.

Considerând că o mărturisire în justiţie nu póte fi valabil făcută şi nu póte obliga pe parte de cât décă acea mărturisire a fost făcută de insuşĭ parte séŭ de un imputernicit al sĕŭ special;

Că în specie decisia atacată cu No. 300 anul 1877 dând drept luĭ Toma Filiti la bucurarea eleşteuluĭ după moşia Căldăruşanĭ pe basa mărturisiri adv. Statuluĭ, că numitul Toma Filiti ar fi avênd un asemenea drept, a violat textul, art. citat, pe câtă vreme adv. Statuluĭ n'avea o imputernicire specială spre a obliga pe stat prin o asemenea mărturisire.

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găsesce fondat.

Pentru aceste motive.

Caséză, etc.

Ordonă, etc.

Dată etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 121.

PRESCRIPȚIUNE. – ART. 79 DIN LEGEA COMPTABILITĂȚII STATULUI. – **Bonurĭ de tesaurŭ.**

1) *Creanțile particularilorŭ resultând din împrumuturile ce acescia facŭ fisculuĭ, şi pentru care primescŭ bonuri de tezaurŭ suntŭ supuse la prescripțiunea de drept comunŭ, neputĕndu-se aplica în asemenea casurĭ prescripțiunea de 5 anĭ prevĕzută de art. 79 din leg. compt.*

No. 290 -- **Respingerea** recursuluĭ făcut de stat contra decisiuni Curți de Apel din Iașĭ secția II No. 33 anul 1878 pronunciată în procesul cu moscenitoriĭ repos. Sculi Logothetides pentru plata unuĭ bon de tesaur.

2 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. St. Silion, membru-raportor;

Pe D. G. Filiti, procuror-general în conclusiunĭ;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare: „Curtea a dat o greșită interpretare art. 79 din legea de comptabilitate, stabilind în principiŭ că prescripțiunea de cincĭ anĭ nu se aplică la bonurĭ de tesaurŭ.

Avĕnd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă

Digitized by Google

recursulu, D-luĭ B. Sculi Logothetides din parteĭ cât și din partea celor-l-alțĭ frațĭ aĭ sĕĭ majorĭ și minorĭ, representanțĭ prin tutore, in cualitate de moscenitorĭ ai repos. lor părinte Sculi Logothetides, aŭ acționat pe stat cerênd a fi obligat ale plăti suma de leĭ 10,000 valórea unuĭ bon de tesaur cu data din 12 Septembre 1869 sub No. 1521.

Vĕdĕnd art 79 din legea comptabilităților generale a statuluĭ.

Considerând că prescripțiunea de cincĭ anĭ prescrisă prin acestŭ textŭ de lege privesce pe acele Creanțe a particularilorŭ contra statuluĭ, pentru a căror plată se cere o prealabilă liquidare și o anume ordonanțare;

Că întru cât privesce creanțele particularilor asupra statulu resultândŭ din împrumuturĭ ce aceĭ particularĭ fac fisculuĭ, nu póte fi vorba nicĭ de liquidare nicĭ de ordonanțare, statulu liberând în schimbul banilor priimițĭ de el în împrumut, un bon de tesaur supus prescripțiuneĭ de drept comunŭ privitóre la stingerea obligațiunilorŭ.

Că în specie intimatul fiind purtătorul unuĭ asemenea bon de tesaur, mijlocul invocat de stat și tras din interpretarea Art. 79 din legea comptabilității, este nefondat.

Pentru aceste motive.

Respinge, etc.

Dată, ete. Secția I.

Digitized by Google

No. 122.

ADMISIBILITATEA APELULUI. — **Carte de judecată în ultimă instanță.**

1) *Nu este admisibilŭ apelulŭ la tribunalulŭ în contra uneĭ cărțĭ de judecată a judeluĭ de pace pronunciată în ultima instanță.*

No. 291. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de locuitoriĭ comunĭ Caravanesci contra sentinței tribun. Vlașca No. 119 anul 1878 pronunciată în procesul ce a avut cu Oprița Atanasiu pentru despăgubirĭ.

3 Noembre 1879.

Curtea,

Ascultând pe D. Al. Degrea, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ I și II de cassare: „Tribunalulŭ Vlașca a comis un abus de putere rădicând de la sine o cestiune nouă nediscutată și necombătută de părțĭ.“

„Tribunalul a făcutŭ o rea aplicațiune a art. 1 C. pr. Civ.

Avênd în vedere că din sentința supusă recursuluĭ și cărțile de judecată, resultă că partea intimată a acționat pe recurenții locuitorĭ, cerênd a fi obligațĭ fie care în parte la despăgubirea de dijmă din $^1/_4$ din producte după invoială;

Considerênd că judele de pace prin cartea de judecată cu

Digitized by Google

No. 185 din 5 Noembre 1871 a condamnat pe fie-care locuitor în parte în ultima instanţă la plata sumeĭ ce s'a estimat baniţile de porumb ce datoraŭ către intimat, căcĭ suma nu trecea peste leĭ vechĭ două sute;

Considerêndŭ că cestiunea admisibilităţiĭ apeluluĭ fiindŭ o cestiune de ordine publică trib. Vlaşca a fost în drept a o ridica de la sine, de oare-ce cartea de judecată ce se apelase era pronunciată în ultima instanţă, căcĭ condamnarea fie-căruĭ ocuitor nu esceda suma de leĭ vechĭ 200 comform. Art 1 pr. Civ.

Că ast-felŭ fiind mijlócele invocate se găsesc nefondate.

Asupra al III mijloc de casare:

„Tribunalu a omis să se pronunţe asupra apeluluĭ făcutŭ contra Cărţĭ de judecată No. 213 anulŭ 1876 prin care se respinge contestaţia locuitorilor, s'a pronunciat numaĭ asupra apeluluĭ contra cărţi de judecată No. 170 anul 1876, prin urmare a făcutŭ o omisiune esenţială.“

Considerând că acest mijlocŭ se găsesce fără interes pe cît timp apelul contra cărţĭ de judecată cu No. 185 din anul 1871 pronunciată asupra fonduluĭ procesuluĭ a fostŭ neadmisibil, căcĭ tóte cele alte cărţi de judecată pronunciate în urmă asupra opositiuniĭ şi a contestaţiuneĭ locuitorilorŭ nefiind de câtŭ accesoriĭ urméză a avea resultatul principaluluĭ.

Prin urmare şi acestŭ mijlocŭ ca atare cată a fi respins.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 123.

CERCETAREA IN FAȚA LOCULUI. — **Citarea părților.**

1) *Membru însărcinatŭ cu cercetare în fața loculuĭ, este dator să citeze pe tóte părțile ca să pótă avea cunoscință de lucrarea ce se face.*

No. 292. — **Casarea** decisiuni Curți de Apel din Bucurescĭ S. I. No. 334 anulŭ 1870 pronunciată in procesul dintre Ilie Nicolescu recurentul cu reposatul C. Butculescu pentru călcare de moșiă.

5 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Gr. Filiti, membru-raportor;

Pe d. G. Filiti, procuror-general;

Deliberând,

Asupra al. II mijloc de cassare: „Violarea Art. 224 pr. civ. căcĭ n'am fost chemațĭ în fața loculuĭ când s'a făcut expertisa. Curtea numise o cercetare care a și avut locŭ întăia óră.“

Avêndŭ în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, D-l Ilie Niculescu, recurentul, făcêndușĭ hotărnicia moșii séle Dărvari și depunênd'o spre formăluire, în ceia ce privesce invecinarea cu moșia Grădinari a casei Butculescu, acesta a contestat'o pe motiv că o parte din pământul moșieĭ sale a fost rupt prin schimbarea cursuluĭ Argeșu și a-

Digitized by Google

lipit la moșia D-luĭ Niculescu care susținea că această alipire s'a făcută prin aluviune și prin urmare aparține proprietăți seale.

Considerêndŭ că Curtea de fond spre a se convinge, prin jurnalele ce a încheiatŭ a încuviințat a se face o cercetare în fața loculuĭ prin D. Supleantŭ cu martorĭ și experțĭ.

Considerând că la cea din urmă lucrare făcută la localitate de către experții numiți de Curte D-nu Locotenent Lahovari, Major Dona și C. N. Racotă, recurentul Ilie Niculescu n'a fost citat conform. Art. 224 din pr. Civ. d'a fi presinte la fața loculuĭ și a avea cunoscință de lucrarea ce se făcea.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 124.

TERMENU DE APEL. – **Contestaţiunĭ. – Tabloul ordini Creditorilor.**

1) Termenulŭ de Apelŭ în materie de contestaţiunĭ la tabloulŭ ordini creditorilorŭ fiindŭ de una lună de la pronunciarea hotăriri, cu dreptŭ cuvîntŭ respinge Curtea pe celŭ făcutŭ peste acestŭ termenŭ.

No. 293. – **Respingerea** recursului făcutŭ de advocatul Statuluĭ contra decisiuni Curţi de Apel din Focşani Secţia I cu No. 72 anŭl 1878 pronunciată în procesul dintre Statŭ cu Vasile Damaschin pentru contestaţiune la tabloul de ordine.

5 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. Gr. Lahovari, membru-raportor;

Deliberând,

Avêndŭ în vedere că dupe cum se constată din decisiunea a cării cassare se cere, statul a făcut contestaţiune la înscrierea D-luĭ V. Damaschin în tablou de ordinea creditorilor def. Gr. Crupenschi, contestaţiune ce a fost respînsă de Trib Tutova prin sentinţa din 14 Iannuare 1878 sub No. 20.

Avênd în vedere art. 453 pr. Civ.

Considerândŭ că termenul de Apelu prescris de citatul ar-

Digitized by Google

ticol privesce numaĭ contra hotărîrilor pronunciate asupra contestaţiunilor de distribuţiunea preţuluĭ resultat din vĕndarea silită a uneĭ averĭ mobile, de óre-ce acest art. se găsesce sub titlu al II, relativ la execuţiunea silită asupra bunurilor mobile;

Considerând că Curtea de fond constată că contestaţiunea făcută de Stat la tablou de ordine al creditorilor defunctuluĭ Crupenschi a fost asupra preţuluĭ resultat din vĕndarea silită a averei imobile care se reguleazā de art. 576 pr. Civ, şi se judecă dupe Art. 525 pr. Civ. şi termenul apeluluĭ este d'o lună de la pronunciarea hotărîreĭ comform Art. 402 pr. Civ., iar nu acela de 15 ḑile, de la comunicare prevĕzut de Art. 453.

Considerândŭ că Curtea de fond constatând că apelul statuluĭ este peste termenul d'o lună prevĕḑut de citatul Art. 402 şi respingêndu'lŭ a făcutŭ o justă aplicare a art. 525 şi 576 pr. Civ.

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găsesce nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I

Digitized by Google

No. 125.

DESTREA FEMEEI CONSTITUITĂ SUB LEGEA CARAGEA. **Privilegiul său. — Legea nouă. — Inscripţiune.**

1) *După legea Caragea, destrea femeiĭ avea precădere în întréga avere a bărbatuluĭ înaintea tutorŭ creditorilorŭ posteriorĭ constituireĭ eĭ. Prin neluare de inscripţiune conform nouĭ legĭ, femeia pierde numaĭ beneficiile prescrise de dînsa fără a i se putea atinge drepturile câscigate după legea Caragea.*

No. 298. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Atanasie Stanof contra decisiuni Curţi de Apel din Bucuresci Secţia I No. 110 anul 1875, pronunciată în procesul ce a avut cu Maria Zalic şi G. Zalic pentru dreptul de preferinţă a doteĭ.

7 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. P. Orbescu, membru-raportor;

Deliberând,

Asupa uniculuĭ mijlocŭ de cassare:

„Violarea şi rea interpretare a art. 1815 din C. Civ."

Avênd în vedere că după cum resultă din decisiunea supusă recursului, intimata Maria Zalic, a cerut a'i se recunósce preferinţa la despăgubirea doteĭ séle din preţul vênduteĭ mo-

Digitized by Google

şiĭ a bărbatuluĭ sĕŭ G. Zalic înaintea creditoruluĭ acestuia recurentulŭ Atanasie Stanof.

Vĕzând art. 22, 23, 24 Cap. 8 part. 3 C. Caragea şi art. 1815 C. Civ.

Considerând că sub legea Caragea creanţa zestrală avea precădere asupra tuturor creditorilor posteriorĭ constituirei zestreĭ în întréga avere mobilă şi imobilă a bărbatuluĭ, drept de precădere nesupus vre uneĭ inscripţiunĭ asupra cutăreĭ séŭ cutăreĭ averĭ a bărbatuluĭ;

Că codul din 1864 îndatorind pe femeile inzestrate sub legea Căragea d'a lua inscripţiunea în averea bărbatuluĭ, n'a pututb avea în vedere de cât pe acele femeĭ măritate înainte de 1864, carĭ aŭ voit a beneficia de dispositiile nouluĭ cod garantând zestrea lor prin o ipotecă specială, iar nicĭ cum pe acele femeĭ carĭ mulţumindu-se cu garanţia asigurată destreĭ lor prin cod Caragea n'a voit a beneficia de dispositiunile nouluĭ cod.

Considerând că luarea de inscripţiunĭ în termen d'un anŭ fiind o condiţiune a dobândireĭ unuĭ drept noŭ, neluarea uneĭ asemenea inscripţiunĭ nu póte avea, fără a se nesocoti respectulŭ datoritŭ dreptuluĭ dobêndit, efectul d'a ridica celuĭ ce avea un drept anterioramente recunoscut, dreptul in specie al femeĭ măritate înainte de 1864 d'a se despăgubi cu precădere în totala avere a bărbatuluĭ aflată în patrimoniul sĕŭ, înaintea tuturor creditorilor posteriori ei.

Că as-fel fiind mijlocul invocat se găseşce nefondat şi ca atare cată a fi respins.

Pentru aceste motive

Respinge, etc.

Dată etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 126.

JURĂMÂNTUL DECISORIU.

Jurământulŭ decisoriŭ póte fi datŭ în ori-ce contestaţiune şi în totŭ cursul procesuluĭ, de şi nu există unŭ începutŭ de probă.

No. 300. — **Casarea** decisiuni Curţi de Apelŭ din Focşanĭ Secţia II cu No. 51 anulŭ 1868 pronunţată în procesul dintre Enache Teodoriu recurentele, cu Dim. Balaban pentru plata unor banĭ.

7 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe D. Gr. Lahovari, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra I mijlocŭ de casare: „Esces de putere şi violarea legii in materia probelor. Curtea nu putea respinge jurămêntul căcĭ dupe lege este un mijloc de dovedire admisibil pentru stingerea datorieĭ.“

Având în vedere că după cum resultă din decisiunea a cării casare se cere recurentul Enache Todoriu, fiind urmărit de intimatŭ pentru plata uneĭ creanţe de leĭ vechĭ 2668, cursul galaţuluĭ, dénsul in apărare inaintea Curţiĭ a propuscă este descărcatŭ de acéstă plată şi a diferit jurămintul decisoriŭ intimatuluĭ.

Digitized by Google

Considerând că dupe art. 1208 și 1210 C. Civ. jurămêntul decisoriu póte fi dat în orĭ-ce contestațiune și în totŭ cursul procesuluĭ de și nu esistă un începutŭ de probă.

Considerând că Curtea respingĕnd juremântu decisoriu deferit de recurent intimatuluĭ pentru probarea stingerĭ datorieĭ, a violat citatele articole.

Pentru aceste motive,

Casézĕ, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 127.

PROBA TESTIMONIALA.

1). Se violéză principiulŭ probaţiuneĭ, când Curtea refus proba testimonială, care are de scopŭ dovedirea dreptuluĭ de proprietate resultândŭ dintr'o posesiune liniscită şi neîntreruptă.

No. 302. — **Cassarea** decisiuni Curţi de Apel din Craiova secţia II No. 153 anul 1875, pronunciată în procesul dintre recurentele I. Cojocaru cu Radu Popescu şi Petre Şerbulescu pentru revendicarea unor stînjenĭ de moşie.

7 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. N. Mandrea, membru-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ I-a de casare: „Curtea a violat dispositiunile legiĭ de procedură prin refusarea mijloculuĭ de probaţiune cu martorĭ propuşĭ de mine în scop d'a dovedi că posesiunea mea a fost continuă şi neintreruptă peste 30 anĭ„.

Avênd în vedere că după cum resultă din decisiunea a căriĭ casare se cere, recurentul I. Cojocaru a acţionat pe intimaţĭ pentru revandicarea a 20 stînjenĭ moşie;

Considerând că recurentul înaintea instanţelor de fond a invocat proba testimonială spre a constata titlul sĕŭ de pro-

Digitized by Google

prietate asupra acelor stînjenĭ, basat pe prescripţiune resultând din o posesiune liniştită şi neintreruptă de la anul 1841 şi pînă la 1873 când a fost scos de intimaţĭ;

Considerând că proba testimonială este admisă de câte orĭ este vorba de dovedirea uneĭ posesiunĭ care atrage dupe sine prescripţiunea ce constitue pentru parte un titlu de proprietate, de şi partea care învócă prescripţiunea nu se găseşce în acel moment posedênd;

Considerând că instanţele de fond refusând recurentuluĭ proba testimonială în dovedirea dreptuluĭ sĕŭ de proprietate, resultând din o posesiune liniştită şi neintreruptă a acelor stînjenĭ maĭ mult de 30 anĭ, a violat principiui probaţiunĭ.

Pentru, aceste motive,

Casézĕ, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 128.

ÎNSCRISŬ SEMNATŬ PRIN PUNERE DE DEGETŬ. — **Legalisarea Primaruluĭ. — Actŭ autenticŭ.**

1). *Atribuţiunile primaruluĭ fiindŭ specificate prin legea comunală, numaĭ trib. suntŭ competente a da autenticitate unorŭ acte semnate prin punere de degetŭ.*

No. 304. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Nina Tirţulescu contra decisiunĭ Curţĭ d'apel din Craiova secţia II No. 194 anul 1878 pronunciată în procesul ce a avut cu Const. Tirţulescu pentru plata uneĭ creanţe.

10 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. E. Calligari, preşedinte-raportor ;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare : „Curtea a violat Art. 1171 C. Civ. făcênd o rea aplicare a acestuĭ articol, căcĭ a respins un act de creanţă prin punere de deget legalisat de Primăriă şi dicênd că nu este act autentic nicĭ act sub semnătură privată.„

Avênd în vedere că din decisiunea Curţiĭ supusă recursuluĭ, resultă că recurentul Nina Tirţulescu a acţionat pe întimat cerênd a fi obligat la plata uneĭ creanţe de 81 # cu dobênda lor ;

Digitized by Google

Considerând că recurentul inaintea instanţelor de fond s'a servit de un inscris cu data din 25 Februarie 1876, subscris prin punere de deget şi legalisat de primar, pe care intimatul a declarat că nu 'lŭ recunósce nesciind carte şi nefiind vre un ban dator recurentuluĭ.

Considerând că nisce atarĭ obligaţiunĭ nu pot fi constatate de cât prin acte autentice séŭ prin acte sub semnătură privată, conform Art, 1174 şi 1076 C. Civ. ceia ce nicĭ una nicĭ alta nu este în specie;

Considerând că primarul nu este indrituit de lege de a da autenticitate unor atarĭ acte, carĭ să constitue aseminea obligaţiunĭ, atribuţiunile luĭ fiind specificate prin legea comunală, prin urmare numaĭ tribunalele sunt competinte de a da autenticitatea uner asemenea acte.

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găsesce nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 129.

JURĂMÎNTŬ. — **Apel.**

1) *Se violéză dreptulŭ apărăriĭ, când trib. refusă prestarea jurămĕntuluĭ pe temeiŭ că nu a primitŭ a 'lŭ depune înaintea judeluĭ de pace.*

No. 305. — **Casarea** sentinţeĭ trib. Teleorman No. 21 anul 1879 pronunciată în procesul ditnre recurentul Anghel Ivanovici cu Dimitrie Ionescu pentru plata de salariŭ.

10 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. G. Platon, membru-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ al II de casare „Jurămĕntul deferit la Judele de pace a fost refusat de mine pe baza Art. 1472 C. C. şi apelul meŭ între altele cuprindea şi invocarea acestuĭ Articol, argumentând că décă şi tribunalul va interpreta acest art. ca Judele de pace, atuncĭ voĭ jura. Tribunalul n'a ţinut sémă de acest argument şi 'mĭ a respins apelul ca cum eŭ n'aşĭ fi voit a jura la judele de pace".

Avênd în vedere că din sentinţa tribunaluluĭ Teleorman resultă că intimatul a acţionat pe recurent inaintea judeluĭ de pace, cerênd a fi abligat la plata salariuluĭ ce are a primi şi în lipsă de alte probe 'i a deferit jurămĕntul decesoriŭ.

Digitized by Google

Considerând că recurentul înaintea judeluĭ de pace n'a refusat pur și simplu d'a presta jurămêntul diferit, de cât basat pe Art. 1472 C. C. a susținut că urmează ca patron a fi credut pe cuvênt că se găsesce refuit, ceia ce nu s'a încuviințat de judele de pace, condamnândul la plata salariuluĭ pretins de intimat;

Considerând că recurentul apelând la tribunal contra aceĭ cărțĭ de judecată, între altele a invocat că răŭ n'a fost credut pe cuvênt asemănat Art. 1472 C. Civ., cu tóte acestea décă și trib. găsesce că urmeadă a jura este gata a 'l săvîrși;

Considerând că tribunalul neadmițênd de a se presenta jurămêntul de către recurentul Ivanovici pe motiv că a fost refusat înaintea judeluĭ de pace, a violatŭ dreptul d'apărare, de óre-ce în apel procesul se găsea în aceiașĭ stare ca la judele de pace și recurentul nu refusă jurămêntul pur și simplu ci voia a'l înlătura în basa unuĭ text de lege, iar la cas contrariŭ, declară că este gata a'l sevîrși décă și tribunalul în apel va găsi că i se póte deferi.

Pentru aceste motive.

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 130.

PROBA TESTIMONIALĂ. – **Actele stăriĭ civile. – Filiaţiune. Căsătorie.**

1) *In lipsă de actele stăriĭ civile filiaţiunea precum şi legitima căsătoriă a părinţilorŭ se potŭ dovedi prin marturĭ.*

No. 306. – **Respingere**a mijloculuĭ I de casare din recursul făcut de Haim Hofman contra decisiunilor Curţi de Apel din Iaşĭ secţia I No. 811 şi 251 anul 1878, pronunciată în procesul ce a avut cu Elena Brăileanu pentru succesiune.

12 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. N. Mandrea, membru-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra I-lui mijloc de casare: „Curtea de Apel a violat dispositiunile Art. 286, 177 şi 176 C. Civ. din carĭ resultă că simpla posesiune de stat nu dispensă pe aceĭ carĭ reclamă titlu de sociŭ şi efecte civile a căsătorieĭ, de a înfăţişa actul celebrări căsatorieĭ; a interpretat rĕŭ Art. 33 Cod. Civ. care permiţênd a se suplini actul celebrări căsătorieĭ prin proba testimonială a inţeles de sigur că acéstă probă să pórte asupra însuşĭ faptuluĭ celebrări căsătorieĭ, adică asupra actuluĭ ce ar trebui să fie constatat prin actul de celebrarea căsătorieĭ.“

Digitized by Google

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, întimata Elena Brăileanu a acţionat pe recurentul Haim Hofman cerênd a fi obligat în cualitate de părinte de a'ĭ înapoia zestrea reposateĭ mameĭ eĭ anume Feiga Halpel ca moşcenitóre a acestia;

Considerând că recurentul contestând intimateĭ atât cualitatea de fiică legitimă a Fegeĭ, cât şi etistenţa căsătorieĭ luĭ cu Feiga, instanţele de fond în lipsă de actele stăreĭ civile, în privinţa israeliţilor sub reg. organic aŭ fost în drept a admite proba testimonială prin care 'şi-a format convincţiunea, atît că intimata Elena Brăileanu (care înainte d'a primi religiuneaortodoxă se numia Roza) este fiică legitimă a Feigheĭ Halperin cât şi că Feiga a fost casătorită cu recurentul;

Considerând că o atare admitere de martorĭ în lipsa neesistenţeĭ actelor civile a fost în comformitate cu disposiţiunile art. 33 din C. Civ. cu atît maĭ mult că intimata a dovedit şi o posesiune de stat conform art. 293 şi 294 C. Civ. fiind considerată în public şi prin osebite fapte, de fiică legitimă a recurentuluĭ pînă la părăsirea religiuniĭ mosaice la care aparţine.

Că astfel fiind mijlocul invocat se găseşce nefondat.

Pentru, aceste motive.

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 131.

JUSTIFICAREA OPOSIȚIUNEI.

1). *Curtea care admite opositiunea fără ca să fie justificată, violéză legea.*

No. 307. — **Casarea** decisiuni Curți d'apel din Bucureșcĭ secția II No. 6/879 dată în procesul dintre recurenții Toma și Ión, frații Badicioiu cu Ilinca Drăghicĭ Căpățină pentru un loc.

12 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu G. Platan, membru-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare; „Violarea Art. 154 alin. 3 comb. cu art. 157 pr. civ. Curtea de apel a admis opositiunea adversareĭ nóstre fără a cere justificarea eĭ.“

Avênd în vedere art. 154 și 157 pr. civ. Considerând că după citatele articole douĕ sunt condițiunile principale ale admisibilității uneĭ opositiunĭ, 1° de a fi făcut în termen, II de a fi justificată causa absenței de la precedenta înfățișare, motivele căreia se vor discuta și aprecia de tribunal séŭ Curte și se va inscri în josul hotărîreĭ dată în lipsă, décă se priimesce séŭ se respinge opositiunea;

Considerând că Curtea apelativă admitênd opositiunea D-eĭ

Digitized by Google

Ilinca Drăghicĭ Căpăţină. fără a cere justificare, a violat dispositiunile citatelor articole de lege.

Că astfel fiind mijlocul invocat se găseşce fondat.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. S. I.

Digitized by Google

No. 132.

REVISUIRE. CONTRARIETATE DE DECISIUNI. — **Autoritatea lucruluĭ judecatŭ.—Platataxeĭ.—Questiune de apreciare.—Questiune de faptŭ.—Procură.**

1). *Revisuirea uneĭ hotărîrĭ, nu se póte cere de câtŭ la aceiaşĭ instanţă care a pronunciat-o. Când revisuirea este intemeiată pe contrarietate de hotărîrĭ, aceia a înaltuluĭ Divan şi a Curţeĭ de Apel, acéstă din urmă care ţine locului celeĭ dintîĭ are căderea de a resolva cererea de revisuire.*

2). *Prin admiterea revisuireĭ, şi aprecierĭ nuoĭ ce se făcŭ sentinţelorŭ; care nu s'aŭ pututŭ aprecia pe deplinŭ la prima judecată, nu se póte susţine că s'a violatŭ autoritatea lucruluĭ judecatŭ.*

3). *Curtea a pututŭ să apreciese că unŭ apelŭ făcutŭ în timpul regulamentuluĭ organicŭ, a fostŭ cu plata legiuiteĭ taxe.*

4). *Afirmaţiunea curţeĭ că fiulŭ s'a presintatŭ din partea mumeĭ sale, probéză că a avut procură.*

No. 310.—**Respingerea** recursuluĭ făcut de Constantin şi Vasile fraţi Mustacof contra decis. Curţi de Apel din Bucureşcĭ S. II No. 46/79 pronunciată în procesul cu Mihail Xanto pentru revandicarea uneĭ moşiĭ.

13 Noembre 1879.

Digitized by Google

CURTEA,

Ascultând pe d nu E Calligari, presedinte-raportor;

Deliberând,

Asupra I. mijloc de casare. „Curtea de Apel admitênd cererea de revisuire a D-luĭ M. Xanto a violat art. 289, 293 şi 304 pr. C., revisuirea cerută urma a se adresa séŭ la trib. Vlaşca séŭ la curtea de Casaţiune, iar nu la curtea de Apel.“

Considerând că curtea de Apel a admis revisuirea în basa art. 289 în specie pentru contrarietate între decisiunea No. 4 din 1844, dată de Inaltul Divan şi acea cu No. 113 din 1878 dată de curtea de Apel, observând tóte cerinţele acestuĭ articol, căcĭ aceste sentinţe sunt date între aceleaşĭ părţĭ, a supra aceluiaşĭ object, vêndarea moşieĭ Bănescĭ cu aceleaşĭ mijlóce precum tóte acestea se constată din practicalele şi dispositivele ambelor sentinţĭ şi sunt date de aceiaşĭ curte, de vreme ce curtea de Apel de astă-dĭ înlocueşce fostul Inalt Divan şi judecă procesele în ultima instanţă;

Considerând că rĕŭ se pretinde de recurent că curtea a violat art. 293, căcĭ de vreme ce revisuirea erea cerută în contra sentinţiĭ No. 113 din 1878 dată de aceiaşĭ curte, nu se putea adresa cererea de revisuire la nicĭ o altă curte séŭ tribunal de cât la dênsa;

Considerând că nicĭ art. 304 nu s'a violat, căcĭ de vreme, ce este constant, cum s'a zis maĭ sus, că curtea de Apel înlocueşce pe Inultul Divan şi contrarietatea s'a declarat într'o sentinţă a Divanuluĭ de la 1844 şi acea a curţiĭ d'Apel din 1878 nu se póte susţine că aceste sentinţe sunt date de douĕ diferite instanţe;

Considerând că contrarietatea între aceste douĕ decisiunĭ este bine stabilită de curtea de Apel, de vreme ce sentinţa curţiĭ atacată cu revisuire ordonând executarea sentinţiĭ din 1840, care declară vêndarea resîliată, este contrară sentinţeĭ din 1844, care reguleazā modul de liquidare a preţuluĭ pentru executarea acesteĭ vêndĕrĭ.

Asupra mijloculuĭ al II-lea de casare:

Digitized by Google

„Violarea art. 1200 alin. 4 din cod. civ. pentru că curtea când a dat hotărîrea No. 113/78 a avut în vedere dispositivul hotărîrilor divanurilor și discutându-le a găsit că ele nu aveau acelaș object al procesuluĭ presinte.“

Considerând că curtea nu violéză câtuși de puțin autoritatea lucruluĭ judecat prin admiterea revisuireĭ și nouĕ apreciere ce face a sentințelor apreciate deja de dânsa în prima sa hotărîre, căcĭ curtea arată că dînsa nu le-a putut aprecia pe deplin cu ocasiunea primeĭ jutecărĭ, pentru motiv că ele nu'ĭ s'aŭ presentat în copiĭ esacte ci numaĭ în estracte incomplecte, cu atât maĭ mult că tocmaĭ acesta este scopul și resultatu al revisuireĭ, adică d'a se judeca a doua óră în casurĭ anume prevĕdute de lege, litigiurĭ judecate deja o dată de instanța la care se adreséză o asemenea cerere.

Asupra mijloculuĭ al III-lea de casare:

„Curtea a violat art. 301 pr. civ. pentru ca hotărîrea trib. de Vlașca din 1840 cu No. 18, care a pronunciat resilierea remăsese definitivă, prin urmare hotărîrea din 1844 cu No. 4 a Inaltuluĭ Divan și a trib. Vlașca eraŭ hotărîrĭ contrarie și ele trebuiaŭ desființate, iar nu cea din 1840 séŭ cea din 1878.“

Considerând că curtea constatând contradicțiunea între sentința Divanuluĭ din 1844 și acea dată de dînsa la 1878, anuléză pe acéstă din urmă, de unde resultă că departe d'a viola art. 301 pr. civ. 'ĭ s'a conformat cu totul anulând cea din urmă din sentințele declarate contrariĭ;

Asupra mijloculuĭ al IV-lea de casare:

„Curtea a violat art. 232, 247, 248 și 250 din regulam. organic art. 3 și 6 din legea asupra adăogiriĭ taxelor, admițînd că încheierea din 1855 și cele alte sunt hotărîrĭ date conform acestor texte de lege.„

Considerând că dispositiunile acestor articole relative la plata de taxă cu ocasiunea apelurilor pe acel timp eraŭ invocate ca argumente de discuțiune spre a o convinge, că apelŭ în contra sentinței din 1840 nu s'a făcut, însă aceste argumente remîneaŭ la aprecierea curțiĭ de fond care putea să aprecieze că

Digitized by Google

de şi nu se dovedeşte că a fost plătite inttr'o vreme deja aşa depărtată, însă pentru dînsa resultă din cele alte elemente ale procesuluĭ, că acest apel a fost intr'adevĕr făcut, fără ca în acest mod să violeze invocatele articole din regulamentul organic.

Asupra mijloculuĭ V-lea de casare :

„Curtea violéză art. 1169 c. civ. D-lŭ Xanto urma să probeze că C. Mustacov la 1855 a avut procură, iar nu Mustacov să dovedéscă că n'a avut procură de la muma sa."

Considerând că de vreme ce se constată că sentinţa dată la 1855, că C. Mustacov s'a presentat din partea mumeĭ séle, curtea a putut aprecia că o asemenea afirmaţiune făcută în sentinţă dovedesce îndestul că C. Mustacov a vut procură în regulă fără ca sentinţa sa să fie pentru acésta supusă recursuluĭ în Casaţie, avênd dînsa suverana apreciare a probelor ce se înfăţişéză înaintea sa, şi prin urmare n'a violat nicĭ art. 1169.

Prin urmare tóte acestĕ mijlóce de casare se găsesc neintemeiate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secţia I.

Digitized by Google

No. 133.

CONSTITUIREA CURȚIEI. — **Minorĭ. — Comunicarea decisiuni. — Moșnenĭ. — Hotărîre. — Executarea eĭ.**

1). *Simpla alegațiune că póte să fie și moșnenĭ minorĭ, nu trebue să facă pe curte a se constitui cu procurorŭ.*

2). *Cetele moșnenilorŭ fiindŭ o colectivitate, este suficientŭ a lise comunica unŭ singurŭ actŭ pentru a li se pune în vederea tutulorŭ.*

3). *O hotărîre nu-și perde puterea lucruluĭ judecatŭ de câtŭ daca se lasă în părăsire neesecutată unuĭ interval de 30 anĭ.*

No. 311. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de moșneniĭ Mărășescĭ contra decisiuni curțiĭ de Apel din Crajova S. I No. 1058 din 1878 pronunciată în procesul ce aŭ avut cu Prințul N. G. Bibescu pentru contestațiune la executare.

16 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Filiti, membru-raportor;

Pe. D. G. Filiti procurorgeneral în conclusiunĭ;

Deliberând,

Asupra I mijloc de casare: „Violarea art. 2 din legea din din 1877, căcĭ fiind interese de minorĭ n'a luat parte procurorul“

Digitized by Google

Avênd în vedere că din decisiunea a căreĭ casare se cere, resultă că recurenţiĭ moşneni Mărăşescĭ aŭ făcut contestaţie la executarea hotărîreĭ fosteĭ Inalte curţi No. 73 din anul 1843 pronunciată asupra procesuluĭ de hotărnicie ce aŭ avut cu prinţul G. D. Bibescu;

Considerând că recurenţiĭ înaintea instanţeĭ de fond n'a afirmat şi constatat că a existat minorĭ ca în instanţă să fi putut avea loc conclusiunile Ministeruluĭ public, ci numaĭ s'a alegat că la pronunciarea hotărîreĭ ce se executa aŭ putut fi moşneni majorĭ, dér în urmă aŭ putut muri parte din eĭ şi moşcenitoriĭ să rămâe minorĭ, cărora urma să li se comunice hotărîrea cu titlul esecutoriŭ;

Considerând că o asemenea alegaţiune neprobată din partea recurenţilor înaintea curţiĭ de fond, nu putea indatora instanţa d'a fi constituită cu procuror, cu atât maĭ mult că nicĭ a fost invocată de recurenţĭ, relativ la judecarea contestaţiuni, ci pentru necomunicarea hotărîrea cu formula executorie care să formeze al doilea motiv.

Prin urmare acest motiv se găseşce neintemeiat.

Asupra al II-lea şi al III-lea mijloc de casare:

„Violarea art. 398 pr. civ. comb. cu art. 780 c. civ. căcĭ nu s'a făcut comunicarea conform acestor articole, a hotărîreĭ, esecutarea este déră nulă.“

"S'a violat principiul că în materie de executare de hotărîrĭ se aplică tóte regulele şi formele de procedură, care sunt în vigóre în momentul executori. Curtea aplică şi interpretéză greşit art. 75 relativ la citarea moşnenilor.“

Considerând că cetele moşnenilor fiind o colectivitate atât după procedura vechiuluĭ cod Caragea cât şi după noua procedură, comunicarea li se face ptintr'un singur act ce se pune în vederea tutulor nefiind necesitate d'a se face comunicarea fie cărui individ în parte, cu atât maĭ mult cu cât curtea constată că executarea hotărîreĭ definitive s'a început încă sub imperiul legiĭ Caragia;

Considerând că chiar d'ar fi esistat minori la începerea exe-

Digitized by Google

cutărĭ, ceia ce numaĭ s'a alegat, dér nu s'a probat înaintea curţiĭ de fond, totuşĭ nu maĭ necesita o comunicare a parte pentru eĭ, de óre-ce tóte actele de procedură pentru moşnenĭ se fac colectiv, căcĭ a admite contrariŭ, nu s'ar maĭ termina nicĭ odată un atare proces în care ar figura cete de moşnenĭ.

Că prin urmare şi aceste mijlóce de casare se găsesc nefondate.

Asupra al IV mijloc de casare:

Omisiune esenţială, căcĭ curtea nu zice nimic asupra celor ce am invocat că adică: nicĭ-o-dată în nicĭ un mod nu li s'a comunicat moşnenilor nicĭ plan nicĭ carte de hotărnicie."

Considerênd că în specie nu era vorba de o hotărnicie făcută după noul regulament de hotărniciĭ din anul 1868, ci de executarea uneĭ hotărîrĭ a fósteĭ înalte curţĭ cu No. 73 din anul 1846, pronunciată asupra confirmăriĭ uneĭ hotărniciĭ ordonată de acea curte după legile în vigóre la acea epocă în judecata ce se urma între Prinţul Bibescu cu recurenţiĭ moşnenĭ pentru alegerea pămêntuluĭ cumpĕrat.

Că ast-fel fiind şi acest mijloc, cată a se respinge ca nefondat.

Asupra al V-lea mijloc de casare: „Violarea art. 7 comb. cu art. 10 c. car. care nu este de cât acceiaşĭ dispositie cu acea a art. 404 pr. civ., că décă o hotărîre nu s'a executat 30 anĭ perde autoritatea lucruluĭ judecat şi art. 27 din leg. din 1852 despre impedicărĭ, acéstă prescripţiune curge de la data hotărâreĭ şi trebue executare séŭ început de executare, iar nu o simplă petiţie."

Considerând că curtea de fond constată în fapt că cererea de executare s'a făcut de către partea intimată încă de la 5 Octombre 1848, după cum resultă din lucrările aflate în dosarul trib. Mehedinţĭ şi că de la această epocă şi până la 19 Aprilie 1877 când s'a executat nu sunt trecuţĭ treĭ-decĭ de anĭ aĭ prescripşiuniĭ ca hotărîrea să'şĭ pérdă puterea lucruluĭ judecat, de óre ce partea indreptăţită n'a lăsat în părăsire o atare executare în acel interval, ci a stăruit pentru efectuarea

Digitized by Google

executăriĭ a căriĭ prescripţiune nu póte curge de la data hotărîreĭ, ci de la lăsarea în părăsire a executări.

Că prin urmare şi acest din urmă mijloc se găseşce nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinga, ctc.

Dată, etc.

Secţia I.

Digitized by Google

No. 134.

CREANȚA. **Tabloul creditorilor.** –

1). Numaĭ aceĭ creditorĭ hipothecarĭ primézĕ şi urmézĕ a fi trecuţĭ în tabloŭ, a cărora creanţă sunt liquide şi exijibile.

No. 312. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de stat contra decisiuni Curţi d'apel din Crajova S. II. No. 1242 anul 1874 pronunciată în procesul ce a avut cu Const. Diaconu Dumitru şi altul pentru contestaţie la tabloul de ordine.

17 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nul P. Orbescu, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare: „Curtea violézĕ principiul după care creditoriĭ ipotecarĭ primézĕ pe ceĭ chirografarĭ călcând şi dispositiile clare ale art. 574. al 2 comb. cu art. 589 şi următoriĭ pr. civ."

Avênd în vedere că după cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, statul a făcut contestaţie la tabloul de ordinea creditorilor luĭ C. Poppescu pe motiv n'a fost trecut cu garanţia datŭ de acesta pentrufuncţiunea ce a ocupat Brătăroescu şi I. Constantinescu;

Considerând că atît advocatul statuluĭ, înaintea instanţeĭ de fond a recunoscut că creancia statuluĭ nu este încă liquidă şi e-

Digitized by Google

xigibila cât și Curtea de Apel constată acésta, prin urmare o atare creanciá nu se putea trece în tabloul de ordinea creditorilor luĭ C. Popescu, pe cât suma pentru care statul voia a fi trecut era necertă ,neliquidă și neexigibilă ;

Considerând că numaĭ aceĭ creditorĭ ipotecarĭ priméză și urméză a fi trecuțĭ în tobloŭ, a căror creanțe se găsesc liquide și exigibile, ceia ce nu a existat în specie.

Că ast-fel fiind n'a violat întru nimic citatele articole și prin urmare mijlocul invocat se găsesce nefondat și ca atare cată a fi respins.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 135.

PREOTU. — **Jurămînt. — regulamentul Sinodal.**

1). *Singura împrejurare că regulamentulŭ sinodalŭ popresce pe preoţĭ de a săvîrşi jurămîntŭ, nu dă drept trib. ca să ia simpla arătare a preotuluĭ dreptŭ depositiune prin jurămîntŭ.*

No. 313. — **Cassarea** sentinţeĭ trib. Covurluiu No. 105 anul 1878 pronunciată în procesul dintre recurentul I. Caramanlâu cu Economul Ión Severin pentru plata unor lucrărĭ

19 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nul E. B. Calligari, rapor-preşedinte ;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare tras din violarea art, 1208 şi 1209 C. C. şi rea interpretare a art. 42 din regulam. de disciplină bisericéscă scutindŭ pe preotul pârât de jurămênt şi neadmiţênd alt mod de probare al pretenţieĭ ce făceam ;

Avênd în vedere că din sentinţa supusă recursuluĭ resultă că recurentul I. Caramanlâu în cualitate de meşter-architect a acţionat pe intimatul protoereŭ Severin cerênd a fi obligat la plata a 46 galbenĭ costul unor reparaţiuni făcute la casele séle dupe angajamentul ce a avut ;

Considerând că recurentul înaintea tribunaluluĭ a diferit ju-

Digitized by Google

rămêntul decisoriŭ inttmatuluĭ asupra acestor fapte pe care jurămênt trib. la înlăturat basându-se pe dispositiile art. 42 din reg. pentru disciplină bisericéscă, care scutesce de jurămênt pe persónele erarhieĭ bisericeștĭ și 'l-a înlocuit prin simpla afirmațiune a preotuluĭ, basîndu-se pe acéstă afirmațiune pentru a condamna pe reclamant;

Considerând că trib. declarând că simpla afirmațiune a preotuluĭ echivaléză cu jurămêntul deferit de reclamant, schimbă propunerea făcută de acesta și violéză art. 1208 și 1209 care prevede un jurămênt formulat în mod legal și nu o simplă afirmațiune;

Considerând ca décă regulamentul sinodal în art. 42 opresce pe preot d'a face jurămênt, tribunalul nu póte să admiță, ca preotul prin o simplă afirmațiune să obțină condamnarea adversaruluĭ sĕŭ, ci înlăturând jurămêntu propus ca inadmisibil în fața unuĭ preot, trebuia să admită alte mijlóce de dovedire décă se invócă de reclamant;

Considerând că recurentul a cerut în mod subsidiar d'a se face anchetă in facia loculuĭ prin esperțĭ spre a se constata că lucrările sevârșite de el la casele intimatuluĭ nu sunt de acelea carĭ cădea in sarcina architectuluĭ ci lucrărĭ noĭ de o altă natură;

Considerând că trib. refusând asemenea probă din partea recurentuluĭ dupe ce nu admisese nicĭ jurămêntul în modul propus de reclamant a violat și dreptul de dovedire din partea reclamantelui.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 136.

VINDARE PRIN LICITAȚIE.

1). *După regulile vînzăriĭ prin licitație cumpărătorulŭ sĕŭ adjudecatarulŭ nuare maĭ multe drepturĭ de câtŭ avea expropriatulŭ asupra imobiluluĭ vîndutŭ.*

No. 315. — **Cassarea** decisiuni Curți d'apel din Iași secția I. No. 133 anul 1876 pronunciată în procesul dintre recurentul D-r. Anastasie Fĕtu cu D-na Smaranda Morutzi pentru contestație la urmărire.

19 Noembre 1879.

CURTEA,

Acultând pe d-nul Th. Roseti, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra I. mijloc de casare: „Rea interpretare a art. 786 Cod. Civ., în fapt se constată că D. Moruzi avea a 3-a parte liquidată și determinată în moșia Vârful Câmpuluĭ și în asemenea împrejurare sórta ipoteceĭ nu póte se depande de prescriptul verbal al impărțeleĭ, fiind că licitațiunea nu este atuncĭ uă operațiune preparatóre a impărțeleĭ, ci însușĭ împărțiala.“

Vĕdênd art. 786 Codul Civil și art. 565 pr civ.

Considerând că presumțiunea în temeiul căria fie care coerede e considerat că a moștenit singur, și imediat tóte bunurile care compun partea sa, sĕŭ care 'i a căḑut prin licitație și că, n'a fost nicĭ o dată proprietar pe cele alte bunurĭ

Digitized by Google

ale succesiunei, este uă presumpţiune, care 'şi are aplicaţiunea numai în caz de partagiŭ, adică între coeredi, când averea succesiunei se împarte între dênşii atribuindu-se fie-căria în natură porţiunea ce i se cuvine, în temeiul dreptului sĕŭ succesoral, séŭ când unul din coeredi devine singur adjudicatar al avereĭ succesiuneĭ, când ênsă nu e chestiune de partagiŭ ci de uă curată vêndare precum e casul când uă terţie persónă devine adjudicatar al unuia séŭ tutulor bunurilor succesiuneĭ, atuncĭ acéstă presumpţiune creată pentru casul special al partagiuluĭ succesorilor, nu 'şĭ are nicĭ uă aplicaţiune, de unde resultă că adjudicaţiunea prin licitaţiune în favórea unuĭ terţiĭ a unuĭ imobil succesoral fiind întru cât priveşce raporturile dintre adjudicatar şi coeredĭ colicitanţĭ uă adevĕrată vêndare, regulile şi principiele vêndareĭ 'şĭ aŭ singure aplicaţiunea în asemenea casŭ ;

Considerând că după regulile generale ale vêndĕreĭ şi acelea ale vândĕreĭ prin licitaţiune în special, cumpărătorul sĕŭ adjudicatarul ne avênd maĭ multe drepturĭ de cât acelea ce avea şi expropriatul asupra imobiluluĭ vêndut (art. 565 p. c.) ipoteca constituită de unul din coeredĭ pe partea sa indivisă remasă neatinsă şi continue a afecta imobilul adjudecat în mîna terţiuluĭ adjudicatar, décă acesta n'a avut grijă d'a purga maĭ întêiŭ de acea ipotecă imobilul ce a cumpĕrat la licitaţiune ;

Că în specie Curtea din Iaşi netăgăduind luĭ Anastasie Fătu cualitatea de creditor ipotecar în partea indivisă a eredeluĭ C. D. Morutzi în moşia Vârful Câmpuluĭ, cumperătă prin licitaţie de terţia persónă Smaranda Morutzi şi refusându-'i dreptul de a urmări acéstă moşie în mâna actualuluĭ deţiitorŭ, a violat manifest art. 565 pr. civ., aplicând greşit art. 786 din codul civil.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, Secţia I.

Digitized by Google

No. 137.

QUESTIUNI DE FAPTŬ. **Daune. — Somaţiune. — Despăgubire în totalŭ**

1) *Instanţa de fondŭ este suverană în apreciarea quantuluĭ de despăgubire cuvenite arendaşuluĭ din cause fortuite.*

2.) *O somaţiune făcută uneĭ părţĭ pentru obligaţiunea ce 'şi a luatŭ prin o convenţiune, este suficientă pentru punerea în întîrdiere a părţiĭ, devenită responsabilă din momentulŭ primireĭ somaţiunĭ.*

3). *Când coproprietariĭ condamnaţĭ la o despăgubire nu arĕt la judecată partea indivisă a fie-căria, cu drept cuvîntŭ Curtea îĭ condamnă în totalŭ pe toţĭ, remànândŭ la eĭ în urmă să se reguleze.*

No. 316. — **Respingerea** a cincĭ mijlóce de casare din recursul făcut de Al. Lupescu şi altul contra decis. Curţi d'apel din Bucureşci S. III. No. 285 anul 1877 pronunciată în procesul ce aŭ avut cu I. Părăianu şi alţiĭ pentru daune.

20 Noembre 1880.

CURTEA,

Ascultând pe d.nul Al. Cantacuzin, membru-raportor ;

Deliberând ;

Asupra mijloculuĭ I. şi II. de casare :

Digitized by Google

„Curtea comite o comisiune esenţială violând art. 37 alin 3 şi art. 36 alin. 2 din legea org. a Curţiĭ de casaţie.“

„Eróre grosieră de fapt prin contradicţiune ce resultă din motivele Curţiĭ asupra unuia şi aceluiaşĭ fapt identic, căcĭ pe când într'un loc se constată că móra a fost distrusă cu totul, într'altul se zice că móra a funcţionat cu un numĕr de róte de la 1—3 ceia ce esclude distrugerea totală a moriĭ.“

Avênd în vedere că din decisiunea supusă recursuluĭ resultă că C. Ionescu şi I. Constantinescu a acţionat pe I. Părăianu pe de o parte d'a resilia contractul pentru arenduirea moriĭ dupe moşia Fundeni Dómnei, pe motiv că a fost distrusă din cas fortuit şi Părăianu nu s'a ţinut de condiţiunile contractuluĭ de a o repara la timp, iar pe de alta d'a se obliga Părăianu la daune interese;

Avênd în vedere că Părăianu la rîndul sĕŭ ca arendaş a chemat în garanţie pe proprietariĭ aceĭ moşiĭ Prinţul Dim Ghica, Sindicatul Vlasto şi Marchisul de l'Aubespine spre a fi obligaţĭ aceştia să supórte plata la care va fi obligat dênsul către sub arendaşi Ionescu şi Constantinescu ;

Considerând că Curtea de fond examinând actele şi propunerile părţilor, constată în fapt că douĕ aŭ fost inundaţiunile, cari aŭ distrus móra şi a stat în nelucrare 1° de la 29 Marte 1875 şi pînă la 17 Noembre 1875, în care timp a umblat neregulat móra şi pentru care timp pentru sub-arendaş acordă o despăgubire de leĭ 6272 banĭ 90 cât s'a apreciat de Curte atît pe timpul cât a umblat neregulat móra şi pe timpul de la 19 Iuniŭ de când aŭ fost somaţĭ proprietariĭ a face repaţie dupe contract cât şi treĭ sĕptămînĭ cât móra a stat cu desevârşire, şi II-a inundaţie care a distrus cu desevârşire móra a fost la 21 Noembre 1876 ;

Considerând că aceste fapte Curtea le constată că resultând din espertisa rînduită de tribunal cât şi din netăgăduirea părţilor înaintea eĭ, prin urmare nu esistă nicĭ o contradicţiune, în considerantele decisiuni Curţiĭ, care pentru înteia inundaţie constată că móra a umblat neregulat, iar pentru a doua inundaţie că a fost distrusă cu desevârşire;

Digitized by Google

Considerând că în aprecierea unor atarĭ fapte judecătoriĭ fondului sunt suveranĭ și prin urmare scap controlului acesteĭ Curțĭ;

Că ast-fel fiind aceste mijlóce se găsesc nefondate.

Asupra al III mijloc. „Curtea violéză art. 1087 C. civ, căcĭ acordă părțiĭ adverse o despăgubire maĭ mare de cât simpla remisă a analogieĭ de arendă, fiind stipulat între părțĭ, că în cas de desființare a moreĭ prin forță majoră proprietariĭ să bonifice arendașuluĭ numaĭ analogia arendeĭ.“

Considerând că pe cât timp Curtea constată că proprietariĭ și în urma somațiuniĭ de la 19 Iuniŭ aŭ neglijat facerea reparațiunĭ moreĭ spre a se putea folosi arendașul de dênsa, conform contractuluĭ și acea reparațiune a efectuat'o tocmaĭ la 18 Noembre, prin urmare Curtea de fond a fost în drept a aprețui în suveranitatea sa paguba suferită de arendașŭ și beneficiul ce ar fi realisat, décă proprietariĭ n'ar fi pus negligență la reparațiunea moreĭ;

Că prin urmare acest mijloc se găsesce nefondat.

Asupra al IV mijloc de casare:

„Violarea principiuluĭ relativ la obligațiunile fără termen, căcĭ simpla somațiune nu putea să producă contra nóstră efectul imediat de punerea nóstră în întîrziere.“

Considerând în drept că o somațiune făcută uneĭ părți în conformitate cu dispositiunile legeĭ de a îndeplini obligația ce 'și a luat prin o convențiune, este suficientă pentru punerea în întîrziere a părțiĭ, care devine responsabilă de neesecutarea obligațiuniĭ din momentul primireĭ somațiuniĭ.

Că ast-fel fiind și acest mijloc se găsesce neîntemeiat.

Asupra al V, mijloc de casare:

„Curtea violéză principiul de drept cum că codebitoriĭ nu plătesc de cât în proporțiune cu dreptul și îndatorirea fie-căruia.“

Considerând că din decisiunea Curțiĭ nu resultă că coproprietariĭ acționațĭ în despăgubire să fi făcut vre-o propunere avênd de object d'a arăta care e partea indivisă a fie căruia spre a fi supușĭ în cas de condemnațiune la despăgu-

Digitized by Google

bire numaĭ în proporţiune cu drepturile fie căruia, că ast-fel fiind Curtea nu putea de cât să fixeze în total suma condemnaţiuniĭ, remânênd ca coproprietariĭ să 'şĭ reguleze între dênşiĭ cât aŭ să plătécă fie-care din suma daunele la care aŭ fost condamnaţĭ.

Că prin urmare şi acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 138.

SUBSTITUŢIUNI. — **Cod. Caragea. — Omisiune.**

1). *Substituţiunile fideĭ comisariĭ după legea Caragea aŭ fostŭ învoite până la promulgarea nuouluĭ cod. civile.*

2). *Nu există omisiune essenţială când testamentul care constitue substituţiunea a fost singurul act constitutiv de proprietate ce a servit de bază la formarea ipotheceĭ.*

No. 320. — **Respingerea** o parte din mijlócele de casare din recursul făcut de Aristid Pascal, ca procurator a preotuluĭ Const. Nicolae contra decisiuniĭ Curţiĭ de Apel din Bucurescĭ s. II. No. 161 1879 dată în procesul cu casa repos. G. Varlam pentru anularea uneĭ urmăriri.

23 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Scarlat Ferichide, membru-raportor;

Pe d. G. Filiti, procuror-general ;

Deliberând,

Asupra I. mijloc de casare: „Curtea admite ca substituţiunile ar fi fost permise sub cod. Caragea, de óre ce nu a fost definse printr'un text de lege espres şi ca reeşind din art. 40 part. IV Cap. III. şi art. 3 de la vîndărĭ Cod. Caragea când

Digitized by Google

curtea recunósce pe d'o parte că substituţiunile sunt contrariĭ interesuluĭ general al societăţiĭ iar pe d'alta recunóşte validitatea lor, face o manifestă violare a art. 4 de la tocmelĭ.

„Curtea face o rea aplicaţiune a art. 40 part. IV Cap. III şi art. 40 part. IV Cap. III şi art. 3 de la vîndărĭ când admite că în virtutea acestor articole substituţiunile eraŭ permise".

Avênd în vedere că după cum resultă din decisiunea a cării casare se cere d-l G. Bolintinénu în cualitate de tutore adhoc al minorilor luĭ G. Varlam a făcut contestaţie la urmărirea silită a moşieĭ Bilciurescĭ, proprietatea lui G. Varlam făcută de către creditor-ipotecar, recurentu preotul Const. Nicolau, pe motiv că acéstă moşie ar fi inalienabilă după testamentul cu anul 1844 Septembre 16, care în privinţa acesteĭ moşiĭ conţine o substituţiune fideĭ comisarie în favórea descendenţilor luĭ G. Varlam:

Considerând că atât sub vechiul drept roman cât şi sub imperiul coduluĭ Caragea substituţiunile fidei comîsorie nu erau definse ci din contră din combinaţia osebitelor disposiţiĭ a acesteĭ legĭ, resultă că era admise asemenea substituţiunĭ pînă la promulgarea şi punerea în lucrare a nouluĭ codice, ca rele prohibă espres ceia ce şi Curtea de fond recunósce;

Considerând că décă curtea arată care a fost ideia legiuitoruluĭ modern pentru prohibiţiunea unor atare substituţiunĭ, nu este maĭ puţin adevĕrat că legiuitorul Caragea la epoca promulgăriĭ aceĭ legĭ nu avea în spirit nisce atarĭ ideĭ şi prin urmare nu defindea asemenea substituţiunĭ, care nicĭ că puteau intra sub previsiunile art. 4 de la tocmelĭ C. Caragea, neflind nicĭ în potriva pravilelor nicĭ în contra bunelor moravurĭ.

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găsesce nefondat.

Asupra al II mijloc de casare:

„Curtea declarând că principiul publicităţiĭ drepturilor reale şi a sarcinilor ce grevează proprietatea nu era admis în România înaintea promulgăriĭ nouluĭ cod. civ., violéză tóte le-

Digitized by Google

gile, relative la acéstă materie anterióră noului cod. civil".

Considerând că pe cât recurentu nu specifică care a nume text de lege s'a violat, ci invócă violarea tutulor legilor, un asemenea motiv nu póte fi discutat și nicĭ póte fi admisibil.

Prin urmare și acest mijloc cată a se respinge ca atare.

Asupra al III mijloc de casare :

„Curtea comite o misiune esențială când nu se pronunciă asupra punctuluĭ sulevat de nime, că pretinsul testament nu este legalisat și că ceĭ ce'l exibă nu probéză cu nimic că ar fi măcar veridic".

Considerând că în acéstă privință nu există vre o omisiune esențială, de óre-ce testamentul cu anul 1844 Sept. 16 care constitue substituțiunea în privința moșiiĭ Bilciurescĭ ipotecată de G. Varlam, recurentuluĭ preot, a fost singurul act constitutiv de proprietate ce a servit de bază la formarea aceĭ ipotecĭ și pe care recurentu 'l-a avut în vedere fără a'l contesta.

Că ast-fel fiind și acest mijloc se găsesce nefondat.

Asupra al IV mijloc de casare :

„Curtea violéză art. 654 c. civ. și art. 1 din c. Caragea pentru moscenire. Pretinsul testament ce conține substituțiunea este din anul 1844 și minoriĭ contestatorĭ sunt născuțĭ sub codul nou."

Considerând că conținutu art. 654 c. civ. nou, nu'șĭ póte avea aplicațiune în specie și nicĭ că s'a violat întru ceva de Curtea de Apel, de óre-ce n'a fost vorba de punerea peceților asupra averiĭ testatoruluĭ.

Prin urmare și acest mijloc se găsesce nefondat și ca atare urméză a se respinge.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

S. I.

Digitized by Google

No. 139.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDICAT. **Omisiunea esenţială.**

1). *Este autoritatea lucruluĭ judecat, când instanţele judecătorescĭ constată că judecata s'a urmat între acelésĭ persóne avênd acelaşĭ obiect.*

2) *Nu este omisiune esenţială, când hotărîrea a fost invocată ca să dovedéscă cu totul alt ceva de cât să combată autoritatea lucruluĭ judecat.*

No. 322.—**Respingerea** recursuluĭ făcut de Păuna, socia şi tutórea caseĭ rĕp. Ión Trotea contra decisiuniĭ Curţeĭ de Apel din Craiova s. II No. 153 1878, dată în procesul cu. Petru Drăguţoiu şi Ióna Stan Greveĭ.

26 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. N. Gherasi; membru-raportor,

Pe d. G. Filiti, procuror-general;

Deliberând,

Asupra I mijloc de casare: „Greşită aplicare şi violarea art. 1201 C. civ. căcĭ noĭ avem proprietatea şi drepturĭ ca moscenitorĭ aĭ părinteluĭ nostru a acelor 110 stînjenĭ Brades."

Avênd în vedere că după cum resultă din decisiunea a căriĭ casare se cere, recurenta Păuna, soţia repos. I Fratea a

Digitized by Google

acţionat pe intimaţĭ cerênd a fi obligaţĭ a'ĭ lăsa în stăpânire 40 stânj. moşie din hotaru Bradeţu;

Considerând că intimaţiĭ înaintea instanţelor de fond ca mijloc de apărare au invocat autoritatea lucruluĭ judecat resultând din sentinţa trib. Mehedinţĭ cu No. 27 din anul 1847 şi decis. Curţi din Crajova cu No. 7 din anul 1849 pronunciate asupra procesuluĭ tratat atuncĭ între intimat Petru Drăgăţoiu cu Ión Tratea, sociul recurenteĭ pentru însuşirea acelor 40 stînjenĭ moşie şi prin care hotărîrĭ li s'au recunoscut intimaţilor dreptu de stăpînire asupra acelor 40 stînjenĭ moşie din hotarul Bradelu;

Considerând că instanţele de fond constată că esistă tóte condiţiunile autorităţiĭ lucruluĭ judecat, prevĕdute de art. 1201 C. Civ. de óre-ce judecata s'a urmat între aceleaşĭ persóne avênd acelaşĭ object şi aceiaşĭ causă;

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găsesce nefondat.

Asupra al II mijloc de casare:

„Omisiune esenţială d'a se pronuncia asúpra menţionateĭ hotărîrĭ pe care am prsentat-o combătând autoritatea lucruluĭ judecat invocată de adversarĭ".

Considerând că partea recurentă înaintea curţiĭ de fond a invocat hotărîrea cu No. 57 din anul 1859 numaĭ spre a dovedi că reposatul Ión Fratea sociul sĕŭ ar fi fost minore la judecata urmată în anul 1847, iar nu spre a combate autoritatea lucruluĭ judecat, de óre ce la acea hotărîre din anul 1859 intimaţiĭ nicĭ că a figurat, prin urmare omisiunea ce se invócă nu póte fi esenţială;

Asupra al III mijloc de casare:

„Esces de putere şi denaturarea hotărîreĭ din 1859 prin care se constată positiv că părintele minorilor de aḑĭ era minore în 1849 şi nerepresentat legalimente în acea judecată ce nu i se póte opune aḑĭ".

Considerând că pe cât intimaţiĭ nu s'a constatat că a figurat în judecata din 1859 când s'a pronunţat hotărîrea Curţiĭ cu No. 57 în care se face menţiune despre minoritatea

Digitized by Google

repos. sociŭ al recurenteĭ Ión Trotea cu atât maĭ mult că Curtea discută şi se pronunciă că n'a putut fi convinsă despre identitatea persóneĭ luĭ Ión Trotea, prevĕzută în hotărîrea cu No. 57 din 1859 ca minor din acea a luĭ Trotea sociul recurenteĭ cel ce a figurat în judecată cu intimaţiĭ din anul 1847 şi în atare aprecierĭ judecătoriĭ fondului sunt suveranĭ.

Că ast-fel fiind şi acest mijloc se găsesce nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

S. I.

Digitized by Google

No. 140.

DOTA. **Prejudiţiĭ.—Mijlóce fără interes.**

1) *Când Curtea constată din acte că există dolŭ şi prejudiţiĭ, asemenea acte pot fi atacate ca viclene.*

2) *Sunt fără interes mijlócele de casare când decisiunea se menţine pe alte, considerante de drept şi de fapt.*

No. 323. – **Respingerea** recursuluĭ facŭt de I. Bojoiu contra decisiuniĭ curţiĭ de Apel din Crajova s. II No. 59 din 1875 data în procesul cu Elisabeta Dobricénu pentru anularea uneĭ arenduirĭ.

26 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. G. Platon, membru-raportor ;

Deliberând,

Asupra I mijloc de casare: „Violarea principielor de drept carĭ serv de fundament art. 975 C. Civ. Nicĭ frauda şi prejudiciul nu se presupun nicăerĭ, curtea nu constată esistenţa prejudiciuluĭ pentru care pronunciă anularea contractuluĭ de arendare".

Avênd în vedere că după cumŭ resultă din decisiunea a cărĭĭ casare se cere, recurentul Bojoiŭ a acţionat pe intimata ce-

Digitized by Google

rênd a fi obligată aĭ recunósce arenduirea moşieĭ sele dotale numită Vlaşca de către sociul C. Dobriceanu pe termen de cincĭ anĭ;

Considerând că Curtea de fond constată în fapt că această arendare s'a urmat de către fostul sociu al intimateĭ în urma cereреĭ de separaţiunea patrimoniuluĭ, voind în colusiune cu recurentul Bojoiu ca prin dol să aducă un prejudiciu intimateĭ prin faptul, că in contractul de arenduire se prevedea că a respuns înainte sociuluĭ două miĭ galbenĭ din arendă, când prin osebit act recurentul se da dator către fostul soţŭ acea sumă, prin urmare asemenea acte din partea sociuluĭ în urma cereri, de separaţiune a patrimoniuluĭ nu puteau fi considerate ca acte de pură administraţiune prevĕzută de art 1263 C. Civ. pe cât lipsea buna-credinţă, atât din partea soţuluĭ cât şi din partea recurentuluĭ care inconivenţă prin dol voia a prejudecia pe intimata ;

Considerând că décă prejiudiciul n'a apucat a avea loc acesta a fost din causa indepedentă de voinţa recurentuluĭ şi a fostuluĭ sociŭ, de óre ce s'a descoperit de intimata actul secret prin care recurentul se obligă a respunde luĭ Do briceanu aceĭ două miĭ galbenĭ pe care în contract se declară de plătiţĭ înainte, prin urmare atit dolul cât şi prejiudiciŭ esistând, nişce atare acte, dupe disposiţiunea art. 975 C. Civ. póte fi atacate ca viclene.

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găseşce nefondat.

Asupra al II şi III mijloc de casare tras din violarea art. 1263 comb. cu 1248 şi rea interpretare a art. 1269 C. Civ.

Considerând că ambele aceste mijlóce se găsesc fără interes a se maĭ discuta pe cât decis. Curţiĭ se menţine pe considerante de fapt şi de drept asupra esistenţeĭ dolului şi a prejiudiciuluĭ, pe care Curtea le constată şi dupe care asemenea acte sunt isbite de nulitate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 141.

DREPT DE PROPRIETATE. -- **Jurămênt supletoriu. Inceput de probă.**

1) *Cândŭ din actulŭ autenticŭ Curtea constată dreptulŭ de proprietate asupra unuĭ imobilŭ alŭ uneĭ singure persóne, a pututŭ considera acésta ca unŭ începutŭ de probă pentru a deferĭ jurămêntulŭ supletoriŭ.*

No. 324. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de DD. Maria şi I. T. Daniilovicĭ contra decisiuni Curţi de Apel din Crajova s. I cu No. 167 anul 1878 pronunciată în procesul cu Dim. T. Daniilovicĭ pentru avere.

27 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând raportul făcut în causă.

Deliberând,

Asupra motivelor de casare: 1) „Curtea comite o patentă violare de lege admiţênd ca probă în favórea adversaruluĭ nostru jurămêntul supletoriŭ, fără să esiste un început de probă. *II)*. Curtea comite un esces de putere şi o denaturare a actuluĭ ce interpretéză, adecă a testamentuluĭ din 1868 când ia drept bună şi adevărată numaĭ acele declaraţiuni din testament, carĭ vin în contra nóstră iar nu şi pe acele carĭ vin în favórea nóstră."

Avênd în vedere că specia acestuĭ proces este cererea recurenţilor Maria T. Daniilovicĭ şi I. T. Daniilovicĭ de a li se

Digitized by Google

recunósce dreptul d'a impărţi egal cu intimatul Dumitrache T. Daniilovicĭ una pereche case cu locul lor ale acestuĭ din urmă ca avere lăsată prin testament moşcenire de la reposatul lor părinte Tudor Daniilovicĭ.

Considerând că din sentinţa Trib. Mehedinţĭ No. 72 anul 1879 cum şi din decisiunea atacată în Casaţie, resultă că Casa în cestiune cu locul eĭ este cumpărată de intimat de la Primăria Severin cu act în regulă şi prin urmare avere a sa proprie, ér nu remasă de moscenire de la reposatul lorŭ părinte;

Considerând că pentru stabilirea acestuĭ drept de proprietate, instanţele de fond s'aŭ basat nu numaĭ pe actul de cumpărătóre presentat de intimat, dér încă şi pe jurămêntul supletoriu săvârşit de dênsul spre complecta convincţiune a lor;

Considerând că ast-fel fiind jurământul prestat de intimatul nu se póte zice că s'a săvârşit fără început de dovadă, de óre ce dăn ul a presintat nu numaĭ început de dovadă, dér actŭ, în tótă regula şi necontestat de nimenĭ şi ca instanţele de fond supunêndu'l şi la prestare de jurământ n'a violat nicĭ o lege;

Asupra al II motiv mencionat mai sus.

Considerând că decisiunea atacată constatată că de şi în testamentul repos. Tudor Daniilovicĭ se face menţiune şi de acéstă casă dér de óre-ce s'a probat că ele eraŭ proprietate esclusivă a intimatuluĭ. din eróre s'a trecut în testament, de óre-ce de functul nu avea nicĭ cel maĭ mic drept a menciona de dênsele şi ast-fel testamentul remas în tótă puterea sa nu póte fi esecutat de cât numaĭ în ceia ce privesce averea defunctuluĭ, iar nu şi în partea ce s'a dovedit că este avere streină, ast fel că Curtea nu numaĭ că n'a violat şi n'a făcut nicĭ un esces de putere dér s'a comformat între tóte dreptuluĭ de suverană apreciare ce are ca instanţă de fond şi dér şi acest al doilea motiv urméză a fi respins ca nefondat,

Pentru aceste motive

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I..

Digitized by Google

No. 142.

DOTA. CAUȚIUNE.—

1). Soțulŭ nu este obligatŭ de lege să dea sancțiune pentru dota mobiliară a femeeĭ sale, dacă prin contractulŭ de căsătorie nu se prevede asemenea clausă.

325.—**Casarea** decisiuni Curți de Apel din Crajova s. II No. 100 Anul 1879 dată in procesul dintre recurentul Al. E, liad cu d-nu N. Roscovski pentru banĭ.

27 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând raportul făcut in causă;

Deliberând :

Asupra motivuluĭ 1 de casare : Curtea recunoscénd singură că prin contractul dotal sociul recurent nu s'a obligat a da cauțiune pentru dota mișcătóre și că dupe art. 1242 eod. civ., sociul are libera administrațiune a averi dotale in timpul căsătoriei și după art. 1244 nu este obligat a da cauțiune pentru dota mișcătóre de cât atuncĭ când se supune la acésta prin contractul de căsătorie, a violat legea dintre părțĭ și articolele citate maĭ sus refusând luĭ Eliade, sociul recurent dreptul d'a reclama și priimi de la d-l Rascovski parte din prețul moșieĭ care represintă dota mișcătóre ce s'a constituit recurentuluĭ."

Avênd in vedere că specia acestuĭ proces este cererea d-luĭ

Digitized by Google

Al. Eliad a i se recunoasce dreptulŭ a primi dela d-l N. Roscovski suma de 47,000 leĭ, dota mobilă a soçieĭ séle Alexandrina născută Gigârtu fără dare de cauţiune, de óre ce prin actul de căsătorie dênsul nu este obligat la o asemene cauţiune;

Avênd în vedere decisiunea atacată în Casaţie din care resultă că Curtea apelativă fără mijlocirea nimeluĭ şi nicĭ chiar din conţinutul actuluĭ dotal, unde nu se prevede că recurentul Eliad să dea cauţiune la primirea destreĭ mobile a socieĭ séle, a violat cu acésta nu numaĭ legea părţilor, dér încă a şi interpretat greşit art. 1244 c. civ. pretindênd o atare cauţiune,

Pentru aceste motive.

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 143.

OPOSIȚIUNE.

1). *Din momentulŭ ce Curtea nu a pronunțatŭ decisiunea în ḑioa cândŭ amânase acéstă lucrare, și a introdusŭ în acea ḑi unŭ noŭ elementŭ de informațiunĭ, acela alŭ jurămîntuluĭ, în absența adversaruluĭ, prin aceasta a deschisŭ din noŭ desbaterile deja închise și ast-felŭ trebuea a se admite opositiunea oponentuluĭ.*

No. 326 -- **Casarea** decisiunilor Curți de Apel din Iași s. II No. 146 și 169 Anul 1879, date in procesul dintre recurentul Gr. Holbanu cu Ștefan Ciocea pentru bani.

27 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. St. Silion, memb-ruraportor ;

Deliberând,

Asupra mijlocului al II de casare :

„Violarea art. 154 comb. cu art. 157 pr. civ. Curtea declarând opositiunea ca neadmisibilă a răpit dreptul acordat de art. 154 pr. civ. judecatului în lipsă pe Holban și a necunoscut înțelesul art. 157 pr. civ., care prevede că o parte póte lipsi nu numaĭ de la inceputul, ci și la diferite momente ulterióre ale instanțeĭ și de aceia prescrie, că după admiterea opositiuni, se

Digitized by Google

va reîncepe procedura din punctul în care se afla când a lipsit oponentele";

Considerând că curtea d'apel fixând termenul de 20 Septembre pentru a pronuncia sentința sa, în acea ḑi în loc de a da sentința hotărîtóre asupra fonduluĭ, dă o sentință preparatorie prin care dispune ca Ștefan Ciocea să presteze jurămênt supletoriŭ, fixând ziua de 21 Septembre pentru prestarea jurământuluĭ, când Ștefan Ciocea făcând jurămêntul, Curtea a și pronunciat sentința sa asupra fonduluĭ condamnând pe Gr. Holban a plăti luĭ Ciocea o sumă óre-care de banĭ."

Considerând că chiar din sentința Curțiĭ de Apel se constată că Gr. Holban n'a fost present la înfățișare în ziua de 20 Septembre așa în cât n'a putut avea cunoșcință prin citirea ce s'a făcut în ședință a sentinției preparatoriĭ dată în acea ḑi, că Curtea deferind luĭ Ciocea jurămêntul supletoriŭ, fixase ziua de 21 pentru sevêrșirea jurămêntuluĭ;

Considerând că acest termen neflind în vre-un alt mod comunicat luĭ Gr. Holban, s'a prestat jurămêntul în lipsa sa, ceia-ce este contrariŭ prescripțiuniĭ formale a art. 242 pr. civilă;

Considerând că faptul presenței uneĭ părțĭ la înfățișare séŭ citarea eĭ nu se póte înlocui prin presumțiunĭ;

Considerând că art. 239 nu póte dispensa de prescripțiunea art. 242, căcĭ art. 239 nu are alt sensŭ de cât de a spune judecătoruluĭ, că afară numaĭ de casurĭ escepționalĭ, să nu pue oparte litigantă să jure chiar în ziua când 'i se dă jurămênt și acésta în scop de a'ĭ lăsa timpul de o matură chibzuire înainte de a sevêrși un act așa de grav, ca jurămêntul, fără ca să zică nici chiar pentru acele casurĭ escepționale că jurămêntul să póte face în neșcirea părți adverse;

Considerând că este constant că decisiunea Curți d'apel No. 146 din 21 Septembre 1879 a fost dată în lipsa luĭ Gr. Holban, ceia ce dupe art. 154 'ĭ dă dreptul d'a face opositiune;

Considerând că pentru a'ĭ refusa acest drept de opositie Curtea se baséză pe faptul că Gr. Holban a fost față la tóte

Digitized by Google

desbaterile terminate şi când nu s'a ascultat jurămêntul luĭ Ciocea şi s'a pronunciat sentinţa ;

Considerând că de şi Curtea declarase desbaterile terminate îndată ce prin sentinţa sa preparatorie de la 20 Sept. dênsa introducea un noŭ element de infomaţiune în causă adică jurămêntul diferit uneia din părţĭ, Curtea singură prin acéstă mĕsură luată de dânsa ex-oficio deschide din noŭ desbaterile, introducênd un element noŭ în proces şi de vreme ce Gr. Holban a lipsit atît la citirea acestei decisiunĭ cât şi la sevêrşirea jurămêntuluĭ şi la darea sentinţeĭ definitive, Curtea trebuia să admită oposiţiunea făcută de dênsul şi să reincépă procedura de la actele făcute în lipsa luĭ, conform art. 157 pr. civ.

Considerâd că Curtea făcênd alt-mintrelea, a violat art. 154 şi 157 pr. civ.

Pentru aceste motive,

Casézĕ, etc.

Trimite, etc.

Dată, etc. S. I.

Digitized by Google

No. 144.

REVISUIRE.

1) Cu dreptŭ Curtea respinge cererea de rivisuire intemeiată pe acte care era în posibilitatea recurentului să-şi procure copiĭ după dênsele.

No. 327. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de moşneniĭ Cireşanĭ contra decisiuni Curţi de Apel secţia II din Craiova No. 17 anul 1867 dată în procesul cu Elena N. Iancovescu şi alţiĭ pentru moşie.

28 Noembre 1879

CURTEA,

Ascultând raportul făcut în causă;

Pe d. Procuror-general în conclusiunĭ;

Deliberând:

Asupra motivuluĭ invocat: „Violarea art. 200 alin. I pr. civ. căcĭ Curţiĭ 'ĭ a pus în vedere că moşneniĭ aŭ descoperit acte găsite în dosarul onor. minister de justiţie cu No. 541 Anul 1863. etc.

Avênd în vedere că objectul procesuluĭ este cererea de revisuire a decisiuni cu No. 90 anul 1866 avut la primul apel când s'a pronunciat acea decisiune.

Considerând că prin citatul articol cere revisuirea uneĭ hotărîrĭ saŭ decisiunĭ, adică, décă s'a descoperit acte reţinute de către chiar partea în favórea căreia s'a pronunciat judecata séŭ că ele aŭ fost reţinute de forţă majoră;

Digitized by Google

Considerând că recurenţiiĭ moşneni nu se găsesc în nicĭ unul din casurile prevĕdute de citatul articol de óre-ce dînşiĭ nu aŭ constatat că niscaĭ acte reţinute de către partea adversă, nicĭ că asemenea acte aŭ fost reţinute de forţă majoră, de óre ce actele ce le-aŭ invocat aflându-se in dosarele Ministeruluĭ, dînşiĭ 'şĭ putea procura copiĭ după dînsele atît la pronunciarea hotărîreĭ fonduluĭ cu No. 90 anul 1866, cât şi chiar la cercetarea revisuireĭ, atare dosare fiind publice, prin urmare Curtea care a respins cererea de revisuire n'a violat întru nimic citatul articol şi ast-fel mijlocul cată a se respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 145.

INTERPRETARE. — **Mijloace nuoĭ** — **necompetinţa**

1). Motivulŭ astŭ-felŭ cumŭ este formulată tinde la o questiune de interpretare de acte care este lăsată la facultatea instanţelor de fond.

2). Este neadmisibil recursulŭ intemeiatŭ pe mijlóce nuoĭ carĭ n'aŭ fostŭ propuse şi discutate de instanţa de fondŭ.

3). Simpla cerere de despăgubire constitue unŭ procesŭ purŭ civile, ast-fel că nu se putea invoca in competinţa pe temeiŭ că arŭ fi comercialŭ.

No. 329. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de Anton Antonescu contra decisiuni cu No. 130 Anul 1878 a Curţiĭ de Apel secţia II din Bucureşcĭ, pronunciată în procesul cu Em. Nicolau şi Radu Iliescu pentru banĭ.

28 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând raportul făcut în causă ;

Deliberând,

Asupra I-luĭ motiv de casare : „Omisiune esenţială. Curtea nu atinge măcar că vĕnd̆ătorul pe lingă că era obligat adrege drumurile carĭ conduceaŭ la pădure, apoĭ maĭ era obligat a face douĕ drumurĭ şi imprejurul stînjenilor, obligaţiă

Digitized by Google

asupra căria Curtea omite a se pronuncia".

Avênd in vedere că procesul de faciă are de obligat pretenţiunea recurentului Anton Antonescu de a se condamna d-l Radu Iliescu şi garantul acestuia Em. Nicolaŭ să'ĭ plătească daunele causate de cel d'intâiŭ prin nepredarea unor stinjenĭ lemne ce 'ĭ vênduse.

Considerând că Curtea prin decisiunea atacată în Casaţie constată in fapt şi din chiar procesul verbal încheiat de Primar la facia loculuĭ că drumurile aŭ fost în bună stare şi practicabile şi suma stânjenilor, gata de a'ĭ preda îndată, ce s'ar fi presintat recurentul de astă-dĭ.

Că ast-fel fiind faptele, mijlocul de faciă cată a se respinge ca neîntemeiat.

Asupra celuĭ al II şi al IV motiv de casare: 2) Curtea comite o eróre de fapt şi în acelaşi timp de drept susţinând că, Antonescu era obligat prin art. 3, din contract a ridica lemnele în curs de 16 lunĭ, pe când acel articol recunósce o facultate luĭ Antonescu 4) „Curtea comite o patentă eróre de fapt susţinând că dacă procesul-verbal constată că drumurile eraŭ drese şi stinjenii în fiinţă, pe când din mencionaţul procesverbal resultă cu totul contrariŭ".

Considerând că acest motiv astfel cum este formulat tinde la o cestiune de interpretare, care este lăsată cu totul în facultatea instanţelor de fond, ceia ce a şi făcut Curtea prin primul seŭ considerand stabilind că termenul redicări lemnelor este de 16 lunĭ potrivit contractuluĭ de vêndare încheiat de părţĭ, că asemenea interpretare de acte din partea instanţeĭ de fond scapă de sub controlul acestiĭ Curţĭ şi prin urmare, mijlócele invocate se găsesc nefondate.

Asupra celuĭ de al III motiv: „Curtea violéză principiul că nimenuĭ nu 'ĭ este permis a se îmbogăţi pe nedrept cu avere streină, de óre ce pentru lemne cumpărate nedându-se nicĭ un equivalent luĭ Antonescu, urma ca cel puţin Curtea să oblige pe adversar la restituirea banilor, preţul lemnelor".

Considerând că la Prima instanţă Anton Antonescu a ac-

Digitized by Google

ţionat pe intimaţi nu pentru banĭ ce le numerase ca preciŭ al lemnelor ci pentru daune ce 'ĭ a causat din nepredarea acelor lemne şi nicĭ că s'a invocat acésta înaintea instanţelor de fond, că ceia ce nu s'a invocat şi discutat înaintea Curţiĭ de fond nu póte constitui un mijloc de casare; prin urmare şi acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Asupra celuĭ al 5 motiv : „Curtea nu era competintă a judeca procesul, faptul fiind un fapt de comerciŭ, dupe cum resultă chiar din contract.

Considerând că acéstă incompetinţă nu numaĭ că nu s'a propus înaintea tribunaluluĭ de I-a instanţă séŭ înaintea Curţiĭ de Apel, dér nicĭ că o putea propune, de óre-ce recurentul Anton Antonescu ce la începutul procesuluĭ a cerut numaĭ simpla despăgubire, fără a considera procesul ca comercial şi nicĭ că se putea considera ca ast-fel, de óre-ce chiar dupe natura sa este o pretenţiune curat civilă, iară nu comercială şi în tot casul acest motiv nu pótea fi propus şi discutat pentru prima óră în Casaţie şi cată a fi respins.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 146.

SEMNATURA MARTURULUI.

1). *Lipsa semnătureĭ marturuluĭ în procesul verbale care constată depositiunea luĭ, atrage nulitatea chiarŭ dacă acel procesŭ verbale arŭ fi subscrisă de preşedinte şi grefierŭ.*

No 332. – **Casarea** sentinţeĭ tribunaluluĭ Brăila cu No. 453 Anul 1878 pronunciată în procesul dintre recurentul P. Menevi cu N. Petala pentru o acţiune posesorie.

30 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând raportul făcut în causă;

Deliberând,

Asupra motivuluĭ de casare invocat prin recursul: „Violarea art. 198 din pr. civ.

Avênd în vedere acest articol.

Considerând că din tot conţinutul acestuĭ articol resultă ca să fie valabil un proces-verbal încheiat de un judecător asupra depositiunilor martorilor, urmează neapărat să întrunéscă treĭ semnăturĭ, adică a preşedinteluĭ séŭ judecătoruluĭ a martoruluĭ şi a grefieruluĭ;

Considerând în specie că procesele verbale presintate în copiĭ legalisate de către recurenţĭ şi anume cele din 21 şi 25

Digitized by Google

August 1878 cum și cele din 6 și 25 Septembre 1878, sau vĕdut semnate numaĭ de d-l membru suplininte și grefier, iar nu și de martoriĭ ascultațĭ ast-fel cum prevede citatul articol de lege;

Considerând că tribunalul basându-se pe aceste procese verbale spre a respinge cererea d-luĭ Menevi a violat menționatul art. de lege și, dér motivul de casare fiind întemeiat:

Casézĕ, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția I

Digitized by Google

No. 147.

ACŢIUNE POSSESSORIE. — **Locaţiune.** — **Oposiţiune.** —

1). *In materie de posessiune, prin care arendaşulu a fostŭ chematŭ în judecată, respingerea cereri de intervenţiune în procesŭ a proprietaruluĭ, nu constitue autoritatea lucruluĭ judecatŭ.*

2). *Tribunalulŭ a făcutŭ o justă aplicaţiunea legeĭ cândŭ a dispusŭ că în materie de locaţiune acţiunile posesoriĭ trebuescŭ îndreptate contra proprietarilorŭ érănu contra arendaşilorŭ.*

3). *A treia persónă póte face oposiţiune la executarea sentinţeĭ dată contra uneĭ persóne care nu era în dreptŭ să se judice în numele proprietaruluĭ.*

No. 333. — **Repingerea** recursuluĭ făcut de I. S, Paladi contra sentinţi tribunaluluĭ Tutova No. 94 din 1879 pronunciată în procesul ce a avut cu V. Nicolau pentru acţiunea posesorie.

30 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Al. Cantacuzin, membru-raportor;

Deliberând,

Considerând că sentinţa atacată constatată în fapt 1°) că I. Paladi a intentat în 1874 o acţiune posesorie chemând în judecată pe arendaşul moşiei vecine Leonida Botomiano şi că

Digitized by Google

prin cartea de judecată No. 31 din Aprilie 1874 dată în lipsa luĭ Potomiano, se obligă acest arendaș să restitue luĭ Paladi pămĕntul reclamat de acesta. 2⁰) Că contra acesteĭ cărțĭ de judecată Potomiano făcênd opositie a cerut a fi esclus din causă și a se chema proprietarul S. Geriane, iar acest proprietar a făcut cerere de intervenţiune în instanţă; 3⁰) că prin cartea de judecată No. 61 din Iuliu 1874 s'a respins atît opositiunea luĭ Botomiano cât și intervenţiunea lui Gerian ca nesuaţinute cu probe; 4⁰) că contra cărţiĭ de judecată No. 61 Gerean a făcut apel la trib. Tutova, care dupe cererea luĭ Paladi prin sentinţa No. 181 din 1877 a declarat apelul perimat; 5⁰) că Vasile Nicolau care prin cumperătórea moșieĭ luĭ Gerian a luat locul acestuia, a făcut opositie la judecătorul de pace contra esecutări cărţilor de judecată cu No. 31 și 61 din 1874 și că prin cartea de judecată No. 134 din Decembre 1878 admiţêndu-i-se cererea, s'a anulat lucrările de executare a cărţilor No. 31 și 61 făcute în favórea luĭ Paladi; 6⁰) că contra acesteĭ ultime cărţĭ de judecată cu No. 134 Paladi a apelat la trib. Tutova, care prin sentinţa No. 94 din Aprilie 1879 atacată cu recurs, a respins apelul luĭ Paladi și a menţinut cartea de judecată cu No. 134.

Asupra primuluĭ mijloc de casare:

„Violarea art. 1201 Cod civ. Tribunalu nu ţine în sémă că în causă este lucru judecat dupe cum probă Cartea de judecată a judeluĭ de pace a plășeĭ Simila No. 61 din 1874“.

Considerând că Cartea de judecată No. 61 din 1874 prin care se respinge cereeaa de intervenţiune a luĭ Gerian nu constitue lucru judecat în privinţa luĭ și prin urmare nicĭ în privinţa luĭ Vasile Nicolau. căcĭ acea carte de judecată nu conţine nicĭ o condemnaţiune in contra luĭ Gerian în fondul acţiuneĭ posesorie intentată de Paladi contra arendașuluĭ; că ast-fel orĭ ce condemnaţiune a arendașuluĭ Potomiano e în faţa proprietaruluĭ Nicolau, res inter alios judicata.

Asupra mijloculuĭ al II: „Rea aplicaţiune a art. 1428 C.

Digitized by Google

Civ, de óre ce acest art. se referă la locaţiunĭ de edificiurĭ şi fondurĭ, iar nu şi la proprietăţĭ.

Considerând că art. 1428 C. civ. e relativ nu numaĭ la locaţiunea edificiilor ci şi la acea a fondurilor rurale şi dintr'ânsul resultă că acţiunile posesoriĭ trebue îndreptate nu contra arendaşilor ci contra proprietarilor; că prin urmare tribunalul a bine aplicat acest text de lege.

Asupra mijloculuĭ al III: „Reaplicaţiune a art. 399 şi 594 pr. Civ. admiţîndu-se de bună opositiunea D-luĭ V. Nicolau la executarea cărţi de judecată remasă definitivă fără ca acéstă să indice vre un motiv din cele prevĕdute în acele articole.

Considerând că Nicolau fiind o treia persónă, era în drept a face opositie la executarea sentinţelor dobêndite de Paladĭ contra luĭ Potomiano, care nu era în drept să se judece în numele proprietaruluĭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 148.

PARTAJŬ. — **Appel.** —

1) *Se violéză legea cândŭ Curtea fără a asculta motivele apeluluĭ, respinge ca neadmisibilŭ apelulŭ interjetatŭ de către una din parţĭ contra sentinţeĭ tribunaluluĭ, care a regulatŭ partajulŭ între comoscenitorĭ.*

No. 334. — **Casarea** decisiuni Curţi d'apel din Craiova s. I No 264 din 1877 dată în procesul dintre recurentul I. P. Teodoru cu C. N. Brăiloiu şi alţiĭ pentru eşirea din indivisiune.

30 Noembro 1879.

CURTEA,

Ascultând raportul făcut în causă;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare :

„Greşită aplicaţiune şi interpretare a art. 749 C. Civ şi violarea principiilor celor douĕ grade de juridicţiune în sistemul nostru de procedură".

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimaţiĭ C. N. Brăiloiu şi ceĭ alţĭ au cerut înaintea trib. de Dolju eşirea lor din indivisiune în care se află la moşia Salcuţa cu recurentul I. P. Teodoru cumpărătorul uneĭ a cincea parte din acea moşie a D-luĭ I Broilaiu;

Considerând că tribun. prin sentinţa No. 356 din 1877 ad-

Digitized by Google

miţênd eşirea din indivisiune şi fixând loturile ce aŭ a stăpini fie care parte, recurentul I. P. Teodoru, nemulţumit pe acea sentinţă a apelat la Curte ;

Considerând că Curtea era datóre d'a asculta motivele părţiĭ apelante, iar nu să respingă ca neadmisibil apelul admiţênd escepţiunea ridicată de D. C. Brăiloiu, căcĭ prin acésta a violat principiul celor douĕ grade de juridicţiune prevĕdute de legea nóstră de procedură, în orĭ ce contestaţiunĭ şi de óre-ce reŭ a interpretat art. 749 Cod. Civ. care nu are în vedere decât un cas escepţional, al partagiuluĭ făcut cu mulţumirea părţilor ceia ce nu esistă în specie.

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găseşce fondat.

Pentru aceste motive.

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Secţia I.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 11. — NOEMBRIE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACÏ, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARARILOR
CURŢII DE CASSATIUNE

No. 11. — MATERIE CIVILA No. 11.

No. 101.

VINZARE. — **Eşire din indivisiune.**

1) De cîte orĭ este vorba de o vînzare pentru eşirea din indivisiune, reformarea inheerilorŭ tribunaluluĭ privitóre la asemenea lucrărĭ, nu se pot cere şi dobândi de cîtŭ pe calea apeluluĭ la Curtea de Apel, éră nu d'a dreptulŭ în cassaţiune'

No. 346. — Respingerea recursuluĭ făcut de Samoil Segal contra ordonanţeĭ de adjudecare a trib. Iaşĭ S. III No. 229 din 1879, prin care s'a adjudecat asupra D-luĭ V. Pogor un imobil al defunctuluĭ Aizic Eidelstein.

2 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu St. Silion, membru-raportor ;

Pe D-nu C. Stefanescu, procuror de secţie,

Deliberând,

Avênd în vedere că tribunalul de Iaşĭ S. III-a pronunţat ordonanţa atacată cu recurs, dupe intervenirea Trib. Iaşĭ S. I. pen-

Digitized by Google

tru ca să pótă eşi din indivisiunea moştenirii luĭ Eizic Eidelstein;

Că ast-fel fiind faptul, rămâne cestiunea de a se sci dacă în materie de vênzare voluntară se pot aplica regulele statornicite de precedura civilă, privitóre la exproprierea silită şi anume dacă calea rebursuluĭ póte fi deschisă, or are a se urma în acest cas regula ordinară prevĕzută de dreptul comun

Considerând că în materie de vânzare când este vorba de a eşi din indivisiune coerezii, legiuitorul prin art. 689 pr. cod. civ. declarând comună Secţia V, care vorbeşte despre vênzare bunurilor imobile a le minorilor de la art. 537 şi următori până la art. 557 inclusiv pr. cod. civ. relativ la vênzările silite fără a cita şi art. 558 şi 559 care prevede dreptul de recurs în Cassaţie contra ordonanţeĭ de adjudecare, prin acésta chiar a voit a face uă derogăţiă de la regula statornicită în procedura privitóre la urmăririle silite şi dar acésta uă dată stabilită, rămâne constant că în atare casŭ or ce cerere fie pentru nulitatea actelor de procedură, fie pentru diferite incidente care s'ar ivi în timpul vênzăreĭ, cată a se adresa pe calea ordinară de reformare a apeluluĭ, care este deschisă dupe dreptul comun în contra or căreĭ încheere a Tribunaluluĭ şi pentru care legiuitorul prin vr'un text de lege n'a autorisat a pronuncia în ultima instanţă;

Considerând că în specie fiind vorba de o vênzare urmată dupe cererea devălmaşilor în scop de a se efectua eşirea din indivisiune, or ce cerere de reformare în contra încheerilor Tribunaluluĭ urmează a fi indreptată către Curtea Apelativă, iar nu d'a dreptul în Caasaţie;

Că astfel fiind recursul cată a se respinge ca făcut omisso-medio;

Pentru aceste motive,

Respingd, etc.

Condamnă, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 102.

EXCESŬ DE PUTERE. – **Vînzare.** – **Majoratŭ.** –

1) *Se comite unŭ adevĕratŭ excesŭ de putere, când tribunalu, insciinţatŭ că una din minóre a cărora imobil se urmărea, devenise majoră, 'ĭ a citatŭ pe toţĭ, totŭ prin tutórea lorŭ, éră nu pe majoră d'a dreptulŭ.*

No. 349. – **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Doljiu Secţia Comercială şi de Notariat No. 233 din 1879, prin care s'a adjudecat un imobil al defunctuluĭ Protopop Dimitrie Hartofilax.

7 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând po d-nu Gr. Lahovari, consilier-raportor;

Pe d-nu C. Stefănescu, procuror de secţie în conclusiuni;

Deliberând,

Asupra primuluĭ mijloc de casare: „S'a violat procedura în privinţa necomunicăreĭ comandamentuluĭ şi necităreĭ recurenteĭ, una din moscenitoriĭ defuntuluĭ Hartofilax.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din actele exibate, recurenta in timpul când s'a efectuat vênzarea devenise majoră

Digitized by Google

că în aşa împrejurare ea trebuea să fie citată în persónă, iar nu prin Epitrop, că Tribunalul de şi era pus în cunoştinţă că una din moscenitórele defunctului Hartofilax şi care este recurenta de astăzi devenise majoră, efectuând vènzarea, fără ca numita să fie citată personal, a comis un adevĕrat exces de putere.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Condamnă, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

Ne. 103.

VINDARE. – **Titlu executoriŭ. – Comandamentŭ.**

1) *Se violéză legea cândŭ tribunalulŭ pune în vînzare unŭ îmobilŭ fără o hotărire judicătoréscă saŭ titlu executoriu.*

No. 353. – **Casarea** ordonanţeĭ de abjudecare a Trib. Doljiu secţia Comercială No. 642 din anul 1878, prin carê s'a adjudecat un imobil al D-lor I. P. Teodore, Constandin P. Teodoru, Ana Hagi P. Teodoru, G. P. Teodora, Riţa M. Conda şi StatieP. Teodoru asupra Epitropieĭ Bisericeĭ Madona Dudu din Craiova.

16 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu C. E. Schina preşedinte-raportor;

Deliberând,

Tribunalul a violat legea care zice că nimenĭ nu póte cere executarea altuia de cât în virtutea uneĭ hotărârĭ definitive cu titlu executoriŭ, respingênd suspendarea executărĭ nóstre cerută de mine în ziua de 6 Septembrie 1876, dupe cum se constată în dossar, aŭ continuat a ne urmări cu hotărârea Trib. Doljiu S. I No. 508 pusă în executare, prin care dupe cum se vede în ataşata hotărâre, este condemnat numaĭ State P. Teodoru, arendaşul:

Digitized by Google

Avênd în vedere că dupe cum resultă din ordonanța de adjudecare, urmărirea a avut loc în persóna luĭ I. P. Teodoru, G. P. Teodoru, Ana Hagi P. Teodoru, Rița M. Coandă și G. P. Teodoru în cualitate de moșcenitorĭ ai reposatuluĭ Panait Hagi Teodoru, garantul luĭ Statie P. Teodoru.

Avênd în vedere că atât in comandament, cât și în cele alte acte de procedură precum afipte și publicațiunĭ s'a trecut numaĭ titlu executoriu pus pe sentința No. 508, prin care arendașul State P. Teodoru este condamnat la plata sumeĭ de leĭ 135,888 rest din arenda uneĭ moșiĭ a Biserici Madona Dudu, fără ca prin acea sentință moșcenitorii garantuluĭ să fie condamnațĭ;

Considerând că dupe Art. 375 pr. cod civ. nimenĭ nu póte fi urmărit in bunurile sale mobile și imobile de cât in virtutea uneĭ hotărârĭ judecătorescĭ saŭ titlu executoriu, care dupe Art. 497 și 504 aceeașĭ procedură, trebue comunicat prin comandament și afipte; că vênzarea imobiluluĭ efectuându-se fără ca titlu executoriu in virtutea căruia sunt condamnațĭ ereziĭ garantuluĭ, se fie comunicat acestora prin comandament și aflpte, s'a violat sus citatele texte de lege.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Condamnă etc.

Dată, etc, Secția II.

Digitized by Google

No. 104.

DIVORȚŬ.

1). *Cu dreptŭ cuvĕntŭ se respinge cererea de divorțŭ, cândŭ Curtea constată în faptŭ că în timpulŭ de unŭ anŭ de încercare, socii aŭ revenitŭ la împreună viețuire.*

No. 354. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de d. I. Petrescu contra decisiunĭ Curțĭ Apelative din Craiova secția I No. 161 anul 1879, prin care se menține căsătoria dintre recurent și socia sa Anica I. Petrescu;

16 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Al. Degrea, consilier-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra primuluĭ mijloc de casare: „Curtea a intervertit și violat principiele relative la materia probelor.

Considerând că Curtea Apelativă ca instanță de fond, fiind suverană a aprecia probele aduse înaintea sa, scapă de censura Cassațieĭ.

Asupra mijloculuĭ II de casare: „Violarea Art. 242 din cod. civ., de óre ce Curtea în fața uneĭ hotărârĭ definitive dată conform Art. 241 din acea și lege, nu maĭ putea rejudeca pro-

Digitized by Google

cesul, fără să violeze acest text de lege şi in acelaşĭ timp să desfiinţeze principiul autorităţeĭ lucruluĭ judecat.“

Considerând că Curtea Apelativă constatând în fapt că în timpul de un an de încercare acordat de Tribunal conform Art. 241 şi 242 Cod. civ., sociĭ aŭ revenit la împreună vieţuire, prin urmare cu drept cuvênt şi fără a viola vre un principiu de drept, a respins cererea de divorciŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 105.

CITAȚIUNE.

1). *Prin citarea Primărieĭ într'unŭ procesŭ de urmărire în care ea avea autorisatŭ pe perceptore să céră şi să asiste la vînzare, nu se înțelege că s'a rĕdicat dreptul primărieĭ, de a însărcina pe perceptor din parte'ĭ.*

No. 256 — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Preotul Stefan Ionescu contra ordonanțeĭ Trib. Doljiu Secția Comercială No. 189 din anul 1879, prin care s'a adjudecat imobilul recurentului asupra D-luĭ I. G. Trițescu, pentru plata de dărĭ fiscale.

20 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. St. Silion, consilier-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra uniculuĭ mijloc de cassare desvoltat în audiență: „Violarea Art. 539 pr. civ. făcêndu-se vêndarea după cererea perceptoruluĭ ca creditor, când nu era creditor şi fără stăruință adevĕratuluĭ creditor, Primăria admis ast-fel şi de acéstă Inaltă Curte prin precedenta sa încheere. Acésta constitue un adevĕrat exces de putere care se póte invoca omisse-medio.“

Considerând că dupe cum resultă din actele aflate în dosar,

Digitized by Google

Perceptorul a cerut și a stăruit a se face adjudecațiunea în basa autorisațiuneĭ ce i sa dat de Primărie prin adresele aflate în dosar;

Că acéstă Curte încuviințând citare Primărieĭ în locu Perceptoruluĭ, prin acèsta n'a ridicat și dreptul ce a avut Primăria de a însărcina pe Perceptor cu urmărirea;

Că astfel Perceptorul assistând la adjudecare și Tribunalul admițendu'lŭ în basa adreselor ce a presentat din partea Primărieĭ, nu a comis nicĭ un exces de putere și prin urmare motivul sus arătat nu se póte invoca de cât atuncĭ când le ar fi propus la tribunal;

Că din oudonanță resultă că recurentul a fost față la adjudecare și n'a făcut propunere d'a nu se admite Perceptorul în locul Primărieĭ, astfel acest mijloc rămâne acoperit sub tăcere.

Pentru aceste motive.

Respinge, etc.

Dată, etc.

S. II.

Digitized by Google

No. 106.

VÎNZARE. – **Legea moratorie.**

1). *Se violéză legea moratorie când tribunalul efectuéză vînzarea imobililorŭ situate în districtele aflate în stare de asediŭ în absența preprietarilorŭ lorŭ.*

No. 364. – **Casarea** ordonanțeĭ de adjudecare a Trib. Vlașca No. 78 anul 1877 prin care s'a adjudecat un imobil al d-lor Dumitru Cârstea Goslu, și alțiĭ asupra D-luĭ Ión Rovinaru, creditor urmăritor.

28 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. C. Shina, Președinte de secțiune;

Pe d. C. Stefănescu, Procur de secție;

Deliberândŭ,

Asupra mijlocului de casare astfel formulat: „Sa violat legea promulgată prin decret cu No. 949 de la 26 Aprilie 1877, adică nu s'a suspendat vêndarea făcută în ziua de 30 Aprilie, când acel tribunal nu putea conform. aceĭ legĭ, să procédă în lipsa nóstră, de oare-ce locul unde reședea acea autoritate era declarată în stare de asediu priu decretul No. 1005 din 29 Aprilie 1877 publicată ie Nonitorul No. 98 și prin urmare ordonanța de adjudecare și titlu executor sunt nule făcute cu exces de putere.“

Digitized by Google

Vĕzênd Art. 5 din legea moratirie puclicată în Monitorul Oficial No. 95 din 27 Aprilie 1877.

Considerând că dupe acest articol tóte acțiunele intentate sau care s'ar intenta precum și vênzările silite, din localitățile pe care guvernul le va fi declarat în stare de ocupare sau de împresurare, vor fi suspendate;

Considerând că dupe cum se constată din Monitorul cu No. 98 din 1877 și 35 a. 1878 starea de asediŭ pentru districtul Vlașca a fost declarată la 21 Aprilie 1877 și s'a ridicat la 16 Februarie 1878;

Considerând că vêndarea efectuându-se de Tribunal în lipsa recurenților in dioade 30 Aprilie 1877, în timp pe când acea localitate era în stare de asediu, s'a violat citatul text de lege.

Pentru aceste motive,

Casséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Condamnă, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 107.

COMPETINȚA. — **Lucru judecat. — Inbecilitate. — Smintire.**

1) *Motivul basat pe necompetința Rațione-material, se poate invoca d'adreptul în cassațiune, numaĭ întru cât questiunea n'a fost judecată în mod definitiv și irevocabil de instanțele inferióre, care constitue lucru judicatŭ.*

2). *Qestiunea de a se scie dacă o persónă, maĭ înainte de a fi fost declarată în stare de imbecilitate saŭ smintire, era saŭ nu capabilă de a da adesiunea sa la o vêndare, este o questiune lăsată la suverana apreciare a instanțelorŭ de fondŭ.*

No. 365. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de d-nu Friderich Freud, tutorele interdisuluĭ Carol Schulerus, contra decisiuneĭ Curțiĭ de Apel din Bucurescĭ secț. II. No. 20 anul 1879, pronunțată în procesul cu Iosef Brus pentru resilierea unuĭ act de vêndare.

30 Noembrie, 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu N. Mandrea, consilier, cum și pe d-nu C. C. Stefănescu, procuror de secție

Deliberând,

Asupra motivuluĭ I, de casare în următórea coprindere:

„Curtea ca și Tribunalul, și a arogat uă competință care

Digitized by Google

nu o avea de a judeca acéstă afacere ca instanță Comercială, pe cât timp vêndarea uneĭ farmaciĭ nu constitue un act comercial spre a trage competința acestor Tribunale, ci uă afacere civilă."

Considesând că în principiu motivele basate pe incompetința *ratione materiae* se poate invoca d'a dreptul în casațiuue, de și n'a fost propusă înaintea instanțelor de fond și ast-felŭ Curtea de Casație are dreptul a le examina și a decide dacă instanța care a judecat a avut saŭ nu incompetința, însă un asemenea drept póte fi exercitat numaĭ în casulŭ când cestinea competinței n'a fostŭ ridicată înaintea instanțelor de fond și nu s'a pronunțatŭ asupra eĭ uă hotărîre care a rămas definitivă și irevocabilă, căcĭ principiul autorității lucruluĭ judecat se póte opune și in acéstă materie de competință ca în orĭ-care alte materiĭ ordinare;

Considerând în specie că înaintea Trib. Comercial, unde s'a judecatŭ procesulŭ ridicându-se escepțiunea necompetinței *ratione materiae* pe motiv că vêndarea uneĭ farmaciĭ nu constitue un act comercial, Tribunalulŭ printr'uă încheere a sa pronunciându-se asupra acesteĭ escepțiunĭ, a respins'o și s'a declarat competinte a judeca procesulŭ considerându'lŭ comercialŭ;

Considerând că în contra acesteĭ încheerĭ a tribunaluluĭ pronunciată asupra declinatoruluĭ de competință, recurentulŭ ne făcând apelŭ în termenŭ, ea a rămas definitivă și irevocabilă, așia că în atare casŭ existând lucru judecat, cestiunea competinței nu maĭ póte fi examinată de acéstă Curte, decĭ mijlocul invocat se găsește ne fondat.

Asupra celor alte mijlóce de casare:

„Violarea art. 435, 437 și 449 c. civ. din care resultă uă vedită deosebire între imbecilitate și smintire."

„Exces de putere și violarea art. 1199 și 1203 cod. civ. pentru că Curtea admitênd în principiu că legea nóstră nu face deosebire între imbecilitate și smintire și că art. 503 din codul Napoleon nu figurează in codul nostru, înlătură prin exces de putere proba notorietățiĭ publice ca ne-admisibilă în

Digitized by Google

drept și tot de uă dată ne răpesce un mijloc de dovedire coprins în art. 1199 și 1203 din cod. civil;"

„Nemotivarea hotărâreĭ pentru că Curtea fondată în drept pe teoria sa, nu se maĭ ocupă de faptul cu care era sesisată a 'l judeca, dacă Schulerus a fost saŭ nu a fost imbecil din nascere, nicĭ dacă imbecilul din nascere póte contracta valid, ci confundând imbecilitatea din nașcere cu smintirea, cere a i se dovedi dacă imbecilul din nașcere n'a avut și momente lucide."

Avênd în vedere că prin decisiunea Curțiĭ de Apel din Bucurescĭ supusă recursuluĭ se constată, că în urma punereĭ sub interdicție a luĭ Schulerus, tutorele acestuia a cerut anularea vêndăreĭ uneĭ farmaciĭ consimțite de acela înaintea punereĭ sub interdicție, că Curtea de apel nu a admis anularea nicĭ pe temeiul notorietățiĭ, necapacităț și înaintea declarăreĭ interdicțieĭ, fiind că art. 503 cod. Napoleon nu s'a adoptat nicĭ pe temeiul lipseĭ consimțimêntuluĭ valabil din partea luĭ Schulerus fiind că tutorele, reclamant n'a putut dovedi că la epoca vêndăreĭ Schulerus nu a pututŭ consimți în modŭ valabilŭ;

Considerând că art. 435, 437 și 439 pun pe aceiașĭ linie starea de imbecilitate și de smintire, ceia ce reese maĭ alesŭ din espresiele art. 437, în casurĭ de imbecilitate și de smintire că distingerea între imbecilitate saŭ smintire, dacă există, nu e legală, că pentru acésta, motivul e dér ne întemeiat;

Considerând că actele anteriére interdicțieĭ nu pot fi anulate de judecător pur și simplu pe temeiul notorietățeĭ publice, intru cât art. 503 cod. Napoleon nu s'a adoptat de legiuitorul nostru, că ast-fel fiind actele săvârșite de interdis înainte de interdicție nu se pot anula de cât dupe principiile generale, adecă dovedindu-se existența uneia din causele indicate de art. 948 cod. civ.; că în specie tutorulŭ voind a cere anularea vêndăreĭ, nu numaĭ fiind-că consimțimêntul dat de Schulerus la vêndarea farmacieĭ era viciat pentru eróre, pentru violență, pentru dol conform art. 953 și următ. cod.

Digitized by Google

civ., ci fiind că Schulerus nicĭ nu avea exercițiul facultăților mintale spre a putea consimți, conform art. 948 al. II, tutorele trebuia să dovedéscă existența, de or-ce fel de împrejurărĭ, carĭ ar fi putut convinge pe judecătorul fondului că Shculerus nu avea la epoca vêndĕreĭ exercițiul facultăților mintale spre a putea consimți, — că spre acesta partea reclamantă putea recurge la orĭ ce fel de dovedĭ; — iar judecătoriĭ de fond eraŭ liberĭ și suveranĭ a le aprecia și a declara dacă Schulerus avea saŭ nu exercițiul facultăților mintale la epoca vêndĕri, că tutorul luĭ Schulerus deși s'a încercat a proba însă curtea de Apel declară" că apelantele nu a putut face nicĭ o probă, că în momentul confecționări vêndĕreĭ Schulerus nu ar fi putut da consimțimêntul la acea vêndare, — că acéstă declarație suverană în fapt a curțeĭ, se sustrage tocmaĭ prin acéstă censureĭ Inalteĭ curțĭ și nu póte fi dér vorba de violarea textelor de lege citate în motivele 2 și 3; că pentru acésta și acest motiv cată a fi respins ca ne fondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Condamnă, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURŢII DE CASAŢIUNE

No. 11. — MATERIE PENALA No 11.

No. 103.

OMOR. – **Aplicaţiunea legiĭ**

Crima de omorŭ săvêrşită, urmată de uă tentativă de omorŭ cu voinţă, se pedepsesce cu muncă silnică pe tótă viaţa. Comform art. 234 din cod. pen.

No. 405 – **Respingerea** recursului făcutŭ de Radu Christea contra decis. Curţiĭ cu juraţĭ din Brăila No. 16 anul 1879.

6 Noembrie 1879.

CURTEA,
Ascultând pe D. Al. Petrescu, consilier-raportor;
Pe D. C. Ştefănescu, procuror de secţiĭ;

Digitized by Google

Deliceránd,

Asupra mijlocului invocat de recurent prin memoriu că s'a violat art. 234 C. P. aplicat de Curte că neomorând pe fiul său nu se consideră de cât o tentativă, iar în privința uciderî nepotului seŭ, nu să póte considera ca un omor involuntar și din nebăgare de sémă, și ast-felŭ urmă să se aplice art. 234, și 248 comb. cu art. 38 din C. P.

Considerândŭ că recurentul atât prin decisiunea Camereĭ de punere sub acusațiune cât și prin verdictul jurațilorŭ s'a recunoscut culpabil, că voind a omorî pe fiul său, a trasŭ cu pușca asupra luĭ și a omorît pe nepotul săŭ Radu Rădulescu, prin urmare este culpabil de o tentativă de omor cu voință, urmat de o crimă de omor săvârșitŭ.

Considerênd că în atare caz art. 234 este bine aplicat de Curte, de óre-ce prin el se dice că omorul se pedepsesce cu muncă silnică pe tótă viața, când se va fi săvîrșit maĭ 'nainte, séŭ de o-dată, séŭ în urma uneĭ alte crime, și în specie omorul nepotuluĭ este sevârșit în urma uneĭ alte crime, tentativă de omor a fiuluĭ sèŭ, prin urmare mijlocul invocat nu este fundat și pentru că procedura este îndeplinită și legea bine aplicată.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Data, etc. Secț. II.

Digitized by Google

No. 104.

FALSU. — **Mijlóce nouĭ în cassaţiune.**

1). *Este bine aplicatŭ art. 125 din cod. pen. când falsulŭ comisŭ conţine în sine cîte trele elementele constitutive ale acestuĭ delictŭ.*

2). *Este neadmisibilŭ recursulŭ întemeiatŭ pe motive nouĭ care n'aŭ fostŭ propuse şi discutate de instanţa de fondŭ.*

No. 406. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Costache Bulgaru contra decis. Curţeĭ cu juraţĭ din Tutova No. 17anul 1879.

6 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Platon, consiliar-raportor

Pe D. C. Ştefănescu Procuror de secţiune în conclusiune;

Deliberând,

Asupra primuluĭ mijloc invocat de recurent prin memoriŭ nu s'a discutat de curte motivul propus în privinţa absoluţiuneĭ sale de fapt, de óre-ce delictul imputat luĭ nu intruneşte elementele constitutive ale falsuluĭ prevĕdut de art. 125 C. P.

Avênd în vedere că recurentul este declarat culpabil prin verdictul juraţilor că, pe când funcţiona ca notar la Primăria comuneĭ Măscureĭ, a falsificat un act de căsătorie ce s'a tre-

Digitized by Google

cut în registrele actelor stări civile ale aceluĭ oficiu, atestând prin el că s'a căsătorit civilmente G. Bârjău cu Casandra Carp, pe când în realitate atare căsătorie n'a existat; subsemnând în acel act atât pe primarul Dumitru sârbu fără scirea acestuia și pe alte persóne ca martore, fără a fi ele față; că apoĭ acel act l'a încredințat luĭ Bârjău și Casandreĭ Carp spre a putea fi căsătoriți religios, formalitate ce s'a indeplinit în basa aceluĭ act de preotul comuneĭ, fără ca numiții să fi fost despărțiți legalmente de primele căsătoriĭ ce contractaseră, G. Bârjău cu femeia Frusina și Casandra Carp cu Vasile Olaru.

Considerând că faptul descris maĭ sus de recurent intrunește în sine tóte elementele unuĭ fals în acte publice, căcĭ alterarea adevărateĭ semnăturĭ a Primaruluĭ și a martorilor conține primul element al falsuluĭ, a face să se créză căsătoriți persóne ce nu aŭ fost nicĭ odată în realitate căsătorite, conține o intențiune fraudulósă, al doilea element al delictuluĭ de fals, și în fine prin faptul sĕŭ aducând prejudiciu atât societățeĭ, cât și adevărateĭ soțiĭ a luĭ Bărjăŭ și soțuluĭ Casandreĭ Carp este al treilea element al falsuluĭ;

Că astfel faptul comis conținênd în sine câte trele elemente constitutive ale falsuluĭ, art 125 C. P. e bine aplicat și mijlocul invocat e nefondat.

Asupra ultimuluĭ mijloc că presupușiĭ martorĭ și Primarul na putéŭ să aibă calitate de martorĭ.

Considerând că în privința ascultăreĭ Primaruluĭ și a martorilor coprinșĭ în actul fals, recurentul urmă să facă propunere la curtea cu juraţĭ, și din procesul verbal al ședințeĭ nu resultă să fi ridicat recurentul vre-un incident, din contră fiind intrebat daca are ceva de zis, a declarat contrnriu; așa dar mijlocul se respinge ca nepropus și pentru că procedura este îndeplinită și legea bine aplicată.

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 105.

ESCES DE PUTERE.

1). *Se comite unŭ excesŭ de putere cândŭ tribunalulŭ de trămitere în locŭ de a judica procesulŭ în fondŭ se mărginesce întru a declara că înculpatulŭ este aquitatŭ prin sentinţa deja casată de Curtea de casaţiune.*

No. 412. — **Casarea** sentinţa Trib. Dolj s. II No. 1777 Anul 1879, după recursul făcut de stat.

12 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. G. Platon, consiliar-raportor;

Pe d. G. Filiti, procuror-general;

Asupra motivuluĭ de casare care resultă din recurs: „S'a violat dispositiunile art. 431 Pr. C. Pen. şi art. 39 lege Org. a Curţeĭ de casaţie, Tribunalul n'a fost următor a lua în cercetare din noŭ fondul procesuluĭ, conform decisiuneĭ Inalteĭ Curţi de Cacasaţiune prin care 'ĭ se trimitea afacerea.

Avênd în vedere că sentinţa Trib. Romanaţĭ No. 277 anul 1879, princare G. Bercan era achitat de amenda pentru faptul de contrabandă, ce 'ĭ se impută, a fost casată de acéstă Curte prin hotărârea No. 113 anul 1879 şi s'a trimis afacerea înaintea Trib. Dolj spre a se judeca din noŭ.

Considerând că în urma casări sentinţeĭ Trib. Romanaţĭ,

Digitized by Google

Trib. Dolj sezisat de afacere în urmă trimiteri, era dator a cerceta şi a se pronunţa asupra procesuluĭ in fond, că Trib. de trimitere mărginindu-se pur şi simplu a declara prin sentinţa atacată că inculpatul este achitat prin sentinţa Trib. Romanaţĭ, sentinţă care nu maĭ póte avea efect fiind anulată în urma casări, a comis esces de putere.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 106.

RECURSUL NEADMISIBIL.

1). *Partea civilă nu póte nicĭ într'unŭ casŭ cere anularea uneĭ decisiunĭ de aquitare saŭ absoluţiune.*

No. 414. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Maria Movilă contra decisiuni cameri de punere sub acusaţie de pe lîngă Curtea de Apel din Iaşĭ No. 105 Anul 1879 prin care se declară în privinţa móşeĭ Sima Mihălescu că nu este cas de urmărire.

13 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Al. Petrescu, consilier-raportor;

Pe d. G. Filiti, procuror-general;

Deliberâd:

Considerând că dupe art. 411 Pr. C. penal partea civilă nu póte în nicĭ un cas să céră anularea uneĭ decisiunĭ de achitare saŭ de absoluţiune;

Că în specie recursul fiind făcut de partea civilă contra uneĭ decisiunĭ a Cameri de punere sub acusaţiune, prin care se declară că nu este loc de urmărirea contra móşeĭ Sima Mihălescu, cată a fi respins ca neadmisibil.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 107.

CONSTITUIREA CURȚEI — **Ministerulŭ publicŭ. — Chestiunĭ de faptŭ. — Înșelăciune.**

1) *Este bine constituită Curtea în materie corecțională cu unul din membriĭ sĕĭ, ținând locul ministeruluĭ publicŭ când acesta lipsesce în afaceri de ale serviciuluĭ.*

2). *Curtea de Apel ca instanță de fondŭ este suverană în apreciarea probelorŭ ce resultă din instrucțiunea urmată.*

3). *După art.* 336 *din Cod. penal; are a fi pedepsitŭ ca înșelătorŭ nu numaĭ vênzătorulŭ, dar și cumpărătorulŭ care întrebuințéză măsurĭ mincinóse ca să înșele asupra cătimeĭ lucrurilorŭ vîndute.*

No. 418 — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Panait Cloni contra dicis. Curțeĭ Apelative din Craiova secția II No. 577 a. 1879.

14 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. C. E. Shina, Președinte de secție în citirea raportuluĭ

Pe d. G. Filiti, Procuror de secție;

Pe D. Giani și G. Teodor, advocațiĭ recurentuluĭ în desvoltarea motivelor de cassare, și

Digitized by Google

Deliberându,

Asupra motivului I de casare: „Violarea art. 25 Pr. Pen. comb. cu art. 82 Pr. Civ. fiindcă că s'aŭ inlocuit membriĭ Ministeruluĭ public cu un judecător la audienţă, fără a se constata daca lipsea de la Curte D. Procuror General şi cel d'al doilea D-n. Procuror (Leg. org. a Trib. art. 56 al. 3)"

Considerând că din corpul decisiuneĭ atacate se constată că fotoliul ministeriuluĭ public la cercetarea procesuluĭ, în care era inculpat recurentul, a fost ocupat de unul din membriĭ Curţeĭ, în lipsa Procuroruluĭ titular, care era ocupat la parchet; aşa cum cere legea, mijlocul dar este neesact.

Asupra motivuluĭ II de casare: „Nemotivarea, Curtea declară într'un mod vag printr'un singur considerant, că din instrucţiune şi din desbaterile urmate, să constată comiterea faptuluĭ, fără a arăta anume elementele constitutive delictuluĭ, condamnând pe rocurent în puterea art. 336 C. P. nejustificând aplicaţiunea acestuĭ articol şi nemotivându-şĭ decisiunea.„

„Curtea comite pe lingă acésta şi o omisiune esenţială nerespunzând la mijlocul meu de apărare, că n'avém cunoştinţă cum că baniţa era maĭ mare."

Face şi o altă eróre de drept basându-se pe procesul verbal al Poliţaiuluĭ pantru a declara falşă acea baniţă, pe când singura autoritate competinte de a verifica aceste măsurĭ este numaĭ Camera de Comerciu (art. 20 din legea din 30 sept. 1874)."

„Curtea maĭ comite violaţiunea principiul desbaterilor publice punênd ca fondament la decisiunea atacată dispositiunea maiestruluĭ Ernest Sigmud luată de judele Instructor."

Considerând că decisiunea Curţei în ce concerne constatarea faptuluĭ de înşelăciune imputat recurentuluĭ pe lingă motivele arătate în decisia sa, adoptéză şi pe acele din sentinţa Tribunaluluĭ, în care cu suficienţa să arată tóte probele ce vin în greutatea numituluĭ, precum şi elementele constitutive delictuluĭ de înşelăciune; că pe lângă acésta atât Tribunalul

Digitized by Google

cât și Curtea declarând pe recurent culpabil de acest delict, nu se basează esclusiv numaĭ pe procesul verbal incheiat de polițaiu, ci și pe alte fapte și probe ce resultă din instrucțiunea urmată și pe care ca instanță de fond era suverană în aprecirrea lor.

Asupra mijlocului III de casare: „Rea aplicare a art. 336 Cod. Penal. Denunțarea D-luĭ Isvoranu constată că recurentul făptuia în calitate de cumpărător articolul vizat de Curte pe depsește pe vêndător, care întrebuințând mĕsurĭ mincinóse înșelă pe cumpărător.“

Considerând că din chiar textul formal al art. 336 C. P. resultă că are a fi pedepsit ca înșelător nu numaĭ vêndătorul dar și acela care prin întrebuințare de mĕsurĭ mincinóse va înșela asupra cătimeĭ lucrurilor vêndute; că în specie fiind constatatŭ că recurentul, în calitate de cumpărător la primirea grăuluĭ cumpărat s'a servit cu o baniță mincinósă pentru a înșela pe vênzător asnpra cantitățeĭ, Curtea Apelativă a făcut o justă aplicație acestuĭ art. 336.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Secția II.

Digitized by Google

No. 108.

COMPETINȚA SECȚIUNILOR CURȚEI DE CASAȚIUNE.

1). *Compeitnța secțiunilorŭ Curțeĭ de Casațiune se reguléză nu după natura procesuluĭ ci după cum a fostŭ constituitŭ tribunaluĭ ca intsanță civilă saŭ penală când a judecatŭ și pronunciatŭ sentința ce se atacă cu recursŭ.*

No. 435. — **Admiterea** escepțiuneĭ de necompetința a secțiuneĭ II.

23 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Al. Petrescu, consilier raportor;

Pe D. Brătianu, adv Statuluĭ care a ridicat escepțiunea de necompetința acesteĭ secțiunĭ, procesul fiind civil.

Pe D. Christidi adv. recurentuluĭ în întâmpinările făcute.

Pe d. C. Stefănescu, procuror de secțiune,

Deliberândŭ,

Considerând că din sentința atacată cu recurs resulta că Tribunalul a fost constituit în Tribunal civil, iar nu penal, când a judecat acest proces;

Digitized by Google

cât şi Curtea declarând pe recurent culpabil de acest delict, nu se basézā esclusiv numaĭ pe procesul verbal incheiat de poliţaiu, ci şi pe alte fapte şi probe ce resultă din instrucţiunea urmată şi pe care ca instanţă de fond era suverană în aprecirrea lor.

Asupra mijlocului III de casare: „Rea aplicare a art. 336 Cod. Penal. Denunţarea D-luĭ Isvoranu constată că recurentul făptuia în calitate de cumpărător articolul vizat de Curte pedepseşte pe vĕndător, care întrebuinţând mĕsurĭ mincinóse înşelă pe cumpărător.“

Considerând că din chiar textul formal al art. 336 C. P. resultă că are a fi pedepsit ca înşelător nu numaĭ vĕndătorul dar şi acela care prin întrebuinţare de mĕsurĭ mincinóse va înşela asupra cătimeĭ lucrurilor vĕndute; că în specie fiind constatatŭ că recurentul, în calitate de cumpărător la primirea grăuluĭ cumpărat s'a servit cu o baniţă mincinósă pentru a înşela pe vĕnzător asnpra cantităţeĭ, Curtea Apelativă a făcut o justă aplicaţie acestuĭ art. 336.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 108.

COMPETINȚA SECȚIUNILOR CURȚEI DE CASAȚIUNE.

1). *Compeitnța secțiunilorŭ Curțeĭ de Casațiune se reguléză nu după natura procesuluĭ ci după cum a fostŭ constituitŭ tribunaluĭ ca intsanță civilă saŭ penală când a judecatŭ şi pronunciatŭ sentința ce se atacă cu recursŭ.*

No. 435. — **Admiterea** escepțiuneĭ de necompetința a secțiuneĭ II.

23 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Al. Petrescu, consilier raportor;

Pe D. Brătianu, adv Statuluĭ care a ridicat escepțiunea de necompetința acesteĭ secțiunĭ, procesul fiind civil.

Pe D. Christidi adv. recurentuluĭ în întâmpinările făcute.

Pe d. C. Stefănescu, procuror de secțiune,

Deliberândŭ,

Considerând că din sentința atacată cu recurs resulta că Tribunalul a fost constituit în Tribunal civil, iar nu penal, când a judecat acest proces;

Digitized by Google

Că acésta resultă și din înprejurarea că nicĭ Ministeriul public n'a fost chiemat a lua conclusiunĭ, precum este dator a face, de câte orĭ este vorba de un proces în materiă penală.

Că astfel fiind calificat procesul de instanță de fond, el nu póte fi judecat de cât de s. I a acesteĭ Curțĭ, care după legea din 5 Martie 1870 are căderea de a judeca tóte procesele de nrtura acésta,

Pentru aecste motive.

Admite, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 109.

QUESTIUNE COMPLEXĂ.

1). *Este casabilă decisiunea Curţeĭ cu juraţĭ când preşedintele pune într'o singură questiune atîtŭ faptulŭ principal câtŭ şi questiunea agravantă.*

No. 437. — **Casarea** decis. Curţei cu juraţĭ din Roman No 18 a. 1879, după recursul făcut de Iordache Cojocaru.

26 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Degre, consiliar-raportor;

Pe d. C. Stefănescu, procuror de secţie, în conclusiuni.

Deliberândŭ,

Asupra motivuluĭ învocat din oficiu şi rămas în divergenţă: Complexitatea cestiuneĭ pusă juraţilor, căcĭ pentru circumstanţa îngreunătóre că omoru s'a săvêrşit, cu scop de a se sustrage de la pedépsă, nu s'a pus cestiunea separată."

Având în vedere că recurcetul Iordache Cojocaru a fost dat în judecată că, fiind surprins în flagrant delic de furt, acesta în scop de a se sustrage de la pedépsă a comis crima de omor.

Considerând că faptul, crima de omor, s'a comis în scop de a se sustrage de la pedépsa delictuluĭ de furt, în care a fost surprins, constitue o circumstanţă ingreunătóre şi pentru

Digitized by Google

care trebuia să pue juraţilor o chestiune separată, conform art. 361 – 362 Pr. C. P.

Că Preşedintele Curţeĭ cu juraţĭ puind într'o singură cestiune atăt faptulŭ principal de omor cu voinţă, precum şi circumstanţa ingreunătóre că omorul s'a săvârşit, în scop de a se sustrage de la pedépsă, pentru delictul de furt, a făcut ca cestiunea să fie complexă şi prin urmare decisiunea are a fi casată.

Pentru aceste motive,

Casézĕ, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 110.

INJURII.

1). *Se face culpabilŭ de delictulŭ prescrisŭ de art. 304 din con. pen. numaĭ atuncĭ cândŭ se constată că aceĭ care aŭ adresatŭ injuriĭ cuĭ-va prin scrisŭ sciaŭ să scrie și să citéscă.*

No. 440. **Casarea** decisiuneĭ Trib. de Apel din Tulcea No. 59 din 1879, după recursul făcut de Const. Scheleti și Gr. Cristidí.

27 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu E. B. Caligari, Președinte-raportor;

Pe D. Maiorescu adv. recurenților în desvoltarea mijloacelor de casare;

Pe D. Procuror G. Filiti în conclusiuni,

Deliberând,

Asupra primuluĭ mijloc de casare astfel formulat:

„Violare și rea aplicare a art. 304 C. P. agravând astfel posițiunea acusaților.“

Văzând art. 304 Cod. Penal

Considerând că după acest articol alcătuitoriĭ înscrisurilor imputătóre, sau injurióse, au a fi pedepsiți atuncĭ numaĭ când se constată, că aceia care s'au presentat cu aseminea înscri-

Digitized by Google

surĭ nu scie nicĭ să cîtéscă nicĭ să scrie, aşa că e presupusŭ că n'a cunoscut cele coprinse în acele inscrisurĭ :

Că în specie fiind vorba de o telegramă subscrisă de Teodor Teodoridi Frangule şi adresată Consiliuluĭ de Miniştri, care coprindea expresiunĭ înjurióse contra guvernuluĭ şi administraţiuneĭ şi care telegramă a fost compusă de recurenţiĭ de astă-zĭ, nu putea a se face aplicaţia art. 304, afară de cazul când se constată că subscriitorii aceĭ telegrame anume Teodoridi şi după a căruĭ cerere numaĭ s'a făcut telegrama de recurenţĭ, scia carte, Tribunalul a făcut o greşită aplicaţiune art. citat.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Dată, etc. Secţia II

Digitized by Google

No. 111.

LISTA JURAŢILORŬ. – **Congedierea juraţilorŭ.** – **Formula jurămîntuluĭ.** –

1) *Nu se prejudiţiează întru nimicŭ interesele recurenţilorŭ prin împrejurarea că li s'a comunicatŭ lista juraţilorŭ maĭ 'naintea de termenulŭ fixatŭ prin lege.*

2). *Nu şe póte susţine că s'a privatŭ accusaţiĭ de judecătoriĭ lorŭ naturalĭ prin faptulŭ că presidentele a acordatŭ congediu la patru juraţĭ cândŭ chiar în lista comunientă lorŭ se constată numele juraţilorŭ, carĭ aŭ abţinutŭ congediŭ.*

3) *Este suficientŭ a se viza în procesulŭ verbalŭ al audienţeĭ articolulu de lege după care juraţiĭ aŭ depusŭ jurămîntŭ.*

No. 441. – **Respinge** recursuluĭ făcut de Miroslavu Ilie şi Panait Ionescu contra decis. Curţeĭ cu juraţĭ din Buzeu No. 32 din 1879.

28 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Platon, consiliarr-aportor;

Pe D. C. Stefănescu Procuror de secţie în couclusiuĭ.

Deliberând,

Asupra primuluĭ mijloc de casare :

Digitized by Google

„Violarea art. 284 prin faptul că lista juraţilor a fost comunicată nu în ajunul ţileĭ de judecată, ci cu o ţi maĭ 'nainte.“

Considerând că împrejurarea că lista de numele juraţilor s'a comunicat acusaţilor maĭ 'nainte de termenul fixat prin lege nu a putut prejudiţia întru nimic pe recurenţĭ, maĭ ales că o aseminea propunere nu s'a făcut la curtea cu juraţĭ, iar dreptul recusaţiuneĭ a fost esercitat în tótă plenitudinea, decĭ mijlocul este fără interes.

Asupra mijlocului II de casare:

„Violarea art. 281 prin faptul că lista juraţilor care trebuia să fie fixata în ajunul judecăţeĭ, a fost fixata cu o zi maĭ 'nainte, şi afară de acéstă listă presupusă după art. 281 ca definitivă, a fost modificată de Preşedintele curţeĭ prin acordare de 4 congediĭ chiar în ţiua judecăreĭ, inainte de a se compune comisiunea juraţilor.“

Considerând că acest mijloc aşa cum să propune este neecsact în fapt; căcĭ chiar în lista comunicată acusaţilor să arată numele juraţilor carĭ au obţinut congediu de la Preşedinte aşa că nu se póte ţice că congediu s'a acordat de Preşedinte chiar în ţiua judecăţeĭ, în scop de a priva pe acusaţĭ de judecătoriĭ lor firestĭ.

Asupra mijlocul III de casare:

„Violarea art 395 comb. cu art. 337 fiind că formula jurăméntuluĭ nu este trecută textual în procesul verbal.“

Considerând că este suficient a se viza în procesul verbal al şedinţeĭ articolul de lege, după care juraţiĭ au prestat juramént, prin urmare şi acest mijloc este nefundat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURȚII DE CASSATIUNE

DATE DE SECȚIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 12. — DECEMBRE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURȚII DE CASSAȚIUNE.

PREȚUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACI, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 12. — MATERIE CIVILE. — No. 12.

No. 149.

DESPAGUBIRĬ. — **Capitalŭ dobăndă.**

1) *Cu dreptŭ cuvîntŭ s'a condamnatŭ recurentulŭ la plata reparaţiunilor şi înbunătăţirilorŭ făcute la imobilulŭ vîndutŭ de óre ce reducerea despăgubireĭ, numaĭ la adăogirea preţuluĭ, nefiindŭ propusă, nu s'a putut discuta de curte.*

2) *A capitalisa dobîndă şi a accorda apoĭ dobîndă la suma întréga de la dată decisiuneĭ este conform art.* 1089 *din cod civ.*

No. 335. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Chiriac Sideri şi socia sa Voica Sideri contra decisiuni Curţi de Apel din Bucurescĭ s. III No. 102 din 1878 pronunciată în procesul cu Dimitrie Avramescu pentrn vêndarea unuĭ imobil.

Digitized by Google

3 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu N. Gerasi, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra I mijloc de casare; Curtea violéză art. 494 c. c. și se pune in contradicțiune cu principiul de imbogățire în paguba altuia când în suma de leĭ noĭ 2429 ne debitéză pe noĭ cu leĭ 660 dobênda restuluĭ din preț cu leĭ noĭ 163, banĭ 36 imposite și asigurărĭ și leĭ noi 1606 totalitatea costuluĭ de reparațiunĭ și de lucrărĭ făcute de Avramescu. Curtea maĭ face o omisiune esențială, necercetând cestiunea cu cât ne-am imbogățit și o eróre grosieră de fapt când am presupune că Curtea a voit implicitamente să ne considere imbogățițĭ cu totalitate prețuluĭ de lucrări, pe când esperți declară contrariul."

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea a căriĭ casare se cere, întimatul a cerut a fi despăgubit de către recurențĭ de prețul reparațiunilor și înbunătățirilor făcute la imobilul vêndut la plata restuluĭ prețuluĭ cu dobîndă și la plata foncieri, asigurăriĭ de incendiu, iar recurențiĭ au făcut cerere reconvențională d'a fi obligat intimatul vêndător la plata chirieĭ ce a perceput de la acel imobil.

Considerând că Curtea de fond ordonând o espertisă în fața loculuĭ prin inginerul Orașului Brăila ales de părțĭ, acesta constată că acele reparațiunĭ costă suma de leĭ 1606, iar valórea imobiluluĭ prin acele lucrărĭ s'a urcat cu 10% ;

Considerând că dupe dispositiunile art. 494 C. C. Curtea a fost în drept a obliga pe recurențĭ a despăgubi pe intimatul Avramescu de costul acelor reparațiunĭ și inbunătățirĭ făcute cu bună credință la imobilul vêndut lor, cu atît maĭ mult că nicĭ s'a invocat de advocatul recurenților înaintea curțiĭ de fond d'a fi obligat numaĭ augmentarea valoreĭ prețuluĭ ca să se fi putut discuta și ceia ce nu s'a invocat și discutat înaintea instanțeĭ de fond nu póte constitui un mijloc de casare;

Digitized by Google

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găsesce nefondat.

Asupra al II mijloc de casare:

Curtea capitalisând cu suma de leĭ noĭ 666 dobênda cuvenită D-luĭ Avramescu la restul din preţŭ şi obligându-ne la o nouă dobêndă din ziua pronunciăriĭ decisiuni, ne impune un anotocism, care nu este admisibil dupe lege."

Considerând că pe cât dobênda la restul preţuluĭ de 110 napoleonĭ se datora de recurent pe maĭ mult de un an, dupe cum constată curtea de fond, apoĭ dupe disposiţiunile art. 1089 C. Civ. Curtea a fost în drept a acorda dobênda de la pronunciarea decisiuni sêle la dobênda datorită pe treĭ anĭ la restul preţuluĭ neplătit, prin urmare nu s'a comis vre o vielarea a legiĭ şi astfel şi acest mijloc cată a se respinge.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 150.

ARENDA RESPUNSA CU ANTICIPAȚIE. — **Sequestru. — Dobîndă. Cauțiune.**

1) *Nu se comită nicĭ o eróre de faptŭ, cândŭ Curtea recunósce bine rĕspuns arenda cu anticipatie către proprietar, maĭ înainte de căderea sa în falimentŭ.*

2) *Sequestru nu equivaléză cu intentarea de procesŭ pentru ca se justifice accordare de dobîndă.*

3) *Creditoriĭ falituluĭ, beneficiândŭ de cauțiunea depusă pentru asigurarea plățiĭ arendeĭ, suntŭ responsabilĭ de obligațiunile ce decurgŭ din acea cauțiune.*

No. 336. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de D-l- Sc. Borosnai și Al. Lupescu sindiciĭ falituluĭ G. Vlasto contra decis. Curți de Apel secția I din Bucurescĭ No. 221 din 1878 pronunciată în procesul ce au avut cu Ión Pârîianu pentru pretențiĭ.

3 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu N. Gerasi, membru-raportor ;

Deliberând,

Asupra I mijloc de casare : „Greșită aplicare a principielor de compensațiune în privința sumeĭ de 7765 leĭ nouĭ 75 banĭ. și tot odată eróre grosieră de fapt, de óre-ce acéstă sumă nu

Digitized by Google

a fost priimită de Vlasto cu titlu de anticipaţie asupra câşturilor séle proprie de arendă, ci cu titlu de mandatar al celor-lalţĭ coproprietarĭ."

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea a căreĭ casare se cere, sindicatul falimentuluĭ G. Vlasto apelând la Curte contra sentinţelor tribunaluluĭ Ilfov No. 214/77 68/78 şi 94/78 pronunciate în procesul ce a avut cu intimatul Ión Pârîianu, pentru câşciurĭ datorite din arenda moşieĭ Fundeniĭ-Dómneĭ pe 1873—1878 cu dobînda lor, şi Curtea conexând aceste apelurĭ, le au judecat de uă dată;

Considerând că Curtea de fond esaminând contractul de arenduire şi chitanţele No. 2 şi 3 din 14 şi 25 Sept. 1873 constată: că intimatul Părăianu afăcut respunderea aceĭ sumĭ către Vlasto, ca arendă a aceĭ moşiĭ, prin anticipaţie, de óre ce contractul de arenduire nu poprea pe arendaşŭ d'a face plata cu anticipaţie a câşciurilor moşieĭşi de óre-ce Vlasto se afla în acel moment în capul afacerilor séle şi declararea sea în urmă în faliment, nu póte preschimba titlul sub care s'a făcut plata aceĭ sumĭ de către Pârăianu;

Considerând că ast-fel fiind, Curtea nu a comis vre o eróre de fapt în privinţa acesteĭ sumĭ, respunse de intimatul Pârăianu cu anticipaţie, din arenda moşieĭ; prin urmare mijlocul se găseşce nefondat.

Asupra mijloculuĭ al II de casare: „Greşită aplicare a art. 1589 şi 1088 Codul Civil, fiind că cererea de sequestru invocată de sindicat, este o cerere formală prin judecată, care atrage plata de dobîndĭ moratorie."

Considerând că cererea de sequestru urmată de sindicat nu poate echivala cu uă cerere în judecată d'a pune în întârziere pe debitoriĭ, cu atît maĭ mult că, Curtea de fond constată în fapt că între Părăianu şi Vlasto au esistat daraverĭ de plăţĭ de arendă pe care sindicatu se opunea a le recunósce, ast-fel că, suma pretinsă de la Părăianu nu a fost nicĭ uă dată certă şi liquidată, ca să fi putut atrage dupe sine dobênda; Că ast-fel fiind şi acest mijloc se găseşce nefondat.

Digitized by Google

Asupra al III mijloc de casare:

„Greșită aplicare a art. 193 din codul comercial, dupe care creanțele chirografare n'aŭ dobîndĭ de cât din ziua deschiderei falimentuluĭ“.

Considerând că pe cât creditori falimentuluĭ Vlasto, aŭ beneficiat de acea cauțiune depusă de Pârăianu, pentru asigurarea plățeĭ arendeĭ, dênșiĭ urméză a îndeplini și obligațiunele ce decurgŭ din acea cauțiune priimită de Vlasto, de óre ce suma depusă de Pârăianu ca cauțiune nu putea fi considerată ca împrumut, dupe cum chiar Vlasto n'a considerat'o prin contract de arenduire, neputênd fi vorba în specie de aplicarea art. 193 din codul Comercial; prin urmare și acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinpe,

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 151

AUTORITATEA LUCRULUI JUDICATŬ. – **Dolŭ. Simulaţinne. Omisiune esenţială.** –

1) *Cândŭ părţile cu ocasiunea cercetăriĭ unuĭ procesŭ nu rădicŭ nicĭ o contestaţiune contra dreptuluĭ de despăgubire şi decisiunea pronunciată remâne definitivă, ea are puterea lucruluĭ judicatŭ, fără a se maĭ putea ataca sub motivŭ de Dolŭ saŭ simulaţiune.*

2) *Cândŭ decisiunea atacată cu recursŭ se constată a fi suficientŭ motivată nu se póte susţine că s'a făcut omisiune esenţială.*

No. 338. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de Constantin Filipini contra decisiuni Curţi de Apel din Bucureşcĭ s. I No. 191 din 1879 pronunciată în procesul ce a avut cu D-eĭ Polixenie Oncescu şi Anton Oncescu sociul pentru anularea uneĭ hotărîrĭ.

3 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Gr. Filiti, membru-raportor;

Pe d-nu Stefănescu Procuror în conclusiunĭ.

Deliberând,

Asupra motivelor de casare : „Rea aplicaţiune a art. 1201 C. Civ. căcĭ Curtea ne respinge reclamaţia, fondându-se pe a-

Digitized by Google

autoritatea lucruluĭ judecat, dedus dintr'o hotărîre pronunciată asupra unuĭ proces în care nu esistă acela'şĭ object saŭ causă cu cele conţinute în procesul resolvat de Curte;

Nemotivare şi omisiune esenţială, căcĭ Curtea nu arată în ce mod resulta autoritatea lucruluĭ judecat, nicĭ pe care text de lege îşĭ fondéză decisiunea sa; asemenea în ceia ce priveşce neoposabilitatea contra nóstră a sentinţeĭ tribunaluluĭ Argeşu No. 111 din 1869 şi a decisiĭ Curţiĭ din Craiova s. I. No. 91 din 1872 esistă autoritatea lucruluĭ judecat, resultênd din decisiunea Casaţieĭ s. I No. 54 din 1873-"

Avênd în vedere că, dupe cum resultă din decisiunea a căria casare se cere, recurentu T. Filipini în numele seŭ şi ca representant al caseĭ decedatuluĭ seŭ părinte Matache Filipini a acţionat pe intimata Polixenia Oncescu, cerend anularea sentinţeĭ trib. Argeşu cu No. 111 din 1869 mijlocită între intimata cu moşcenitoriĭ fostuluĭ seŭ sociu Apostol Beşteleiu pentru despăgubirea doteĭ, pe motiv că dênşiĭ, recurenţiĭ n'aŭ figurat la pronunciarea aceĭ sentinţe şi că dênsa este resultatul unuĭ act iconomicos urmat între intimata şi fiĭ seĭ în scop d'a frauda pe recurenţĭ de stăpînirea a 50 stinjenĭ moşie din hotarul Căzăneşcilor;

Considerând că, Curtea de fond esaminând actele şi propunerile părţilor, constată în fapt că intimata Polixenia Oncescu în basa mencionateĭ sentinţe No. 111 din 1869 urmărind aceĭ 50 stinjenĭ moşie din hotarul Căzăneşcilor, recurenţiĭ Filipini în a căror posesiune se găsiaŭ, aŭ ridicat contestaţiune la acea urmărire care s'a judecat de tribunal şi curtea din Craiova prin decisiunea cu No. 91 din 1872, remasă definitivă prin care decisiune se indreptăţeşte intimata ca pentru desgubirea doteĭ séle prevĕdute în sentinţa tribunaluluĭ Argeşu No. 111 din 1868 se urmăresce aceĭ 50 stinjenĭ moşie, ca avere a defunctuluĭ seŭ sociu Beşteleiŭ;

Considerênd că Curtea de fond constată că decisiunea Curţiĭ din Craiova No. 91 din 1872 (rămasă definitivă) constitue autoritatea lucruluĭ judecat, de óre-ce recurenţiĭ în acel proces

Digitized by Google

n'aŭ ridicat nicĭ uă contestaţie contra dreptuluĭ de despăgubire al intimateĭ prevĕdut în sentinţa tribunaluluĭ Argeşu No. 111 din 1869, drept care a fost recunoscut intimateĭ prin decisiunea No. 91 din 1872 remasă definitivă, prin urmare nu se maĭ póte invoca astă-zĭ de recurenţĭ dolŭ séŭ simulaţiunea ce ar fi esistat la pronunciarea aceĭ sentinţe, de óre-ce s'ar viola autoritatea lucruluĭ judecat, resultând din dispositivul decisiuneĭ Curţeĭ Craiova No. 91 din 1872;

Considerând că Curtea nu comite vre o omisiune esenţială şi decisiunea sa este suficient motivată, în privinţa autorităţeĭ lucruluĭ judecat, neputênd atrage casarea lipsa mencionăreĭ unuĭ text de lege, pe cât decisiunea nu e contrarie dispositiilor legiĭ; că ast-fel fiind mijlócele invocate se găsesc nefondate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. S. I.

Digitized by Google

No. 152.

ACT. — PUTEREA PROBANTA A SA. — **Semnătura din legalisare.**

1). *Se violéză legea cândŭ curtea de fondŭ recunósce puterea probantă unuĭ actŭ pe singurulŭ temeiŭ că este legalisatŭ şi are numărŭ fără să constate dacă persóna subscrisă în legalisare era în dreptŭ de a funcţiona şi aplica legalisarea.*

No. 339. — **Casarea** decisiuni curţi de Apel din Crajova S. I. 212/878 pronunciată în procesul dintre recurentul Al. Papiu cu Maria Ilie Boiangiu pentru moşcenire.

4 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Al. Petrescu, membru raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare: „Actul de succesiune ce ni se opune nouă de Maria Boiangiu nu e valabil, nicĭ ca act public nicĭ ca act privat, ca act public nu e valabil, fiind că funcţionarul ce l'a legalisat nu avea nicĭ o funcţiune căcĭ Stef. Cosman nu ocupa nicĭ o funcţiune în timpul legalisăreĭ; ca act privat asemenea nu e valabil, căcĭ autoriĭ lor nu şciaŭ a scrie."

Avênd în vedere că după cum resultă din decisiunea su-

Digitized by Google

pusă recursuluĭ, intimata Maria soţiea luĭ Ilie Boiangiu, a acţionat pe D-lor Nicolae P. Ivanel şi G. Ivanel (representaţĭ astă-dĭ de recurentul ca cesionar) spre a îĭ recunóşce dreptul de moşcenitóre a avereĭ repos. séle soră Ilinca Ivănescu şi a se trimîte în posesiunea aceĭ averĭ, de óre-ce intimaţilor Nicolae şi Petru Ivanel saŭ priimit legatul lăsat de decedatul I. Ivănescu după cum se constată din actul cu data din 7 August 1866, legalisat de poliţia Severin la No. 1155, act care a fost contestat de recurentul pentru motiv că persóna ce se vede subscrisă în legalisare nu a fost nicĭ poliţaiŭ nicĭ ajutorul sĕŭ, ci uă persónă streină;

Considerând că în facia acesteĭ contestaţiunĭ din partea recurentuluĭ, curtea nu putea admite ca valabil acel act, pe singurul motiv că se vĕd indeplinite formalităţile cerute de lege, avênd numĕr de registru şi pecete acea legalisare fără a constata décă persóna, ce a subscris în acea legalisare şi a aplicat acel numĕr şi pecete era poliţaiŭ séŭ adjutorul sĕŭ, singure care puteaŭ şi aveaŭ cualitatea de a da o atare legalisare, de óre-ce nu numĕrul şi pecetea aplicată pe un act 'I dă autenticitatea cerută de lege, ci sub semnătutura Oficieruluĭ indrituit cu asemenea cualitate;

Considerând că curtea de fond recunoscênd forţa probantă a actuluĭ fără a constata, décă persóna subscrisă în legalisare era în drept de a funcţiona şi a aplica acea legalisare, a violat dispositiunile art. 1171 Cod. Civil.

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găsesce fondat.

Pentru, aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 153.

HOTARARE NEMOTIVATA. — **Dolŭ. — Omisiune esenţială.**

1). *Se dă o hotărîre nemotivată, cândŭ curtea respinge unŭ mijlocŭ de apărare întemeiată pe dolŭ, bazêndu-se pe motive streine de natura procesuluĭ şi fără să motiveze nimicŭ asupra aceluĭ punctŭ atîtŭ de esenţialŭ.*

2). *Dolulŭ fiindŭ o causă de nulitate a convenţiuneĭ, omisiunea de a se pronuncia asupră-ĭ este esenţială.*

No. 340. — **Casarea** decisiuni curţi de Apel din Bucreşcĭ S. III No. 74/79, pronunciată în procesul dintre recurentul Canella Ciorogârleanu cu C. Homoriceanu pentru banĭ.

4 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultândpe d-nu I. Calinderu, membru raportor;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare: „Că recurentele a invocat înaintea curţiĭ de apel nu numaĭ dolul care a fost întrebuinţat la luarea cestuĭ înscris de la bătrînul Canella, déră chiar dolul întrebuinţat de intimatu Homoriceanu reclamantele, la prima instanţă şi care este cesionar al părinteluĭ sĕŭ; că asupra dolului imputat intimatuluĭ, curtea de fond nepronunciându-se a făcut o omissiune essenţială, că asemenea curtea

Digitized by Google

a comis uă nemotivare respingênd ast-fel cum a făcuto, dolul întrebuinţat în contra părinteluĭ recurentuluĭ;

Considerând că din decisiunea atacată cu recurs se constată că intimatu de astă-dĭ major I. Homoricianu, în virtutea unuĭ înscris cu data de 25 Septembre 1842 subscris de părintele recurentuluĭ, prin care acesta se recunóşce dator a uneĭ sume de banĭ către uă persónă a căreia nume este lăsat în albŭ, a acţionat în judecată pe D-l Canella Ciorogârleanu moşcenitorul părinteluĭ sĕŭ, pentru a fi osîndit a 'ĭ o plăti;

Considerând că D-l Canella Ciorogârleanu între diferitele alte mijlóce de apărare, a invocat atât dolul ce a fost întrebuinţat, când s'a luat bătrînuluĭ sĕŭ părinte actul, cât şi dolul maioruluĭ C. Homoriceanu intimatul de astă-dĭ;

Considerând că curtea nu respunde asupra doluluĭ articulat ca fiind săvîrşit în contra bătrînuluĭ Ciorogârleanu, de cât dicând că acesta era în întregimea minţeĭ la data înscrisuluĭ ca cum dolul n'ar putea fi întrebuinţat de cât în contra persónelor îndemenţă; că ast-fel curtea respingênd acest mijloc de aparare, pentru motive streine de firea pricineĭ, nu'şĭ motivéză asupra acestuĭ punct esenţial hotărîrea sa; Că asemenea, asupra doluluĭ atribuit D-luĭ Major C. Homoriceanu, curtea nu'l discută şi uită a se pronuncia, — că ast-fel curtea comite o omisiune;

Considerênd că omisiunea este esenţială, căcĭ atît după legea Caragea, cât şi după cod. civ., dolul este o causă de nulitate a convenţiuniĭ; că în specie décă s'ar constata că a esistat un dol cu caracterele séle legale, ar urma a apăra pe Canella Ciorogârleanu de acţiunea ce a intentat Majoruluĭ C. Homoriceanu.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc, Secţia I.

Digitized by Google

No. 154.

CONTRACTŬ DE ARENDUIRE SUBSEMNĂTURĂ PRIVATĂ. — **Art. 1182 cod. civ.**

1). *Se face o greşită aplicaţiune a art. 1182 din cod. civ. Cândŭ curtea înlătură actulŭ de arenduire sub semnătură privată, ca neoposabilŭ fostuluĭ arendaşŭ alŭ moşieĭ, pe temeiŭ că n'arŭ face credinţă despre data sa în facia aceluĭ fostŭ arendaşiŭ.*

No. 342. — **Casarea** decisiuni curţi de apel din Bucureşcĭ secţia III No. 3/77 pronunciată în procesul dintre recurenţiĭ Al. Rioşanu şi C. Boerescu cu tutorele minorilor reposatuluĭ G. Giuvara pentru pagube.

5 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu P. Orbescu, membru raportor.

Pe D. G. Filiti Procuror general în conclusiunĭ;

Deliberând,

Asupra primuluĭ mijloc de casare: „Curtea decide: ca contractul prin care repos. T. Rioşianu arendase moşia sa D-lor A. Roşianu şi C. Boerescu, neavênd dată certă nu póte fi oposabil luĭ Giuvara, pentru că acesta este o terţie persónă ca unul ce n'a participat la acel contract, art. 1182, prin vorbele terţia persónă interesantă inţelege pe aceia ce a participat la contract personal séŭ prin autoriĭ sĕĭ, şi acest art. nu se póte aplica de cât în casul când acelaşĭ drept transmis de acelaşĭ autor la douĕ persóne. In acest cas pentru a decide căria dintre

Digitized by Google

cele douĕ persóne se cuvine dreptul pretins de amĕndouĕ, se presintă chestiunea, care din ele a cumpărat maĭ intĕiŭ, și pe acéstă chestiune o resolvă art. 1182, în specie nu sunt douĕ persóne, noĭ am fost arendașĭ pe anul 1872 și prin urmare nu are nicĭ uă importanță chestiunea de a se și déca am arendat maĭ curînd séŭ maĭ târziŭ și nicĭ o aplicare posibilă a art. 1182".

Considerând că curtea de Apel constată în fapt. I că Tănase Rioșianu, arendase moșia Isbicenĭ luĭ G. Giuvara pe termen de cincĭ anĭ carĭ expiraŭ în Apriliŭ 1872, iar că în contractul de arenduire Giuvara se îndatora ca la expirarea contractuluĭ să lase pe moșie șépte sute pogóne grâŭ, arate și semănate și alte lucrărĭ în folosul viitóreĭ esploatărĭ a moșieĭ; 2-lea că la 19 Apriliŭ 1871 Tănase Rioșianu arendéză prin act sub semnătură privată moșia Isbicenĭ luĭ C. Boerescu și Al. Rioșianu cu începere de la Apriliŭ 1872, adică după eșirea luĭ Giuvara din moșie, iară în acest al doilea contract de arenduire se stipuléză că C. Boerescu și Al. Roșianu să beneficieze de avantagele sus arătate stipulate în precedentul contract; 3-lea că C. Boerescu și al Rioșianu cerŭ despăgubirĭ de la casa decedatuluĭ G. Giuvara în virtutea contractuluĭ de locațiune sub semnătură privată pe termen de cincĭ anĭ din 1871; că în fața acestor fapte, decisiunea atacată, făcĕnd aplicațiunea principiuluĭ art. 1182 C. C. și a textuluĭ art. 724 pr. civ. respinge cererea de daune interese formate de reclamanțĭ, declarând neoposabil luĭ Giuvara ca *terție persónă*, contractul *sub semnătură privată* produs de Boerescu și Al. Rioșianu;

Vĕdĕnd art. 1182 cod. civ.;

Considerând în drept că prin cuvĕntul *terție persónă* legea nu înțelege pe orĭ-ce persónă, care spre a se apera de o pretențiune formată în contra sa în temeiul unuĭ act sub semnătură privată ar invoca faptul material, că nu se află figurând cu numele sĕŭ, séŭ a autorilor sĕĭ în acel act, ci pe acele persóne, carĭ pe lângă că n'aŭ figurat în act se află investite sub orĭ-ce titlu cu drepturĭ reale séŭ personale a căror esistență séŭ eficacitate ar fi compromisă déca uă conven-

Digitized by Google

ţiune séŭ un fapt juridic constatate prin un act sub semnătură privată la care n'aŭ participat, arŭ putea să le fie opuse, de unde resultă că, in temeiul unuĭ act sub semnătură privată uă persónă póte reclama vre un drept de la altă persónă care n'a figurat în act când dreptul reclamanteluĭ recunoscându-se de fundat nu jicneşte nicĭ compromite esistenţa séŭ eficacitatea unuĭ drept al defendoreluĭ, că prin urmare în asemenea casŭ, defendorul nu se póte apěra, invocând principiul art. 1182; că actul nu face credinţă despre data sa, ci regulele generale privitóre la forţa probantă a convenţiunilor constatate prin acte sub semnătură privată; că în specie C. Boerescu şi Al. Rioşanu, în temeiul contractuluĭ lor de arenduire sub semnătură privată cerênd de la casa Giuvara daune interese pentru neindeplinirea condiţiunilor stipulate de reposatul Tănase Rioşanu, de la reposatul G. Giuvara, nu tindeŭ, prin reclamaţiunea lor de a atinge esistenţa vre unuĭ drept isvorând pentru Giuvara din contractul séŭ de arenduire, cas în care chestiunea dateĭ contractuluĭ lor putea avea vre un interes, ci simpli urmaşĭ aĭ luĭ Giuvara în exploatarea moşieĭ Isbicenĭ, C. Boerescu şi Al. Rioşianu tindeaŭ a stabili că aŭ dreptul ca arendaşĭ posteriorĭ, şi în temeiul uneĭ anume clause din contraciul lor de arenduire făcut cu Tănase Rioşianu să beneficieze de lucrările ce Giuvara arendaşu anterior era dator să lase pe moşie la espirarea contractuluĭ séŭ;

Că prin urmare actul de arenduire sub semnătură privată în virtutea căruia reclamanţiĭ 'şĭ formulaŭ cererea contra caseĭ Giuvara, nu se putea înlătura de curte ca neoposabil caseĭ Giuvara, pentru cuvênt că nu face credinţă despre data sa în facia acesteĭ case; că ast-fel făcênd curtea a făcut o greşită aplicaţiune a principiuluĭ stabilit de art. 1182 cod civ;

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 155.

CONVENȚIUNE. — **Interpretațiunea eĭ.**

1). *Instanțele de fondŭ suntŭ suverane în interpretațiunea convențiunilorŭ întru cîtŭ nu se schimbă însăşĭ natura lorŭ.*

No. 343. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Levi Şior contra decisiuni Curți de Apel din Iaşĭ secția I No. 111 Anul 1879 pronunciată în procesul ce a avut cu Emerich Vlainal farmacist pentru restituirea uneĭ maşinĭ.

5 Dembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Al. Cantacuzin, membru-raportor ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de Cassare;

„Violarea art. 969 Cod. C. întru cât nu admite raportul de drept între Levi Şior şi Vlainal ;

„Lipsă de motivare în negarea raportuĭ juridic între Şior şi Vlainal ;

„Denaturare, şi rea interpretare a convenţiuneĭ între Şar şi Vlaimal“.

Avênd în vedere că, dupe cum resultă din decisiunea a căreia casare se cere, recurentul Şor a acționat pe intimat cerênd a fi obligat la restituirea uneĭ maşinĭ de treerat şi la daune interese ;

Digitized by Google

Considerând că Curtea de fond esaminând actele şi propunerile părţilor constată în fapt că acea maşină de treerat a fost vêndută de recurentul Şor către un Rosinberg prin actul din 30 Iuliŭ 1878 priimind acompto preciului 700 de la acesta, iar pînă la achitarea preciului 'şĭ reservă dreptul de proprietar asupra aceĭ maşinĭ cu condiţiune de a o da să treere bucatele dupe moşia intimatuluĭ Vlainal şi ale luĭ Uhrinovschy, respundênd acestuia câte 200 în comptul preciuluĭ către Şor şi liberând chitanţă de primirea maşineĭ.

Considerând că din apreciarea faptelor şi din interpretarea contractuluĭ de vênzare şi chitanţeĭ liberate de intimatul Vlainal, Curtea constată că, pre cât acesta a respuns recurentuluĭ Şor aceĭ 200 galbenĭ în comptul preciuluĭ maşineĭ vêndută luĭ Rosinberg a fost în drept d'a lăsa pre acesta să uă ridice şi să uă transpórte la Uhrinovschy neincumbând intimatuluĭ Vlainal vre o altă obligaţiune către vêndătorul maşineĭ Şor, decât aceia a respunderi mencionateĭ sumĭ pentru treeratu bucatelor sale ;

Considerând că judecătoriĭ fondului sunt suveranĭ în interpretarea convenţiunilor, pe cât nu se preschimbă natura lor, şi o atare interpretare scapă controluluĭ acesteĭ Curţĭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 156.

VIOLAREA ART. 245 PR. CIV.

1) *Se violéză legea cândŭ trib. în locŭ să amâne procesulŭ saŭ să considere nevenirea părţiĭ ca unŭ refusŭ de a presta jurămîntŭ, revine asupra lucruluĭ odată judecatŭ, care era admiterea opositiuneĭ şi o respinge, după ce deja o admisese.*

No. 345. — **Casarea** sentinţeĭ trib. Muscelu, No. 133 Anul 1878 pronunciată în procesul dintre recurentul N. Cristescu cu C. G. Vlăjógă pentru despăgubirĭ.

8 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. N. Mandrea, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare tras din violarea art. 58, pr. Civ. şi art. 88, 89 şi 91 Cod. Civ., de óre-ce nu avea domiciliŭ în Câmpu-lung".

Avênd în vedere că, dupe cum resultă din sentinţa supusă recursuluĭ şi actele presintate, recurentul făcênd apel la trib. Muscelu contra cărţi de judecată a Judeluluĭ de pace din acel Oraş No. 452 Anul 1876, pronunciată în pro-

Digitized by Google

cesul cu C. G. Vlăjógă şi nepresintându-se, tribunalu prin sentinţia No. 150 Anul 1878 a respins apelul ca nesusţinut, contra căria sentinţe făcênd opositiune, la termenul fixat de 25 Apriliŭ 1878 presentându-se, dupe ce tribunalul a admis opositiunea ca dată în termen şi justificată, a intrat în cercetarea din noŭ a procesuluĭ, când recurentul a ridicat escepţiunea de incompetinţă în privinţa domiciliuluĭ".

Considerând că tribunalul constată în fapt că la intentarea procesuluĭ de către intimatul Vlăjógă, domiciliul recurentuluĭ era în acel oraşŭ C.-Lungu unde esercita dreptul de advocat şi drepturile politice ;

Considerând că, o atare apreciare de fapt din partea instanţeĭ de fond scapă controluluĭ acesteĭ Curţĭ, prin urmare mijlocul invocat se găsesce nefondat ;

Asupra al II mijloc de casare : tras din violarea art. 245 pr. civilĕ;

Considerând că în urma admitereĭ opositiuneĭ, tribunalul intrînd în cercetarea procesuluĭ în fond, intimatul Vlăjógă, în privinţa pretenţiunilor ce făcea de la recurent, 'i a deferit jurămêntul decisoriŭ pe care tribunalu 'l'a admis şi a acordat prin jurnalul No. 2547 din 25 Apriliŭ 1878 un termen pentru 19 Iuniŭ după cererea recurentuluĭ de a cugeta de póte presta séŭ nu acel jurămênt ;

Considerând că la acest termen recurentul neputându-se presinta din causa arĕtată prin telegrama reg. No. 7674, s'a cerut amânarea, şi tribunalul fără a observa că opositiunea era deja admisă prin mencionatul jurnal şi că procesul se discutase în fond. prin sentinţa supusă recursuluĭ, respinge ca nesusţinută opositia recurentuluĭ când urma a'ĭ acorda un termen din imprejurarea arătată în acea telegramă, séŭ să discute şi să aprecieze décă nevenirea recurentuluĭ la acel termen póte séŭ nu fi considerată ca un refuz de a presta jurămêntul conform cu dispositiunile art. 245 pr. civ., cari lasă facultatea judecătorilor un atare caz, iar nu părăsind

Digitized by Google

acest tărîm pe care se găsea procesul după admiterea opositiunei să se mărginéscă în a respinge opositiunea deja admisă şi prin acésta violând mencionatul art. 245 pr. civ.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 157.

CUALITATEA DE TUTOARE. – **Licitare. – Competinţa.**

1). *Este neintemeiatŭ mijloculŭ de cassare basatŭ pe lipsa de cualitate de tutorŭ ca să vînză unuĭ imobilŭ alŭ minorilor, cândŭ Curtea constată că a avutŭ o asemenea cualitate.*

2). *După legea Caragia, vînzările imobililorŭ de minorĭ, nu era obligatoriĭ pentru tribunale ca să le facă prin licitaţie, era suficientŭ o expertisă care constată adevĕrata valóre a imobiluluĭ.*

3). *Secţiunea III, în virtutea legeĭ sale constitutive şi a ordinilorŭ ministerialĭ, era competinţă să se ocupe şi cu regularea epitropiilorŭ din capitală şi districtulŭ Ilfovŭ.*

No. 349. – **Respingerea** a treĭ din mijlócele de casare invocate de d. Al. Gianni procuratorul minorilor Strâmbeni în recursul făcut contra dicis. Curţi de Apel din Bucureşcĭ s. I No. 200 Anul 1878 dată în procesul cu Colonel Vispescu şi altul pentru anularea unuĭ act.

11 Dembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Gr. Lahovari, membru-raportor;

Pe d. C. Ştefănescu Procuror în conclusiunĭ.

Digitized by Google

Deliberând,

Asupra I mijloc de casare: „Că muma nu avea cualitatea de tutóre când a contractat vêndarea moșieĭ.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea a căriĭ casare se cere, recurenţiĭ minorĭ Strâmbenĭ, prin tutorele lor C. N. Berescu a acționat pe intimaţĭ, cerênd a se anula actul vêndăreĭ moșieĭ Dârvari urmat de muma lor;

Considerând că atît tribunalul, cât și Curtea de Apel constată în fapt că d-neĭ Efrusina Strîmbeanu, muma minorilor a fost confirmată de tribunalul Ilfov secţia III în cualitate de tutrice a minorilor sĕĭ fii, cualitate în care a cerut vêndarea moșieĭ prin urmare, mijlocul invocat cată a se respinge ca neintameiat;

Asupra al III mijloc de casare:

„Că vêndarea s'a făcut fără licitaţie și c'un preciŭ cu totul modest.

Considerând că sub imperiul Codiceluĭ Caragea sub care s'a efectuat vêndarea nu era obligatoriŭ pentru epitropiile regulate de tribunal ca vêndarea imobililor să se facă prin licitaţie publică pe cât tribunalul spre a se asigura de adevĕrata valóre a imobiluluĭ a ordonat o espertisă în facia loculuĭ, ce s'a efectuat de către un membru însoţit de către douĭ proprietarĭ vecinĭ conform cu disposiţiile regulamentuluĭ organic, și prin care espertisă s'a constatat adevĕrata valóre a aceluĭ imobil;

Că ast-fel fiind și acest mijloc se găsesce nefondat.

Asupra al IV mijloc de casare invocat la audienţă: „Că tribunalul Ilfov secţia III nu era competinte în asemenea materiĭ de epitropiĭ și actele făcute de acea secţiune sunt nule.“

Considerând că după cum resultă din legea înfiinţăreĭ aceĭ secţiunĭ și ordinul Ministerul Justiţieĭ No. 8991 din anul 1859, între alte atribuţiunĭ ce s'aŭ dat aceĭ secţiunĭ, a fost și aceia a regulăreĭ epitropiilor din capitală și distr. Ilfov, atribuţiune, care a durat până la 16 Apriliŭ 1869, și ast-fel fiind nu se póte susține că acea secţiune ar fi fost necompetintă în ase-

Digitized by Google

menea regulărĭ de tutelă, de óre ce s'ar aduce cea maĭ mare perturbare societăţeĭ şi cel maĭ mare prejudiciŭ părţilor, care a urmat a se adresa cu asemenea cererĭ la acea secţiune, căreia 'i era atribuite atare lucrărĭ de regulărĭ de tutele ;

Prin urmare şi acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

In privinţa mijloculuĭ al II de casare ivinduse divergintă de opiniunĭ, s'a amînat procesul spre a su judeca conform art. 22 din legea organică a acesteĭ Curţĭ.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 158.

HOTARNICIE. — **Chemarea părţilor. — Predarea citaţiuni. — Acte. — Semne netăgăduite. — Prescripţiune — Nemotivare. — Eróre grosieră de faptŭ.**

1) Cu dreptŭ cuvêntŭ Curtea a declarat hotărnicia depusă de recurenţĭ anulată, procedândŭ la examinarea hotărnicieĭ celorŭ-lalţĭ când se constată că nu s'a îndeplinitŭ formele de procedură în privinţa chemăreĭ tutulorŭ vecinilorŭ.

2) Este bine predată citaţiunea în priimirea uneĭ persóne împuternicită cu procură în regulă.

3) In lipsă de hotărnicie, după legea Caragea, actele vechĭ aŭ maĭ multă putere probantă de cât actele particulare.

4) Nu s'a violat întru nimicŭ disposiţiunile legeĭ Caragea, privitóre la vecinităţĭ când aprobă mĕsurătórea din semne netăgăduite.

5) Din decisiune se vede că prescripţiunea este suficientŭ motivată.

6) Diferenţa între măsurătorile inginerilorŭ provenindŭ din aceia că la o linie a eşitŭ în plusŭ pe când la ceilaltă a fost în minus nu constitue eróre grosieră de faptŭ, întru cât màsurându-se tóte împreună ajunge la acelasĭ resultatŭ.

No. 350. — **Respingerea** recursului făcut de Sultana Costescu şi alţiĭ contra decisiuniĭ Curţi de Apel din Focşanĭ Secţia I No. 68 1877 pronunciată în procesul ce aŭ avut cu Vasile şi Nicolae Vidraşcu pentru hotărnicie.

Digitized by Google

11 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând D. E. B. Caligari, Preşedinte-raportor;

Deliberând,

Asupra mijlocului de casare suplimentar:

„Curtea anulând în fond hotărnicirea depusă de noi, sub cuvânt numaĭ că, unul din adversarĭ, nu a fost chemat la facia loculuĭ a depăşit voinţa regulamentuluĭ hotarnic din 1868, care în asemenea casŭ dispune numaĭ desfiinţarea procedureĭ urmate remânênd părţii dreptul de a reincepe hotărnicia cu pasa formelor indicate.“

Avênd în vedere că după cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, atât recurenţiĭ moscenitorĭ aĭ reposatuluĭ Panait Costescu, făcêndu-'şĭ hotărnicie moşiilorŭ Râmna séŭ Zălogi aleşĭ prin D-nu Inginer Calistrat cât şi d-lor intimaţi fraţi Vidrăceşcĭ făcându'şĭ hotărnicia moşieĭ lor Zălogi Mari prin inginerul Theofil Iasloveschĭ ambele hotărniciĭ aŭ fost depuse spre comfirmare în tribunalul Râmnicu-Sărat, care, prin sentinţa No. 108 anulŭ 1875 a confirmat pe a intimaţilor Vidraşcu, éră prin sentinţa No. 109 a anulatŭ pentru neîndeplinirea formelor pe a recurenţilor;

Considerând că în urma apelurilor făcute de recurenţĭ, Curtea de fond fiind chemată d'a esamina ambele hotărniciĭ, constată în fapt că la facerea hotărnicieĭ de către inginerul Eugeniŭ Calistrat, nu s'a îndeplinit formele prescrise de art. 8 din regulamentul hotărnicielor în ceia ce privesce chemarea tutulor vecinilor răşĭ, în conformitate cu dispositiunile art. 69, 72 şi 75 din procedura civilă, de óre-ce D-lŭ Nicolae Vidraşcu nu a fost citat în regulă, nicĭ publicate citaţiile prin fóia oficială cu numele şi pronumele vecinilorŭ;

Considerând că, atare, acte de procedură facute cu călcare a formelor; fiind nule dupe Art. 735 procedură civilă, Curtea a fost în drept a declara hotărnicia depusă de către

Digitized by Google

recurenţĭ anulată şi a proceda în cercetarea celeĭ-alte hotărniciĭ a fraţilor Vidraşcu:

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găseşte nefondat.

Asupra I mijloc de casare: „S'a violat dispositiunile art. 22 din regulamentul hotărniciilor, combinat cu art. 66 — 79 proced. civile, relativ la citaţiunea D-neĭ Eleonora Calistrat. Nicĭ uă procură a sociuluĭ nu a esistat şi prin urmare procedura nu a putut fi îndeplinită şi procesul nu era în stare de judecare."

Considerând că Curtea de fond constată în faptŭ că D-nu Eugeniu Calistrat sociul D-neĭ Eleonera Calistrat, a avut procură în regulă legalisată de comisia de Albastru la No. 636 anul 1876 în virtutea căria a fost în drept de a primi citaţiunile şi a uă represinta la preurmatele infăţişerĭ, prin urmare procedura fiind îndeplinită în privinţa D-neĭ, nu s'a violatŭ întru nimic dispositiunile art. 22 din regulamentul hotărniciilor şi art. 66 — 79 proced. Civ; Că ast-fel mijlocul invocat se găseşce nefondat.

Asupra al II mijloc de casare:

„In privinţa sineturilor cu cari revendică adversarii pămêntul de la noĭ, Curtea violéză Art. 10 de la vecinătăţĭ Cod. Caragea, care pe de o parte pune cărţile de hotărnicie înaintea zapiselor de vêndare, iar pe de alta cere ca se fi figurat între părţile care iaŭ parte în litigiŭ, iar nu între părţĭ streine. Acel articol nu a derogat principiuluĭ *res inter alios acta* principiŭ pe care Curtea nu'l nesocoteşte când este vorba de actele noastre comforme şi cu posesiunea, pe care însă 'lŭ abandonă îndată ce este vorba de actele adversarilor."

Considerând că, Curtea de fond esaminând actele şi propunerile părţilor constată, că pretinsa hotărnicie cu anul 1828, cu care a voit a se servi recurenţiĭ, nu numaĭ că nu póte fi opusă intimaţilor, dér a fost şi anulată, prin acea din anulŭ 1845 şi ambele prin hotărnicia cu No. 16 din 1848 prin urmare în lipsă de o hotărnicie în regulă şi în facia actelorŭ vechĭ presintate de intimaţĭ cu suma de stânjanĭ; Curtea a făcut uă justă aplicaţiune Art. 10 de la vecinităţĭ Cod. Cara-

Digitized by Google

gea, dând maĭ întêiŭ stânjenĭ 154 ½ cuveniţĭ intimaţilorŭ Vidrăceşcĭ, atât dupe actul de cumperătóre legalisat de Isprăvniciat cât şi dupe sinetele vechĭ la care se refera acel actŭ;

Considerând că atare acte publice dupe Art. 32 Cap. 2 part. 6 Cod. Caragea aveaŭ forţa probantă şi inspira maĭ multă credinţă de câtŭ actele particulare presentate de recurenţĭ; prin urmare şi acest mijioc cată a se respinge ca nefondat;

Asupra al III mijlocŭ de cassare;

„Curtea violéză art. 6 vecinătăţĭ cod. Caragea, începênd mĕsurătórea din punctul Bardésca punct necontestat între statŭ şi adversarĭ; iar nu şi între noĭ, statul şi adversarĭ precum zice Art. 6 pe când respinge punctul de la Bostana, netăgăduit de noĭ toţĭ şi recunoscut de stabil, pe când Bordésca, însăşĭ, Curtea 'lŭ declară de plimbător, şi prin Art. 6 recunósce principiul *res inter alios acta.*"

Considerând că intimaţii Vidrăceşcĭ avênd acte cu suma de stânjenĭ fără să esiste şi semne hotare, Curtea de fond constată că inginerul lor Iaslovski a fost în dropt a începe cu mesurătórea din semnele netăgăduite ale moşieĭ vecină a statuluĭ Bordésca, nu numaĭ că acele semne aŭ fost recunoscute de Stat şi Vidrăceşcĭ, dér că acele semne sunt şi aŭ fostŭ statornice şi netăgăduite, resultă şi din hotărniciile cu anulŭ 1828 şi 1835 care de şi nu se potŭ opune Vidrăceşcilor, însă în privinţa acelor semne face probă că aŭ fost netăgăduite, de óre ce şi la acele epocĭ, hotarnicu a început mesurătórele tot din acele semne;

Considerând că nu e îndestul ca una din părţĭ să conteste acele semne spre a nu se putea începe mĕsurătórea de acolo, ci urméză ca acea contestaţiune să fie sprijinită pe niscaĭ probe, pe care instanţa de fond sà le pótă aprecia, ceia ce nu se constată că s'ar fi invocat la Curtea de fond;

Că ast-fel fiind Curtea n'a violat întru nimic disposiţiunile Art. 6 de la vecinătăţĭ Codul Caragea, aprobând începerea măsurătóreĭ stânjenilor de moşie cuveniţĭ intimaţilor din semnele netăgăduite ale moşieĭ Bordésca, căcĭ în ceia ce privesce

Digitized by Google

piatra de la capul Bordeschi despre Mihnésca ce ar fi plimbătóre, Curtea constată că la acel cap nu essistă nicĭ uă contestaţiune; prin urmare şi acest mijlocŭ se găseşce neintemeiat;

Asupra al IV mijloc de casare:

„In privinţa prescripţiuneĭ, Curtea înlăturând atît marturiĭ, cât şi hotărnicia din 1845, prin care se resunósce posesiunea nóstră interióră anuluĭ 1866, se intemeiază pe singurele procese verbale ale Subprefectureĭ şi Primărieĭ, din aniĭ 1866 şi 1867 prin care nu se face alt de cât a se restabili o posesiune turburată de veciniĭ noştri, de aci séŭ Curtea nu motivéză respingerea posesiuneĭ nóstre vechĭ anterióre chiar anului 1847 séŭ motivul singur fiind procesele verbale ale administraţiuneĭ, ele suntŭ ilegale, căcĭ administraţiunea nu póte stabili uă posesiune legală care singură póte duce la prescripţiune.“

Considerând că recurenţiĭ înaintea Curţiĭ de fond în privinţa prescripţiuneĭ de 30 de anĭ ce aŭ invocat, s'aŭ servit cu hotărnicia din 1845 în procesele verbale ale subprefectureĭ din 1866 şi uă carte de judecată din 1869, pe carĭ Curtea esaminându-le şi discutându-le constată că chiar în acea hotarnicie cu anulŭ 1845 se prevede că la acea epocă intimaţiĭ Vidrăceşcĭ posedaŭ întreg trupul lor de moşie în sumă de 154 $^1/_2$ stânjeni şi cădin procesele verbale ale subprefectureĭ şi Primărieĭ se probéză că posesiunea recurenţilor asupra terenuluĭ călcat nu a avut locŭ de cât între anul 1865 şi 1866;

Considerând că decisiunea Curţiĭ în privinţa prescripţiune invocată de recurenţĭ, se găsesce suficient motivată şi acéstă motivare nu se baséză numaĭ pe procesele verbale ale subprefectureĭ, ci chiar pe hotărniciile invocate de recurenţĭ, din care'şĭ formézā convincţiunea că la facerea lor, intimaţiĭ Vidrăcescĭ posedau întregul lor trup de moşie;

Prin urmare şi acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Asupra al V-lea mijloc de cassare:

„Eróre grosieră de faptŭ. Curtea constată deosebirea între-

Digitized by Google

planul lui Theofil și al luĭ Brăescu și Tzone și cu tóte acestea afirmă spre a confirma pre cel d'ĕntăiŭ că nu esistă nicĭ o diferență între dânsele;

Considerênd că décă esistă o mică diferență la măsurătórea făcută de Inginerul Tzone care a ridicat schița de plan de aceia făcută de Inginerul Iasloveschi, Curtea constată acéstă mică diferență fiind la uă linie în minus, la cea altă este în plus ast-fel că ea admânând tóte trăsăturile ajunge la aceiașĭ sumă de 154 $^1/_2$ stânjenĭ cuveniții intimaților Vidrăcescĭ; prin urmare nu póte esista acea eróre grosieră de fapt, pe cât tóte măsurătórele ajung la acelașĭ resultat.

Decĭ șĭ acest din urmă mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția II.

Digitized by Google

No. 159.

OMISIUNE. — **Interpretaţiune de acte. — Constituirea Curţeĭ. — Procurorŭ. — Indoiélă. —**

1). *Omisiunea pentru ca să atragă casarea uneĭ decisiunĭ trebue să fie esenţială.*

2). *Instanţa de fondŭ este suverană în apreciarea şi interpretarea actelorŭ, pre cîtŭ nu li se preschimbă însăşĭ natura lorŭ.*

3). *După legea din anulŭ 1877 rolulŭ procurorilorŭ a rĕmasŭ intactŭ, de cîte orĭ interese de minorĭ saŭ interdişĭ sunt în jocŭ.*

4). *Din Decisiunea atacată cu recursŭ nu resultă că Curtea a avutŭ îndoélă asupra înţelesuluĭ ce s'a datŭ actelorŭ.*

No. 351. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de A. Zisiadis contra decisiuni Curţi de Apel din Bucuresci S. III. No. 48 anul 1879 pronunciată în procesul ce aŭ avut cu Eugeniu Iorgulescu şi alţiĭ pentru daune.

12 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu P. Orbescu, membru-raportor;

Pe D. G. Filiti, Procuror general în conclusiuni;

Deliberând,

Digitized by Google

Asupra I-luĭ mijloc de casare: „Curtea din Bucureşcĭ comite uă omisiune esenţială ne dicênd nimic în privinţa cerereĭ d'a se supune biserica Sf. Niculae din Braşov la cauţiune *judecatum solvi.*"

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursului; defunctul G. Popescu în numele bisericeĭ Sf. Nicolae din Braşov a acţionat pe recurentul Zisiadis, cerênd a fi obligat la plata daunelor causate, prin violarea art. 6 din contractul de arenduire care a tăétŭ de douĕ orĭ pădurea;

Considerând că uă omisiune spre a putea atrage casarea uneĭ hotărîrĭ urméză a fi esenţială, ceia ce nu este în casul de faciă, de óre ce biserica Sf. Nicolae din Braşov avênd proprietate aicĭ în ţéră chiar moşia ce a fost arendată recurentuluĭ, dupe art. 107 pr. civ. era dispensată de a da cauţiune, prin urmare mijlocul basat pe uă omisiune se găseşce nefondat;

Asupra al II mijloc de casare: „Curtea a schimbat natura contractuluĭ pe trecut între adversarĭ şi Biserica în chestiune, făcênd dintr'un mandat uă cesiune."

Considerând că Curtea de fond esaminând actele şi propunerile părţilor constată, că defunctul G. Popescu, dupe actul ce ţine din partea bisericeĭ Sf. Nicolae din Braşov, legalisat de poliţia Buzeu la No. 439 anul 1876 nu este numai un simplu mandatar, ci prin acel act 'i se cedéză tóte pretenţiunile de despăgubire din deteriorarea păduri de către vechiul arendaşŭ Zisiadis, în schimbul drepturilor de despăgubire ce ar fi avut Popescu noul arendaş contra bisericeĭ pentru acele deteriorărĭ, şi prin urmare intimaţiĭ moşcenitorĭ aĭ defunctuluĭ G. Popescu aŭ un drept direct şi personal în acéstă afacere;

Considerând că judecătoriĭ fonduluĭ sunt suveranĭ în atarĭ interpretărĭ de acte pe cât natura lor nu se preschimbă, că ast-fel fiind şi acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Asupra al III-lea mijloc de casare:

„Curtea din Bucureşci a fost rĕu constituită, s'a violat legea care nu acordă procuroruluĭ dreptu d'a lua conclusiunĭ,

Digitized by Google

de cât în causele unde sunt implicaţĭ şi minorĭ, aci procurorul a siejat, de şi era procesu între mine şi biserica Sf. Nicolae din Braşov, în care nu figuraŭ ereziĭ luĭ G. Popescu de cât ca vêndĕtorĭ."

Considerând că uă dată constatat de Curte că defunctul G. Popescu a fost un cesionar al drepturilor de despăgubire ale bisericeĭ Sf. Nicolae, şi că dintre moşcenitoriĭ sĕĭ carĭ aŭ un drept direct şi personal contra recurentului fiind şi minorĭ ale căror interese eraŭ puse în discuţiune, Curtea a fost legal constituită cu D. Procuror, de óre ce dupe art. 2 din legea din anul 1877 rolul ministeruluĭ public a remas intact în ceia ce priveşce procesele minorilor şi interzişilor în care urméză a lua conclusiunĭ; Prin urmare şi acest mijloc se găseşce neintemeiat.

Asupra al IV mijloc: „S'a violat art. 983 C. C. In casul nostru fiind cel puţin îndoială, urma a se interpreta convenţia în favórea nóstră."

Considerând că nicĭ póte fi vorba de violarea art. 893 C. C. séŭ de aplicarea luĭ, de óre ce nu se constată din decisiunea supusă recursuluĭ, că Curtea de fond ar fi întîmpinat vre o îndoială asupra înţelesuluĭ, ci a dat actelor pe care le-a esaminat şi din a cărora coprindere Curtea 'şi a format convincţiunea spre a decide în causă; Că ast-fel fiind şi acest din urmă mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 160.

REVISUIRE. — **Architectŭ. Pagube. — Garantŭ.**

1). *Imprejurarea că o instanță de fondŭ a acordatŭ reclamanteluĭ maĭ multŭ de cîtŭ a cerutŭ, constitue unŭ mijlocŭ de revisuire, éră nu de casare, care nu se póte propune în casațiune de cîtŭ daca a fostŭ invocată la instanța de fondŭ pe calea revisuireĭ.*

2), *Se face o justă aplicațiune a legeĭ, cândŭ Curtea condamnă pe architectŭ la daunile causate prin dărimarea clădireĭ facută din neĭ ngrijirea sa.*

3). *Parțeĭ reclamante încumbă sarcina de a proba că semnătura este proprie a celuĭ pe care 'lŭ pretinde a fi garantele seŭ.*

No. 355. — **Cassarea** decisiuni Curți de apel din Crajova S. II. No. 88 anul 1877 pronunciată în procesul dintre recurenții Marcu Sfetcovicĭ și altul cu Anica tutórea minorilor caseĭ I. Ninea pentru daune.

14 Decembre 1879.

Ascultând pe d-nu E. B. Calligari, membru-rapnrtor;

Pe D. C. Ștefănescu Procuror în conclusiunĭ;

Deliberând,

Asupra I. mijloc de casare: „Tribunalul și Curtea adjudică reclamantuluĭ uă sumă maĭ mare de cât a cerut prin advocat.“

Digitized by Google

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursului, intimata Anica, soția și tutórea minorilor reposatului I. Ninea a acționat pe recurenții Marcu Sfetcovicĭ în cualitatede meșter architect și Vasile sin Dinu în cualitate de garant, spre a fi obligați de a despăgubi de paguba ce 'i a causat prin surparea binaleĭ ce 'ĭ a clădit ;

Considerând că faptul uneĭ instanțe de fond de a acorda reclamantuluĭ maĭ mult de cât a cerut, constitue nu un mijloc de casare ci un mijloc de revisuire (art. 288 al. 3 pr. civ.), mijloc care nu se póte propune în casațiune, de cât déca a fost prealabilmente invocat la instanța de fond, pe calea revisuireĭ, ceia ce nu s'a făcut în specie ;

Că ast-fel fiind acest mijloc se găsesce nefondat.

Asupra mijlócelor II și III de casare:

„Violarea art. 969. Prin contract se prevede că materialul trebue să fie dat de către stăpîn, instanțele nu ținŭ compt de acésta și pun în responsabilitatea nóstră un act care nu putea să ne fie imputat; se violéză și expertisa care zice că paguba provine din materialul rĕu ce s'a dat, iar nu din réua construcție.“

„S'a aplicat rĕŭ art. 1483, de óre ce acest art. fiind restrictiv trebue luat astŭ-felŭ cum este scrisŭ, în casul nostru nu este causa nicĭ reoa construcțiune nicĭ solul, trebuia aplicat art. 1480.“

Considerând că Curtea de fond constată din espertisa făcută că binaua s'a dărîmat din réua construcțiune urmată de către recurentul Sfetcovicĭ, la care a contribuit și materialul prost de cărămidă atît cel procurat de către intimata proprietară, cât și cel procurat de recurentul Sfetcovici, asupra căruia incumbă sarcina ca architect de a deștepta pe proprietar despre prósta cualitate și al refusa de a construi, de óre ce știa că 'lŭ privesce pe dênsul responsabilitatea despre viciurile construcțiuneĭ dupe art. 1483 cod. civ., singurul aplicabil în privința unor atarĭ clădirĭ de edificiŭ ;

Considerând că Curtea obligând pe Sfetcovicĭ în cualitate de

Digitized by Google

architect de a despăgubi pe intimata de paguba ce 'i a causat prin dărîmarea binalei din réua construcţiune, n'a violat întru nimic art. 969 C. Civ. şi a făcut uă justă aplicaţiune a art. 1483, de óre ce dênsul ca meşter architect décă cunóşcia că materialul ce 'ĭ se procură nu e de bună cualitate, urma să nu construiască cu el, nefiind suficient de a proba că a pus acésta în vederea stăpînuluĭ;

Că ast-lel fiind şi aceste mijlóce invocate de Marcu Sfetcovicĭ se găsesc nefondat, şi cată a se respinge.

Asupra mijloculuĭ al V. de casare invocat de garantul Vasile sin Dinu:

„In privinţa garatuluĭ s'a violat art. 1177 şi 1172, pentru că nu s'a dovedit de partea adversă că semnătura este a luĭ Vasile sin Dinu şi nu ni s'a acordat dreptul de a chiema pe primărie să mărturiséscă adevĕrul."

Considerând că recurentul Vasile sin Dinu a contestat înaintea instanţelor de fond cualitatea sa de garant, susţinênd că nu a iscălit vre o garanţie pentru Sfetcovicĭ, de óre ce dênsul neşciind carte, tóte iscăliturile le face prin aplicarea peceteĭ séle."

Considerând că pe cât Vasile sin Dinu tăgăduise semnătura, părţeĭ intimate care voia a'l ţine ca garant incumba sarcina da dovedi că acea semnătură este în adevĕr a recurentuluĭ Vasile sin Dinu, de óre ce ordonanţa Judeluĭ de Instrucţiune, pe care se baséză Curtea, nu póte constitui autoritatea lucruluĭ judecat în privinţa constatăreĭ acesteĭ iscăliturĭ şi a cualităţeĭ de garant a numituluĭ Vasile sin Dinu şi ca atare nu 'ĭ se póte opune acestuia; prin urmare acest mijloc relativ la garant se găseşce fondat.

Pentru aceste motive,

Respinge recursul făcut de Marcu Stefanovici etc.

Caséză decisiunea în ce priveşce pe Vasile Dinu etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 161.

JURAMINTŬ DECISORIŬ. – **Citaţiune. – Legea moratorie. – Faptŭ personalŭ. – Procente. – Legea Caragea.** –

1). *In facia unuĭ jurămîntŭ decisoriĭ deferitŭ de partea intimată, care era decisivŭ în causă, Curtea de apel nu era ţinută a maĭ discuta şi alte mijlóce de apărare ale recurentuluĭ.*

2). *Contestaţia contra procesuluĭ verbal prin care s'a lăsatŭ citaţiunea la domiciliŭ, nu póte fi învocată d'a dreptulŭ în casaţie. Asemenea legea moratorie nu se găsesce violată întru cîtŭ la 17 Octombre, acele districte, nu se maĭ găsea sub previsiunile aceleĭ legĭ.*

3). *Nu s'a violată întru nimic legea, prin deferirea jurămîntuluĭ decisoriŭ, întru cîtŭ era vorba de unŭ faptŭ personal alŭ recurentuluĭ.*

4). *Prin legea Caragea nu era proibite conveniţiunile care prevedea procente maĭ marĭ de 10 %.*

No. 357. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de D-na Elena Fulga contra decisiunĭ Curţi de apel din Focşani S. II. No. 138 anul 1877 pronunciată în procesul cu Ión Pastia pentru plata uneĭ creanţe.

15 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu N. Mandrea, membru-raportor;

Deliberândŭ,

Digitized by Google

Asupra mijlocului I. de casare: „Omisiune esenţiala din partea Curţiĭ de fond de a se pronuncia asupra unor mijlóce de apărare formulate în instanţă şi nemotivarea decisiuneĭ în aceste puncte câşcigate desbaterilor (violarea art. 123 pr. civ. alin. 6.)“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea a căriĭ casare se cere, I. Pastia a acţionat pe moşcenitoriĭ reposatuluĭ G. Măicănescu între care Elena Fulga cerênd a fi obligaţĭ la plata uneĭ creanţe de leĭ noĭ 46 000 cu dobînda de 12% dupe un act din 2 Septembre 2868, aubscris de Bălaşa Măicănésca, socia şi tutórea de drept a minorilor reposatuluĭ G. Măicănescu şi legalisat de poliţia Brăila la No. 1092;

Considerând că în urma contestaţiunilor aduse de moşcenitoriĭ luĭ Măicănescu acesteĭ creanţe, partea intimată I. Pastia în ceia ce priveşce pe recurenta Elena Fulga născută Măicănescu, 'ĭ a diferit jnrământul decisoriŭ, décă are cunoşcinţă de détoria părinteluĭ eĭ G. Măicănescu, pe care Curtea 'l a admis şi a fixat un termen recurenteĭ de al presta, la care nu s'a presintat;

Considerând că în facia acestuĭ jurământ decisoriŭ la care s'a referit partea intimată şi care era decisiv în causă, Curtea de fond nu era ţinută de a maĭ discuta alte mîjlóce de apărare ale recurenteĭ; Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găseşce nefondat.

Asupra al II. mijloc de casare: „Necitarea D-neĭ Elena Fulga; Violarea art. 71 din procedura civilă; Violarea legeĭ moratoriĭ din 1877.“

Considerând că pe cât Curtea de fond constată că recurenta Elena Fulga a fost citată în regulă pentru ziua de 17 Octombre 1877 spre a presta jurământul, contestaţiunile ce voeşce a ridica în privinţa procesuluĭ verbal de lăsarea citaţieĭ la domiciliŭ, nu póte fi invocate d'adreptul în casaţiune;

Considerând că nicĭ legea moratorie n'a fost întru nimic violată, de óre-ce după cumŭ se constată din Monitorul Oficial, starea de resbel pentru districtul Brăila şi Covurluiu a

Digitized by Google

fost ridicată incă de la 28 Iuni 1877, ast-fel că la 17 Octombre nu se maĭ găsea sub previsiunile legeĭ moratorie acele districte; că fiind ast-fel mijlocul invocat se găsesce nefondat.

Asupra al III mijloc de casare;

„Violarea art. 1209 cod. civ., și greșită aplicarea a principiilor prevedute la art. 1906 din acel cod.“

Considerând că Curtea admițênd jurămêntul decisoriŭ deferit D-neĭ Elena Fulga nu a violat întru nimic art. 1209 cod. civ. de óre ce faptul pentru care 'i se diferea acest jurămênt de către partea intimată, era un fapt personal al recurenteĭ, acela décă are cunoșcință de datoria părinteluĭ sĕŭ G. Măicănescu către I. Pastia;

Considerând că art. 1406 cod. civ. nu era aplicabil în specie, de óre ce acest articol e relativ la prescripțiunile particulare cele maĭ scurte, pentru care nu era vorba în casul de faciă; că prin urmare și acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Asupra mijloculuĭ al IV de casare:

„Violarea art. 2 part. III. cap. X. cod. Caragea.

Considerând că nu numaĭ că actul de creanță presentat de partea intimată pórtă data de 21 Septembre 1868, adică sub imperiul noueĭ legĭ, și că Curtea nu a obligat pe recurenta la procente de cât de la 2 Septembre 1869, dér nicĭ sub imperiul coduluĭ Caragea nu era prohibită între părțĭ de a stipula prin convențiunĭ procente maĭ marĭ de cât 10%; ceia ce resultă din chiar definițiunea făcută la art. 1 cap. 10 part. III cod Caragea; Prin urmare și acest din urmă mijloc se găsesce nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată etc. Secția I.

Digitized by Google

Asupra mijlocului I. de casare: „Omisiune esenţiala din partea Curţiĭ de fond de a se pronuncia asupra unor mijlóce de apărare formulate în instanţă şi nemotivarea decisiuneĭ în aceste puncte câşcigate desbaterilor (violarea art. 123 pr. civ. alin. 6.)“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea a căriĭ casare se cere, I. Pastia a acţionat pe moşcenitoriĭ reposatuluĭ G. Măicănescu între care Elena Fulga cerênd a fi obligaţĭ la plata uneĭ creanţe de leĭ noĭ 46 000 cu dobînda de 12% dupe un act din 2 Septembre 2868, aubscris de Bălaşa Măicănésca, socia şi tutórea de drept a minorilor reposatuluĭ G. Măicănescu şi legalisat de poliţia Brăila la No. 1092;

Considerând că în urma contestaţiunilor aduse de moşcenitoriĭ luĭ Măicănescu acesteĭ creanţe, partea intimată I. Pastia în ceia ce priveşce pe recurenta Elena Fulga născută Măicănescu, 'ĭ a diferit jnrământul decisoriŭ, décă are cunoşcinţă de détoria părinteluĭ eĭ G. Măicănescu, pe care Curtea 'l a admis şi a fixat un termen recurenteĭ de al presta, la care nu s'a presintat;

Considerând că în facia acestuĭ jurământ decisoriŭ la care s'a referit partea intimată şi care era decisiv în causă, Curtea de fond nu era ţinută de a maĭ discuta alte mîjlóce de apărare ale recurenteĭ; Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găseşce nefondat.

Asupra al II. mijloc de casare: „Necitarea D-neĭ Elena Fulga; Violarea art. 71 din procedura civilă; Violarea legeĭ moratoriĭ din 1877.“

Considerând că pe cât Curtea de fond constată că recurenta Elena Fulga a fost citată în regulă pentru ziua de 17 Octombre 1877 spre a presta jurământul, contestaţiunile ce voeşce a ridica în privinţa procesuluĭ verbal de lăsarea citaţieĭ la domiciliŭ, nu póte fi invocate d'adreptul în casaţiune;

Considerând că nicĭ legea moratorie n'a fost întru nimic violată, de óre-ce după cumŭ se constată din Monitorul Oficial, starea de resbel pentru districtul Brăila şi Covurluiu a

Digitized by Google

fost ridicată încă de la 28 Iuni 1877, ast-fel că la 17 Octombre nu se maĭ găsea sub previsiunile legeĭ moratorie acele districte; că fiind ast-fel mijlocul invocat se găsesce nefondat.

Asupra al III mijloc de casare;

„Violarea art. 1209 cod. civ., și greșită aplicarea a principiilor prevedute la art. 1906 din acel cod.“

Considerând că Curtea admițênd jurămêntul decisoriŭ deferit D-neĭ Elena Fulga nu a violat întru nimic art. 1209 cod. civ. de óre ce faptul pentru care 'i se diferea acest jurămênt de către partea intimată, era un fapt personal al recurenteĭ, acela décă are cunoșcință de datoria părinteluĭ sĕŭ G. Măicănescu către I. Pastia;

Considerând că art. 1406 cod. civ. nu era aplicabil în specie. de óre ce acest articol e relativ la prescripțiunile particulare cele maĭ scurte, pentru care nu era vorba în casul de faciă; că prin urmare și acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Asupra mijloculuĭ al IV de casare:

„Violarea art. 2 part. III. cap. X. cod. Caragea.

Considerând că nu numaĭ că actul de creanță presentat de partea intimată pórtă data de 21 Septembre 1868, adică sub imperiul noueĭ legĭ, și că Curtea nu a obligat pe recurenta la procente de cât de la 2 Septembre 1869, dér nicĭ sub imperiul coduluĭ Caragea nu era prohibită între părțĭ de a stipula prin convențiunĭ procente maĭ marĭ de cât 10%; ceia ce resultă din chiar definițiunea făcută la art. 1 cap. 10 part. III cod Caragea; Prin urmare și acest din urmă mijloc se găsesce nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 162.

MINISTERULŬ PUBLICŬ. – **Legea din anulŭ 1877.**

1). *Prin legea din anulu 1877 atribuţiunile ministeruluĭ publicŭ aŭ remasŭ întacte, când suntŭ în jocŭ interese de minorĭ saŭ de interzişĭ.*

No. 358. – **Cassarea** decisiuniĭ Curţi d'apel din Bucureştĭ secţia II No. 115 anul 1879 pronunciată în procesul dintre recurenta Chiriachiţa Salvely cu Paraşchiviţa A. Mihailof şi soţiul sĕŭ pentru anularea unuĭ act.

15 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Al. Cantacuzin, consiliar-raportor;

Pe d. C. Stefănescu, procoror în coclusiunĭ;

Deliberând,

Asupra mijlocului de casare: „Că rĕŭ Curtea de Apel din Bucureşti a judecat procesul fără a asculta conclusiunile d-luĭ Procuror fiind afacerea de minorĭ.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ şi sentinţa trib. Covurluiu s. I No. 33 anul 1877, recurenta Chiriachiţa E. Hagi Nicolae Salvely, în numele sĕŭ propriu şi ca tutóre a minorilor repos. Salvely, în

Digitized by Google

cualitate de creditóre a acţionat pe intimaţii Paraschiviţa Mihailof şi soţul acesteia A. Mihailof pentru anularea unuĭ act fraudulos de cumperĕtórea unuĭ imobil, petrecut între intimaţĭ cu scop de a frauda, pe creditoriĭ lor;

Considerând că atît din sentinţa tribuualuluĭ pe care Curtea de Apel din Bucureşti a urmat a o avea în vedere, cât şi din procurele generale presentate de T. Damianof. legalisate de tribun. Ilfov s. III la No. 1472 a. 74 şi mencionate în sentinţa primeĭ instanţe, se constată că recurenta Chiriachiţa a acţionat pe intimaţĭ atît în numele seŭ propriŭ de creditóre cât şi ca tutóre a minorilor Salvely;

Considerând că prin art. 2 din legea cu anul 1877, atribuţiile Ministeruluĭ public s'a menţinut în ceia ce priveşte pe minorĭ şi interzişi şi Curtea de Apel din Bucureşti judecând procesul fără a fi constituit cu procuror, a violat citatul art. căcĭ nu a ascultat conclusiunile Ministeruluĭ public, ast-fel că instanţa care a pronunciat actul judecătoresc supus recursuluĭ nu s'a găsit legal constituită.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 163.

PRESCRIPȚIUNE. – **Legea Calimah.** – **Proba testimoniala.** – **Minoritate.**

1). *Cândŭ Curtea constată că prescripțiunea de* 30 *anĭ nu a fostŭ intreruptă, proba testimonială pentru a dovedi recunósterea datorieĭ și prin urmare intreruperea prescripțiuneĭ este neadmisibilă.*

2). *Recurentuluĭ, care a propusŭ că suntŭ și minorĭ între moscenitorĭ, încumbă sarcina să probeze tóte alegațiunile sale.*

No. 359. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de Gheorghe Iconomu contra decisiunĭ Curțĭ de Apel din Bucureșci s. II No. 314 anul 1873, pronunciată în procesul ce a avut cu statu pentru plata unor banĭ.

15 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. mebru-raportor ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ I și II de casare:

„Rea aplicațiune a art. 1943 C. Calim. de óre ce după art. 1918 acțiunea mea era inprescriptibilă. II „Rea interpretare a art. 1968 și a principiuluĭ că, unde legea nu distinge, judecătorul nu póte distinge ; Violarea acestor principiĭ consistă

Digitized by Google

în faptele următóre: în privinţa dispositiunei întêia a art. 1968, faptele enumerate, se pot stabili prin proba testimonială căcĭ asemenea fapte nu intră în restricţiunea art. 1176, unde se esceptéză numaĭ adopţiunea, facerea de fii de suflet şi dăruirea alt-mintrelea sub codiul Calimah, proba testimoniolă fiind generalmente admisă, Curtea nu era în drept a o declara inadmisibilă. In privinţa părţeĭ a II-a, Curtea necunoscênd atribuţiunea instanţelor administrative, care sub legea Calimah avéŭ competinţă de a implini datoriĭ cu vexele şi sinete, violéză regulele de competinţă când afirmă că cererile adresate părţeĭ administrative nu trebue a fi considerate ca acte intreruptive de prescripţie."

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea a căria casare se cere, recurentul Gheorghe Iconomu în cualitate de cesionar al drepturilor luĭ Iancu Severdeanu, moşcenitorul Medelnicerului Chiriac Ión, a acţionat pe stat cerênd a fi obligat a'i respunde suma de 135000 leĭ vechĭ, cu procente cuvenite la capitalul de 30000 leĭ vechĭ, de la 26 Octombre 1827 de când numitul Medelnicer a dat acest capital Episcopieĭ Roman cu condiţie ca să remână ca fond al Monastireĭ plătindu'ĭ numaĭ dobênda pe fie care an;

Considerând că advocatul statuluĭ înaintea instanţeĭ de fond a invocat prescripţiunea de 30 anĭ, prevĕdută de art. 1943 Cod. Calimach, de óre ce de la 26 Octombro 1826 data confecţionăreĭ actuluĭ şi pînă la 1866, data intentăreĭ procesuluĭ se găsesc trecuţĭ aprópe 40 anĭ;

Considerând că Curtea de fond esaminând actele şi propunerile părţilor constată că acéstă prescripţiune nu a fost intreruptă conform cu dispositiile art. 1968 Codul Calimach, nicĭ prin vre o recunóştere rostită ori tacită a obligaţiuneĭ din partea celuia ce era în drept, nicĭ prin uă acţiune regulată intentată, de óre ce actele presintate de recurent nu constituesc uă asemenea recunóştere care să echivaleze cu o intrerupere a prescripţiuneĭ în condiţiunile citatuluĭ art. 1968 nicĭ ca intentare de proces în regulă;

Digitized by Google

Considerând că proba testimonială ce a fost invocată de recurent spre a dovedi o recunóștere a datorieĭ și prin urmare uă întrerupere a prescripțiuneĭ nu a putut fi admisă de Curte de fond conform menționatuluĭ art. 1968 Cod. Calimach, de óre-ce recunóșterea de care e vorba în acest articol, fiind o recunóșcere făcută in justiție, iar nu extra judiciară, ea nu póte resulta de cât din acte judecătorești în care să fie reprodusă uă asemenea recunóștere;

Că ast-fel fiind mijlócele invocate se găsesc nefondate.

Asupra al III mijloc de casare:

„Curtea comite un exces de putere impunêndu-ne sarcina de dovedire a imprejurăreĭ că, în numĕrul moșcenitoruluĭ reposatuluĭ Medelnicer Chiriac Ión, fiind și minorĭ, eŭ ar fi trebuit să dovedesc că în acea epocă minoriĭ nu avéŭ epitrop.“

Considerând că, recurentuluĭ, care invócă înaintea Curțeĭ că, între moșcenitoriĭ reposatuluĭ Medelnicer Chiriac Ión existaŭ și minorĭ; luĭ incumba sarcina de a dovedi, nu numaĭ că aŭ esistat minorĭ, dér și că aceĭ minorĭ la acea epocă nu avéŭ epitrop; prin urmare lipsa tutoreluĭ urma a fi dovedită de către recurent, ceia ce nu s'aŭ făcut; că ast-fel fiind și acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 164.

JURAMÎNTŬ.

1). *Se violéză dreptuluĭ de apărare cândŭ Tribunalulŭ după ce admite apelulŭ în contra cărţiĭ de judecată, refusă prestarea jurămêntuluĭ pe simplul motivŭ că nu a justificatŭ causa absenţeĭ sale d'inaintea judecătoruluĭ de pace.*

No. 360. — **Casarea** sentinţeĭ trib. Ilfov s. II No. 401 anul 1878 pronunciată in procesul dintre recurentul Moritz Lithman cu C. Călin pentru banĭ.

15 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Gr. Lahovari, membru-raportor ;

Deliberâdŭ,

Asupra mijloculuĭ I de casare:

„Violarea dreptuluĭ de apărare a apelantuluĭ, de óre-ce apelul fiind devolutiv, tóte mijlócele de apărare de la întăia instanţă se pot repeta in apel“.

Avênd în vedere că dupe cum resultă din sentinţa supusa recursuluĭ, intimatul acţionând înaintea judelui de pace pe recurentul Lithman, şi în lipsă de alte probe 'i a deferit jurământ decisoriŭ, iar la termenul defipt de judele de pace, recurentul Lithman absentând, prin cartea de judecată cu No.

Digitized by Google

426 din 1874 a fost condamnat la plată, contra căria cărţi făcând apel la tribunal, apelul 'i a fost admis;

Considerând că uă dată apelul luĭ Moritz Lithman fiind admis de tribunal, procesul se repunea în starea primitivă în care se găsea înaintea judeluĭ de pace, şi recurentul putea usa de orĭ ce mijlóce de apărare, primind séŭ refusând jurământul deferit de către intimat;

Considerând că tribunalul refusând recurentuluĭ Moritz Lithman prestarea jurămêntuluĭ pe motiv că nu a justificat causa absenţeĭ séle înaintea Judecătoruluĭ de pace pentru sĕvîrşirea jurămêntuluĭ, a violat dreptul de apărare al recurentuluĭ, apelul fiind devolutiv.

Pentru aceste motive,

Casséḑă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 165.

SUSPENDAREA URMĂRIREI.

1) *Se violéză contractulŭ care este legea dintre părţĭ cândŭ Curtea suspendă urmărirea garanţieĭ pentru plata sumeĭ determinată din dificitŭ de arendă, pe singurulŭ motivŭ că proprietatea s'a vîndută.*

No. 363. — **Casarea** decisiunĭ Curţiĭ de Apel din Focşani s. II No. 83 anul 1876 pronunciată în procesul dintre statul recurent cu Constantin Robescu pentru urmărirea garanţieĭ acestuia.

17 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. P. Orbescu, membru-raportor;

Deliberând,

Asupra motivelor de casare:

„Cerem casare hotărîreĭ Curţeĭ de Apel din Focşanĭ s. II No. 83 a. 76 pentru cuvêntul că Curtea tăgăduind statuluĭ dreptul de a mai reclama de la fostul sĕŭ arendaş Robescu deficitul din rearendarea moşieĭ Cioreştĭ, din momentul instreinărĭ acesteĭ moşiĭ, a violat principiele de drept relative la transmisibilitatea drepturilor şi obligaţiunilor, resultând din contracte. In acelaşĭ timp violează şi principiul că

Digitized by Google

convenţiunile ţin loc de lege a părţilor, art. 3 şi 6 din contract".

Având în vedere că, din decisiunea a căria casare se cere resultă că intimatu C. Robescu a ridicat contestaţie la urmărirea silită făcută de stat asupra garanţieĭ depusă la arendarea moşieĭ Cioreşti, pe motiv că acea moşie vêndându-se de stat în anul 1871, din acel moment a incetat dreptul statuluĭ de a fi proprietar, precum şi dreptul de arendă şi prin urmare şi la deficitul eşit la rearendare;

Considerând că Curtea de fond recunóşte că intimatul Robescu, luând în arendare moşia statuluĭ Cioreşti pe periodul de 1868—1873 în preciŭ de leĭ 6296 pe anŭ, prin contract s'a stipulat că la cas de neplata arendeĭ la termenile fixate să se rearendeze moşia în comptul sĕŭ, şi diferenţa în minus ce ar resulta să se împlinéscă uă dată pe tot cursul anilor pînă la expirarea contractuluĭ din garanţia depusă şi din ori-ce altă avere;

Că intimatul Robescu neplătiud câşciurile la anul 1868, moşia s'a rearendatŭ la altu de la 23 Aprilie 1869 şi pînă la 23 Aprilie 1873 cu un deficit de leĭ 1962 bani 97 pe anŭ, care pe patru anĭ face suma de leĭ 7851 banĭ 88 ce privesc în sarcina intimatuluĭ Robescu, care a şi respuns în comptul acestuĭ deficit maĭ multe sume pînă la anul 1871, când s'a opus d'a maĭ plăti pe motiv că încetase dreptul statuluĭ de proprietar asupra ziseĭ moşiĭ căcĭ uă trecuse prin vîndare către G. Petcu:

Considerând că Curtea de fond suspendând urmărirea garanţieĭ intimatuluĭ Robescu pentru plata sumeĭ determinată da dificituluĭ pe motiv că statul nu se maĭ găseşce proprietar al aceleĭ moşiĭ, a violat contractul care este legea părţilor şi principiele relative la transmisibilitatea drepturilor, de óre-ce creanţa ce datora Robescu pentru acest deficit era certă şi liquidă încă din 1868 când s'a rearendat zisa moşieĭ, şi care creanţă fiind un drept personal al statuluĭ, nu a putut fi

Digitized by Google

transmisă de uă dată cu proprietatea care s'a vîndut, tocmaĭ la 1871, nefiind un accesoriŭ al proprietăţeĭ ci un drept de despăgubire al statuluĭ care, dupe contract urméză a fi achitat în totul din momentul rearendăreĭ moşieĭ, cu atît maĭ mult că intimatnl Robescu ce debitéză acéstă sumă către stat, n'a constatat că a achitat'o;

Că ast-fel fiind mijlócele invocate se găsesc fondate.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 166.

PRESCRIPȚIUNE. — **Legea din anulŭ 1847.**

1) *Se violéză disposiţiunile legeĭ din anulŭ* 1847 *cândŭ Curtea admite preseripţiunea fără aproba, dacă la anulŭ* 1847 *era înpliniţĭ* 30 *de anĭ de posesiune a pămîntuluĭ călcatŭ.*

No. 367 — **Casarea** decisiuni Curţi de Apel secţia I din Bucureşti No. 47 anul 1867 pronunciată în procesul dintre recurentul Căpitan I. M. Papadopolu cu moşneniĭ Şelăreşcĭ pentru hotărnicie de moşie.

19 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. St. Silion, membru-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra motivelor de casare: „Rea aplicaţie a legeĭ, căcĭ legea din 1847 prescrie numaĭ călcările acelor ce le vor fi dobândit prin posesiune neintreruptă de 30 anĭ, şi protivniciĭ meĭ n'aŭ dat nicĭ o probă despre uă posesiune, pentru că, nicĭ a esistat vre uă dată, de vreme ce punctele de hotare sunt în fiinţă şi consfinţite chiar de eĭ.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea Curţiĭ, partea recurentă rep. M. Papadopol făcêndu'şĭ hotărnicia moşieĭ sèle Şelăreşci a depus'o spre formăluire în tribunal pe

Digitized by Google

cât se atinge de invecinarea cu intimaţiĭ moşneni;

Considerând că intimaţiĭ înaintea Curţiĭ d'apel a invocat prescripţiunea basându-se pe art. 3 din legiuirea anuluĭ 1847, care a fixat termen de un an de a reclama, toţĭ aceĭ ce se vor cunósce călcaţĭ, fără că numiţii să constate că la acea epocă avéŭ uă posesiune peste 30 anĭ în mod cum esercita astă-dĭ;

Considerând că Curtea de fond admiţênd acéstă pretenţiune a intimaţilor fără a se proba că numiţiĭ în epoca promulgărei legeĭ din anul 1847 aŭ avut implinită prescripţiunea de 30 anĭ asupra posesiuneĭ pamêntuluĭ călcat, a violat dispositiunile acesteĭ legĭ, care acordă dreptul de reclamaţie într'un an acelor ce s'ar fi găsit călcaţi de maĭ mult de 30 anĭ, când asemenea călcărĭ eraŭ inprescriptibile; că ast-fel fiind mijlocul invocat se găseşce fondat.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 167.

OMISIUNE ESSENȚIALĂ.

1) *Se comite omisiune esenţială, cândŭ tribunalulŭ respinge o contestaţiune fără a o discuta şi a se pronuncia asupră-i.*

No. 369. — **Casarea** sentinţeĭ trib. Botoşanĭ No. 129 Anul 1879 pronunciată în procesul dintre recurentul Ión Mitru cu Iancu sin Zalman pentru urmărire de avere.

19 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. D. Zamfirescu, membru-raportor ;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ al II de casare : „Omisiune esenţilă şi violarea art. 407 al 6 şi 10 din pr. civ. ; noĭ am propus pentru plata datorieĭ se póte ataca orĭ-ce altă avere afară de uneltele lucrătorilor séŭ instrumentele cu care se hrănesce şi că nouă ni s'a sequestrat tocmaĭ acestea".

Avênd în vedere că dupe cum resultă din sentinţa a căria casare se cere, recurentu Ión Mitru a făcut contestaţie la esecutarea uneĭ cărţĭ de judecată, prin care 'ĭ urmăresce averea pentru o creanţă ce ar datora intimatuluĭ Zalman ;

Considerând că recurentul înaintea tribunaluluĭ între alte mijlóce de apărare a invocat şi pe acela că, intimatul fără

Digitized by Google

drept s'ar fi urmărit și sequestrat o ulierniță care dupe art. 407 procedura civilă era esclusă, privându'l ast-fel de a-și esercita meșteșugul de ulier;

Considerând că tribunalul respingênd contestația recurentului, fără a discuta și a se pronuncia asupra acestui mijloc de apărare, a comis o omisiune esențială violând citatul articol.

Pentru aceste motive.

Casédă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, ect.

Dată, etc. S. I.

Digitized by Google

No. 168.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDICAT.

1) *Se face o justă aplicaţiune a legeĭ cândŭ Curtea ca să respingă cererea recurentuluĭ se întemeiază pe o sentinţă pronunciată între aceléşĭ părţĭ, avênd acelaşĭ obiectŭ şi causă care constitue autoritatea lucruluĭ judecatŭ.*

No. 370. – **Respingerea** recursuluĭ făcut de Tănase Tănăsescu contra decisiuni Curţi de Apel din Bucureşcĭ secţia I No. 258 Anul 1876 pronunciată în procesul cu statul pentru uă móră.

19 Decembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Gr. Lahovari, membru-raportor ;

Deliberând,

Asupra mijlócelor de casare : „Greşită aplicaţiune a art. 1201 C. Civ. prin admiterea escepţiuneĭ autorităţi lucruluĭ judecat într'o chestiune cu totul streină. „Greşită interpretare; a art. 18 şi 19 din legea pentru regularea proprietăţeĭ rurale. „Violarea art. 489 şi 582 alin. 2 Cod. Civ.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea Curţiĭ, objectul procesuluĭ înaintea instanţelor de fond a fost acţiunea intentată de recurent de a se obliga statul a'ĭ recunósce dreptu de proprietate asupra uneĭ morĭ ce a clădit în

Digitized by Google

hotarul Monastireni, pe un osebit loc de unde a fost clădit o altă móră;

Considerând că advocatul statuluĭ înaintea instanţelor de fond a contestat acest drept recurentuluĭ, invocând autoritatea lucruluĭ judecat, resultând din sentinţa trib. Vîlcea cu No. 6 din anul 1869 remasă definitvă, prin care se rcunóşce numaĭ statuluĭ în puterea legeĭ rurale, dreptu de a avea morĭ pe apă în propritatea Monastireni, de óre-ce apa a fost esclusă cu ocasiunea improprietărireĭ ţĕranilor;

Considerând că acea sentinţă fiind pronunciată între aceleaşĭ părţĭ, avênd acelaşĭ object şi aceiaşĭ causă, constitue dupe art. 1201 C. Civ. autoritatea lucruluĭ judecat contra recurentuluĭ şi Curtea basându-se pe dênsa a făcut o justă aplicaţie mencionatuluĭ articul;

Considerând că art. 489 şi 582 C. Civ. ce se maĭ invócă de recurent se găseşce fără interes de a se maĭ discuta în facia autorităţi lucruluĭ judecat; Prin urmare mijlócele invocate cată a se respinge ca nefondate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Data, etc. Secţ. I.

Digitized by Google

No. 169.

APRECIERI DE FAPT. — **Ruperea de elesceŭ. Forţa maioră.**

1) *Instanţele de fondŭ suntŭ suverane în apreciarea faptelorŭ, fără a se viola regulele privitóre la probaţiune.*

2). *Curtea care acordă o despăgubire arendaşuluĭ pentru pagubile ce i s'aŭ causatŭ prin ruperea eleşteuluĭ provenită dintr'o forţă majoră, se conformă cu legea.*

No. 371. — **Respingere** recursuluĭ făcut de Sc. Boroşnai şi Al. Lupescu sindici falituluĭ G. I. Vlasto contra decisiunilor Curţi de Apel din Bucureşcĭ s. II No. 210 şi 257 Anul 1878, pronunciată în procesul cu Ión Pârâianu pentru pagubĭ dintr'un contract.

21 Decembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. P. Orbescu membru-raportor;

Deliberând,

Asupra I mijloc de casare: „Curtea a violat principiile generale despre probaţiune, căcĭ în acest proces a considerat ca constante aprecierile ce s'a făcut de uă altă Curte în alt proces şi între alte părţĭ în privinţa unor fapte discutate sub alte punctu de vedere, aplicând ast-fel au-

Digitized by Google

toritatea lucruluĭ judecat care nu se póte atribui de cât dispositivuluĭ uneĭ hotărîrĭ."

Avênd în vedere că din decisiunile Curţiĭ a căror casare se cere se constată că intimatul Părăianu a acţionat pe proprietariĭ moşieĭ Fundeniĭ Dómneĭ între care figuréză şi sindicatul falimentuluĭ G. Vlasto, cerênd a fi obligaţĭ al despăgubi de paguba suferită din forţă majoră prin ruperea zăgazuluĭ şi desfiinţarea heleşteuluĭ de pe acea moşie ce ia fost arendată;

Considerând că Curtea de fond nu invócă decisisiunea s. III mijlocită între Părăianu, morariĭ la care se subarendase móra şi proprietariĭ moşieĭ ca autoritatea lucruluĭ judecut, ci numaĭ ca un element de convincţiune, că rumperea heleşteuluĭ s'a urmat din forţă majoră a inundaţiunilor ce a fost în acel an, şi ca culpă nu póte fi imputată luĭ Părăianu că n'a ridicat stavilările, çum n'a putut fi imputate nicĭ morarilor în faţa uneĭ atarĭ forţă majoră;

Considerând că în asemenea aprecierĭ de fapt instanţele de fond sunt suverane de aşĭ forma convincţiunea din osebite acte şi imprejurărĭ, fără a se viola regulile probaţiuneĭ; că ast-fel fiind mijlocul invocat se găseşce nefondat;

Asupra al II si al III mijloc de casare:

„Curtea a violat art. 1423 C. Civ. căcĭ n'a cercetat care a putut să fie analogia de arendă ce heleşteul represintă în comparaţie cu totalitatea preciuluĭ anual al moşieĭ, ci acordând d-luĭ Părăianu uă despăgubire dupe resultatul uneĭ espertise, a acordat uă desdaunare mult maĭ mare de cât analogia arendeĭ. „Greşită inteipretare şi aplicare a art. 1457 şi 1458 Cod. Civ."

Avênd în vedere citatele articole.

Considerând că Curtea de fond constată în fapt din actele presentate de părţĭ, şi din depunerile martorilor că resursele principale de venit ale heleşteuluĭ era una din moşiele arendate intimatuluĭ Părăianu, care heleşteŭ desfiinţându-se prin forţă majoră, 'i se cuvine acestuia uă despăgubire în proporţiune cu venitul ce producea pe timpul de la 1875,

Digitized by Google

pînă la espirarea contractuluĭ, care despăgubire equivaléză cu o scădere din preciul arendeĭ deja respunsă de Pârâianu, prin urmare nu maĭ era imposibilă aplicarea art. 1423 Cod. Civ., d'a se opera vre nu asemenea scăḑĕmênt din arenda rĕspunsă în total de Părâianu, — că ast-fel fiind Curtea acordând uă despăgubire intimatuluĭ Părâiănu pentru paguba suferită din desfiiinţarea heleşteuluĭ, n'a violat întru nimic citatele articole, de óre ce acéstă despăgubire nu o consideră de cât ca o scădere din preţul arendeĭ respunsă propritarilor moşieĭ, şi care scădere din causa espirăreĭ termenuluĭ contractuluĭ nu se maĭ putea opera în conformitate cu dispositiile acelor articole; prin urmare şi aceste mijlóce cată a se rdspinge ca nefondate.

Pentru aceste motive

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 170.

ESCEPŢIUNE. — **marturi.**

Se violéză legea, cândŭ tribunalulŭ refusă marturii propuşi în scopŭ de a dovedi că caii aŭ muritŭ fiind fost bolnavi, éră nu pentru că aŭ fost închişi.

372. — Casarea sentinţei trib. Teleorman No. 22 din 1879 pronunciată în procesul dintre recurentul Al. Procopiu cu Voicu Vărzaru pentru daune.

21 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Al. Degrea, membru-raportor;

Deliberăndŭ,

Asupra mijlocul I de casare: „Violarea art. 206 pr. Civ. şi dreptul de apărare.“

Având în vedere că dupe cum resultă din sentinţa tribunaluluĭ intimatul Vărzaru a acţionat înaintea Judeluĭ de pace pe recurentul Procopiu cerênd a fi despăgubit de dauna ce'ĭ s'a pricinuit cu mórtea a doui cai, ce fără drept s'a prins de pe câmp şi s'a închis de către omul recurentuluĭ Procopiŭ, arendaşul moşieĭ Seaca;

Considerând că recurentul Procopiŭ înaintea instanţelor de fond ca mijloc de apărare a susţinut că, caiĭ nu ar fi murit de causă că aŭ fost închişĭ la obor de către omul sĕŭ, ci causa

Digitized by Google

a fost că eraŭ bolnavĭ înainte de închisóre, care nu a durat de cât uă nópte de primăvéră;

Considerând că pe cât este de adevĕrat că, dupe art. 1000 stăpînii și comitenții sunt responsabilĭ de prejudiciul causat de către servitorii și propușii lor, pe cât însă urméză a se constata că causa prejudiciuluĭ a fost fapta servitoruluĭ seŭ, saŭ a comitentuluĭ;

Considerând că tribunalul se baséză numaĭ pe faptul închiderĭ cailor de către omul recurentuluĭ, fără a constata într'un mod legal, déca causa morțiĭ cailor a provenit din acel fapt si fără o admite proba prin marturĭ invocată de recurent în apărarea sa și a dovedi că causa morți cailor a fost indipendentă de faptul închideri lor prin urmare mijlocul invocat se găsesce fondat.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite,

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secția I.

Digitized by Google

No. 171.

INTERPRETAREA ACTELOR.

1) *Interpretarea actelorŭ întru câtŭ nu li se schimbe natura lorŭ. este lăsată la suverana apreciare a instanţelorŭ de fondŭ.*

No. 373. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Ephoria Spit. Sf. Spiridon din Iaşi contra sentinţĭ trib. Covurluiu S. I No. 41 din 77, pronunciată în procesul cu L. Nicolaide pentru banĭ.

21 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu G. Cretzianu, membru-raportor,

Deliberând ,

Asupra mijlócelor de casare: „Violarea art. 123 pr. civ. căcĭ tribunalul nu motivéză hotărîrea sa şi nicĭ indică art. de lege pe care se baséză a stabili că Epitropia nu maĭ era în drept a cere de la locatar preciul locaţiuneĭ, în urma votărĭ legeĭ publicată în Monitorul Oficial No. 63 din 1875 relativ la taxa de transmitere privitóre la averea imobiliară a caseĭ sântuluĭ Spiridon.

„Eronată aplicare a art. 1429 Cod. Civ.“

Având în vedere că dupe cum resultă din sentinţa supusă recursuluĭ, intimatul Nicolaide în cualitatea de chiriaşĭ al u-

Digitized by Google

unuĭ loc din Galaţĭ a acţionat pe Epitropia spitaluluĭ Sf. Spiridon proprietară a aceluĭ loc, cerênd a fi obligată la plata sumeĭ 340 — $^{41}/_{100}$ ce'ĭ a perceput ca taxă de transmitere, de óre-ce acésta taxă fiind suprimată de Guvern, nu se maĭ putea percepe;

Considerând că tribunalul esaminând contractu de inchirierea acestuĭ loc cu data din 10 Martie 1873, prin care Nicolaide se obligă a plăti tóte dările către stat între care şi taxa de transmitere, precum şi Monitoru cu No. 63 din 1875 în care este trecută legea, ce suprimă asemenea taxă, în cât priveşce imobilele Spit. Sf. Spiridon din Iaşĭ, şi interpretând aceste acte constată: că Epitropia fără causă a perceput taxa de transmitere de la intimatul Nicolaide pe timp cât a fost suprimată acéstă taxă prin mencionata lege, de óre-ce prin contract, locatarul nu s'a obligat ca taxele şi impositele ce se vor reduce saŭ suprima de stat să beneficieze epitropia;

Considerând că ast-fel fiind, cestiunea se reduce la o simplă interpretare de contract, în care judecători fondului sunt suveranĭ pe cât natura aceluĭ contract nu s'a preschimbat. Prin urmare mijlócele invocate se găsesc nefondate.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

No. 172

REVANDICARE.

1) *Biletele de plata foncierei, nu constitue un dreptŭ de proprietate pentru celŭ ce le presintă, maĭ cu sémă cândŭ de partea téi-laltă se posedă acte publice dovedi-tóre dreptuluĭ de proprietate.*

No. 376. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Mariţa Dumitrésca contra decisiuni Curţi de Apel din Craiova. I No. 140 din 1879 pronunciată în procesul cu Nicu Pirsăcénu pentru revandicarea unor imobile.

22 Decembre 1879

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Gr. Filiti, membru raportor;

Deliberând,

Asupra I mijloc de casare: „Curtea de Craiova a comis un exces de putere neadmiţĕnd mijlocul propus de mine de a proba şi eŭ cu marturĭ ceia ce numaĭ intimatuluĭ 'i a conces, violând art. 1197 şi urmĕtoriĭ C. Civ.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisiunea supusă recursuluĭ, intimatul Nicu Persicénu a acţionat pe părintele saŭ Barbu Persăcénu şi pe recurenta Mariţa Dumitrésca pentru revandicarea unor vii, livede şi case dupe moşia Prisaca;

Considerând că Curtea de fond prin jurnalul No. 46 incu-

Digitized by Google

viintând o cercetare în facia loculuĭ spre a se constata décă imobilele în cestiune aŭ fost proprietate a reposatuluĭ Nicolae Pirsăcénu seŭ a luĭ Barbu Pirsăceanu vĕndetorul către recurenta Marița Dumitrésca din depositiunea martorilor audiațĭ s'a constatat că Barbu Pirsăceanu n'a avut nicĭ uă dată dreptul de proprietatea asupra celor imobile vĕndute recurentelĭ, și numita n'a putut proba contrariu de și a fost presintă în facia locululuĭ;

Considerând că biletele de plata impositului nu póte constitui un drept de proprietate pentru cel ce le presintă maĭ cu sémă când intimatul se basa pe acte publice din care se constată că imobilele în cestiune ĭ aparține ca dărŭ din partea mătușeĭ séle Safta și Zmaranda moșcenitórele reposatuluĭ N. Pirsăcénu fratele lor;

Că ast-fel fiind, mijlocul invocat se găsesce nefondat.

Asupra al II și III mijloc de casare.

II) Denaturarea octuluĭ de donație din 1364 neresultând dintr'ânsul ceia ce pretinde adversarul, III) „Violarea art. 1206 Cod. Civ., căcĭ s'a dispărțit mărturisirea ce conținea actul de invoială de la 31 Octombre 1868 luând de bază la darea hotărireĭ numaĭ partea ce s'a crĕdut fovorabilă adversaruluĭ;

Considerând că Curtea examinând actele și propunerile părților constată că din actul de învoială cu anul 1868 resultă că viile, livada și casa în litigiŭ se găsesc pe părțile surorilor luĭ Barbu Persăcénu Safta și Smaranda care le aŭ dăruit intimatuluĭ Nicu Persăcénu și că asemenea resultă din actul cu anul 1864 că și Barbu Pirsăcénu a dăruit intimatuluĭ partea de moșcenire ce'i se cuvenise de la fratele seŭ repos. Nicolae Persăcénu ast-fel că Barbu Persăcénu nu maĭ avea nicĭ un drept în acea proprietate și prin urmare a vĕndut recurentelĭ la 1877 un loc strein asupra căruia nu era proprietar.

Considerând că instanțele de fond sunt suverană în aprecierea faptelor și interprotarea actelor pe cât nu se preschimbă natura lor, și în specie Curtea de apel nu se constate că ar fi denaturat în ceva actu de donațiune și cel de învoială

Digitized by Google

din care resultă că imobilele în cestiune aparţin proprietăţii intimatului.

Prin urmare şi aceste din urmă mijlóce se găsesc nefondate.

Pentru aceste motive,

Respinge etc.

Dată, etc. Secţia I

Digitized by Google

No. 173.

ACTU DE CREANȚĂ. — **Anularea luĭ. — Interdicțiune.**

1). *Moscenitoriĭ potŭ ataca de nule actele de creanță ale autorilorŭ lorŭ, cândŭ se constată că aŭ fostŭ în stare de smintire a mințiĭ, pentru care era făcută cerere și pronunciată interdicțiunea maĭ 'nainte de mórte.*

No. 377. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Dovicion Baly contra decisiuni curțĭ de apel din Bucureșcĭ s. II No. 311/78 pronunciată în procesul ce a avut cu Ión I. Eliad Rădulescu și surorile séle pentru anularea unuĭ act de creanță.

22 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu P. Orbescu, membru raportor;

Deliberândŭ,

Asupra I mijloc de casare: „Decisiunea atacată se întemeiază pe art. 948 al. II-lea care este strein de firea pricineĭ și violéză și art. 448 c. civ.“

Avênd în vedere că dupe cum resultă din decisia supusă recursuluĭ, intimațiĭ moșcenitorĭ aĭ repos. I. Eliade Rădulescu aŭ cerut anularea actuluĭ de creanță cu data din 30 Octobre 1869 pentru lipsa de consimțimênt din partea părinteluĭ lor, care la acea epocă nu se bucura de intregimea facultăților mintale;

Digitized by Google

Considerând că curtea de fond esaminând actele și propunerile părților, constată că din ele 'și-a format convincțiunea că repos. Ión Heliade Rádulescu la epoca liberări aceluĭ bilet la ordin nu se bucura de facultățile séle mintale și prin urmare n'a putut exista consimțimêntul valabil din parte'ĭ asupra pretinseĭ obligațiunĭ conform cu prescripțiunile art. 948 alin. II cod. civ;

Considerând că nicĭ art. 448 c. civ. n'a fost întru nimic violat, de óre-ce în specie era vorba de atacarea unuĭ act dupe mórtea persóneĭ ce 'l'a sevârșit și a căreĭ interdicțiune a fost cerută și pronunciată înaintea morțiĭ séle dupe cum prevede art. 449 cod. civ., caz în care legiuitorul permite atacarea unor atarĭ acte de către moșcenitorĭ pe motiv de smintire a mințiĭ.

Că ast-fel fiind mijlocul invocat se găsesce nefondat.

Asupra al II-lea mijloc de casare: „Eróre gravă materială de fapt, decisia atacată susține că în epoca când s'a emis biletul la ordin adecă în 1866, intimatul era cu totul lipsit de fortună, iar pe dealta zice că biletul la ordin a fost emis la 30 Octombre 1869.“

Considerând că acest mijloc pe lângă, că nu este esact, de óre-ce curtea s'a convins din două petițiĭ ale recurentuluĭ adresate primărieĭ în aniĭ 1866 și 1869, că în acel interval când 'ĭ s'a emis acel bilet la ordin de reposatul Eliade, recurentu era lipsit cu totul de avere, déră acest mijloc nicĭ că presintă vre-un interes pe cât decisiunea curțiĭ de apel se póte menține pe lipsa de consimțimênt la emiterea biletuluĭ de repos. Heliade.

Prin urmare și acest mijloc cată a se respinge ca nefondat.

Asupra al III-lea mi-loc de casare: „Esces de putere, curtea basându-se pe deducțiunĭ; iar nu pe fapte de notorietate publică de smintéla obligatuluĭ I. Heliade, comite un esces de putere prin violațiunea legiĭ.“

Considerând că judecătoriĭ fonduluĭ fiind suveranĭ în apreciarea faptelor, curtea de apel 'și a putut forma convincțiunea

Digitized by Google

despre starea de smintélă şi lipsa de consimţimênt a reposatuluĭ Heliade, din actele medicale ce'ĭ s'a presentat şi din osebitele scrierĭ ale numituluĭ dupe acea epocă şi o atare apreciere şi constatare de fapt din partea judecătorilor fondului scapă controluluĭ acesteĭ curţĭ.

Decĭ şi acest din urmă mijloc se găseşce neintemeiat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia I.

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 12. — MATERIE CIVILE SECŢIA II. — No. 12.

No. 108.

CONSTITUIREA TRIBUNALULUI. — **Ministerul publicŭ.**

1. *Este viciată constituirea tribunaluluĭ în materie civile, cândŭ fără să fie în jocŭ interese de minorĭ saŭ interzişĭ, ministerulŭ publicŭ ia conclusiunĭ în procesŭ.*

No. 367. **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Roman No. 130 Anul 1879 dupe recursulŭ d-luĭ Erimia Trofin pentru vîndarea unuĭ imobilŭ.

3 Decembre 1979.

CURTEA,
Ascultând pe d. G. Planton, membru-raportorŭ;

Digitized by Google

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ 5 de casare :

Ne legala compunere a Trib., fiind că d-nu procuror a asistat și a luat conclusiunĭ la tóte fasele vênzăriĭ în contra legiĭ, care restrînge atribuțiunile sale ;

Vĕdĕnd Art. 2 din legea din 25 Oct. 1877 publicată în Monitorulŭ oficialŭ No. 243 Anul 1877.

Considerândŭ că prin acéstă lege desființinduse conclusiunile procurorilorŭ în procesele Civile, afară de acelea în care ar figura interese de minorĭ saŭ interzișĭ, constituirea unuĭ Trib. e viciatŭ cândŭ se constată că la cercetarea unuĭ procesŭ civilŭ procurorulŭ a luatŭ parte puind conclusiunĭ, de óre ce este defins acestuĭ magistratŭ într'un mod absolutŭ de a participa la lucrările Trib. in materie civilă, afară de escepțiunile susŭ indicate ; Că dispositiunile uneĭ legĭ care reguleasă modulŭ cum are a se constitui un Trib. saŭ Curte, cum este legea de fată, fiind de ordine publică, ele aŭ a fi observate sub pedépsă de nulitate a lucrărilor săvêrșite, și ne observarea lorŭ se póte invoca cu succesŭ, d'a dreptulŭ în Casație, de și n'a fost propusă la instanța de fondŭ ;

Că în specie fiind vorba de uă urmărire silită în care nu eraŭ interesațĭ minoriĭ saŭ interdișĭ, și din ordonanță constatîndu-se că atît la cercetarea contestațiunilorŭ ridicate de recurentă în cursulŭ urmăriręĭ, cât și la adjudecarea provisorie și cea definitivă, procurorulŭ a luatŭ parte puind conclusiunĭ; decĭ constituirea Trib. a fostŭ viciată, și pentru acest motivŭ lucrările sale aŭ a fi anulate.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă etc.

Dată, etc. sc. II.

Digitized by Google

No. 109.

EXPROPRIERE.

1. *Se violéză legea în materie de expropriaţiunĭ, cândŭ tribunaluluĭ, trămite pe părţĭ înaintea juriuluĭ pentru fixarea îndemnităţiĭ, fără ca maĭ întîĭ să fi pronunciatŭ o sentinţă de expropriare.*

No. 371.—**Casarea** Sentinţeĭ Trib. Roman cu No. 1918 Anul 1878 după recursulŭ societăţeţeĭ Acţionarilvrŭ Căilor ferate Române.

4 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând citirea raportuluĭ făcutŭ în cauză.

Deliberândŭ,

Asupra primuluĭ mijlocŭ de casare ast-felŭ formulată: Escesŭ de putere şi violarea Art. 20 din legea de expropriere întru cât trimite afacerea înaintea juriuluĭ pentru a fixa îndemnitatea înainte de a fi fost decisă exproprierea printr'o sentinţă în regulă;

Avênd în vedere că se constată că Gr. Vârnav cerînd dela societatea acţionarilerŭ căilor ferate despăgubirĭ. 1) Pentru daunele causate cu ocasia exproprieriĭ din anul 1869; Şi al 2) pentru daunele ce lea avutŭ prin espropriere în anulŭ

Digitized by Google

1873 ; Trib. de Roman prin sentinţa supusă recursuluĭ, a trimis pur şi simplu pe părţĭ înaintea juriuluĭ de expropriere;

Considerândŭ că în tóte casurile de expropriere cândŭ nu este alcătuire de bună voe între acel ce expropiază şi întrecel expropriat, trebue săse pronuncie o hotărîre de expropriere precum acéstă resultă din Art. 15, 20 şi 70 a legiĭ de expropriere; că fără a discuta dacă în specie e locŭ a se ordona exproprierea şi a se trimite din naintea juriuluĭ, specialŭ pentru fixarea indemnităţiĭ pentru daunele causate prin exproprierea din anul 1869, în orĭ care casŭ nu putea şi in specie a fi trimise părţile din 'nainte juriuluĭ de expropriere fără a se fi pronunciat uă hotărîre de expropriere ;

Că astfel Trib. prin sentinţa supusă recursuluĭ, trimiţând pe părţi din 'naintea juriuluĭ pentru fixarea îndemnităţiĭ, fără ca să fi pronunciatŭ uă hotărîre de expropriere, precum acésta se constată, saŭ violatŭ Art. citatŭ şi ast-felŭ motivulŭ e întemeiatŭ, şi are a se pronuncia casarea.

Pentru aceste motive,

Caseadă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Sc. II.

Digitized by Google

No. 110.

MATERIE COMERCIALA. **Proba tostimonială. — Omissiune esenţială. Jurămîntŭ. — Mărturisire.**

1). *Nu se violéḑă legea cândŭ tribunaluluĭ în materie comercială nu admite proba testimonială pentru a se proba cumpărătóre uneĭ cătăţimŭ porumbŭ.*

2). *Nu se póte susţine că s'a făcutŭ omisiune esenţială, cândŭ se constată că jurămĕntulŭ n'a fostŭ deferitŭ decâtŭ subsidiarmente.*

3). *Se conformă ca legea tribunaluluĭ care ia mărtusirea în întregulŭ eĭ, éră nu în parte.*

No. 375. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-l Spiru Topală contra decisiuniĭ Curţi de Apel din Focşanĭ sc. I. cu No. 9 Anul 1879.

10 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ pe d. Al. Degrea, consilier raportor;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de Casare tras din violarea art. 105 cod. Comercialŭ.

Avênd în vedere că Art. 105 Cod. Comerc. statuândŭ că, cumpărările şi vinderile se dovedescŭ.... când Trib. va găsi cu cale prin dovadă cu martorĭ, lasă la suverana apreciare a ins-

Digitized by Google

tanţeĭ de fondŭ de a admite dovada testimonială ce s'ar invoca pentru dovedirea uneĭ vêndĕrĭ comerciale;

Avênd în vedere dar că hotărîrea în recursŭ, neadmiţînd proba testimonială, care a fost invoeată de d-l Spiru Topală, recurentulŭ de astădĭ, pentru a dovedi că a cumpăratŭ dela d-lŭ Solomon Rosental, intimatulŭ de astădĭ prin mesitul Rază 230 chile porumbŭ cu condiţiile specificate în reclamaţie, n'a violatŭ de locŭ Art. 105 citatŭ.

Asupra celuĭ d'al doilea mijloŭ de casare trasŭ din contrazicerea ce ar esista în motivele hotărîriĭ supusă recursuluĭ.

Avênd în vedere că partea recurentă n'a dovedit̆ŭ realitatea contra-dicereĭ de care se plânge.

Avênd în vedere cs chiar de s'ar găsi în hotărîrea atacată ca recursŭ motive greşite, aceste motive n'ar fi de natură a vicia hotărîrea în câtă vreme dispositivulŭ este conform cu legea;

Asupra celuĭ d'al 3-lea mijlocŭ de Casare, trasŭ din omisiunea esenţială ce s'ar fi comis prin acea că Curtea de Apelŭ n'a statuatŭ asupra jurămêntuluĭ litis decisoriŭ, deferitŭ d-luĭ Spiro Topală şi acceptată de el;

Avênd în vedere că jurămêntulŭ de care e vorba, n'a fost deferit de Rosenblat luĭ Topală, de câtŭ subsidiarmente, astfelŭ că nu maĭ era trebuinţă a se statua asupra acestuĭ punct în câtă vreme s'a admis conclusiunile principale ale luĭ Rosenblatŭ, de unde resultă că Curtea de Apelŭ nestatuândŭ asupra acestuĭ punctŭ n'a comis uă omisiune eseniială.

Asupra celuĭ de al patrulea mijlocŭ ast'felŭ conceputŭ. Violaţiunea principiului că catastifulŭ neguţătorescŭ nu trebue să conţină de câtă operaţiunile deja liquidate şi consumate, iar nu şi pe acelea care sunt încă în cursŭ de esecuţiune;

Avênd în vedere că apreciarea coprinsă în hotărîrea supusă recursuluĭ consistândŭ în a zice că Topală era datorŭ să treacă în registrulŭ jurnalŭ (Art. 7 Cod. Com. vînzarea ce pretinde că a încheatŭ cu d-nu Rosenblat este un motivŭ pe lîngă alte motive pe care se întemeiadă Curtea de apelŭ,

Digitized by Google

pentru a respinge dovada cu martorĭ invocată de d-lŭ Topală pentru dovedirea încheerĭĭ aceleĭ vînzărĭ, și că dar mijlocul 4 lea de Casar tras din violarea Art. 7 Cod. Comercială se con fundă cu cel d'ăntăiŭ.

Asupra celuĭ de pe urmă mijloc de Casare trasă din vio larea Art. 1204 și 1206 Cod. Civil.

Având în vedere că hotărîrea în recursŭ constată că Rosenblat a mărturisitŭ că a vêndutŭ 230 chile porumbŭ luĭ Rozi, iar nu luĭ Topală, și că s'a stipulatŭ să se ridice porumbulŭ vêndutŭ la 16 saŭ cel mult la 18 Iuliŭ; iar nu la 22 Iuliŭ, precum pretinde d-nu Topală, mărturisire care nu se putea divide, de unde resultă că Curtea de Apelŭ luîndŭ acéstă mărturisire în intregulŭ eĭ, departe de a viola citatele Art., din contra s'a conformatŭ cu ele.

Pentru aceste motive

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 111.

URMARIRE SILITĂ. — **Statulŭ.** — **Lista de licitaţiune.**

1). *Urmărirea imobiliară exercitată de stat, se face în virtutea legeĭ excepţională, care dirógă la regulile prescrise de procedura dreptuluĭ comunŭ relative la urmările silite.*

2). *Imprejurarea că agenţĭ de urmărire n'aŭ ţinutŭ lista de licitaţie, nu este prescrisă sub pedépsa de nulitate.*

No. 376. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de D-na Maria Dobrescu contra ordonanţiĭ de adjudecare a Trib. Ilfov sc. III-a cu No. 1132 anul 1879.

10 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Al. Degrea, consilier-raportor ;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare 1, 2 şi 3, astfelŭ formulat.

Escesŭ de putere: Vîndând imobilele dupe legea de urmărire din 1862 abrogată prin Art. 740 din pr. Civ.

Violarea Art. 378 pr. Civ. vinzarea sa făcut fără de a esista uă hotârîre definitivă cu titlul esecutoriŭ, de óre ce visa vis de mine nu urméză nicĭ uă hotârîre şi creanţa dupe care s'a urmăritŭ nu este certă şi lequidă, fiind că nu ştiŭ daca

Digitized by Google

garantatulŭ debitéză acea sumă, şi chiar actulŭ de garanţă nu are titlu esecutoriŭ;

S'a violat Art. 496 şi 497 pr. Civ. căcĭ chiar daca s'ar admite că jurnalul consiliuluĭ de Miniştri s'ar considera ca un actŭ ipotecar, totuşĭ trebuea să nu se facă comandament, cea ce în specie nu s'a urmat;

Considerând că urmărirea averiĭ imobile a recurenteĭ s'a inceputŭ de statŭ în virtutea legiĭ escepţională de urmărire, care dirogă la regulile prescrise de procedura dreptului Comunŭ relative la urmăririle silite şi care lege n'a fost abrogrată prin vre o altă lege posterióră;

Asupra motivelorŭ 4, 5, şi 6;

Omisiune esenţială şi violarea Art. 507 pr. Civ. amŭ pro. pusŭ că nu s'a lipit afiptele pe uşea Tribunaluluĭ, şi Trib. omite a se pronuncia asupra acesteĭ propunerĭ.

Violarea Art. 82 pr. Civ. fotoliul Ministeruluĭ publicŭ la vênzarea provisorie şi supra-licitare, care a avutŭ locŭ la 21 August 1876, a fost ocupat de un advocatŭ, fărĕ a justfica lipsa supleantuluĭ.

Violarea Art. 118 şi 119 pr. Civ. cu ocasia judecării contestaţiuneĭ şi a vênzăreĭ de la 21 August 1876.

Considerând că atît din ordonanţa de adjudecare, precum şi din dosarul vînzăreĭ se constată că formalităţile prescrise de Art. 507, 82, 118 şi 119 pro. Civ. a fost observate; decĭ mijlócele sunt ne esacte în faptŭ.

Asupra mijloculuĭ 7 astfelŭ formulatŭ. Violarea Art. 543 pr. Civ. nu s'a ţinutŭ lista de licitaţie de către agentul de urmărire.

Considerând că formalitatea prescrisă de Art. 543, nu este prescrisă sub pedépsă de nulitate,

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 112.

RECUSAȚIUNE. — **Nulitatea.**

Se conformă cu legea tribunaluluĭ care respinge o propunere de recusaţiune în contra unuĭ judecĕtorŭ, care nu este suficientŭ motivată şi tardivă şi hotărîrea de respingerea acesteĭ recusaţiĭ fiindŭ pronunciată de către chiar membriĭ astŭ-felŭ recusaţĭ nu este isbită de nulitate.

No. 379. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de D-na Ecaterina şi C. Banof, contra ordonanţeĭ Trib. Mehedinţiĭ sc. I No. 269 anul 1878.

12 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând citirea raportuluĭ făcutŭ în causă şi

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de casare astfelŭ formulutŭ: Recusarea adusă in persóna D-luĭ Prim-Preşedinte Bildirescu şi supleantuluĭ Bóteş n'a fost judecată, ci înlăturată de aceştĭ doĭ magistraţĭ, fără ca să esiste vre o încheere motivată;

Avênd în vedere că este constatat în fapt prin ordonanţa de adjudecare supusă recursuluĭ, că dupe adjudecarea definitivă pe când se revandica proprietatea sa din hotarul Gvardeniţa saŭ Balaciţa, D-nu Banof recurentul de astă-dĭ a pro-

Digitized by Google

pusŭ fără a arâta precis şi lămuritŭ causele pe care se intemeédă recusarea D-luĭ Bildirescu' Preşedinte şi D-lu Boteş membru, recusare care a datŭ locŭ la uă condamnare a autoruluĭ şi pentru injurie;

Avênd in vedere că Art. 282 pr. Civ. îndatorédă pe judecătorulŭ recusatŭ a respunde înscrisŭ saŭ verbalŭ în Camera de Consiliŭ de unde resultă că partea care recusă pe un judecătorŭ, este dator a indica clar şĭ lămuritŭ causele pe care se basédă, făcându-le plausibile prin recunóşterea judecătoruluĭ recusatŭ saŭ prin alte mijlóce;

Avênd în vedere că dupe Art. 280 pr. Civ. cel ce va voi să recuse va trebui să facă propunerea sa de recusare maĭ 'nainte de începerea desbaterilor, de unde resultă că o propunere de recusare făcută pentru uă causă anterióră urmărireĭ, abia dupe adjudecare în cursulŭ revinderiĭ pe seama primuluĭ adjudecătorŭ este tardină şi ne admisibilă;

Avênd în vedere că în privinţa injuriilor coprinse în scrierile relative la apărarea părţilorŭ, judecătoriĭ dupĕ Art. 302 Cod. penal, sunt în dreptŭ să suprime injuriile şi scrierile injurióse etc. de unde resultă că judecătorulŭ recusatŭ, departe de a fi silitŭ a se retrage este din contra în dreptŭ a reprima injuria;

Avênd în vedere că participarea judecătorilorŭ recusaţĭ la hotărîrea care statuésă asupra recusaţiuneĭ, nu atrage nulitatea acesteĭ hotărîrĭ, uă recusare tardivă urmând a se considera chiar ca neavenită fără ca să fie trebuinţă de uă hotărîre, care să o declare neadmisibilă;

Avênd în vedere dar că Trib. respingênd acea propunere de recusare motivată, insuficientă, nerevenciósă şi tardivă, departe de a viola dispositiunile Art. 281, 282 şi 283 pr. Civ din contra s'a conformat cu ele.

Pêntru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 113.

CONCLUSIUNILE MINISTERULUI PUBLICŬ. — **Cerere Tardivă. — mijlocŭ nuoŭ.**

1). *După legea din* 1877, *conclusiunile ministeruluĭ publicŭ nu se maĭ cerŭ de cîtŭ in casŭ când interese de minorĭ saŭ interdişĭ sunt în jocŭ.*

2). *Propunerea de a se pune în vînḑare tóte trupurile de moşie, fiindŭ făcută după ce se efectuase vînzarea, urméză a se respinge ca tardivă.*

3). *Este neadmisibilŭ recursulŭ întemeiatŭ pe mijlóce nuoĭ carĭ n'aŭ fost propuse la instanţa de fondŭ; Asemenea şi în casu când mijlócele nu sunt dintre casurile prescrise de Art.* 562, *pr. Civ.*

No. 382. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de State P. Teodoru, contra ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Teleorman No. 26 anul 1879.

14 Decembre 1879.

CURTEA.

Ascultănd pe d. Sc. Ferechide, consilier-raportor;

Deliberànd,

Asupra mijloculuĭ I şi II de casare astfelŭ formulate: Tribunalul trebuia să treacă în publicaţiunĭ contractulŭ de arenduire a moşiilorŭ urmărite şi anume. Albeştiĭ, Depusa şi Dun-

Digitized by Google

canca transcris în condicile aceluiaşĭ Tribunalŭ, Tribunalul trebuea să judece contestaţia D-luĭ Const. P. Teodoru, după cum a pusŭ resoluţie a se cita părţile şi în urmă m'a mai citatŭ ;

Considerâud că aceste mijlóce fiind privitóre directŭ numai la dreptŭ ce pretindea că ar fi avînd C. P. Teodoru, el nu potŭ fi invocate de recurentŭ;

Asupra mijloculuĭ III de casare :

Trib. trebuia să aibă şi procuror, spre a 'şi da şi dênsulŭ conclusiile şi ne avênd la tóte înfăţişările maĭ ales în zioa de 19 Sept. 1877 când a ajurnatŭ vînzarea şi contestaţia în temeiulŭ legi, înserată în monitorulŭ oficialŭ No. 95 a. 1877 constatat prin ordonanţă;

Considerând că prin legea din 1877 conclusiile Ministeruluĭ Publicŭ fiind desfiinţate în materiile civile unde nu suntŭ interesaţĭ minorĭ saŭ interdisĭ, astădĭ numaĭ presintă nicĭ un interesŭ, nulitatea ce ar resulta din neobservarea formalităţiĭ prescrise, în Art. 82 proc. Civ. care era în vigóre la epocele îndicate.

Asupra motivuluĭ IV ; violarea Art. 509 pr. Civ. că nu sa datŭ recurentuluĭ citaţia la domiciliulŭ imobiluluĭ vîndutŭ ;

Avênd în vedere că Trib. constată în faptŭ că citaţiunea s'a datŭ în primirea socieĭ recurentuluĭ în lipsa sa de la domiciliŭ în Comuna Peretu, şi nu justifică cu nimicŭ strămutarea domiciliuluĭ, mijloc dar este nefondatŭ ;

Asupra mijlócelor 5, 6, 8 şi 12, violarea Art. 507 pr. Civ că nu s'a admis a se lipi publicaţiuni şi pe uşea Tribunaluluĭ ;

Violarea Art. 497 pr. Civ. Trib n'a admis a se face un noŭ comandament în dosulŭ căreia să fie trecutŭ în copie titlu esecutoriŭ ce se esecută.

Violarea Art. 544 pr. Civ. că între fiecare strigare n'a trecutŭ intervalulŭ de cincĭ minute.

Violarea Art. 505 pr. Civ. căcĭ procesulŭ verbalŭ de situaţiune s'a făcut în comuna Peretu, iar nu în Comuna Beletoriĭ

Digitized by Google

în a căria circumscripţie sunt două din aceste moşiĭ;

Considerând că aceste mijlóce sunt neesacte în faptŭ căcĭ Trib. constată că dispositiile Art. 505, 507, 497 şi 544 pr. Civ. aŭ fost îndeplinite;

Asupra mijlocului al VII rĕŭ Trib. a admis ca să cumpere aceste moşiĭ Banca Brăila, de óre ce 'ĭ s'a contestatŭ dreptulŭ, ne permiţându'ĭ statutele şi fiind în liquidaţiune.

Avênd în vedere că Trib: constată in faptŭ că D-lŭ Cohen liquidatorulŭ societăţiĭ Banca Brăila avea dreptulŭ a concura la licitaţie în numele diseĭ soçietăţĭ; decĭ Tribunalul cu dreptŭ cuvêntă la admis între concurenţĭ.

Asupra mijloculuĭ IX de casare:

Trib. a restrâns concurenţa ne voind a ţine uă singură licitaţie pentru căte trele trupurile:

Considerând că după cum resultă din ordonanţa de adjudecare, cererea din partea recurentuluĭ de a se pune în licitare câte trele trupurile de moşie de o dată, s'a făcut la Trib. dupe ce se efectuase vînzarea, aşa că numaĭ putea fi admisibilă;

Asupra mijloculuĭ al X de Casare; Trib. a violat legea ne făcênd nicĭ publicaţiĭ în oraşŭ, nicĭ a anuncia licitaţia prin tobe şi trêmbiţă nicĭ a lăsa uşile deschise".

Considerând că tot din ordonanţă resultă că principiulŭ publicităţiĭ a fost observatŭ de Trib. cu ocasia licitaţiĭ;

Asupra mijloculuĭ al XI de casare: Violarea Art. 511 pr. Civ. căcĭ n'a trimis procuroruluĭ uă publicaţiune;

Considerând că acest mijlocŭ ne fiind propusŭ la Trib. nu se póte învoca pentru prima óră în casaţie;

Asupra mijloculuĭ al XIII-lea de casare: Violarea Art. 504 pr. Civ. publicându-se neesactităţĭ prin publicaţiunĭ;

Considerând că acest mijlocŭ ne intrindŭ în previunile Art. 562 pr. Civ., nu póte constitui un mijloc de Casare;

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 114.

SARCINA PROBEI. — **Registre.** — **Procedură. Constituirea Curţeĭ. — Supléntulŭ.**

1). *Reclamanteluĭ incumbă sarcina probeĭ.*

2). *Registrele perdute care nu suntŭ trămise în regulă nu putea face probă în justiţie.*

2). *Curtea este bine constituită, cu supléntulŭ sĕŭ cândŭ unulŭ din judicătoriĭ sĕĭ lipsescŭ, cu votŭ deliberativŭ. In casŭ cândŭ curtea este în complectulŭ sĕŭ, votulŭ sĕŭ este numaĭ consultativŭ.*

No. 384. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ al d-luĭ Dionisie Angherino contra decis. Curţiĭ de Apel din Bucureşcĭ sec. I No. 8/79.

17 Decembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu N. L. Gherasi; consilier-raportor.

Deliberândŭ,

Asupra primuluĭ mijloc de casare: Curtea recunoscênd societăţiĭ Azienda dreptul de a produce evaluarea objectuluĭ incendiat în potriva acelia prevĕdută în poliţa de asigurare, a pus în sarcina mea tótă proba sinceritaţiĭ aceleĭ estimaţiunĭ din poliţă în loc de a opune în sarcina societăţiĭ care o propunea proba nesinceritătţiĭ aceleĭ estimaţiunĭ, curtea a violat prin acésta disposiţia Art., 1169 cod. civil;

Digitized by Google

Avênd în vedere că recurentul fiind reclamant la prima instanță, luĭ incumbă de a proba quantumul mărfeĭ incendiate, conform acésta cu art. 1169 cod. civil; mijlocul e nefondat;

Asupra mijloculuĭ II-lea de casare: „Violarea art. 12 cod. com., Curtea în privința registruluĭ de intrare și eșire generală a mărfeĭ din magasinul încendiat, a considerat ca niște regularităţĭ de natură, a nimici în mod absolut forța probantă a acestuĭ registru, circumstanțele că într'însul nu figuréză cualitatea și quantitatea mărfiĭ intrată și eșită pe articole, ci numaĭ în mod colectiv;

Avênd în vedere că curtea de Apel: constată în fapt că registrele perdute de recurent nu eraŭ trimise în regula prescrisă de art. 12 cod. com., astfel că nu puteaŭ face probă în justiție. Asupra motivuluĭ al III-lea de casare:

Estimațiunea mărfiĭ incendiată făcută de curte în valóre de cincĭ miĭ leĭ, este nemotivată;

Având în vedere că în ce privește ficsarea sumeĭ de despăgubire la care societatea este condamnată a plăti recurentuluĭ; curtea prin decisiunea sa arată motivele pe care se basează, deci mijlocul acesta este neesact.

Asupra motivuluĭ IV de casare:

Insușindu'șĭ în acest punct motivele hotărîriĭ, Trib. care după ce dênduse din oficiŭ jurămênt subsemnatuluĭ, care la și prestat, refusă de a'ĭ acorda orĭ-ce credință, curtea a violat principiul de drept, dupe care jurămêntul uă dată prestat trebue să facă probă irefusabilă față cu judecătoriĭ, carĭ 'l aŭ dat chiar în apel maĭ cu sémă când judecătoriĭ apeluluĭ nu 'l daŭ celeĭ alte parțĭ; Uă dată cu violarea acestuĭ principiŭ, curtea a violat spiritul legiĭ în art. 1219 — 1223 c. civ. precum și art. 1213, care trebue prin analogie aplicat și la jurămêntul supletoriŭ;

Avênd în vedere că jurămêntul a fost diferit recurentuluĭ din oficiŭ de către Trib; că afacerea mergând în apel, curtea nu era datóre a ține seamă de el, de óre ce apeluĭ fiind devolutivŭ, procedurile pregătitóre de la prima instanță nu sunt

Digitized by Google

obligatóre în apel; că astfel curtea neţiind sémă de jurămêntul supletoriŭ datŭ de tribunal recurentuluĭ, n'a Violat nicĭ un text de lege;

Asupra mijloculuĭ al V-lea de casare. Decisiunea atacată prin recurs n'a fost dată de un numĕr deplin legalmente de judecătorĭ, avînd cualitatea cerută de lege (legea din 1861 pentru înfiinţarea curţiĭ de Casaţie art 37 al. 1 şi 4) căcĭ d-luĭ Al. Vlădescu în cualitatea sa de supleant, nu putea lua parte cu vot deliberativ la disa decisiune, pe când maĭ cu seamă nu se prevede în ea cum că d-sa ar fi înlocuind unul din membriĭ curţiĭ care lipsea din atare saŭ atare causă art. 59, 23 leg. org. jud.

Considerând că după art..... leg. org. judecătoreşcĭ, supleanţiĭ pot lua parte cu vot deliberativ, orĭ de câte orĭ lipsesce unul saŭ maĭ mulţĭ din membriĭ curţiĭ; că după art..... aceiaşĭ lege, complectul curţiĭ fiind în numĕr de cincĭ. orĭ de câte orĭ unul din aceştia lipseşce, supleantul are drept a'l înlocui cu vot deliberativ;

Că in specie fiind presenţĭ numaĭ 4 membriĭ; D-luĭ Vlădescu supleant a putut lua parte cu vot deliberativ, şi astfel curtea a fost regulat constituită.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 115.

CONTESTAŢIUNE. — **Plata citaţiunilor — Mijlóce fără interesŭ**

1) *Cu dreptŭ cuvîntŭ trib. respinge o contestaţiune, cândŭ nu se plătesce taxa citaţiunilorŭ.*

2). *Este fără interesŭ mijlocul în casssaţiune privitorŭ la neregularitatea publicaţiuneĭ, cândŭ contestaţiunea a fostŭ respinsă ca neadmisibilă.*

No. 357. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de D-na Sevastiţa C. Mumuianu contra ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Argeşiŭ No. 104/78.

18 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu C. E. Schina, raportor-preşedinte;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ al II-lea de casare astfel formulat. S'a violat art. 530 căcĭ în urma contestaţieĭ în revendicare ridicată de mine, Onor. Trib. urma a suspenda esecutarea până la pronunciarea uneĭ sentinţe definitive, cea ce Onor. Trib. n'a făcut.

Avênd în vedere că contestaţia recurenteĭ făcută la Trib. în cursul urmăririĭ, fiind neregulată, căcĭ n'a îngrijit a plăti tacsele pentru citaţiunĭ, cu drept cuvînt a înlăturat'o, fără ca cu acésta să violeze vre-un text de lege;

Digitized by Google

Asupra primuluĭ mijloc de casare: „Violarea principiuluĭ publicităţiĭ, prescris de art. 118 şi 119 comb. cu art. 538 pr. civ., căcĭ atât în jurnalul de adjudecare provisorie, cât şi în cel de adjudecare definitivă. Trib. de Argeşiŭ nu constată că resultatul vînzĕreĭ s'a pronunciat în public.

Considerând că de óre ce s'a respins contestaţia făcută de recurent ca ne admisibilă, ne fiind regulat făcută, mijlocul acesta privitor la publicitate numaĭ are interes d'a fi invocatŭ

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc.

Digitized by Google

No. 116.

CITAȚIUNE. — NULITATE. —

1). *Nulitatea citațiuneĭ este acoperită prin neînvocarea eĭ înaintea orĭ căria alte excepțiunĭ, osebitŭ de aceia pentru necompetință.*

No. 387. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de N. Horovitz, contra decis. Curțiĭ apel din Bucureștĭ sc. III-a No. 91 anul 1879.

18 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu C. E. Schina, raportul-președinte;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ al II-lea de casare ast-fel formulatŭ: Eróre grosieră de faptŭ, întru câtŭ Curtea afirmă că avém dreptul a priimi citațiunĭ pentru d-nu N. Horovitz, cea ce nu avémŭ dupe procură.

Avênd în vedere că d-nu Maiorescu adv. d-l. N. Horovitz, în sprijinirea opositiunii ce a făcut contra hotărîreĭ Curțiĭ de apel din Bucureșcĭ sc. III-a No.71 anul 1879, dată în lipsă a învocatŭ două mijlóce anume: 1) împrejurarea că în momentulŭ cândŭ s'a datŭ hotărîrea atacată cu opositiune ar fi pledatŭ o altă causă fórte urgentă la Tribunal Ilfovŭ, și 2) e n'a fost citat în persónă;

Digitized by Google

Avînd în vedere că discuţiunea este astă-dĭ limitată numaĭ la cel d'al doilea mijlocŭ;

Avînd în vedere că hotărîrea este supusă recursuluĭ, relevândŭ că d-lŭ Maiorescu este procuratorŭ generalŭ al d-luĭ N. Horovitz, a respins mijlocu ca ne întemeiatŭ.

Avînd în vedere că partea recurentă criticândŭ acéstă apreciare, pretinde că Curtea de apel a comis o eróre grosieră de faptŭ, dovedit prin exhibiţiunea actuluĭ autenticŭ de procuraţiune, care nu coprinde autorisarea de a priimi citaţiunĭ;

Avînd în vedere că orĭ ce causă de nulitate în privinţa citaţiunilorŭ, saŭ actelorŭ de procedură este stinsă, daca nu să propune înaintea orĭ căreĭ alte escepţiunĭ afară de escepţiunea de necompetínţă, articolul 111 Proc. Civilă;

Avînd în vedere dar că nulitatea citaţiuniĭ de care să plânge recurentulŭ, era acoperită prin acea că în locŭ să fie invocată s'a procedatŭ la justificarea causelor absenţeĭ.

Avînd în vedere că Curtea de apel prin hotărîrea atacată cu recursŭ, n'a declaratŭ altŭ ceva, de câtŭ că d-luĭ Maiorescu este procuratorŭ G-rl al d-luĭ N. Horovitz, acea ce nu să contestă, şi că dar nu să póte dice că a comis o eróre grosieră de faptŭ;

Avînd în vedere că dupe cele de maĭ susŭ mijloculŭ urmează a se respinge;

Asupra mijloculuĭ al III-lea de casare bazat pe violarea art. 35 Pr. Com.

Considerând că dispositiunile art. 35 Proc. Cod. Comere. sunt relative la prelungirea termenuluĭ de opositiune, când oponentulŭ este domiciliatŭ în alt districtŭ; că în specie opositia fiind dată în termen, nu are nicĭ un interesŭ a fi invocat.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II-a.

Digitized by Google

No. 117.

URMARIRE SILITA. — **Minoră**

1). *Actele de urmărire făcute în persóna tutriceĭ numaĭ, suntŭ în regulă, întrucâtŭ se constată că nicĭ unulŭ dintre minorĭ nu a devenitŭ majore.*

No. 388. — **Respingerea** recursuluĭ făcutŭ de d-na **Ecaterina** Ciuntu contra ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Roman cu No. 100 anul 1879.

19 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. Al. Cantacuzin, consilier-raportor ;

Deliberândŭ,

Asupra uniculuĭ mijlocŭ de casare aflat în divergenţă astfelŭ formulatŭ; D-ra Ecaterina Ciuntu devenind majoră înainte de a se începe urmărirea dupe suspendarea eĭ, nu s'a făcutŭ nicĭ un actŭ de procedură în persóna eĭ, până la pronunciarea definitivă a ordonanţeĭ prin care s'a vîndutŭ şi pămêntul ce'l stăpînesce în indivisiune cu fraţiĭ seĭ minorĭ, acésta constitue un excesŭ de putere şi face casabilă ordonanţa;

Avînd în vedere că recurenta pentru a dovedi că înainte de a se reîncepe urmărirea de creditor devenise majoră, şi ca atare tóte actele de procedură trebuiaŭ să fie făcute în persóna sa, a înfăţişatŭ 1°). Un actŭ cu data 1865 Noembre 22

Digitized by Google

subscris de preotul bisericiĭ Armene din Roman anume Iacob Velichen şi Gr. Ciuntu prin care constată că D-r. Ec. Ciuntu, recurenta de astă-dĭ este născută la 11 August 1857. 2). Un procesŭ verbalŭ al oficieruluĭ stăriĭ civile din Roman format comform art. 57 Cod. Civ., legalişat de Trib. Roman la No. 13, 321 din 21 August 1879 prin care martoriĭ subscrişĭ într'însul afirmă că D-ra Ec. Ciuntu este născută la 11 August 1857;

Avînd în vedere că intimatu pentru a combate actele exhibate de recurentă a produsŭ Curţiĭ un extract al oficieruluĭ stăriĭ civile din Roman cu No. 17 dupe mitrica bisericiĭ Armene pe anulŭ 1858 prin care se constată că D-ra Ec. Ciuntu este născută la anulŭ 1858 Dec. 15;

Considerândŭ că actulŭ produsŭ de recurenţiĭ, şi făcut comform Art. 57 C. Civ., nu póte servi în cât priveşte dovedirea naşteriĭ de câtŭ numaĭ cu ocasia încheeriĭ de căsătorie, nu însă şi alte împrejurărĭ;

Considerândŭ că asemenea şi actul din Noembre 22 anulŭ 1865 nu póte servi ca dovadă de epoca naşteriĭ, între câtŭ printr'un extract din mitricele bisericeĭ Armene pe anulŭ 1858 liberatŭ de oficierulŭ stăriĭ civile comform. Art. 32 C. Civ. să constată că s'a ţinutŭ mitrică la acea biserică, şi că din ele resultă altă epocă a naşteriĭ de cât cea indicată prin actŭ produsŭ de recurentă; Că extractul din mitricele bisericiĭ fiind conform Art. 32 Cod. Civ., în orĭ care casŭ acesta ar fi credut, întru câtŭ nu este atacată în falşiŭ. Că aşa fiind nu s'a dovedit că D-ra. Ciuntu ar fi devenit majoră când s'a reîncepută urmărirea şi prin urmare actele de urmărire făcute pe numele tutriceĭ ca reprnsentantă legală suntŭ bine făcute, în cât pentru acésta motivulŭ are a fi respinsŭ ca ne intemeiatŭ.

Pentru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

No. 118.

PUBLICITATEA ŞEDINŢELORŬ.

1). *Regulile de publicitatea şedinţelorŭ fiind esenţială şi de ordină publică, este nulă ordonanţa de adjudecare în care nu se constată că acéstă formalitate a fost observată.*

No. 389. — **Casarea** ordonanţiĭ de adjudecare a Trib. Prahova secţia I No. 633 anulŭ 1879 după recursulŭ D-luĭ C. Niţescu.

21 Decembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. Lahovari, consilier-raportor;

Deliberândŭ,

Asupra mijloculuĭ de cassare bazat pe violarea Art. 118, 119 şi 538 pr. civ.; că Trib. puind din noŭ imobilile în licitare n'a deschisŭ uşile, şi n'a pronunciatŭ în şedinţă publică resultatul vênzăriĭ definitive.

Considerând că din coprinderea Art. 118 şi 119 comb. cu Art. 538 şi următorii din proc. Civ, resultă în modŭ clarŭ şi ne îndoios, că regulele privitóre la publicitatea şedinţelorŭ şi pronunţarea hotărîrilor trebue să fie observate şi în materie de urmărire silită;

Digitized by Google

Că principiulŭ publicităţei fiind esenţiale în sistema nóstră de procedură şi de ordine publică, neobservarea luĭ atrage nulitatea;

Că de şi prin nicĭ unŭ text de lege nu este prescris cum trebue să se constate observarea principiuluĭ publicităţiĭ, din natura lucrurilorŭ, îndeplinirea acestiĭ formalităţĭ trebue să resulte din corpulŭ actuluĭ pentru a căruia validitate ea este neapărat cerut;

Că în specie din ordonanţa de adjudecare nu resultă că vêndarea definitivă s'a urmatŭ în şedinţă publică, şi că resultatu a fostŭ pronunciat în publicŭ.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 12. — DECEMBRIE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCUREŞCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĬ, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARIRILOR
CURŢII DE CASSAŢIUNE

No. 12. — MATERIE PENALĘ SECŢIA II. — No. 12.

No. 174.

LEGEA MONOPOLULUI TUTUNULUI. — AMENDA.

1). *Se comite unŭ escesŭ de putere cândŭ tribunalulŭ în materie de contravenţiune la legea monopoluluĭ tutunuluĭ, condamnă pe deliquenţĭ la amendă colectivŭ şi solidarĭ, éră nu invidualŭ pe fie-care din eĭ.*

No. 463. — **Casarea** sentinţeĭ trib. Teleormam No. 1467/79, după recursul făcut de regia monop. tutunurilor.

21 Decembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu Degre, consiliar raportor;

Pe D. P. Grădişténu, adv. regieĭ în desvoltare motivelor de casare.

Pe D. C. Ştefănescu Procuror de secţiune în conclusiunile sale.

Deliberând,

Asupra motivuluĭ că trib. n'a ţinut sémă de dispositiunile art. 118 din reg. de aplicaţiune a legeĭ monop. tutun., căcĭ de şi a fost suveran a reduce amenda la minimum, acel minimum nu póte în nicĭ un caz a fi repărţit, ci trebue a fi atribuit în intregimea luĭ fie-căruia din ceĭ treĭ participătorĭ la contravenţiune."

Avênd în vedere că preveniţiĭ fiind condamnaţĭ prin procesul verbal al agentuluĭ regieĭ, confirmat de d. ministru al

Digitized by Google

Financelor la amenda de câte 3360 leĭ fie-care, pentru că s'a fost găsit asupră-le 11 Kil. tutun de contrabandă, aŭ făcut apel la trib. Teleormán şi acesta prin sentinţa atacată cu recurs de regie, stabilind că instanţele de fond sunt în drept să aplice maximum saŭ minimum pedepseĭ după gravitatea faptuluĭ, a condamnat pe contravenienţĭ să plătéscă solidarĭ amenda de leĭ 550.

Considerând că de şi tribunalul, ca instanţă de fond a putut în suverana sa apreciere să reducă penalitatea la minimum, totuşĭ a trebuit să nu-ĭ scape din vedere că amenda ce să pronunţă de legea monop. tutunurilor nu este o desdaunare civilă ca să se pótă aplica în colectiv pentru toţĭ inculpaţiĭ, ci este o represiune, o pedépsă, pentru-că a contravenit la legea monop. tutun. şi în atare caz acea pedépsă urmézà a se aplica individual pentru fie-care dintre contravenienţi.

Că pe lângă acésta, tribunalul prin sentinţa sa pentru a ajunge ca să pronunţe pedépsa amendeĭ în colectiv, dice în considerantele aceĭ sentinţe că legea monop. tutun. nu prescrie ca amenda să fie individuală.

Consirerând că acestă interpretaţie a tribunaluluĭ este cu totul greşită în vederea dispositiunilor precise ale art 118 din regulamentul de aplicaţiune al legeĭ monop. tutun. unde se zice că, amenda pentru contraventiune la legea monop. tutun. nu este colectivă, ci individuală, amenda să aplică prin urmare la fie-care din persónele, carĭ aŭ luat parte la aceiaşĭ contraventiune.

Că în specie fiind dovedit că aŭ luat parte la fapt treĭ indivizĭ şi tribunalul condamnând pe câte treĭ în colectiv şi solidar la 550 leĭ amendă, tribunalul a comis un esces de putere, nesocotind dispositiunile precise ale suscitatuluĭ articoi şi a făcut ca sentinţa sa să fie isbită cu nulitate, fiind fondat, mijlocul invocat.

Pentru aceste motive.

Casézà, etc.

Dată, etc. Secţia II.

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE SECŢIUNILE UNITE.

TOMUL XVIII.

Nr. 12. 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĬ, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURŢII DE CASAŢIUNE

No. 12. — SECŢIUNILE UNITE No 12.

No. 1.

BILETE DE PLATA CONTRIBUŢIUNEI. — **Formalitate esenţială. — Recurs neadmisibilŭ.**

1) *Recursulŭ în cassaţiune cu dovadă de paupertate, ca să fie admisibilă, trebue să fie însoţitŭ, pe lângă dânsa şi de biletulŭ de plata contribuţiuneĭ.*

No. 1. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de locuitoriĭ din Valea Budului contra decisiuni Curţi de Apel Secţia II din Iaşi No. 84 anulŭ 1875, pronunciată în procesulă ce a avutŭ cu Teodor Brăescu şi altulŭ pentru revandicare de pămêntŭ dupe legea rurală.

1 Februare 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. E. B. Caligari. preşedinte-raportor;

Digitized by Google

Deliberând,

Asupra escepţiuneĭ ridicată de intîmaţĭ pentru neadmisibilitatea recursuluĭ, trasă din violarea Art. 46 din legea sa organică precum şi a legiĭ timbruluĭ;

Avênd în vedere aliniatul de sub Art. 46 din legea sa organică, precum şi alin. II de sub Art.21 din legea timbruluĭ, privitóre la recursurile ce se facŭ în Casaţiune cu acte de paupertate;

Considerând că dupe textul citatelor Art. de lege, recursul în casaţiune făcut cu dovadă de paupertate, trebue să fie însoţit, pe lângă copia de decisiune ce se atacă şi de biletulŭ de plata contribuţiuneĭ;

Că îndeplinirea uneĭ asemenea condiţiunĭ cerută de lege este o formalitate esenţială;

Că în specie recurenţiĭ locuitorĭ făcênd recurs contra mencionateĭ decisiunĭ cu dovédă de paupertate, nu numai că n'au depus, o dată cu recursul în termenul prescris de lege, recipisele de plata dărilor lor către stat, dér nicĭ în urmă cândŭ a fost a se judeca procesul la secţiune şi acum chiar a presintat Curtiĭ nişte bilete liberate cu nouă anĭ maĭ 'nainte de deschiderea acţiuneĭ.

Pontru aceste motive,

Respinge, etc.

Dată, etc. S. Unite

Digitized by Google

No. 2.

VÎNZARE SILITE. — **Mijlóce de cassare.**

In materie de vînzare silită, părțile numaĭ atuncĭ se potŭ prevala de un mijloc de cassare nepropusŭ la instanța de fondŭ, cândă pretinsa violare de lege, pe lângă interesul privatŭ ar atinge și ordina publică.

No. 2. — **Respingerea** recursuluĭ făcut de Dimitrana Bătulésa contra ordonanțeĭ de adjudecare a trib. Gorju No. 324 anul 1877.

15 Februare 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. Gr. Lahovari, consilier-raportor;

Deliberând,

Asupra mijlocului de casare în coprindere: „Violarea Art. 546 pr. Civ. care prescrie într'un mod imperativ că termenul de opt zile al supralicitări se va afige și la ușa judecătorieĭ: iar din dosarul afaceri se constată că afiptul pórtă data de 7 Noembre, adică cu o zi înainte de supralicitarea, ce era fixată la 9 Noembre. Acéstă procedare este contrarie atât litereĭ cât și spiritului articoluluĭ citat, și are de efect a paralisa cu totul scopul ce a avut legiuitorul în vedere: acela de a fi cât maĭ mulțĭ concurențĭ, căcĭ cum ar putea cunósce acéstia termenul supralicităreĭ, și a veni să concureze, (art. 547,550

Digitized by Google

proced. Civile), décă afiptul care publică acest termen ar eşi cu o zi numaĭ înainte de supralicitare?

Şi nu se póte susţine că açest motiv nu este de ordine publică, şi nu se póte invoca direct la Casaţie, căcĭ termenile fiind de ordine publică, îndată ce Inalta Curte de casaţie ar admite că în specie publicaţia este făcută neregulat, adică tardivă, apoĭ afiputl fiind instrumentul prin care termenul se publică el ea caracterul legal al termenuluĭ adică devine de ordine publică."

Avend în vedere că divergînţa de opiniunĭ ivită la Secţia II a Curţeĭ privitóre la acest mijloc, consistă asupra punctuluĭ de a se scĭ, décă pentru casarea uneĭ oudonanţe de vèndare se póte invoca violaţiunĭ de forme din cele prevĕzute de Art. 546 din procedura Civilă, fără ca ele să fi fost propuse mai întĕiŭ înaintea tribunaluluĭ care a procedat la vĕnzarea silită:

Considerând în principiŭ că judecătoriĭ fonduluĭ nu sunt în drept a complecta din oficiŭ lacunele ce pot exista în conclusiunile părţilor litigante, nicĭ a se fonda pe mijlóce ce dĕnsele nu ar fi propus cel puţin într'un mod implicit, de óre-ce legea nu le permite să statueze de cât asupra punctelor cerute;

Că pe lêngă acésta, orĭ ce parte fiind liberă a renuncia la drepturile şi mijloacele de apărare ce'ĭ sunt acordate de lege, rĕmâne constant că judecata atât la instanţele de fond cât şi înaintea Curţiĭ de Casaţie; urméză să fie circomscrisă în conclusiunile părţilor;

Că acésta resultă şi din dispositiunile esprese ale articoluluĭ 525 pr. Civ. dupe care, orĭ cine ar avea cuvinte de anularea uneĭ vĕnzărĭ, séŭ conservarea unor drepturĭ realĭ, pe imobilul urmărit, este dator să facă oposiţiunea în termenulŭ şi condiţiunile Art 526 şi următorĭ din aceiaşĭ procedură;

Că la acest principiŭ general, legiuitorul nu face nicĭ uă distincţiune de unde se deduce că numaĭ atuncĭ părţile se pot prevala de un mijloc nepropus la inséanţa de fond, când pretinsa violare a legiĭ, pe lângă interesul privat ar atinge şi ordinea publică;

Digitized by Google

Că toate formalitătile atât de multiple în materie de vînzărĭ imobiliare silite, nu tind la alt ceva de cât a protege interesele proprietaruluĭ imobiluluĭ urmărit și acelea ale terțelor persóne, cari ar putea avea vre un drept real, iar pe de alta, ca concurenţiĭ și adjudicatorul să aibă o esactă cunoscință de cualitățile imobiluluĭ și sarcinele la care póte fi afectat;

Că un alt interes este și acela al creditorilor de a'și primi baniĭ împrumutațĭ debitoruluĭ espropriat, dér tóte aceste interese ce legea 'și-a propus a le salva sunt cu totul private și nu ating întru nimic ordinea publică;

Că în specie din ordonanța atacată cu recurs, fiind constatat că recurenta a fost citată în regulă la tribunal și nu a propus înaintea sea o asemenea afișare a termenuluĭ supralicităreĭ, chiar în ziua adjudecăriĭ provisori, violațiunea expusă formalitățĭ nu póte fi considerată între acelea, carĭ vatămă ordinea publică și prin urmare mijlocul este neintemeiat.

Pentru aceste motive,

R[illegible] pi nge, etc.

Dată, etc. S. Unite.

Digitized by Google

No. 3.

COMPETINȚĂ. — **Procedurĭ.**

1) *Odată sesizat tribunaluluĭ de o acțiune posesorie, intentată sub regimulŭ legeĭ Caragea, nu se maĭ póte desesisa de dînsa pe temeiŭ că prin noua lege de procedură, asemenea questiunĭ sunt de competința judecătorilor de pace.*

No. 3. — **Casarea** decisiuni Curțĭ de Apel din Bucurescĭ Secția II No. 274 anulŭ 1878 pronunciată în procesul dintre recurenta Maria Poianu cu C. N. Mihail pentru turburare de posesiune.

1 Martie 1879.

CURTEA, Deliberând:

Asupra escepțiuneĭ redicată de intimatul C. N. Mihail că acest proces nu ar fi de competința Curțiĭ în secțiunĭ unite de a fi judecat.

Avênd în vedere decisiunea acesteĭ Curțĭ cu No. 74 anulŭ 1876 prin care s'a casat aceia a Curți din Craiova No. 41 anulŭ 1870 și decisiunea Curțiĭ de trimitere atacată acum cu recurs, prin care, ca și Curtea din Crajova, s'a comfirmat sentința tribunaluluĭ;

Considerând că de și motivele Curțiĭ de trămitere sunt mai multe și maĭ detailate, totușĭ doctrina sa este comformă ce-

Digitized by Google

lei din Crajova și contrarie doctrinei stabilite de Curtea de Casațiune prin decisiunea sus citată;

Pentru aceste motive, Curtea se declară competinte de a judeca procesul în secțiuni unite și încuviințéză ca părțile să pledese în fond;

Ast-fel déră, ascultând pe D. T. Roseti, fost consilier;

Deliberând,

Asupra mijlocului de casare în coprindere:

„Violarea art. 1. Cod. Civ. și rea aplicare a art. 5 pr. C. Civ. și 642 Cod. Civ.

„Curtea a admis în adevěr că tribunalul investit comform legei cu cercetarea unei afaceri trebue să'și decline competința când o lege posteriôră dă cercetarea afacerilor de acea natură în competința altei J. D., de óre cè tribunalul, regulat investit de la inceput, remâne competinte, ori ce s'ar întîmpla în urmă.

Când legea de procedură în adevěr zice că acțiunile posesorii se vor judeca de către judecătorii de plăși, cu acésta înțelege acțiunile posesorii cari se vor naște, cari se vor intenta în urma promulgări ei, căci așa cere principiul neretroactivității legei.

„Vezi Sirey Table Genér Compet. No. 10, 11, și 12.

In tot casul nu póte fi vorba de un declinatoriu de competință: Sentința ori când ar fi dată, ara efect retroactiv în momentul cererei, dreptatea vrea ca reclamantul să nu sufere de întârzierile procesului, și el ar suferi décă s'ar admite că trebue să 'i se respingă cererea printr'un declinatoriu. In asemenea cas nu póte fi vorba de cât de uă regulare prin care tribunalulŭ, investit cu afacerea comform legei, trămite dosarul la tribunalul care a devenit competinte al judeca.“

Avênd în vedere decisiunea atacată cu recurs din care resultă că recurenta Maria Poianu, în anulŭ 1851 a acționatŭ pe intimat înaintea tribunalului Dolju, pentru ca să fie obligat a'i respecta posesiunea asupra unui codru de pământ pe care 'l-a însușit cu ocasiunea hotărniciei ce a făcut proprietăți séle ce se învecinesce cu a sa;

Digitized by Google

Că acéstă acţiune după mai multe amânărĭ, nu s'a resolvat până în anu 1870, când tribunalul prin sentinţa No. 84, considerând că obiectul procesuluĭ este o acţiune posesorie, care dupe Art 5 combinat cu art. 742 din noua lege de procedură, atuncĭ în vigóre, nu maĭ era de competinţa sa, ci de a judecătoruluĭ de pace 'şi-a declinat competinţa;

Considerând că în anulŭ 1851 când se constată că s'a intentat acéstă acţiune, tribunalul era competinte a o judeca în virtutea legeĭ atuncĭ în vigóre;

Că întru cât în noua lege civile, nu se coprinde vre o dispositiune transitorie relativă la procesele pendinţiĭ înaintea tribunalelor, tóte acele procese remân în a tribunalelor Competinţă de ale judeca, pre câtŭ instanţele sesisate, în specie, tribunalele, nu aŭ fost imediat suprese;

Că acéstă doctrină este întemeiată nu numaĭ pe interesul părţilor împricinate, de a dobêndi o promptă şi cât mai puţin costătóre justiţiă, dér încă, şi pre considerațiunea superióră de ordine publică că justiţia ţĕreĭ trebue să presinte justiţiabililor o plină, întreagă şi absolută garanţiă pre cât uă lege nouă nu dispune expres contrarul în verĭ un casŭ esceptional;

Că art. 742 din pr. Civ. prescrie schimbarea imediată a formelor procedureĭ, dér acea dispositiune nu implică de loc vre o modificare retroactivă în ordinea chiar a juridicţiunilor;

Că a se da un alt sens de cât acesta legiĭ, ar fi a se lovi în drepturile câşcigate ale părţilor, violându-se în acelaşĭ timp principiul neretroactivităţi legii, pus în art. 1 din legea civilă.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. S. Unite.

Digitized by Google

No. 4.

ACTE AGRICOLE.

1) *Legea tocmelelorŭ agricole, nu prescrie sub pedépsă de nulitate, formalitatea de a se menţiona în legalisarea unorŭ asemenea acte, că aŭ fostŭ citite în audulŭ părţilorŭ.*

No. 4. — **Casarea** decisiuni Curţi de Apel S. II. din Iaşi No. 139 anul 1878 pronunciată în procesul dintre recurenta D-na Sevastiţa T. Calotescu cu locuitori din Comuna Suţeşti pentru pretenţiuni dupe un cotract agricol.

14 Iuniu 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d. P. Orbescu, consilier-raportor;

Pe d. G. Filiti, Procur-general;

Deliberând,

Asupra mijloculuĭ de casare în coprindere:

„Violarea Art. 6 şi 9 din legea tocmelilor agricole declarând că actul este nul; pentru că nu conţine în termenĭ sacramentalĭ că actul a fost citit părţilor, pe cât timp legea nu prevede acéstă formalitate sub pedépsă de nulitate.“

Având în vedere decisiunea Curţi de Apel din Iaşi atacată cu recurs din care resultă că repausatul T. Calotescu (representat astă-zi prin D-na Sevastiţa Calotescu socia şi tutricea

Digitized by Google

minorilor săĭ copii) prin acţiunea ce a intentat contra locuitorilor comuni Suţeşti, a pretins ca aceştia să fie obligaţi la plata uneĭ sume ce'i dat oreşce în virtutea unuĭ act de tocmélă agricolă din anulŭ 1872 Ianuare 22 legalisat de consiliul Comunal al aceleĭ comune la No. 1;

Considerând că objectul acestuĭ proces dupe cum se presintă astă-zi înaintea Curţiĭ se reduce la cestiunea de a se şci, décă dupe Art. 6 şi 9 din legea tocmelilor ăgricole menţiunea în legalisarea unor asemenea acte, că s'a citit actul în auzul părţilor, este sacramentală séŭ nu?

Considerând că dupe citatele articole, lipsa de constatare, că s'a îndeplinit formalităţile cerute pentru confecţionarea unor asemenea acte, nu pot atrage dupe sine nulitatea actului întru cât prin lege nu se prevede espres o asemenea sancţiune

Că nulităţile fiind de drept strict, judecătoruluĭ nu 'ĭ este permis să le creeze de la sine acolo unde legiuitorulŭ nu le a prescris espres;

Că în specie Curtea plecând dintr'un punct greşit că menţiunea despre îndeplinirea acelor formalităţĭ ar fi o dispositiune sacramentală, face o învederată violare a citatelor articole de lege şi ast-fel pronunciă o hotărîre casabilă.

Pentru aceste motive,

Caséză, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. S. Unite.

Digitized by Google

No. 5.

COMPETIMȚA CURȚEI DE CASAȚIUNE IN SECȚIUNI UNITE.

1) *Curtea de Casațiune judecă în secțiuni unite numaĭ în procesele care sunt venite pentru a doua óră în Casațiune și care pe lângă cele lalte condițiuni privitóre la identitatea obiectuluĭ procesuluĭ și a persónelorŭ să maĭ existe ți contrarietate de doctrină intre considerantele decisiuneĭ sale și acelea ale Cnrțeĭ de trimetere.*

No. 5. — Declinarea competințeĭ Secțiunilor unite d'a judeca recursul Eforieĭ Spitalelor Civile contra decisiuni Curțl de Apel din Crajova S. I. cu No. 146 anulŭ 1878 dată în procesul cu D-ru Penescu pentru pensiune.

1 Noembre 1879.

CURTEA,

Ascultând pe D. E. B. Caligari, Prețedinte raportor:

Deliberând,

Asupra escepțiuni de necompetință ridicată din oficiŭ.

Având în vedere că acest proces este venit pentru a doua óră în Casațiune și tot după recursul Eforieĭ spitalelor civile invocânduse acelașĭ mijloc de casare pentru care a fost casată decisiunèa Curți din Bucurescĭ.

Digitized by Google

Considerând că din decisiunea Curţiĭ de trămitere atacată acum cu recurs nu resultă vre-o contrarietate de doctrină între acea instanţă şi Curtea de Casaţiune;

Că dupe dispositiunile Art. 74 din legea sa organică, Curtea pentru ca să fie competinte a judeca un proces în secţiuni unite, trebue ca pe lângă cele-alte condiţiuni privitóre la identitatea obiectuluĭ procesuluĭ şi a persoanelor, să esiste şi contrarietate de doctrină între considerantele decisiuni Curţii de Casaţiune şi acelea ale Curţiĭ de trămitere;

Că numaĭ singura imprejurare că mijloacele sunt identice intemeiate pe contrarietatea ce esistă numaĭ între dispositivele mencionatelor decisiunĭ, nu este de ajuns, pentru ca un proces să pótă fi judecat de Curte în secţiunĭ unite;

Că in specie, lipsind din condiţiunile esenţiale pretinse de citatul articol, aceia a contrarietăţi de doctrină, procesul urméză să fie judecat de Curte în secţiune separată;

Pentru aceste motive,

CURTEA,

Iţi declină competinţa d'a judeca... etc. şi încuviinţéză a se înapoia Secţiunei I spre a fi judecat comform legii.

Dată, etc. S. Unite.

Digitized by Google

No. 6.

CONTESTAŢIUNI LA URMARIRE.

1) *Contestaţiunile la urmărire pentru venitul Statuluĭ, după legea specială, se facŭ la Casierul general şi numaĭ prin apelŭ vinŭ la tribunalŭ. Acésta nu împedică pe cineva să facă o acţiune statuluĭ pe cale principală d'a dreptulŭ la tribunalŭ şi într'unŭ asemenea casŭ se reguleḑă dupe regulile de procedură ale dreptuluĭ comunŭ.*

No. 6.—**Casarea** decisiuneĭ Curţeĭ de Apel secţia II din Focşanĭ No. 159 anul 1877, pronunţată în procesulŭ dintre Statu, recurentele, cu Dimitrie Busilă, pentru contestaţiune.

15 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultândŭ raportulŭ făcutŭ în causă,

Deliberândŭ;

Asupra părţi întêia a mijloculuĭ de casare în coprindere:

„Curtea respingênd apelul Statuluĭ ca tardiv, face o greşită aplicare a art. 402 pr. civ. şi violeadă art. 818 aceiaşĭ lege;

a) Pentru că în specie nu era vorba de o contestaţie ci de o judecată ordinară precum se póte constata din chiar hotărârea tribunalnluĭ, şi:

Digitized by Google

b) Că chiar de ar fi fost o contestaţie, totuşi termenul de o lună al apeluluĭ nu putea curge pentru Statŭ de cătŭ din diua primireĭ sentinţeĭ tribunaluluĭ fiind dată în lipsa statuluĭ.“

Avêndŭ în vedere decisiunea atacată cu recursŭ din care resultă că intimatul Dimitrie Busilă fiind urmăritŭ de Statŭ pentru plata câşciuluĭ provenitŭ din arenda moşieĭ Stoicaniĭ, acesta s'a adresatŭ la tribunalŭ cu contestaţiunea în scopŭ de a obţine o sentinţă prin care să se anuleze acea urmărire; că tribunalul admiţând pretenţiunea reclamanteluĭ în absenţa advocatuluĭ Statuluĭ, acesta a făcut apelŭ şi Curtea găsindŭ că apelul nu este în termenul de o lună prescrisŭ de art. 402 din pr. civ. 'I-a respinsŭ ca tardiv;

Considerând că în ceia-ce privesce contestaţiunile la urmăriri în materie de perceperea veniturilorŭ Statuluĭ, legiuitorul printr'o lege specială a creatŭ o altă jurisdicţiune cu totul osebită de acea a tribunaluluĭ, care este Casierul General al districtuluĭ, şi numaĭ prin apel contra hotărâreĭ acestuia se póte ajunge la tribunalele ordinare;

Că prin această dispositiune escepţională, legiuitorul n'a înţelesŭ să închidă calea justiţieĭ ordinare pentru ceĭ carĭ ar voi să atace o asemenea urmărire printr'o acţiune principală d'a dreptul la tribunal;

Că întru câtŭ intimatul de astădĭ Dimitrie Busilă a adresatŭ reclamaţiunea sa direct către tribunal, iară nu către Casierul general, remâne învederatŭ că el a făcutŭ o acţiune principală contra urmărireĭ esecrcitată de Statŭ contra sa, iară nicĭ de cumŭ o contestaţiune de natura celor prescrise de art. 402 pr. civ. care, pentru ca să aibă acest caracterŭ, presupune o hotărâre preexistentă care se execută, ceia-ce în casul da faţă n'a existatŭ;

Că astfel fiind cestiunea, ea nu putea fi regulată de câtŭ dupe regulile de procedură ale dreptului comunŭ;

Că de şi înaintea instanţelor de fond acéstă excepţiune n'a fost pusă nicĭ discutată pe terêmul acesta, ea putea, cu tóte acestea, să fie ridicată ex-oficio, ca una ce era privitóre la o cestiune de competinţă care atinge ordinea publică;

Digitized by Google

Că ast-fel fiind, Curtea de apel respingênd apelul Statului ca tardiv a violat art. 402 pr. civ.

Pentru aceste motive,

Casează, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţ. unite.

Digitized by Google

No. 7.

COMPETINȚA CURȚEI DE CASAȚIUNE IN SECȚIUNI-UNITE.

1) *Curtea de cassațiune nu este competintă să judece în secțiunĭ-unite când nu există contrarietate de doctrină între decisiunea sa și aceia a Curțeĭ de trămitere.*

No. 7. — **Declinarea** competinței de a judeca în secțiunĭ-unite recursulŭ făcutŭ de I, Viișorénu, contra decisiuneĭ Curțĭ de Compturĭ No. 31 anul 1878 pentru sustragere de banĭ publicĭ.

15 Noembrie 1879.

CURTEA,

Deliberând,

Asupra excepțiuneĭ de necompetință ridicată din oficiŭ;

Avêndŭ în vedere art. 74 din legea sa organică;

Considerândŭ că dupe textulŭ citatuluĭ articolŭ, pentru ca Curtea să fie competintă a judeca în secțiunĭ unite un procesŭ, se cere, pe lângă cele alte condițiunĭ privitóre la indentitatea mijlócelor și a persónelor să maĭ resulte și contrarietate de doctrină între decisiunea acesteĭ Curțĭ și aceia a Curțeĭ de trămitere;

Că în specie din esaminarea decisiuneĭ séle cu No. 78 anul 1878 și acésta de acum a Curțeĭ de Compturĭ privitóre la

Digitized by Google

cele treĭ mijlóce I, IV, și V, recunósce că nu există nicĭ o contrarietate de doctrină între dînsele, căcĭ de și Curtea de trămitere prin dispositivulŭ decisiuneĭ séle stărueşte în hotărârea casată, însă considerantele pe care este ea întemeiată sunt cu totul altele de câtŭ acelea cari aŭ servitŭ de bază la casarea primeĭ séle decisiunĭ;

Că ast-fel una din condiţiunile esenţiale cerute de citatul articol lipsind, de la câte trele mijlócele invocate, ele nu pot fi judecate de cât de către secţiunea separată a Curţeĭ.

Pentru aceste motive,

Curtea declară că nu este competintă d'a judeca în secţiunĭ unite, etc.

Incuviinţéză a se înapoia secţiuneĭ a II-a, etc.

Dată, etc. Secţ. unite.

Digitized by Google

No. 8.

VINDARE SILITA. — **Adjudecatarŭ. — Creanţa dreptŭ banĭ. — Act hipotecarŭ. — Actŭ dotalŭ. — Preferinţă. — Legea Caragea.**

1) *Creanţa dotală a femeeĭ măritată sub legea Caragea şi învestită cu formalitatea cerută de regulamentul organicŭ, are preferinţă în tótă averea mobilă şi imobilă a bărbatuluĭ, înaintea verĭ-căruĭ altŭ creditor ipotecar posteriorŭ constituireĭ eĭ.*

No. 9. — **Casarea** ordonanţeĭ de adjudecare a Trib. Buzeŭ No. 125 anulŭ 1878, dată asupra vîndăreĭ unuĭ imobilŭ alŭ d-luĭ Dimitrie Vasilescu, după recursulŭ făcutŭ de D-eĭ Irina Vasilescu.

22 Noembrie 1879.

CURTEA,

Ascultând pe d-nu membru în citirea raportuluĭ făcutŭ în causă;

Deliberând;

Asupra mijloculuĭ al IV de casare, trasŭ din violarea art. 22, 23 şi 24 pr. civ.:

Vĕdând art. 22, 23 şi 24, cap. 8, part. 3, codulŭ Caragea, art. 1 codu civ. şi art. 552 c. pr. civ.

Considerând că orĭ-ce creditorŭ urmăritorŭ séŭ intervenientŭ,

Digitized by Google

nu póte depune într'unŭ modŭ valabilŭ creanța sa drept banĭ, ca preţŭ al imobiluluĭ adjudecatŭ asupra'ĭ, de câtŭ sub condiţiune ca creanța sa să fie în rangŭ utilŭ și necontestatŭ;

Că rangul creanţeĭ ce se cere a fi primită dreptŭ banĭ, în cas de concursŭ a maĭ multor creditorĭ, urmédă a fi apreciat și judecatŭ definitivŭ, cu reserva recursului în Casaţiune, de către trib. înaintea căruia se face urmărirea;

Că în specie tribunalul primind oferta adjudecatoruluĭ, d'a depune creanța sa ipotecară dreptŭ banĭ, a găsitŭ că acea creanță e în rangŭ utilŭ și necontestatŭ, declarând că acéstă creanță primédă creanța dotală a femei expropriatuluĭ constituită sub regimul coduluĭ Caragea, ca una pentru care n'a fostŭ luată inscripţiunea ipotecară, de ceĭ în dreptŭ, în termenŭ de un anŭ, de la promulgarea coduluĭ civilŭ din 1864 (art. 1815);

Considerând în dreptŭ că creanța dotală a femei mărităta sub regimul coduluĭ Caragea și învestită cu formalitatea art. 335 din Reg. Org. avea precăderea în tótă averea mobilă și imobilă a soçiuluĭ înaintea tuturor creditorilor acestuia, posteriorĭ căsătorieĭ;

Că acestŭ dreptŭ de precădere generalŭ și absolut și nesupusŭ formalităţeĭ inscripţiuni, n'a fostŭ desfiinţatŭ prin noua lege civilă care, în art. 1815 îndatorind pe femeile măritate, înainte de promulgarea nouluĭ cod d'a lua inscripţiune ipotecară specială în averea bărbatuluĭ, n'a avutŭ în vedere de câtŭ pe acele femeĭ carĭ ar voi să beneficiede de garanţiele nouluĭ codŭ acordate creanţelor dotale, iar nicĭ cum pe acelea carĭ s'ar mulţumi pe posiţiunea creată lor prin legea în vigóre la făcerea căsătorieĭ; căcĭ art. 1815 codu civ. neridicând într'un modŭ formalŭ și espres femeilor măritate sub codul Caragea și carĭ n'aŭ luatŭ inscripţiune în termenŭ de nu an, dreptul de precădere general și ocultŭ ce'lŭ avéŭ după legea veche, ar fi a se nesocoti respectulŭ datoritŭ dreptuluĭ câștigatŭ, dacă s'ar admite ideea că prin neluarea uneĭ inscripţiunĭ în termenulŭ de un an prescrisŭ de art. 1815, femeea mări-

Digitized by Google

tată sub codul Caragea 'şĭ-ar perde dreptul de preferinţă *sui-generis* existent la epoca constituireĭ contractuluĭ sĕŭ patrimonial;

Că în specie Trib. în faţa celor douĕ creanţe asupra aceleaşĭ averĭ; pe d'o-parte aceea a Irineĭ Vasilescu resultândŭ din actulŭ sĕŭ dotalŭ transcrisŭ conform art. 335 din Reg. Org., iar de pe de alta creanţa ipotecară a luĭ Spirache Macovei posterióră căsătorieĭ Irimieĭ Vasilescu, declarândŭ creanţa luĭ Spiracse Macovei în rangŭ utilŭ şi necontestatŭ şi priimind'o dreptŭ banĭ, a rĕŭ interpretat sus citatele texte de lege violând priu consequenţă art. 552 din pr. civilă.

Pentru aceste motive,

Casédă, etc.

Trimite, etc.

Ordonă, etc.

Dată, etc. Secţ. unite.

Digitized by Google

No. 9

COMPETINȚA SECȚIUNILOR CURȚEI DE CASAȚIUNE.

1 Recursulŭ în contra sentinței tribunaluluĭ care a judecat constituitŭ în instanță civilă și după tóte formele de procedură civilă, urmează a se judeca de secț. I a curțeĭ care are competința a judeca procese de asemenea natură.

No. 10. Recursul d. Al. Micurescu s'a recunoscutŭ după forma s'a exterióră că este de natură civilă și a încuviințat a se trimite secțiuni I a acesteĭ curțĭ spre a'lŭ judeca.

20 Decembre 1879.

CURTEA

Avĕnd în vedere sentința tribunaluluĭ atacată cu recurs.

Considerând că dupe cum resultă din conținutul sĕŭ, procesul acesta a fost judecat de tribunal, constituit în instanță civilă și dupe tóte formele de procedură civilă.

Că prin urmare și recursul în contra uneĭ asemenea sentințe urmează a se cerceta de către secțiunea curțiĭ, care are competința, dupe lege, de a judeca procese de asemenea natură.

Pentru aceste motive.

Recunósce etc.

Dată etc.

S. unite.

Digitized by Google

No. 10

AUDIENȚA ÎNALTEI CURȚI DE CASATIUNE SI DE JUSTITIE **In secțiunĭ unite, din 23 Maĭ 1879.**

Ĭn urma adreseĭ d-luĭ Ministru al justițieĭ No. 5674, prin care notifică curțiĭ numirea ce A. S. R. Domnul a bine voit a face prin decretul cu No. 1094 în persóna d-luĭ George Filiti, în funcțiunea de procuror general la acéstă curte în locul vacant.

D-luĭ Prim pregedinte a convocat curtea în audiență solemnă pentru îndeplinirea formalitățilorŭ legiuituluĭ jurămênt și instalarea nouluĭ numit procuror general, și ast-fel :

La orele 12 audiența fiind deschisă d. Prim-Pregedinte a desemnat pe d. Consiliar N. Mandrea să țină locul de procuror, dupe a căruia cerere s'a dat citire decretuluĭ de numire a d-luĭ George Filiti de către d. Prim Grefier.

Dupe acésta d. Prim Pregedinte a delegat pe d-niĭ Consiliari St. Silion și Al. Degrea, pentru a introduce în sala de audiență pe d-lŭ George Filiti, și în presenta sânțieĭ sale preotul N. Castriș a citit și semnat următoarea formulă de jurământ prescrisă de art. 107 din legea organisațiuneĭ judecătoresci :

„Jur în numele luĭ Dumnezeu și declar pe onoare și conșciința mea credință Domnitoruluĭ și constituțieĭ țereĭ mele.

D'a îndeplini cu sânțenie datoriile ce imĭ impune funcțiunea, mea d'a aplica legile și d'a mă conforma legilor întru tóte și pentru țoțĭ, fără pasiune, fără ură, fără favóre, fără considerațiune de persónă, fără nicĭ unŭ interesŭ direct saŭ indirectŭ.

Digitized by Google

„Aşa să'mĭ ajute Dumnezeŭ.“

Această solemnitate fiind terminată, d. Prim-Preşedinte a declarat că Curtea a luat actŭ de jurămêntul depus de către d. Filiti, şi a pronunciat următorul discurs:

Domnule Procuror general,

«Promoţiunea D-vóstră la demnitatea de Procuror general, la acéstă curte, a fost o dreaptă satisfacţiune ce s'a dat meritului real încercat printr'uă lungă şi laborióşă carieră în magistratură; ast-fel numirea d-vóstră nu este una din acelea, carĭ surprind. Acéstă înaltă curte, maĭ ales a avut ocasiunea d'a vĕ vedea într'un lung spaţiu de timp, purtând în sarcina acesteĭ demnităţĭ cu tótă onórea şi inteligenţa. Trebue dar, să mulţumim d-luĭ ministru justiţieĭ pentru numirea d-vósrtă. In ceia ce priveşte raporturile de bună armonie între parchet şi curte, care este atâtŭ de necesară importantelor interese ce ne sunt încredinţate, judec de prisos a maĭ adăogi ceva, căcĭ simpatiile ce aţĭ ştiut atrage în timp de maĭ mulţĭ anĭ, în mijlocul nostru prin atenţiunĭ atât de delicate cât şi corecte, respund îndestul pentru viitor. De aceea d-le Procuror general, noĭ ne felicităm de înălţarea ce vĭ s'a făcut la acéstă eminentă poziţiune“.

D. Procuror general a respuns în termeniĭ următorĭ.

„Domnule Prim-Preşedinte,

„Domnilor Judecătorĭ,

„Frumósele şi măgulitórele pentru mine cuvinte, cu care aţĭ binevoitŭ a inaugura instalarea mea ca procuror general, m'aŭ bucuratŭ în gradul cel maĭ mare, şi nu găsesc destule espresiunĭ spre a arăta înalteĭ Curţĭ profunda mea recunoşcinţă.

„Prin încrederea cu care a binevoitŭ a mĕ onora A. S. R. Domnitorul şi guvernul sĕŭ, ajunsŭ astăzĭ pe cea maĭ înaltă tréptă a ministeriuluĭ public, nu 'mĭ pot disimula grava respundere ce 'mŭ incumbă şi dificultăţile ce presintă îndeplinirea cu sănţenie a noueĭ mele funcţiunĭ.

De şi prin legea din 1877 atribuţiunile ministeruluĭ public, aŭ fost reduse prin suprimarea conclusiunilor în materie ci-

Digitized by Google

vilă, Ministerul public de pe lângă acéstă supremă curte, nu a pututŭ pierde multŭ din importanţa sa, pe câtă vreme Procurorele general păstréză calitatea sa de organ oficial al puterei esecutive. In acéstă îndoită calitate, el este pus între ordinea judecătoréscă şi ordinea publică, şi prin urmare este dator, ca şi înalta Curte, să ţină cumpănă între puterile publice şi să supraveghez respectarea separaţiunei puterilor.

De o atare importanţă fiind atribuţiunile procurorului general, înţelegeţi bine, d-le Prim-Preşedinte şi d-lor Judecători sfiala de care am fost pătruns acceptênd o asemenea sarcină. Numai déră raporturile de respectŭ reciproc şi de confrăţietate ce aŭ esistetŭ între onorata Curte şi parchetul sĕŭ, în timp de nouĕ ani, de când am onórea a face parte din acest parchet, şi buna-voitórea d-vóstră afecţiune cu care m'aţi onorat în tot acest interval de timp, m'aŭ putut încuragea şi decide a accepta noua misiune ce înaltul guvern a bine voit a'mi încredinţa. Dovada cea mai puternică de acéstă afecţiune este presenţa între d-v. a prea onoratului nostru Prim-Preşedinte, care, de şi suferind încă, a ţinut să 'mi facă onórea de a presida în persónă la acestă solemnitate. Onóre distinsă pentru care 'l rog, să bine voiască a primi espresiunea sincerei mele gratitudine. Décă însă, ca procuror de secţiune am fost destul de fericit a întreţine cu acéstă înaltă companie relaţiunile cordiale despre care am vorbit, pot asigura că şi pe viitor mă voi sili din tóte puterile a alimenta şi întări şi mai mult aceste relaţiuni aşa de necesarii mersului regulat al justiţiei.

Curtea de Casaţie ca judecătorul dreptului, éră nu al faptului, fiind depositar de drept a legilor şi sentinela neobosită a aplicaţiunei lor dilnice de către diferitele instanţe judecătoreşti, devisa este legea.

Acéstă devisă 'mi place a o declara aci, a fost ţinută la înălţimea ei de către acest înalt areopag.

Astă-zi când pe de o parte prin prudenţa şi tactul guvernului şi concursul representaţiunei naţionele, éră pe de alta

Digitized by Google

prin bărbăţia şi devotamentul juneĭ armate sub gloriósa conducere a bravuluĭ eĭ căpitan, România a redobândit gloria străbună şi-a recucerit independenţa sa, astă-dĭ maĭ mult de cât ori când ţéra nóstră are nevoe de stabilitate, de încredere în instituţiunile séle, spre a ajunge la gradul acela de prosperitate morală şi materială, prosperitate menită a'ĭ asigura locul ce ĭ se cuvine în marea familie europeană.

Un asemenea resultat nu se póte obţine de cât prin triumful justiţieĭ. Acéstă frumósă şi delicată misiune aparţine puterei judecătorescĭ a căriĭ cea maĭ înaltă espresiune este Curtea de casaţie. D-v. déră aparţine în cea maĭ mare parte să faceţi a domni justiţia, acest legămênt puternic între stabilitatea Tronuluĭ şi fericirea poporuluĭ.

Să ne silim dar cu toţiĭ d-lor să facem să triumfe acéstă representaţiune a cugetăriĭ divine pe acest pământ, preçum fórte nemerit se esprima onor. preşedinte, care a deschis curtea pe anul judecàtoresc 1872; procedând ast-fel, de sigur că vom întrebuinţa mijlocul cel maĭ bun spre a manifesta sentimentele nóstre de devotament şi de iubire către Augusta persónă a suveranuluĭ nostru, şi către naţiune.

In ceia ce mă priveşte mă grăbesc a profita şi de acéstă ocasiune spre a reinoi Inalteĭ Curţĭ asigurarea sinceruluĭ şi neobosituluĭ meŭ concurs ca cu toţiĭ să putem contribui la consolidarea edificiuluĭ naţional.

S. unite.

Digitized by Google

No. 11.

URMARIRE SILITA. — **Recurs în Cassaţie. - Termenul de 40 zile. – Art. 559, 742 proc. civ. – Legea de urmărire din 1862, 1877.**

1). *In materie de urmărire sîlită, făcută de către Stat, legea specială din 1862, neprevăḑêndŭ nimicŭ în privinţa termenuluĭ de recursŭ în casaţiune. trebue să se regulede după art. 559 din pr. civ. care 'l determină la 40 dile.*

No. 279. — **Respingerea** aseepţiuneĭ ridicată de d-nu advocatŭ al Statuluĭ M. Corbescu pentru neadmisibilitatea recursuluĭ făcutŭ de d-na Marchióla Dobrescu;

10 Decembrie 1879,

CURTEA,

Ascnltând pe d-nu advocat Corbescu în susţinerea escepţiuneĭ;

Pe d-nu Teodor advocatul recurenteĭ în combaterĭ.

Deliberând,

Asupra admisibilităţeĭ recursuluĭ.

Avênd în vedere că recursul D-luĭ Dobrescu s'a înregistratŭ la 29 Octombrie 1879, de unde resultă că acestŭ recurs va fi a se considera ca tardiv dacă se va aplica art. 16 legea urmărireĭ din 1877, şi ca făcutŭ în timpŭ utilŭ dacă se va aplica art. 559 pr. c. civ.

Digitized by Google

Avênd în vedere eă urmărirea în casul de faţă s'a instruit după legea rrmărirei din anul 1862, care nu statuéḑă nimicŭ în privinţa termenului de recuasŭ în Cassaţie, aşa că trebue să recurgem pentru regularea acestui termenŭ la art. 559 pr. civ., care prescrie un termenu de 40 ḑile de la data ordonanţei de adjudecare.

Avênd in vedere că legea de urmărire din 21 Martie 1877, dupe care termenul de recursŭ în Cassaţie este de 20 ḑile de la data ordonanţei, lege care a fostŭ în vigóre în momentul când s'a dată ordonanţa de adjudecare atacată cu recursŭ, este o lege escepţională care reclamă o interpretaţie în sensŭ restrictivŭ, de unde resultă că dacă n'a fostŭ aplicată de instanţa de fondŭ, nu i se póte atribui în privinţa termenului de recursŭ ce prescrie uu efectŭ retroactivŭ asupra procedurilor instruite dupe legile anterióre; décă in generalŭ termenile pentru esercitarea recursurilorŭ în contra hotărîrilorŭ se reguléḑă dupe legea în vigóre în momentul când s'a datŭ hotărârea în contra căreia se face recursŭ, (art. 742 pr. civ.) nu este totŭ aşa şi în privinţa termenilor fixate de o lege specială care reguléḑă o urmărire silită privilegiată în favorul Statului, termene de care Statul nu se póte folosi dacă n'a invocatŭ legea din care decurge acest privilegiŭ, înaintea instanţei de fond

Că aşa fiind, reeulsul d-ei Dobrescu este a se cousidera ca făcutŭ în timpu utilŭ.

Secţia II.

Joui, 16 August, inalta curte de casaţiune şi de justiţie a ţinut audienţa sa solemnă de reintrare.

La una ora şi jumĕtatate p. m., curtea a intrat în marea sală a secţiunilor unite.

Publicul era numeros.

D. D. Al. Creţescu, primul preşedinte, a declarat audienţa deschisă şi a dat cuvêntul d-luĭ procuror-general.

D. George Filitis, procuror-general care, a ocupat fotoliulŭ ministeruluĭ public, a ţinut urmĕtorul discurs:

Domnule prim-preşedinte,
Domnilor judecĕtorĭ,

De câţĭ-va anĭ, după cum constatam acésta şi prin discursul nostru de deschidere pe anulŭ judecĕtoresc 1877—1878, avem regretul a înregistra perderi dureróse în sênul acesteĭ înalte companiĭ; perderi ce sunt un corectivŭ puternic în contra inamovibilitĕţeĭ atât de criticată şi cu tóte acestea atât de necesară, şi în care slĕbiciunea omenéscă a voit să 'şĭ găsésca un punct de sprijin în contra instabilitĕţeĭ proprielor sale creaţiunĭ! după cum se esprima ilustrul procuror general Dupin într'o ocasiune analogă în anul 1840.

Sunt convins, d-lor, a priori, de unanima domnielor-vóstre aprobaţiune aducênd aci omagele nóstre de iubire către memoria regretatuluĭ coleg Gheorghe Bacaloglu, pe care o suferinţă de câte-va ḑile l'a rápit din mijlocul nostru, atuncĭ când, dotat cum era de calitĕţile ce disting pe un bun magistrat, putea încă mult timp aduce ţĕreĭ serviciele sale.

Tot aşa de regretată este şi retragerea dintre noĭ a demnuluĭ şi meritosuluĭ magistrat Theodor Rossetti.

Cată ânsă să constatăm cu bucurie că guvernulŭ M. S. R. Domnitorul, în înalta Sa solicitudine pentru înflorirea instituţiunilor nóstre, a împlinit cu succes golurile produse din diferite împegiurărĭ in mijlocul nostru, prin fericita alegere a persónelor distinse şi de un adevĕrat merit cu carĭ a împlinit acele golurĭ.

Digitized by Google

Spre îndeplinirea frumóseĭ tradiţiunĭ, a căreia sorgintă la noĭ este articolul 82 din legea nóstră organică, 'mĭ am propus, d-lor, a vĕ vorbi despre prescripţiunile articoluluĭ 34 din Constituţune, şi a esamina care este adevĕratul înţeles al dispositiunilor constituţionale ce conţine acest articol.

Abordând un asemenea studiu nu'mĭ disimul, D-lor, gréoa sarcină ce'mĭ am luat; căcĭ materia fiind de o importanţă incootestabilă pentru ţara nóstră în genere, şi mai în special pentru justiţie, a căreia cea maĭ înaltă espresiune este Curtea de Casaţie, în desvoltarea eĭ se cere nu numaĭ un talent pucin comun, dar şi un cadru mai larg de cât acela restrĕns al unuĭ discurs de ocasiune, precum şi timpul material necesar uneĭ atare intreprinderĭ. Interesul însă de actualitate ce presintă acéstă importantă materie m'a decis a semnala aci dificultăţile ce a produs şi produce în practică aplicaţiunea unor texte din legislaţiunea nóstră, de la promulgarea Constituţiuneĭ din 1 Iulie 1866 şi până ast-dĭ; dificultăţĭ carĭ pentru a nu fi póte multe la numĕr, nu sunt pentru acésta maĭ puţin grave, precum se va demonstra în cursul acesteĭ discuţiunĭ.

Art. 34 din Constituţiune dice; „Interpretaţiunea legilor cu drept de autoritate se face numaĭ de puterea legiuitóre". Din termeniĭ acestuĭ text reese că legiuitorul constituţional a fost predominat de idea că nicĭ o operă umană nu póte fi perfectă; că prin urmare şi opera legiuitoruluĭ este adesea susceptibilă de perfecţiune, căcĭ fórte rar se póte întêmpla ca o lege să fie aşa de clară, aşa de prevĕdĕtóre de tóte hypotesele posibile, în cât să nu aĭ nevoe de nicĭ o interpretare. Marele filosof Platon vorbind despre imperfecţiunea legilor se exprimă precum urméză: „Legea n'ar putea nicĭ-odată să prevadă tot tot ce este maĭ sublim şi maĭ drept în deobşte pentru toţĭ, spre a dicta mĕsura cea maĭ nemerită de urmat, din causă că diferinţele de ómenĭ şi de acţiunĭ şi nestabilitatea lucrurilor omenescĭ, care nestabilitate pune şi ómenĭ şi acţiunile lor în continuă mişcare, nu permite nicĭ uneĭ arte a stabili în

Digitized by Google

ceva o regulă absolută, aplicabilă la tóte casurile și în tóte timpurile.[1]).

Dar ca interpretarea să devie obligătorie în genere pentru întregul Stat, trebue să emane do la legiuitor, dupe maxima romană „Ejus est interpretari legem cujus est condere“, principiŭ de altmintrelea consacrat de Justinian, care pe lângă dreptul confecționăreĭ legilor 'și arogase și acela al interpretăreĭ lor. [2]).

Acest principiŭ menținut și astă-dĭ ca o garanție pentru limitarea diferitelor puterĭ ale Statuluĭ, cercul atribuțiunilor lor. a suferit o modificare pe cât de importantă pe atât de folositóre mecanismuluĭ constituțional, prin admiterea de către tóte legislațiunile moderne a interpretăreĭ doctrinale pe lângă acea legislativă; și acesta este cuvêntul pentru care art. 34 din Constituțiune numesce interpretarea legiuitoruluĭ, interpretațiune *cu dreptul de autoritate*, (espresiune de altmintrelea improprie, pentru că și interpretarea judecătorésca este autentică cu singura diferință că interpretarea eĭ nu obligă de cât părțile ce aŭ figurat înaitea justițieĭ, dupe cum vom vedea maĭ în urmă). In adevĕr, Constituțiunea decretând prin art. 31, 32, 35 și 36 principiul separațiuneĭ puterilor și puterea judecătorésca fiind menită a aplica legile, prin acésta chiar i se impune datoria interpretăreĭ legeĭ ce este chiămată a aplica.

Douĕ prin urmare sunt maĭ cu séma modurile prin carĭ se pot interpreta legile :

a). Prin filiera legislativă;

b). Prin filiera judecătorésca.

Să esaminăm ambele aceste moduri de interpretare a legilor.

---

[1]) „Ὅτι νόμος οὐκ ἄν ποτε δύναιτο τά τ' ἄριστον καὶ δικαιότατον ἀκριβῶς ἅμα πᾶσι περιλαβὼν τὸ βέλτιστον ἐπικάττειν· αἱ γὰρ ἀνομοιότητες τῶν τ' ἀνθρώπων καὶ τῶν πράξεων καὶ τὸ μηδέποτε μηδέν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἡσυχίαν ἄγειν τῶν ἀνθρωπίνων οὐδὲν ἐῶσιν ἁπλοῦν ἐν οὐδενὶ περὶ ἁπάντων καὶ ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον ἀποφαίνεσθαι τάχνην οὐδ' ἡντινοῦν.“ Platon Politicus XXXIII.

[2]). Victor Foucher interpr. des lois.

Digitized by Google

CAPITOLUL I.

Despre interpretarea legislativă.

In ceea ce privește acéstă interpretare legislativă vom dice puține cuvinte pentru că scopul nostru este a vĕ vorbi maĭ cu sémă de interpretarea doctrinală saŭ judecătorésca, ne vom mărgini dar în acest capitol la următórele observaţiunĭ: O lege atuncĭ se póte numi lege interpretativă când legiuitorul, manţinând intact textul legeĭ ce interpretă, se mărginește numaĭ a esplica legea veche spre a face maĭ clarĭ termeniĭ eĭ obscurĭ. O asemenea lege interpretativă are putere retroactivă asupra faptelor petrecute în intervalul promulgăreĭ acestor douĕ legĭ, carĭ în realitate nu se pot numi douŏ legĭ, ci una și aceeașĭ; legea dar interpretativă s'ar putea numi maĭ corect un apendice a legeĭ interpretate.

Când legiuitorul prin noua lege substitue disposiţiunilor legeĭ anterióre disposiţiunĭ nouĭ, atunci evident că legiuitorul creează o lege nouă ce nu are efect retroactiv, după cum prescrte acésta art. 1 din codul civil.

Cată însă să constatăm cu mulţumire, că în sistemul constituţional a rare orĭ se póte ivi necesitatea uneĭ legĭ interpretative:

1. Pentru că interpretarea legeĭ în ceea ce privește faptele implinite aparţine puereĭ judecătorestĭ, căcĭ justiţia fiind chiămată a aplica legea, prin acésta chiar i se pune și datoria interpretăreĭ eĭ. Și principiele după carĭ trebue să procedeze judecătorul în interpretarea legeĭ ce este chemat a aplica sunt cunoscute; dar pe lângă aceste principiĭ magistratul în cas de îndoială maĭ are și altă resursă; el póte consulta espunerea do motive, raporturile comisiunilor și desbaterile urmate în ambele Corpurĭ Legiuitóre spre a se pătrunde de adevăratul înţeles al legeĭ.

2. Pentru că principiul „Ejus est interpretari legem cujus est condere“, nu se póte aplica tot-d'a-una cu esactitate din causă că, după art. 67 din Constituţiune, durata Corpurilor

Digitized by Google

fiind numaĭ de 4 anĭ, s'ar întêmpla fórte des ca legiuitorĭ nouĭ să fie chiămaţĭ a interpreta o lege anterióră ce nu ar fi opera lor proprie.

3. Pentru că până la un punct óre-care ar fi periculos principiuluĭ separaţiuneĭ puterilor a se interpreta legile cu drept de autoritate, căcĭ atributul petereĭ legiuitóre fiind de a regula viitorul, iar legea interpretativă atingênd, neapărat, şi fapte împlinite, fórte uşor puterea legiuitóre ar putea să ampieteze asupra puterei judecătoreştĭ; şi iată în adevĕr cuvĕntul pentru care legea interpretativă nu póte prejudicia faptelor definitiv judecate de justiţie; asupra lor esistă autoritatea lucruluĭ judecat.

Pricipiul retroactivităţiĭ legilor interpretative, cu escepţiunea faptelor definitiv judecate, a fost admis încă de Impĕratul Justinian; iată în adevĕr ce găsim în novela a IX: „In consecinţă spre a nimici objecţiunile acelora ce se silesc continuŭ a avea îndoelĭ şi a tot cădea în erorĭ, decretăm din noŭ că cele treĭ constituţiunĭ precitate vor fi observate şi vor avea efect retroactiv în tóte casurile în carĭ ele aŭ fost succesiv date...., se esceptéză causele terminate înaintea promulgărilor prin transacţiune saŭ judecată". Iar în prefaţa acesteĭ novele ni se arată cuvĕntul decretăreĭ eĭ: „Nu am înserat, în adevĕr, în acésta a treia Constituţiune timpul la care se aplică ea, pentru că este admis că o lege interpretativă se aplică la tóte casurile la carĭ se aplică şi legea interpretată".[1])

Aceste principiĭ aŭ fost pe larg discutate în Franţa, când s'a votat legea din 1—2 Aprilie 1837, şi s'a abrogat aţea din 30 Iulie 1828, care punea curtea de casaţie într'o stare de inferioritate faţă cu cele-alte curţĭ de apel, cărora legea din 1828 le da dreptul a nu se supune nicĭ o-dată jurisprudenţeĭ supremeĭ curţĭ.

Espunerea de motive cu care d. ministru de justiţie a însoţit projectul de lege prin care se reda curţi de casaţie suveranitat a la care avea drept, este aşa de remarcabilă, în cât

[1]) Novella IX.

Digitized by Google

am credut că este de interesul bineluĭ public a ne reaminti câte-va din acele motive; iată în adevĕr cum se esprimă d. Persil în Camera Pairilor: „Curtea de casaţie stabilită pentru a garanta escata aplicaţiune a legilor, a impedica interpretările lor eronate saŭ diverse, interpretărĭ ce schimbă sensul saŭ 'l fac incert se vĕdu de o-dată privată de autoritatea sa supremă prin legea din 30 Iulie 1828. Curtea de casaţie numaĭ putea fixa jurisprudenţa şi o face uniformă.

„După o întâia casare daca curtea de trimitere nu împărtăşa avisul seŭ, o a doua casare emanată de la secţiunile unite nu avea o maĭ mare autoritate de cât prima casare. A doua curte de trimitere stăruind în opiniuea curţeĭ a căreĭ decisiune se casase deja, putea să condamne doctrina superióră a curţeĭ de casaţie; şi decisiunea acesteĭ din urmă curţĭ de trimitere fiind suverană nu putea deveni sub nicĭ un pretext objectul unuĭ noŭ recurs. Sistemul acesta evident că punea curtea de casaţie într'o stare de inferioritate faciă cu curţile de apel. Nu maĭ aparţinea supremeĭ curţĭ fixarea jurisprudenţeĭ; decisiunile sale eraŭ un fel.... de simple avise.... pe care curţile de apel puteaŭ ale înlătura. De aci sacrificiul unităţeĭ jurisprudenţeĭ în detrimentul bineluĭ public. De aci şi abandonarea inevitabilă a unităţeĭ legislaţiuneĭ, din causă că numerósele curţĭ ale regatuluĭ putéŭ judeca aceeaşĭ cestiune în diferite moduri... Cu legea din 30 Iulie 1828 am fi revĕdut scandalul acelor variĭ jurisprudenţe a le vechilor parlamente... am fi perdut una din cele maĭ frumóse conchiste ale Revoluţiuneĭ... O altă dificultate se presintă: se punea întrebarea ce trebue să se înţelégă prin legea interpretativă; şi daca într'un guvernămênr ca al nostru, cu o putere legislativă multiplă, s'ar putea recunósce alte interpretaţiunĭ de cât acelea carĭ sub numele de interpretaţiunĭ doctrinale suntŭ conflate autorităţi judecătoresci.... a interpreta pentru viitor acésta este opera legiuitoruluĭ; a interpreta pentru trecut şi în privinţa faptelor implinite, acésta este misiunea judecătoruluĭ, căruia codul nostru civil impune obligaţiunea a se pro-

Digitized by Google

nuncia, cu tótă tăcerea, obscuritatea saŭ insuficienţa legi. (Art. 4). Interpretarea legislativă saŭ autentică, după cum o numesc doctoriĭ, n'ar putea avea efect retroactiv fără a provoca imposibilităţĭ morale şi materiale ce ar antrava cursul justiţieĭ.

„Membri ambelor Adunărĭ ar înceta de a fi legislatorĭ, spre a se face judecătorĭ. Şi s'ar cere să arate care este sensul uneĭ legĭ ce nu este opera lor, a uneĭ legĭ deja vechiă, a uneĭ legĭ apropriate altor timpurĭ, altor moravurĭ, altor necesităţĭ... Acésta s'ar putea cere de un judecător de la care se pretinde studiĭ speciale, de la un tribunal a căruia unică misiune este de a medita legea şi a o aplica asupra faptelor consumate; lucru ce devine imposibil pentru nisce Adunărĭ generalĭ, pentru o putere legislativă multiplă, cu care legea este maĭ totd'a-una o transacţiune între ideĭ şi interese diverse.

Spre a face o lege nouă este suficient de a cunósce nevoile şi exigenţile timpuluĭ; spre a participa însă la ceia ce s'ar numi o lege de interpretaţiune, ar trebui cunoscinţe istorice şi juridice, obiceiurĭ de jurisprudenţă, ce majoritatea corpurilor deliberante nu pot poseda.

„Aceste raţiunĭ.... aŭ determinat guvernulŭ a vĕ propune să abrogaţĭ legea din 30 Iuliŭ 1828, spre a reda puterĭ judecătorescĭ întinderea autorităţi ce ţinea de la însăşĭ natura lucruluĭ".

Teoria D-luĭ Persil, din acéstă espunere de motive, păcătuesce într'u acésta că refusă legilor interpretative efectul retroactiv. In adevĕr, pe câtă vreme art. 34 din Constituţiune admite şi la noĭ ca şi aiurea confecţionarea legilor interpretative cu drept de autoritate, îndată ce dice cine-va lege interpretativă, zice lege cu efectŭ retractiv. Căcĭ legea or nu are efect retroactiv, şi atuncĭ este o lege nouĕ, or are efect retractiv şi astfel nu maĭ se póte numi lege interpretativă.

Dar tocmaĭ pentru că nişte asemenea legĭ ating şi fápte implinite, sunt periculóse după cum pe larg am demonstrat acésta maĭ sus.

Teoria D-luĭ Persil însă a fost cu succes combătută cu o-

Digitized by Google

casiunea desbaterilor urmate în Camera franceză asupra interpretăreĭ unor legĭ speciale pe timpul când se afla la ministerul justiţieĭ D-nu Sauzet. In adevĕr oratorul Pataille susţinĕnd teoria că legea interpretativă nu trebue să aibă efect retroactiv, a fost combătut de un alt orator d-nu de Golbery în modul următor:

„Dacă nu admiteţĭ ca legea interpretativă să atingă faptele petrecute sub imperiul vecheĭ legĭ, ... veţĭ cădeă în strania contradicţiune de a vedea interpretarea specială esistând alaturea cu interpretarea d-vóstră autentică ce nu ar lega tribunalele: ele ar remănea libere să adopte o interpretare contrariă ce ar da o desminţire înţelepciuni legiuitoruluĭ."

In urma acestor desbaterĭ ministrul justiţieĭ încheiă discuţiunea cu aceste remarcabile cuvinte: „Guvernul nu se póte considera ca desbrăcat de dreptul de a propune în acord cu Camerile legĭ interpretative propriŭ dise, când le-ar crede necesariĭ societăţi; dar nişte asemenea necesităţĭ ar trebui să fie grave, spre a se usa de acest drept încontestabil în principiŭ, dar periculos în aplicaţiunile sale."

Conclusiune.

Legea interpretativă are efect retroactiv asupra faptelor implinite.

Legea interpretativă nu are nicĭ un efect asupra faptelor implinite, asupra cărora justiţia s'a pronunciat în mod irevocabil

Legiuitorul însă prin art. 74 din legea organică a curţiĭ de casaţiune dând supremeĭ curţĭ autoritatea de care are nevoiă puterea judecătorescă spre a fi o adevĕrată a treia putere în Stat, art. 84 fórte rar îşĭ póte găsi aplicaţiunea.

CAPITOLUL II.

Despre interpretarea judecătorescă

Spre a ne da bine sémă de interpretarea acésta doctrinală saŭ judecătorescă, nu trebue să perdem din vedere natura puteri judecătorescĭ.

Digitized by Google

Puterea legiuitóre prin natura sa are un rol cu totul activ, căcĭ atribuţiunile sale fiind de a confecţiona ceea ce trebue dictat ca lege, eĭ incumbă de a permite, a definde şi a ordona cum are să se urmeze în tóte casurile de carĭ legea se ocupă.

Puterea judecătorésca din contra prin natura eĭ are un rol pasiv; căcĭ ne-avênd nimica de întreprins, acţiunea sa se mărgineşte în a se pronuncia asupra faptelor implinite. Prin urmare puterea acésta, în rolul sĕŭ pasiv, primesce legile de la puterea legiuitóre, şi aplicându-le asupra dĭferitelor casurĭ ce i se presintă decide. iar decisiunile sale le predă puterei esecutive.

De acĭ resultă că puterea judecătorésca nu se pronuncia în mod general şi obligatoriŭ pentru toţĭ, după cum face acésta puterea legiuitóre, ci in parte şi special; şi decisiunele sale nu aŭ valóre de cât între persóne anume cunoscute, acelea carĭ aŭ figurat în instanţă. Iată dar sursa de unde decurg principiile: „nil agit exemplul, item quod lite resolvite," şi „legibus non exemplis statuendum est."

Din aceste principiĭ resultă că judecătorul în civil nu póte să se pronunţa de cât numaĭ asupra cestiunilor ce litiganţĭ aŭ voit a supune judecăţi sale. Judecătorul dar nu póte controla nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puţin de ceea ce s'a cerut; acésta resultă evident şi din art. 69, lit c. 93, 104, alin. 4 şi 123, § 2 din procedura coduluĭ civil.

Şi nicĭ nu putea fi alt-fel; căcĭ adoptând sistema contrariă, care ar fi fost limita puterĭ judecătorescĭ? Şi la ce confusiune ar fi adjuns societatea daca era permis justiţieĭ a cerceta şi ceea ce litiganţi se pot înţelege expres saŭ tacit între dênşĭ a nu pune în desbaterea publică?

De şi ţinta justiţieĭ tinde tot-d'a-una spre descoperirea adevĕruluĭ, în contestaţiunile private judecătorul nu póte căuta de cât adevĕrul relativ, din causă că el cată a 'şi forma convicţiunea numaĭ după mijlócele şi probele ce 'ĭ pun înainte părţile în litigiu.

Digitized by Google

Dacă prin urmare acele indicii sunt incomplecte, insuficiente, litiganţi nu pot imputa judecătorelui compromiterea interesele lor, ci ignoranţi şi tăceri lor proprie.

Acesta însă, precum am dis, în mataria civilă; nu aşa se petrece lucrurile şi în materiă penală. Căcĭ dacă judecătorul în civil distribue justiţia după măsura dată luĭ de părţile ce aŭ intamat instanţa, în penal din contra, el este, ca să mĕ esprim ast-fel, tutorele societăţi, din causă că infracţiunea comisă vatămă societatea.

„Acţiunea publică, ne dice: art. 2 din procedura coduluĭ penal, are de object pedepsirea faptelor carĭ vatămă ordinea socială, ea este a societăţi.“

Decĭ puterea luĭ este nemărginită spre a descoperi adevĕrul; şi iată pentru ce în penal judecătorul caută adevĕrul absolut.

Puterea judecătorescă însă fiind menită prin natura atribuţiunilor sale a interpreta legile a căror aplicaţiune i se cere este şi ea supusă controlululuĭ spre a nu păşi peste limita căderilor sale şi a distribui injustiţia în locul justiţieĭ.

Acest control se póte esercita prin douĕ mijlóce;

a.) Prin faptul că judecătorul nu póte judeca în mod arbitrar, ci după legĭ;

b.) Prin publicitate; publicitatea fiind mĕsura cea maĭ puternică a responsabilităţiĭ morale şi reale a acţiunilor magistratuluĭ.

In ceea ce privesce primul din aceste duoĕ mijlóce vom dice că legea este un tiran pentru judecător, din causă că puterea eĭ întindĕndu-se asupra întregului Stat, légă pe toţĭ cetăţeni spre a'ĭ da ascultare. „Respect, citim în adresa adunări constituante către francesĭ din 11 Februariŭ 1790, „respect pentru orĭ-ce lege neabrogată, iată semnul ce distinge pe adevĕratul cetăţean.“

Dacă însă pe de-o-parte persónele private şi fără protecţiune ar fi încătuşate prin respectul datorit legi, iar pe de altă parte dacă ceĭ puternicĭ ar putea fără un frĕŭ şi sub scutul impuni-

Digitized by Google

tăţi nesocoti acea lege, evident că principiul, că legea în vigóre se întinde asupra Statuluĭ întreg ar fi o derisiune, şi nu ar maĭ avea cuvênt de a fi.

Constituţiunea însă prin art. 10 dice că: „toţĭ români sunt egalĭ înaintea legi,“ şi sentinela neadormită pentru paza acesteĭ dogme a instituit tocmaĭ pe puterea judecătorescă. Principiul decĭ fundamental al sancţiuni legi stă în esemplu ce maĭ ântâiŭ judecătorul trebue să dea prin absoluta sa supunere la lege. „A trăi cine-va,“ ne învaţă marele filosof, al antichităţi Aristotel, „a trăi pentru Stat adică supuindu-se, legilor, nu va să dică a fi rob, din contra, un asemenea mod de vieţuire este singurul mijloc de salvare [1]).

Acelaşĭ învĕţămênt găsim şi în următórea idee adevĕrat sublimă a luĭ Cicerone: Magistraţi sunt ministri legilor, judecători sunt interpreţi legilor; într'un cuvênt toţĭ suntem robi legilor, spre a putea trăi liberĭ? [2]).

Dar tocmaĭ pentru acest cuvênt judecătorul are dreptul şi datoria de a esamina înainte de a aplica legea dacă ea a trecut prin filiarea Constituţională spre a deveni esecutorie.

Să nu se dică că procedând ast-fel justiţia ar âmpieta asupra celor alte puterĭ ale Statuluĭ; căcĭ Constituţia prin art. 32 decretând că „orĭ-ce lege cere învoirea a cător trele ramurĭ ale puterei legiuitóre“ şi că „nicĭ o lege nu póte fi supusă sancţiuniĭ Domnuluĭ de cât dupe ce se va fi discutat şi votat liber de majoritatea ambelor Adunărĭ“ iar atributul justiţieĭ fiind de a aplica legea, de a face să fie de toţĭ respectată; evident că judecătorul cată să vadă maĭ ântêiŭ dacă ceea ce i se presintă ca lege are condiţiunile cerute de legea legilor.

Sarcina puterei judecătorescĭ devine dificilă când judecăto-

---

1) «Legum ministri magistratus, legum interpretes judices, legum denique idcirco omnes servi sumus, ut liberi esse possimus» Ciceron pro Cluent. c. 53.

2) «Οὐ γὰρ δεῖ οἴεσθαι δουλείαν εἶναι τὸ ζῆν πρὸς τὴν πολιτείαν, ἀλλὰ σωτηρίαν.» Aristotelis politica V cap. VII.

Digitized by Google

rul este chemat a se pronuncia asupra unuĭ cas în privinţa căruia legea tace. Căcĭ pe d'o-parte articolele citate din Constituţiune ordonă judecătoruluĭ a nu aplica de cât ceea-ce dictéză legea ; el dar urmând a judeca numaĭ după lege, ar părea că acolo unde legea tace, trebue să tacă şi dênsul ; pe de-altă parte însă un asemenea lucru 'ĭ este prohibit de articolul 3 din codul civil care dice : „judecătorul care va refuza de a judeca sub cuvênt că legea nu prevede, saŭ că este întunecată, saŭ neîndestulătóre, va putea fi urmărit ca culpabil de denegare de dreptate ;“ şi articolele 306 şi 307 din procedura coduluĭ civil, definesce ce va sa dică denegare de dreptate, cum se constată ea. şi când se póte urmări judecătorul, şi ca sancţiune a prescripţiunilor acestora din codul civil avem articolul 491 şi următoriĭ din procedura penală şi 152 codul penal care acest din urmă sună ast-fel : „orĭ-ce judecător saŭ autoritate judecătorésca.... care, sub pretecst de tăcere saŭ nedăslușire a legiĭ, va denega dreptate, etc.... se va putea urmări şi pedepsi cu amedă.... etc.

Contradicţiunea acestor texte de şi la prima vedere pare seriósă, în realitate nu póte fi de cât aparinte. Căcĭ legiuitorul dispunênd în mod general şi de ceea ce se întêmplă maĭ des este imposibil ca legea să prevadă tot ce se póte ivi în aplicaţiunea eĭ dilnică precum am constatat acésta încă de la începutul acestuĭ discurs; aparţine dar justiţieĭ a suplea la tăcerea legiĭ. Nemuritorul Aristotel vorbind de acéstă supleare a judecătoruluĭ se esprimă ast-fel : „Prima cestiune ce am tratat ne constată până la evidenţă că legile bune şi utile trebue să aibă cea maĭ mare autoritate ; iar magistratul saŭ depositarul puteriĭ (fie el un singur om fie maĭ mulţĭ) nu trebue nicĭ o-dată sa decidă de cât în casurile în care legile nu se pot esplica în mod precis şi positiv. Pentru că *nu este uşor* ca legea să se pronuncie cu claritate şi în general asupra tutulor objectelor“ [1]).

1) Ἡ δὲ πρώτη λεχθεῖσα ἀπορία ποιεῖ φανερὸν οὐδὲν οὕτως ἕτερον ὡς ὅτι δεῖ τοὺς νόμους εἶναι κυρίους κειμένους ὀρθῶς, τοὺς ἄρχοντας δέ, ἄντε εἷς ἂν

Digitized by Google

Cată însă să notăm aci că pe lângă puterea judecătorésca maĭ este şi puterea esecutivă care are dreptul de a supleea la tăcerea legeĭ prin decretarea regulamentelor de aplicaţiune a legilor; drept consacrat prin art. 93 din constituţiune care dice: „Domnul face regulamentele necesariĭ pentru esecutarea legilor.“

Suplinirea aceasta a judecătoruluĭ nu se póte considera ca o legiferare din causă că judecătorul prin decisiunile sale nu obligă de cât persónele în litigiŭ precum am arĕtat deja, aşa, că acelaş fapt judecat într'un mod o-dată, reproducêndu-se, justiţia se póte pronuncia cu totul alt-fel, saŭ pentru că alţĭ judecătorĭ judecând noul cas aŭ putut avea diferită părere de judecătoriĭ carĭ aŭ judecat faptul precedent, saŭ pentru că aceiaşĭ judecătorĭ judecând şi noul fapt aŭ revenit asupra decisiuniĭ lor anteriére, pătrundêndu-se maĭ bine de adevĕrata interpretare ce suportă casul.

Dar suplinirea acésta nu póte avea loc, dupe principiile ce am admis, de cât în materie civilă; în materie penală când legea tace, prevenitul se achită, „nulla poena sine lege“. Acest principiŭ este reprodus în articolul 16 din Constituţiune care dice: „nicĭ o pedépsă nu póte fi înfiinţată nicĭ aplicată de cât în puterea uneĭ legĭ precum şi în art. 2 codul penal care dice: „nicĭ o infracţiune nu se va pedepsi dacă pedepsele nu vor fi hotărâte înaintea săvârşiriĭ lor,“ şi 387 procedura penală care de asemenea dice „curtea va pronuncia absoluţiunea acusatuluĭ, dacă faptul de care el este declarat culpabil nu este oprit prin legea penală.“.

Diferinţa acésta a moduluĭ aplicaţiuniĭ legilor în civil de acela al aplicaţiuniĭ lor în penal este basată pe idea că legiuitorul în materie civilă de câte orĭ tace asupra unuĭ cas, se presupune că n'a putut prevedea un asemenea cas, iar nu că n'a voit a'l legifera; de vreme ce în materie penală se pre-

τε πλείους ὦσι, περὶ τούτων εἶναι κυρίους περὶ ὅσων ἐξαδυνατοῦσιν οἱ νόμοι λέγειν ἀκριβῶς διὰ τὸ μὴ ῥάδιον εἶναι καθόλου δηλῶσαι περὶ πάντων.» Aristotel Politica III cap. VII.

Digitized by Google

supune din contra că legiuitorul în cunoscinţă de causă tace, şi prin urmare nu este permis judecătorului a se opune voinţei legiuitorului.

Am dis că tăcerea legii asupra unui cas dat nu autorisă pe judecător de a se abţine şi dênsul de a'l judeca; că o asemenea obligaţiune însă are ca consecinţă adesea contrarietatea de hotărâri, consecinţă fatală şi nu tocmai proprie a inspira cetăţenilor încredere despre modul distribuţiunii justiţiei. Acest mare inconvenient a voit a preîntâmpina legiuitorul instituind înalta curte de casaţie şi justiţie a căreia menire mai cu sémă este a menţine unitatea jurisprudenţii spre a se aplica legile în mod uniform în tot coprinsul statului român. Inconvenientul acesta însă devine fórte grav pentru o bună administraţiune a justiţiei când ne amintim diversele texte din legislaţiuniunea nóstră contrarii unele altora, aşa că aŭ dat loc la contrarietate de hotărâri chiar în sênul acestei supreme curţi, asupra unor materii de o importanţă necontestabilă.

Iată dar causa ce m'a decis a vĕ vorbi astă-di despre art. 34 din Constituţiune, spre a semnala gravele inconveniente ce produc în practică unele materii din legislaţiunea nóstră a cărora diversele dispositiuni legislative ce le privesce se contradic între ele. Şi aci este stanca de care se isbesce puterea judecătorés ă în esercitiul atribuţiunilor sale, a ésta este partea cea mai spinósă a participării justiţiei la interpretarea legilor.

Este, credem, suficient a ne aminti câte-va din acele texte spre a demonstra cât este de urgent a se revisui nisce asemenea legi complectându-se saŭ modificându-se ast-fel în cât să dispară cu o oră mai 'nainte anomalia de care suntem cu toţii preocupaţi.

In adevĕr în materie de espropiaţiune silită artic. 506 din procedura codului civil dice: „Afiptele şi publicaţiunile vor mai coprinde..... somaţiunea către toţi acei carĭ ar pretinde verĭ-un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiŭ, ipotecă saŭ orĭ-ce alt drept asupra bunurilor urmărite

Digitized by Google

ca înaintea adjudecaţiunii să se arate la tribunal spre a'şi arĕta pretenţiunile lor sub pedépsă de a nu se ţine în sémă."

In contradicţiune cu acest text art. 565 aceiaşi procedură dice: Adjudecaţiunea transmite adjudecătorului numai drepturile ce avea şi urmăritul asupra lucrului vêndut."

In materie electorală comunalăart. 26 din legea comunală din 1 Aprilie 1864, ale căreia disposiţiuni le-a menţinut art. 24 din legea comunală din 5 Aprilie 1874 se află în contradicţiune cu art. 7 din Constituţiune.

De asemenea în materie de căsătorie art. 144 codul civil dice: „în linia colaterală căsătoria este oprită până la a patra spiţă inclusiv, fără osebirea înrudirei de legiuită saŭ nelegiuită însoţire, şi între afinii de aceiaşi spiţă" şi art. 151 declară căsătoria perfectă când este celebrată în public înaintea oficiărului stărei civile al domiciliului uneia din părţile care se însocieste."

In contradicţiune cu aceste texte artic. 22 din Constituţiune dice „că benedicţiunea religiósă trebue să precédă în tot-d'a una actelor statului civil, care benedicţiunea ruligiósă pentru căsătorii va fi obligatorie.

Când Constituţiunea dice cununie bisericéscă, dice evident cununie dupe canónele bisericei, dar acele canóne sunt contrarii disposiţiunilor coduluĭ civil în privinţa prohibiţiunilor ce dictéză articolul sĕŭ 144.

Dar dacă nu se pot combina uşor disposiţiunile acestor douĕ articole din Constituţiune şi codul civil, ce să maĭ dicem de tăcerea art. 22 din Constituţiune în privinţa disoluţiunii căsătoriei ?

Codul civil decretând celebrarea căsătoriei înaintea oficiă ruluĭ stărei civile de valabilă, arată tot-d'o dată şi autoritatea înaintea căria se póte cere şi obţine divorciul. Constituţiunea însă declarând căsătoria inperfectă fără benedicţiunea religiósă, nu dice cum trebue să se urmeze în cas de a se cere disoluţiunea căsătoriei, care disoluţiune după legislaţiunea nóstră de astă-dĭ nu se póte urmări de cât numaĭ înaintea instanţelor judecătoreştĭ."

Digitized by Google

Cum rămâne dar cu cununia bisericéscă când căsătoria în urma pronunciăreĭ divorciuluĭ numaĭ esistă civilmente, și când prin urmare fie-care din sociĭ divorțațĭ ar putea trece într'o a doua căsătorie?

Biserica ar consimți óre să bine-cuvinteze aceste nouĭ căsătoriĭ, când are înaintea sa nisce persóne carĭ nu pot fi considerate, pentru biserică, de cât ca legate încă prin prima cununie bisericéscă? După cum observă acésta într'o ocasiune unalogă mult regretatul nostru fost prim președinte Scarlat Fălcoianu.

Dacă însă este esact a dice că familia e fondamentul uneĭ societățĭ bine constituite, că prin urmare un membru al societățeĭ, spre a deveni bun cetățén, urméză, neapărat, încă de frageta sa vêrstă în sânul familieĭ sale să primésca cele d'ântâĭ noțiunĭ de virtute și morală, apoĭ fără îndoială cu resultatul practic al aplicațiuneĭ acestor texte confuse și contrariĭ ar putea fi un scandal pernicios pentru societatea nóstră.

Și cu tóte sforțările justițieĭ de a preîntâmpina un asemenea scandal, el se va reproduce pe câtă vreme acele texte nu se vor pune în concordanță, Iar justița va fi fatalmente espusă adesea la acel resultat puțin satisfăcĕtor al unor contrarietățĭ de hotărîrĭ inevitabile în asemenea împrejurărĭ.

In adevĕr Constituțiunea prin articolul 130 declară abrogate tóte dispositiile din legĭ, decrete, regulamente și alte acte contrariĭ cu cele aședate de ea. Cu tóte acestea legea comunală din 1874, în contra dispositiilor esprese ale Constituțiuneĭ a menținut art. 26 din vechea lege din 1864. Tribunalele fiind chemate a se pronuncia în art. 7 din Constituțiune și 24 din legea comunală, s'a pronunciat în favóre-a prohibițiuneĭ decretată prin Constituțiune. Și doctrina acésta a fost consacrată prin decisiunea curțeĭ de casație cu No. 190, din 24 Septembre 1875.

Contrariŭ acesteĭ jurisprudențe curtea de casație prin decisiunea sa cu No. 149, din 29 Apriliŭ 1872, în materie de

Digitized by Google

căsătorie, afacerea Luxandra Cupa rengo, declară că art. 22 din Constituţiuue nu se póte aplica până nu se vor confecţiona legile de escepţiune prevĕdută prin acest articol; căcĭ necunoscêndu-se escepţiunile nu se pot sci nicĭ care este regule; care prin urmare până la confecţionarea legeĭ de escepţiune căsătoria rĕmâne un contract civil, supus numaĭ la formile civile arĕtate în codul civil. că dar Luxandra Cuparengo, póte beneficia de pensiunea sociuluĭ sĕŭ, care încetase din viaţă îndată după celebrarea căsătorieĭ civile fără să apuce a săvêrşi şi ceremonia religióşă.

In anul curent însă suprema curte prin decisiunea No. 61 din 24 Februarie, afacerea Nădejde, a revenit asupra acesteĭ din urmă jurisprudenţe, decretând că prescripţiunile art. 22 din Constituţiune relative la căsătoriĭ, departe de a fi o literă mórtă, *un nudum praeceptum* 'şĭ aŭ din contra tótă aplicaţiunea.

Aceste 2—3 esemple sunt suficiente spre a demonstra, precum maĭ sus am dis, necesitatea revisuireĭ unor părţĭ esenţiale din legislaţiunea nóstră, ca şi puterea judecătoréscă să 'şĭ pótă împlini fără şovăire misiunea ce 'ĭ este încredinţată, şi controlul la care este supusă, să se pótă esercita cu succes.

Cel d'al doilea mijloc de a se controla puterea judecătorésă, am dis că este publicitatea.

Principiul publicităţeĭ s'a găsit ca mijlocul cel maĭ puternic de a se controla actele justiţieĭ; el este înscris în articolul 86 pr. codul civil, care ordonă ca şedinţele să fie publice. în articolul 99 care de asemenea ordonă ca hotărîrea să se pronuncie tot-d'a-una în public, chiar şi în procesele în care legea opreşte publicitatea desbaterilor, precum şi în articolul 186 procedura cod uluĭ penal.

Dar prin cuvêntul publicitate nu se înţelege că numaĭ desbaterile trebue să fie publice, ci chiar şi opinia fie-căruia judecător trebue să se cunóscă, căcĭ numaĭ ast-fel se póte esercita un control moral asupra moduluĭ cum judecătorul înţelege a aplica legea, şi étă pentru ce artic. 116 pr. civilă, o-

Digitized by Google

bligă pe judecătorĭ în cas de divergință a 'și motiva opiniunile, 118 obligă minoritatea a 'și motiva opiniunea când nu se unește cu majoritatea, art. 120 obligă pe grefier a trece în procesul-verbal opiniunea și conclusiunile ministruluĭ public, și articolul 123, cere ca orĭ-ce decisiune saŭ sentință pe lângă alte dispositiunĭ să coprindă și motivele și dispositivul.

De și legalmente vorbind partea cea maĭ esențială a hotărîreĭ este dispotivu, ceea ce judecata ordonă în virtutea legeĭ, și care se numește interpretare judecătorésca, motivele încă, considerantele care sunt interpretarea doctrinală, presintă un mare interes; căcĭ motivarea hotărîreĭ este singur ontrol posibil pentru buna administrațiune a justițieĭ.

In adevĕr dacă hotărîrea este nĕdréptă, cel isbit în interesele sale prin o asemenea hotărîre, maĭ ușor póte resturna dispositivul eĭ la o instanță superióră; dacă însă hotărîrea este bună, este de interesul judecătoruluĭ să fie apreciat de tóte lumea pentru dréptă luĭ judecată, și integritatea caracteruluĭ sĕŭ, și interesul acesta îndoît să resfrânge chiar asupra societățeĭ, pentru că sentințele drepte ale justițieĭ este scóla cea maĭ bună pentru popor, prin ele poporul să deprinde a cunósce legile spre a i se putea aplica cu óreșĭ care cuvênt maximele, „Nemo jus ignorare censetur“, și „Nocet ignorantia juris“.

Așa dar integritatea caracteruluĭ magistraților trebue să se crédă în Stat și să fie în realitate ca un adevĕrat mathematic. Un asemenea respect însă trebue să 'l inspire însușĭ magistratu, așa că nicĭ bănuială măcar să nu esiste în spiretele cetățenilor, că el ar putea păși peste datoriele sale. Iată în ce mod sublim se esprimă ilustrul d'Auguesseau în marcurialele sale despre integritatea magistratuluĭ. „Le juge doit savoir que sa reputation n'est plus á lui, que la deconsideration d'un membre peut réjaillir sur le corps. Il ne faut pas que l'honneur du juge ait la moindre tâche, et que sa reputation personelle souffre la moindre atteinte“.

Numaĭ dar ținênd cumpăna justițieĭ dréptă, judecătorulŭ se face demnn, d'a se rosti în numele legeĭ, al căruia organ el este.

Digitized by Google

Dar spre a se obţine un asemenea resultat se cere de la judecător, nu numaĭ un caracter integru, ci şi conoscinţe serióse a le sciinţi dreptuluĭ, şi acésta este condiţiunea ce urmăresce maĭ cu sémă legea pentru admisibilitate şi încintare în funcţiunile judecătorescĭ, legea care a admis principiu salutariu, că în statele libere funcţiunile publice, considerânduse ca sarcinĭ, iar nu ca drepturĭ, ele trebuesc distribuite celor capabilĭ de a le îndeplini, iar nu favoriţilor ţileĭ.

Dacă este adevĕrat ceea ce s'a ţis că justiţia este representaţiunea cugetăreĭ divine pe acest pământ, care misiune póte fi maĭ frumósă, maĭ sfântă de cât aceea de a servi justiţia.

Discernĕmêntul între ceea ce este licit de aceea ce este illicit, iată în adevĕr cea ce apropie pe om de Dumneţeŭ. Discernĕmêntul acesta este primul atribut al magistratuluĭ. In dialogurile luĭ Platon, relativ la acest ţrscernĕmênt cetim următórele cugetărĭ sublime:

Dar judecătorul, amice, comandă sufletuluĭ prin sufletul şi nu convine sufletuluĭ nicĭ a se afla de timpuriŭ în contact cu ómeniĭ perversĭ, nicĭ a fi trecut prin practica tutulor crimelor spre a dobêndi destulă abillitate pentru a aprecia prin propria sa în justiţia celor alţĭ precum ar fi cu medicul care prin maladia sa învaţă a face diagnosa maladiilor şi pur altora, din contra sufletul trebue să fie din copălărie innocent de viciurĭ, căcĭ numaĭ ast-fel înţelepciunea'ĭ póte da discernĕmêntul esact de ceea ce este just. Şi iată pentru ce ómeniĭ de bine în tinereţea lor neavênd în inimă nimica ce ar putea să le releveze inima celor rĕĭ, sunt naivĭ şi lesne creţĕtorĭ aşa că fórte uşor pot cădea victima înşelăciuneĭ ómenilor de rea credinţă 1).

---

[1]) Δικαυτὴς δέ γε, ὦ φίλε, ψυχῇ ψυχῆς ἄρχει, ἣ οὐκ ἐγχωρεῖ, ἐκ νέας ἐν πονηραῖς ψυχαῖς τεθράφθαι τε καὶ ὠμιληκέναι καὶ πάντα ἀδικήματα αὐτὴν ἠδικηκοῖαν διεξεληλυθέναι, ὥστε ὀξέως ἀφ' ἑαυτῆς τεκμαίρεσθαι τὰ τῶν ἄλλων ἀδικήματα, οἷον κατὰ σῶμα νόσους· ἀλλ' ἄπειρον αὐτὴν καὶ ἀκέραιον δή

Romanii aveaŭ atâta respect pentru judecătorĭ, în cât 'ĭ nu miaŭ preoţĭ aĭ justiţieĭ: „cujus merit", o cetim în Digeste, „quis nos sacerdotes appellet: justitiam namque colimus; et boni et aequi notitiam profitemur: aequum ab iniquo separantes licitum abilicito discernentes: bonos non solum metu poenarum, verumetiam praemiorum quoque exhortatione efficere cupientes: Veram (nisefaltor), *philosophiam, non simulatam affectantes.* 1).

Cea ce s'ar putea resuma ast-fel: judecători cu drept cuvênt se pot numi sacerdoţi justiţieĭ pentru că lor aparţine a cunósce şi bunu şi justu, a déosebi equitatea de iniquitate, a descerne cea ce este licit de cea ce ar fi ilicit; şi de a căuta să se formedé ómenĭ onescĭ nu atâta prin temerea pedepselor cât maĭ cu sémă prin speranţa recompenselor, căcĭ acésta este adevĕrata înţelepciune.

Romanii însă veneraŭ aşa de mult sciinta dreptuluĭ în cât nicĭ nu permitéŭ învĕţământul eĭ pe plată 2).

Gratuitatea învĕţămêntuluĭ sciinţiĭ dreptuluĭ şi a oficiuluĭ judecătoresc a pututŭ fi posibilă pe acele timpurĭ când alte eraŭ moravurile, alte necesităţile şi condiţiunile de existenţă

In secolulŭ în care trăimŭ totulŭ este preschimbatŭ şi moravurĭ şi necesităţĭ şi condiţiunile de existenţă, astă-dĭ magistratu îşĭ sleesce patrimoniulŭ întregŭ şi sacrifică tótă tinereţea sa spre a poseda după unŭ studiŭ îndelungatŭ şi obositorŭ, sciinţa dreptuluĭ. A decreta prin urmare gratuitatea servicielorŭ încredinţate sacerdoţilorŭ justiţieĭ arŭ fi nu numaĭ a crea unŭ privilegiŭ în favórea celorŭ avuţĭ, dar încă a res turna principiulŭ că funcţiunile publice ca sarcinĭ trebue distribuite celorŭ maĭ capabilĭ de a le îndeplini.

κακῶν ἠθῶν νέαν οὖσαν γεγονέναι, εἰ μέλλει καλὴ κἀγαθὴ οὖσα κρίνειν ἰγιῶς τὰ δίκαια, διὸ δὴ καὶ εὐήθεος νέοι ὄντες οἱ ἐπιεικεῖς φαίνονται καὶ εὐεξωπάτητοι ὑπὸ τῶν ἀδίκων, ἅτε οὐκ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς παραδείγματα ὁμοιοπαθῆ τοῖς πονηροῖς," Plat0n civitas lib. III.

1). Digest lib. I. lit. 1.

2). Digest lib. L, tit. XIII. 1, § 4 şi 5.

Digitized by Google

Asa dar preocuparea bărbaţilorŭ eminenţĭ şi a tuturorŭ ómenilorŭ de bine este de a ameliora sórta magistratuluĭ, a căruĭ misiune este asa de sfântă, căcĭ luĭ este încredinţatŭ onórea averea şi viaţa cetăţenilorŭ, de a face ca atâtŭ posiţiunea sa să înceteze de a fi precarie câtŭ şi rĕsplata ce primesce pentru munca sa să fie de natură a'l pune la adăpostulŭ îngrijirilorŭ, preocupărilorŭ de existenţa sa dilnică şi a familieĭ sale, ca şi elŭ să póţă da tótă activitatea sa, gândirea sa de totŭ momentulŭ îndeplinireĭ cu sânţenie a înalteĭ şi sacreĭ sale misiunĭ.

Dar să lăsămŭ să vorbéscă unŭ publicistŭ autorizatŭ în acéstă materie; iată în adevĕrŭ cum argumentédă D. Raymond Bordeaux în opera sa, Philosphie de la procedure civile, chap V faiblesse des traitements, cause de l'abaissement de la magistrature :

„Magistratura în Francia nu este retribuită în modŭ suficientŭ, consecinţa este :

„Din punctulŭ de vedere politicŭ crearea uneĭ magistraturĭ aristocratice, saŭ unŭ refugiŭ pentru acea carĭ nu aŭ pututŭ reuşi în baroŭ séŭ în alte carierĭ.

„Din punctulŭ de vedere alŭ consideraţiuneĭ datorită magistratuluĭ, consideraţiune ce importă ţări a fi câtŭ se póte de mare, este de necredutŭ a vedea magistraţĭ plătiţĭ maĭ puţinŭ de câtŭ funcţionariĭ obscurĭ, şi maĭ cu puţine mijlóce de câtŭ advocaţiĭ ce pledéză înaintea lorŭ, şi maĭ cu sémă maĭ săracĭ de câtŭ oficeriĭ ministerialĭ ce suntŭ subordonaţĭ lorŭ. [1]

„Din punctulŭ de vedere alŭ interesuluĭ tesauruluĭ publicŭ este nedreptŭ ca justiţia care raportă Statuluĭ veniturĭ considerabile, să fie puţin retribuită.

„In fine, punctulŭ de vedere alŭ uneĭ bune administraţiunĭ a justiţieĭ, ceea ce este principala ţintă a acesteĭ scrierĭ, parcimonia bugetuluĭ inlătură de la funcţiunile onorabile ale magistratureĭ ómeniĭ ceĭ maĭ abili, ceĭ maĭ instruiţĭ, ea le închide uşa dacă patrimoniul lor nu le permite a se mulţumi cu o-

1) Portăreiĭ la noĭ câştigă pe lună maĭ mult póte de ce sunt plătiţĭ membrĭ curţiĭ de Casaţie. Nota autor.

Digitized by Google

nórea sterpă inerentă funcţiunilor judecăterescĭ, prin tradiţiunele trecutuluĭ".

D. Raymond Bordeaux nu se mulţumesce numaĭ cu justele sale apreciărĭ cĭ invócă şi reflecţiunele altor autorĭ de însemnătatea luĭ Bentham şi alţĭ. Iată unele din aceste reflecţiunĭ:

Spre a determina remuneraţia judecatorilor cumpănind trebuinţele şi bunul traiŭ ce presupune neapărat o educaţiune liberă, caută a se avea în vedere un individ ce ar trebui să găséscă în salariul săŭ fondul principal al subsistenţeĭ sale". Bentham, de l'orginisaţion judiciaire, ch. 12, salaire des juges.

„Judecătorul trebue pus în posiţiune de a trăi cu decenţă din produsul loculuĭ ce ocupă". Le marèchal de Belle-Isle, testament politique, ch. 9 de la dispensation de la justice p. 172.

„Magistraţi fiind de aci înainte privaţĭ de scutirile, drepturile, privilegiile şi prerogativele de carĭ se bucuraŭ predecesori lor, care vor fi emolumentele lor ?

„Raţiunea ḑice că spre a le fixa cu dreptate trebue a lua în consideraţiune. 1. Studiile lungĭ, penibile şi dispendióse ce aŭ trebuit să facă din copilărie şi până la maturitate spre a dobêndi cunoscinţele necesariĭ profesiunilor. 2. Circumstanţa că tóte momentele magistratuluĭ fiind necesarmente întrebuinţate în eserciţiul funcţiuneĭ sale, este absolut imposibil a se da la o alta ocupaţiune lucrativă 1).

„Emolumentele sale trebue să fie proporţionate cu demnitatea şi gravitatea ministeruluĭ sĕŭ. Trebue să fie de natură a putea trăi fără lux, dar cu îndestulare, şi să pótă da familieĭ sale o educaţiune îngrijită". Bourguignon, de la magistrature en France 2-me partie, ch. 5. du traitement des magistrats.

De aseminea eminentul jurisconsult P. Rossi vorbind în remarcabila sa opera Cours de droit constitutionel, despre inamovibilitatea judecătorilor şi compărênd justiţia engleză cu acea a Francesilor spre a demonstra că acésta din urmă ar trebui mal bine plătită de cum este, se esprimă ast-fel : „Emolumentele lor (a judecătorilor Englezĭ) 'ĭ pune nu numaĭ maı presus de ver ce nevoe, dar maĭ presus de ver-ce tenta-

1) Acésta este chiar oprit de art. 119. judecătoréscă Nota. aut.

Digitized by Google

ţiune: 5, 6, 7 mii livre sterlinge. (125, 150, 175 mii francĭ) pe an. De aceea eĭ se bucură în ţara lor de o înaltă consideraţiune.

„Când se deschide curtea cu juraţĭ intrarea judecătorului însărcinat cu ţinerea şedinţelor este un adevĕrat eveniment. Tóte autorităţile ţĕreĭ, funcţionari ca şi locuitori, 'ĭ es înainte spre a onora în persóna sa pe representantul justiţieĭ“.

Revenind la judecători francesĭ d. Rossi adaogă: Trebue să o spunem spre gloria magistratureĭ franceze, în contra căreia nicĭ calomnia cea maĭ devergontată n'a cutedat vre-odată a ridica o bănuială, că ea este póte singura magistratură din Europa care 'şĭ are maĭ bine stabilită reputaţiunea de incoruptibilitate, şi cu tóte acestea sunt judecătorĭ carĭ nu primesc maĭ mult de 1800 francĭ ca tratament iar ceĭ d'ântâĭ judecătorĭ aĭ Franciei, membriĭ curţiĭ de casaţie aŭ abia 500 livre sterlinge, a 10 saŭ 12 parte din tratamentu unuĭ judecător Englez, eĭ aŭ pe an cea ce are un judecător Englez pe lună.

Eĭ bine, dacă d. Rossi cu tóte immunităţile şi inamovibilitatea de care se bucură magistraţiĭ în Francia a găsit de cuviinţă să 'şĭ facă o fală din integritatea magistratuluĭ francez. cu cât maĭ mare cuvênt trebue să ne bucurăm şi să ne fălim noĭ Româniĭ, când ne amintim că, cu tótă nestabilitatea ce a domnit până acum, cu tótă amovibilitatea magistraţilor noştri, şi cu tóte că sunt plătiţĭ maĭ puţin de cât ceĭ Francezĭ, reputaţiunea lor este destul de bine stabilită atât în privinţa integrităţeĭ cât şi în privinţa independenţeĭ caracterului lor.

De şi în privinţa stabilităţiĭ magistratuluĭ nu credem necesariŭ a vorbi din causă că principiul inamovibilităţeĭ este prevĕdută în art. 103 şi următoriĭ din organisaţia judecătorescă totuşĭ nu ne putem opri de a reproduce aci câte va ideĭ de un adevĕr incontestabil dintr'o scriere recentă. D. Ch. Loandre 1) tratând despre originile magistratureĭ franceze zice: „Judecători, guardieni legilor nu pot aplica legile a şi le face să fie respectate de cât numaĭ cu condiţiunea ca chiar aceste legĭ să pue pe judecătorĭ maĭ pre sus de vicisitudinile politice, să

1) Revue des deux mondes 15 Iuillet 1879, les origines de la magistrature Francaise.

Digitized by Google

nu aibă eĭ nicĭ a se teme de putere nicĭ a aştepta ceva de la favórea poporuluĭ; părţile, orĭ care ar fi drapelul lor, suntŭ de o potrivă exigente, de o potrivă exclusive şi daca ar voi cine-va să le dea credĕmênt la cea maĭ neînsemnată hotărîre ce le-ar desplace, ar trebui revocaţĭ ómeniĭ ce aŭ pronunciat'o. Unde ar ajunge cine-va cu un asemenea sistem? Aceleaşĭ garanţiĭ ce acoper pe judecător acoperă şi pe justiciabilĭ; şi daca am vĕdut de atâtea ori compromisă causa sântă a libertăţiĭ prin violenţă şi arbitrariŭ, acésta a provenit pentru că am uitat acea frumósă maximă a luĭ Montesquieu: *libertatea nu este de cât securitatea pentru toţĭ.*

Pe lângă tóte aceste neagiunsurĭ ale posiţiuneĭ magistratuluĭ, se maĭ semnalăm unu şi cel din urmă şi care la noĭ se produce pe o scară întiusă.

D. Raymon Bordeaux dice că insuficienţa retribuţiuneĭ magistraţilor are marele incovenient de a închide uşa ómenilor capabilĭ. Acest incovenient la noĭ a trecut or ce proporţiune prin concurenţa ce ne face baroul, care smulge din sînul magistratureĭ ómenĭ de ştiinţă şi însemnaţĭ jurisconsulţĭ carĭ prin munca şi talentul lor ilustréză corpul de advocaţĭ de care cu toţĭ ne fălim, şi care este adevĕrat, aduc cu destulă bună voinţă un puternic contingent la buna administraţie a justiţieĭ.

Un lucru straniu şi vrednic de notat este şi acesta: In tóte ţările civilizate s'a admis advocatura ca una din condiţiunile de admisibilitate la funcţiunile judecătoreştĭ. La noĭ acest lucru se practică în sens invers, tînerii noştri, doctorĭ şi licenţiaţĭ, în loc să'şĭ facă stagiu in barou spre a trece în urmă în magistratură, din contra şĭ fac stagiŭ în magistratură spre a îmbrăţişa definitiv cariera de advocat, spre desminţirea d-luĭ Bresson care în projectul despre organisaţia judecătoréscă dice că stagiŭ în baroŭ este una din condiţiunile esenţiale spre a fi cine-va numit judecător 1).

Se sperăm însă şi suntem chiar convinşĭ, că timpul acela este apropiat, când înaltul guvern, cu luminatul concurs al representaţiuneĭ naţionale, învingând dificultăţile stăreĭ de transiţiune ce străbate ţara nóstră în momentele de faţă, şe va

1) Revue de legislataion. — Projet de loi sur l'organisation judiciaire par Bresson.

Digitized by Google

ocupa atât de revisuirea textelor, a căreĭ urgenţă am demonstrat, sperăm în destul, şi acelor-lalte ca de esemplu legea portăreilor etc. despre cate nicĭ timpul nicĭ spaţiul nu ne-a permis a vorbi astă-dĭ, cât şi de ameliorarea justiţieĭ în raport cu mijlócele de care va putea dispune. Ameliorare, ce de altminterelea este bine să o recunóscem cu toţi, face preocupaţiunea de tot momentul a guvernuluĭ; dovadă recentă legea pentru judecătoriile comunale şi de ocole, lege menită a garanta maĭ cu sémă interesele populaţiunilor rurale.

Terminând, d-lor, această convorbire, ne permitem a aminti confraţilor noştrĭ după tóte treptele erarchieĭ judecătoreştĭ cădaca în micul interval de timp de când am început a ne afirma ca putere judecătorésca am putut da probe că suntem pătrunşĭ de aceste sânte percepte: „honeste vivere, alterum non laeder, suum cuique tribuere,“ lauri ce am cules în trecut să ne serve ca stimulent pentru viitor.

Să nu uităm că dacă juneţea nóstră am sacrificat'o pentru a poseda sciinţa dreptuluĭ, maturitatea nóstră intrégă o-datorăm graveĭ şi spinóseĭ nóstre profesiunĭ, din causă că studiul judecătoruluĭ spre a aplica tot-d'a-una şi din ce în ce maĭ bine legea, nu póte înceta nicĭ o-dată; pentru că şi omenirea nu va înceta nicĭ o dată a se frământa, după cum ne învăţa marele dascăl Platon în politicul sĕŭ.

Să persisistăm dar cu fermetate şi încredere întru îndeplinirea cu sânţenie a sacerdotuluĭ nostru, făcându-ne un catechism din aphorismele luĭ d'Aguesseau, ca nicĭ calomnia cea maĭ devergontată, după espresiunea luĭ Rossi, să nu ne pótă atinge; să facem ca justiţia să triumfe în tot momentul şi pretutindenĭ; căcĭ numaĭ ast-fel încrederea ce trebue să aibă în noĭ concetăţeniĭ noştri va fi un adever matematic. Numaĭ ast-fel puterea judecătorésca póte conserva cu demnitate locul ce 'ĭ este desemnat prin Constituţiune; numaĭ ast-fel în fine vom bine-merita de la patrie, vom corespunde dorinţelor de care a fost animat Augustul nostru Suveran încredinţându-ne sórta justiţieĭ; şi vom merita ameliorările la carĭ aspirăm şi carĭ încă o-dată. putem încredinţa, fac objectul preocupaţiunilor serióse ale înaltuluĭ guvern.

Digitized by Google

Tablou de procesele intrate și resolvate la curtea de casațiune în cursulŭ anuluĭ judecătorescŭ 1878 – 1879.

SECTIUNEA II

Criminale 231			Corecționale 116			Contravenții 55			Reg. de compet. 18			Strămutări 22			Camera de acus. 5			Vêndері 205			Exproprierĭ 6			Comerciale 34			Divorțurĭ 7			Curtea compt. 8			Electorale 156			Guarda civică 5			Totalul celor intr. și resolv.	
Casate	Respinse	Retrase	Casate	Respinse	Retrase	Casate	Respinse	Retrase	Admise	Respinse	Retrase	Admise	Respinse	Retrase	Casate	Respinse	Retrase	Casate	Respinse	Retrase	Casate	Respinse	Retrase	Casate	Respinse	Retrase	Casate	Respinse	Retrase	Casate	Respinse	Retrase	Casate	Respinse	Retrase	Casate	Respinse	Retrase	Intrate	Resolvate
27	215	–	18	114	2	7	29	–	5	7	–	10	11	–	–	2	1	22	117	7	2	2	1	3	13	1	–	5	–	4	4	–	73	64	5	1	4	–	868 776 Rĕmase 92	776

Listă de procesele intrate și cele resolvate la secțiunea I, și la secțiele unite de la 16 August 1878 și până la 16 August 1879.

SECTIUNEA I									SECTIUNILE UNITE				
Procesele intrate	Respinse	Casate	Perimate	Retrase	Strămutări	Regulări de competin.	Acțiuni recursorii	Totalul proceselor resolvate	Procesele intrate	Respinse	Casate	Regulări de competin.	Totalul proceselor resolvate
424 302	183	57	29	28	3	1	1 ne reso.	302	13	3	4	.....	7

122 rĕmase in lucrare.

D. prim-preşedinte a rĕspuns la discursulŭ d-luĭ procurorŭ-general în termeniĭ următorĭ:

Domnule procuror general,

Schimbările carĭ se facŭ în personalulŭ acesteĭ înalte curţĭ, din nenorocire prea desŭ, vĕ daŭ ocasiunea, la începutulŭ anuluĭ judecătorescŭ, să reamintiţĭ perderile ce amŭ încercatŭ, spre conservarea celeĭ maĭ bune aducerĭ aminte de colegiĭ carĭ nu maĭ suntŭ între noĭ.

In anulŭ acesta deplângemŭ cu toţiĭ mórtea prematură a fostuluĭ nostru colegŭ George Bacaloglu, magistrat dintre ceĭ maĭ demnĭ fără să se prevalese de meritulŭ sĕŭ, bărbatŭ eruditŭ fără ostentaţiune, spiritŭ dreptŭ, injmă deschisă, sentimente profunde de bine şi onest, tóte sub aparenţele cele maĭ simple şi modeste, ceea-ce denotă o adevĕrată valóre şi anunţă pe bărbatulŭ care nu e nicĭ o-dată maĭ pre josŭ de posiţiunea sa.

Unŭ altŭ locŭ golŭ între noĭ l'a lăsatŭ onorabilulŭ d. Theodorŭ Rosetti prin retragerea sa în altă sferă, unde inteligenţa şi activitatea sa, ajutată de vârstă, nu potŭ fi maĭ puţinŭ chemate de a face Ţĕreĭ marĭ servicie. Sentimentele nóstre cele bune vorŭ însoţi pretutindenea pe d. Rosetti.

Când amŭ strânsŭ mâna nouilorŭ colegĭ carĭ aŭ venitŭ să îndeplinéscă aceste golurĭ între noĭ, speranţele nóstre aŭ fostŭ totŭ atâtŭ de viĭ pe câtŭ eraŭ profunde regretele din ajunŭ; aşteptările nóstre n'aŭ fostŭ încelate.

Domnule procuror general,

Teoria interpretăreĭ legilorŭ, subiectulŭ discursuluĭ d-vóstră din anulŭ acesta, se póte considera ca o exposiţiune generală şi sumară a regulelorŭ ce trebue să servéscă de normă în lucrările lorŭ, atâtŭ puterei judecătorescĭ cât şi puterei legislative.

Art. 34 din Constituţiune, după care „interpretaţiunea legilorŭ cu dreptulŭ de autoritate se face numaĭ de puterea legiuitóre,“ s'arŭ părea a nu fi de cât o parafrasă a maximeĭ

Digitized by Google

romane pe care aţĭ raportat'o *„Ejus est interpretare legem cujus est condere,“* dacă n'arŭ fi maĭ conformŭ adevĕruluĭ să considerămŭ principiulŭ pusŭ de art. 34 citat ca modernŭ, ca nedatândŭ maĭ de multŭ de cât regimele constituţionale şi servind a despărţi puterea legiuitóre de cele-alte autorităţĭ chemate a aplica şi a interpreta legea făcută.

El ne învaţă a sci, că numaĭ interpretaţiunea dată legilor de puterea legiuitóre este obligatorie în tótă Ţara şi pentru toţĭ, precum fórte dreptŭ şi cu mare autoritate aţĭ desvoltatŭ, pe când interpretarea judecătorésca, de şi are asemenea puterea în tótă Ţéra, aceea este însă limitată numaĭ la părţile judecate.

Este de partea opusă, ca să dicŭ aşa, şi o altă limită care desparte puterea legiuitóre de puterea constituţională şi acéstă limită importa a fi şi maĭ bine observată, sub rapertul intereselor generalĭ de stabilitate socială, de creditul public.

V'aduceţĭ aminte, d-le procuror general, ce desbaterĭ vehemente s'aŭ produs în Senat, cu ocasiunea projectuluĭ de lege electorale interpretativă de la 22 Aprilie 1878, în ceea-ce privesce constituţionalitatea aceluĭ project, desbaterĭ carĭ s'aŭ reprodus sub deosebite forme mult timp în urmă şi în presă.

Nu este aicĭ locul de a ne pronuncia pentru una din cele două opiniunĭ în luptă: este destul ale resuma pe amândouĕ, de óre-ce ele tindŭ a defini atribuţiunile legislatureĭ ordinare facià cu legea fundamentală a Ţereĭ. Ceĭ ce susţinea constituţionalitatea aceluĭ projectŭ se întemeia pe faptul că el nu contradicea textualmente nicĭ una din dispositiunile espuse ale Constituţiuneĭ şi că numaĭ acelea sunt dispositiunĭ constituţionale carĭ sunt textual coprinse în Constituţiune. In tesa contrarie se distingea între dispositiunile de fond şi cele de simplă procedură, saŭ maĭ bine, între dispositiunile generalĭ şi cele de detaliŭ, şi să susţinea că numaĭ acestea din urmă cad în atribuţiunile legislatureĭ ordinare, pe când cele d'ântêiŭ nu pot fi atinse de dênsa, şi acésta într'un mod independente de faptul material al inserţiuneĭ lor în corpul Constituţiuneĭ.

Digitized by Google

D'aci e lesne de înțeles că, după cea d'ântêiŭ sistemă, o Constituțiune este complexul regulelor într'ênsa coprinse, iar după cea d'adoua ea este complexul regulelor carĭ determină condițiunile imediate de existență ale uneĭ societățĭ omenescĭ. Dacă cea d'ântêiŭ definițiune este curat practică și nu póte da loc la nicĭ o dificultate în aplicarea sa, trebue să recunóscem că cea de pe urmă dice maĭ mult, este maĭ fecundă în consecințe și se adoptéză maĭ bine la mobilitatea ce impune legea progresuluĭ societățilorŭ omenescĭ. Voiŭ lua drept esemplu o cestiune care este cea maĭ populară astă-dĭ, cestiunea israelită de la nouĭ.

Neadmisibilitatea străinilor de rit necreștin la cetățenia română a fost considerată, încă de la fundarea principatelor, ca o condițiune de existență națională, gravată maĭ mult în tradițiunile poporuluĭ de câtŭ consacrată în formule solemne în vre-o Constituțiune, afară de tratatele nóstre cu Turciĭ. Acéstă inegalitate era dar ca și o dispositiune constituțională pe acele timpurĭ. Cu tóte acestea, în 1864, mulțumită schimbărilor ce se făcuseră în condițiunile viețeĭ nóstre ca natiune, acea dispositiune fundamentală a fostŭ desființată printr'unŭ simplu act de legislatură ordinară, printr'o dispositiune a codiceluĭ civil în 1866, aceeașĭ prohibițiune s'a pus din noŭ în legea nóstră fundamentală, în Constituțiune.

Trec la a doua parte a savantuluĭ D-v. discurs, interpretarea doctrinale a legilor saŭ interpretarea judecătoréscă. Ațĭ definit. după obiceiul D-v., cu multă claritate și ajutat de autoritățile cele maĭ respectabile, puterea judecătoréscă, atât în civil cât și în penal, sub amândouĕ raporturile al apreciăreĭ faptuluĭ și al aplicăreĭ dreptuluĭ, și ațĭ motivat prin cele maĭ solide argumente pentru ce în apreciarea faptelor, judecătorul are mai mare latitudine în penal de cât în civil, și pentru ce din contra puterea sa, când e vorba de interpretarea legeĭ se întinde în civil până la a aplica dreptul chiar când nu există text positiv, pe când în materie penale el nu póte de cât a aplica textualmente legea esistentă. Ar fi greŭ să se maĭ potă. adaoge ceva la cele-ce atât de bine ațĭ zis D-v. în cestiune

Digitized by Google

Venind la partea cea maĭ grea a misiuneĭ judecătoruluĭ, preeum cel d'ântâiŭ aţĭ recunoscut autonomia unor texte legislative despre care aţi citat câte-va esemple, materia este prea importantă pentru ca să nu mĕ cred dator de a mĕ opri asupra fie-căruĭ punct ce aţĭ semnalat.

a). In materie de expropriaţiune silită art. 506 pr. civilă după care imoolilulŭ vêndut trece în mâna adjudecatoruluĭ franc şi liber de ver-ce drept acolo anume arătat, dacă atarĭ drepturĭ nu vor fi fost făcute cunoscute tribunaluluĭ înaintea adjudecaţiuneĭ, se pare în contradicţiune cu art. 565 ibidem, după care adjudecaţiunea nu transmite în mâna adjudicatoruluĭ, imobilulŭ de cât grevat de tóte sarcinele ce avea acelŭ imobil pe când era în mâna debitoruluĭ urmărit.

In câte-va decisiunĭ ale Curţeĭ de Casaţiune, s'a încercat a se concilia acele texte în următorul mod, că adică ver-cine şĭ ar crede vre un drept asupra unuĭ imobil urmărit, este admisibil a cere satisfacţiunea sa prin chiar tribunalul de urmărire şi înaintea adjudecaţiuneĭ, dar că în lipsă de asemenea cerere la tribunalul de urmărire, drepturile sale nu vor maĭ fi ţinute în sémă de acel tribunal: acésta în ceea-ce privesce sensul art. 506; dar că art. 565 ar însemna că, calea justiţiĭ ordinare prin acţiune principală nu póte fi închisă celor ce nu'şi vor fi făcut cererile la tribunalul de urmărire, conform art. 506. Când acéstă interpretare a sus ḑiselor douĕ texte ar trece în stare de jurisprudenţă constante, antinomia lor s'ar putea considera ca înlăturată din punctul de vedere judecătorescŭ de şi sistema n'ar rămânea cu desăvârşire invulnerabile sub raportul economic, adică în punctul de vedere al interesuluĭ debitorilor expropriaţĭ de a dobândi preţul cel maĭ just, al interesuluĭ creditorilor următorĭ de a fi integralmente acoperiţĭ prin efectul uneĭ urmăririĭ silite şi al interesuluĭ acquisitorilor prin adjudecaţiune de a nu rămânea sub ameninţarea de nouĕ şi necunoscute acţiunĭ în privinţa imobiluluĭ ce aŭ cumparat prin vênzare publică.

b). In materie electorală-comunale contradicţiunea este fla-

Digitized by Google

grantă între art. 24 din legea de la 5 Aprilie 1874 și art. 7 din Constituțiunea de la 1866. După acest din urmă, străinii de rît necreștin nu pot dobândi împământenirea în România. Dacă în codicile civile din 1864 nu ar fi fost proclamată egaliratea tutulor străinilor de ver-ce rit în privința obtențiunei drepturilor civilĭ și politice în Romania, dispositiunea art. 7 din Constituțiune ar fi fost cu totul inutile; în România nu s'a recunoscut nicĭ o-dată indigen de rit necrescin, saŭ, ceea ce este tot una pământénul și străinul în acelaș timp. Iar după art. 24 din legea de la 1874 israeliții sunt admisibilĭ la bucurarea de drepturile comunalĭ în casurile acolo arătate.

Acéstă antinomie va dispărea de sigurŭ de o-dată cu soluțiunea cestiunei israelite. Atâta numaĭ să sperăm, D-le procurator general, că acea soluțiune, care de astă-dată ni se presintă-ca impusă de Europa, cu ocasiunea independenței ce am câstigatŭ cu propriele nóstre puterĭ, nu va fi prin ea însăș un obstacolŭ la contopirea în elementulŭ românŭ alŭ israeliților ce vor dobândi împământenirea.

c. In materie de căsătorie este asemenea flagrantă contradicțiunea dintre art, 144 și 151 codicele civile de o parte și art. 22 din Constituțiune, este vorba de constituțiunea familieĭ, și dacă legămintele acesteĭ prime micĭ societățĭ sunt lăsate în încertitudinea, ce trebue să dicemŭ de fundamentele societățeĭ celeĭ marĭ care se chiamă națiunea? Ațĭ desvoltatŭ punctulŭ acesta cu destulă artă, comprehensiune și amplitudine pentru ocasiunea de astă-dĭ, în câtŭ eŭ nu voiŭ încerca a intra în alte și maĭ întinse desvoltărĭ.

Sciŭ că materia acésta nu este de politică prea strigătóre, voiŭ să dicŭ de politică cu resultate imediate. Nu este însă maĭ puținŭ adevĕratŭ că de la 1866 până astă-dĭ, sistemele de căsătorie mixtă și căsătorie curatŭ civilă, aŭ putut să aibă partisanĭ între bărbațiĭ carĭ s'aŭ succedat la putere și este în adevĕr estraordinar ca o cestiune a căreĭ importanță capitală nu a pututŭ scăpa din vederea nimĕnuĭ, să remâe în părăsire așa de îndelung timpŭ.

Digitized by Google

Dacă în 1866 nu s'arŭ fi găsitŭ de cuviinţă a se suprima consiliulŭ de Stat, Corp necesarmente compus de ómenĭ speciallĭ, şi a căruĭ principale atribuţiunĭ era legislaţiunea, am fi fost de bună-sémă scutiţĭ de multe din neajunsurile legislative de carĭ ne plângem. Căcĭ, D-le procurorŭ generalŭ, nu putemŭ, cu dreptŭ cuvêntŭ, să pretindemŭ de la Corpurile Legiuitóre a îndeplini ele singure lacuna ce a lăsatŭ în instituţiunile nóstre supresiunea fostuluĭ consiliŭ de Statŭ, de óre-ce legislaturele se compun la noĭ, precum şi în alte ţĕri, în vedere de interese varie şi multiple şi sub imperiulŭ unor preocupaţiunĭ trecĕtóre, pe când în specie este vorba de unul şi acelaş interes permanent şi constant.

Domnule procuror-general,

A'ţĭ considerat, în uitima parte a discursuluĭ d-vóstră, ca condiţiune esenţială a unei bune şi drepte interpretărĭ a legilor, sciinţa, probitatea şi independinţa magistratuluĭ şi aţĭ avut mare cuvênt; fără aceste condiţiunĭ, nu este magistratură, nu este justiţie.

A'ţĭ arĕtat destul de bine cât de mult o bună justiţie contribue la înălţarea nivelului moralităţeĭ uneĭ societăţĭ. Nu e maĭ puţin puternică influenţa sa asupra condiţiunilor economice în cât, cu drept cuvânt, se póte susţine că cheltuelile ce costă pe Stat justiţia sunt eminamente productive. In adevĕr, când cetăţeniĭ ajung a avea deplină încredere in justiţia ţĕrĕĭ lor, probitatea şi buna credinţă vin neapĕrat a preside la tóte raporturile lor de drept şi datorie, transacţiunile se fac cu siguranţă şi se înmulţesc, capitalul şi munca 'şĭ daŭ maĭ lesne mâna spre adăogirea producţiuneĭ, circulaţiunea numeraruluĭ se activéză, prosperitatea publică se măresce, ţéra devine maĭ puternică şi maĭ respectată. Este o eróre economică din cele maĭ marĭ, ca chetuelile ce costă pe cetăţenĭ justiţia ţĕreĭ lor, adică impositele de taxe judecătorescĭ de tot felul, să se ridice la o cifră maĭ mare de cât ceeace costă pe Stat întreţinerea aceleĭ justiţiĭ; căcĭ, de óre-ce un imposit nu este de cât pre-

Digitized by Google

ţul unuĭ serviciŭ ce întórce statul contribuabiluluĭ, apoĭ în starea în care este la noĭ lucrul, sub raportul costuluĭ justiţieĭ, este evident din două una: saŭ că contribuabilul plătesce maĭ mult de cât primeşte în schimb de la Stat, saŭ că justiţia este ţinută în stare maĭ puţin bună de cât ar putea fi. La noĭ nu e prea anevoe de a se sci care din aceste două este adevĕrul, décă vom considera, de esemplu, că un judecător de curte de apel, care acum aprópe 50 de anĭ era remunerat cu 2,000 leĭ vechĭ pe lună, astă-zĭ nu primesce de cât 1,600 leĭ vechĭ, de şi în acéstă jumĕtate de secol, costul vieţeĭ, sub multe raporturĭ, s'a maĭ înzecit. Remunerările celor-alţĭ judecătorĭ, fie superiorĭ, fie inferiorĭ, sunt firesce în proporţiune. Maĭ este óre trebuinţă să maĭ adaog, că perspectiva ce a făcut funcţionarilor în genere ultima lege a pensiunilor nu este de loc atragĕtóre? Cu altă ocasiune cred că am dovedit eu însumĭ — este o afacere de simplu calcul — că nu funcţionarul retras beneficiază de ver-un avantagiŭ din partea Statuluĭ, ci din contra, casa fisculuĭ plătesce în pensiunĭ de retragere mult maĭ puţin de cât încaséză din reţinerile făcute asupra apuntamentelor.

Dacă cu tóte acestea, juna nóstră magistratură n'a făcut de cât a cresce mereu în sciinţă şi în demnitate, chiar şi lipsită încă de inamovibilitate, condiţiune indispensabilă a independinţeĭ în regimul constituţional, lauda este numaĭ a eĭ. Sunt fericit a o proclama solemn pentru onórea ţĕreĭ nóstre.

Declar deschis anul judecătoresc 1879—1880.

Audienţa s'a rĕdicat la orile treĭ.

Digitized by Google

1871

TABLĂ GENERALĂ

DE

Materiele coprinse în volumul al XVIII

pe anul 1879.

SECŢIUNEA I.

A.

Pag.

Act. Autenticitatea luĭ. 88

Act. Lipsa sa de putere probantă când semnătura din legalisare era a unuĭ funcţionar necompetent. . . . 880

Act. de creanţă. Anularea luĭ pentru starea de smintire a minţii în care era autorul seŭ. 936

Act semnat prin punere de deget. Autoritatea competintă a'ĭ da autenticitatea. 779

Acte. Efectul nemenţionăriĭ şi nediscutăriĭ lor . . . 172

Acte agricole. Legea specială, neprescriind sub pedeapsă de nulitate, nemenţionarea în legalisarea lor, că ele aŭ fost citite în audul părţilor (Secţiunĭ unite). . . 979

Acte vechĭ. Puterea lor probantă, după legea Caragea, în lipsă de hotărnicie. 895

Acte. Controlul Curţiĭ dn Cassaţie asupra interpretări lor când li se schimbă ênsăşĭ natura. 491

Actele stăriĭ civile. Lipsa lor dând drept la dovedirea prin marturĭ a filiaţiuneĭ şi legitimeĭ căsăătoriĭ. . 783

Digitized by Google

Pag.

Acţiune posesorie contra arendaşuluĭ. Respingerea cereri de intervenţiune a proprietaruluĭ, ne constituind autoritatea lucrului judicat. 827
Advocat. Chemarea sa să înlocuiască pe un judicător absinte de la şedinţă. 465
Andipricon. Inlocuirea unuĭ imobil dotal cu altul, Neobservarea formalităţilor constituireĭ luĭ. 30
Anularea unuĭ act de creanţă pentru starea de smintire a minţeĭ autoruluĭ sĕŭ. 936
Apărare. Violarea acestuĭ drept prin neaducerea unor registre de la uă autoritate publică. 522
Apărare. Violarea acestuĭ drept prin neadmiterea jurămêntuluĭ în apel pentru că a fost refusat la prima instanţa. . . . . , . . 781
Apel. Valabilitatea luĭ când este priimit de Preşedinte în lipsa Primuluĭ Preşedinte. 161
Apel contra cărţilor de judecată. Termenul în care se face 167
Apel în materie vamală. Termenul în care se face. . 497
Apel. Termenul în care se perimă. 604
Apel. Considerarea luĭ în termen prin tăcerea părţilor. . 507
Apel. Interpretaţiunea art. 318 Pr. civ. 645
Apel la tribunal. Neadmisibilitatea luĭ contra cărţiĭ de judecată dată în ultima instanţă. 767
Apel. Termenul in care se face în materie de contestaţiunĭ la tabloul ordineĭ creditorilor. 771
Apel. Aflarea procesuluĭ în aceeaşĭ stare ca şi la prima instanţa 781
Apel. Respingerea luĭ fără ascultare de motive. . . . 830
Aplicaţiunea art. 151 pr. civ. şi la apelanţĭ. 28
Aplicaţiunea eronată art. 151 Pr. Civ. 406
Apreciere de fapt. Suveranitatea instanţelor de fond. . 926
Apreciere de fapt. Convicţiunea Curţii asupra existenţii căsătorieĭ. 704

Digitized by Google

Pag.

Apreciere. Dreptul Curţiĭ de a constata că un apel făcut în timpul reg. org. a fost cu plata taxeĭ. . . . 787
Apreciere de fapt. Menţinerea decisiuniĭ întemeiate pe dĕnsele 701
Arbitri. Neadmisibilitatea recursuluĭ în contra hotărîrilor lor 84
Arendă respunsă cu anticipaţie. Questiune de fapt . . 874
Arendă. Valabilitatea respunderi eĭ în mânele mandatarului legal al proprietaruluĭ 468
Arhitect. Condamnarea luĭ la daune pentru dărîmarea uneĭ clădirĭ din causa neglijenţeĭ séle 904
Articolu 330 Pr. Civ. Aplicaţiunea luĭ în cas de paritate de voturĭ între judecătoriĭ Curţilor de Apel 483
Articolu 1590 C. Civ. Casul când nu se maĭ póte invoca în Cassaţiune, violarea luĭ 641
Articolu 22 din Constituţiune. Legiferarea luĭ (Vezi broşura pe Octombre Secţia I) 685
Articolu 79 din legea Comptabilităţi statuluĭ. Greşită aplicaţiune a sa în privinţa prescripţiuneĭ bonurilor de tesaur. 765
Arvună. Inceput de executare 278
Aşezăminte religióse nu de rît ortodox oriental. Dreptul statuluĭ de supraveghere şi control asupra avereĭ lor . 283
Audienţa solemnă de reintrare a Curţeĭ pe anul judicătoresc 1878—79 cu discursurile eĭ 998
Autoritatea lucruluĭ judecat. Violarea sa în materiă de hotărnicie . . . . . , . . . 97
Autoritatea lucruluĭ judecat. Elementele cari o constitue 22, 198, 494, 659, 877, 924, 519, 650, 704, 808
Autoritatea lucruluĭ judecat. Neviolarea acestuĭ principiŭ prin executarea hotărîreĭ conform învoeleĭ dintre părţĭ 710
Autoritatea lucruluĭ judecat. Casul în care nu'şĭ póte avea fiinţa 787

Digitized by Google

B.

Pag.

Basarabia. Anexarea eĭ la Rusia 14
Bilet de plata contribuţiuniĭ. Nedepunerea luĭ la recursul cu dovadă de paupertate. 488
Bilet de plata Contribuţiunĭ. Formalitate esenţială pentru admisibilitatea recursuluĭ cu dovadă de paupertate (s. unite) 971
Bonurĭ de tesaur. Prescripţiunea la care sunt supuse creanţele particularilor pentru împrumuturile făcute statuluĭ 765

C.

Canónele bisericescĭ. Neabrogarea lor prin legea civilă întru cât privesce căsătoria între cumnaţĭ 107
Capital format din dobândă. Acordarea de dobândă la dënsul 871
Carte de judecată în ultima instanţă. Admisibilitatea apeluluĭ în contra eĭ 767
Carte de judecată. Casurile când nu póte fi atacată cu recurs 268
Cauţiune. Responsabilitatea creditorilor falituluĭ de obligaţiunile ce decurg dintr'însa. 874
Cauţiune dotală. Nesupunerea bărbatuluĭ la dënsa când nu este obligat prin contractul de căsătoriă 815
Căsătoria între cumnaţĭ. Neingăduirea eĭ după lege . . 107
Căsătoriă. Ceremonia religiósă fiind obligătorie după Constituţiune 107
Căssătoriă. Considerarea în esenţa ei ca un contractŭ mixt. Supunerea eĭ la formele arătate în Codul Civil, până la completarea voinţeĭ legiuitoruluĭ constituţional printr'o lege specială. (V. broşura pe Oct. s. I.). . . 685

Digitized by Google

Pag.

Căsătoriă legitimă. Dovedirea eĭ prin martorĭ în lipsa actelor stăriĭ civile 788
Cercetare locală. Incuviinţarea eĭ facultativă 112
Cercetare în faţa loculuĭ. Insoţirea judecătoruluĭ de către Grefier 418
Cercetare în faţa loculuĭ. Citarea părţilor 769
Cestiune de fapt: Interpretarea actelor 1
Cestiune de fapt şi interpretarea actelor. Controlul Curţiĭ de Cassaţiă 1, 409, 365
Cestiune de fapt. Apreciarea judecătorilor fonduluĭ....375, 380
Cestiune de fapt. Mijóce de cassaţiune. 384
Cestiune de interpretare. Cestiune de fapt 387
Cestiune de fapt. Interpretarea actelor (Vezĭ broşura pe Octombre S. I) 683
Cestiunĭ de drept internaţional. Deslipirea Basarabieĭ de teritoriul Românieĭ 14
Cestiunĭ de fapt. Apreciarea lor de către curtea de fond 177, 186
Cestiunĭ de fapt. Suveranitatea instanţelor de fond asupra quantuluĭ despăgubireĭ cuvenită arendaşuluĭ din cause fortuite 801
Citaţiune. Predarea eĭ mandatarilor în regulă 895
Citaţiune. Contestaţiunile privitóre la comunicarea eĭ, neputênd fi ivocate d'a dreptul în Casaţiune 907
Codul Caragea. Invoirea substituţiunilor fideĭ comisariĭ, până la promulgarea nouluĭ Cod. Civ. 805
Comitetul Permanent. Caracterul definitiv al încheerilor séle când Prefectul nu face recurs 191
Competinţa Curţiĭ de Cassaţie asupra decisiunilor Curţiĭ de Apel, privitóre la buna sau réua aplicare a legilor române sub raportul teritorial 14
Competinţa judecătorilor de pace. Temeinicia declinăreĭ eĭ 112

Digitized by Google

Pag.
Competinţa judeluĭ de pace. Dreptul de emfiteose . . . 163
Competinţa judeluĭ de pace. Dovedirea posesiuniĭ prin acte 165
Competinţa juriuluĭ de expropriere în ceea-ce priveşce defigerea quantuluĭ îndemnităţiĭ 172
Competinţa instanţelor de fond asupra interpretărĭ actelor 368, 378
Competinţa Curţiĭ de Cassaţie. Casurile în care ea judecă un proces în secţiunĭ unite 981
Competinţa Secţiunilor Curţiĭ de Cassaţie. Dreptul Secţiunĭ I de a judica recursurile în contra Sent. trib. care a judicat constituit în instanţă civilă (S. unite) 991
Competinţa Secţiunĭ III-a d'a se ocupa cu regularea epitropiilor din Capitală şi din district 892
Competinţa Curţeĭ de apel de a reforma sentinţa trib. în acéstă materiă şi de a evoca şi fondul în acelaşĭ timp 491
Competinţa Curţeĭ de apel de a judica dreptul de servitute 707
Competinţa trib. Civilŭ. Neputinţa de a se declina într'un proces pentru cerere de despăgubire 822
Competinţă. Casul în care trib. nu se maĭ póte desesisa de uă acţiune posesoriă întentată sub legea Caragea. (S. unite 976
Comunicarea copieĭ de hotorîre. Curgerea termenuluĭ de recurs 477
Comunicare decisiuneĭ cetelor moşnenilor 791
Confesiune în justiţiă. Nedivisarea eĭ 400
Confiscarea. Invalidarea procesuluĭ verbal de constatarea eĭ, prin violarea legeĭ vamale. (Vedĭ broşura pe Octembre S. I). 679
Constatare poliţienéscă. Admisibilitea probeĭ contrarie . 115
Constituirea Curţeĭ de Apel. Presidarea eĭ de către cel maĭ vechiŭ judicător, când primul săŭ preşedinte lipseşce 194

Digitized by Google

Pag.

Constituirea Curţeĭ. Asistenţa procuroruluĭ când sunt în joc interese de minorĭ saŭ interdişĭ . . . 791, 655, 901
Constituirea Curţeĭ. Inlocuirea judecătoruluĭ printr'un advocat şi a procuroruluĭ print'un judecător, când sunt absinţĭ 465
Constituirea Curţei. Inlocuirea Preşedinteluĭ cu membrul celmaĭ vechiŭ 701
Contestaţiă. Respingerea eĭ fără să se motiveze asupra hotărîreĭ pe care este întemeiată 470
Contestaţiă la urmărire. Refusul de a se judeca pentru nedepunerea sumeĭ care a dat loc la urmărire . . . 517
Contestaţiă la tabloul ordineĭ creditorilor. Putinţa de a se face înaintea închidereĭ luĭ de către tribunal . . . 601
Contestaţiă la executarea sent. tribunaluluĭ. Adresarea eĭ la instanţa care a pronunciat'o. 701
Contestaţiă la tabloul ordineĭ creditorilor. Termenul de apel contra horîreĭ în acéstă materiă. 771
Contestaţiunile mânuitorilor de banĭ publici. Autoritatea căreia se adreséză 713
Contract. Netemeinicia acţiuni pentru resiliarea de contract după ce s'a plătit tóte câşturile 8
Contract. Drsptul de control al Curţiĭ de Cassaţiă, când, prin interpretarea luĭ, 'ĭ se schimbă natura 8
Contract. Epoca resilierĭ luĭ 103
Contract. Neexecutarea luĭ. Cestiune de fapt. 278
Contract de arendare. Validitatea sa când este sub semnătura privată 884
Contract. Casurile pentru care se póte resilia 480
Contract sinalagmatic. Desfiinţarea luĭ după voinţa uneia din părţĭ fără concursul celeĭ-alte 643
Contract de închiriere. Dreptul de a se resilia, când una din părţĭ contravine stipulaţiunilor dintr'ênsul. (V. broşura pe Octombre S. I) 687

Digitized by Google

B.

Pag.

Basarabia. Anexarea eĭ la Rusia 14
Bilet de plata contribuţiuniĭ. Nedepunerea luĭ la recursul cu dovadă de paupertate. 488
Bilet de plata Contribuţiunĭ. Formalitate esenţială pentru admisibilitatea recursuluĭ cu dovadă de paupertate (s. unite) 971
Bonurĭ de tesaur. Prescripţiunea la care sunt supuse creanţele particularilor pentru împrumuturile făcute statuluĭ 765

C.

Canónele bisericescĭ. Neabrogarea lor prin legea civilă întru cât privesce căsătoria între cumnaţĭ 107
Capital format din dobândă. Acordarea de dobândă la dënsul 871
Carte de judecată în ultima instanţă. Admisibilitatea apeluluĭ în contra eĭ 767
Carte de judecată. Casurile când nu póte fi atacată cu recurs 268
Cauţiune. Responsabilitatea creditorilor falituluĭ de obligaţiunile ce decurg dintr'însa. 874
Cauţiune dotală. Nesupunerea bărbatuluĭ la dënsa când nu este obligat prin contractul de căsătoriă 815
Căsătoria între cumnaţĭ. Neingăduirea eĭ după lege . . 107
Căsătoriă. Ceremonia religiósă fiind obligătorie după Constituţiune 107
Căssătoriă. Considerarea în esenţa ei ca un contractŭ mixt. Supunerea eĭ la formele arătate în Codul Civil, până la completarea voinţeĭ legiuitoruluĭ constituţional printr'o lege specială. (V. broşura pe Oct. s. I.). . . 685

Digitized by Google

Pag.

Căsătoriă legitimă. Dovedirea eĭ prin martorĭ în lipsa actelor stăriĭ civile 788
Cercetare locală. Incuviinţarea eĭ facultativă 112
Cercetare în faţa loculuĭ. Insoţirea judecătoruluĭ de către Grefier 418
Cercetare în faţa loculuĭ. Citarea părţilor 769
Cestiune de fapt: Interpretarea actelor 1
Cestiune de fapt şi interpretarea actelor. Controlul Curţiĭ de Cassaţiă 1, 409, 365
Cestiune de fapt. Apreciarea judecătorilor fondului....375, 380
Cestiune de fapt. Mijóce de cassaţiune. 384
Cestiune de interpretare. Cestiune de fapt 387
Cestiune de fapt. Interpretarea actelor (Vezĭ broşura pe Octombre S. I) 683
Cestiunĭ de drept internaţional. Deslipirea Basarabieĭ de teritoriul Românieĭ 14
Cestiunĭ de fapt. Apreciarea lor de către curtea de fond 177, 186
Cestiunĭ de fapt. Suveranitatea instanţelor de fond asupra quantuluĭ despăgubireĭ cuvenită arendaşuluĭ din cause fortuite 801
Citaţiune. Predarea eĭ mandatarilor în regulă 895
Citaţiune. Contestaţiunile privitóre la comunicarea eĭ, neputênd fi ivocate d'a dreptul în Casaţiune 907
Codul Caragea. Invoirea substituţiunilor fideĭ comisariĭ, până la promulgarea nouluĭ Cod. Civ. 805
Comitetul Permanent. Caracterul definitiv al încheerilor séle când Prefectul nu face recurs 191
Competinţa Curţiĭ de Cassaţie asupra decisiunilor Curţiĭ de Apel, privitóre la buna sau réua aplicare a legilor române sub raportul teritorial 14
Competinţa judecătorilor de pace. Temeinicia declinăreĭ eĭ 112

Digitized by Google

Pag.

Competinţa judeluĭ de pace. Dreptul de emfiteose . . . 163
Competinţa judeluĭ de pace. Dovedirea posesiuniĭ prin acte 165
Competinţa juriuluĭ de expropriere în ceea-ce privesce defigerea quantuluĭ îndemnităţiĭ 172
Competinţa instanţelor de fond asupra interpretărĭ actelor 368, 378
Competinţa Curţiĭ de Cassaţie. Casurile în care ea judecă un proces în secţiunĭ unite 981
Competinţa Secţiunilor Curţiĭ de Cassaţie. Dreptul Secţiunĭ I de a judica recursurile în contra Sent. trib. care a judicat constituit în instanţă civilă (S. unite) 991
Competinţa Secţiunĭ III-a d'a se ocupa cu regularea epitropiilor din Capitală şi din district 892
Competinţa Curţeĭ de apel de a reforma sentinţa trib. în acéstă materiă şi de a evoca şi fondul în acelaşĭ timp 491
Competinţa Curţeĭ de apel de a judica dreptul de servitute 707
Competinţa trib. Civilŭ. Neputinţa de a se declina într'un proces pentru cerere de despăgubire 822
Competinţă. Casul în care trib. nu se maĭ póte desesisa de uă acţiune posesoriă întentată sub legea Caragea. (S. unite 976
Comunicarea copieĭ de hotorîre. Curgerea termenuluĭ de recurs 477
Comunicare decisiuneĭ cetelor moşnenilor 791
Confesiune în justiţiă. Nedivisarea eĭ 400
Confiscarea. Invalidarea procesuluĭ verbal de constatarea eĭ, prin violarea legeĭ vamale. (Vedĭ broşura pe Octembre S. I). 679
Constatare poliţienéscă. Admisibilitea probeĭ contrarie . 115
Constituirea Curţeĭ de Apel. Presidarea eĭ de către cel maĭ vechiŭ judicător, când primul săŭ preşedinte lipseşce 194

Digitized by Google

Pag.

Constituirea Curţeĭ. Asistenţa procuroruluĭ când sunt în joc interese de minorĭ saŭ interdişĭ . . . 791, 655, 901
Constituirea Curţeĭ. Inlocuirea judecătoruluĭ printr'un advocat şi a procuroruluĭ print'un judecător, când sunt absinţĭ 465
Constituirea Curţei. Inlocuirea Preşedinteluĭ cu membrul celmaĭ vechiŭ 701
Contestaţiă. Respingerea eĭ fără să se motiveze asupra hotărîreĭ pe care este întemeiată 470
Contestaţiă la urmărire. Refusul de a se judeca pentru nedepunerea sumeĭ care a dat loc la urmărire . . . 517
Contestaţiă la tabloul ordineĭ creditorilor. Putinţa de a se face înaintea închidereĭ luĭ de către tribunal . . . 601
Contestaţiă la executarea sent. tribunaluluĭ. Adresarea eĭ la instanţa care a pronunciat'o. 701
Contestaţiă la tabloul ordineĭ creditorilor. Termenul de apel contra horîreĭ în acéstă materiă. 771
Contestaţiunile mânuitorilor de banĭ publici. Autoritatea căreia se adreséză 713
Contract. Netemeinicia acţiuni pentru resiliarea de contract după ce s'a plătit tóte câşturile 8
Contract. Drsptul de control al Curţiĭ de Cassaţiă, când, prin interpretarea luĭ, 'ĭ se schimbă natura 8
Contract. Epoca resilierĭ luĭ 103
Contract. Neexecutarea luĭ. Cestiune de fapt. 278
Contract de arendare. Validitatea sa când este sub semnătura privată 884
Contract. Casurile pentru care se póte resilia 480
Contract sinalagmatic. Desfiinţarea luĭ după voinţa uneia din părţĭ fără concursul celeĭ-alte 643
Contract de închiriere. Dreptul de a se resilia, când una din părţĭ contravine stipulaţiunilor dintr'ênsul. (V. broşura pe Octombre S. I) 687

Digitized by Google

Pag.

Contraventiunĭ la legea vamală. Neadmisibilitatea verĭ căria verificărĭ a mărfeĭ în urmă, după ce taxa a fost plătită. (Vedĭ broşura pe Octombre S. I). 696
Controlul şi supravegherea statuluĭ asupra administraţiuneĭ averi aşeḑămintelor religióse, nu de rit ortodox oriental 283
Convenţiune valabilă. Alcătuire nelegalisată 172
Convenţiune. Interpretarea eĭ de către instanţele de fond. Controlul Curţeĭ de Casaţiă 200
Convenţiune. Denaturarea eĭ. Unirea părţilor asupra qualificăreĭ convenţiuneĭ. Neadmisibilitatea recursuluĭ . . 368
Convenţiune. Interpretarea eĭ 887
Convenţiune. Puterea eĭ de lege între părţĭ. Casurile în carĭ se póte anula 483
Copiă. Neprevalarea de dênsa décă cel-ce o presintă nu posedă şi originalul 88
Copiă de hotărîre. Neadmisibilitatea recursuluĭ pentru nedepunerea eĭ în termenul legiuit 486
Copiă după procesul verbal de confiscare. Violarea legeĭ-vamale prin întemeerea pe o eróre strecurată într'ênsa. (Vedĭ broşura pe Octombre S. I) 679
Creanţă dotală. Respingerea eĭ pentru lipsă de titlu . . 601
Creanţă chirografară. Neadmisibilitatea eĭ faţă cu creditoriĭ ipotecarĭ 94
Creanţă hypotecară. Dreptul sĕŭ de preferinţă când este liquidă şi exigibilă 795
Creditorul bărbatuluĭ. Dreptul sĕŭ de a prima pe femee când are un privilegiŭ special 273
Cualitatea de tutore. Eróre de fapt 892
Curtea de Compturĭ. Competinţa sa de a primi contestaţiunile mânuitorilor de banĭ publicĭ 713
Custode. Indatorirea creditoruluĭ urmăritor de a plăti salariul sĕŭ 472

Digitized by Google

D.

Pag.

Daune prin turburare de posesiune. Competinţa judeluĭ de pace 112

Daune. Dreptul arendaşuluĭ de a cere despăgubirĭ provenite dintr'o forţă majoră. 926

Daune. Responsabilitatea statuluĭ către arendaşiĭ sĕĭ, când sunt causate de armata rusă 480

Daune. Suveranitatea instanţeĭ de fond de a aprecia quantul de despăgubire cuvenitŭ arendaşilor din cause fortuite. 801

Decisiune. Comunicarea eĭ într'un singur exemplar când sunt cete de moşneni. 791

Delapidare de banĭ publicĭ. Dreptul Prefectuluĭ de a delega Directoruluĭ sarcina percepereĭ taxeĭ pentru paşapórte. 402

Denaturarea convenţiuneĭ. Unirea părţilor asupra qualificări convenţiuneĭ 368

Depunerea sumeĭ considerată indispensabilă pentru ca o contestaţiune la urmărire să fie judecată 517

Desistare de la tribunal. Neadmisibilitatea apeluluĭ . . 270

Desmoşcenirea copiilor prin testament. Trebuinţa de a fi dovedit motivu, de către instituiţĭ moşcenitorĭ (V. broşura pe Octombre. S. I.). 681

Despăgubire. Punere în întârdiere. Violarea art. 1079 Cod. Civ 662

Despăgubire în total. Nearĕtarea coproprietarilor condamnaţĭ, a părţeĭ indivisă a fie căruia 801

Despăgubirĭ. Dreptul instanţeĭ judecătoreşcĭ de a condamna la reparaţiunĭ pentru imbunătăţirĭ făcute la un imobil vêndut 871

Devastaţiunile armateĭ ruse. Indatorirea statuluĭ de a despăgubi pe arendaşĭ. 480

Digitized by Google

Pag.

Dobêndă. Acordarea eĭ la dobênda capitalisată 871
Dobêndă. Acordarea eĭ 874
Dobêndă. Neadmisibilitatea de a se invoca violarea art. 1590 Cod. Civ., când nu se négă nerespunderea eĭ. . 641
Dolŭ. Hotărîre definitivă. neputând fi atacată sub acest motiv 877
Dolŭ. Nepronunciarea asupra luĭ, considerată ca formalitate esenţială 882
Dolŭ. Efectele constatăreĭ luĭ 811
Dotă. Dreptul bărbatuluĭ de a vinde un imobil dotal. prin punere de andipricon 30
Dotă. Posiţiunea doteĭ alienabilă a femeeĭ măritate în legea veche, când n'a cerut inscripţiune ipotecară, faţă cu creditorul bărbatuluĭ 273
Dotă. Act dotal nelegalisat. Efectele luĭ când este constituit între locuitori muncitorĭ sătenĭ. 372
Dotă. Constituirea eĭ sub Cod. Caragea. Rangul sĕŭ faţă cu creditoriĭ bărbatuluĭ 392
Dotă. Obligaţiunea fraţilor, după legea Caragea, de a îndestra pe surorile lor 489, 524
Dotă. Preferinţa eĭ resultând din angajamentul creditoruluĭ ipotecar, în lipsa legalisări actuluĭ dotal . . . 657
Dotă. Privilegiul séŭ după legea Caragea, perdênd numaĭ beneficiile legii nuoĭ, când nu s'a cerut inscripţiunea . 773
Dotă mobiliară. Neîndatorirea bărbatuluĭ de a da cauţiune pentru dênsa, când nu se stipuléză prin contractul de căsătoriă 815
Dovedirea posesiuni prin acte. Competinţa judeluĭ de pace 165
Dreptul de proprietate consideratŭ ca început de probă pentru deferirea jurămêntuluĭ supletoriŭ 813
Dreptul de apĕrare. Violarea luĭ 522

Digitized by Google

E.

Pag.

Ereditate. Filiaţiune. Aplicaţiune art. 292—303 C. Civ. 115
Erére de fapt. Imprejurările carĭ o constitue 895
Erórea de nume. Neadmisibilitatea recursuluĭ în Cassaţiune 361
Evreĭ. Incapacitatea lor de a cumpăra imobile ruralĭ în România. Neputinţa de a se înlocui prin persóne interpuse carĭ aŭ acest drept. 502
Exces de putere. Dovedirea luĭ 200
Exces de putere. Respingerea oposiţiuniĭ 406
Executarea uneĭ hotărîrĭ după învoiala părţilor, neputênd avea efectul autorităţi lucruluĭ judecat 710
Executarea hotărîreĭ. Perderea autorităţi lucruluĭ judecat. décă nu se face în 30 de anĭ . . . . ; 791
Exoprică. Administrarea eĭ de către femee, fără mandatu bărbatuluĭ : . . . . . , ... 5
Expropriaţiune. Susceptibilitatea de recurs în cassaţiune a hotărîrilor date în acéstă materie. . . . , . . . 172

F.

Fals. Neinvalidarea unuĭ proces-verbal până la înscriere în fals. (Vedĭ broşura pe Octomtre S. I.) 679
Filiaţiune. Ereditate. Aplicaţiunea art. 292—303 C. Civ. 115
Filiaţiune. Dovedirea eĭ prin marturĭ în lipsa actelor stărilĭ civile 783
Formalitate esenţială. Insoţirea biletuluĭ de plata contrib. pe lîngă recursul cu dovadă de paupertate (s. Unite). 971
Formele la care este supusă căsătoria. (Vedĭ broşura pe Octombre s. I). 685
Forţă majoră. Drepturile arendaşuluĭ la despăgubire provenită din ruperea unuĭ eleşteŭ 926

Digitized by Google

Pag.

Fraţĭ. Indatorirea lor, după legea Caragea, de a îndestra surorile lor, netransmisibilă moşcenitorilor 524

H.

Hotărîre arbitrală. Neadmisibilitatea recursulul contra eĭ, când părţile aŭ renunciat la acéstă cale 84
Hotărîre dată în lipsă. Interpretaţiunea art. 318 Pr. Civ. 645
Hotărîre. Perderea caracteruluĭ sĕŭ de autoritate a lucruluĭ judecat, décă nu se execută în interval de 30 anĭ. 791
Hotărîre nemotivată. Respingerea unuĭ mijloc de apărare întemeiat pe motive streine de natura procesuluĭ . . 882
Hotărîrĭ. Contrarietatea d'intre dênsele. Instanţa competintă a o resolva 787
Hotărnicie. Menţinerea hotărîreĭ pe aprecierĭ de fapte . 701
Hotărnicie. Anulabilitatea eĭ prin nechemarea tuturor vecinilor. 895

I.

Incapacitatea evreilor de a cumpăra imobile rurale în România. Neputinţa de a se înlocui prin persóne interpuse cu assemenea drept. 502
Inceputŭ de probă. Resultarea luĭ din actul de proprietate. 813
Inchiriere. Posibilitatea unuĭ judecător de pace de a o face 278
Incompetinţă. Intemeerea eĭ pe motive neesacte. Nepropunerea eĭ la instanţa de fond. 413
Inscripţiunea doteĭ constitutivă sub legea Caragea, dând drept la beneficiile prescrise de noua lege 773
Inscris semnat prin punere de deget. Competinţa tribunaluluĭ de a 'ĭ da autenticitate 779
Interdicţiune. Anularea actelor făcute de ceĭ declaraţĭ în a semenea stare maĭ nainte de moartea lor. . . . 639

Digitized by Google

Pag.

Interogatoriu tutorelui pentru un fapt al sĕŭ personal 653
Interpretare de acte. Dreptul instanţelor de fond de a le aprecia. 901, 931
Interpretarea actelor. Cestiunĭ de fapt. . . 1, 191, 368, 378
Interpretarea contractuluĭ. Controlul Curţiĭ de Casaţie când i se schimbă natura. 8, 200, 365
Interpretarea mandatuluĭ. Suverana apreciere a instanţelor de fond 477
Interpretarea actelor. Cestiune de fapt 491
Interpretarea actelor. Cestiune de fapt. (Vedĭ broşura pe Octombre s. I). 683
Interpretarea actelor. Facultatea istanţelor de fond . . 822
Ipotecă preferinţa doteĭ. resultând din angajamentul creditoruluĭ ipotecar, când actul dotal nu este legalisat. 55 7

J.

Judecător. Inlocuirea sa prin supleant cu vot deliberativ. 194
Jurămênt decisoriŭ. Refusul de a se depune. Efectul sĕŭ asupra propuneri 278
Jurămênt decisoriŭ. Apreciarea utilităţiĭ luĭ de către judecător. Consequenţele luĭ, asupra celuĭ care 'lŭ deferă. 361
Jurămênt decisoriŭ. Caracterul sĕŭ de a fi decisiv în causă. 907
Jurămênt decisoriŭ. Dreptul de a se deferi pentru un fapt personal 907
Jurămênt. Formele deferireĭ ca să pótă produce efectele luĭ 607
Jurămênt decisoriŭ. Casurile în care se póte deferi . . 775
Jurămênt. Refusarea depuneri luĭ la tribunal pe temeiŭ că nu s'a depus la judele de pace. 781, 915

Digitized by Google

Pag.

Jurămênt. Nedepunerea luĭ de către un preot, făcând a nu fi considerată arătarea sa ca o depunere sub pretestare de jurămênt 797
Jurămênt supletoriŭ. Casul când Curtea găsesce cu cale a'lŭ deferi 813
Juriul de expropriere. Competinţa sa asupra defigeri quantuluĭ indemnităţiĭ 172
Justificarea opositiunii prin act medical. Suveranitatea aprecierĭ instanţelor de fond. 475, 785
Justificarea opositiuniĭ. (Vedĭ broşura pe Octombre Secţia I). 691

L.

Legalisare. Punerea eĭ pe un act de un funcţionar fără competinţă 880
Legalisarea de către Primar a actelor semnate prin punere de deget 779
Legate între socĭ. Nesupunerea lor la taxa timbrului . 91
Legea rurală. Irevocabilitatea constatărilor Comisiunilor întocmite după acéstă lege. 265
Legea moratorie. Incetarea efecteler séle 907
Legea Caragea, neprohibând procente maĭ marĭ de cât 10% 907
Legea din 1847. Violarea eĭ când se admite prescripţiunea fără a se proba că la acea epocă eraŭ împliniţĭ 30 anĭ aĭ călcăreĭ. 920
Legea părţilor. Convenţiunile legal făcute între ele. Casurile în cari se poate anula. 483
Legea Caragea. Obligaţiunea fraţilor de a îndestra pe surorĭ, după mórtea părinţilor. 489, 524
Legea vamală. Termenul apeluluĭ. 497
Legea dintre părţĭ. Violarea eĭ prin desfiinţarea unuĭ contract sinalagmatic, fără voinţa uneia din părţĭ. . . 643

Digitized by Google

Pag.

Legea din anul 1847. Aplicaţiunea art. 3 la prescripţiunea de un an 647
Legea Vamală. Violarea eĭ prin invalidarea procesuluĭ verbal de confiscare. (Vedĭ broşura pe Octombre s. I). 679
Legea Caragea. Desmoşcenirea copiilor prin testament, obligând pe ceĭ instituiţĭ moşcenitorĭ să dovediască motivul desmoşcenirei. (Vedĭ broşura pe Octombre s. I). 681
Legea nouă. Beneficiile prescrise de dênsa prin luarea de inscripţiune pentru dota constituită sub legea Caragea 773
Licitare. Formalitate necerută de legea Caragea în materie de vêndare a imobililor minorilor 892
Locaţiune. Intentarea acţiunilor posesoriĭ, trebuind a fi făcută contra proprietarilor . . . . . , ... 827

M.

Mandat. Dreptul representanţilor legalĭ aĭ proprietăţi de a priimii arenda în locul proprietaruluĭ 468
Mandat. Suveranitatea aprecierei instanţeĭ de fond asupra interpretăriĭ luĭ 477
Marturĭ. Suma pentru care pot fi ascultaţĭ 194
Marturĭ. Refusul ascultări lor 929
Marturĭ. Admisibilitatea lor 777
Marturĭ. Nulitatea depositiunilor nesubscrise de dênsiĭ. 825
Mărturisire făcută în justiţiă. Admisibilitatea de a se opune părţiĭ care a făcut'o, în intregul eĭ. 400
Mărturisire în justiţiă. Valabilitatea eĭ când este făcută de ênsuşĭ partea séŭ de un înputernicit al séŭ. . . 763
Mijloc de casare. Nereproducerea propunerilor ce se facŭ de părtĭ în hotărîre. 194
Mijloc de casare. Propunerĭ nediscutate de instanţa de fond. 172, 200

Digitized by Google

Pag.

Mijloc de casaţiune. Cestiune de fapt. 384
Mijlóce neesacte 177
Mijlóce neinvocate la instanţa de fond. — Neadmisibilitatea lor în cassaţiune. 361, 380, 413, 499, 822
Mijlóce fără interes. Menţinerea decisiuni pe alte considerante de drept şi de fapt 811
Ministeru public. Inlocuirea sa prin advocatul cel maĭ vechiŭ aflat în sala audienţeĭ. 194, 384
Ministerul public. Dreptul minorilor de a invoca lipsa sa de la şedinţă 375
Ministerul public. Asistenţa sa când sunt în joc interese de minorĭ saŭ interdişĭ 655, 910
Ministerul public. Inlocuirea s'a printr'un judecător . . 465
Minorĭ. Constituirea Curţeĭ cu Procuror 791
Minoritate. Dovedirea eĭ, căd̦ênd în sarcina părţiĭ care a propus'o 912
Minorul emancipat, asimilat cu cel neemancipat în privinţa actelor de disposiţiune. 186
Moşcenire. Indatorirea minoruluĭ de a plăti pe creditoriĭ părinteluĭ sĕŭ, în mĕsură cu averea moşcenită de la dênsul sub beneficiŭ de inventariŭ 11
Moşcenire. Indatorirea colateralilor care fac acte de moşcenitorĭ, de a plăti datoriile defunctuluĭ 86
Moşnenĭ. Comunicarea unuĭ singur exemplar de decisiune cetelor lor 791
Motive nuoi de casare. Neadmisibilitatea de a se mai invoca, după o divergintă de opiniunĭ 22
Moţiunea corpurilor legiuitóre. Efectele séle privitóre la retrocedare Basarabieĭ 14

Digitized by Google

N.

Pag.

Novaţiune. Controlul Curţeĭ de casaţiune asupra condiţiunilor eĭ 94
Novaţiune. Prelungirea termenuluĭ de plată. 273

O.

Objectul procesuluĭ. Preschimbarea luĭ, trebuind să fie invocată în apel 707
Obligaţiunea fraţilor, după legea Caragea, de a îndestra pe surorĭ, după mórtea părinţilor. 489
Obligaţiunile proprietaruluĭ de a se ţine de angajamentele autoruluĭ sĕŭ. 103
Ofisurile Domneşcĭ considerate în Moldova ca acte legislative 88
Omisiune esenţială. Discutarea cestiuneĭ pe un tĕrêm strein de cel pe care era pus procesul la tribunal. . 18
Omisiune. Casurile în cari ea este esenţială. 707,505,515,470 922,901,278,165,5,22,182,805,808,394 . . . . . .
Omisiune. Casurile în cari se dă loc la cerere de revisuire iar nu la recurs 499
Omisiune esenţială. Nepronunciare asupra unuĭ mijloc de apărare peremptoriŭ în causă. (Vedĭ broşura pe Octombre Secţia I). 689
Opositiune. Neadmisibilitatea eĭ când nu se justifică absenţa 26
Opositiune. Exces de putere prin respingerea eĭ . . . 406
Opositiune. Suveranitatea instanţeĭ de fond de a aprecia justificarea eĭ 475
Opositiune. Necesitatea de a se usa de acéstă cale maĭ intâĭ şi în urmă de recurs. 465

Digitized by Google

Pag.

Opositiune. Justificare neintemeiată (Vedĭ broşura pe Octombre S. I) 691
Opositiune. Justificarea eĭ 785
Opositiune. Admiterea eĭ 817
Opositiune la executare. Dreptul persóneĭ a treia de a o face. 827
Ordonanţă preparatorie. Efectele séle asupra dăriĭ hotărîreĭ. 1

P.

Parafernă. Dreptul femeeĭ de a scóte averea sa parafernală de sub urmărirea creditorilor personaliĭ aĭ soţuluĭ sĕŭ 5
Parafernă. Hotărîrea care o constată. Opunerea eĭ creditorilor bărbatuluĭ 372
Partagiŭ. Respingerea apeluluĭ fără ascultare de motive. 830
Perceperea prin delegaţiune a banilor publicĭ 402
Perempţiune. Epoca de când curg ceĭ duoĭ anĭ aĭ sĕĭ . 3
Perempţiune. Causele care 'ĭ daŭ naştere 281
Perempţiune. Nevătămarea vre unuĭ drept câştigat al părţeĭ, când este aplicată la un proces început sub legea veche 477
Perempţiune. Termenul în care o judecată se perimă . 510
Perempţiune. Casurile în care ea este admisibilă. . . 512
Perempţiune. Aplicaţiunea eĭ pentru stat ca pentru orĭ care particular. 604
Perimare. Neadmisibilitatea eĭ din oficiŭ, fără ca partea interesată să o ceară. (Vedĭ broşura pe Octocbre Secţia I) 693
Petiţiune de ereditate. Greşita aplicaţie a legeĭ. . . . 115
Posesiune. Turburarea eĭ. Daune. Competinţa Judeluĭ de pace 112

Digitized by Google

Pag.

Posesiune. Dovedirea eĭ prin acte. Competinţa Judeluĭ de pace 165
Preferinţa femei dotată înaintea Cod. Civ., în faţa creditorilor bărbatuluĭ, pentru ḑestrea sa alienabilă . . . 273
Preferenţa doteĭ constituită sub codul Caragea . . 392
Preferinţa doteĭ, resultând din angajamentul creditoruluĭ ipotecar, când actul dotal nu este legalisat 657
Prejudiciŭ. Efectele constatăriĭ séle. 811
Preot. Depositiunea sa fără depunere de jurămênt. Puterea sa probantă 797
Preschimbarea objectuluĭ procesuluĭ 707
Prescripţiune. Aplicaţiunea eĭ. 387
Prescripţiune. Motivarea eĭ. 895
Prescripţiune. Recunóscerea eĭ de către instanţa competintă 912
Prescripţiune. Violarea legeĭ din anul 1847, când nu se probéză că la acea epocă era împliniţĭ 30 anĭ aĭ călcăreĭ 920
Prescripţiunea de un an. Aplicaţiunea art. 3 al legeĭ din anul 1847 647
Prescripţiunea la care sunt supuse creanţele particularilor în bonurĭ de tesaur pentru împrumuturile făcute statuluĭ 765
Prim preşedinte. Inlocuirea sa, în cas de lipsă, de cel maĭ vechiŭ judecător. 194
Primar. Necompetinţa sa de a da autenticitatea actelor făcute prin punere de deget 779
Primăriele în raport cu proprietariĭ. In datorirea lor de a'ĭ despăgubi când le face vătămare proprietăţiĭ. . . 101
Privilegiŭ. Dota femeĭ măritate, sub legea Caragea, care cere saŭ nu inscripţiune în averea bărbatuluĭ, după noua lege. 773

Digitized by Google

Pag.

Privilegiul ce are femeea asupra creditorilor bărbatului, când actul sĕŭ dotal e nelegalisat 372
Proba testimonială. Neadmisibilitatea eĭ contra unuĭ contract scris şi pentru o sumă maĭ mare de 150 leĭ . 378
Proba testimonială. Neadmisibilitatea eĭ pentru a dovedi intreruperea de prescripţiune, când neintreruperea eĭ a fost deja recunoscută de Curte 912
Proba testimonială. Admisibilitatea eĭ când este vorba de a se dovedi dreptul de proprietate resultând din posesiune. 777
Proba testimonială. Admisibilitatea eĭ în materie de filiaţiune şi de legitimă căsătorie, când lipsesc actele stăriĭ civile 783
Probă contra constatărilor poliţienescĭ. 115
Probă scrisă. Nedărîmarea eĭ prin marturĭ seŭ presumpţiunĭ 368
Probă. Părţeĭ reclamante incumbă sarcina de a dovedi că semnătura este proprie a garantuluĭ sĕŭ 904
Probe. Hotărîre eronată 11
Probe. Modul de probaţiune a fraudelor la legea care nu permite evreilor de a cumpăra imobile rurale în România. 502
Procedura legeĭ nuoĭ. Casul în care ea nu are putere de a desesisa pe un tribunal de uă acţiune posesoriă intentată sub Cod. Caragea. (S. unite) 976
Procente. Dreptul părţiĭ, după legea Caragea, de a prevedea procente maĭ marĭ de cât 10%. 907
Proces verbal de confiscare, violarea legeĭ vamale prin invalidarea luĭ [vedĭ broşura pe Octombre s. I] . . 679
Procese-verbale administrative. Modul cum trebuesc a fi dresate pentru ca să aibă putere probantă . . . 20

Digitized by Google

Pag.

Procură. Existența sa prin afirmațiunea Curțiĭ că fiul s'a presentat din partea mumeĭ séle 787
Procuror General. Solemnitatea instalăriluĭ [secțiuni unite. 992
Procuror. Inlocuirea sa cu un judecător. 465
Procuror. Constituirea Curți cu dënsul pentru afacerile minorilor și interdișilor . . . . , ... 655
Proprietate. Dovedirea eĭ prin faptul posesiuni . . . 97
Proprietate. Competința judeluĭ de pace. Declinarea eĭ . 112
Propunere. Nedovedirea eĭ când nu se îndeplinesce condițiunea jurămëntuluĭ 278
Punere în întârdiere. Termenul efectuăriĭ unor lucrări contractate 191
Punere în întârdiere. Despăgubire 662

R.

Raport la masa succesiuneĭ. Casurile în cari fata îndestrată nu este obligată să raportese dota sa . . . 396
Recurs neadmisibil. Insoțirea biletuluĭ de plata contribuțiuniĭ pe lângă recursul cu dovadă de paupertate. (secțuni unite. 488, 971
Recurs. Neadmisibilitatea sa fiind făcut omiso-medio v. broșura pe Octombre s. I 465, 698
Recurs. Neadmisibilitatea luĭ pentru nedepunerea copieĭ de hotărîre în termenul legiuit 486, 712
Recurs neadmisibil. Executarea hotărîreĭ de bună voe, de către partea rëmasă în judecată [vedĭ broșura pe Octombre s. I 675
Regulamentul Sinodal. Puterea probantă a depositiuneĭ preoților popriți de a jura, când sunt chemați a depune ca marturi. 797
Resiliere de contract. Casurile în cari nu se póte acorda. 480

Digitized by Google

Pag.

Resilierea contractuluĭ, avĕnd efect din diua cereriĭ în judecată 103
Resilierea contractuluĭ de inchiriere [vedĭ broşura pe Octombrie s. I] . . , . , ... 687
Revendicare. Biletele de plata funciereĭ, neconstituind dreptul de proprietate. 933
Revisuire. Dreptul părţiĭ de a cere îndreptarea hotărîriĭ pe acéstă cale, éră nu pe a recursuluĭ, când se dă reclamantuluĭ maĭ mult de cât a cerut 904
Revisuire. Casurile în cari se póte face . . , , . 499
Revisuire. Actele contra cărora este admisibilă . . . 512
Revisuire. Neadmisibilitatea eĭ 820
Revisuirea hotărîreĭ. Instanţa la care se póte cere. . . 787

S.

Salariu; obligaţiunea casieruluĭ general de a'lŭ plăti subcasieruluĭ pe timpul servit, măcar că Ministerul a refusat confirmarea lui. [vedi broşura pe Octombre s. I 677
Salariul custodeluĭ. Persóna datóre a'lŭ plăti 472
Semnătura marturuluĭ. Lipsa sa atrăgând nulitatea procesuluĭ verbal chiar când este încredinţat de preşedinte şi grefier 825
Semne netăgăduite. Aprobarea măsurătoriĭ printr'ênsele la vecinătăţĭ 895
Separaţiune de patrimoniu. Necunoaşcerea acestuĭ principiu de codul Caragea. . . . . , . 94
Separaţiune de patrimoniu. Indatorirea femeiĭ de a plăti din venitul destreĭ séle datoriĭ contractate de dânsa în timpul căsătorieĭ 169
Sequestru, neecuivalând cu intentarea de proces ca să justifice acordare de dobêndă. 874

Digitized by Google

Pag.

Servitute. Competinţa curţeĭ de a o judeca 707
Sesina. Rudele cărora aparţine 86
Simulaţiune. Hotărâre definitivă neputênd fi atacată sub acestŭ motivŭ. 877
Solemnitatea instalăreĭ procuroruluĭ generalŭ. (scţ. unite) 992
Somaţiune. Efectele séle 278
Somaţiune. Suficienţa facereĭ eĭ pentru ca cineva să fie consideratŭ ca pusŭ în întârdiere 801
Statul. Marginile privigheriĭ şi controluluĭ sĕŭ asupra administraţiuniĭ avereĭ uneĭ monastirĭ, nu de rit ortodox oriental 283
Substituţiunile fieĭ comisarĭ. Invoirea lor până la promulgarea nouluĭ codŭ civil. 805
uccesiune. Raportulŭ feteĭ dotată din averea tatăluĭ la masa succesiuniĭ mameĭ, după codul Caragea . . . 396
Supleant. Votul sĕŭ deliberativŭ, când înlocueşte pe un judecător absinte 194
Suspendarea urmărireĭ pentru deficitŭ de arendă. Neintemeerea eĭ pe motiv că proprietatea s'a vîndutŭ . . 917

T.

Tabloulŭ ordineĭ creditorilor. Putinţa de a se face contestaţie contra luĭ până nu se închide de către trib. 601
Tabloulŭ ordineĭ creditorilor. Dreptulŭ creanţelor ipotecare de a fi trecute într'ênsulŭ, când sunt liquide şi exigibile 795
Taxă apeluluĭ. Dreptul Curţii de a aprecia că a fostŭ respunsă în timpulŭ Regulam. Organic 787
Taxa vamală. Neadmisibilitatea de a se maĭ verifica marfa, o dată ce taxa a fost percepută. (Veḑĭ broşura pe Octombrie s. I) 696

Digitized by Google

Pag.

Termenŭ de plată. Prelungirea luĭ, neconsiderată ca o novaţiune 273
Termenŭ de recurs. Curgerea luĭ 477
Termenŭ de apelŭ în materie vamală. Eróre asupra punctuluĭ de plecare 497
Termenulŭ apeluluĭ consideratŭ în regulă prin tăcerea părţilorŭ 507
Termenulŭ perempţiuneĭ 604
Termenulŭ restituireĭ lucrurilor. Fixarea luĭ de către agentulŭ însărcinatŭ cu executarea 710
Termenulŭ apeluluĭ în materie de contestaţiunĭ la tabloul ordineĭ creditorilor 771
Testament. Persónele cărora se cuvine averea netrecută în testamentul luĭ de cujus 270
Testament. Depărtarea de la moşcenire a copiilorŭ legitimĭ, după legea Caragea (Vedĭ broşura pe Octombrie secţia I) 681
Titlu. Neadmisibilitatea cereri pe basa lipseĭ luĭ . . . 601
Tocmelĭ agricole. Legalisarea şi înregistrarea lor. (Vedĭ broşura pe Octombrie secţia I) 699
Tractatulŭ de Berlin. Efectele séle în privinţa retrocedăriĭ Basarabieĭ 14
Transcripţiune, Casurile în care ea nu este obligatóriă 380
Turburare de posesiune. Daune. Competinţa judeluĭ de pace 112
Tutore. Interogatoriul seŭ pentru un fapt personal . . 653

U.

Urmărire silită. Datoria Curţiĭ de apelŭ de a nu se pronunţa asupra altor motive de oposiţiune la urmărire, de cât a acelora invocate la tribunalŭ. 22

Digitized by Google

Pag.

Urmărire. Refusulŭ de a se judeca contestaţiunea pentru nedepunerea sumeĭ pentru care era făcută 517
Urmărirea imobilelor femeiĭ de către creditoriĭ sociuluĭ sĕŭ. Dreptul eĭ de a le scóte de sub urmărire . . . 5
Urmăririĭ. Casulŭ în care 'şĭ are locul aplicaţiunea legeĭ speciale din 1862 390

V.

Vêndare prin licitaţie. Drepturile ce se daŭ cumpărătoruluĭ asupra imobiluluĭ adjudicat asupra sa 799
Vêndare. Resilierea eĭ pentru lipsă de contenanţă. . . 81
Violarea procedureĭ prin revenirea asupra unuĭ lucru odată judecat 889

Z.

Zestre. Obligaţiunea fraţilor, după legea Caragea, de a îndestra pe surorĭ 489, 524
Zestrea femeeĭ constituită sub legea Caragea. Privilegiul sĕŭ când nu face inscripţiune în averea bărbatuluĭ, după legea nouă 873

SECŢIUNEA II.

Abus de încredere. — Elementele care 'l constitue . 443, 65
Abus de încredere. Constatarea intenţiuneĭ dolóse . . . 624
Abus de putere. Ne esistenţa luĭ cândŭ deposedarea se face de unŭ portărelŭ competinte de a esecuta uă hotărîre 751
Actŭ de paupertate. — Bileţŭ de plata contribuţiuneĭ . . 40
Actŭ de protest. — Valabilitatea luĭ 231
Actŭ de paupertate. — Ne valabilitatea sa când nu emană de la Primarulŭ unde recurentul 'şi are domiciliulŭ : 564

Digitized by Google

Pag.

Acţiunea publică. — Punerea ei în mişcare de procurorĭ, ne sesisaţĭ de vre uă denunciare 59
Adjudicare. — Trecerea în afipte a dileĭ şi oreĭ vândăreĭ . 552
Adjudicatar. — Consemnarea preţuluĭ în numerar . . . 37
Adjudicatar. — Dreptulŭ sĕŭ de a depune creanţa dreptŭ preciŭ 326
Adjudicatar. — Citarea luĭ. 533
Adjudicatar. — Dreptul sĕŭ de a depune creanţa dreptŭ banĭ, când este în rang util şi ne contestatŭ. (Secţiunĭ unite) . . . . . , ... 988
Adulteriu. — Incapacitate electorală 307
Advocatŭ ex-oficio. — Casurile în cari nu este obligatoriŭ . 338
Agenţiĭ Regieĭ. Procesele lorŭ verbale . . . . . , . 75
Agenţiĭ Portăreilorŭ. Indatorirea lor de a face comunicarea actelor de procedură . . . . . , 419
Alegător. — Dreptulŭ lorŭ esclusivŭ de a reclama stergerea altora din colegiul sĕŭ 319
Amănare. — Casurile în care ea trebue făcută în termenul cel maĭ scurtŭ 207
Amănarea procesuluĭ pentru altă sesiune. — Constatarea că juraţiĭ s'aŭ înşelatŭ; . . . . . 451 în locŭ de 452
Amănarea vândĕreĭ prin faceri de contestaţiunĭ, întemeiată pe cerere de revendicare 743
Amendă. — Facultatea judecătoruluĭ de a fixa quantulŭ eĭ când se preschimbă din pedépsa închisóreĭ (vedĭ broşura pe Septembriu s. II.) 677
Amendă. — Prescripţiunea eĭ în materiă de contraventiune dupe dreptulŭ Penalŭ 638
Amendă. — aplicarea eĭ deliquenţilorŭ în modŭ colectivŭ şi solidar, iar nu individual 967
Apărare legitimă. — Punerea eĭ la juraţĭ într'uă cestiune separată 69

Digitized by Google

Pag.

Apărare. — Violarea acestuĭ drept prin nemotivarea asupra respingereĭ martorilorŭ 588
Apărător. — Neîncrederea într'ânsulŭ. Mijlocŭ nepropusŭ la instanţa de fond 619
Apelulŭ procuroruluĭ Curţiĭ. — Notificarea luĭ acusatuluĭ . 157
în locŭ de 257
Apelŭ. — Renunciarea la dênsul în materiă de divorciŭ . 611
Aplicarea legeĭ penale . 851, 59, 255, 451 în locŭ de 452
Aplicaţiunea legeĭ penale. — Neglijenţa primaruluĭ din care resultă scăparea unuĭ arestat 599
Arestare ne legală. — Deţinerea unuĭ copilŭ contra voinţeĭ celuĭ însărcinatŭ cu îngrijirea luĭ 461
Arménŭ. — Ne considerarea luĭ ca streinŭ, pentru singurul faptŭ că profeséză uă altă religiune de câtŭ cea orthodoxă 313, 297, 293
Atentat la bunele moravurĭ. — Incapacitate electorală . 307
Audienţa solemnă de reintrare a Curţiĭ pe an. 1878—1879, cu discursurile eĭ 998
Autorisaţiunea Regieĭ în privinţa cultivăriĭ tutunuluĭ . 145
Autorisaţiune. — Dreptulŭ judecătorilorŭ de pace de a ordona perquisiţiunĭ domiciliare în materiă de contrabandă în localităţile unde nu este tribunalŭ . . 145
Autorisaţiunea Preşedinteluĭ dată agenţilorŭ Regieĭ de a face perquisiţie 335
Autoritatea lucruluĭ judecat în materiă electorală . . 244
Autoritatea lucruluĭ judecatŭ. Condamnarea de Curtea de Compturĭ a unuĭ cassier pentru aceiaşĭ gestiune de care fusese achitatŭ 554

B.

Biletŭ de plata Contribuţiuneĭ. Neînsocirea luĭ la recursulŭ cŭ dovadă de paupertate 211, 153, 62, 40

Digitized by Google

Pag.

Biletŭ de plata contribuţiuneĭ. Neflindŭ pretinsŭ de lege ca să fie ataşatŭ pe lângă uă dovadă de paupertate, cândŭ se face uă contestaţiune la uă urmărire silită, 544
Biletŭ de plata contribuţiuneĭ. Aducerea luĭ chiar la diua înfăţişăreĭ [Vedĭ broşura pe Septembre S. II.] 696, 686
Boerŭ. — Titlu, Rangŭ, care nu se dă de câtŭ românilor 299
Budget. — Aprobarea luĭ de Comitetulŭ permanentŭ . 719

C.

Calitate de românŭ. — Recunóşterea eĭ prin hotărîrĭ definitive, constituindŭ lucru judecatŭ până se probédă că a perdut'o 244
Calitate de românŭ. — Neperderea eĭ prin singurulŭ faptŭ alŭ naşcereĭ pe pămêntŭ strein. 309
Calitatea de alegătorŭ. — Perderea eĭ prin înstrĕinarea imobiluluĭ cu care a fostŭ înscrisŭ. 301, 295
Calitatea de Românŭ. — Perderea eĭ prin intrarea în armată străină. 315
Calitatea de românŭ. — Probarea eĭ. 321
Capacitate electorală. — Delictulŭ Delapidăreĭ de banĭ publicĭ neputândŭ esclude de la dreptulŭ de alegătorŭ 305
Capacitate electorală. — Perderea eĭ prin faptulŭ de atentatŭ la bunele moravurĭ 307
Capacitatea juratuluĭ. — Starea de falitŭ a unuĭ juratŭ, neconstituindŭ unŭ mijlocŭ de cassare 433
Cassarea Decisiuniĭ. — Efectele eĭ 45
Cassare în interesulŭ legeĭ, dupe cererea ministeruluĭ justiţieĭ prin Procurorulŭ Generalŭ 138
Cassierulŭ Comunalŭ. — Justiţiabilitatea luĭ de către Curtea de Compturĭ 719
Cassier General. — Remise. — Sub-Cassier 42

Digitized by Google

Pag.

Cens. — Materiă electorală. — Nepermiterea alegătoruluĭ cu censŭ superiorŭ de a se înscri într'unŭ colegiŭ înferiorŭ 128

Cens electoral. — Dreptulŭ bărbatuluĭ de a se înscri ca alegătorŭ cu venitulŭ femei sale 237

Cens electoralŭ. — Imobilŭ în indivisiune. — Coproprietarĭ neputândŭ fi înscrişĭ în listele electorale dacă venitulŭ nu este suficientŭ pentru fie-care 241

Cens electoralŭ. — Anularea'luĭ prin hotărîrea Comitetuluĭ Permanentŭ 253

Cens electoral. — Proprietatea singură nedêndŭ dreptŭ la înscrierea între alegĕtorĭ daca nu are şi folosinţa venituluĭ. 289

Cens electoral. — Darea de 80 leĭ dândŭ dreptŭ la înscrierea între alegători Col. III 311

Cens electoral.—Probaţiunea lui. 317

Cens. Necomplectarea lui cu uă a patra parte din venitul brut al proprietăţi urbane. 323

Cerere tardivă. Ne admisibilitatea propuneri de a se pune în vânḍare şi alte trupurĭ de moşie după efectuarea vînḍĕreĭ. 950

Cestiunĭ complexe. 863,154,73

Cestiunile juraţilor, — Modul cum se formuléḍă cândŭ este vorba de delictul puneri în circulaţiune de monedă falsă 347

Cestiunĭ de faptŭ. — Creanţa creditoruluĭ devenit adjudicatar 533

Cestiunĭ la juraţĭ. — Dreptul acusaţilor de a face observaţiunĭ asupra punerii lor 352

Cestiunĭ de faptŭ. — Apreciarea probelor ce resultă din instrucţiune, de către instanţa de fondŭ 858

Cestiune de faptŭ. — Proba comunicăreĭ protestuluĭ către girantŭ 614

Cestiunĭ la juraţi.—Punerea lor conform actuluĭ de acusaţie 619

Digitized by Google

Pag.

Cestiunĭ la juraţi. — Modul puneri lor când acusatul are maĭ puţinŭ de 16 anĭ 634
Chrestin. — Chreştinarea evreuluĭ ne dând dreptŭ la cetăţenia română. 249
Circumstanţe uşurătóre. Uşurarea pedepseĭ. 255
Circumstanţe uşurătóre. Neadmisibilitatea lor în materiă de contraveniţiune 438
Circumstanţe uşurătóre. — Constatarea prin verdictul juraţilorŭ că a fostŭ admise cu majoritate de voturĭ 578,451, în locŭ de 452. 578
Circumstanţe uşurătóre. — Indatorirea Preşedinteluĭ de a recomanda juraţilorŭ să le declare cu majoritate de voturĭ când vor găsi că esistă. 598,634
Citarea Primărieĭ. — Dreptul aceştia de a insărcina pe perceptore să uă represinte 843
Citaţiune în materiă penală 745
Citaţiune. — Acoperirea nulităţiĭ eĭ prin tăcerea părţilor. 958
Comandamentŭ. — Comunicarea luĭ Procuroreluĭ, când averea ce se vinde aparţine minorilor 50
Comandamentŭ. Formalitate care trebue să precédă totŭ deauna uă urmărire 839
Comitetul permanentŭ. Dreptulŭ săŭ de a aproba Budgetele şi compturileConsilielor Comunale. . . . 719
Competinţa Secţiunilor Curţi de Cassaţie. — Regularea eĭ dupe natura causeĭ 134
Competinţa secţiunilor Curţii de Cassaţie. — Regularea eĭ dupe natura juridicţiuneĭ care a pronunciat sentinţa. 159
Competinţa Curţi de apelŭ de a judeca în prima şi ultima instanţă când sunt în jocŭ oficerĭ aĭ Poliţieĭ judecătorescĭ 149
Competinţa Trib. de Notariat a se pronunţa asupra contestaţiunilor privitóre la rangul creanţelor 216

Digitized by Google

Pag.

Competinţa Trib. în materiă civilă şi Comercială. . . 222
Competinţă. — Casul când nu este a se da de Curtea de Casaţiune un regulament de competinţă 450
Competinţă. Regularea eĭ după localitatea unde s'a comisŭ delictul . . . . . , ... 585
Competinţă. — Casul cândŭ declinarea eĭ se póte invoca de a dreptul in Casaţiune 847
Competinţa secţiunilor Curţi de Cassaţiune. — Regularea eĭ, nu dupe natura procesuluĭ, ci dupe cum a fostŭ constituit Trib. cândŭ a judecatŭ 861
Competinţa Tribunalului Corecţionalŭ. — Judecarea cultivatorului care sustrage tutunul de la destinaţiunea sa 749
Competinţa Curţi de Casaţie. — Casurilor în care ea judică un procesŭ în secţii unite [Sec. Unite] . . . 986
Comunicarea juraţilor, in timpul suspendări desbaterilor. 580
Congediu acordat juraţilor 867
Constituirea Tribunaluluĭ 119
Constituirea Trib. când nu sunt în jocŭ interese de minorĭ 546,207
Constituirea Curţei cu jurĭ. — Viciarea eĭ prin participarea unui juratŭ condamnatŭ la închisóre Corecţională . 570
Constituirea Tribunaluĭ cu Ministerul Publicŭ, când suntŭ interese de minorĭ. 950,939,611,546,542
Constituirea Curţeĭ. — Inlocuirea Procuroruluĭ absinte cu unulŭ din membri săĭ 858
Constituirea Tribunaluluĭ. — Nemotivarea in procesul Verbal despre absenţa Preşedinteluĭ şi a supleantuluĭ. . 673
Constituirea Curţiĭ cu supleantul saŭ, în lipsa judecătoruluĭ, având votŭ deliberativ, ér consultativ numaĭ când Curtea este complectă. 953
Contestaţiune în materiă de vêndare. 54
Contestaţiunĭ la urmarire. — Casul în care nu se facŭ noĭ citaţiunĭ pentru judecarea lor. 220

Digitized by Google

Pag.

Contestaţiunĭ. — Dreptul părţilor în casu de urmărire pentru venitul statuluĭ, de a le adresa Casieruluĭ General saŭ la Trib. pe cale principală (Sec. Unite). . . 983
Contestaţiune. — Respingerea eĭ pentru ne plata citaţiunelor. 956
Contrabandă. — Ne admisibilitatea probeĭ testimoniale. 568, 557
Contraventiune.—Neadmisibilitatea circumstanţelor uşurătóre în acéstă materiă. . , ... 438
Contraventiune. — Admiterea probeĭ testimoniale, contra Proceselor Verbale dresate de funcţionariĭ carĭ nu sunt membri în poliţia judecătorésca. 627
Contraventiune. — Prescrierea amendeĭ dupe dreptul penal. 638
Contraventiune. — Admisibilitatea prescripţiuneĭ in acéstă materie. (Vedi Brosura pe Septembr. S. II). . - . 692
Contraventiune la Legea Monop. Tutunuluĭ. — Admitererea unuĭ Proces Verbal deja anulat. (Vezĭ Broşura pe 692
Septembrie S. II). . . . . , ... 269
Contribuţiune. — Plata eĭ ne dând drept la cetăţenia română. 246
Creanţă. — Rangul eĭ. 52
Creditor.—Rangul creanţeĭ. 37
Creditor. — Dreptul său ca adjudicatar, să depune creanţa sa drept banĭ, când este în rangu util. . . . 326
Cultivarea tutunuluĭ. — Calificarea eĭ de contrabandă când este fără autorisaţia scrisă a Regieĭ. 145
Curtea de Compturi.—Casurile când hotărîrea eĭ este supusă revisuireĭ. 330
Curtea de Compturĭ. — Complectul eĭ în adunare generală. 47
Curtea de Compturĭ. — Violarea legeĭ sale organice. . . 719
Curtea de Cassaţie. — Competinţa sa de a judeca şi a se pronunţa asupra cestiunilor judecate de Trib. din Dobrogia. (Vedĭ broşura pe Septembr. S. II). . . . 694

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA I.

TOMUL XVIII.

NR. 3. — MARTIE 1879.

ABONAMENŢELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14. TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACI. 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

D.

Pag.

Dec[illegible] asata — E[illegible] . . . ; 45

Den[illegible] — Avertis[illegible] ţilor că un martore a fost şi [illegible] tor, n[illegible] rescrisă sub pedépsă de nu[illegible] 345

Dep[illegible] artori[illegible] 561

Dep[illegible] avut saŭ nu acéstă calitate, că [illegible] cţiuneĭ. 636

Dep[illegible] erea drepturilor sale alteĭ pe[illegible] 669

Dire[illegible] litatea constatăreĭ sale că ac[illegible] 561

[illegible] de a se maĭ invoca [illegible] diverginţă a- [illegible] deja [illegible] . . . 220

[illegible] — Revenire[illegible] în- [illegible] 841

[illegible] — Facultatea părţilor de a [illegible]

[illegible]

Domiciliu politicŭ. — Nem[illegible] într'un districtŭ unde nu 'şi are nicĭ uă proprietate. . [illegible]

Domiciliu politic. — Strămutarea luĭ după uă declaraţiune făcută treĭ lunĭ 'nainte de închierea listelor. . . . 303

Dota sub legea Caragea. — Preferinţa eĭ în tótă averea mobilă şi imobilă a bărbatuluĭ (*Sec. Unite*). . . . 988

Dreptul apărăreĭ. — Acusaţiĭ putând face observaţiĭ asupra cestiunelor puse juraţilor. 352

Dreptul apărăreĭ. — Violarea luĭ prin nechemarea marturilor. 448

Digitized by Google

Pag.

Dreptul apărăreĭ. — Respectarea [illegible] nuia dintre apărătoriĭ acusatuluĭ. 629

Dreptul aparăreĭ. — Violarea lu[illegible] de a avea cel din urmă cu[illegible] . . 753

E

Erorĭ în descrierea imobiluluĭ [illegible] — N[illegible] a lor sub pedépsă de nulitate. 332

Erorĭ de calcul. — Casul în care s[illegible] la [illegible] Hotarireĭ Curţi de compturĭ. 330

Esces de putere. — Condamnarea [illegible] de două orĭ. . . . . .

Esces de putere. — Contesta[illegible] adjude[illegible]

[illegible] 83[illegible]

[illegible] re. — Mărgi[illegible]rea Trib. de trimite[illegible]

[illegible]

Espropriere silită. — Neadmisibilitatea recursuluĭ, când se face contra închieriĭ jurului privitóre la indemnisare. 429

Espropriere. — Constatarea utilităţeĭ publice. 752

Expropiere pentru deschiderea comunicaţiuneĭ între două strade; — Aplicarea legeĭ de expropiere. 727

Expropriere. — Trimiterea părţilor 'naintea juruluĭ pentru fixarea indemnităţĭ, maĭ 'nainte de a fi pronunciată uă sentinţă de expropriere. 941

Eşirea din indivisiune. — Calea pe care se póte cere reformarea închieerilor Trib. privitóre la acésta materiă. . 835

Digitized by Google

Pag.

Etate. — Competinţa Comisiuneĭ juraţilor de a decide asupra eĭ. 352
Etatea acusatuluĭ. Formalitatea punerii uneĭ cestiuni separate juraţilor, considerată ca fără interes, când condamnatul nu face recursŭ. . . , ... 596
Etatea de 60 anĭ. — Pedépsa cu munca silnică pe viaţă. — Propunere ne făcută şi ne probată la Curte. . . . 747
Evrei. — Creştinarea lor prin boteḑ, ne dândule dreptŭ la cetăţenia română. . . . - 249

F.

Falsŭ în acte publice. — Intenţiunea dolósă resultând din cuvêntul culpabil coprins în respunsul juraţilor. 451 în loc de . . . . . , ... 452
Falsŭ. — Aplicaţiunea legeĭ, când delictul acesta, conţine in sine elementele sale constitutive 853
Falsificare de monetă. — Facultatea judecătoruluĭ de a aplica reclusiunea saŭ maximum închisoriĭ, când se recunosc circumstanţe uşurătóre 345
Formula interogatoriuluĭ Preşedinteluĭ, neflind prescrisă sub pedépsă de nulitate. . . . . , . . 596
Formula jurământuluĭ juraţilor - - - - - - - - - 867

G.

Girant. — Protestul făcut în persóna luĭ, având efectele sale, de şi portorul nu este subscrisŭ intr'ânsulŭ . . 231
Grefier. — Notele sale. 566

H.

Hotărîre nemotivată. — Ne constatarea elementelor constitutive ale delictuluĭ 65

Digitized by Google

Pag.

Hotărîre nemotivată. — Refusul Curţiĭ de Compturĭ de a cerceta respunderile de banĭ presintate de comptabilĭ . 124
Hotorîre nemotivată 328
Hotărârea Juriuluĭ. — Comunicarea eĭ judecătoruluĭ Directore 535

I.

Imbecilitate. — Starea eĭ, lăsată la apreciarea judecătoruluĭ. 847
Injuriĭ. — Elementele constitutive ale acestuĭ delict . . 865
Incheerea Tribunaluluĭ. Admiterea creanţelor drept banĭ în camera de consiliu. 673
Inpământenirea mică, dupe regulament, ne dând drepturĭ politice celuĭ care uă capêtă 227
Intenţiune delósă, ne flindŭ cerută a se constata în materiă de contravenţiune 145
Interpretarea legeĭ eronată. — art. 234. 264 cod. penal . 747
Inşelăciune. — Ceĭ care se fac pasibilĭ de penalitatea prescrisă pentru acestŭ delictŭ. 858

J

Judecătorŭ. — Ne admiterea luĭ a compune Curtea cu juraţĭ, cândŭ a făcutŭ acte de instrucţie dând mandate de depunere în acel proces 157, 457
Juncţiune. — Dreptulŭ Ministeruluĭ Publicŭ ca şi al Preşedinteluĭ de a declara juncţiunea saŭ disjuncţiunea unuĭ procesŭ, intindându-se şi la acusaţĭ 594
Juraţĭ. — Verdictul lor 433
Juraţĭ. — Cestiunĭ puse lor 619
Juraţĭ. Cestiune pusă lor dacă acusatulŭ a lucratŭ cu pricepere când este minor 634
Jurămêntul martorilorŭ. — Fomula luĭ . . . 576, 572, 566
Jurămêntŭ. — Renunciarea la prestarea luĭ. 167

Digitized by Google

Pag.

Jurisdicţiune. — Ne învoirea legeĭ de a se resturna după voinţa părţilorŭ (veḑĭ broşura pe Sept. secţ, II. . . 691

L

Legea Moratorie. — Neînvoirea legi de a fi invocată, cândŭ se constata că urmărirea a fost începută dupe încetarea stăreĭ de asediu 224
Legea Gardeĭ. — Taxa recursuluĭ 57
Legea Monop. Tutun. Casurile în care se cere autorisaţiune pentru facerea de perchisiţiunĭ 335
Legea penală. — Aplicaţiunea eĭ 59
Legea de urmărire din anul 1879. — Disposiţiunile eĭ escepţionale 717
Legea Monop. Tutun. competinţa Trib. Corecţionalŭ de a judeca pe ceĭ carĭ sustragŭ tutunulŭ de la destinaţiunea sa . . . . . , ... 749
Legea Moratorie. — Violarea eĭ prin vândare în localitate declarată în stare de asediu 667, 845
Legea Monop. Tutun. — Violarea eĭ prin condamnarea deliquenţilor la amendă colectiv şi solidar iar nu individual. 967
Legea de urmărire din 1862 — 1877. — Aplicaţia lor. (sec. Unite) 996
Legitima apărare. — Cestiune separată la juraţĭ 69
Liberare pe cauţiune de către judecătorul de istrucţie. — Admisibilitatea recursuluĭ (Veḑĭ Broşura pe Sept s. II. 696
Licitaţiune. — Ţinerea listeĭ ne fiindŭ prescrisă sub pedépsă de nulitate 946
Lista Juraţilor. — Comunicarea eĭ maĭ înainte de termen. 867
Lista martorilor. — Aretarea intr'ânsa a profesiuniĭ lor . 561
Listele electorale. — Revisuirea lorŭ. — Casurile în care primariĭ potŭ şterge din listă pe unŭ alegătorŭ. 243, 235

Digitized by Google

Pag.

Listele electorale. — Refusul înscrieri într'insele pe temeiŭ că părintele reclamantuluĭ a fostŭ streinŭ. . . . , 246
Lucru judicat. — Casul în care, necompetinţa raţione-materiae nu se póte invoca d'a dreptulŭ în Casaţiuue . . 847

M.

Majoratŭ. — Dreptul ce se dă minoruluĭ devenitŭ major, de a fi elŭ citat pentru interesele sale, iar nu tutorele săŭ . . . . . , . 837
Majoritate de voturĭ. — Admiterea circumstanţelor uşurătóre . . . . . 451 în locŭ de 452
Mandatŭ. — Dreptul advocatuluĭ de a fixa preţul în locului clientuluĭ săŭ 669
Marturĭ. — jurământul lor. — Renunciarea la ascultarea lor prin tăcere 67
Marturĭ. — Admiterea lorŭ cândŭ proba testimonială este ordonată de lege 147
Marturĭ. — Respîngerea lorŭ arbitrară cândŭ sunt propuşĭ a dovedi unŭ alibi 261
Marturĭ. — Formula jurământuluĭ. Notele Grefieruluĭ. 576, 572, 566
Marturĭ, — Arĕtarea în actulŭ de protestŭ, a Numeluĭ, Pronumeluĭ, Profesiuneĭ şi domiciliuluĭ lor, ne fiindŭ cerută de legea de procedură Comercială 537, 231
Marturĭ. — Ascultarea lorŭ ne fiindŭ necesariă când se constată din chiar mărturisirea recurentuluĭ că părintele saŭ a fost strein 246
Marturĭ. — Depositiunea lor. Casurile in care se cere a fi constatată de Grefier. 342
Marturĭ. — Trecerea profesiuneĭ lorŭ în lista comunicată acusaţilor 561

Digitized by Google

Pag.

Marturĭ. — Nemotivarea hotărîreĭ în privinţa neascultări lor 588, 592
Marturĭ. — Renunciarea acusaţiuneĭ la ascultarea lor, profitândŭ acusaţilor. 590
Marturĭ. — Violarea dreptuluĭ de apărare prin refusul ascultăriĭ lor 622
Marturĭ. — Facultatea Curţi de aĭ asculta. 631
Marturĭ. — Nemotivarea respingeri lor (Vedĭ Broşura pe Septembre S. II) 698
Mărturisire. — Luarea în intregul eĭ. 943
Materiă Electorală. — Cens. — Nepermiterea alegătorilorŭ. cu cens superior a se înscri într'un colegiŭ inferior. 128
Materiă Electorală. — Recurs fără interesŭ 251
Materiă Electorală. — Calitate de românŭ. 309
Materiă Electorală Comunală. — Casurile in care uă persónă póte fi ştérsă din listele electorale. 529
Materiă Comercială. — Ne admisibilitatea probeĭ testimoniale pentru cumpărătóre de producte. 943
Medicŭ. — Ne admisibilitatea luĭ ca juratŭ, când a dat avis în calitate de espert în acel procesŭ. 455
Mijlóce ne propuse la instanţa de fondŭ. — Ne învoirea legi de a se invoca de a dreptul în Casaţie. 220, 950, 673 853, 121, 130, 52
Mijloc fără interesŭ, când nu aduce nicĭ un prejiudiciŭ recurentuluĭ 956, 216
Mijlóce ne essacte 550
Mijlóce de cassare. Casurile în care se póte prevala de dânsele de a dreptul in Casaţie (Sec. Unite). . . . 973
Ministerul Public. — Constatarea presenţeĭ sale in hotărîre, când suntŭ interese de minorĭ 950, 939, 542, 741, 611, şi 739.

Digitized by Google

Pag.

Ministerul publicŭ. — Inlocuirea sa printr'un Membru al Curţi, când lipseşce. 858
Minorĭ. — Asistenţa Procuroruluĭ la vânḑarea avereĭ lor imobiliare. 119
Minorĭ. — Comunicarea Comandamentuluĭ de vânḑarea averi lorŭ, procuroreluĭ 50
Minorĭ. — Urmărirea averi lor prin tutor. 960
Minoritate. - Cestiunĭ complexe puse de preşedintele juraţilor 154
Minoritate. — Punerea cestiuneĭ dacă acusatul a lucrat cu pricepere. 634
Monetă falşă. — Punerea eĭ în circulaţiune. — Modul puneri cestiunilor la juraţĭ 347
Motive noĭ în Casaţie. — Neadmisibilitatea recursuluĭ . . 431

N.

Naturalisaţiunea mică dupe regulamentŭ ne dând drepturĭ politice de câtŭ numaĭ civile. — In acestŭ sens sunt hotărîrile No. 65, 67, 68, 70, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 81, 83, 84, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 97, 120, şi 125 din 1879. — Asemenea şi 220, 222, 223, 224 din 1879 în materiă Electorală Comunală. 239
Note. — Luarea lor ne prescrisă sub pedépsă de nulitate. 342
Nulitate. — Acoperirea eĭ prin nevenirea părţeĭ citată în regulă. 212
Nulitatea citaţiuneĭ acoperită prin tăcerea părţilor. . . 958

O.

Ocna pe viaţă. — Micşorarea osândeĭ prin vârsta 'naintată de 60 anĭ; perderea acestuĭ beneficiŭ prin neinvocarea luĭ 747

Digitized by Google

Pag.

Oficerii Poliţiei judecătoreşci. Ne îngăduirea lor de a face parte în Comisiunea juraţilor când a făcut instrucţiunea. 640
Omisiune esenţială 540
Omisiune esencială. — Ne pronunciarea Curţii asupra declaraţiunei unor martorĭ (Vedĭ broşura pe Septembre S. II). 690
Omisiune esenţială. Ne admisibilitatea eĭ când jurământul a fost deferit subsidiarmente 943
Omor. — Aplicaţiunea maximuluĭ închisoreĭ corecţionale, celuĭ declarat culpabil în două crime de omor, din care pentru una din ele a fost admisă scusa provocaţiuneĭ şi circumstanţe uşurătóre 255
Omor.—Aplicaţiunea legeĭ Penale 851
Oposiţiunea Procuroreluĭ general. — Neadmisibilitatea eĭ. (Vedĭ broşura pe Septembre S. II.) 682
Oposiţiune la urmărire.—Motivarea eĭ. 723
Ordine publică. — Observarea dispoşiţiunilor legeĭ, privitóre la constituirea Tribunaluluĭ. — Dreptul de a se învoca de a dreptul în Casaţie. 50, 546, 207
Ordonanţă de adjudecare. — Dreptul de a fi atacată cu recurs în Casaţie. 126
Ordonanţă de adjudecare.—Pronunciarea eĭ în public. . 737

P.

Perquisiţiune domiciliară, a agenţilorŭ Regieĭ. — Casurile în care se póte face fără autorisaţia justiţieĭ . . 340
Perchisiţiunĭ domiciliare în materiă de contra-bandă de tutunŭ. — Dreptul judecătorilorŭ de Pace de a o autorisa în localităţile unde nu sunt tribunale 145
Petiţiune de recursŭ ne subscrisă. — Nulitatea eĭ, când nu se însuşasce în termen de recurs 214
Poliţă. — Observarea usului la facerea protestuluĭ . . . 537

Digitized by Google

Pag.

Portor. — Presenţa sa. 537
Prejudiciŭ. — Aplicaţiunea uneĭ pedepse maĭ uşóre de cât se cuvine dupe lege 59
Prejudiciu. — Casul in care, uă cestiune relativă la acesta, nu este necesariă a se pune separatŭ juraţilor. . 349
Prescripţiune. — Punctul saŭ de plecare 443
Prescripţiune. — Admiterea eĭ in materiă de contravenţiune. — (Veḑi broşura pe Septembr. S. II). 688
Prescripţiune. — Aplicarea eĭ in materiă de contravenţiune dupe dreptul penalŭ 638
Proba tenstimonială. — Neadmisibilitatea eĭ contra proceselorŭ Verbale încheiate de Procurorĭ 75,59
Probă. — Cuĭ încumbă sarcina eĭ. 224
Probă testimonială. — Admiterea eĭ 335,63
Proba testimonială. — Neadmisibilitatea eĭ 'naintea instanţelor represive. 440
Proba testimonială. — Ne admitterea eĭ contra proceselor Verbale dresate de uxiliarii Poliţieĭ judecătoreşcĭ, în materie de contrabandă. Pag. 568,755 în locŭ de 557. broşura pe Iuniŭ . . . . . .
Probă. — Resultarea eĭ din însuşĭ actul in questiune . 624
Proba testimonială. — Refusarea eĭ contra proceselor verbale incheiate de funcţionariĭ cari nu facŭ parte dintre Membri Poliţieĭ judecătoreşci 627
Proba testimonială. — Ne admisibilitatea eĭ pentru cumpărătóre de producte 943
Procesŭ Verbal al Procurorilor Proba testimonială. . 75,59
Procesŭ Verbal Anularea lui [Veḑi Broşura pe Septembr. Secţia II] 692
Procurore. — Asistenţa luĭ la Vănḑarea averi imobiliară de minorĭ 119

Digitized by Google

Pag.

Procurore. — Casurile in care se póte ilocui printr'un judecător sau substitut 143
Procurore. — Constituirea Trib, fără asistenţa sa, când nu sunt in jocŭ interese de minorĭ saŭ interdişĭ . 546,207
Procurore-general. — Neadmisibilitatea opositiunei sale când nu se notifică acusatuluĭ. Vĕdi broşura pe Septembr. S. II. 682
Procură. — Lipsa ei facênd ca recursul se fie neadmisilul (Vezĭ broş. pe Sept. s. II) . . . , ... 681
Protestŭ. Comunicarea lui girantelui. Cestiune de faptŭ 614
Protest. Valabilitatea sa în persóna girantuluĭ, de şi portorulŭ nu este subscrisŭ într'ênsulŭ 231
Provocaţiune. Scusă . . . . . , ... 255
Publicitatea şedinţeĭ Curţiĭ de Compturĭ . . . . , . 47
Publicitatea şedinţeĭ în materiă de vêndare silită. Formalitate essenţială şi de ordine publică 962, 417
Publicitatea şedinţeĭ. Neresultarea eĭ din corpul sentinţeĭ 735
Publicaţiunĭ în materiă de urmărire. Necesitatea de a conţine într'ênsele şi ḑiua în care are a se face vêndarea 422

Q.

Quasi. — Contractŭ, Admiterea probeĭ testimoniale pentru dovedirea luĭ 63

R.

Raportŭ. Nementionarea în sentinţă despre citirea raportuluĭ nedovedind neesistenţa sa 583
Recurs neregulat 211, 62, 153, 40
Recurs. Termenul luĭ 41
Recurs în Casaţie. Taxa legală 57

Digitized by Google

Pag.

Recurs. Neadmisibilitatea luĭ când este făcutŭ contra actelor preparatoriĭ, urmate în cursul uneĭ urmăriri . . 126
Recurs. Termenul luĭ. Taxa legală în materiă corecţ. . 141
Recurs fără interes . , . , ... 212
Recurs omisso-medio 222
Recurs fără interes în materiă electorală. 251
Recursulŭ neadmisibil făcutŭ de-a dreptulŭ la Curtea de Casaţie 446, 263
Recurs. Efectele luĭ. . . , ; 338
Recurs. Neadmisibilitatea luĭ când se face contra încheiereĭ juriuluĭ de expropriere care fixéză îndemnîsarea 424
Recurs, Nulitatea sa când nu este subscris saŭ însuşit în termenulŭ prescrisŭ de lege 214
Recurs neadmisibil prin invocarea unor motive nepropuse la curtea de fond 431
Recurs neadmisibil. Act de paupertate, neemanênd de la primarul domiciliuluĭ recurenteluĭ 564
Recurs. — Neadmisibilitatea lui contra actelor pregătitóre 633
Recurs. Neadmisibilitatea luĭ când nu este alăturată procura în virtutea căreia se face (veḑĭ broşura Sept. s. II) 681
Recurs neadmisibil. Mijlóce noĭ în Casaţiune 853
Recurs. Neadmisibilitatea luĭ când partea civilă cere anularea decisiuneĭ de achitare saŭ absoluţiune. . . . 857
Recurs în Casaţie. Termenul în care se face de către Statŭ în materie de urmărire silită, dupe legea specială din 1862. 996
Recurs. Neadmisibilitatea luĭ când mijlócele pe care este întemeiat nu intră în casurile prescrise de art. 562 pr. civilă. . . , ... , ... 950
Rechisiţiunile Ministeruluĭ Publicŭ. Trecerea lor în procesulŭ verbal de audienţă. 342

Digitized by Google

Pag.

Recusaţiune. Necesitatea presenţeĭ Ministeruluĭ Public . 459
Recusaţiune în persóna unuĭ judecător care a ţinut locul Procuroreluĭ fără să ia conclusiunĭ 624
Recusaţiune. Respingerea eĭ ca tardivă şi nemotivată . 948
Registre perdute. Netrimiterea lor în regulă, nefăcênd probă în justiţie 953
Regulament de competinţă. Dreptul Curţiĭ de Casaţie de a'lŭ pronunţa 585, 259, 15 1
Regulamentul Organic. Dreptul celor ce capătă împămêntenirea mică 227
Regulament de competinţă, a instanţelor civile de a judeca delictul comis de un militar în complicitate cu un civil . . . . . , ... 436
Regulamentul din Dobrogea. Observarea luĭ . . , . 559
Regulamentŭ de competinţă privitorŭ la faptul de bătae comis de unŭ jandarm în eserciţiul funcţiuneĭ sale 574
Regulament de competinţă. Casul în care nu este locŭ să se dea (Vedĭ broşura pe Septembre secţ. II . . . 684
Remisele sub-casierilor. Casier general 42
Remisele comptabililor. 47
Renunciare la dreptul de apel în materie de divorţ. . 611
Revendicare. Suspensiunea urmărireĭ [Vedĭ broşura pe Septembre secţ. II 675
Revendicare. Amănarea vĕndăreĭ 743, 54
Revisuirea hotărîriĭ Curţi de Compturi. Casurile in care se cere. 330

S.

Sarcina probeĭ incumbând reclamanteluĭ . . , . . 953
Sarcini. Necesitatea de a fi prevăḑute în afiptele şi publicaţiunile relative la vĕnḑarea imobiluluĭ . . . 207

Digitized by Google

Pag.

Sarcinĭ. Enumerarea eronată a lor 548
Scrierea numeluĭ prin abreviaţie. Ne propunerea eĭ la instanţa de fondŭ 619
Scusă. Legitima apărare 69
Secţiunea vacanţilor. Competinţa eĭ. . . . . , . 730
Servitorĭ. Lăsarea actuluĭ de protest în mâinile lorŭ. fără să fie trebuinţă a li se arĕta numele, cândŭ lipsesce stăpânul . . . . . , ... 231
Smintire. Starea eĭ lăsată la aprecierea judecătorilor fonduluĭ . . , ... 847
Soldat în congedĭu. Competinţa Tribunalelor ordinare de a'l judeca pentru crimele şi delictele sale . . . 259
Statu. Dreptul sĕŭ de a cere urmărire silită în virtutea legeĭ escepţionale, care derógă de la pr. comună . . 946
Strein. Materiă electorală. Neadmisibilitatea dea fi alegător, cel născut din părinţi streinĭ. , ... 246
Strigări. Constatarea repetăriĭ lorŭ in intervalele prescrise de lege. 735
Sub casieri. Remisele lor. 42
Supleantul avĕnd vot deliberativ când înlocuesce pe titular şi consultativ când curtea este complectă. . . 953
Suspensiunea urmărireĭ. Cazurile în care ea are locŭ . 54
Suspensiunea vĕnzăreĭ. Dreptul Trib. de a reveni asupra eĭ, dupe o hotărire a Curţi 121
Suspensiunea urmărireĭ. Ne încuviinţarea eĭ când se intemeédă pe simpla alegaţiune că actul e fals . . . 332
Sustracţiune de acte. Stabilirea Raportuluĭ juridicŭ între autorul faptuluĭ faţă cu depositarul actuluĭ sustras . 131
Sustracţiune de acte. Materiă în care nu se cere ca deliquentul să fi fost şi depositar saŭ să fi causat sau nu prejudiciu. 636
Suveranitatea instanţelorde fond în ascultarea martorilor 147, 59

T.

Tacsa recursuluĭ 57
Taxa recursuluĭ în materiă corecţională saŭ inlocuirea eĭ prin dovada de paupertate. 141
Termenul recursuluĭ în materiă de vĕndare. 41
Termen. Epoca de când urmédă a începe calcularea luĭ în materiă de urmărire. 224

Digitized by Google

Pag.

Termenul recursuluĭ în materiă corecţională. 141
Termen în materiă de espropriaţiune. Ne îndatorirea tribunaluluĭ de a'lŭ notifica părţilor 727
Termenul citaţiuneĭ. Acoperirea neobservări luĭ prin tăcerea părţiĭ 735
Titlu esecutoriu. Ne fiind necesariu în materiă de urmă rire, făcută de statŭ pentru plataamendeĭ 717
Titlu esecutoriu saŭ hotărîre definitivă. Acte indispensabile pentru ca un imobilŭ să se pótă pune în urmărire 839
Trimitere. Dreptul de a nu trimite în urma uneĭ casărĭ când se găsesce că nu are interes 138

U.

Urmărire. Menţionarea dileĭ vĕnḑăreĭ în afipte şi publicaţiunĭ . . , ... , . 552, 422
Urmărire silită. Chemarea moştenitorilor deveniţĭ majorĭ, iar nu a tutoreluĭ, pentru vânḑarea averi lor. . . . 427
Urmărire silită. — Neadmisibilitatea suspendăriĭ vĕnḑăreĭ, numaĭ după desistarea unuia dintre creditoriĭ urmăritorĭ. 429
Urmărire silită. — Depunerea rateĭ cuvenită societăţiĭ creditului funciar 531
Urmărire silită. — Suspendarea eĭ când se face contestaţiune întemeiată pe dreptul de revendicare (vedĭ Broşura pe Septembre S. II.) 675
Urmărire silită. — Termenul de recurs când ea este făcută de către Stat după legea specială din 1862 996
Urmărire silită. — Dreptu statuluĭ de a uă cere în virtutea legeĭ escepţionale care derogă de la Pr, Comună . . 946
Urmărire silită, considerată ca făcută în regulă în persóna tutriceĭ, când nicĭ unul dintre minorĭ nu a devenit majorŭ. 960

V.

Vânḑare. — Indatorirea de a se comunica Procureroluĭ, comandamentul când averea este de minorĭ 50
Vânḑare. — Termen de recurs 41
Vânḑare. — Nedepunerea preciuluĭ de către adjudecatar . 121
Vânḑare. — Asistenţa Procureroluĭ, când averea ce se vinde este imobiliară şi aparţine la minorĭ. . . 721, 119
Vânḑare silită. — Depunerea de către adjudecatar a creanţeĭ sale drept preciŭ 266

Digitized by Google

Pag.

Vândare silită. — Comandamentul ţinând loc în materia acésta şi de somaţiune 229
Vândare silită. — Regulele privitóre la publicitatea şedinţeĭ şi la pronunciarea hotărîrilor, trebuind a fi observate şi în materia acesta 417
Vândare silită. — Efectuarea eĭ maĭ 'nainte de tranşarea contestaţiuni făcută contra eĭ 544
Vândarea silită. — Persistarea Trib. de a nu rectifica erórea urmată la enumerarea Sarcinilor unuĭ mobil, efectuând vândarea 548
Vândare. — Aplicaţiunea art. 385 P. C. 550
Vândare. silită. — Coprinderea în afipte şi publicaţiunĭ între altele şi a dileĭ şi oreĭ când are a se face vândarea 552
Vândare. silită. — Respingerea contestaţiuneĭ pentru că nu a fost făcută cu trei dile 'nainte de diua adjudecăreĭ 616
Vândare. silită. — Violarea legi Moratorie 667
Vândare. — Lipirea afiptuluĭ pe uşa Tribunaluluĭ . . . 732
Vândare. Eşire din indivisiune. Calea prin care se póte cere reformarea inchieerilor Trib. privitóre la asemenea materiĭ 85
Vândare. — Citarea Tutóreĭ pentru interesele minoreĭ, pe când acésta devenise majoră 837
Vândare — Efectuarea eĭ fără să fie trebuinţă de unŭ titlu essecutoriŭ saŭ hotărîre definitivă 839
Vândare. — Efectuarea eĭ în localităţile declarate în stare de asediŭ 845
Vândare silită. — Efectuarea eĭ în timpul vacanţieĭ . . 730
Vândare silită. — Dreptul părţilor de a se prevala de unŭ mijloc de cassare, ne propus la instanţa de fondŭ, când el atinge pe lîngă interesul privat şi ordina publică (Secţiuni Unite) 973
Vândare silită. — Preferinţa creanţeĭ dotale a femei măritată sub legea Caragea, faţă cu creditoriĭ, ipotecariĭ, posteriorĭ constituireĭ doteĭ (Secţiunĭ Unite) 988
Venitul proprietăţilor Urbane. — Ne complectarea censuluĭ electoral, cu din a patra parte a acestuĭ fel de venit . 323
Verdictul juraţilor. — Eróre de a se pune într'ânsul cuvêntul "da„ pe când a fost scris maĭ 'nainte "nu„ ; . 433
Violarea dreptuluĭ de apărare. prin ne ascultarea marturilor 622

FINE.

Digitized by Google

TABLA DE ERORI

La pag. 8 rându 2 de sus în jos să se citéscă „căsturi“ în loc de „cestiunilor“

La pag. 59 rêndu 6 de sus în jos să se citéscă „nu s'a“ în loc de „nu 'i na“

La pag. 231 rându 5 de sus în jos să se citéscă „Portorului“ în loc de „Portarului“

La pag. 253 rându 2 de sus în jos să se adaoge cuvêntul „înscrierea“ care lipsesce.

După pagina 256 să se citéscă pagina 257 în loc de 157.

După pagina 451 să se citéscă pagina 452 în loc de 451 care este repetată

La pag. 519 rându 2 de sus în jos să se citéscă „Nu se póte susține“ în loc de „nu se susține“

La pag. 531 rându 1 de sus în jos, să se citéscă „Depunerea ratei“ în loc de „Depunerea silità“

După pag. 556 să se citéscă pag. 557 în loc de 755.

La pag. 601 rândul 4 de sus în jos, să se adaoge „termină lucrarea“ dnpă cuvêntul „creditorilor“

La pag. 669 rându 7 de sus în jos să se citéscă „cerințele“ în loc de „cerinții“

După pag. 670 să se citéscă pag. 671 în loc de 691.

După pag. 699 cu care se termină broșura pe Septembre, se sare înapoi la pag. 675, repetindu-se în broșura pe Octomb. paginile până la numĕrul 700.

La pag. 696 repetată în broșura pe Octombre, rândul 1, să se citéscă „Taxă“ în loc de „Tascŭ“

La pag. 698 repetată în broșura pe Octombre, rândul 1, să se citéscă „Recurs“ în loc pe „Precurs“

Digitized by Google

La pag. 704 rândul 2 de sus în jos. să se citéscă „Aprecieri“ în loc de „Asupriri“

La pag. 704 rândul 9 de sus în jos să se citéscă „dovediască“ în loc de „depedéscă“

La pag. 712 rândul 3 de sus în jos, să se citéscă „atace“ în loc de „ateste“

La pag. 737 rândul 2 de sus în jos, să se citéscă „că“ în loc de „ea“

Pagina următóre după 744 nu este numerotată; celei ce urméză după acésta, 'i s'a pus numérul 748, pe urmă s'a pus 747 și apoi érăși 748.

După pagina 755 s'a pus pagina 156 în loc de 756.

La pag. 811 rândul 1 de sus în jos, să se citéscă „Dolu“ în loc de „Dotà“

La pagina 815 rândul 2 de sus în jos, să se citiască „cauțiune“ în loc de „Sancțiune“

La pagina 920 rândul 3 de sus în jos. să se citéscă „prescripțiunea“ în loc de „prescriptiunea“

La pag. 941 rândul 3 de sus în jos, să se citésca „Tribunalul“ în loc de „Tribunalului“

La pag. 943 rândul 3 de sus în jos. sa se citéscă „Tribunalul“ în loc de „Tribunalului“

La pag. 946 rândul 4 și 5 de sus în jos. sà se citéscà „urmăririle“ în loc de „urmările“

La pag. 948 rândul 2 de sus în jos, să se citéscă „Tribunalul“ în loc de „Tribunalului“

La pag. 967 rândul 5 de sus în jos, sà se citéscà „individual“ în loc de „invidual“

La pag. 971 rândul 4 de sus în jos, sà se citéscà „admisibil“ în loc de „admisibilà“

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECȚIUNEA I.

TOMUL XVIII.

N^R. 4. — APRILIE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURȚII DE CASSAȚIUNE.

PREȚUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14. TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACI, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

Nr. 7. — Iuliu 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĬ, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL
HOTARÎRILOR
CURTII DE CASSATIUNE
DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 8. — AUGUST 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACĬ, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 9. — SEPTEMBRE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14, TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACI, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 10. — OCTOMBRE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14. TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU. STRADA COVACI. 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

Nr. 11. — Noembre 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14. TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACI, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BULETINUL

HOTARÎRILOR

CURTII DE CASSATIUNE

DATE DE SECŢIUNEA II.

TOMUL XVIII.

NR. 11. — NOEMBRE 1879.

ABONAMENTELE

SE FAC LA GREFA CURŢII DE CASSAŢIUNE.

PREŢUL ABONAMENTULUI PE UN AN

DECE LEI NUOI.

BUCURESCI

14. TIPOGRAFIA STEFAN MIHALESCU, STRADA COVACI, 14.

1881.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google